

Václav Sojka :

Dějiny Obce

ORŮČHA

Díl I

Vydáno v roce 1957

Z á r o j e : Archiv země České
 " hl. města Prahy
 " musea král. čes.
 " metrop. kap. pražské
 Ústř. arch. minist. vnitra
 Universit. knihovna
 Okres. soud lid.:
 Pozemk. knihy a sbírka listin
 Zeměměřičský úřad
 Farní úřad v Ořechu
 Škola v Ořechu
 Matrič. úřad v Řeporyjích
 Národní výbor v Ořechu
 Spisy:
 Dr. Ant. Podleha, prof. Ant.
 Doležal, Jireček, Tomek,
 Smíchovsko-Zbraslavsko
 Slovníky:
 Ottáv, Jungmannův, Kottův.

- O Ř E C H -

ves 10½ km jihozápadně od Smíchova
se státním dvorem, na mírném svahu
při okresní silnici, v krajině rovinaté
mezi úrodnými poli a zahradami.

Okres: Praha - západ.

Praha a 5tí třídní škola v místě.

Pošta v Řeporyjích.

Zastávka na autobusové trati Smíchov - Mořina.

-.ooo.-

Ú V O D .

Jakožto příslušník starého rodu zbuzanského v čp.18. po pět roků jsem docházel do obecné školy v Ořechu v letech 1891 až 1896, načež jsem přestoupil na střední školu smíchovskou.

Jest napsání těchto dějin má daň, jest splátkou na dluh obci ořešské, kterouž jsem si uložil za to, že mně její škola otevřela vstup do života, když jsem se pustil maminčiny sukně a pak již každodenně s ostatními zbuzanskými školáky s taškou na zádech mířil k Ořechu. Oproti několika-letému úsilí této školy vstřípiti mi základ vědecký snažil jsem se v podzimu svého života odvděčiti touto oddanou prací.

Vždy rádi vzpomínáme bezstarostného svého dětství, doby ještě nezatížené existenčními každodenními povinnostmi, kdy se v mysli vybavují dávné příhody ...

... ve vzpomínce ...

Před šedesáti roky na ořešské návsi bývalo v poledních hodinách veselo, neboť byla plná skotačících školních dětí. Vždyť v roce 1891/2 místní škola vykazovala 335 žáků a žákyň, a mezi nimi byli tehdy ještě také i "kluci a žáby" z Jinočan, z Řeporyjí a z Ohrady, kteréžto obce tou dobou byly přiskoleny k Ořechu.

Vyučování bylo celodenní s polední 1 - 2 hodinovou přestávkou, zato však každý čtvrtek po celý den prázdné. Přespolní děti ovšem k obědu domů nechodily; vytáhly z tašky, co jim doma maminky do ní daly - obyčejně kus suchého chleba, v lepším případě patku s vykrojeným dalkem, jenž byl zaplněn sádlem nebo máslem a zase přikryt oním výkrojcem se seříznutou špičkou. A protože moje maminka pro potřebu v hospodářství sama chleba pekla, měl jsem tedy "domácí", někdy s ovčím syrečkem, ty ona dělala moc dobré; když byly hodně proleželé, panečku, to byla lahoda! Se mnou si líbovali i kluci-kamarádi, s nimiž jsem se dělil, ale zato museli mi "zhandlovat" můj "domácí" za "pekařskéj", jim zase chutnal víc ten domácí, a tak jsme se snadno dohodli. Některé děti si kupovaly u Kohlíků /později u Hájků/ v čp.14. krejcarovou nebo dvoukrejcarovou kousku, a zbyl-li ještě nadbytečný krejcar, pamlska "cicvářkové semínko".- Extra-třídou byl kluk z jinočanské hospody: Ten si do školy přinášel dokonce buřtu, někdy i dva - a to se po něm půl třídy závistivě ohlíželo.

Jakmile vysvitlo jarní sluníčko, "oběd" se snědl v různých koutech návse; motorická frekvence tehdy ještě neohrožovala a všude bylo bezpečno. Před panským dvorem, kde bývalo více místa než je dnes v důsledku pozdějšího rozšíření silnice, pod akáty ve vysychající zemi se nadělaly dalky, děvčata hrála fazole nebo se zabrala do kruhových zpěvných her; kluci se bavili s kuličkami, které ti starší ze III.třídy hráli "vod voka" nebo "na kutálku". Také prostranství u kostela bylo zaplněno: Tu skupinka čtyř hrající "Berdy", tam zase "Pink-vajs-bumr", jinde hoši s kolomastrikou, a také špaček s palejstrou, ale to někde stranou, protože tahle zábava byla zakázána.

Také v zimě bylo radovánek hojnost, a to i zbuzenských zde přes poledne zůstalo více, obzvláště v době velkých závějí:

Na klouzačce pod školou s vršíčku od čp.30. k silnici jezdila "párovka", to jest řetěz kluků ve dřepu, drže se jeden druhého ze zadu prostrčenými rukama pod pažím se zaklesnutými prsty na prsou přednějšího - a ta se s divným křikem spustila dolů. A sjelo se buď šťastně, anebo, to častěji, po kalhotách za tvoření hlučných valných hromad. - Na rybníčku přes silnici byla jiná zábava. S rozběhem se klouzalo přes celou jeho délku, nebo bruslilo "po jedné", protože druhou bruslí si připjal kamarád. Ještě veselejší to bylo za oblevy,

když odvážní kluci dělali "prohýbačku": V semknutých řadách s rytmickým během přes a zase zpět pokoušeli lední plochu. Ta to chvíli vydržela, jen rupala a rupala, potom se odmlčela a začala se k radosti kluků prohýbat čím dál tím víc. Odvážlivců na ledě ubývalo a s břehu pozorovali ty nejsrdnatější. Ale jen chvíli; pojeďnou se pod některým tím hrádkem led prolomil a v mžiku mu z vody koukal jen krk s hlavou. Honem mu kluci pomohli z bryndy a dopravili ho ke kamnům v jeho tříšť, kde se třesoucí nebožák v košili sušil celé odpoledne. Ovšem že se to panu učitelovi nelíbilo, ale už se stalo, nedalo se nic jiného dělat a proto mhouřil oko.

Kde jsou ty časy, kdy pan farář Otman, malý, však silné postavy, v tmavém dlouhém oblékaném kabátu, v jehož kapse v šosu jen cípem byl zachycen modrý kapesník splývající skoro až na paty, zřejmě stále připraven posloužit svému pánu - šňupákov. Při hodině náboženství za výkladu procházel uličkou dvou řad lavic tam a sem a co chvíli otvíral "pikslu" s tabáčkem a labužnický ho konsumoval, pranic při náběru nešetře, a proto ten nadbytečný ve značných dávkách padal na lavice nebo na zem; a protože se pan farář při tom ukonu vždycky pozastavil, rapíčko se sypalo na hromádečky. Potom zase spokojeně pokračoval v procházce a výkladu, a kluci za jeho zády hromádečky o závod sbírali a s významnými pohledy se chlubili jeden druhému se svou trofejí.

Jsi ve školním roce 1894/5 jsme "odehrávali" u učitele Ruderika Fialy po skončeném vyučování v naší třídě, umístěné tehdy v prvním patře statku Doležalovic čp.24. - čtyři hoši současně. O tu hodinu jsme se cítili vlastně ošizeni a proto, jakmile nás pan učitel propustil, honem housle a "šmytec" do pytlíku z voskovaného plátna a hajdy na náves dohonit ještě, co jsme tím zameškali, Ale jednou se mi to špatně vyplatilo:

Zastihli jsme několik kamarádů, kteří vysoko vyhazovali kolomastriku a chytali ji bez dopadu na zem. Tím mne inspirovali tak, že jsem bez rozmyšlení hodil do vzduchu futrál s houslemi a také chytal .. ale zle! - nezachytil jsem je; padly s podezřelým zvukem na zem!! ...

Kluci se tomu řehtali, ale mně bylo nanič. Neodochkavě jsem rozpínal přezku a housle z pouzdra vytahoval .. jest-li se jim nic nestalo; hoši stichli a zvědavě přihlíželi .. Bohužel, stalo!: Kobylka padlá, no, to by nebylo žádné neštěstí, ale: Vrchní deska prasklá !!! .. Kamarádi hned si věděli rady: "Dej si to k Mareškovi /truhláři v čp.23. v Ořechu/, von ti to slepí" ... "No jo, ale co doma?!" ..jsem sice neřekl, jen si pomyslel ... - Ale že se mi ta jejich rada přec jen zdála dobrá, housle jsem k Mareškovi zanesl. Mistr si je prohlédl a pak řekl, abych si pro ně pozítří přišel.

Doma to dopadlo dobře, nevšimli si, že jdu bez nich. ... A třetího dne ze školy domů jsem se u Marešky zastavil, a housle skutečně byly zase v pořádku. "Dáš mi za to šesták" -

x/ - Řekl pan mistr truhlář; a já nato, že mu ho zítra přinesu.

Cestou domů byl jsem pln starostí: Jo! .. šesták! .. ale kde ho vzít, doma se přece neprozradím! .. hm .. jak to provedu?! ..

A co tak sám se sebou rozjímám a jdu už zbuzenskou vsí dolů, uslyším z prava zavolání: "Václavičku"! - Podívám se po hlase, a on to od Kohlíků /čp.22./ vychází farář Otman. - "Pojď sem", volal opět. Pospíšil jsem k němu. "Dojdi na faru k veleb.pánovi, ať mi sem pošle po tobě ...," nevím už, co to bylo - "a přijď brzy, já ti dám od sestý."

Tahle jeho poslední slova mi dodala tolik síly, že jsem zpět do Ořechu běžel snad celou cestu a ve chvílce byl zase zpátky. - "Nó, to jsi hodnej" - řekl pan farář, když jsem mu žádané podával - "tu máš za to šesták."

Hlava se mi zatočila .. My děti měly jsme z domova přísný zákaz přijímat peníze "od cesty" a to jsme také poslušně plnily; ale tentokrát, pokorně se přiznávám, že jsem se příkazu zpronevěřil a peníz si rozpačitě vzal, snad poprvé až dosud. Vždyť mimo pana faráře a mě nikdo o tom nevěděl, a já jsem ho tenkrát tolik potřeboval - ten prokletý šesták! ... Pečlivě jsem si ho uschoval, a druhý den Mareškův účet byl vyrovnán.

Příhoda prostinká, ale pro kluka - jak významná!: Rozbité housle zase v pořádku, za správkou bylo řádně zapláceno, a ... tatínek o tom všem nic neví.

-..ooo.-

To už se rozumělo samo sebou, že byla-li doma zabijačka, do školy se nešlo; nepřítomnost žáka vzal pan učitel na vědomí z vysloveně omluvitelného důvodu, obzvláště když také na něho z té domácí slavnosti bylo pamatováno. - U nás si otec k tomu obřadu řezníka nikdy nezval; byl samostatně zařízen vlastní výzbrojí, mezi členy domácnosti rozdělával různé ty úkony, a jeho výrobky měly chvalně známou pověst.

A tak kteréhosi předjarního dne jako osmiletý kluk doprovázel jsem naši Anežku, nesoucí kameninový džbán jaterníkové polévky a v balíčku ostatní příslušenství do Ořechu, abych jí ukázal, kde pan učitel Fiala bydlí. Vedl jsem ji do staré školy, a hned dole z chodby vpravo první dveře byl náš cíl. Ukázal jsem na ně, Anežka způsobně zaklepala a vešli jsme. - V pokoji byla jakási paní a Anežka spustila: "Naše pajmáma pozdravuje a posílá ze zabijačky". - Obličej té paní se po překvapení rozjasnil, řekla že jsme hodní, abychom se posadili a chvílenku posečkali, že si na to přinese z kuchyně nádobí. A odešla ...

x/ Šesták - to byl malý stříbrný peníz s označením "10 kr." t.j. deset krejcarů.

S hrázou ji sleduji ... vždyť to není paní učitelová Fialová! Ta je přece taková kulatoučká, a tahle je hubená .. mráz mi přebíhal po zádech ...; pojednou polohlasem a zděšeně ze sebe vyhrknu: "Anežko, tady to není!" - a pádl jsem ze dveří ven; milá Anežka znovu uchopila ucho džbánu postaveného již na stole, sebrala i balíček a bezradně letěla za mnou

Ve vsi jsme se teprve dověděli, že pan učitel Ruderik Fiala svůj byt právě uvolnil novému řidícímu - Houdovi, a přestěhoval se tamhle ..., a tak jsme tam ty zachráněné dary odevzdali, splnivše přec jen doslova své poslání. - Ale zůstalo již věčným tajemstvím, jaký pohled asi vyloudila paní Houdová když se vrátila s talíři - a my s Anežkou i se zabijačkou jsme byli "v prachu"...

V.S.

-.ooo.-

POČET OBYVATEL:Roku:

1 7 0 0	domů cca	23,	osob	145	
1 8 5 0	"	45,	"	349	/mužů 175, žen 174/
1 8 9 8	"	50,	"	459	
1 9 0 0	"	53,	"	525	
1 9 2 1	"	66,	"	514	
1 9 4 5	"	168,	"	654	/z toho 69 dě- tí do 15 let./

- RYCHTÁŘI -

<u>Kolem Roku</u>		<u>č.p.</u>
1616	V á c l a v H O L E Ě Ě K	7 .
1662	J i ř í k Z E L E N K A	13 .
1667	M a r t i n H Ř E B Í K	23 .
1668	J a n B A C H O R	19 /?/
1670	M a r t i n Š U R A N	7 .
1677	V í t S M O L Í K	28 .
1684 - 1695	J a n J O N Á Š	19 . 30 .
1704 - 1717	J a n H O L O V S K Ý	21 .
1730 - 1731	J i ř í k H R D L I Č K A	29 .
1734 - 1744	J i ř í K U Č E R A	30 .
1745 - 1757	J a n H O L O V S K Ý	21 .
1770 - 1774	V á c l a v H R D L I Č K A	29 .
1785 - 1801	J a n M A R T Í N E K	21 .
1801 - 1818	M a r t i n C I T E R Á K	27 .
1821 - 1842	M a t ě j M A R T Í N E K	21 .
1843 - 1849	J a n Š U R A N	7 .

-

- S T A R O S T O V Ě /představení/ -

1849 - 1860	J a n D O L E Ž A L	24 .
1861 - 1862	F r a n t . H O L E Ě Ě K	23 .
1865 - 1868	V á c l a v C I T E R Á K	27 .
1868 - 1886	V á c l a v H R D L I Č K A	29 .
1888 - 1897	M a t ě j M A R T Í N E K	21 .
od června 1897 úřad. radní	V á c l a v L O S	13 .

Kolem roku

1898 - 1919	J a n J E N Í Ě K	27 .
1919 - 1927	A n t o n í n S Í L A	26 .
1927 - 1933	V á c l a v S T U P K A	72 .
1933 - 1944	Č e n ě k Z E L E N K A	79 .
/v r.1937 jmenován vládním komisarem/		

Dne 15/7 1944 končí funkce starostenská a nastupuje
správní komise s předsedou

B o h u m í l e m J I R A S E M 45 .

a s poradními členy: Rud.Kopřivou a Václ.Satoriem.

- P Ř E D S E D O V Ě -
N Á R O D N Í H O V Ý B O R U

R. 1945 26/5 ustaven Místní národní výbor v Ořechu,
předsedou zvolen

	A n t o n í n Z D E N Ě K	127 .
1948 - 1950	J o s e f P R O C H Á Z K A	77 .
1950 - 1953	F r a n t i š e k P L O C	143 .
1953	B e d ř i c h N O V O T N Ý	95 .

S t a v e b n í r ů s t o b c e .

/Pozn.: Ačkoliv očíslování domů bylo provedeno teprve až v r.1770, tehdejší označení budov uplatňujeme v následujícím přehledu také i v době předtím kvůli snazší orientaci./

- R.1352 v rejstřících desátek papežských jest první historická zmínka o far. kostele v Ořechu. Vznik fary čp. 10 sahá do nepaměti.
- Z 16.stol. jsou již zprávy o:
 dvorci rodu Jílků /v místech ořeš. dvora/,
 mlýně "Pod Ořechem" " 1,
 ořešské krčmě " 20,
 dvorci příslušným ke kostelu sv. Mikuláše
 v Menším městě Pražském " 9.
- v 17.stol. z urbářů můžeme sledovati dvanáct ořeš., kapitole poplatných gruntů, jak jsou pak uvedeny v Berní rulle z r.1654, totiž:
 čp. 7, čp.13, čp.17, čp.19, čp.21, čp.23, čp.24,
 čp.25, čp.26, čp.27, čp.29, čp.30.
- R.1637 byl založen panský dvůr Kapit. sv. Víta čp. 12.
- Po r.1654 vznikly v Ořechu dva nové grunty čp.14, čp. 28, oba ku dvoru patřící, a sice na úkor robotných usedlostí č.21, 23 a 27. - Jsou v katastru z r.1713 již uvedeny.
- Před r.1660 vznikla obecní pastouška " 15,
 panský ovčín Na uhelný " 31,
 panská cihelna Na skalících .. " 34,
- " " 1700 " panská chaloupka " 6,
 která pak v r.1792 byla rozdělena ve dva samostatné díly, oddělená část je nyní.. " 43,
 č.6 bylo v r.1942 zbořeno a znovu vystavěno.
- R.1734 na zahradě čp.19 vystavěna chaloupka " 18.
- R.1752 v prostřed vsi o samotě vystavěna škola . " 11.
- R.1758 vystavěna chalupa " 16,
 která byla na dva samostatné díly rozdělena v r.1796; oddělená část jest nynější " 44.
- R.1759 vystavěna chalupa č. " 8.

R.1764	vystavěna chaloupka č.	čp. 5.
R.1770	" hajnovna v pansk. lese nad mlýnem č.1.	" 2,
	" chaloupka č.	" 3,
R.1774	" "	" 4,
	kteřá byla dvakráte dšlena, tak- že vznikly dvě další obytné jed- notky: čp. 41 a "	55.
R.1780	" vejníkářská chaloupka při č.21 kteřá byla v r.1933 přečíslo- vána na	" 22, " 150.
R.1794	" chalupa č.	" 32.
R.1801	" "	" 33.
R.1808	" "	" 35.
R.1810	" "	" 36,
	a "	" 37.
R.1821	" školní budova uprostřed vsi .. /nad dosavaďní školou č.11./	" 38
R.1823	" chalupa č.	" 39;
	ta byla v r.1952 zbořena a již neobnovena.	
R.1862	" dům sxxkšlmon	" 40.
R.1863	" "	" 42,
	hostinec	" 22,
	/kteřéžto označení se uvolni- lo po vejníkář. chalupě při č.21; v letech 1928/9 byl tento hostinec přestavěn. Obydelní stavení s kolnou při tomto hostinci bylo po odpro- deji samostatně označeno ...	" 45.
Cca 1885	" dům	" 48.
R.1890	" "	" 46.
R.1891	" "	" 47.
R.1897	" "	" 49,
	" "	" 50.
R.1900	" " čp.51, .čp.52, .čp.53.a.... školní budova	" 54.

Byt pro správce školy zřícen v roce
1953 nadstavbou hospodář. budovy na zahradě.

R.1902	vystavěn dům	čp. 56.
R.1907	"	" při čp.28 - označený č.28 a/ který byl v r.1933 přečíslován "	149.
R.1909	"	" čp.57, čp.58, čp.59 a čp. 60.	
R.1910	"	" "	61.
R.1911	"	" "	62.
R.1912	"	" čp.63, čp.64 a "	65.
R.1914	"	" čp.66, čp.67 a "	68.
R.1921	"	"	69.
R.1922	"	" čp.70 až čp.72, čp.74 až "	79.
R.1923	"	" "	73,
		hostinec při něm vystavěn r.1931.	
	"	dům čp.80 až "	82,
	"	dům se zámečnickou dílnou "	83,
	"	" čp. 84 až "	89.
R.1924	"	" při čp.96 "	91.
	"	/kteréž při ovčíně bylo zruš./	
	"	čp.91, čp.93, čp.94 /pro vlh-	
	"	kost v r.1941 přestavěné/	
	"	" čp. 95 až "	98,
		a "	100.
R.1925	"	" čp.90, čp.92, čp.99, čp. 101 až "	110,
		Prozatímní obytná místnost	145,
		Přitom pak přistavěno nouz. obydlí "	164.
R.1926	"	dům čp. 111 až "	113.
R.1927	"	" " 114 až "	117.
R.1928	"	" čp.13 /obnoven/, " 118 až "	127,
		hospodářské budovy "	128,
		dům /přestavěné stodola. od čp.13./	135.
R.1929	"	" čp. 129 až "	133.
R.1930	"	" " 136 až "	138.
R.1931	"	" " 134 , "	140.
R.1932	"	" " 141 , "	146,
		hospoda při mlejně č.1 "	2.
		/hajnovna č.2 byla zrušena/.	

R.1933	vystavěn dům čp.139, čp.147, čp.148, čp.153.	
R.1936	" "	" 151.
R.1937	" " čp.152,	" 154.
R.1938	" " čp.142, čp.155, čp.156,	" 160 a/.
R.1939	" " čp.143,	" 157.
R.1940	" " čp.144, čp.158,	" 159.
R.1941	" " čp.161,	" 163.
R.1943	" "	" 162.
R.1945	" "	" 168.
R.1947	" "	" 165.
R.1948	" dřevostavba	" 160.
R.1949	" dům	" 166.
R.1952	" "	" 167.
R.1954	" " pro sokolníka na cvičišti	..	" 169.

Z DOBY NEJSTARŠÍ:

Dědina tato ve starých listinách OŘECHOV /ORSICHOV/ jmenovaná, jest asi týž Ořech /Ořech/, ježž Boleslav II. klášteru Břevnovskému v okolí jeho daroval.^{x/}

Dle Ořecha jmenovala se za starodávna venkovská část župy Pražské župou Ořechovskou. Neměla však zvláštního župana, nýbrž náležela ještě se třemi jinými župami k pravomoci jeho, potom purkrabí Pražského hradu.^{xx/}

Zajímavý případ uzavření smíru mezi stranami na sebe rozezlenými, jak ve středověku býval obyčejem, týká se R a d - s l a v a z O ř e c h a a udál se r.1353. Řečenému muži stala se od Václava Pikouna z Jinonic těžká křivda, blíže neznámá; nepochybně to bylo zabití blízkého jeho příbuzného. Smír ten uzavřen byl na Hradčanech před místopurkrabím hradu Pražského. Václav Pikoun měl předně dáti sloužiti 100 mší sv. a získati bratrství /t.j. podíl na modlitbách/ v klášterích sv.Tomáše a u sv.Klimenta v Praze, jakož i v kostele Ořešském. Potom měl vykonati pokání v neděli třetí postní, jda od kostela sv.Vojtěcha na Pohořelci ke kostelu sv.Benedikta na Hradčanech se svými příbuznými a přáteli, jichž mělo býti dvacet osob. Téhož dne měl dáti v kostele sv. Benedikta dvě kopy grošů, opět v den Nanebevzetí Panny Marie dvě kopy Radslavovi a v den svat. Martina půldruhé kopy témuž Radslavovi před rychtářem a konšely na Hradčanech. Potom o provedě roku příštího měl vzíti hůl z ruky Radslavovy v Ořechu před lidmi hodnověrnými a putovati do chrámu P.Marie v Cáchách; z pouti té měl pak přinést jako svědectví list stvrzený pečeti tamního poenitenciáře.^{xxx/}

Synové pražského měšťana Ortla - Mikuláš a Jakub - vládli tam r.1371.^{a/} - Neměli však asi mnoho dědin, neboť do- vídáme se současně, že jinou část Ořecha od nepaněti přivlastnovala si kapitula Pražská, táhnouc se k dědinám, jež tam kolem roku 1350 strážní kostela Pražského se zvoníky mě-

x/ Jireček: Antiqua Boem.Top.hist.95. -

xx/ Tomek: Děj.Pr.I 351 dle listiny z r.1357. -

xxx/ Ibidem II, 335-36. -

a/ Ibidem II, 427. -

li. Později vznikl při rozdělení země v dekanaty^{a/} v území župy Ořechovské dekanát Ořechovský.^{b/} - R.1391 byl pánem podací kostela Ořechovského a spolu majetníkem vsi Mikuláš z Ořecha, jemuž říkali i Mikuláš Kuchmajstr, protože v r.1399 a 1404 byl mistrem kudyňe královské. R.1395 odváděl desátek do Třebotova panoše královský Mareš z Ořechova. Ku konci r.1398 držel Ořech Bočkoun z Vršce, arcibiskupský panoše, a téhož roku měl tam dvůr poplužní kostel sv. Mikuláše v Menším Městě Pražském.^{c/} - Bočkoun odkázal Ořech r.1401 Petru Přimdovi, purkrabí Karlostejnskému, který r.1405 vykonával právo podací při Ořešském kostele. Po Petrovi byli pány v Ořeše r.1408 Beneš a Vilím z Ořecha, na to Hašek z Hospozína a jeho syn Strachota r.1413; po dvou letech Hynek z Tismic, r.1421 Václav z Ořecha, který měl i v Praze dům a byl přísežným konselem hor Viničných.^{d/}

Farní kostel Ořešský i oba kostely filiální - Řeporyjský i krteňský - uvádějí se v rejstřících desátků papežských již r.1352.

O založení kostela v Ořechu vypravoval si lid tuto pověst:

Když prý zakladatelové kostela o tom mezi sebou rokovali, které místo příhodné by bylo k stavění kostela a shodnouti se nemohli, rozhodnutí své při jisté věštbě zanechali. V oněch místech, kde nyní cesta vede ke Slivenci, stál prý onoho času sloup kamenný, k němuž oni koně přivedli a tam smrtelně jej bodnouce svobodně jej k Ořechu páditi nechali, za znamení sobě berouce, že na tom místě, kde kůň onen padne a zdechne, kostel založen a vystavěn býti má. Což také vykonavše a v běhu koně raněného sledující, shledali prý jej zdechnutého a na tom místě ležícího, kde nyní sloup uprostřed loďi kostelní stojí. A tudíž prý na tomto místě základ k nynějšímu kostelu položili. -

Při visitaci vykonané arcijáhnem pražským v Ořechu dne 9.května r.1380 shledáno bylo, že kostel má: missál, dva kalichy stříbrné s pozlacenými nody, ornát sváteční, 3 ornáty všední se vším příslušenstvím, jeden ornát roztrhaný, dále žaltář a agendu.

Filiální kostel v Řeporyjích vystavěn byl asi ve 12.stol. Pořad farářů:

Gaudenc, zemř.1379, Bartoloměj, klerik ze Střem 1379 - Oldřich Petrův ze Strašic 1397-1406 - Jan Děťřichův z Mezeříče, kněz dioec. Olom., prve vikář při kostele sv. Apol-

a/ Dekanát byl tehdaž tolik, co nynější vikariát.

b/ Tomek: D.Pr.I.337.

c/ Ibidem III.79.

d/ Ibidem IX.320, 108.

lináře v Praze, 1406-1407 - Jan, dříve f. ve Svrkyni, sm. s před., 1407-1416 - Jan, prve f. v Běcharech, sm. s před., 1416-1417 - Tomáš, prve f. ve Stražišti, sm. s před. 1417 až 1418 - Havel, prve f. v Medonosích, 1418-1419 - Jeronym, klerik, 1419.

Při visitaci vykonané r. 1380 shledáno bylo na věcech kostelních: dva ornáty všední a dva sváteční, kalich stříbrný s nosem pozlaceným, 14 pall /tj. antependií/, dva missály, dvě agendy, kniha "viaticus" o dvou dílech, z nichž jeden byl vázán, druhý pouze v obalu, dva žaltáře, špatně vázané. a/ - Z roku 1407 zachoval se podobný soupis věcí kostelních, v němž uvádějí se: 4 ornáty se vším příslušenstvím, 2 missály, z nichž jeden psaný na papíře, druhý na pergameni, 2 stříbrné kalichy, 4 humerály, 17 pall, 4 manipuly, 4 stoly, 2 agendy, kniha "viaticus" na pergameni, "vigilie" na pergameni, 3 korporály se sáčky /bursami/, 2 superpellice, 4 cínové svícníky, cínový kotel /caldar de stagno/, velum chrámové, almara a truhlice pro věci kostelní, kancionál papírový, prosarius pergamenový. -b/-

Nepřízní času asi fara zanikla.

Filiální kostel na Krtní stojí o samotě jižně od Chab, asi 3/4 hodiny severně od Ořecha na malém homolovitém návrší posázeném stromovím. Původně byla to starobylá stavba románská asi ze XII. stol. -c/-

Za starých dob býval kostelem farním^{d/}. Pořad známých farářů: Ondřej, zemř. 1358 - Fabian Rudlínův z Veselé 1358-1360 - Matěj, prve misionář kůru P. Marie ve velechrámu sv. Víta v Praze, sm. s před., 1360 - Licek /Liczco/ pronajal faru Petrovi z Boru, zemř. 1380 - Velík /Velco/ 1380-1389 - Zvěst, Zvěston /Swyesto/ dříve f. v Horšově, 1389-1392 sm. s před. /byl spolu správcem kaple sv. Mořice -e/ při velechrámu sv. Víta v Praze/ - mistr Heřman, řečený Chrt, f. v Bzenci v Olom. dioc., sm. s před., 1392-1396 - Martin 1396-1406, - Petr Skrovníčka 1406 /r. 1408 pronajal faru Janu z Měčína/ - Vilém do 1417 - Duchek, prve f. v Liboci, sm. s před. 1417, nemaje v bouřích husitských na Krtní pokojného bydlení, žil r. 1422 a 1423 u konsistoře Pražské, která té doby v Žitavě prodlévala.

Fara Krteňská zanikla asi na počátku 17. stol. - Také i ořešská fara po bitvě Bělohorské na dlouhou dobu osiřela, a sice až do r. 1682, kdy metropolitní kapitola u sv. Víta jakožto patron chrámu ořešského ustanovila se na tom, faru Ořešskou obnoviti a ji řádným duchovním opatřiti. Tehdy ujala se

a/ Lib. visit. 1380.

b/ Tadra, Soudní akta V., 196.

c/ Srvn. Lehner, Method XVI. /1820/, 66, Dějiny umění I., 111.

d/ Srvn. Dr. Jos. Burian: "Farní osada Krteňská" v časop. "Čech" 1890, 5. a 6. listopadu.

e/ Kaple ta měla příjmy ze dvora ve vsi Chrástanech.

těž práva patronátního kostela Krteňského.

Roku 1585 přisluhoval v Řeporyjích a na Krtni duchovní nekatolický. /a/ -

Když roku 1605 kapitola obnoviti chtěla v Ořechu náboženství katolické a poddaným svým nařídila přijímání pod jednou, tu část osadníků, náležející pod pravomoc jiných vrchností, zejména Zbuzanští a Kopaninští, ohradili se proti tomu tímto listem:

"Vaše Milosti, velební a důstojní páni otcové kostela Pražského, páni a přátelé milí!

Zprávu toho máme od sousedův Vořeských, Vašich Milostí poddaných, též spoluosadníků našich, že by se jim nový řád v tom kostele začínati, i kněze římského náboženství tam uvéstí a pod pokutou těžkou poručiti ráčili, aby velebnou svátost pod jednou způsobem přijímali a od starobylých řádů, kteréž se v tom kostele, jakž vystavený jest, se zachovávali, upustili. Čemuž my místa dáti, aniž k tomu bez vědomí a vůle pánův našich dovoliti nemůžeme a nedovolíme. Neboť jsou předkové naši i my také na též kostel nemálo vynaložili a ještě vynakládati se nezpěčujeme, pokudž tam kněz bude správčím ten, kterýž podle nařízení a ustanovení Pána Krista velebnými svátostmi pod obojím způsobem bude posluhovati, tak jakž jest i prve to vždycky bývalo, od čehož my ustoupiti nemíníme a neustoupíme, i jestli pak přes toto naše /ačkoliv sprostné/ ohlášení který kněz jiného náboženství, chtěje bezděčně z nás novověrců sobě nadělati, dotéhož kostela se /an my ho za to nežádáme/ nutkal, i jestli by ho co nemilého potkalo, nechť by žádnému jinému vinny nedával, nežli sám sobě, aneb těm, kdo by ho tam byl vyslal. Protož Vašich Milostí pokorně za to prosíme, že nás sprostných lidí, kteří z několika panství, i pánův Malostranských, k tomuž záduší náležíme a náklady na též kostel tak veliké neb i větší činili jsme, jako i sousedí Vořeští, při starobylých dobrých a nám zvyklých náboženstvích zanecháte, bychom pánův svých daremně zaneprázdnovali, poněvadž i J.M.C. pán pán nás všech nejmilostivější v této české zemi mimo starobylý řád a smlouvu svatováclavskou, zřízení zemským stvrzenou, neráčí v náboženství pod jednou a pod obojí nic nového a prve nebývalého potahovati, že také i Vaše Milosti nás prostých lidí při starobylých způsobích a zvyklosti křesťanské při tom kostele zůstaviti a ochraňovati ráčíte, s čímž se Pánu Bohu a pánům svým poručeny činíme a za laskavou i brzkou odpověď prosíme. Datum feria 5. post s. Marci anno Domini 1605. Pánův svých věrní poddaní sousedí vosadní kostela Vořešského ve vsích Zbuzanech a Kopanině etc." /b/

Nevíme, s jakým výsledkem list tento, zpola pokorný a zpola výhružný, se potkal.

/a/ Borový, Martin Medek 128.

/b/ Archiv kapitolní LX, 14.

Ve válkách husitských zabrali Ořech Pražané a podrželi jej až do r.1547; přikoupili od kostela sv.Mikuláše poplužní dvůr v Ořechu. /a/

Po r.1547 vrácen Ořech kapitule až na tři zemanské grunty, jež drželi jménem nám neznámí zemané vyznání evangelického.

Po dalších 14^{tí} letech - v roce 1561 Novoměstí postoupili Kapitole kostela pražského do poddanství též grunt ve Wořeše tak zv. Jílkovský, a tamní krčma; svědčí o tom následující smlouva v deskách zemských zapsaná:

/R.1561./ - Wes W O R E C H .Ústř. arch. min. vn. Pha III.,
D. Z. V. 55 - H 7.

Letha tisícího pětistého šedesátého prvního po Svatých Fabiánu a Šebestiánu stala se smlouva přátelská dobrovolná celá a dokonalá z poručení jeho místi Arciknížecí námi Janem mladším z Lobkovic na Teynu Horšovským a Tarhově, nejvyšším purkrabí pražským a Wolfem z Wřesovic a na Doubravské Hoře a Teplici, nejvyšším písařem král. čes., a to mezi:

důstojnými a ctihodnými, doktorem Jindřichem Proboštem knězem Tomášem Baneorowským, děkanem i vši kapitolou kostela pražského s jedné - a slovatně poctivostí Purgmistrem a konšely i vši obcí Nového města Pražského z strany druhé, A to taková smlouva, jakož sou jmenovaný probošt děkan a kapitola kostela pražského obeslali je purgmistra, radu i věsku obec do soudu komorního z vejplaty vsi tak řečený JESENICE, pravice se táž kapitola k též vsi Jesenici nadáním i jinak lepší právo a spravedlnost míti nežli oni purgmistr a konšelé i všecka obec města nohého pražského, jakž týž obeslaní to v sobě míť obsahuje a zavírá, žádajíce páni preláti, aby oni páni Novoměstí takové vsi jim bez dalších soudů a sátrat postoupili.

Proti tomu páni Nového Města pražského sou oznámili, že oni drží ves Jesenici od předešlých slavných paměti kráľow zástavou v jistých sumách, jakž majestátové jich milosti ukazují, i také potvrzení jeho místi císařské, a ty platy že oni k žádné potřebě obecní neohražují než pro čest a chválu Boží na knězi a žáky k kostelům svatého Štěpána velikého a svatému Václavu na Žderaz dávají. A kdyby těch platuow neměli, že by při těch farách služba Boží zmenšiti se musela, žádajíce páni preláti, poněvadž malý opatření při těch farách knězi a žáci mají, aby od takového obeslaní upustili, tak jakž jedna i druhá strana co by za spravedlnost na týž vsi J. míti se pravila, v slovích obšírných to sou před nás předložili. Tu my svrchu psaní smlouvci slyšíce jich páni preláti, tolikéž i páni Nového města Pražského stížnosti, nic méně řečíc toho, že se obojích stran duchovenství dotýče, a nechtějí rádi jakž při kostele kapitoly pražské, tak také při kostelích nahore položených v Novém Městě pražském služba pána Boha všemohoucího se zmenšovati měla, ale aby raději jí více a vejše růsti mohla, a dobré přátelství a sousedství budoucné, mezi nimi stranami zůstati a trvati mohlo, do další na obojích stranách, na nich plnomocného přestání, takto sme je o to spokojili a smluvili:

Předkem oni páni preláti od takového obeslaní pustiti, a jim panuom Nového města pražského touž ves Jesenice se vším jeho příslušenstvím dědičně nechati mají, a druhá ves jménem Swejpravece, kterouž oni páni Nového Města pražského podle vsi Jesenice v majestátu krále Jiřího zapsanou drží a na ten čas

k kostelu Svatého Michala v Wopatovicích se požívá, při nich páních Pražanech páni preláti též dědičně a při tom kostele S^o Michala zuostaviti a zanechati mají, Proti tomu oni purg- mistr a konšelé i všecka obec Nového Města Pražského jim pa- nuom prelátům a kapitole pražský jako směnou v tom toto pon- dělí nejprv příští postoupiti povinni jsou lidí svých se vši jich spravedlivostí, kteréž mají v e v s i W o ř e - š e mezi lidmi jich pánův prelátův kmetčí, s platy, s dě- dinami, lukami, porostlinami, s háji, rybníky, mlejnem, poto- kem, poďdacím kostelním, s krčmou, na kterémž to gruntu jed- nom sedí Jílek, a na krčmě Jan Kavan, též s poustkami i s tím vším, což tu koli oni Pražané a nebo ouředníci a osadní zádu- ší S^o Michala v témž Novém Městě Pražském mají a drží, nic o- všem sobě ani budoucím svým tu nic nepozustavujíce. Než oni páni preláti, tolikéž páni Nového Města Pražského mají spo- lečně, hned s tím neprodlévajíce při jeho místi císařské, pánu nás všech nejmilostivějším jednati, a při jeho místi císařské toho ponížene hledati, aby jeho míst pro dobré toho obojího duchovenství své milostivé povolení k této smlouvě dali i ta- ké relaci ke deskám zemským učinili, aby sobě strany deskami zemskými to stvrditi mohli, milostivě poručiti ráčil. A což se koli v této smlouvě nadpisuje, to jsou sobě obě strany, jakž na ctné a dobré lidi náleží, bez přerušení zázřeti slí- bili.

Toho na svědomí a pro lepší jistotu nic svrchu psaní smlouvčí pečeti naše vlastní k této smlouvě sme přitiskli, a jedné i druhé straně jednu v jedna slova a jednou rukou se- psané dali. Stalo se letha a dne svrchu psaného.

—.

Zem.des. hl.kn. W XIV fol.241:

WORŽECH DORF ,
im Rakonitzer Kreise.

Possedirt

Domprobst zu Prag.

Extabulirt
23/12 1845,
vide tom.1325,
inst.litt.J.10.

Vermög Vergleichs de A^o 1561 ohne Bestimmung eines Werths.

vide Tom.55. Instr. lit. H. 7.

Archiv český, díl 28 z r.1912:

/Koupě dvora v Wořeše/.

Z roku 1515, 17.ledna.

Osadní osady sv.Michala z Opatovic v Novém Městě Pražském osobně v plné radě stojíce oznamenie jsú učinili:

Kdež jsú koupili dvor a poplužie v Wořeše s lidmi, s podacím, s platy, lesy, rybníky, tak jakž týž trh ve dsky / v deskách / vloženy a od též osady svěřeny plněji svědčí Janovi Radochovi, Martinovi Sturmovi, kdež Martin Sturm tu stoje k tomu se jest ohlásil a přiznal, že jest toho jemu a neboštíkovi Janovi Radochovi osada pod svěřením do desk vložití poručila; ač nám dsky a dědicóm našim svědčíe, však já to v pravdě býti seznávám, že mého a mých dědicuov zvláštního než jako jiného osadního tu nic nenie, než osada za to své peníze dala a sobě koupila. A po smrti Jana Radocha, Estera manželka jeho, kněz Martin, Václav Radoch, Jan, synové Jana Radocha, Marta sestra jich a dcera Jana Radocha, všickni osobně na místě otce svého neboštíka k témuž podle Martina Sturma se přiznávajíce, praviece sami za se i za své dědice: že k témuž dvoru a zboží podle téhož pod svěřením doložení otcí našemu v dsky žádného práva ani spravedlnosti nemáme. -

Actum /in consilio Novae Urbis Prag/ feria IIII die Antoni-
i. /Rukop.č.2092, fol.69./

G r a n t r o d u J í l k ů .

V místech, kde se nyní rozkládá ořešský dvůr čp.12., stával kdysi statek tak zv. "Jílkovský". V zemských deskách a listinách při nich uchovávaných, jakož i v soudních svědeckých zápisech nacházíme podrobné líčení událostí kolem něho sběhlých. Jest tato látka cenným přínosem do historie obce Ořecha a budeme jí proto věnovati hodně místa, uvádějící postupně všechny příslušné zápisy v plném znění.

Nejprve v kostce přehled děje:

Jakub Jílek zdědil ten statek po rodičích a vykoupil ho z poddanství. Manželka mu záhy zemřela, a on pak - neoddan - žil zde s Maruší Nosálovskou a měl s ní tři děti.

Podle svého přání v kšaftu /posled.pořízení/ projeveném byl Jakub Jílek pohřben při kostele ořešském. Po obou stranách pilíře uprostřed lodi stojícího bývaly dva náhrobní kameny ze začervenalého mramoru. Na jednom spatřovala se postava ženská v životní velikosti, na druhém postava ženy s pacholetem, na obou kamenech byl znak Jílkovský /ráně meč vzhůru držící/, který jest též na víku křtitelnice kostela ořešského z r. 1609. Kostelu ořešskému odkázal padesát kop míšenských, kalich stříbrný dopola pozlacený a roucho zlatem a stříbrem vyšívané.

Hned po jeho smrti kšaftem ustanovení dědicové z příbuzenstva - Jan Jiří Pětikostel z Aventině a Matouš Michal - vedli spor proti Maruši za vydání domněle zcizených svršků a peněz.

Jan Jiří Pětikostel se později vzdal své poloviny ve prospěch spoludědice Michala, jenž se pak spojil s Matějem Mnichovským a koupili najaře r.1620 ves Wořech od odbojných stavů z rukou zřízených direktorů. Mnichovský však brzy nato zemřel a Matouš Michalů tak sám se stal ořešskou vrchností. Avšak jen nakrátko. Napodzim téhož roku Bělohorská bitva rozhodla o výsledku povstání. Stavové podlehli, a Matouš musel

vrátit ves Ořech kapitule pražské, jež nabyla zase vrchu, a to beze vší náhrady. Ale nejen to. Po nějakém roce kapitola se žalobou domáhala vrácení i samého dvora Jílkovského,. Spor tento Matouš Michalů již nepřežil, pokračovala v něm ještě i vdova po něm, která však - jsouc patrně v tísní - dvůr kapitole odstoupila a s ní nějak se vyrovnala.

Takový je zhuštěný obsah děje, který do podrobností jest obsažen v dokladech, jak dále následuje:

- a/ Arch. min. vn.
Fond: SM - Sign.D., n.18, subn.55

Svazek tento obsahuje 37 listin, správně 33 listin, neboť některé jsou dvojmo:

Listina č.13	jest totožná s č.17,
" 30	" 31,
" 16	" 34,
" 28	" 36.

Dále:

- b/ Zem.des. 137 - H.20.
c/ Arch.m.Pr. 1069, f.287 /Liber Testimoniorum albus XVII/.
d/ D.Z.V. 193, E 5.
e/ D.Z.V. 140, f 28.
f/ Fond: SM - Sign.C. 215 M 19.

Ad a/: /Listiny uvádíme v pořadí časového vyhotovení./

Listina 13.

Rubrum:

Přípis listu hamfestního Jakuba Jílka ze vsi Wořecha A° 1593 17.Juli, od kapitoly pražské na dvůr Wořeský daného.

"My kněz Jiří Pontanus z Pratenberka děkan, kněz Benedikt Chyšskej z Špicperku kanovník a kazatel, kněz Jan z Altendorfu kanovník a kantor kůru, i vší kapitoly Slavného vrchního kostela pražského známo činíme tímto listem všem vůbec, kdež čten nebo čtoucí slyšán bude a zvláště tu kdež slyšeti náleží,

že jest před nás předstoupil Jakub Jílek dvořák z vsi Wořechy člověk sobě svobodný s přáteli svojími nás snažně žádaje, abychom že dvůr a statek Jílkovský i se vším k tomu příslušenstvím ve vsi Wořeše, v jehož držení je, osvobodili, list hamfestní na to dali. - I nemoha snažné žádosti jeho a přímluvy mnohých dobrých lidí oslyšeti, tak činíme a svrchu psanému Jakubovi ve vsi Wořeše na grantech našich takový dvůr Jílkovský s poustkami, s mlejnem, s rybníčkem, potokem, lesy, lukami, vrbinami, porostlinami, pastvinami, vodotočinami, s dědinami ornými i neornými, s průhony svobodnými i se vším k tomu příslušenstvím, v týchž mezích a hranicích, jakž on toho Jakub Jílek od starodávna po předcích svých až do tohoto času v držení a užívání byl a jest, s dobrým naším rozmyslem a svobodnou volí naší tímto listem hamfestním a mocí jeho sami od sebe i budoucích našich osvobozujeme tak, aby on Jakub Jílek s dědici a budoucími svými měl moc a svobodu takový statek napřed psaný i se vším k němu příslušenstvím dáti, odkázati, prodati, směniti a jak by mu se koliv zdálo i vidělo jak svým vlastním učiniti, a to bez překážky všeli-jaké nás i budoucích našich a každého člověka.

Však s touto při tom vejmkou, aby on Jakub Jílek s dědici a budoucími svojími nám a budoucím naším dával a dávali plat ten, kterýž prve z toho statku vycházel, jak při každém stém Jiří osm kop 10 grošův vše míšenských a při každém stém Havle tolikéž osm kop 10 grošův vše míšenských. Z kteréhožto statku napředpsaného on Jakub Jílek s dědici a budoucími svými od nás a budoucích našich k prodeji nucen a potiskován býti nemá a nemají žádným způsobem. A pakli by kdy takový statek nadepsaný se vším jeho příslušenstvím od nás nyní tímto listem hamfestním osvobozený od něho Jakuba Jílka, dědicův a budoucích jeho s jeho dobrou a svobodnou volí, dědicův a budoucích jeho k prodeji přišel, to bude mocí a budou učiniti, na takovej statek předně a nejprve před jinými, nás neb budoucí naše, kapitolu kostela Pražského, pobídnouti. Pakli bychom my neb budoucí naši nechtěli ho koupiti, tehdy bude mocii teprva jinému prodati člověkem dobře zachovalým, nám i budoucím naším příjemným osaditi, a to vše pod týž plat nahoře oznámený, tak aby nám a budoucím naším nic na platích nescházelo. Pakli by kdy buď od něho Jakuba Jílka, dědicův a budoucích jeho, nám a budoucím naším z téhož statku nahoře psaného kterého času při kterém stém Jiří a stým Havle včasné platové nahoře jmenovaní dané a vyplněné nebyly, tehdy bychom my a budoucí naši moc měli, ihned v takovej statek ve všecken a všelijaký, na čem by ten koliv byl a záležel, se uvázati, v něj uvésti, jej držeti, užívati tak dlouho, dokudž by nám platové zadržaní i s škodami na to všešlymi dány a vyplněny nebyly; a jakž by dány a vyplněny byly, tehdy ihned zase my i budoucí naši jemu Jakubovi Jílkovi, dědicům a budoucím jeho statek často psaný postoupiti máme a povinni budeme. A káždokoliv tento list měl by nebo jmiti bude, dobrou volí a svobodnou, ten má a jmiti bude tuž moc i též plné právo ke všem věcem v něm položeným a zapsa-

ným, jakožto oni sami. Na potvrzení toho všeho i budoucí pamět my svrchu jmenovaní Preláti a kapitula kostela Pražského pečet naši kapitolní větší k tomuto listu hamfestnímu jsme přivěsiti dali a dožádali jsme se urozených Pánů Zykmanda Sluzského z Chlumu a pana Matesa Prekle z Proks-torffu, Jeho milosti císařské Radě a hofrychtýře království Českého a Pana Jana Kalendy z Tatenic, že jsou také pečeti své podle naší na svědomí, však sobě, dědicům a budoucím svým beze škody k tomuto listu hamfestnímu přivěsiti dali: Jehož jest datum letá od narození syna Božího Tisícího pět stého devadesátého třetího, v sobotu po památce rozeslání svatých apoštolův.

Sigillum
kapit. Praga

Sigillum
Z. Sluský

Sigillum
Mates Prekl

Sigillum
J. Kalenda

.-

Listina 30.

Kubrum:

Confirmací,
vejpis majestátu a potvrzení dvora
s hamfestem od císaře Rudolfa.

Lit. : G:

NB:

Praví Páni Preláti, že v to Confirmací
není podpisu J.M.N^o Pana kancléře,

R^o

Toho času nebyl než Místokancléř, a
jest podpis i pečet J.M.G.

-

"My Rudolf druhý z Boží milosti volený římský císař, po všechny časy rozmnožitel říše, a uherský, český, dalmatský, chorvatský král, arcikníže rakouské, margkrabě moravské, lucemburské a slezské kníže, a lužický margkrabě: - Oznamujem tímto listem všem, že jsme poníženě prošení od Jakuba Jílka dvořáka ze vsi Wořechowa, abychom jemu listu hamfestního, kterýmž se jemu dvor a statek Bílkowský se vším k tomu příslušenstvím od velebných a poctivých děkana a vši kapitoly vrchního kostela pražského osvobozuje, z mocnosti naší císařské, jakožto král český, milostivě schváliti, obnoviti a potvrditi ráčili, Kteréhožto listu hamfestu Datum jest letá

od narození syna Božího Tisícího pětistého devadesátého třetího v sobotu po památce rozeslání Svatých Apoštolův.

K jehožto pokorný prosbě naklonění jsouce, a vidouce dotčeného listu hamfestního hodnověrný vidimus, s dobrým rozmyslem našim, jistým vědomím, s radou věrných našich milých, moci královskou v Čechách jej jsme schválili, obnovili, a znovu potvrditi ráčili. A tímto listem našim císařským ve všech punktích, klausulích a artikulích, tak jakoby slovo od slova tuto vepsán byl, obnovujem, schvalujem a potvrzujem,

Ohtíce tomu konečně, aby z počátku psaný Jakub Jílek dvořák i s dědici a budoucími svými při tom při všem, což se v témž listu píše a obsahuje, bez překážek všelijakých jednoho každého člověka zuostaven byl. Poroučejíc přitom všem obyvatelům a poddaným našim ze všech stavů království našeho českého, nynější i budoucím, věrným našim milým, abyste nadepsaného Jakuba Jílka dvořáka při tom hamfestu, a tomto majestátu, a obnovení našem jměli, drželi, a neporušitelně, nyní i v budoucích časých zachovali, žádných mu v tom překážek nečiníce, ani komu jinému činiti dopouštějíce, pod uvarováním hněvu a nemilosti naší císařské, dědicův a budoucích našich, králův českých. Tomu na vědomí pečeť naši císařskou jsme k tomuto listu přivěsiti rozkázati ráčili. Dán na Hradě našem pražském v pondělí po památce Svatého Pavla na víru křesťanskou obrácení 31/1 letna Božího Tisícího pětistého devadesátého čtvrtého. A království Našich římského devatenáctého, uherského dvacátého druhého a českého též devatenáctého.

Rudolf.

Ad mandatum Sacroe Coesa
Mtis proprium

Kryštof Zelinský
J. Myllner m.p.

—.

Ad b/ D.Z.V. 137 - H.20.

Dvůr DVORAKOVSKÝ.
/Testament Jakuba Jílka./

"Wejméno svaté a nerozdílné Trojice, jednoho Pána Boha všemohoucího na věky požehnaného, Já Jakub Jílek z Statenic a w Wořeše vyznávám tímto mým listem křesťovním obecně předevšemi, kdež čten a nebo slyšen bude, a zvláště tu, kdež náleží, znamenaje a patříc na to, kterak běh tohoto světa velmi bídný, nestálý a nebezpečný jest, takže v něm lidé den ode dne v nestálosti každý wedle od Pána Boha všemohoucího sobě uloženého cíle zkrze smrt s tohoto světa vykazují. Načež já také myslíc, že mně jako i jinému téhož od Pána Boha uloženého cíle ujíti nelze, a věda o tom, že před sebou nic jistšího jako smrt a nic nejistšího jako hodinu smrti nemáme. Protož přede všemi jinými věcmi duši mou milou nahou krví syna Božího Pána Ježíše Krysta vykoupnou v jeho svaté ruce poroučím v té celé a nepochybné důvěrné naději, že ji ode mě

jakožto můj milostivý stvořitel a vykupitel v své svaté ruce a v počet věčných a volených svých do svého nebeského království přijíti ráčí.- Tělo pak mé z země pošle přátelům svým, a obzvláště slovatným Pánům Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýnu J.M.cís. při kancellári České dvorské služebníku jakožto synu svému zalíbenému: a Matoušovi Michalovi, měšťaninu Nového města Pražského, ujeci svému, aby se ho ujali, do země k poctivému pochování při kostele založení S^těti St Jana ve vsi Wořeše, tu kdež mrtvá těla Pana otce mého i paní matere mé pochována jsou. Podle mého sustného nařízení a jím se v tom důvěření poroučím.

Dále pak maje sobě od nejjasnějšího knížete a Pána Pana Mathiáše z boží milosti voleného římského císaře po všechny časy rozmnožitele říše, a uherského, českého, dalmatského a charwatského krále. A knížete rakouského, markrabě morawského, lucemburského a slezského knížete, a lužického markrabě Pána mého nejmilostivějšího list mocný daný, kterýmžto listem jeho milost mně tu moc dáváti ráčí, abych já všecken a všelijaký statek svůj mohovitý i nemohovitý, dědičný neb zápisný, kterýž mám nebo ještě mítí budu, bez statkův lenních a manských, i na kterýchž jeho milosti nápadové spravedlivě náležejí, odkázati neb postupiti mohl a moc měl, za zdravého života neb na smrteelné posteli, komuž by se mně kolivěk zdálo a líbilo. A také abych mohl a moc měl poroučelky zdělati statku svého a dětí svých, kterýž se mně užitečný zdáti a viděti budou, a to bez všelijaké překážky, tak jakž týž list mocný, kteréhož jest datum w městě Linci w sobotu po neděli Misericordias, letha šestnáctistého čtrnáctého, to vše v sobě šíře obsahuje a zavírá.

I nechtíce já, aby po mé smrti o můj statčík, kteréhož mně Pán Bůh všemohoucí z milosti své svaté na tomto světě až do tohoto času propůjčiti, požehnatí a dáti ráčil, i také dále do své svaté vůle propůjčiti a dáti ráčí, nějaké nevole a soudy povstati měly, podle moci sobě týmž svrchudotčeným listem dané o něm takto řídím a kšaftuji:

Předně, co se dotejše dvora mého Jílkovského na gruntech důstojných a velebných Pánův Pana děkana, i vši kapitoly slavného vrchního kostela Pražského, ve vsi Wořeše ležícího, s poustkou, s mlejnem, lesy, porostlinami, pastvištěmi, wočotočinami, s dědinami ornými i neornými, s práhony svoobodnými, i se vším k němu příslušenstvím, jakž toho od starodávna po předcích svých v držení jsem, a sobě to listem hamfestním na pergameně psaným od důstojných velebných, kněze Jiřího Pontanusa z Prattenbergku, toho času Pana děkana, kněze Benedikta Chyžského z Špicperku kanovníka, a kazatele kněze Jana z Altendorffu kanovníka a kantora káru i vši kapitoly slavného vrchního kostela Pražského s přitištěním k němu pečeti jich větší kapitolní, a k tomu též s přitištěním pečeti tří dobrých lidí na svědomí, osvobozeno mám, jakž týž hamfest, jehož jest datum Letha od Narození syna Božího Tisícího pětistého devadesátého třetího, v sobotu po památce

rozeslání svatých apoštolův: Též confirmaci na týž hamfest od J.M. císaře Rudolfa, slavné a svaté Paměti, jižto jest datum v pondělí po památce svatého Pavla na víru křesťanskou obrácení, letha Božího Tisícího pětistého devadesátého čtvrtého, to v sobě šíř obsahuje a zavírá.

Poněvadž jsem na ten dvůr a hamfest již nahoře dotknutým Panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýnu a Panu Matoušovi Michalovi, měštěninu Nového města Pražského ujcí svému, dědicům a budoucím jich, dobrou vůli vedle znění téhož mého Hamfestu udělal, a to právo, kteréž já mám, na ně převedl a jim je odevzdal, pročez toho všeho při tom: a tak při té dobré vůli zanechávám, a tomu chci: Též jim tu moc dávám, aby se mohli týž dvůr se vším k němu příslušenstvím, jakž se nadpisuje, ihned po mé smrti, dřívěji nic, sami o své ujmě zvésti a s ním jako s svým vlastním, tak jak týž hamfest mně na to daný, a jim ode mne s dobrou volí postoupený, to s sebou přináší, směti jej prodati a o peníze na rovné díl se rozdělili.

Co se pak jiného statku mého mohovitého, na čem by ten koli záležel, buď na jistotách, šuldprýffích, zápisích, a nebo jakýchkoliv jiných pojištěních, by pak i některé již na pořadu práva zůstávaly a za živobyčí mého k vyupominání a dosažení nepřišly. Též na hotových penězích, klinotech a jiných svršcích: Nicméně i dluhy mé menší, kteréž jsem na obzvláštním rejstříku poznamenal, jimiž mně rozdílně lidé povinni jsou, dotýče: Ty všechny dávám a odkazuji již dotčeným Panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýnu, synu mému zalíbenému, a Panu Matoušovi Michalovi měštěninu Nového města Pražského ujcí svému, dědicům a budoucím jich, tak jako by na též jistoty a dluhy dobrou vůli ode mne sobě odevzdanou měli, a na ten způsob, aby oni o to všechno spravedlivě se podělili.

Dále o tom poroučím a kšaftuji, aby dotčený pan Jan Jiří Pětikostel z Aventýnu a pan Matouš Michal ujec můj jakožto dědicové statku mého tímto kšaftem zřízení povinni byli z téhož statku mého ode mne jim odkázaného, tyto níže psané odkazy jistým a v tomto kšaftu položeným osobám vydati a vyplniti:

Předně, k záduší a k kostelu ve vsi Wořeše, kdež tělo mé odpočívati má, ode dne smrti mé v roce pořád sběhlém, padesáte kop míš., k tomu kalich stříbrný do polu pozlacený, s rouchou s zlatem a stříbrem vyšívanou, k tomu na památku mou připravenou, však tak, aby to obě jak peníze, tak také i kalich a roucha nikam jinám přeneseno, a od toho chrámu božího odcizováno nebylo.

Item Maruši Nosalovské za její mnohé a věrné služby s Jiříkem synem jejím /proto co jest u mne v službě zůstávala, že jest se jí za službu nic neplatilo/ též odkazuji a poroučím, aby vydáno bylo od smrti mé v roce pořád sběhlém jeden tisíc kop míšenských.

Item Janovi Zemanovi Dvě stě kop míš. a Štěpánovi Michalovi ze Zbuzan jedno sto kop míš., Panu Janovi z Hornosína, J.M.cís. služebníku a koncipistovi při kanceláři české, dědicům a budoucím jeho Jedno sto kop míš. -

Wíceji v moci své sobě zůstavuji a zanechávám z téhož statku mého Jílkowského Jeden tisíc kop míš., s těmi abych mohl a moc měl činiti a řídit, jak by mi se dobře líbilo. K tomu také, jestliže bych komu před smrtí svou a nebo na smrtebné posteli některé dluhy odpustil, a to buď na rejstříku poznamenal a nebo auctně o tom poručil: to vše aby svůj průchod mělo; a od již dotčených dědicův statku mého /jímž se jako lidem poctivým důvěřuji/ vyplněno bylo. Pakli bych žádných poznamenání nezanechal, tehdy to vše, což sobě vymínuji, aby při nich jako i jiný odkázaný statek zanecháno a zůstaveno bylo. S tou při tom další dostatečnou vejmkou a opatřením:

Pokudž bych tento kšaft změnit, zrušit a na to místo jiný učinit: a nebo týž dvůr se vším jeho příslušenstvím za zdravého života prodati, a nebo změnit chtěl; abych to každého času beze vší překážky moc měl učinit. Pakli bych žádného jiného pořádného kšaftu mimo tento neučinil, tehdy tento v své váze a moci zouplna, jakž se nahoře píše, zůstatí má.

Na potvrzení toho pečeti svou vlastní k tomuto mému kšaftu a poslední vůli jsem přitiskl, a v něm rukou svou vlastní se podepsal. A pro lepší toho jistotu dožádal jsem se urozeného a statečného rytíře pana Albrechta Pfefferkorna z Ottopachu a na Jinonicích, J.M.cís. v komoře české rady, též urozeného Pana Jana Daniele Kapra z Kaprštejna obojích práv doktora J.M.cís. nad appellacemi Rady a místosudího zemského dvorského r. a Pana Jakuba Lavína z Ottenfeldu, lékaře zemského, že jsou pečeti své podle mé na svědomí k tomuto listu /však sobě a dědicům svým beze škody/ přitisknouti dali.

Čehož jest datum w Wořeše w auterej po památce Všech svatých letha šestnáctistého čtrnáctého.

Jakub Jílek z Statenic Albrecht Pfefferkorn
a Wořeše z Ottopachu

Jan Daniel Kapr
z Kaprštejna

Jakub Lawin
z Ottenfeldu

--

Za sporu mezi dědici Jakuba Jílka a Maruší Nosálovskou byly po kraji právě uvedeného zápisu vepsány tyto připomínky:

"Pan Jiří Pětikostel z Aventýnu J.M.C. při kanceláři české dvorské služebník a měšťtín Starého města pražského, a Matouš Michal, měšťtín Nového města pražského, mající sobě kšaftem na list mocný J.M.K. učiněným od Jakuba Jílka z Statenic a v Wořeše obzvláštně statek jeho mohovitý, na čem

by ten koliv záležel, buď na jistotách, šulaprýfích, zápisích a nebo jakýchkoliv jiných pojištěných, by pak i některé již na pořadu práva zůstávaly a za živobytu jeho k vyupominání a dosazení nepřišly. Též na hotových penězích, klynotech a jiných svrscích, nicméně i dluhy jeho menší, kteréž jest na obzvláštním rejstříku poznamenal, jemuž lidé rozdílně povinni byli, též všechny dané a odkázané i dědicům a budoucím jich, tak jako by na též jistoty a dluhy dobrou vůli od něho sobě odevzdanou měli, na ten způsob, aby oni o to všechno spravedlivě se podělili, tak i aby týž kšaft v deskách zemských v kvaternu Trhovém Novém červeném leta 1614 H 20 to vše v dobré šíři obsahuje a zavírá. - Odpírají tomu kšaftu od téhož někdy Jakuba Jílka z Statenic a v Wořeše, na list mocný J.M.K. učiněnému a v dsky zemské do kvaternu trhového nového červeného leta M.VI C XX v pondělí po neděli provodní H 20 vloženému a vepsanému; toliko v tomto samém artikuli, kdež toho v témž kšaftu doloženo jest, item Maruši Nosálovské za její mnohé a věrné služby s Jiříkem synem její: /Proto co jest u mně v službě zůstávala, že jest se jí za službu nic neplatilo/ též odkazují a poroucí, aby vydáno bylo od smrti mé v roce pořád zběhlém Jeden tisíc kop míšenských. Tak jakž týž artikul v témž kšaftu doložený. To vše v sobě obsahuje a zavírá. Právě týž nadepsaný Jan Jiří Pětikostel z Aventýnu a Matouš Michal, že týž artikul v témž výš připomenutým kšaftu téhož někdy Jakuba Jílka z Statenic, žádného místa a průchodu míti nemá a nemůže.

Z příčiny této, že táž Maruše, kteráž v témž kšaftu Nosálovskou se tituluje, jest zjevná kurva, a týž Jiřík, syn její, zjevný pankhart, a zřízení zemské o tom tak vyměřuje, že pankhartům a kurvám zjevným nemá ve dsky zemské kladeno býti. Proti kterémužto zřízení zemskému týž někdy Jakub Jílek z Statenic nemohl jest a neměl, čehož mu také ani list mocný J.M.K. nepropůjčoval, a týž list mocný J.M.K. též zjevné kurvě a zjevnému panchartu té summy odkazovati. A týmž kšaftem, kterým podle listu mocného J.M.K. a vejminky v něm doložené, ve dsky zemské vložen a vepsán jest, zapisovati, z kteréžto příčiny týž artikul toliko summy v témž kšaftu doložený proti právu a zřízení zemskému žádného místa a průchodu míti, a ona Maruše jako i Jiřík syn její, zjevná kurva a panchart k tomuto odporu také pohnání býti nemohou, jeho užití nemají a nemohou proti právu a spravedlnosti jich Jana Jiřího Pětikostela a Matouše Michala. A to chtějí oni, kážby jim koliv toho potřeba nastala, před pány Jich milostmi na slavném soudu zemském větším království českého provésti a prokázati.

.-.

Ad a/ Listina 18.

Rubrum:

Přípis dobré vůle na hamfest
a konfirmaci.

/Tato listina jest obdobná s listinou č.13./

Ad a/Listina 25.

Rubrum:

Artykul kšaftu od neb. Jakuba Jílka, na list mooný královský učiněného, a do desk zemských vloženého.

/Také tato listina jest výpis z kšaftu Jakuba Jílka, viz listina 13./

--

Ve sporu o svršky z pozůstalosti po Jakubu Jílkovi byli předvoláni svědkové obou stran a vypovídali v několika výsledcích. Příslušné zápisy jsou zveřejněny v soudní knize:

Arch.m.Pr. 1069, f.287 a další.

/LIBER TESTIMONIORUM ALBUS XVII/

Jan Jiří PĚTIKOSTEL proti Maruši NOSÁLOWSKÝ.

"Svědomy ku potřebě Janovi Jiřímu Pětikoštelovi z Aventýna W.U.K. služebníku při kanceláři české a Mathaušovi Michalovi měštěninu Nového města pražského, jakožto společníkům a nápadníkům statku všeho a všelijakého po někdy Jakubovi z Statenic a v Wořeše pozůstalého proti Maruši Nosalowské k té rozepři, kterouž před panem purkmistrem a pány v radě, o pobráních svrškův, klenotův, hotových peněz a jiných věcí po dotčeném Jakubovi Jílkovi z Statenic a v Wořeše, jakž žaloba a podání stran od práva na právod v sobě šířeji obsahuje a zavírá. Anno MDCXVI 28.Juli.

KASPAR HRUŠKA z městyse Aunhoště u p.p.p. svědčil takto: "To svědčím, že tu byl statek nenabytej, a býval jsem u Jakuba Jílka přichozi, s nimi sem jídal, píjel a mně jest okazoval červený pytlík, a v něm dukáty, a na mísu cejnovou je vysypal, i jiný pytlík pletený běžných peněz, mluvíc, že by jich sem nepropil na paterým ani na víně, kořálky, stříbrný číše a nádobí cínového sem spotřebu u něho vídal, dobytka koňského, hovězího, ovec spotřebu, i od šatstva ložního a jiných věcí po vystavení dvoru. Víceji nevím, nežli Maruš Nosalowská již u něho byla a vším vládla, a čeládka všecka "paní" jí říkali, a měla taky všecko pod mocí."

WÁCLAV HOLEČEK rychtář z Wořecha, poddaný pana děkana hradu pražského U p.p.p. na kříži svědčil takto: "S toho sem povědom, že Maruše Nosálowská dostala se ku panu Jakubovi Jílkovi do Wořecha s ním nebyvši oádaná, též děti splodila a jeden syn ještě živ jest, byla u něho jako za kuchařku, víceji o jiných punktích nic nevím, nežli k tomu se sama Maruše zná, že je některou krávu odehnati dala. - Dáno mi od cesty od Wíta 2 gr alb.

Martin FANTA, poddaný pana děkana hradu Pražského U p.p.p. na kříži svědčil takto:

"Toho sem s povědom, že Maruše Nosálovská dostala se ku panu Jakobovi Jílkovi do Wořecha, s ním nebyvši oddána tři syny zplodila, než to sem vídal, že jest peníze přijímala za wobílí a zase vydávala. Víceji nevím. -
Dáno mi od cesty od Wíta 2 gr. alb."

MIKULÁŠ, krčmář /slovo krčmář mohlo být vlastně příjmením, to však zůstalo nezjištěno/, poddaný pana děkana hradu Pražského, u p.p.p. na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že Maruše Nosálovská dostala se ku panu Jakobovi Jílkovi do Wořecha, s ním nebyvši oddána, tři syny zplodila, ač ještě ke mně kolikrát pan Jakub posílal, abych mu některých peněz zapůjčil, tak sem učinil, někdy 4 kopy a někdy 5 kop míš. Víceji nevím. -
Dáno mi od cesty od Wíta 2 gr. alb."

ŠTĚPÁN ZELENKA poddaný pana děkana hradu pražského U p.p.p. na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že Maruše Nosálovská dostala se ku panu Jakobovi Jílkovi do Wořecha, s ním nebyvši oddána 3 syny zplodila, než to sem u něho vídával mnoho loží ustlaných, to já nevím, kdo jest je pobral, víceji nevím. -
Dáno mi od cesty od Wíta 2 gr. alb,

HAVEL KNOTEK poddaný pana děkana hradu pražského U p.p.p. na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, když sem k němu panu Jakobovi v pondělí velikonoční přišel, byl u něho p.Pětikostel, kázal p.Jakub, abych strožil na stůl, abychme posnídali s p.Pětikostelem, zavolał p.Jakub p.Pětikostela a pravil mu: "Pane synu, prosím vás, kdyby mě Pán Bůh vzal, nedělejte křivdy Maruši, neb doma nemá žádných hotových peněz než všecko na surocích," tak p.Pětikostel dal mu za odpověď: "Můj milý pane otče, zachovej Pan Bůh, abych po vaší smrti měl jí dělati nějakou křivdu. Víceji nevím,"
dáno mi od cesty od Wíta 2 gr. alb.

JAKUB HANZL poddaný pana děkana hradu pražského U p.p.p. na kříži svědčil takto:

"Toho jsem s povědom, že Maruše Nosálovská dostala se ku panu Jakobovi Jílkovi do Wořecha s ním nebyvši oddána, 3 syny zplodila a 1 syn ještě živ jest, poslala Maruše do mé chalupy po KROUPCE, která bydlí v pana Janových paustkách, cínový nádobí v noci, tu jest je manželka má vzala, to já nevím když sou je zase wodemě vzali, na paní Maruši také 2 krávy ke mně kázala přihnatí. Víceji nevím.
Dáno mi od cesty 2 gr. alb."

JÍRA ŠPITÁLNÍK poddaný pana arcibiskupa U p.p.p. na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že Maruše Nosálovská dostala se ku panu Jakobovi Jílkovi do Wořecha, s ním nebyvši oddána 3 syny zplodila a 1 syn ještě živ jest, víceji o jinejch punktích nic nevím. Víceji nevím.
Dáno mi od cesty 2 gr. alb."

Stejně tak vypovídali:

JAN HABÁT poddaný pana děkana hradu pražského,

ADAM WIKTORIN " "

WAVŘINEC KAWAN " "

ANNA FANTOVÁ " "

KATEŘINA Václava ŘEZÁČE manželka " "

DOROTA KNOTKOVÁ " "

/Někteří z nich mimo to vypovídali, že Maruše Nosálovská měla ode všeho klíče, peníze přijímala a zase vydávala./

HAVEL BRANDŽ, poddaný z panství Dobříšského na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že Maruše Nosálovská dostala se ku panu Jakubovi Jílkovi do Wořecha, s ním nebyvši oddána tři syny zplodila a jeden syn ještě živ jest, též toho povědom jsem, že ode všeho klíče jměla, peníze přijímala a zase vydávala, i k dvoru po smrti pana Jakuba Jílka dobytek hovězí ven vyhnala a statku se všeho ujala, a jím všecken dvůr nanejvýš spustila. Vícež nevím."

JUDITH ČOPÁŠOVÁ u p.p.p. svědčila takto:

"Toho jsem povědoma a na své paměti snáším, že jsem od Maruše Nosálovské to slyšela, že se panem Janem Jiřím Pětikostelem o nějaký svrsky aneb klynoty, totiž dva koflíčky a konvičku chce zdělit: Nešak na ten způsob, aby o tom druhému společníku nic nepovídal a jestli co poví, že se s ním o nic dělit nebude. Jiného nic nevím."

JAN HLUCHEJ /?/ řezník Uppp svědčil takto:

"Toho jsem povědom, když jsem u Jakuba Jílka jednoho času byl, že jest přinesl truhlici asi loketní plnou koflíků a lžic stříbrných a konvičku asi polaupinetní pozlacenou, a když jsem se ptal, komu to odkážete, tehdy pravil, že žádnému jinému než Matoušovi Michalovi, "a copek Maruši odkážete", tehdy řekl: "Ji kurvu aby utopili a pachole woběsili. Více nevím."

JIŘÍK STURNIUS OLESKÝ Uppp svědčil takto:

"Čeho mi dokládají v ceduli řečené, z toho ničehož na mále ani na mnoze /neb jsem já téhož Jakuba Jílka neznal a Maruše Nosálovská, aby se k čemu tomu předemnou nemluvivši k ní přiznávati měla/ o tom nic nevím a povědom nejsem."

ANNA KRAUPKA uppp svědčila takto:

"Toho jsem povědoma, že Maruše kolik let nepoctivě se chovala a tři pancharty s neboštíkem panem Jakubem splodila. Též že ode všeho všudy klíče měla, všechno vydávala a přijímala, nad vším všudy mocnou vládařkou byla, dále toho též jsem povědoma, když jsem přišla domů z vinice ten čtvrtek, když pán měl umřít, a dívky mý řekly mi: "Matko, opustilas pána, již umírá", a když jsem domu přišla, paní již všecko

dala do Jinočan na voze odvéztí, krávy, vepře všecky dala odehnati a Štěpán ZBUSKÝ chytal /?/ hřibata; a já potom řekla k paní Maruši: "Paní, co jste všecko pobrali od klynotův", a ona řekla "všecko", a já řekla: "až jste nechali ale jednoho koflíku, neb p. děkan i jiní tu bývali, vědí dobře co jest tu bylo", a ona řekla "co je mi po nich". Potom jsem jí řekla "co jste paní vzali od šatů ložních", a ona řekla "do jednoho žoka jsem vstrčila čtrnácte a do druhého deset kusů, totéž poslala do Jinočan s truhlicí a potom v sobotu, když ještě pán neskonal, ale nemluvil již nic, šla jsem s paní Maruší do sklepa, dala mi cínového nádobí do třech nůšů, nesla jsem je sama, třetí k jedné sousedě HANZLOVÉ řečené ve vsi a ona ho přijetí nechtěla, až je vyčte: i vyčtla jsem je s tou sousedou, bylo ho 77 kusův kromě největších mís a konvic, ty tu nebyly, ty byly u KNOTKA chalupníka.

Potom po smrti pána, když se stal křik, že budou počítati ty věci, které jest Maruše k paní Mandlovej dala, ona slyšíc to jí p. Maruši vzkázala, aby sobě takový věci zase pobrala, a paní tam šla s služebníkem p. Petra Tandl a s sousedou Dorotou Knotkovou, a vzala truhličku a těmi klynoty do putny a potom paní kázala, je dovéztí na svém voze přes louky ke Zbuzanům, neb již pozdě bylo, a to bylo tu sobotu, když Pán umřel, a do Wořecha ji zase přinesla a nechala ji v špižírni, a ještě potom povlečení z velkých truhel vzala a do malý truhly je wundala a do jedny nůše, a nessler jsme to do špižírny.

Potom na neděli pro mě poslala, a bych jí to zase odnesla, a když jsem přišla, pravila, že nesmí toho vydávati pro Matouše; dále já nevím, kam se to podělo. Potom šla také do sklepa a vzala ve sklepě v truhličce pytlík peněz, a řekla: "To jsou ty český groše běžný." A summa je, všecko všude, kde co bylo, pobrala. Též jsem toho povědoma, že tu byly 3 koflíky a 12 lžic stříbrných, potom jeden koflík starého díla, kterej jsem nosila na Tři Krále do Tachlovic k knězi Janovi světití, a konvička pozlacená uvnitř i zevnitř, též 2 pasy stříbrný, též jsem toho povědoma, že pan neboštík říkával, že má děkuje Pánu Bohu, na zlatě a stříbře všeho dosti a co tu koliv svědčím, to jsem jak sama očitě viděla, tak i od p. Maruše slejchala. Víceji nic nevím.

ANNA stará podruhně v Wořeše poddaná pana děkana hradu Pražského Uppp na kříži světčila takto:

"Toho jsem povědoma a o tom dobře vím, že jest nebožka paní Marta Kalendová neboš. Jakubovi Jílkovi synu svému, dala k věrný ruce schovati truhličku zamčenou, a neboš. Jakub dal ji před vrtěním vojákův Passowských do Wořecha w wohništi v kuchyni zazditi a po odjezdu zase ji Jakub Jílek vyzdvihl a Maruši poslal a jí poroučel, aby k němu matka jeho přišla, a matka s paní Maruší přišla a tu truhličku od Jakuba syna svého ho vzala, a do svého příbytku odnesla: toho také jsem dobře povědoma, že jest paní Maruše u p. Jakuba Jílka ve dvoře Wořechu mnoho let byla, čeládku a jiné všecko hospodářství dobře spravovala, a věrně se chovala, neb jest jí sám p. Jakub v tom chválil, že dobrá hospodyně jest, kdyby jí neměl, že by nevěděl co

činiti, a kde rukou dítí. Víceji nevím. -
Dáno od cesty 3 gr alb."

Takové svědectví podruhně ANNA dala Maruši Nosálowský.
V jiný den táž svědčila protistraně takto:

"Jaký svědomí jsem dala Maruši, takový dávám společní-
kům, a toho ještě dokládám: Že všechno co před Passowskými
vojáky v wohništi zazdili, jednu paní matčinou a druhou pa-
na Jakuba Jílka truhličku, a to všechno wostalo a paní matce
ji zase dali a po její smrti p.Jakub vzal i také všechno ji-
né což jaěla, dal nosit, i na fárku woziti do svého dvora.

LYDMILLA SKŘIWÁNKOVÁ, poďaná p.ďškana hradu pražského
Uppp na kříži svědčila takto:

"Toho jsem povědoma, že nebožka má paní teta Kalendová
měla tři kořlíky stříbrný, okolo kraju pozlacený, pás stří-
brný s pozlacenými zámký. Přitom jsem viděla u ní mnoho zla-
tých, nevím co jest jich bylo, bylo jich drahně pytlíček
dlané zdýli. Přitom od všeho, buď od šatův vyjmutých i jiných
věcí dosti jměla. A to všecko při Jakubovi syna jejím zůsta-
lo, a mý dceři odkázala s tuze šatu, ale on jí nic nedal, a
to vše taky tam zůstalo. Víc nevím".

fol.290:

Svědomí ku potřebě Maruši Nosálowský z Vísky pro-
ti panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýna J.M.Císařské
služebníkú při kanceláři české a Matoušovi Michalovi, měšťá-
nům Starého a Nového měst pražských jakožto nápadníkům a
společníkům statku po někdy Jakubovi Jílkovi z Statenic a
na Wořeše pozustalého, k tý rozepři, kdež činiti jest o po-
brání svrškův, klenotův, hotových peněz a jiných věcí po
témž Jakubovi Jílkovi pozustalých, jakž v snešení jich uči-
něné to v sobě šíř obsahují a zavírá.

Přijato f.5. post S.Annae 28.Juli anno 1616.

VÁCLAV HOLEČEK, rychtář z Wořecha poďaný pana děkana
hrad Pražského Uppp na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom: poslala pro mě, abych k ní přišel
do dvora, abych spatřil, co z něho veze, pravila "abyste
toho povědomí byli, abyste potom neřekli, že něco voď caď
vezu", vykázala mi dvě truhlice, a ony byly prázny. Více ne-
vím. - Dáno od cesty 3 gr. alb. -

MARTIN FANTA, poďaný pana děkana hradu Pražského Uppp
na kříži svědčil takto:

"Co jsem prve p.Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýna
a Matoušovi Michalovi proti paní Maruši Nosálowský z Vísky
svědčil, to též jí paní Maruši proti nim společníkům svěd-
čím. A nimo to jsem toho ještě povědom, že jsem k žádosti
téhož p.Jakuba po lidech na klisně jezdíval, a ke žňům po

nečinil, ani žádnému činiti nedopouštěl: A p.Jan Jiří Pětikostel dva prsty před námi zdvihl, a se velice Pána Boha přísahou zavázal, že to učiní a jí žádnému ubližovati nedá a nedopustí, než tak se zachová, jak p.Jakub poroučí, a že by se obával, aby jej Pán Bůh časně i věčně netrestal. Víceji nevím." Dáno od cesty 3 gr.alb.

Sabato post S.Martha hospita 30.Julij: Anno 1616:

DOROTA KNOTKOVÁ uppp /u přítomnosti pána prelátů/ svědčila takto na kříži:

"Co jsem panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi a Mataušovi Michalovi svědčila, to též paní Maruši Nosálovský svědčím, a víceji toho dokládám, že toho jsem více povědoma: že jest paní Maruše Nosálovská šaty své ložní a svršky před smrtí p.Jakuba Jílka v Wořeše před něj přinesla a on na to hleděl, když je před jinými tu přítomnými pomáhala do žoka žokovati. To také dobře pamatuji, že jest u něho paní Maruše ve dvoře Wořeche na 17 let byla, čeládku a jiné všecko hospodářství vejborně dobře spravovala a opatrovala, věrně a upřímně se k nim chovala, neb ji sám p.Jakub v tom chválil že dobrá hospodyně jest, a kdyby ji neměl, že by nevěděl co činiti, a kam rukou dít, a jednoho času sedíc u něho, drala jsem její, a paní Maruše s pláčem k němu řekla: "hle pane, kterak jste vy mě v vaší nemoci zle opatřil", a on jí řekl: "to jest byla tehdaž paní matka má vinna /?/, neb sem jí všecko poručil, ale toto bude jiná, jinačeji tebe opatřím." - Toho jsem také povědoma, že Havel Bráníš nádeník pokradl šest kusův ložních šatův a šaty po smrti p.Jakuba, a třinácte kusův povlačení, ty jest mu paní Maruše v přítomnosti rychtáře a konšelův vzala a je zase do dvora donesla. Víceji nevím." - Dáno od cesty 3 gr.a.

ANNA, Josefa pastuchy manželka poddaná p.děkana hradu pražského uppp na kříži svědčila takto:

"Toho jsem povědoma: Když paní Maruši p.Jakub Jílek do Wořeche přivezl svými koňmi z Statenic od své paní matky Kalendové, já jsem tehdaž měla manžela zedníka Marka, a dělal zednický dílo u neboštika, obmítal sklepy a co potřeby opravoval. Na druhý den ráno v sklepě otvřela p.Maruše dvě truhlice a vyložila z nich sedm sukni hedvábných a šoršpelc damáskovej zelenej, epohlyky /?/ rukávce, povlačení a k tomu dva páry zlatých armpantů /náramků/, jeden stříbrný pas a druhý na aksamitu černým s vázáním /?/ a zámky pozlacenými a zlatých v pytlíka nemálo, i jiných peněz na mnoze, a to jest mu všecko okazovala a plačíc řekla, : "jestli mi je p.Jakub rozvundá, bude mi toho líto; nerada bych sobě toho roztrkala", a já jsem řekla: "nebojte se, neroztrká, ještě sobě více přihodláte: To také vím, že jsem neboš.Jílkovi z práci manžela svého půjčila sedm kop a teprva mu je sotva ještě na obilí a něco na penězích oplatil. Více nevím." - Dáno od cesty 3 gr.a.-

Pol.294.

Die S.Petri in Vinculis /1 Augusti Anno 1616:

./.

JIRÍK KUČERA z Grinpergka kapelník kostela hradu pražského uppp svědčil takto:

"Byl jsem při tom, když jest Jan Lomnický řezník, měšténin Nového města pražského peníze Jakubovi Jílkovi za skopce přinesl, nevím jak mnoho, a on Jakub Jílek řekl, že jsou mu ty peníze tak v držení, jako by je našel a že hned zase brzy musí je z rukou dát a tehdaž se také on Jakub Jílek p.Boha dokládal, že žádných peněz nemá, a to bylo okolo času hromnic letha 1615. - Víceji nic nevím."

Post S.Petri in Vinculis /2 Augusti.

JAN LOMNICKÝ z Sobína uppp svědčil takto:

"To jednoho času přinesl jsem peníze Jakubovi Jílkovi 40 kop míš. a on řekl Jakub Jílek, že jsem mu ty peníze přinesl, jakobych mu je darmo dal a že žádných peněz doma nemá. Víceji nic nevím."

Post Inventionis S.Stephani, v Augusti:

VÁCLAV NÁHLEJ starší, poddanej k zámku Karlštejnu z Lodenic uppp na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že jsem přišel s Novákem Havlem k neboštíkovi p.Jakubovi Jílkovi z Statenic a v Wořeše včel ohledávati, Passovští pak tehdaž se tří stran udeřili na dvůr neboš.Jílka, však že jsou dvěře zavřeny byly, pojednou nemohli do dvora přijíti, neboš. jim otevřítí nechtěl, oni k němu z mušketu udeřili a jeho zastřeliti chtěli. Kdyby jim byl mušketu rukou nezdvihl, byl by zastřelen. Tu potom neboš. vidouce, že dobře nebude, zkríkl, aby jim dvěře otevřeli, a když otevřeli, všickni se tam valem hrnuli, já pak s venkem sem vstoupil do dolejší paustky poslouchajíc jak sekerami řeznickými ve dvore na almary, dvěře, zámky sekali, a se do pokojův a truhel dobývali, ze čtyř loží peřin, všecky povlaky a cejchy, samého jen peří na podlahách nechavše a vysypavše, pobrali. Též ručnice a jiné všecky věci, co v almarách v pokojích hořejších bylo, i toulce pryč odnesli. Na dolejší sklepě očiťtě na to patříc, všeckny truhly potloukli, i tu truhličku, která byla nebožky paní Sabiny manželky jeho, a co jest bylo v ní od stříbra, zlata, armpantů, koflíků, všeckno i z velkých truhel pobrali, prázdných a vyloupaných nechali. Já pak když sem před pobráním těch Passovských neboš. prošel, aby mi něco na památku nebožky paní Sabiny dal, tím mě neboš. odbýval, že ty truhličky pro žalost otevřítí a mně nic dátí nemůže, hřebce a hřebici, které za 100 kop míš. stáli, též vzali, jehnat 42 a jiného dobytka, po polích nemálo pobrali i obilí sutého, a sumou, k čemu jen v tomž domě přijíti mohli, všecko pobrali, tak že neboš. p.Jílek říkával, že by nevzal za tu škodu co jsou mu udělali a pobrali 2000 kop míš.- Po odjezdu pak těch Passovských neboš. p.Jílkovi všecken dobytek hovězí pomřel, tak že mu více nežli z 60 kusův nezůstaly než tři krávy a patero telat; ostatní 3 krávy a těch patero telat p.Jakub Jílek p.Maruši Nosálovský, aby jen čeládku omastkem vychová-

vala a je jako své vlastní opatrovala, daroval; třetí den, když jsem k němu přišel, nalezl jsem za stodolou klíče od pokojův a ty jsem zrzavý Jílkovi navrátíl: Také jsem toho povědom, že jest se neboš. Jakub s paní Kateřinou Šortovou o peníze ty, které jest mu na vyplacení listu mocného královského půjčila unlouval a že by rád ihned tehdaž jí takové peníze zase oplatil, pána Boha se dokládal, že žádných peněz nemá. O tom také vím, že jest paní Maruše Nosálovská u neboš. mnohonácte let pořád zůstávala a jeho statek věrně a upřímně opatrovala, tak s ní to všecko hospodářství víceji nežli neboštíkem Jílkem stálo a spravováno bylo, nebo ona vždýckny nejdříve ráno vstávala a nejdéle ležat nechodila, čeládku na dlouhé vozy po snídani k Lodenici půl druhé míle vypravovala, tak že tam do dne přijížděli a sobě na vozy sena nakládali: Ještě i to vím, kdyby jí nebylo Maruše Nosálovský, že by ani to stavení, které jest neboš. Jílek vystavěti dal, vystaveno nebylo. Nebo jsem od něho z úst uslyšel, že jest říkával, že by tomu nevěřil, aby ona paní Maruše takovou summu peněz hotových i od klenotův jmíti, a k němu Jakubovi Jílkovi přinéstí jměla, a protož že by nejlépe bylo, aby ji nebohé opatrovnice spokojem nechali. - Více nevím." - od cesty 5 gr a.

ŠTĚPÁN ZELENKA, kovář v Wořeše, poďdanej p.ďěkana hradu pražského uppp na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že jesti paní Maruše Nosálovská z Visky u neboštika Jakuba Jílka z Statenic v Wořeše 15 leth pořád byla, statek jeho věrně a pravě opatrovala, a byvši já u něho za poklasného mnohonácte leth, věcí jeho jsem byl dobře povědom a na velké summě, dukátech a zlatě i jiných klenotech jsem u něho uviděl: Neb jsem k žádosti jeho před žněmi několikráte peníze na žně od někdy Jiříka Šorta, měštěnína Starého Města Pražského jemu pro dělníky po 10, 20, 30 kopách míš. na cedulku vyjednával, a nic jsem od neboštika nikdá o tom neslyšel, aby sobě co do ní Maruše kdy stěžoval, že by mu odtud ze dvora co odnésti aneb odvézti dáti jměla. Toho jsem také povědom, že Havel Braniš nádeník po smrti neboš. Jakuba Jílka pokradl ze dvora jeho šatu ložního a cejšek okolo dvacíti kusův, a ty jest mu zase ona paní Maruše v přítomnosti rychtáře a konšelův pobrala a k rychtáři na právo odnésti dala, jako i stál, který on ukradl, od něho zase do dvora odnesen. A Anna Kraupka žena jeho taky jest zlodějka, neb pro zlodějství na Wořeše na rychtě seděla do třetího dne na řetěze a od p.ďěkana rychtáři dostatečně poručeno, aby p. suředníkem jeho Havla i s ženou z gruntův prelátských pro zlodějství vypověděl. I to mi také v paměti zůstává, že sem k žádosti neboš. Jílka vedle něho do Prahy sto tolarův širokých nosil a k neboš. P. Janovi Budinskýmu a těch jest neboš. p. Jakub půjčil Matoušovi Howořowskýmu a na Střebotově. Víc nevím." Dáno od cesty 3 g. -

Fol. 312:

/ku potřebě Maruši Nosálovský ... pri die S.
Bartholomei Apostoli 23. Augusti Anno 1616.

./.

WÁCLAV HOLEČEK rychtář z Wořecha, poddaný pana děkana hradu pražského uppp na kříži svědčil takto:

"Co jsem předešle jak panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi a Mathaušovi Michalovi, též Maruši Nosálovský svědčil, totéž i nyní svědčím, a více nevím." - Od cesty 4 gr.alb.

Stejně tak se dále vyjádřili:

MARTIN PANTA z Wořecha poddaný pana děkana hradu pražského,
od cesty 4 gr.alb.

HAWEL KNOTEK z Wořecha	dtto,	"	4 gr.alb.
ANNA pastuchova manželka	dtto	"	6 gr.alb.
DOROTA HANZLOWÁ ve vsi Wořeše	dtto	"	8 gr.alb.
DOROTA KNOTKOVÁ	dtto	"	8 gr.alb.

ANNA Martina FANTY manželka dtto a dodává:

"A toho více povědoma jsem, že ta sukně byla damašková s červenými třma aksamitu červeného dobrého prýmy, a na vrch těch prýmův dobrý zlatý pasomany vlastní paní Maruše Nosálovský z Wisky jest, a že jest paní Sabina někdy Jakuba Jílka manželka nikdy takový sukně neměla a u ní že je sem jak živa neviděla. Druhé, o tom také dobře vím, že jest dobytek na dvoře neboštika Jakuba Jílka pomřel a můj také. Třetí, že jest koupila paní Maruše krávu od Jana Kyselého krčmáře ve Wořeše, též druhou krávu že jest jí urozená Paní Barbora Berbištoršova z Jinočan darovala, též že jest Paní Maruše koupila krávu od urozené paní Eleny Lukawský na Roblíně, potom jedno tele od Doroty Knotkové a druhý od Doroty Hanzlíkové, více dvý telat od Václava Holečka nevěsty, že jest to vše sama koupila. A toho také že jsem od neboš. Jílka Doslejchala, že jest Paní Maruše k němu přinesla od svrškův, a šatův choďících a vinutých /pracích/ mnoho. Dále i o tom dobře vím, že jsem v nemoci i při smrti nebožky paní Marty Kalendový, matky vlastní Jakuba Jílka, byla, a že jest své přátely za živobytí s ostatku svého nábytku a svršky jakýmikoliv podělila. A neboť Jakub Jílek že jest sobě předemnou stěžoval, že matka jeho všecko přátelům rozdala a jemu dosti málo nechala. Víc nevím." - Dáno od cesty 8 gr.alb.

Post S.Bartholomei Apostoli 26.Augusti vyslychán

ŠTĚPÁN ZELENKA, kovář z Wořecha, poddaný p.děkana praž. hradu. - Dáno od cesty 9 gr.alb.

Sabbato post S.Bartholomei Apostoli 27.Augusti Anno 1616:

DOROTA, Jana Ludvíka ŘEZÁČE dcera z Řeporej, poddaná p. děkana hradu praž.

Die Decollationis S.Joannis Baptistae 30.Augusti A° 1616:

WÁCLAV NÁHLÍK starší, poddaný k zámku Karlštejnu z Lodenic. - Od cesty dáno 5 gr.alb.

Post Decollationis S.Joannis Baptistae 31.Augusti A° 1616:

ANNA, stará podrahyně ... Dáno od cesty 10 gr.alb.

Tito poslední všichni vypovídali obdobně, nic nového.

MATĚJ MANDINEC, poddaný pana Jiřího z Žďárského uppp na kříži svědčil takto:

"To jest mi povědomo: Slejchal jsem začastý od jinejch lidí: Káby p.Maruše Nosálovský z Vísky penězi nebyl zakládán, že by Jakub Jílek, pastorek jeho nikdyž svého dvoru vystavěti nemohl, a že to stavení jejími penězi, kteréž ona k němu přinesla, jest vystaveno. Dále toho jest mi povědomo, když jest neboštíkovi Jakubovi Jílkovi před smrtí jeho přišel a jemu připomenul z strany toho koňa, kdežž předešle od něho kupoval, aby jej s ním dotržel, tehdy neboštík Jílek řekl, aby šel k p.Maruši o ten kůň s ní dotržit, že jest její. Víceji nevím. Dáno od cesty 15 gr.alb.

JIRÍK KAŠPAR uppp na kříži svědčil takto:

"Toho jest mi povědomo, když sme bejvali při truňku, říkával: "Mám se nejčko lípej nežli před těmi bršťáky /šelmy/ Pasowskými", vyňal pytlík a to já nevím, byly sou dukáty čili početný groše. Víceji nevím."- Dáno od cesty 15 gr.alb.

ANNA KUPIČKOVÁ jinak PÍSAŘÍKOVÁ z Řeporej, poddaná pana Jana Jiřího z Žďárského na kříži svědčila takto:

"Toho jsem povědom, jaký šaty chodící i ložní nebožka p. Sabina Jílková měla, a aby u ní bílou damaškovou sukni kdy měla viděti, že tomu odpírá, a ji v ní nikdy neviděla a že šatů ložních dosti na mále bylo. Víceji nevím." - Dáno od cesty 10 alb.

ANNA BREJCHOVÁ uppp na kříži svědčila takto:

"Toho jsem povědoma, že Havel Brániš jest pokradl po smrti neboštíka Jílka ve dvoře 4 kusy peřiny, a je ze dvora vynesl a ty jí Anně Brejchový čtyry kusy k schování dal. Víceji nevím."- Dáno od cesty 10 alb.

JAN LOMNICKÝ z Sobína svědčil a vypovídal obdobně.

Post S.Agidi 5.Septembris, Anno 1616:

KATEŘINA MÁGNUSOVÁ uppp svědčila takto: Co jsem předešle p.Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýna a Mathaušovi Michalovi svědčila, k tomu se přiznávám. A více toho jsem povědoma: Že před smrtí Jakuba Jílka přišla ke mně Maruše Nosálovská do domu mého na vykázaní a slovem neboš. Jakuba Jílka a bych jemu půjčila 112 kop miš., což jsem tak učinila, jemu takový peníze půjčila na vyplacení listu mocného královského, pravila, že mi jiných zanechá, než nezanechala nic, ale to všecko jest spokojeno a zapláceno. Víc nevím.

Od svědkův Jana Jiřího Pětikostela s listu 289:

HAVEL CHABSKÝ poddaný záduší sv.Mikuláše v Menším městě pražském uppp na kříži svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že Jakub Jílek neboštík soused náš po nebožce Sabinu manželce své že jest sobě přivezl Maruši Nosálovskou a tu s ním byla. Klíče ode všeho měla, vším všudy vládla až do smrti jeho a v těch letech tři syny splodila, nebožka matka jeho Kalendová všechno jemu poroučela, a to při něm všechno vstalo. Víceji nevím.

KATEŘINA CHABSKÁ, poddaná záduší sv. Mikuláše v Menším městě Pražském uppp na kříži svědčila takto:

"Toho jsem povědoma, že Jakub Jílek po nebožce Sabině manželce své přivezl sobě Maruši Nosálovskou do dvoru svého, ona vládla, klíče měla, tři syny splodila a po nebožce matce jeho cokoliv měla, to ležíc na smrtečné posteli, Jakubovi Jílkovi synu svému poroučela. Více nevím.

Post S. Agidi 2. Septembris Anno 1616:

SAMUEL KOLÍN z Elbinku uppp svědčil takto:

"Předně o tom já žádné vědomosti nemám, aby Maruše Nosálovská po smrti Jakuba Jílka i před smrtí jeho všeho statku mohovitého jeho se ujítí, klynoty od zlata a stříbra a jiné svršky a nábytku pobratí jměla. Nežli to jsem slyšel, byvše jednoho času u pana Jana Kolína z Elbinku, pana otce máho nejmilejšího, od Jiříka Olešského mluvití, když jest zmínka o ní Maruši Nosálovské učiněna byla, že jest ona Maruše Nosálovská do patnácti set dukátův dostala, po smrti téhož někdy Jakuba Jílka dostala. A toho dokládám, že jsem byl dožádán od p. Jana Jiřího Pětikostela, abych toto při p. Petrovi Tandlovi dojednal, aby jemu svědomí proti Maruši Nosálovské vydal a to vysvědčil, co jest ona Maruše Nosálovská od hotových peněz obzvláště na dukátích po smrti Jakuba Jílka pobrala a sobě schovala. Což jsem tak učinil a p. Petrovi Tandlovi o tom napsal; týž pak P. Petr Tandl jest mi zase zkrze psaní odpověď dal, když mi P. Jan Jiří Pětikostel /jak se dobře v tom pamatují/ 500 kop míš. dá, že jemu takové svědomí vydá, kteréžto psaní jsem z bedlivostí mezi věcmi mými hledati dal, chtějíce je při tomto svědomí mém položití, avšak jsem ho naleznouti nemohl. Také o tom vysvěduji, že nedávno dnův pominulých byl zde P. Petr Tandl v Praze pravice, že jsouce pohnán i dohnán k svědomí od p. Jiřího Pětikostela, takové svědomí že vydati chce, tu jsem jemu pravil, aby taky o těch dukátích vysvědčil, a on oznamoval, že o tom neví, ví-li že ten pacholek z Wořech, který k němu na onen čas, když jest u mně v losumentu /v bytě/ zůstával; chodil, oznamoval, že by Maruše Nosálovská nemalou summu peněz vzítí měla, jména toho pacholka nevím, víc nevím.

fol. 318: p. v.:

JAN VŠETEČKOVSKÝ z Minic uppp svědčil takto:

"Toho jsem povědom a v své dobré paměti mám, když jesti mně pan Petr Tandl z Pšal a z Eknfeldu po neboštíkovi Fridrichovi jak jest měl Jablečnickovic dceru vykázal, že mě za to přátelsky žádá, abych tam do Wořecha do dvora neboštíka pana Jakuba Jílka, zjednajíc sobě land-kočího s urozeným panem Sa-

muellem Kolínem z Elbinku a panem Janem Gerli z Děvína přijel, že jemu toho pilná potřeba nastává: Což já na žádost jeho jich sem se dožádal, tak že jsou se se mnou tam vypravili. A když jsme již na cestě byli, tu jsme potkali jednoho pacholka, z téhož dvora na klisně, kterýž pospíchal. Ptali jsme se ho, kde jede, povídal, že pro pana Jana starýho Pětikostela; tolikéž s vozem se čtyřma klisnami, ptal jsem se: jsou to klisny, pravili, že z Wořecha neboš. Jakuba Jílka, že jedou pro pivo a jiné potřeby k pohřbu. Potomně když jsme k Wořechu vsi přijížděli, tu jsme spatřili na druhý cestě, že páni prelátí hradu pražského taky tam pospíchají, i předjeli jsme je, a byli jsme tam prve nežli oni. A nějaký pan Matouš Michal majíce mnoho klíčů nám jesti vrata otevřel, a potom zase zavřel a zamkl.

Po malé chvíli přišli páni prelátí, a dali učiniti od sebe promluvení, že jim ten statek po neboštíkovi Jakubovi Jílkovi náleží. Pan Petr Tandl tolikéž, a pan Jan Jiří Pětikostel týž způsobem. Naposledy potom se spolu snesli, aby bylo z inventováno. I šli do té komory, kde tělo mrtvé téhož neboštíka Jakuba Jílka leželo, stály tam, dobře se pamatují, dvě truhly. Nemajíce k nim klíčův, zámky stloukli, na větším díle týž pan Matouš Michal to činil, a ty truhly zotvíral. Nic jiného tam nebylo, nežli nějaké kožichy. Tu jest pan Petr Tandl pravil, že jsou byly nebožky sestry jeho, a Jakub Jílek že jest je Maruši Nosálovské daroval. Potomně šli do maštale, kde klisny stávaly, kolik jich doma bylo, ty jsou popsali. A potom i ty, který do Prahy rozposílali, dále jsem potom s nimi nechodil, poněvadž mi po tom nic nebylo.

Víceji jakž toto v též ceduli své dokládají, že když jsem do téhož dvora přijel, že jsem jej všecken pustý a nanejvýš vyšamovaný /?/ našel. A potom při inventování a popisování v témž dvoře, že bych to slyšeti jměl, že jest Maruše Nosálovská to vše rozebrala, odvéztí a odnésti dala, totéž klynoty, svršky, oínový nádobí, a jiné hospodářství též od dobytka hovězího i ovčího odehnati dala, čehož všeho že pan Petr Tandl přítomen byl. Nicméně že by se táž Maruše jemu Panu Petrovi Tandlovi vyjeviti jměla, že jesti samých dukátův přes patnácte seth kusův, a jiné mince velikou summu vzala, to že bych já od též Maruše a pana Petra Tandla slyšeti jměl, v těchto věcech všechných takto vysvědčují: Dala-li jest Maruše Nosálovská co odvéztí a nebo odnésti, dobytky odehnati, peníze jaké na jakékoliv minci pobratí, poněvadž jsem já toho dvora neboš. Jakuba Jílka jak mnoho v něm klisen, jak mnoho dobytka jakéhokoliv choval, povědom nebyl, a u něho jsem jednou s Panem Petrem Tandlem asi rok před smrtí jeho byl, a tu jest ho pan Petr Tandl prosil, aby mu sto kop míš. půjčil, dokládá se Pána Boha, že jich nemá: Aneb jak jest on mnoho na klynotích, svršcích, hotových penězích měl, sem neviděl. Ani po smrti jeho při inventování od žádného, aby co na dukátích aneb jiné minci táž Maruše pobratí jměla neslyšel jsem, víceji nevím.

Post S.Aegidi 5.Septembris Anno 1616:

KATEŘINA MAGNUSOVÁ uppp svědčila takto:

"Nic jiného jsem neviděla, než že manžel můj neboštík je-
mu Jakubovi Jílkovi dva koflíky stříbrný vnitř pozlacený pro-
stý, a pouzdro lžic jen stříbrných dal udělati a dva armpanty
/náramky/ zlatý malý dal mu na žádost jeho předělati. A u něho
kdy sem kolivěk byla, nic sem nikdá více od klynotův neviděla.
Víc nevím."

Po stridie Nativitati B.Maria Virginis: 9.Septemb.1616:

MATĚJ MÍŠEK z města Aunhoště uppp svědčil takto:

"Že by po smrti paní Sabiny nějaká Maruše Nosálovská do
Wořecha k Jakubovi Jílkovi se dostati a s ním až do jeho smr-
ti nepoctivě živa býti, ano i tři syny s ním sploditi měla,
ji sem neznal, než od dobrých poctivých lidí sem o tom slejv-
chal, a že by jeden z těch synů živ býti jměl, o tom nevím a
jeho neznám. A dále toho jsem povědom, když jsem tam bejval
před třiceti lety, že jest to statek byl mohovitý, ano že i
po p.otci svém a Janovi bratru, kteréhož jsem také znal, ta-
kový statek on Jakub Jílek zdědil a tak do smrti v něm pokoj-
ně v držení jeho jsa, živ byl. Summu co se dotýče peněz aneb
klynotův i jiných věcí, co jest buď sám z něho jměl aneb po
P.mateři své dostal, toho nic povědom nejsem. A že bych já u
něho Jakuba Jílka byvati, a on aby mně měl jaké peníze ukazo-
vati, nic o tom nevím. A Maruše Nosálovská že by měla z toho
statku hotovejch peněz aneb jiných svršků pobrati a klynotův,
toho nic povědom nejsem. Víc nevím."

Post S.Lydmilla 19.Septembris Anno 1616.

MARYANA BŘEZANSKÁ ze Zwole uppp svědčila takto:

"Toho sem povědoma, že asi šest neděl před smrtí neboští-
ka Pana Jakuba Jílka z Statenic jest v domě Paní Anny Pětiko-
stelové, u které já na službě sem, Paní Maruše Nosálovská při
přítomnosti Havla Knotka nějaké peníze vyzdvihla, z nichž mi
dva český groše na spropití dala, tu jest mi též Havel Knotek
to mluvil, že dotčený p.Jakub Jílek nemalou summu peněz, zvlá-
ště pak od dukátů a jiných peněz před těmi Passowskými vojáky
do wohniště zazdíti dal, a ty že jsou mu v celosti zůstaly
kromě co tak pozapoměl, to že mu Passowští pobrali. I to jsem
od ní Maruše Nosálovský ke mně mluvití slyšela, když sem k ní
do komory, tu ve dvore byla, přišla, a ona mi dvě cejchy na
peřiny povláčeti dala. Kdyby pan Jan měl sám toho dvoru uží-
vati, co sem také pobrala, že bych se chtěla s ním rozdělití,
i krávy zase do dvora vehnati dáti, nežli tomu šelmě Matoušo-
vi, bude-li to držeti, nic nedám. Víceji nevím."

ANNA PĚTIKOSTELOVÁ z Horoměřic uppp svědčila takto:

"Toho sem povědoma, byvši několikráte za živobyti p.Jaku-
ba Jílka z Statenic na jeho dvore tu v Wořeše, že jsem jej na
pravený od všelijakého hospodářství, dobytka srstnatého i per-
natého, šatů chodících vinutých i ložních, též cínového nádobí,
ano něco od koflíků a lžic stříbrných drahně vídala, a když

jsem byla na pohřeb mrtvého těla dotčeného P.Jakuba Jílka do téhož dvoru přijela, jakoby po wohni bylo, tak pustý a spuštěný sem viděla, nebo jak od cínového nádobí, ubrusů a jiných potřeb nic toho tam, když se bylo pro uctění těch poctivých lidí, kteří tu byli na pohřeb přijeli, když se jídlo dávalo, nebylo. Ano i to jest mi vědomo, když jest tak kdy do Prahy též Jakub Jílek přijel a u p.manžela mého v domě jeho se zastavil a i přelíčení své v něm měl, že jest mezi jinou řečí začastý tu zmínku učinil, že o synu mém dobře smejší, a že z milosti Boží dvůr svůj dobře napravený má, a kdyby se chtěl do hospodářství vpravovati, že by peníze našel, jimiž by mohl dobrý statek zaplatiti. Nebo co jest tak po P.mateři své dostal, ano i z hospodářství svého, že by čistou summu mohl shledati, nebo co jest tak měl od peněz, na zlatě i stříbře, a to byl

/Pozn. na fol.319:/vide infra folio 323,

" " " 323:" Od svědků Jana Jiřího Pětikostela od listu 319"/

na onen čas před vojáky zazdíti dal, to že mu v celosti zůstalo, kromě co tak zapoměl, to že mu Passowští pobrali, jakož pak Havel Knotek mně to pravil, že o tom dobře ví, že jest na samých dukátích dobře do tří tisíc bylo kromě co na tolařích a jiné běžné minci, jakož pak ona Maruše ne darmo před smrtí jeho Pana Jakuba, měvše já peníze jeho, které byl na závdavek koupení domu v Praze za mnou byl zanechal, totiž 200 kop miš ode mně jest vyzdvihla, kterých nepochybně nepopírá, ano i to mi vědomo, když táž Maruše z toho dvoru jíti jměla, že jest mi to pravila: Pokudž by syn můj ji opustiti nechtěl, co jest tak kolí z toho dvoru vzala, že by mu to zase navrátiti chtěla, víceji nevím."

JAN PETIKOSTEL z AWENTYNU J.M.sloužebník svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že po smrti paní Sabiny Jílkové z Pšal a z Eknfeldu, manželky někdy p.Jakuba Jílka z Statenic a v Wořeše se jest Maruše Nosálovská k němu do Wořecha dostala, u něho, nejsouce s ním woddávána, do smrti jeho se zadržovala, klíče ode všech věcí, sklepův, komor, pokojův, truhel, a sumou všeho všudy jměla, vše od peněz a jiných věcí k sobě přijímala, schovávala, vydávala, a když kdy od ní peníze míti chtěl, láním a s hněvem říkáje, některého krejcarů od ní dostat nemohl, což jsem začastý z aust jeho na své uši slejchával, a jej krotil, čehož jest také sama od něho v své uši doslejhala, takže jako mocnou vladařkou byla, a až do smrti jeho, i potom po smrti za ni, který čas klíče za sebou majíc, zůstávala. K tomu s ním tři syny splodila, z nichž ještě jeden živ jest. Po smrti pak neboštika jest se všeho mohovitého statku ujala, klynoty, totiž koflíky, lžice stříbrné, zlaté prsteny, řetězy a jiné ozdoby, též hotový peníze. Kromě co zapoměl, to mu Passowští pobrali. Nebo jsem to od něho samého ke mně z aust v uši tato slova mluvití slyšel: "Ačkoli mi Passowští škodu udělali, ale ten váček, kterého jsem zazdí, mi v celosti zůstal", kromě co zapoměl, to že mi pobrali a Havel Knotek pak mně to mluvil, že na samém zlatě jest přes dva šejdíčky dukátů bylo, že jest je viděl, k tomu svršky a nábyt-

ky jiné, od cínového nádobí, šatův chodících i ložních a jiného hospodářství mnoho nočně i ve dne do Jinočan a na mnohá rozdílná místa po všech i do Prahy odvážeti, odnášeti, dobytek jak hovězí, konský, svinský i ovčí odháněti dala, obilí rozdávala, a summu všecko, k čemu jest přijíti mohla, jinam darovala, a dvoru pustého /?/ jej na nejvyšš zanechala. K tomu nedávno před smrtí jeho p. Jakuba Jílka dotčená Maruše jest 200 kop míš., které bylo na závědek koupení sobě domu v Praze a manželky mi zanechal, ty jest od ní při přítomnosti jeho Knotka vyzdvihla, kterýchž nepochybně popíratí nebude. O tom též dobře vím, že on Jakub Jílek byl člověk zásobný a možný, neb jak po otci svém, obzvláště pak po paní materi tu v Wořeše na hotových penězích, klynotech, jistotách, svrščích a nábytcích velkou summu zdědil a dostal, ji sobě do dvoru svého po smrti její nésti dal, jakož pak když jsem u něho bejval, to jest mi začastý pravil, kdyby ho tak kdy jaká dobrá koupě nějakého statku na svobodství potkati mohla, že by jej koupiti chtěl, nebo že ho má čím zaplatiti, a že se raději dluží, nežli by tou dobrou mincí hejbal. Víceji nevím."

Post S. Dionisii 12. Octobris anno 1616:

MATOUŠ starší HOWOŘOVSKÝ z Kolivé Hory uppp a svědčil takto:

"Toho jsem povědom, že po smrti dobré paměti paní Sabiny Jílkové z Pšal a z Eknfeldu, manželky pana Jakuba Jílka z Statenic a v Wořeše, dostavši se Maruše Nosálovská k témuž panu Jakubovi Jílkovi z Statenic, u něho mnoho let byvši, zámožnou hospodyní jest byla, vším všudy jakoby manželka jeho vlastní byla vládla, peníze začkoliv co prodal neboštík, přijímala, i také zase vydávala, a v tom čase s týmž panem Jakubem Jílkem, nejsouce s ním woddáwaná, tři syny splodila, dva umřeli a třetí živý zůstává, a též Maruše až do smrti pana Jakuba, i také ještě po smrti jeho touž hospodyní v témž statku pana Jakuba jest zůstávala, a ode všeho všady, sklepu, truhel, všecky klíče sama jest mívala. Též jsem toho povědom, že jest neboštík Pan Jakub Jílek několik koflíků stříbrných pozlacených, starého díla i také nového, jako porhezy /?/ nové koflíky stříbrný, pozlacený, konvičku na dva žejdlíky stříbrnou pozlacenou, k tomu 12 lžic stříbrných, mistrovsky udělaných, několik prstenů zlatých s drahými kameny, a sekryth zlatý měl, k tomu byl člověk zásobný, však měl-li jest on a jak mnoho jaké peníze hotové, já o tom nic víc nevím."

Post S. Dionisii 13. Octobris:

ALŽBĚTA PĚTIKOSTELOVÁ uppp svědčila takto:

"Toho povědoma jsem, že byvši za živobytí předešlého pana manžela mého u pana Jakuba Jílka v Wořeše, viděla jsem tam statek nabytej od hospodářství a hojnost dobytka, tolikéž šest loží pěkně ustlaných s mřížemi, povlečení tolikéž i lžice stříbrné, jimiž jsme jedli, a drahně kusů od cínového nádobí, a Maruše byla v tom statku jako za paní, odevšeho klíče měla, vydávala a přijímala. A když jsem tam po smrti neboštíka Jílka s

poctivými lidmi na pohřeb přišla, tu jsem nic neviděla nežli že všecko pusto a rozebráno, dobytek odehnán, a hůře než po vojácích splundrováno bylo, a že by to Maruše udělala a vše rozebrala, sem povídati slyšela. Jakož pak i v tom se přede- mnou i jinými potomně ona Maruše ohlašovala: Kdyby pan Jan Ji- ří Pětikostel ten dvůr sám držeti měl, že všecko, což pobra- la, že by se s ním chtěla na pravou polovici spravedlivě roz- dělit, a dva koflíky a konvička stříbrná, kteréž také vzala, dáti, a upřímně hospodařiti pomáhala: Ale tomu šelmě Matoušo- vi že nic dáti nechce. Víc nevím."

Po střidě S.Galli 17.Octobris anno 1616:

ANNA KAPROWÁ uppp svěřčila takto:

"Více nic nevím o jeho penězích Jakuba Jílka; naříkával kolikráte, že jsou mu vojáci mnoho pobrali: Než toho jsem po- vědoma, že jsou k nám za neboštika pana manžela mého, když ti Passowští vojáci zde byli, od něho Jakuba Jílka na voze při- vezla několik /?/ šatu a nevím, dvě nebo tři truhlice a ještě za živobytí jeho Jakuba to všecko od nás pobráno bylo i za ži- vobytí neboštika Pána mého a ona Maruše to všecko sama pobra- la a vezla to domu do dvora jeho Jakuba Jílka; víc nevím."

Tím výslech u soudu skončil.

Listina 16.

/totožná s list. 34/

Arch.min.vn.

Fond S M D 18 55.

Rubrum: Přípis resoluci J.M.C.cís.Matou- še, kterouž se hamfest Confirma- cí i dobrá vůle Jakuba Jílka potvrzuje. -- : F :

Jeho milost Římský císař, a uherský český král, Pán náš nejmilostivější ráčil jest tomu sporu mezi velebnými a pocti- vými proboštem, děkanem a vši kapitulou kostela pražského s jedné, a poctivým Janem Jiřím Pětikostelem z Aventýnu, služeb- níkem svým při kanceláři České dvorské a Matoušem Michalem měštěninem Nového města Pražského z strany druhé, ihned ještě za za Místodržících Jeho milostí o dvůr ve vsi Wořeše na grun- tech jich ležící, kterežž sobě tíž společníci od někdy Jakuba Jílka z Statenic a v Wořeše dobrou woli dle znění hamfestu od předešlých děkana a kapitoly téhož kostela Pražského, jemu Ja- kubovi Jílkovi daného, a od Jeho milosti císaře Rudolfa slavné a svaté paměti confirmovaného za živobytu postoupený jměli, vzniklému, z spisův i oustního přednášení stran, milostivě vy- rozuměti. A majíce tu věc v svém bedlivém povážení takové vyměření mezi stranami činiti ráčí:

Že Jeho milost císařská je: Jana Jiřího Pětikostela z A-

J.M.C.rá-
čí při
hamfestu
a confir-
maci zů-
stavovati

ráčí J.M.
C. potvr-
zovati,
že jsou
povinni

zůstaviti

a na nic
víceji,
nežli na
plat se
potahovati
nemají. Za
to jim 500
kop míš.
dáno a pla-
tu stálého
7 kop 40
gr polepše-
no.

Berně jak
placeny
býti mají.
Do berně
zemské po-
dle sněmu

Kdyby k
prodeji
přišlo,
jak se má
chovati.

ventýnu a Matouše Michala, dědice a budoucí jich
při výš připomenutým listu hamfestním, confirmací
císaře Rudolfa a dobré vůli Jakuba Jílka milostivě
zcela a zouplna, tak jakoby na ně nadepsané spole-
čníky týž hamfest a confirmací Jeho milosti císař-
ské zejména svědčila, zůstavovati, a tolikéž ve
všech punktích, artykulích, a klauzulích touto re-
solucí svou potvrzovati ráčí. A oni nadepsaní pro-
bošt, děkan, a všecka kapitola téhož kostela praž-
ského nynější i budoucí povinni jsou je výš připo-
menuté společníky i dědice a budoucí jich na časy
budoucí a věčné při pokojném držení a užívání téhož
dvora se vším jeho příslušenstvím a dotčeném ham-
festu a confirmací, jak jest toho všeho předek jich
až do smrti své v držení a užívání byl, zůstaviti,
a jim dědicům a budoucím jich, nebo komuž by to po-
stoupili, dali aneb odkázali, oni kapitola nynější
i budoucí jejich v tom žádné překážky činiti a na
nic víceji a vejšeji, nežli na plat jich každoroč-
ní žádným způsobem se potahovati nemají.

Začež oni společníci již dotčení kapitole koste-
la pražského jistou summu, totižto pět set kop mi-
šenských buďto hotových aneb jak by se o ně urovna-
li, dáti, a platu ročního až do dvadeceti čtyr kop
mišenských polepšiti a kapitole dotčené odvozovati
mají a povinni budou. Pro kteréhožto platu neodve-
zení vedle hamfestu znění kapitola bude se moci do
takového dvora uvéstí. Však
poněvadž ten statek neb dvůr se vším což k němu ná-
leží na gruntech týž kapitoly jest, a nikdá hamfe-
stem, aby na gruntech jejich již nebyl, osvobozen
není, k tomu oni, aby Jan Jiří Pětikostel, dědicové
a budoucí jeho dotud, dokudžby toho gruntu v drže-
ní a užívání zůstával spolu společníkem svým berně
zemské podle snešení sněmovního, tu kdež náleží oň
sebe odvozovati mohl, povolují. Kteréžto uvolení
a platu polepšení jim společníkům v ničemž nejmen-
ším na protržení hamfestu confirmovaného není a bý-
ti nemá, nyní i na časy budoucí. A jestliže by
pak kdy týž dvůr jich společně k prodeji přišel,
tehdy budou povinni s dědici a budoucími svými dr-
žiteli toho dvora jí kapitole kostela pražského o
tom v známost uvéstí, a jej jim kdyby se oň smluvi-
ti mohli, prodati. Pakli by se sami o něj namlu-
viti a porovnatí nemohli, tehdy z obojí strany k
sobě po jedné osobě, kteréž by v tom prostředkova-
li, přijíti mají. A pokudž by i s tím způsobem
nic toho zkoncováno a zavřeno bylo, tehdy oni spo-
lečníci neb dědicové jich s jinejmi k týmž by se
jim dobře líbilo. Však ten aby byl člověk zacho-
valý, o týž statek se smlouvati a zavíratí, a oni
kapitola potomně pokudž se jim viďeti bude v trh
takový vstoupiti moc mají. A jestli by se jim to-

ho koupiti nevidělo, trh svobodný jíti má. Nicméně oni nadepsaní držitelé téhož dvoru po všechen čas k nim kapitole kostela pražského, jako i oni zase k nim všelijak náležitě, uctivě a šetrně řečí i skutkem se chovají, a tomuto vyměření Jeho milosti císařské ve všem za dosti činiti povinni jsou, a s tím se spraviti moci budou.

Decretum per imperatoriam Majestatem in consilio bohemo
Pragae Sexto die Mensis Aprilis Anno domini Millesimo sex centesimo decimo sexto /6/4 1616/.

Z Lobkovic

Locus sigelli
imperatoris

Bohuslav Michalovic
Pavel Mehna

Listina 35.

O spokojení dle smlouvy
Jana Jiřího Pětikostela.

Mathoušovi Michalovi,
měštěninu Nov.M.P. a v Dobříči.

Opatrný stěžuje sobě do Vás poctivý Jan Jiří Pětikostel z Aventinu J.M.C. při kanceláři české služebník, že byste zapsání svému, a smlouvě té, která jest se mezi vámi tehdaž stala, když vám polovici dvoru svého na gruntech kapitoly kostela hradu Pražského ležícího, postupoval, dosti činiti nechtěli, a na zapsání své málo dbali, a tudý jeho k nemalým škodám přivozovali, ponížně prosíc, pokudž byste jeho v tom čase ste smluvili, do týžne pořád sběhlého nespokojili, abychom to při velebném panu děkanovi, a kapitole kostela hradu Pražského jakožto vrchnosti té vsi nařídili, aby zase do též polovice dvoru, pro nedostičinění smlouvě, a nedržení ji, zveden byl, jakž z příležitosti suplikaci šířeji vyrozumíte. I poněvadž jeden každý smlouvě, a zapsání svému dosti činiti povinen jest, protož jménem a na místě J.M.C. P.N.N. poroučíme, abyste již jmenovaného Jana Jiřího Pětikostela vedle smlouvy do týžne pořád zběhlého spokojiti, a zapsání svému žádosti učinili. Nebo kdyby se to nestalo, tehdy bychom slušné a právní žádosti jeho odepřiti nemohli. Vědouc dán na Hradě Pražském v auterý po třech králích 1.1618. 9.Januari. -

Listina 23.

Rubrum:

Přípis kvitanci pana děkana na deputát.

Lit. A .

./.

"Já kněz Kašpar Arsenius z Radbuzy, děkan kostela pražského, znám činím touto kvitancí obecně přede všemi a zvláště tu kdež náleží. Že jsem přijal od slovatného pana Matouše Michalu a od paní Reginy pozustalé vdovy po neboštíkovi Matějovi Novotným, měšťanův Nového města pražského deputátu nařízeného ze vsi naší kapitolní Wořecha, polouletního z 1000 kop míš. za termín S^o Jiří letha 1620, jmenovitě 30 kop míš. Z kteréžto summy mně od něj zouplna odvedené, nadepsané paní měštěnině sám od sebe i na místě vsí kapitoly kostela pražského, kvituji a prázdna činím, nyní i na časy budoucí. A pro lepší toho důvěrnost sekryt děkanský s podpisem mé vlastní ruky k této kvitanci jsem přitisknouti dal, Již jest datum na Hradčanech v domě probošském 2.dne Máji letha 1620." -

"Já kněz Kašpar Arsenius z Radbuzy, děkan kostela Pražského, znám činím touto kvitancí, že jsem přijal od slovatného Pana Matouše Michalův měštěninu Nového města Pražského, deputátu polouletního ze vsi Wořecha za termín S^o Havla letha přítomného 1620 jmenovitě 30 kop míš., z kteréžto deputátu mně zouplna odvedeného nadepsaného Pana Matouše Michala s společníkem jeho sám od sebe i namíste vsí kapitoly kvituji, nyní i na časy budoucí. A pro lepší toho jistotu sekryt děkanský s podpisem mé vlastní ruky dal jsem k této kvitanci přitisknouti, Již jest datum na Hradčanech ve čtvrtek po S^tém Havle, letha 1620.

Kněz Kašpar

Lo: Sl:
De:

děkan kostela pražského m.p.

Jsou originálové před rukama.

Listina 26:

Rubrum:

Přípis kvitanci z berně, zač ves Wořech koupěna.

Lit : B :

"My N.N.N. nejvyšší berníci království českého při sjezdu shromáždění na Hradě pražském letha 1618 držaném volení a vyhlášení. Přiznáváme se touto kvitancí, že jsme podle smlouvy trhoví, mocí J.M N.N. nejvyššími pány ouředníky a soudci zemskými království českého z jedné, a opatrnými: Panem Matějem Mnichowským s Reginou Justýnou manželkou jeho a Panem Matoušem Michalovým, měšťani Nového města Pražského z strany druhé, učiněné; Za ves Wořech /vyminující dvůr v též vsi Wořech a dvě poustky nebo chalupy ve vsi dotýčný/ a víc

dvory kmetčí s krčmou vejsadní, od děkanství a kapitoly kostela svatého Víta na Hradě Pražském se vším a všelijakým k též vesnici příslušenstvím, tak jakž táž smlouva to v sobě šíře obsahuje a zavírá, přijali, Předně porážky, kterýchž jsou předešle podle assecurat J.M.P. direktorův, správcův a radů zemských při zástavě nahotově peněz odvedli 1200 kop m. J.M. Pánů kommissarům, co jsou od šacování dali, totiž 16 kop 30 gr míš. a nyní při stvrzení též smlouvy mimo též porážky, více nahotově jmenovitě 1094 kop 13 gr. a 5 den.míš., z kterýchžto summ vedle assecurati zapůjčených, též nahotově k berní odvedených, dotčeného Pana Matouše Michalového a Reginu Justýnu Mnichovskou kvitujeme; a pro lepší toho jistotu sekryty naše k této kvitanci přitisknouti jsme dali, kteréž datum při berní zemské na hradě Pražském v auterý 12.dne měsíce Máje letha 1620.

S. Wiléma z Lobko- vic	S. Hra: Šlik	S. Prok. Dwo.	S. Jindl Otty	S. Syně Sušigl	S. Jindř. Kozla
---------------------------------	--------------------	---------------------	---------------------	----------------------	-----------------------

Sylvestr Florin

P.Hyttych

Jest originál před rukama.

Ústř.arch.min.vn.:
D.Z.V. 193, E 5.

Zápis do desk zemských
KOUPE VSE WOŘECHA

Matějem Mnichovským a Matoušem Michalem.

Bohuchval Berka z Dubé a z Lippého na Bělí Kuřiwodech a Chýších, nejvyšší purgkrabě pražský, Vilím Starší z Lobkovic na Tejně Horšovském, Čechovicích a Mirčkově, nejvyšší hofmistr království Českého, Prokop Dvořecký z Olbramovic na Vršovicích a Kystře podkomoří království Českého, Bohuslav z Michalovic na Rvenicích a Novém Sedle purgkrabě kraje Hradeckého, vše jeho místí královské rady a komorníci od osob svých i na místě všech jiných nejvyšších ouředníkův a soudcův zemských království Českého s jedné - a Matějem Mnichovským a Matoušem Michalovem, měšťany Nového města Pražského z strany druhé. P. že sou mezi sebou takovouto smlouvu učinili, kteráž slovo od slova takto napsána stojí:

"Leta Panie šestnáctistého dvacátého ve čtvrtek po stém Matěji apoštolu Páně stala se jest smlouva dobrovolná a trh celý a dokonalý mezi Jich ^{mi} N.N. nejvyššími pány ouředníky a soudci zemskými království Českého prodávajícími s jedné - a oppatrnými Matějem Mnichovským a Matoušem Michalovem, měšťany Nového města pražského kupujícími z strany druhé:

A to taková smlouva a trh, že jsou dotčení Jich ^{sti} Nejvyšší páni ouředníci a soudcové zemští podle moci sněhem generálním

letha minulého 1619 v pondělí den památný Svatých Šimona a Judy na hradě pražském držaném a v outerý den S^{tě} Alžběty vdovy téhož letha zavřeném ode všech pánův stavův království českého Jich s^{tí} dané prodati ráčili a touto smlouvou prodávati ráčí předjmenovaným Matějovi Mnichowskému s Reginou Justýnou manželkou jeho a dítkami jich obojího pohlaví, též Matoušovi Michalovému, dědicům a budoucím jeho oběma společně, od děkanství a kapitoly kostela S^o Víta na hradě pražském ves WOŘECH, vyminujíc dvůr ležící v též vsi Wořeše a dvě poustky neb chalupy ve vsi Dobříči, čehož všeho nadepsaný Matouš Michalův s manželkou, dědici a budoucími svými jistým právem a titulem spravedlivým mimo dotčeného Matěje Mnichovského, dědice a budoucí jeho, pořádným držitelem byl, a až dosavad jest, jakž týž artikul níže zcela a zouplna do této smlouvy položený to v sobě šířeji obsahuje a zavírá, s dvory kmetčími, s platy stálými, jakž z dvoru Wořechovského, tak ze dvou chalupí ve vsi Dobříči, tak i z jiných lidí dvanácti osedlých v též vsi Wořechu vycházejícími, s slepicemi, s vejci, s platy běžnými i lidmi osedlými i neosedlými, s vdovami a sirotky přítomnými i nepřítomnými, nebo z těch gruntův sběhlými, s háji, porostlinami, s občinami, s dědinami ornými i neornými, s lukami, průhony, s pastvinami, s potokem, vodotočinami, s mlejnem na týchž gruntech ke vsi Wořechu náležitým poplatným, s podacím kostelním, s lomem kamene, s krčmou vejsadní, a summou se vším a všelijakým k též nadepsané vesnici příslušenstvím, se vší zvolí, s plným panstvím, nic ovšem nevymínujíc, v těch mezích a hranicích, v nichž tož dědictví záleží, dávše to vše prv začby spravedlivě stálo kommissarům v kraji Slánském k tomu nařízeným, vedle přísahy jim na to vydané, počacovati za summu Tři tisíce tři sta deset kop čtyřicet tři groše pět peněz vše míšenských, a to buď k společnému jich obou nadepsaných měšťanů, dědicův a budoucích jejich aneb jakž by se o to spolu snesli a namluvili, jmění, držení, užívání, v též summě zase jinému postoupení, prodání, řízení a kšaftování, na to se v té summy válužení a s tím vším jako s svým vlastním dědictvím učinění, tak že táž svrchu psaná ves kromě dvora Wořeského a dvou chalupí ve vsi Dobříči, jakž nahoře doloženo se vším k ní příslušenstvím již více nemá býti neb slouiti duchovní, nežli již Matěje Mnichowského a Matouše Michalového, dědicův a budoucích jejich spupné a svobodné dědictví, tak jako jiná spupná a svobodná dědictví v tomto království jsou, žádného dalšího práva ani které zvláštnosti Jeho s^{tí} královské ani budoucím králům českým neb svrchu psané kapitole kostela hradu Pražského ani komukoliv jinému na tom na všem pozustávající.

Kteroužto nadepsanou summu trhovou tíž kupující takto zaplatiti mají: Předně Jeden tisíc dvě s^{tě} kop míš. při zástavě od nich do berně odvedených, a kommissarům, kteří to šacovali za práci jich šestnácte kop třiceti grošů míš., daných sobě na též summě trhově poraziti, jakož ihned při stvrzení této smlouvy jeden tisíc devadesáte čtyři kopy třinácte grošů pět peněz vše míš. nejvyšším pánům berníkům na hotově vyplatili. Co se pak ostatních tisíce kop míš. dotýče, z těch

dle nařízení Jich stí deputát, počnouce o svatém Jiří nejprve příštím třiceti kop míš. a při svatém Havle též třiceti kop míš. a tak dále kapitole kostela hradu Pražského dávati povinni budou. Pakli by dotčení kupující neb dědicové a budoucí jich nadepsaného deputátu časné od sebe odvozovati zanedbávali, budou moci nejvyšší páni berníci list zatýkací podle této smlouvy dávouce ji prv ve desky /v desky/ zemské bez přítomnosti druhé strany vložití od desk zemských vyžádati a též list zatýkací oběma společně do obydlí jich odeslati, kterýž buďto oni oba dva neb jeden z nich doma, aneb nebude, přijat býti má, a oni s dědici a budoucími svými budou povinni takovému zatčení žádných obran sobě ku pomoci neberouce, a dosti činiti, a v tom zatčení dotud a tak dlouho zůstávati, dokud kterému tomu termínu k vydávání deputátu uloženému zadosti nečiní, i škod proto vzešlých zcela a zouplna nevyplní.

Proti čemuž ráčí míti jich stí nejvyš. páni suředníci a soudcové zemští pořád jmenovaným Matějovi Mnichovskému a Matoušovi Michalovému, kupujícím svrchu psanou vesnici se vším a všelijakým k ní příslušenstvím i s správou, sjezdem generál. letha minulého 1619 zavřeným vyměřenou, totiž na statcích všech stavům království českého do desk zemských vložití po datum těchto smluv ve čtyrech nedělich pořád zběhlých. Tak jestliže by oni kupující neb dědicové a budoucí jich, z čeho toho buď na díle, nebo ze všeho právně vyřadění byli, tehdy aby jim to z čeho by tak vyvedení byli, zase z zbírek a kontribucí zemských se všemi škodami a náklady dáno a zapláceno bylo.

Co se pak nadepsaného dvora Wořešského a dvou chalupí ve vsi Dobříči ležících dotýče, to se od jich stí nejvyšších pánův suředníkův a soudcův zemských obzvláště a zejména při této smlouvě vyhrazuje, že též dvůr poplužní tu ve vsi Wořeču řečený "Jílkowský" se vším k němu příslušenstvím, též dvě poustky neb chalupy v též vsi Dobříči, poněvadž předešle jistým hamfestem vydaným na ony časy od kněze Jiřího Pontanusa z Braitebergku i vši kapitoly kostela S^o Víta na hradě Pražském, někdy Jakubovi Jílkovi ze vsi Wořeča, člověku svobodnému, osvobozen, a dvojí Confirmací od Jich stí slavné a svaté paměti císařův Rudolfa a Mathyáše potvrzen, a potom pak od dotčeného Jakuba Jílka pořádnou dobrou volí, nadepsanému Matoušovi Michalovému odevzdán byl, a on Matouš Michalá od toho času jej držal a užíval, nyní znova se neprodává, ale samému Matoušovi Michalovému, dědicům a budoucím jeho před jedním každým člověkem dědičně náleží, a on Matouš Michalá zcela a zouplna se vším k témuž dvoru příslušenstvím, jakýmžkoli jménem jmenována býti a na čemkoli záležitosti mohou, plným právem dědičně se zůstavuje.

Na potvrzení toho jest tato smlouva pečeti těchž Jich stí nejvyšších pánův suředníkův a soudcův zemských a sekryty Matěje Mnichovského a na místě Matouše Michalového Jana Jiřího Pětikostela z Aventýnu dožádaného upečetěna, od jich stí i od nich podepsána a jsouc na dvě načisto přepsána, jedna

jich milostem a druhá jim zanechána.

Stalo se letha a dne svrchu psaného.

Bohuchval Berka
Kašpar Kaplici
Prokop Dvořecký z Olbramovic
Regina Justina Mnichowská
z Hebenfeldu

Jiří z St.

Joachim Ondřej Šlik
Petr z Šwebergk
Jindřich Otta z Losů
Bohuslav z Michalovic
Jan Jiří Pětikostel z Aventýnu
registrátor.

Společník Matouše Michala - MATĚJ MNICHOWSKÝ zemřel ještě před vtělením této smlouvy do desk zemských. Z té příčiny jest v kvaternu zem. d. zapsána další smlouva doplňková:

D.Z.V. 140, f 28:

"Bohuchval Berka z Dubé a z Lippého na Bělí Kuřiwodech a Chýších, nejvyšší purgkrabě pražský, Vilím Starší z Lobkovic na Tejně Horšovském, Čechovicích a Mirčkově, nejvyšší hofmistr království českého, Prokop Dvořecký z Olbramovic na Vršovcích a Kystře podkomoří království českého, Bohuslav z Michalovic na Rwenicích a Novém Sedle purghrabě kraje Hradeckého, vše jeho mi stí královské rady a komorníci od osob svých i na místě všech jiných nejvyšších ouředníků a soudcův zemských království českého:

"P. Že jsou dotčení nejvyšší úředníci a soudcové zemští podle moci sněmem generálním leta minulého 1619 v pondělí den památný svatých Šimona a Judy na hradě pražském držaném a v auterý den svatě Alžběty vdovy téhož leta zavřeném od J.M.K. a všech tří stavův království českého jim dané od děkanství a kapitoly kostela svatého Víta na hradě pražském, ves WOŘECH, vyřinujíc dvůr ležící v též vsi wořeské a dvě poustky neb chalupy ve vsi Dobříči, čehož všeho Matouš Michalův s manželkou, dědici i budoucími svými jistým právem a titulem spravedlivým mimo někdy Matěje Mnichovského, dědice a budoucí jeho, pořádným držitelem byl a až dosavád jest, jakž týž artykul do smlouvy trhový zauplna položený to v sobě šířeji obsahuje a zavírá: s dvory kmetčími, s platy stálými, jakž z dvoru Wořechovského tak ze dvou chalupí ve vsi Dobříči, tak i z jiných lidí dvanácti osedlých v též vsi Wořechu vycházejícími, s slepicemi, s vejci, s platy běžnými i lidmi osedlými i neosedlými, s vdovami a sirotky přítomnými i nepřítomnými, nebo z těch gruntův sběhlými, s háji, porostlinami, s občinami, s dědinami ornými i neornými, s lukami, práhony, s pastvinami, s potokem, wodotočinami, s mlejnem na týchž gruntech ke vsi Wořechu náležitým poplatným, s podacím kostelním, s lomem kamene, s krčmou vejsešní, a summou se vším a všelijakým k též nadepsané vesnici příslušenstvím, se vsí zvolí, s plným panstvím, nic ovšem nevymínujíc, v těch mezích a hranicích, v nichž tož dědictví záleží, dávše to vše prv, zač by sprave-

dlivě stálo, kommissarům v kraji Slánském k tomu nařízeným vedle přísahy jim na to vydané, počacovati, tak jakž smlouva trhová zpečetěna o to mezi stranami učiněna a téhož leta a dne wedsky /v desky/ zemské vložena plněji svědčí, prodali někdy Matějovi Mnichowskému s Reginou Justýnou manželkou jeho a dítkami jich obojího pohlaví, též Matoušovi Michalovému a dědicům a budoucím jeho oběma společně, a to za summu Tři tisíce tři sta deset kop čtyřiceti tři groše pět peněz vše míšenských, uplně a docela zaplacených, a jim toho všeho jsou ihned dědicty postoupili. A to buď k společnému jich obou nadepsaných měšťanův, dědicův a budoucích jejich, aneb jakž by se o to spoluusnesli a namluvili, jmění, držení a v užívání, v též summě zase jinému postoupení, prodání, řízení a kšaftování, na to se do té summy vzdlužení, a tím vším jako s svým vlastním dědictvím učinění. Tak že táž svrchu psaná ves /kromě dvora Wořeského a dvou chalupí ve vsi Dobří-
ci, jakž nahoře doloženo/ se vším k ní příslušenstvím, již více nemá býti neb slouti duchovní, nežli již Reginy Justýny, manželky někdy Matěje Mnichowského, dědicův a budoucích jejich obojího pohlaví, /poněvadž jest jmenovaný Matěj Mnichowský prvé nežli jest se tento vklad vykonal, prostředkem smrti z tohoto světa vykročil/ a též Matouše Michalového, dědicův a budoucích jeho, spupné a svobodné dědictví, tak jako jiná spupná a svobodná dědictví v tom království jsou, žádného dalšího práva ani které zvláštnosti J.M.K., ani budoucím králům českým, neb svrchu psané kapitole kostela hradu pražského, ani komukoliv jinému na tom na všem nepozustavující.

Spraviti mají kupující svrchu psanou vesnici se vším a všelijakým k ní příslušenstvím správou sjezdem generálním leta minulého 1919 zavřeným vyměřenou, totiž statky všech stavův království českého. Tak jestliže by oni kupující neb dědicové a budoucí jejich z čeho toho buď na díle, nebo ze všeho právně vyřadění byli, tehdy aby jim to, z čeho by tak vyvedení byli, zase z zbírek a kontribucí zemských se všemi škodami a náklady dáno a zaplaceno bylo, a dále se strany k sobě vedle svrchu dotčené smlouvy ve všem zachovati mají a povinni jsou. S touto však při tom vejmínkou: přišla-li by kdy jaká berně neb jaká jiná potřeba, buď královská neb zemská, že ona nadepsaná Regina Justýna a Matěj Michalův ani d. ab. g. /dědicové a budoucí jich/ toho nadepsaného dědictví sobě pod šos ani jinak všeho neb na díle osobovati a přivlastňovati nemají, než mají a povinni budou se k králi Jeho sti a k zemi tak chovati a to všechno učiniti, jak sou se předešní držitelové nadepsaného dědictví chovali a učinili.

Kterýžto vklad vědsky zemské od osob nahoře jmenovaných na obzvláštní relaci z sněmu generálního, kterýž zavřen jest na hradě pražském leta 1620 . v pondělí po neděli jubilate, o to ke áskám zemským učiněnou, tak jakž táž relací v kvaternu relací Novém zeleném králi Jeho sti pánův Jich sti a vladyk leta 1620 v auterej po nalezení svatého kříže . M 14 a artykul sněmovního snešení plněji svědčí, učiněn a vykonal jest.

V té době ostře postupovali odbojní stavové proti katolíkům. Na konfiskaci - prodeji statků duchovních se usnesl zemský sněm r.1619. A tak ku př. vidíme, jak roku 1620 od duchovenstva kláštera Zbraslavského prodána ves Malý Kuchařík, od kostela Všeoh Svatých na hradě pražském ves Chejnice i se dvěma chalupníky k děkanství Vyšehradskému patřícími /nynější čp.24. a čp.25./ - a to Janovi staršímu Ledčanskému z Popic, vše za 5200 kop míš. /D.Z.V. 193, d.8/.

Od děkanství kostela sv. Petra a Pavla na Vyšehradě prodána ves Kosoř. Zápis o tom v zem. deskách doslovně vypíšeme: D.Z.V. 140, f 29.

"Bohuchval Berka z Dubé a z Lippého na Bělí Kuřiwodech a Chýších, nejvyšší purgkrabě pražský, Vilím Starší z Lobkovic na Tejně Horšovském, Čechovicích a Mířkově, nejvyšší hofmistr království Českého, Prokop Dvořecký z Olbramovic na Vršovcích a Kystře podkomoří království Českého, Bohuslav z Michalovic na Rwenicích a Novém Sedle purgkrabě kraje Hradeckého, vše jeho místí královské rady a komorníci od osob svých i na místě všech jiných nejvyšších úředníkův a soudcův zemských království Českého, nejvyšší radové, úředníci a soudcové zemští podle moci sněmem generálním leta 1619 v pondělí v den památky svatých Šimona a Judy na hradě pražském držaném a v auterý den svatě Alžběty vdovy téhož leta zavřeném od J.M.K. a všech tří stavův království Českého jim dané. Od děkanství kostela svatých Petra a Pavla na Vyšehradě ležícího pět lidí osedlých ve vsi KOSOŘI s sirotky, vdovami, přítomnými i nepřítomnými, neb z těch gruntův zběhlými, s platy stálými i běžnými, porostlinami, ospy /osypati/, slepicemi, vejci, robotami a jinými povinnostmi, jimiž lidé osedlí v též vesnici spravedlivě povinni jsou, práhony, pastvami, s pastvištěmi, s potoky, vodotočinami, s dvory kmetčími, s loukou nájemní obzvláštní na de vsí Chejnicemi ležící, a summu se vším a všelijakým k týmž nadepsaným dvorům příslušenstvím se vším zvolí, s plným panstvím, nic ovšem nevymínujíc, v těch mezích a hranicích, v nichž též dědictví záležit, dávše to vše prv, zač by spravedlivě stálo, kommissarům v kraji Slánském k tomu nařízeným vedle přísahy jim na to vydané, pošacovati, tak jakž smlouva trhová zpečetěná o to mezi stranami učiněná a téhož leta a dne ve dsky zemské uložena plněji svědčí.

Prodali MATĚJOVI ZEMANOVÍ z Kosoře a v Kosoři, dědicům a budoucím jeho, a to za summu Jeden tisíc a dvě stě kop míšenských, úplně a docela zaplacených a jemu toho všeho jsou ihned dědicky postoupili, a to k dědičnému jmění, držení, užívání, dání, a s tím vším jakož svým vlastním dědictvím učiněni, tak že týž se svrchu psaní lidé osedlí ve vsi

Kosoři se vším k nim příslušenstvím již více nemají býti neb slouiti duchovní, neb svrchu psaného děkanství Vyšehradského, nežli jeho Matěje Zemana, dědiců a budoucích jeho, spupné a svobodné dědictví, tak jako jiná spupná a svobodná dědictví v tomto království jsou, žádného dalšího práva ani které vlastnosti J.M.K. ani budoucím králům českým, neb svrchu psanému děkanovi Vyšehradskému, ani komukoliv jinému na tom na všem nepozustavujíce. Spravití mají před jmenovanému Matějovi Zemanovi kupujícímu svrchu psaní lidé se vším a všelijakým k nim příslušenstvím správou sjezdem generálním v sobotu po památce Stětí S^o Jana leta minulého 1619 zavřeným vyměření, totiž statky všech stavův království českého. Tak jestli že by on kupující neb d. ab. g. /dědicové a budoucí jich/ z čeho toho buď na díle nebo ze všeho právně vyvedeni byli, k tehdy aby jim to, z čeho by tak vyvedeni byli, zase z zbírek a kontribucí zemských i se všemi škodami a náklady dáno a zaplaceno bylo. A dále se strany k sobě vedle svrchu dotčené smlouvy ve všem zachovati mají a povinni jsou. Kterýžto vklad ve dsky zemské, od osob nahoře jmenovaných na obzvláštní relací z sněmu generálního, kterýž zavřen jest na hradě pražském leta 1620 v pondělí po neděli jubilate o to ke dskám zemským učiněnou, tak jakž relací v kvaternu relací novém zeleném krále Jeho místi, pánův jich místi a vladk leta 1620 v auterej po nalezení svatého kříže M 14. a artykul sněmovního snešení plněji svědčí, učiněn a vykonán jest.

Listina 24.

P.SM D.18,55.

Rubrum: Přípis kvitanci o spokojení
za užívání vsi Wořecha.

Lit. C .

"My kněz Kašpar Arsenius z Radbuzy, děkan a kapitola kostela hradu pražského, zámo činíme touto kvitancí obecně přede všemi, a zvláště tu kdež náleží, že sme přijali od paní Reginy Mnichowské, měštěninky Nového města Pražského, pozustalé vdovy po neboštíkovi Matějovi Mnichowském též měštěninu Nového města pražského, za nepořádné užívání vesnice Wořecha, statku našeho kapitolního, kterýž byl již dotčený neboštík Pan Matěj v ten nepokojný čas od někdejších domnělých directorův království českého k užívání svému, i paní Regině manželce své koupil, též co sou ještě v živobytí zůstávajíce on pan Matěj a nebo manželka jeho paní Regina, ourokův, gruntovních peněz, vajec, slepic, vybrali aneb jakéž koliv důchody k sobě přijali, /což se jí samé již na ten čas v té příčině dotejče/ za vseckny všudy škody jakéžkoliv se nacházely, aneb v čem by koliv týž vesnice i se vším k ní příslušenstvím užívali, summu STO TRIDCETI kop míš., z kterežto summy již nadepsanou paní Reginu, dědice a budoucí její nyní i na časy budoucí a věčné sami od sebe i na místě budoucích našich kvitujeme, a žádného dalšího práva sobě ani dědicům a budoucím našim na ni nepozustavujeme.

Jestliže by se pak kádo budoucně pro tuž věc a již často psanou paní Reginu Mnichowskou anebo na budoucí její náky vmyšleným způsobem potahovati chtěl, v tom ji i s budoucími našimi zastati máme a povinni budeme. A jakož jest krčmář z týž vesnice Wořechu, poddaný náš kapitolní sám se přiznal, že jest již dotčené paní Regině dluhu pravého a spravedlivého za pivo, kteréž od ní bral, šedesáte kop míš. dlužen, toho dluhu i jinejch všech, kteréž by se nacházely, a spravedlivě jí náležely, k zaplacení na poddaných našich dopomáhati připovídáme.

Čemuž že se zadosti státi má, na potvrzení toho pečeti naši menší kapitolní s podpisem vlastní ruky jednoho z nás na místě všech dali jsme k této kvitanci přitisknouti, Jíž jest datum na Hradě Pražském 6. Juni A° 1621.

Kněz Kašpar, děkan Locus
Sigilli i na místě vši kapitoly.

Jest originál před rukama.

Listina 2.

P.S.M. D. 18. 55.

/Kapitola žádá o navrácení Jílkovského dvora do poddanství./

Rubrum:

Osvícenému knížeti a Panu Panu Karlovi z Boží misti vladaři domu Lichtenštejnského, knížeti Oppawskému a Krnowskému, J.M.C. tejně raddě, komorníku a plnomocnému místodržícímu J.M.C. v království českém J.K.M.

ponížená žádost
od nás

kníze Kašpara Arseniusa z Radbuzy,
děkana a kapitoly pražské.

"Osvícené kníže a Pane Pane Milostivý:

K laskavé paměti přivozujeme, tak jakož jsme U. a M^{ti} zkrze nejednu supplikaci naši zprávu učinili o jakémsi Matoušovi Michalův, někdy poddaným naším, nyní pak měštěninu Nového Místa Pražského, na gruntech našich ve vsi Wořeše zůstávajícím, kterýž v času minulé rebellii mnohých nenáležitých věcí proti Pánu Bohu, proti J.M.C. a proti kostelu pražskému se dočinil: že jest totižto ves naši kapitolní Wořešech řečenou, za dědičnou koupil, a že kněze katolického z

kollatury kapitolní vybyl a lutheránského predikanta tam přijal; že nejlepší dědiny zádušní od chudého záduší wořeského odňel, a je sobě přivlastnil; a že naposledy poddané kapitolní, kteříž toho vinšovali, aby Bůh J.M. zase do Prahy pomoci ráčil, tak aby páni prelátí zase jejich vrchností byli, do vězení /čehož se snad ex condemnatis mnozí nedopustili/ sázel. Což když zapírali počal, bylo to všecko od nás 29. Nowemb. 1624 svědomím některých lidí dostatečně pod přísahou správně praveno; a potom to vše, v jakou by proto pokutu J.M.C. /dle jinejch mnohejch příkladův/ týž Mattauš upadl W.K.M., však jakožto paní těch gruntův a předešlá téhož Mattouše vrchnost, za to jsme W.K.M. modlitebně žádali, aby jak on sám dotčený Mattauš Michachalův v předešlou poddanost kapitole pražské byl uveden, tak i dvůr ten, na němž sedí od předkův našich nepořádným hamfestem, na znamenitou újmu a škodu kostela Pražského, osvobozený, a jako téměř od kapitoly odcizený, zase zkrze složení toho hamfestu a pokoutně na něj vyžádáno Confirmací, k starodávnému spůsobu byl navrácen a nám k předešlému dědičnému užívání a vládnutí postoupen. Na kteroužto naši často opakovanou žádost až posavád žádné resoluci, ani z strany osoby jeho Matouše, ani z strany toho hamfestu dostati jsme nemohli. Pročež ještě vždy W.K.M. žádati a prositi nepřestáváme, že ty všecky naše stížnosti a prowoody J.M.C. panu prokurátoru podati, poručiti ráčíte: tak aby on ho /poněvaž se za svobodníka pokládá/ obešlíc, z toho obviniti, a čeho se tu dopustil, spravedlivou vejповědí nás spraviti mohl.

W čemž se W.K.M. k laskavé ochraně poručena činíme.

W.K.M.

poslušni

Kněz Kašpar Arsenius z Radbuzy děkan
a Kapitola kostela pražského.

Sign. táž.

Listina 6.

Rubrum:

Svědomí ode mne Jana Geslera Bobnickýho, měšťenína Nového Města Pražského a nyní služebníka J.M.Cís. při puchaltryji komory český - k potřebě důstojného a velebného kněze Kašpara Arseniusa z Radbuzy, děkana kostela pražského, tu kdež jej čísti a slyšeti náleží.

- A - .

"Johan Gesler Bobnický, měšťenín Nového města Pražského a služebník J.M.Cís. v počtech při puchalterii Český přiznávám se tímto listem, rukou mou vlastní napsaným: Jakož jsem pohnán listovně od důstojného a velebného kněze Kašpara Arseniusa z Radbuzy, děkana kostela Pražského, abych mu svědomí proti Matoušovi Michalovému, měšťenínu Nového M. Pražského a ve vsi Wořeše zůstávajícímu, ku potřebě páně: Před J.M.knížecí z Lychnfeldu a zřízení zemského vydal. A jakého svě-

domí týž Pan děkan na mně žádati ráčí, to jest mi na ceduli patřičně v známost uvedeno. I toho jsem povědom, a v své dobrý paměti mám: Když sem zustával v službě kapitolní za zasedníka zde leta 1619 v čas té předešlé nešlechtné proti Pánu Bohu a J.M.Cís. jakožto pravému králi českému rebeli a zaražené nepořádné directi, kterouž rebelanti netoliko J.M.Cís. panství, ale i duchovních statkův bezprávně z své lehkomyslnosti se ujali a je prodávali, jest týž pan děkan nad tím zarmoucenou a těžkou mysl nesl. A když zvěděl, že na některou kapitolní ves někdo peněz půjčiti anebo ji za dědičnou koupiti chce, ihned jménem a namístě vši Kapitolny Pražský k němu psaní učinil a jej napomínal a žádal, aby proti pobožným nadáním dobrých a pánu Bohu milých Starých Čechův a proti zřízení zemskému, též deskám a majestátům královským kapitole pražské daným nic toho před sebe nebrali, /s tím doložením/ tak aby Pán Bůh pro odnímání kostelních důchodův snad vlastní jejich důchody jim odjíti dopustiti neráčil. Jakož i já sám mimo pana děkana s volí jeho sem v té příčině několikrát psaní psal, s týmž způsobem i toto mi v paměti zůstává: že jednoho dne v tu začatou rebeli Matouš Michalův nadepsaný přicházel k panu děkanu i ke mně pravice, že náky Zeman chce na ves Wořech půjčiti, a že by on tomu byl nerad, nýbrž že on sám s pomocí přátel svých se o to postará, aby direktorům na tuž ves kapitolní půjčil a po tý ji koupil, panu děkanu se v tom omlouvaje. Jehož pan děkan od toho odvozoval s tím doložením, má-li co peněz a chce jich nemíti a někdy o ně přijíti, že to učiniti při vůli jeho zůstává. I toto pan děkan před ním, přede mnou i před jinými říkával, že nyní - totiž v tu rebeli - mnohem chléb kniežský jest velmi sladký, ale však že mužto pan Bůh dáti, že jim bude hořký, a že ti druzí na takové kostelní vesnice pujčují aneb je kupují, darmo peníze dávají. A že ta věc stálá nebude, by to trvalo dvě i tři leta, říkával. A že oni, totižto kapitol pražská nic nezestavují, neprodávají, a tak že nic vyplacovati nebudou. On pak Matouš Michalův slyšíc od pana děkana ty i mnohé jiné řeči a vejstrahy, pokud nás direktori z hradu pražského nevypudili, více o půjčku a koupi vsi Wořecha s panem děkanem nemluvíval. A když jsme z zámku vystrčení byli a zase panu děkanu i panu proboštu týmž na kvalt vystěhovati pomáhal. A vída, že Páni preláti i Pan probošt o všechny vesnice přicházejí, kdež mne s plnomocenstvím pod pečeti kapitolní, kteréž posavaď mám, k /?/ a k přívozu pan děkan /abych někdyž rybník ještě jim pánům prelátům slovíti dáti moh/ poslati ráčil, ale již vše pozdě bylo. Takže já vída, že již páni preláti nic nemají, sem z služby jich byl propuštěn a po některým času na kláštere v Doxanech jinou službu zasednickou dostal. Však dřív nežli sem z Prahy odebral, to sem slyšel, že týž Matouš Michalův spolčivši se s Matějem Mnichowským, měšťanem Nového M.pražského, dali se v kupování vsi kostelní Wořecha, již bez vědomí pana děkana. Což když to pan děkan uslyšel, a já než jsem se na jinou službu dostal, a u pana děkana sem časem bejval, i Wokowský sedláky naprosil a namluvil, aby vrchnosti své naposledy z

domu jednoho kapitolního na Hradčanech, kde pan děkan s panem proboštem byli, hněj vyvezli. A přitom sem od Pana děkana slejchal, že sobě nejednou na Matouše Michalového nade-psaného stěžoval, že jest to učinil a tuž ves Wořech předece koupil, i na něm registra gruntovní i zádušní té vsi s pohrážkou direktorův, /že by panu děkanu a kapitole již nic po nich nebylo, pravíc/ požádati směl, tak že se jemu a jeho společníku pro pohrážky direktorské toliko výpis vydati musil.

Naposledy doslejšchaje já, jakž toho Matouš Michalův proti panu děkanu v své supplikaci J.M.K. podané dokládá, i poněkud na mě se odvolává, že pan děkan měl by říci: kdyby jáké peníze sirotčí při kapitole bejtí měly, že by ho sám nimi založiti chtěl /což pravda nejní/ a proti všemu rozumu celý: Poněvadž pan děkan sirotčí peníze, jichž málo některá kopa toho roku složena byla, v svém opatrování nemíval, než já. A po vesnicích někdejž své truhlice mají, a já to k své duši přijímám, že sem toho od Pana děkana jak živ neslyšal, aby mi kdy co o pučení sirotčích peněz řeči měl. Nýbrž při mým odstoupení z služby sem je vši kapitole podle register purgkrechtních odved. A což tuto vyznávám a svědčím, to že jest v pravdě tak a nejinak, to přijímám k své víře a duši.

A pro lepší toho jistotu dožádal sem se urozeného pana Vítta Duchoslava Hatoše z Letošic a v Novém Městě Pražském, že jest toto mé seznání a vysvědčení pečeti svou sobě i děkanům svým beze škody upečetil. Jehož actum v Novém Městě Pražském v pátek w Wigilji S.Ondřeje letta 1624.

Listina 7.

Táž sign.

- B -

Rubrum: Svědomí ode mne Jiříka Čáslavského z Eckenfeldu, měštěnína a radního Nového Města Pražského, ku potřebě důstojnému a velebnému knězi Kašparovi Arseniusovi z Radbuzy, Panu děkanu a Pánům Prelátům kostela Hradu Pražského, proti Mathoušovi Michalovému, měštěnínu Nového Města Pražského, ku právu tu, kdež se čísti a slyšeti náleží.

"Já Jiřík Čáslavský z Eckenfeldu, měštěnín a radní Nového města Pražského. Jakož jest mi důstojný a velebný pan prelát, kněz Kašpar Arsenius z Radbuzy, pan děkan kostela hradu Pražského, ceduli pečeti svou vlastní vpečetěnou vlastní svou rukou podepsanou, kteréž jest datum na hradě Pražském v euterý po památce svatě Panny Kateřiny letha přítomného 1624 odeslal, žádejíc mne za to, abych svědomí ku potřebě Pana děkana a pánův prelátův proti Mathoušovi Michalovému, měštěnínu Nového města Pražského a na ten čas ve vsi Wořeše zastávajícímu, oč tak s ním činiti jmíti ráčí před J.M.K. pana vladaře domu lichtnšteynského, a neb kde by toho potřeba ukazovala, vydal a jakého svědomí ode mně žádati ráčí, to jest mi zkrze

tu ceduli obšírně v známost uvedeno. I toho jsem v pravdě povědom a v své paměti mám, že jest v lethu 1619 pojminulým, nepamatuji kterého dne týž Matouš Michalův za času té nešlechtné proti Pánu Bohu, církvi svatě katolické a J.M.C., králi a Pánů Pánů nás všech nejmilostivějšíma spáchané rebelliji a lechkomyslné za nepořádné zaražení činech spolčivše s Matějem Mnichowským, měšténímem Nového města Pražského ves Wořech vlastně a dědičně J.M. Pánům Prelátům a kostelu Hradu Pražského přináležející koupil, poddaných i platů ročních se ujal, některé poddané do klády vsázeti dával, počet zádušní jako i soud s poddanými kapitolními bez přítomnosti druhého společníka ve dvoře svém držel, peníze gruntovní jak sirotkům, tak i odoumrtím právem spravedlivě na J.M. Pány preláty dědičnou vrchnost připadlou k sobě s tím v přítomnosti mé přijímal, jakž se to vše v registřích k tomu obzvláště zalozených /pokudž od něho složené jsou/ vlastní rukou mou psanou zaznamenáno najde, o čemž ovšem poddaní Wořeští i jiní, kteří přítomni byli, dobrou povědomost mají.

Co se tkne kněze Jana Maleniusa, ten čas Pana faráře Tachlovského, kterémuž Páni Preláti ještě před rebelijí kostel Wořeský svěřiti a aby v něm služby Boží vykonával, poručiti ráčili; od neboštika jsem slyšel, kterýž u mne v domě mém zčásti býval, že sobě do Matouše Michalového stěžoval, že tam do kostela Wořeského nějakého praedikanta nekatolického uvésti dal, a tomuto pořádnému katolickému knězi služeb Božích vykonávati zbraňoval, však v té věci sousedi a poddaní té vsi lepší zprávu než já dáti mohou. Jiného víc nevím; což tuto svědčím, tomu tak a nejinsé, žeť to přijímám k své víře a duši. Pro důvěření toho pečet svou vlastní k tomuto listu mou vlastní rukou psanému jsem přitiskl a je zapečetil. Kteréhož jest datum v Novém městě Pražském v outerý po památce S^o Ondřeje apoštola Páně letha 1624.

Listina 10.

Táž sign.

Rubrum:

Wysoce osvícenému knížeti a Pánu a Panu Karlovi z Boží Milosti knížeti Oppawskému a Krnowskému, vladaři domu Lichtnštejnského, J.M.C. tejně Radě, komorníku a plnomocenstvím nařízenému místodržícímu království Českého, Pánu mně milostivému,

ponižená
supplikaci

ode mne

Matouše Michala, měšténína Nového města Pražského.

"Vysoce osvícené kníže, Pana Pane mně sprostnému milostivý.

Těšil jsem se Pánu Bohu, že jich milostí Pan děkan a kapitola slavného kostela Pražského na mé šetrné a pravdivé od-

povědi, kterouž jsem proti stížnosti jich míst před V.K.M. na mne vedenou, /vidouce že jsem nic z všetečnosti proti jich milostem se nedopustil, a tím co mně se přičítá vinen nejsem/ přestati ráci, a na další dokonalou zkázu a záhubu mou, manželky, i nevinných dítek mých nastupovati neráči: Ale buď Pánu Bohu požalováno, srozumívám z repliky té, kterou jeho milost Pan děkan dáti ráčil, a ta mně od W.K.M., budu-li chtít k tomu co dáleji říkati, propůjčena, že Pan proti mně sprostnému pracovitému člověku, mnohem větší horlivost, v hněvu popudlivost i dokonalého vyvrácení mého žádostivost pronášeti ráci.

I poníženě a pokorně W.K.M. přednáším, že jsouce sebou, že to, co se mně od Pánův nevinne a na zlou informaci přičítá a děje, jest, a že jsem se po ten všecken čas, co jsem koliv na gruntech jich míst byl, pokojně choval, i od jich míst všelijakou lásku poznával. Protož nežli bych nyní proti jich míst se v nějaké spory vydával, a nějaké zášti a nelásku sobě spásoboval, majíce k jich milostem jakožto k slavným a duchovním Pánům tu naději, že prohlédajíce k mé nevinne a sprostnosti, též že sem proti nim nic z všetečnosti neučinil, k prostředku mírnému, prosebnému jsem přistoupil, a to zkrze Pány přáteli a dožádání své, šetrně a pokorně prosil, aby Jich míst od předsevzetí svého upustili, a na mne víceji nastupovali, alebrž při robotné práci mé, s manželkou a dítkami mými zanechati ráčili, že bych s Jich milostmi mimo předešlou restituci, dle mé možnosti acordirovati hleděl, toho jsem zkrze též přáteli a dožádané své, i sám austně, služebně, poníženě, a uctivě pro Boha a jeho milosrdenství, vyhledával. Ačkoliv na tuž žádost mou, den jistý, na kterýž bych se s týmiž Pány přáteli a dožádanými před Jich míst k témuž jednání postavil, toho se nadávše že Jich st ráci k mírným prostředkům přistoupiti, však mnohem těžších artiklův a žádostí Jich st Pánův Prelátův jsem doslejšati, a z toho souditi musel, že Páni /an jsem proti nim tak neprovinil, a toho nezasloužil, též na žádném takového příkladu se nestalo/ mne by utisknouti, ano i v poďdanost s manželkou a dítkami mými uvésti chtít ráčili.

A ta jest jejich největší příčina, že jsem ves jich / a to ne sám, ale podle druhého principála, a ne svévolně, jim protimyslně, ale s jistým vědomím, radou a povolením Pana děkana, pro zachování dvoru mého, kterýž daleko vejšeji a víceji nežli ta ves vynášel, ze dvou zlých, v času neštěstí, jedno lepší sobě zvoliti přinucen jsa/ koupil, An ještě příkladu podobného se nestalo, aby kdo jenž statky duchovní svévolně /a ne jako já s vědomím a povolením jejich, což se ukázati moci bude/ koupil, od J.M.C. tak těžce, jak Páni na mne nastupovati ráci, trestán býti měl,

ale když jest se o užívání těch gruntův /což se podobně ode mne stalo/ urovnal, o summu půjčenou přišel, na tom přestáno bylo. Nad to byt se to stalo, a žádného consensu Pána gruntů nebylo, /že pak byl, to se ukáže/ když jsem se s

nimi 9 užívání dílu svého, jako podobně společník můj urovnali, a je zaplatili, že proti mně víceji jmiti neráčí, jakož pak Jich st Páni Prekátí ode mne takové mé užívání té vsi jsou po ten všecken čas se mnou spokojeni býti ráčili, a na nic se toho, jako teprva nyní, navracovati neráčili.

Protož se k W.K.M. poníženě a pokorně utíkám, a za to pro Boha prosím, že W.K.M. se ke mně jakožto člověku svobodnému, a měštěninu Nového města Pražského milostivě nakloniti, a k Jich milostem slavné kapitole Pražské se přimluviti ráčí. Poněvadž Jeho milost Pan děkan dobře se pamatovati, a na díle v spisu svém k tomu znáti ráčí, že jsem s vědomím, radou a povolením Páně, pro zachování v času neštěstí ze dvou zlych jednoho lepšího, tuž ves sám druhý koupil. A o jiných artykulích, kteříž mi se tak bez vinny přičítají, od poddaných svých zprávu, že nimi vinen nejsem, již vzíti ráčili, aby od téhož předsevzetí svého upustili, a mne při pokojném užívání dvoru mého vedle hamfestu a milosti Jich milosti slavných časův římských, an bez toho častými durchzugy a ložirováním soldatův, jako i pomřením dobytkův konského i hovězího, na mizinu jsem přišel, zastaviti ráčili. Pakliže by vždy od předsevzetí svého upustili, a na sobě příkladu, jakožto lidé vzácní a duchovní učiniši, nýbrž o utisknutí mé předce státi ráčili, jakož o tom nesmějším, k V.K.M. té naděje jsem, že na mne toho abych od jiných, kteříž od J.M.C. k tomu zřízeny nejsou, a budoucně k odvodu nevinny mé, by mně jako i poddaní jich, svědomí dáti museti ráčili, obžalován a vinen též za puvody proti sobě jmiti měl, W.K.M. dopustiti neráčí, než jsouce já měštěnin, Pánu Bohu, W.K.M. té mé nevinně se těším, kdybych z čeho /čehož mne Bože uchovej/ od Jich ^{sti} k tomu zřízených, že bych proti J.M.C. hřešiti měl, nedávajíce se však s J.M.Cis., králem a pánem svým nejmilostivějším v žádný soud, obviněn byl, jsouce člověk sprostný, ne s rebeli, ale prací rukou svých já jsem se obírali hleděl, že touž nevinu svou odvésti moci budu.

A tak se k W.K.M. milostivě ochraně a spravedlivosti že bez odvodu nevinny mé, k žádosti Jich st nepovolovati: Nýbrž mě člověka sprostného, a svobody stavu třetího užívajícího, milostivě poručeného jmiti ráčíte, za to pro Boha poníženě prosím.

Za W.K.M.

na modlitbách trvajících

Matouš Michal,
měštěnin Nového města Pražsk.

Listina 5.

Táž sign.

Rubrum: Osvícenému knížeti a Panu Panu Karlovi z Boží milosti vladaři domu Lichtnšteynského, knížeti oppawskému a krnowskému, J.M.C. teyné Raddie, komor-

níku a nařízenému místodržícímu v království českém
J.K.M^{stí} čistá správa na odpověď Matouše Michalův,
ve vsi Wořeše

ode mne

Kníže Kašpara Arseniusa z
Radbuzy děkana kostela S^o Víta na Hradě Praž.

"Osvícené kníže a Pane Pane milostivý.

Maje sobě supplikaci Matouše Michalův měštěnáina Nového města Pražského, nyní ve vsi Wořeše zastávajícího, propůjčenou, abych pokudž co chci proti takovému jeho spisu říkati, zase svou zprávu na komoru učinil; po přečtení toho spisu, co by v sobě obsahoval, sem vyrozuměl. A poněvadž on v tom svém spisu nemálo osoby mé dotýká a mnou /nevěda, jak jinak se vymluviti/ očistiti se chce, pravíc, že by s jistým vědomím, a jako povolením mým, ves Wořech koapiti měl; a já že jsem se mu i v tom, kdyby jaké sirotčí peníze před rukama byly, že bych ho založiti chtěl, zakázal: Protož na takový jeho nepravdivý spis, tuto svou pravdivou zprávu činám:

Že leta 1619 dotčený Matouš Michalův přišel ke mně, oznamoval mi, že direktori vesnice kapitolní zastavují a prodávají, divíc se jako tomu, kterak by to mohlo bejtí; však sem, prej, já slejchal, že kapitola jest dobře opatřena, a že od ní nic odnímati se nemůže. Načež jsem mu odpověděl: Ovšem tak jest, že kapitola Pražská Majestáty královskými, a zřízením zemským, jest dobře a dostatečně opatřena, tak že ani král nemůže nám nic vzíti; a kdyby co vzal, to žádné moci míti nemá. Mnohem tehdy méněji mohou nám co vzíti tito direktori. A protož ti, kteříž na takové vesnice pučují, a nebo je kupují, darmo peníze dávají, neb ta věc stálá nebude, byť pak to trvalo dvě i tři leta. Mnohejm, pravil jsem, jest nyní chléb kněžskéj velmi sladkej, ale potom bude jim hořkej. A s tím ode mne odešel.

Chtěli též i všickni Wořeští sousedi, poddaní kapitolní, společně sami se vykoupiti, a nějakou summu peněz, kde by koliv se mohli obejítí, se zdlužiti; ale i jim to sem bránil, pravíc k nim, že ač od nich direktori takový peníze vezmou, a jim připovědí, že jich žádnému neprodají, však naposledy že je předce někomu prodají, a tak by škodu míti museli.

Přišel potom jmenovaný Matouš ke mně podruhý, oznamuje, že nějaký Pan Kuneš chce na Wořech pučiti. Řekl jsem: Necht pučí, to všecko jest bláznovství; my nic nezastavujeme, nic také vyplacovati nebudeme. On dále řekl: Já bych třeba sám pučil, nežli bychom se měli nějakému Zemanu do rukou dostatí. Na to jsem mu /čehož on zapřítí nemůže/ toto za odpověď dal: Má-li mnoho peněz, a chce-li o ně přijíti, a darmo je dáti, tehdy že to může rovně jako jiní /poněvadž to tehdáž každému svobodno býti/ učiniti. Ale abych, jakž on dokládá, půjčkou peněz, kdyby jaké sirotčí peníze před rukama byly, jemu se zakázati /t.j. zavázati/ měl, to /ráčí W.K.M. odpustiti/ jest jeho pouhá vymyšlená lež. Neb tím způsobem byl bych sám proti

sobě a sirotky ke škodě bych přivést chtěl: Poněvadž sem mu světle pravil, že ti, kteří na statky kapitolní pučují a nebo je kupují, darmo peníze dávají. A divím se tomu, že on, měl-li takový zakázání, žádných peněz ode mně nevyzdvíhl. Neb tak byl by mohl to s pravdou dokázat, což nyní lživě píše. A poněvadž ode mne takové nepříjemné odpovědi, jakž dotčeno, dostal, protože také nikdá pokud nás direktori v zámku trpěli, v žádnou pučku na ves Wořech /o čemž bych věděti mohl/ dáti se nesměl; až teprva když sme od direktorův z zámku vystrčení a vypuzení byli, a od nich nám všecko pobráno bylo, tu nadepsaný Matouš vida to, že již s kapitolou jest jako veta, chtěl i on spolu s jinejmi rebellanty, podle svého předešlého, vejš dotčeného předsevzetí, toho sladkého chleba kněžského okusiti, a darmo peníze dáti. A zapomenouc na má slova, sám dobrovolně, bezevšeho mého vědomí a dotázání, spolčil se s Matějem Mnichowským, měšťtínem Nového města Pražského, a s ním ves kapitolní, řečenou Wořech, za dědičnou koupil, a tužy kostel a kapitolu pražskou /byv málo před tím její poddaným/ o její statek, proti právu a dobrému řádu připravil. A že tomu všemu tak jest, z příležitího svědomí Jana Bobnického, kterýž tehdaž kapitolním suředníkem byl, /jež pod litterou A skládám/ obšírněji vyrozuměti ráčíte. Ne tehdy mně, ale sám sobě ať vinnu dává: Nebo já k tomu sem mu nikdá neradil, nýbrž dával sem mu ještě vejstrahu, aby toho nečinil, a peněz darmo nedával, v čemž kdyby mne byl uposlechl, byl by ovšem o ty peníze nepřišel, a v pokutu J.M.Císařské neupadl, a statku svého kapitole nepropadl.

Co se pak jinejch v supplikaci kapitolní obsažených věcí dotýče, poněvadž téměř všecko zapírá, protože aby pravda toho všeho se ukázala, z příležitích svědomí /kteráž pod litterami B. C. přikládám/ zdaliž se mu v tom jaká křivda děje, vyrozuměti moci ráčíte. A povážíc toho všeho bedlivě, a šetříc na to, že všickni ti a takoví, nevynímajíc ani vyšší stav, kteříž od kostela Pražského a jiných duchovenství statky kupovali, v pokutu a trestání, jakž J.M.C. tak i vrchnosti té, na jejíž gruntech byli, a takové vejtržnosti se dopustili, upadli: za to máme, že mimo tu pokutu, v kterouž tento Matouš Michalův J.M.C. spravedlivě upadl; také ten hamfest, kterež předkové naši na znamenitou ujmu a škodu kostela pražského, nemajíce toho činiti, na dvůr jeho dali, podle předešlého všech hamfestův od slavné paměti císaře Rudolfa leta 1604 zavržený a vyzdvížený, i tento nepořádný hamfest k svému přetržení a kasírování přijde. Nebo my vždyckny jsme tomu, kapitole naší škodnému hamfestu na odpor byli, a to aby cassírován byl, všelijak jsme se snažili. Ač pak před některým letem, na přímluvu jeho M^{ti} nejvyššího Pana kancléře, za Jana Pětikostela, tehdaž jako písaře v kanceláři České /jemuž spolu s tímto Matoušem Michalův takový dvůr ve vsi Wořeše od Jakuba Jílka odkázán byl/ činěnou, k něčemu jsme přivoliti museli: však poněvadž nyní tento Matouš tak se nezačoval, jak mu tehdaž v též Resoluci jest vyměřeno, že totiž to měl se ku Pánům Prelátům a kapitole kostela pražského, ja-

kožto k vrchnosti těch gruntův, po všechen čas všelijak náležitě, uctivě a šetrně, řečíc i skutkem chovati: On pak o nás potupně mluvil, a kapitolu o její platy a grunty připsal, tehdy jistě sám sobě to protrhl, a dále toho ničímž užiti nemá.

Jakž pak té naděje jest kapitola Pražská k W.K.M^{ti}, že povážíc často psaného Matouše veliké proti Pánu Bohu, proti J.M.C. a proti kostelu Pražskému přečinění, /že jest totižto směl ves kapitolní za dědičnou koupiti, a že kněze katolického z kollatury kapitolní vybyl, a na místo jeho predykanta luteránského přijal; že dědiny zádušní sobě přivlastnil; a že poddaní kapitolní, kteříž sobě toho vinšovali, aby Páni preláti zase jejich vrchností byli, do vězení sázel, aby takový všeckny listy, kteréž má na týž dvůr, do komory České složil, milostivě naříditi ráčíte. A my se toho, což tu pro kostel a kapitolu Pražskou W.K.M^{ti} učiniti ráčí, na modlitbách našich, každého času W.K.M^{ti} odsluhovati připovídáme a povinni budeme. Actum ve středu den S.Panny Barbory 1624.

W.K.M^{ti}

poslušný kaplan.

Kněz Kašpar, děkan kostela
hradu Pražského.

Listina 4.

Táž sign.

Rubrum:

"Osvícenému Knížeti a Pánu Panu Karlovi z Boží milosti, vladaři domu Lichtnštejnského a knížeti Oppawskému a Krnowskému J.M.C. tejně Raddie, komorníku a nařízenému místodržícímu v království českém.

Jeho knížecí Milosti ponížená odpověď
ode mne

Panu děkanu kostela hradu Pražského odeslati, pokudž co proti tomuto spisu říkati chtěti bude, aby neprodleně zase zprávu svou na Komoru českou učinil. Actum in Consilio Camera Bohemica, 23. Novembris A^o 1624,

Mathauše Michalového
ze vsi Wořecha.

"Osvícené kníže a Pane, pane milostivý.

Jakož Vaší knížecí milosti stížnost na mne od urozených a velebných Pánů, děkana a kapitol. kostela sv.Víta na Hradě pražském v spisu podaná jest, teď na ni odpověď pravdivou W.K.M. dávám.

Co se první věci dotýče, neodpírám tomu, že jsem na ves

Wořech půjčku učinil; ale to se jest s jistým vědomím a jako povolením J.M.^{stí} Pana děkana kostela hradu Pražského stalo:

Nebo když jsou na onen čas direktori touž ves prodati, aneb zastaviti chtěli, a mnozí okolní z stavu rytířského, jako i Páni Malostranští o to stáli, a já obávaje se, aby po dobré vrchnosti někdo jiný, který by mně byl souzený, mě vytisknouti odtud mohl, toho nedosáhl, přišel jsem k panu děkanovi, a jeho za to, co bych činiti měl, kdyby k tomu přišlo upřímně jsem žádal, načež mi za odpověď dal, abych sám to ujal, a ještě i toho doložil, kdyby jako peníze sirotčí při kapitole byly, že by mně sám založiti chtěl, v čemž se Pan děkan ráší moci dobře upamatovati, a také na to dobré lidi mám. Na kteroužto řeč já se bezpečivše s neboštíkem Matějem Mnichovským, měštěním Nového města Pražského, společně jsem půjčil a nic více nežli jeden rok toho s ním užíval a za ten rok také deputát Pánům Prelátům tehdejší nařízení jsem odvozoval. Přivedl-li jest též neboštík Matěj Mnichovský k tomu, že se mezi tím dokoupení stalo, já jsem nic nevěděl, nežli pamatuji se, že mi jednou cedulku poslal, abych ještě na to více peněz dal, což jsem učinil, ale do desk vkladu žádného není.

Po šťastném pak vítězství J.M.C. toho jsme postoupili, já o ty půjčené peníze všeckny jsem přišel a nicméně za užívání jistá summa peněz panu děkanovi ode mne také odvedena jest, a o to porovnání náležité se mnou se stalo, a tak se na mne týmž spisem, po učiněném porovnání, nevinně nastupuje. Register žádných jsem nežádal, jich neviděl, ani tomu jakožto člověk prostný a pracovitý nerozuměl, nežli Matěj Mnichovský to musil učiniti, a snad za manželkou jeho zůstávají. Dědiny od záduší též jsem neodnal, nežli s Janem Jirátem ze Zbuzan, kterýž je držel, dobrovolný Fraymark učinil, jak se v témž spisu při konci slov toho také potvrzuje. Nebo též Jirát že jest dobrý Fraymark učinil, a k tomu přinucen nikdá nebyl, vždycky se přizná, a také proto záduší nic neuchází, nýbrž aurok a plat náležitý jako kdy prve z toho jde. A pokudž by pak vždy vrchnost tomu Freymarku místa dáti chtěla, neráčila, tehdy když mi se mé pole poustoupí, i já také hned zase téhož pole odstoupiti nepominu.

Co se pak druhé věci dotýče, totiž že bych někoho kacířského prédikanta o své ujmě do též vsi Wořecha uvedl, toho jsem neučinil, nýbrž toho času, když tam od koho pak koliv uveden byl, já v těžké nemoci od Pána Boha navštívený zůstával, ani do kostela jsem nešel, jeho nikdá v ničem nepotřebovat, anobř když manželce mé Pán Bůh pomocníkem býti ráčil, pro kněze pořádného katolického, jménem kněze Jana Maleniusa do Tachlovic jsem poslal, a ten také děťátko křtil, čehož kmotrové povědomi jsou. A tak též spis /kterýž rozuměti ne tak od Pana děkana, a velebné kapitoli, jako od někoho jiného, kterýž neštěstí na mne vyhledává, pochází/ nevinně k tomu přicházím.

Třetí, co se zprávy poddaného kapitulního v též vsi, jmé-

nem Tobiáše Hřebíka proti mně dané dotýče, totiž že by z poručení mého do klády dán byl, to se ne za příčinou náboženství, jakž on toho dokládati smí, nežli pro jeho ke mně nešetrné se chování, a některé hančlivé slova stalo, čehož lidé povědomí jsou; srozumívám tomu, že ta zpráva od něho učiněná více z nenávisti a zášti, nežli z nějaké potřeby se děje.

O Páních Prelátích, aneb někom jiným, netoliko nic nejmenšího potupného jsem nikdá nemluvil, ale na to ani nemyslil, více nic s vědomím mým dobře jist jsem.

Ráčí-li pak Páni Preláti z strany hamfestu od kapituly daného, a takového dání od J.M.C. Rudolfa s^{ně} Paměti konfirmaci, nějaké rozmyšlení jmíti, to že ničímž jest, z příčiny Resoluci J.M.C. Matyáše vyrozuměti moci se bude /Lit.A/ A ponežvadž tehdy, jak nahoře doloženo, předně o to všecko co na touž ves dáno, jsem přišel, též i pro to držení a užívání podle vlastní vůle, a libosti jich Pánův Prelátův, jsem s nimi se urovnal; Nicméně také plat z téhož dvoru k kapitule náležející ustavičně, až právě do tohoto času jsem odvozoval a od nich kvitanci mám, a přes to v koupi též vsi Wořecha sám jsem nebyl, nevím, proč bych jim Confirmaci hamfestu a téhož dvoru postoupiti jměl.

Pročež W.K.M. poníženě pro Boha žádám, že mne proti takovému spisu, jakožto člověka sprostného, na tak těžké věci nikdá ani mysliti neumějícího, a již prve velice ubraného, milostivě chrániti, a za mně se k dotčeným, Panu děkanovi a kapitule, jimž jsem nikdy žádné protimyslnosti učiniti ani nepomyslí. Aby se mým chudým statečkem/?/ a toho mimo což jiného nic více již nemám, žádati, a tudý mně s manželkou a dětmi mými v věčnou chudobu přivozovati neráčil. Pro odplatu Pána Boha Všemohoucího milostivě přimluvíti ráčíte. V čemž se W.K.M. k milostivému opatření poručeného činím. Actum 22. Novemb. A. 1624.

Matouš Michalův
ze vsi Wořecha.

Listina 8.

Táž sign.

Rubrum:

Svědomy ku potřebě Důstojným a velebným Pánům, děkanu a kapitole Pražské, proti Matoušovi Michalův ve vsi Wořeše, ku práva a neb kdež je otevřítí, čísti a slyšetí náleží.

"My purkmistr a Ráda Wrechního města Pražského Hradčan známo činíme tímto listem /obecně přede všemi/, kdež čten, nebo čtoucí slyšán bude, a vzláště kdež jej slyšetí náleží, že svědomí tuto dotčené, na Právě našem přijaté, jest ku potřebě důstojným a velebným Panu děkanu a kapitule Pražské, proti Matoušovi Michalův ve vsi Wořeše, k soudu tu kdež náleží, slovo od slova takto:

VÁCLAV HOLEČEK, rychtář ze vsi Wořecha po učiněné přísaze podle práva na kříži, svědčil takto:
 "Toho jsem povědom: Ten čas, když direktori statky duchovní prodávali a Páni Preláti od nich ven z zámku pražského vystrčení byli, Matouš Michalův ačkoliv se spolčil s neboštíkem Matějem Mnichowským, měšťáninem Nového města Pražského, avšak že on, jestliže ne sám všecknu summu, tehdy jistě větší díl svých vlastních peněz na skoupení vsi Wořecha dal, a také on sám Matouš všeckno tam v Wořeše řídil a spravoval. A při soudu i při počtu zádušním sám osobně přítomen byl. Matěj pak Mnichowský ničehož se tam neujímal, jen na tom přestával, když od něho z pivovaru jeho piva do krčmy brali, a ten také brzo potom, jakž touž ves koupil, umřel. A tak sám Matouš pánem zůstával.

Týž Matouš Michalův sám o své újmě odňal některým sousedům Zbuzanským mnoho dědin zádušních a dal jim za ně jiné, které daleko leží ode vsi. Nebo když byl naším Pánem, poslal sobě pro mně, abych ihned s konšelem k němu přišel, což jsem se tak zachoval. On mi poručil, abych šel na tu dědinu, kterou Jan Jirát ze vsi z Buzan /přesně opsáno/ drží, k přečtení záhonů, a potom abych jemu zase pověděl. Když jsme přišli, opověděli jsme se Janovi Jirátovi. On řekl, že to jest darmo, i šel s námi a pomohl nám vyčítati. Našlo se tý dědiny devadesáte záhonů. A když jsme jemu Matoušovi zase pověděli, poděkovav nám, že jemu za to někde jinde dědinu odevzdá, však nás tam neposlal. A ač jest potom na poručení kapitoľní něco těch dědin odstoupiti musil, však až posavád ještě zdržuje velký kus, asi pod osm strychův hned za samými vraty dvoru jeho, který prve držal Jan Jirát, a do jistých let v dluhu peněz, které půjčil na zvon, ježž držeti měl. A to že se stalo, nedobrovolným frejmarkem /neb Páni gruntu k tomu nikdá nepovolili/. Než on Matouš to tak mocně jmíti chtěl, domnívaje se, že již toho všeho jest dokonalým Pánem.

Tolikéž s jistým vědomím a na žádost jeho Matouše Michalův kněz od Svatého Štěpána z Nového města povolán byl do Wořecha, kterýž potom na svém místě posílal tam svého kaplana po celý rok, a na jeho kázání Matouš bejval, knězi pak Janovi, faráři Tachlovskému, který kostel Wořeše sobě poručený jměl, dále v témž kostele přísluhovati on Matouš nedopustil, nýbrž tomu na odpor byl. I to pravda jest, že toho času, když direktori statky duchovní prodávali, všickni sousedé Wořeští o to se starali, aby se sami vykoupiti mohli, o čež i s panem děkanem se radili. Pan děkan nebyl proti tomu, kdyby nás to štěstí potkati mohlo, nicméně k posledku jest řekl, že to věc darmný, neb direktori ač by takové peníze od nás vzali, a nám připověděli, že nás žádnému prodati nechť, však naposledy že by nás přece někomu prodali, a tak bychom škodu jmíti museli, více nevím."

DOBIÁŠ HŘEBÍK ze vsi Wořecha, po učiněné přísaze podle Práva na kříži svědčil:

"Toho jsem povědom, když Direktori statky duchovní prodávali a páni preláti od nich ven z Zámku pražského vystrčení byli,

Matouš Michalů ačkoliv se spolčil s nebožtíkem Matějem Mnichowským, měštěním Nového města Pražského, však že on jestli ne sám všecknu summu, tehdy jistě větší díl svých vlastních peněz na koupení vsi Wořecha dal. A také on sám Matouš všeckno tam v Wořeše řídil a zpravoval, při soudu i při počtu zádušním sám osobně přítomen byl. A já Matějovi místo peněz gruntovních 10 str obilí sem odvedl a on je přijal. Jiných věcí Matěj Mnichowský ničehož se tam neujímal, jen na tom přestával, že od něj z pivovaru jeho piva do krčmy brali, a ten taky brzy potom, jakž touž ves koupil, umřel, a sám Matouš Pánem zůstával. Tolikéž mně povědomo, že Matouš Michalův sám o své ujmě odňal některým sousedům Zbuzanským mnoho dědin zádušních, a dal jim za ně jiné, které daleko leží ode vsi. A ať jest potom na poručení kapitolní něco těch dědin odstoupiti musil, však až posavad zdržuje veliký kus, asi pod osm strichův, hned za samými vraty dvora jeho, který prve držal Jan Jirát do jistých let, v dluhu peněz, které půjčil na zvon, ještě držeti jměl. Což se stalo ne dobrovolným freymarkem /neb Páni gruntu k tomu nikdá nepovolili/ než on Matouš to tak mocně jmiti chtěl, domnívaje se, že již on toho všeho jest dokonalým Pánem. Také s jistým vědomím a na žádost jeho Matouše Michalův povolán byl předikant oš Svátého Štěpána Nového místa Pražského do Wořecha, který potom na místě svém posílal tam přes rok celý svého kaplana, na jehožto kázání Matouš vždycky bejval. Kněz pak Ján, farář Tachlovský, který kostel Wořeský od kapitoly pražské sobě poručeny měl, dále v tém kostele nepřisluhoval."

/Až potud vypovídal soused Dobiáš Hřebík v podstatě totéž, co jeho předchůdce, svědek rychtář Václav Holeček. Podle obdoby vidíme, že vyšetřující úředník si z daných výpovědí koncipoval zápis poše svého a opsal při tom celé věty./ A Hřebík vypovídal dále:

"A letha Panie 1620 času postního jednou ve čtvrtek, když Adam Sutnický, handlér v volech, přišel do krčmy ve vsi Wořeše a poslal pro mne. Týž Adam mezi jinou řečí řekl ke mně: "Již máte jinou vrchnost" - a já odpověděl: "Tak jest, máme", a Matouš Michalů tu přítomný řekl: "Neničko sem já na místě Pánů Prelátů", a Adam zase řekl ke mně: "Měli jste dobrou vrchnost, Páni Preláti vám nic neubližovali". Nato jsem odpověděl: "My bychom sobě vinšovali, aby Páni Preláti ještě naši vrchností byli, a Pán Bůh vládne, co se ještě stane". K tomu Matouš odpověděl: "Co ty ošemetný člověče chceš, aby Páni Preláti ještě tvou vrchností byli?" a sápal se na mne; a já ušel odtud domů.

Brzo potom v jednu neděli, když Matouš Michalů byl v krčmě a já tam přišel, hned jak jsem do světnice vstoupil, Matouš hlasitě řekl: "Toť jde jedna jednuška!" - A já zase díím: "Pane Matouši, já nejsem takový", a on mi zase řekl: "Poněvadž jednušky zastáváš, musíš také takovým býti". - A já naproti tomu odpověděl: "Páni Preláti byli dobří Páni, já bych na takový vrchnosti chtěl přestati"; s Matouš mi na to řekl: "Šelmo!, zrádče!, veďte ho do klády"!! A poručil Fantovi a Viktori-

novi, aby to vykonali. Kteríž tak se zachovali a když sem v kládě seděl asi šest hodin, na přímluvu některých sousedův v noci mne pustil, a kázíc mne Matouš před sebe přivéstí, řekl mi: "Nyničko já sem Pánem, mne jakožto vrchnost vaši poslouchati máte, a jiné vrchnosti sobě nevinšovati. - Více nevím."

MARTIN FANTA ze vsi Wořecha po učiněné přísaze podle práva a na kříži svědčil takto:
 "Toho jsem povědomý: Když Direktoři statky duchovní prodávali a Páni Preláti od nich ven z Hradu Pražského vystrčení byli, všickni sousedé Wořeští o to se starali, abychom se vykoupiti mohli, o čež i s panem děkanem se radili. A pan děkan nebyl proti tomu, kdyby je to štěstí potkati mohlo", /a tady zase se opakuje totéž, jako u výpovědi svědků předcházejících - Holečka a Hřebíka -, že kupující sousedy by direktoři nakonec ošidili a poškodili, jak Matouš všecko řídil sám a Mnichowský se staral jen o dovoz piva do místní krčmy, po smrti Mnichowského jak Matouš zůstal Pánem sám, dále o odnětí zádušních polí zbuzanským sousedům, a jak Janovi, faráři Tachlovskému v ořešském kostele přísluhovati Matouš B bránil atd./ a Martin Fanta dále pokračuje:

"Také týž Matouš nejednou říkával, že jednuškové kněži a mniši nebudou víceji nad námi panovati a námi vládnouti."

/Dále se v tomto zápisu opět doslovně opakuje ona příhoda, jak handlíř Adam Sutnický v přítomnosti Dobiáše Hřebíka vyprovokoval v ořešské krčmě Matouše Michalového, což vyneslo Hřebíkovi vsazení do klády. Ke konci své výpovědi svědek Fanta dodává:/

"A já potom víc jen vždycky sem se jeho Matouše štítil, a kde on byl, nerad sem tu přicházel."

Dáleji Havel Knotek jest toho povědom, že když jest on přinesl psaní Panu děkanovi od Matěje Mnichowského a Matouše Michalův o vydání jim register gruntovních a zádušních, slyšel pan děkan takovou novinu, velice se tomu divil, že Matouš zapoměl na jeho napomenutí a jměl se předce v to vydati, a ves Wořech koupiti. Přitom že pan děkan i toho doložil, že Matouš toho bude někdy litovati. - Více nevím."

ADAM WIKTORÝN ze vsi Wořecha.

/Zápis o výsledku tohoto svědka, velmi obšírný, nebudeme uvádět; nepovídá nic nového, zase je to jen opakování toho, co jsme slyšeli od svědků předešlých./

Také JAN JIRÁT ze vsi ZBUZAN a HAVEL KNOTKU z Wořecha - další svědkové - ve svých výpovědích neřekli nic nového a proto je opakovati nebudeme.

Actum Feria 4 in Vigilia S.Andrae Apostoli 29.X^{bris} A.1624.

Tomu na svědomí a pro lepší toho jistotu, i ku Práva důvěrnost pečeti naší městskou toto svědomí jistým naším vědomím dali, a rozkázali jsme upečetiti.

Letha a dne ut supra.

Listina 19.Táž sign.Rubrum:

Jich st Panu Panu presidentu a Pánům Raddám zřízené komory v království českém, pánům mně milostivým.

"Milostiví páni, Jakož jste mi o tom poručení učiniti ráčili, abych do dvora neboš. Matouše Michalova ve vsi Wořechu ležícího, kterýž těchto dnův prostředkem smrti z tohoto světa vykročil, sjel, a v něm všeckny svršky, a nábytky, obilí, dobytky z inventoval a pošacoval, i nečiním vašich míst tejna, že jsem se Pana Jana Pětikostela, kterýž toho dvoru dobře povědom jest, na čem by ten záležel, doptával; zprávu mi toho činí, že v témž dvoře dokonce žádných svrškův a nábytkův, obilí žádného není, a tak že pustý a prázdný zůstává, Srozumívám tomu, že by taková má jízda tam nemaje se na kom co doptati, daremní byla, poněvadž pak dvůr kmetčí jest a posud pánům prelátům náleží a jejich knihami se řídí, pokudž tu jaké interese J.M.C. náleží, mohl by se zápis z kněch jejich, zač jest jej neboštík koupil, vyhledati, Nebo já bych jej nevěděl vedle čeho, jakožto grunt a statek kmetčí jak šacovati, Čehož při dalším Vašich st uvážení zůstávají, Actum 12. Februari letha 1625.

Matyáš Nasednický.

Listina 15.Táž sign.Rubrum:

Správa a informaci, v příčině hamfestu na dvůr Wořeský, od kapitoly kostela Pražského daného s alegáty k tomu nalezenými.

Commissi
: A :

"Informati k té, od Jich milosti Pánův Pánův Místodržících království českého, mezi kapitolou slavného kostela Pražského a dědici Matouše Michala, nařízené kommissi, Jich milostem Pánům kommissarům, odkud, a jak Hamfest na dvůr Wořeský daný přichází.

Wejhost Jakuba Jílka
z Wořecha.

Že jest kněz Jiří Pontanus z Pratenberku Pan děkan, s knězem Benedikt. Chysským z Spioperku panem kanovníkem a kazatelem, knězem Janem z Altendorfu Panem kanovníkem a kantorem káru i všechna kapitola slavného kostela Pražského, od sebe i budoucích svých propustili z poddanství a dali vejhost Jakubovi Jílkovi v Wořeše tehdaž poddanému kapitolnímu, jehož datum na Hradě Pražském, v pátek po památce rozeslání sva-

tých apoštolův, Letha Panie 1593.

Hamfest
: B :

Ti nahoře jmenovaní pan děkan a kapitola, od sebe i budoucích svých osvobodili listem hamfestním na pergameně psaným, s přivěšením pečeti kapitolní i na svědomí jiných poctivých lidí pečeti, dvůr poplatný a kmetčí, ve vsi vořeše ležící, a to pod týž předešlý plat, témuž Jakubovi Jílkovi již svobodnému náležející, jakž hamfest ukazuje, jehož datum Letha od narození syna Božího 1593 v sobotu po památce rozeslání svatých apoštolův.

Začež obě, vejhost i hamfest neboštík Jílek kapitole pražské, jakž se zpráva činí 1000 kop míš. dal a odvedl.

Confirmati
J.M.C.
: C :

Na suplikování a vyhledávání téhož Jakuba Jílka, při kanceláři J.M.C. české ráčil jest J. M. Císař Rudolf takový hamfest s dobrým svým rozmyslem, jistým vědomím, s Radou věrných svých milých, ratifikovati a potvrditi, v pondělí po památce svatého Pavla na víru křesťanskou obrácení Letha Božího 1594 9.

Za kteroužto confirmati také taxy do kanceláře drahně dáno.

NB:

Praví, že není v té Confirmati podpis J.M.N^o pana kancléře.

^{Bo}
Tehdáž nebyl než Místokancléř,
ale jest podpis i pečeť J.M.C.

Erb Jílka.

Týž J.M. císař Rudolf ráčil jest znamením vladectví, aneb listem erbovním, obdařiti téhož Jakuba Jílka, aby se z Statenic psáti mohl, ve čtvrtek po Svatém Prokopu lethy 15959.

Držel ten
dvůr s tím
hamfestem
22 let

On Jakub Jílek týž dvůr stavením 1602 leta z gruntu vnově vyzdviženým nemálo zlepšil, a byl v pokojném držení téhož dvoru a té hamfestní svobody až do smrti své, totiž do lethy 1615 bez všelijakého naříkání hamfestu toho daného od předešlé i nynější kapitoly, za let 22, odvozovavše plat náležitý k kapitole i berně co na sněmích obecních na grundy svobodné kralování a ukládáno bylo k berni zemské, jakž kvitan- ci od lethy 1594 až dosavad, to s sebou přiná- šejí, k čemuž kapitola do smrti jeho nic neří- kala, nýbrž s ním spokojena byla.

List mocný
královský

Potomně na suplikování téhož Jakuba Jílka ráčil jest J.M.C. císař Mathyáš jemu list mocný královský, na kterýž by statek svůj odkázati mohl, ut forma comimonis, jehož datum v městě Linci v pondělí po neděli misericordias lethy 1614 dali, a ten po smrti jeho do desk zemských s kšaftem na něj učiněným do kvaternu trhového

nového červeného letha 1615 v pondělí po neděli provední H 20 vložen a vepsán jest.

Dobrá vůle
na hamfest

: D :

Artykul
z kšaftu

: E :

Resoluci
J.M.C.
Matyáše

: F :

Za živobyti pak svého, a podle moci sobě týmž hamfestem confirmovaným a nahoře dotknutým dané a propůjčené, dal a postoupil jest téhož hamfestu a dvoru svého pořádně dobrou volí Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýnu, a Matoušovi Michalovi měštěninu Nového města Pražského společně, v outerý po památce Všeck Svátých letha 1614, jakž dobrá vůle to v sobě obsahuje a zavírá, Nadto vejše i též dání a tu dobrou vůli týmž kšaftem na list mocný královský učiněným a v desky zemské vloženým, učiniv o tom tuto zmínku . Lit.E dotvrdil,

A aby táž dobrá vůle jeho na týž hamfest daná své místo míti, a ti jimž svědčila, toho dání užiti mohli, a řečeno nebylo, že na pány grantu on Jakub Jílek zapomenul, dal a odkázal jest též kapitole Pražské, obzvláštním kšaftem svým, dvůr Soukupovský s devíti kopami záhonů dědin orných, na niž padá 55½ strychu obilí těžkého a s štěpničkou, což páně Prelátů poddanému svému za 300 kop míš. prodali, jakž obzvláštní jeho kšaft o témž dvoru, jehož datum v Wořeše v outerý po památce Všeck Svátých letha 1614 to v sobě obsahuje a zavírá.

Když potomně po smrti jeho Jakuba Jílka, kapitola Pražská na odoumrť se potahovala, ten hamfest confirmovaný za nepořádný býti pokládala, a ta věc na kanceliář J.M.C. zašla, po mnohých sporách ráčil jest J.M.C. z bedlivého uvážení, jistou resolucí svou, týž hamfest potvrditi, a je Jana Jiřího Pětikostela a Matouše Michala, dědice a budoucí jich při témž hamfestu confirmaci i dobré vůli Jakuba Jílka zcela a zouplna, jakoby na ně svědčil, zůstaviti, a to naříditi, že jsou oni i budoucí kapitola povinni je, dědice a budoucí jich při tom všem zůstaviti, jim překážky nyní i budoucně nečiniti, a na nic víceji, nežli na plat jich každoroční žádným způsobem se nepotahovati. Začež oni společníci jim kapitole 500 kop míš. dáti a nebo pod úrok pojistiti, a platu stálého na tom dvoře od 16 kop 20 gr až do 24 kop míš. polepsiti měli; Což se stalo, ta summa na témž dvoře dosavad pojištěna zůstává, a z ní časně se úrokové odvozují, a toho platu 7 kop 40 gr., však bez v ublížení a nepotržení hamfestu confirmovaného, jakž táž Resoluce nyní dotknutá již actum a decretum per imperatoriam J.M. in consilio Bohemico Pragae 6.die Aprilis anno 1616. to v sobě šíř obsahuje a zavírá, polepšeno.

Z čehož souditi, jestli co na škodu kapitoly od předkův jich odcizeno, ale raději se najde, že

netoliko sami Páni preláti sebe i kapitolu i budoucí zvelebili, a to tím:

Že za vejhost a ten hamfest dal neboštík Jakub Jílek předkům jich dle zprávy osob tehdaž toho přítomných a povědomých 1000 kop míš.,

Týž Jakub Jílek, aby dědicové od něho zřízení téhož hamfestu a dobré vůle užítí mohli, odkázal jich st dvár, ježž prodati ráčili za 300 kop míš.

Item po smrti jeho též dědicové a společníci dle resoluci J.M.C. zlepšili jim platu stálého a dědičného na témž gruntu hamfestním, an když podán byl, nebylo nežli 16 kop 20 gr., a nyní na hamfestním a svobodném jest jeho zlepšeno 24 kop, kterýžto plat stálý kdyby se prodávati měl, vynesl by víceji nežli 400 kop míš. čímž kapitola neztencena, ale na tom platu zlepšena jest.

Nad to vejšeji již psaní dědicové Jílkovští podle již dotknuté resoluci J.M.C. císaře Mathyáše ujistili a úročí též kapitole k dobrému jejímu 500 kop míš.

Pak když jsou předkové tak mnoho na ten hamfest, confirmaci vynaložili, a pracně s velikým nákladem k němu přišli, aby od něho bez všelijakých hodných příčin ano i provinnění upustiti a takového osvobození od slavných předkův nadaného, od Jich milosti císařův římských potvrzeného a ratifikovaného a jim dochovaného sobě lehce vážití měli, to že jim učiniti možno není, a že toho vrchnost spravedlivá, aby oni nevinní vdova a sirotci k tomu navrácení hamfestu nucení býti měli, proti patrnému zřízení zemskému D.47 a sněmovnímu sněšení letha 1610 folio 116 v kvaternu zeleném sněmův obecních v outerý Masopustní M.25 zapsanému, jakž z příležitího vejpisu, tomu se vyrozuměti moci bude, uznati neráčí, ku Pánu Bohu a Jich milostem: té celé důvěrnosti jsou, a Jich mi Pánův kommissarův pro Boha prosí, aby všech těchto circum stanti poradili, a je sobě v spravedlivosti a nevinnosti jich, pro odplatu Boží poručené jmíti ráčili.

Nebo týž Matouš Michal, manžel a otec jejich, maje sobě polovici téhož dvora od Jana Jiřího Pětikostka z Aventýnu postoupenou, zůstával v pokojném držení a užívání toho dvora až do letha 1624. Plat náležitý kapitole časně odvozoval, kterýž jsou páni preláti i s ourokem z těch 500 kop míš. jim pojištěných, při nyní jminulém termínu s^o Havla přijali, v užívání toho dvora, i odvozování berní způsobem předka jeho Jakuba Jílka k berní zemské, žádné překážky nečinili. Až teď nyní málo kterouž neděli před smrtí neboštíka, obžalovali a obviňovali jeho na komoře J.M.C. České, že by se té rebelije účastna učiniti měl; žádajíc, aby za pokutu jim ten hamfest confirmovaný a od předkův Jich mil. nadaný, vydán a navrácen byl. Ježto se na žádném měšťanu a osobě svobodné třetího stavu uží-

artykul
z sněmu
: G :

vející takového příkladu, aby o zápisy a vejsady na grundy své přijíti měl, nestalo. A on také proti Jich mil Pánům Prelátům, aby jim v pokutě ten hamfest propadnouti měl, nezhřešil a neprovinnil.

A poněvadž Jich milosti Páni Páni místodržící J. Commissi M.C. v tomto v dorozumění commissi, jakž napřed o již ní zmínka učiněna k tomu cíli naříditi ráčili, aby předešle strany mírným a přátelským způsobem porovnání byli, : A : tak aby vdově a sirotkám mimo slušnost a náležitost alegovaná ublíženo nebylo, a Páni Preláti co dáleji sobě stěžovati příčiny neměli; a ne, aby hamfest a svoboda jich přetržena, a vdova s sirotky z svobody v ne-svobodu uvedení býti měli. Oni pak rádi podle slušnosti a mírnosti, též možnosti své, s Jich st Pány se srovnati, je za pány gruntu uznávati, všelijakou activostí dle resolucí J.M.C. předcházeti, i platy časně odvozovati chtějí a připovídají, že v tom i ochránění budou, jakž předešle i nyní pro Boha prosí.

9. Aprilis 1625.

N:N: Vdova a sirotci po někdy Matoušovi Michalovi měšťtěnínu Nového města Pražského pozustalí, za ně a spolu s nimi mocný otcovský poručník jim nařízený.

Listina 29.

Táž.sign.

Rubrum:

Artykul sněmovního snešení o hamfestích a zápisích na duchovenství letha 1616 fol.116.

: G :

W kvaternu zeleném sněmův obecních letha 1610
v auterý masopustní M.25.

ARTYKULOVÉ OBECNÍ TŘETÍHO STAVU SE DOTÝKAJÍCÍ,

v kterýchžto artykulích mezi jinými i tento níže položený se nachází, a ten slovo od slova takto zní:

Též také všelijaká vrchnost duchovní, lidem, obzvláště svobodného a městského stavu užívajícím, statkův a gruntův pod Pergkracht a na jiný způsob, též do vyměřeného času vysazených, proti zápisům neb hamfestům, a to jak předešli tak i napotom od nich pořádně učiněným, odnímati, a sobě mimo náležitost osobovati a přivlastňovati, též také na sebe nápadův před pořádnými dědici a krevními přátely a vyjitím let obračovati, a jich práva svého, proti zápisu a hamfestu jim bez ublížení kláštera anebo duchovenství toho daným, a od J.M.Císaře, jakožto krále českého potvrzeným, zbavovati nemá. Nýbrž

obapolně jak světský tak duchovní vedle znění a vyměření týchž zápisův vejsad a hamfestův k sobě se chovati povinni jsou a býti mají. Kdož by se pak čeho naproti tomu dočinil, a to k každému pořadem práva beze všeho zastírání hledáno býti může. Však do skonání té rozepře držitel při grantu zůsta- ven, a právem z toho vyvozovati býti má." -

Tento vejpis z desk zemských vydán jest s povolením uro- zeného a statečného rytíře pana Kryštofa Vratislava z Mitro- vic, na Dřezíně a Dirném, J.M.C. Raddy a nejvyššího písaře království českého, podpečetní; Wacława staršího Dechini z Lažan, na Hluboši a Bakové, místosudího království českého, a Wiléma Šleklowského z Śiczendorffu a Zbunicích a Stěžowé, písaře menšího desk zemských, téhož království českého, v so- botu po svatém Walentinu, letha 1625.

L . S .

L.S.

Vilém Šleklowský z Śicendorfu, písař Menších desk zemských král. českého.

-

Listina 14.

Táž sign.

Rubrum:

Winna, která se Matoušovi Michalovi měštěninu Nového města Pražského, přičítala, s odpovědí na ni od vdovy a dědicův po něm zůstalých

Rebellý

N.2.

Vinna, kteráž se Matoušovi Michalovi, měštěninu Nového města Pražského, v čem by se Rebellije účastna učiniti měl, od Pánův Prelátův přičítá, s odpovědí na ni, od dědi- cův,

že v čase té Rebellije, spolu s Matějem Mnichowským, tolikéž měštěninem Nového města Pražského, na ves Wořech k kapitule náležející půjčil a potom ji dokoupili.

Na ten artykul se takto odpovídá,

že jest takové půjčky dílu svého neučinil všetečně, zou- myslně, a kapitolí kostela Pražského navzdoru, ale s vědomím, dotázkou a consenstem Pana děkana, jakožto hlavy Kapitolý, k čemuž se pan děkan v spisích svých, že o to dotazován byl, znáti ráčí s zakázkou, kdyby peníze jměl, půjčky; že se od něho tou koupí jako od jiného, kde že se na tu ves nutkali, takové škody na gruntech i poddaných svých, obávati neráčí; Na kteroužto řeč on se utrl a tak spolu s tovaryšem svým tu ves koupil. K tomu neučinil sám té půjčky a koupě, ale sám druhý s Matějem Mnichowským, kterýž maje sobě podobnou vinu /ano i větší nežli Matouš Michal, proto že proti němu ve všech věcech způsobnější, a tento sprostný a robotný člověk

byl/ provinění svého přičtenou, zato nesvobodu svou a gruntu svého potratil, ale pokuty J.M.C. dvě stě kop míš. podle jiných měšťanův dāti musel, což se vskutku a pravdě vyhledá.

Nad to vejše ta koupě vstala se pro nic jiného ano zomyslně a navzdoru, jedině pro zachování dvoru, kterýž mnohem víceji nežli ta ves vynášel; takže kdyby byl kdo jiný, obzvláště osoba rytířská, tuž ves koupil, že by wohlédaje se na Hamfest a Confirmaci /an tehdaž duchovenství málo vážilo/ jej z téhož dvoru vytiskl: A tudy by mu mnohem větší škodu na samém nemláčeném obilí a svrščích, učinil, nežli kdyby o tu summu co na poloviční díl jeho se dāti dostalo, budoucně při vítězství J.M.C. přišel: Protož ze dvou zlych v času neštěstí jedno, které by lepší bylo, s vědomím a volí Pánův a vrchnosti gruntu zvolili, a tak dvůr sobě, manželce a dítkám svým, zachovati přinuceně musel, v čemž se mu tehdaž i nyní za zlé jmíti nemohlo.

Za držení pak a užívání té vsi dali a odvedli oni držitelové jich st Pánům prelátům deputátu nařízeného 60 kop míš, kterýž přijat byl, na jich st vychování.

1. Pokuta: Po vítězství J.M.C. o peníze za tu ves dané přišli.
2. Pokuta: O užívání též vsi a polovici svou on Matouš Michal s paní se urovnal, jich st co jsou sobě za užívání pokládali a žádali, i s platem gruntovním zadržalým, zaplatil, a paní s ním až do těchto krátce pomínulých neděl spokojeni byli, i platy přijímati ráčili, do sv. Havla nyní jminulého. A nenacházel a nenachází se ještě žádný příklad, aby kdo z stavův vyšších i nižších, kteříž na mnoho tisíc statkův duchovních kupovali, když jsou se s Pány gruntův o užívání, jako podobně i on Matouš o díl svůj urovnali, a jim to zaplatili, od Pánův a vrchnosti, v čem více obtěžován, nadto pak svobody statečkův svých jim propadnouti a v moc jich uvedeny býti měly, což že na mě vdovu a sirotky dopuštěno, a na nich ten počátek učiněn nebude, těší se Pánu Bohu a spravedlivé vrchnosti.

Že by kněze katolického z kollatury kapitolsní vybýti, a na místo jeho Predykanta luteránského přijíti měl.

Praví na to: Společník jeho Matěj Mnichovský, učinili jest co, a nějakého kněze z Prahy do kostela k přitahování, s sebou přivezl, že jest to bez vůle a vědomí jeho učinil, k čemuž on Matouš nepřivoloval, nýbrž jsa tehdaž nemocí těžkou od pána Boha navštíven, v láži sežel, tam přítomen nebyl, a po ten čas co tam kdy též kněz z Prahy, ač zřídka, přísluhoval, k žádným svátostem nepřistupoval; Ale když Pán Bůh manželce jeho při porodu pomocníkem býti ráčil, pro kněze katolického do Tachlovic, aby děťátku křtem svatým posloužil, poslal, a jeho v tom užil; Což mnohými lidmi i poddanými kapitolsními ukázati se může.

Že dědiny zádušní sobě přivlastnil a vyfrejmačil.

Dává se za odpověď: Že Jan Jirát ze vsi Zbuzan, drže dě-

dínu zádušní wořskou pod plat, poněvadž mu pro opravy daleko nepřiležitá byla, též za humny wořskými a na škodách, učinil směnu na jinší jemu příležitější kus, tento pak zádušní jea blízko příležitý, dobře opravován, dělán i osíván, i před škodami chráněn byl, však nicméně plat náležitý z něho vycházel, k témuž záduší, a tak tu záduší nic nehynulo, ale zlepšeno bylo, lepším spravováním dědiny; Však když jsou se Páni o tu směnu domlouvali, odstoupil neboštík za živobytu svého toho zádušního pole zase, což se ukázati může; A tak v tom artykuli nemají sobě páni co stěžovati, a z toho obviňovati.

Že by o Jich míst Páních nenáležitě mluvil, a poddané jich do vězení sázeti měl - praví?

Aby o Páních co nenáležitěho mluvíti měl; za umrlého těžko odpovídati, an za živobytí jeho v tom tak prodlouženém čase nic toho jemu přičítáno nebylo, po smrti může o umrlém mluveno býti, oč by za života mnohý se pokusiti nesměl, však jsou lidé živi, kteří od něho všecko dobře o páních mluvíti slejchali. A také jeho sprostnost v tom byla, aby nějak neušetřeně k vyšším sebe se chovati měl. Poddaného tehdež že do světnice toliko, a ne do klády dáti poručil, to učinil pro neušetřené a k němu mluvené řeči, kterýchž by sami Páni neschvalovali, ale takové osoby trestati naříditi ráčili. Aby chtějíce on Tobiáš Hřebík ušetřen býti příčiny k nepřiležitosti jinému byl nepodával.

A že tato šetrná onluva pravdiva jest, to se jak vlastním spisem Pana děkana, i potomně lidmi a svědky hodnověrnými ukázati může. Však nechtíce se s Pány gruntův /poněvadž jakž tomu se srozumívá/ že sobě tu pokutu, v kterou by někdy manžel a otec vdovy a sirotek pozustalých, nápodobně jako jiní měšťané jistěj díl peněz J.M.C. upadnouti měl, a taky na něho podle prověření uložena býti měla, odevzdanou jmíti ráčí, v jaké veliké spory, jsouce lidé sprostní, vyhledávají. Jak předešle i nyní v tom se prohlašují, že se s Jichst rádi urovnati, za pány gruntův jmíti a znáti, a od sebe seč by býti mohli, učiniti chtějí; Žádajíce naproti tomu, aby páni, jakožto duchovní, a svíce lidem světským od Pana Boha představení, mimo možnost jich převyšovati; A toho, že otec a manžel jich zkrze lid vojenský pobráním dobytkův, a vytrávením obilí, též ranci peněz, o všecko přišel, a jim nic více nežli toho gruntu nepozůstavil, též zkrze přípuštění Boží, konský dobytek podvkráté pomřel a posavad konce není. Toli- kéž jeden dvůr hamfestní na poručení Jich míst Pánův Prelátův za zvejšené peníze prodati poddanému jich musel; a nyní ona vdova a sirotci o věrného manžela, otce a opatrovníka přišli, a sami sebe pracně v tomto běhu vojenském živiti musejí, povážiti ráčili, a nad ními lásku křesťanskou a útrpnost povinnou nesouce, na mírném přestati a chleba k vyživení jich šestero dítek a sedmé vdovy, práti ráčili.

Nebo že tím jisti jsou a Pánu Bohu též spravedlivosti a neméně jeho Matouše Michala, někdy manžela a otce jich se tě-

ší, kdyby vinna a od rad jeho uvažováno bylo, že by mnohem nevinější, nežli společník jeho Matěj Mnichowský podobně měšténin Nového města Pražského, daleko vzácnější, jemnější a zásobnější, kterýž s ním tu ves koupil, a to nejtěžší vina jeho jest, byl by vynalezen a pokuta skrovnější na něj Matouše Michala nežli na téhož Matěje Mnichowského té věci principála, by uložena byla. Jich míst Pánův kommissarův vdova a sirotci, pro odplatu a sliby Boží žádají, že je sprostné sobě laskavě poručené jmíti, a přímluvou laskavou naklonění býti ráčí, Cíehož jeho Božská milost zde časně, i věčně odplata býti ráčí.

9.º Aprilis 1625.

N.N. Vdova a sirotci po někdy Matoušovi Michalovi měšténinu Nového města Pražského, pozůstalý za ně a spolu s nimi mocný otcovský poručník jim nařízený.

Listina 3.

Táž sign.

Rubrum:

Urozenému panu Janovi Henczeliusovi z Kolsdorfu a na Tmání J.M.C. radě nad Appellaczymi na hradě pražském, Panu Kašparovi Loseliwsovi z Welechova, prymařu v Starem městě: a Panu Janovi Chrisostomovi Zynalštejnovi z Melechova, prymařu v No: Miestě Pražském, Pánům a přátelům nám laskavě přízněným. Spravedlivá žádost k kommissi v příčině Matouše Michalového ze vsi Wořecha:

Nařízené od nás,

Děkan a Kapitola kostela Pražského.

"Vaší místi Páni kommissaři, páni nám laskavě přízniví.

Co se dotejše neboštika Mathauše Michalového někdy poddaného našeho a potom měšténina Nového města Pražského, však na gruntech našich ve vsi Wořeše zastávajícího, za jehožto příčinou tato kommissi nařízena jest, co jsme sobě do osoby jeho několikráte stěžovali, nepochybujem, že jste supplikací našich J.M.K. z Lichtesteina, podaných vyrozuměti ráčili. A poněvadž předložic jeho provinění, k tomu jsme nejvíce směřovali: aby jak on sám Matouš s manželkou a dětmi svými zese v předešlou poddanost Pánům prelátům byl uveden, tak i hamfest na dvůr a grunt náš někdy Jakubovi Jílkovi daný, tím způsobem jako jiné svobody rebelův, byl kasírován a v nic obrácen.

Protož abyste ráčili moci tím lípeji tomu vyrozuměti, že ten dvůr ve vsi Wořeše, na který předkův našich hamfest Jakubovi Jílkovi byl dán, a ten potom od něho Matoušovi Michalovému a Janovi Pětikostelovi byl odkázán: Nebyl tím hamfestem za svobodnický vysazen, A že kapitola svého práva a panství tudy se nezavila /jakž někte-

ří na záhubu naší vykládati chtěli/ nýbrž dědičné právo sobě zanechávala, tak že ten dvůr jest náš dědičný, kterýž z Porgkrechtu /?/ našeho a z kmetičnosti nikdá vyňat nebyl; to takto před Vašimi milostmi ukazujeme:

1/ Samým tím hamfestem nebo ten k zastání práva našeho mnoho věcí v sobě obsahuje. Nejprve praví se v něm zřetelnými slovy, že ten dvůr na gruntech našich leží. Druhé: Praví se v něm, že držitel toho dvoru dědičný starodávňý plat, kterýž prv z toho statku vycházel, má pánům prelátům dávatí a odvozovati. Jestli že tehdy páni preláti dědičný starodávňý plat na tom gruntu zanechali, bezpochyby že i právo dědičné sobě na něm zachovali. Třetí: Hamfest ten žádnou jinou svobodu k tomu dvoru a gruntu našemu jim nepropůjčuje, jediné tu: Aby ho užívali, jej buď někomu dáti, odkázati, prodati, směniti, a jako s svým vlastním učiniti mohli: bez překážky naší. Čehož sice jiní, kteříž takového hamfestu nemají, učiniti nemohou. Aby pak páni preláti týž dvůr a grunt svůj tím hamfestem za svobodnický vysaditi a sebe všeho panství a vrchnosti tudý zbaviti měli, to tím hamfestem nikterakž se dověsti nemůže. Nebo právo a panství naše nikdá od kapitoly není odcizeno: ježto kdyby odcizeno bylo, bylo by zapotřebí, aby v z tom hamfestu se dokládalo: že mu ten dvůr dědičně postupují, žádného sobě tu práva nepozustavujíce. Což však v něm se nenachází. Jest tehdy toliko sprostný hamfest a není hamfest k dědictví. Čtvrté: Praví se v tom hamfestu, kdyby ten dvůr někdy k prodeji přišel, tehdy že nejprve kapitole, jakožto vrchnosti má se pobídnouti: A kdyby kapitola nechtěla ho koupiti, teprve že jinému, nám příjemnému člověku, má se prodati, a to pod plat. Z čehož se všeho vyrozumívá, že samý ten hamfest ukazuje, že nikdá ten dvůr z dědictví kapitoly nevyšel, ale dědičné právo že nám na něm vždycky zůstávalo aůstává až doposavád.

2/ Že ten dvůr jest na gruntech našich vyměřením slavné paněti císaře Matyáše, ještě lépeji že to vysvětluje: Kdež takto se praví; však poněvadž ten statek neb dvůr se vším, což k němu náleží, na gruntech týž kapitoly jest, a nikdá hamfestem, aby na gruntech jejích již nebyl, osvobozen není. - Sub litera A -

3/ Desky zemské, že to jest náš dědičný grunt, patrně ukazují. Jakož výpis smlaovy, mezi kapitolou a Novoměstskými na směnu gruntův učiněnou Vaším tem sub littera B. předkládáme: Kdež o tom nic juxta a neb jinak, není poznamenáno, že by ten dvůr Jílkowský byl za svobodnický vysazen: Aneb aby kdy z dědictví kapitulního měl vyňat býti. Poněvadž tehdy deskami zemskými a tím hamfestem, jak tu právo kapitula má, a co držitelům toho dvora jest propůjčeno, dosti světla a patrně se ukazuje. Z té příčiny my práva svého dědičného se přidržující žádáme, abychom mohli týž dvůr po Matoušovi Michalovému ve vsi Wořeše jako dvůr kmetčí a grunt náš dědičný, lidem přísežným podle obyčeje dáti prošacovati a vedle šacunku chceme jí pozustalé vdově a sirotkům peníze složiti, tak aby ona co jí interesse J.M.C. náležeti bude /poněvadž s tím pro-

středkem, kterak jsme jí podávali, přistoupiti nechtěla/ vezmouc to, jinak kde se jí líbiti bude pryč se odebrala, a nám toho dvoru postoupila. K čemuž že podle moci Vašim m^{tem} propůjčené svoliti ráčíte, žádáme. A tak nám i Vašem m^{tem} sejde ze všeho dalšího zaneprázdnění. Té jsouc naděje, že nás v tom sobě poručena jmiti ráčíte.

Děkan a kapitola kostela sv.
Víta na hradě pražském.

Listina 12.

Táž sign.

Rubrum:

Jich n. Pánům kommissarům mezi kapitulou kostela pražského a sirotky po Matoušovi Michalovi pozustalými, od J.M. nařízení.

Vysvětlení kratičké toho artykule, mezi jinými Pánům kommissarům poddanými, strany půjčky a koupě vsi Wořecha.

Když jsou na onen čas stavové království Českého statky duchovní zastavovali, a tato ves i k tomu přišla, že jsou nebošťíkové Matěj Mnichowský a Matouš Michal /pro zachování dvoru svého hamfestního a ne z všetečnosti, a to s vědomím a consensem vrchnosti té vsi/ na tuž ves Wořech letha 1619 18. Mai půjčili peněz hotových 1200 kop míš. do berně zemské, jakž assecurati jich ukazuje. A z jednoho tisíce kop míš. dávali - A - li deputát Pánům Prelátům, ročně po 60 kop. míš, jakž kvitance sekrytem děkanským upečetěna, a vlastní rukou jména nynějšího pana děkana podepsána, to v sobě šíře obsahuje a zavírá.- Potomně letha 1620. 12. Máje doplatili tu ves k berni zemské, totiž k těm nahoře psaným 1200 kop míš, peněz hotových dodali 1110 kop míš. 43 gr. 5 den., a tak ta summa vynášela zač ves koupěna 2310 kop 43 gr 5 a jakž kvitance od berně zemské na to dána to s sebou přináší.

- B - Po vítězství pak J.M.C. když jest jak vdova pozustalá po principála těch věcí Matějovi Mnichowském i druhéj společník Matouš Michal před Pány preláty, o spokojení se s nimi o užívání té vsi, co jsou jí drželi, předvoláni byli, a se s nimi o to urovnati museli, co jsou jim za užívání dali, to kvitanci Regině Mnichovské na díl její polovičně dána s jistým opatřením, že na ni ani budoucí její sobě o tu koupí a užívání té vesnice kapitola Pražská žádného práva více nepozustavují. A jestli by se kdo jakým vymyšleným způsobem o to na ni potahovati chtěl, že ji i budoucími svými zastati mají a povinni budou, tou kvitancí ji ujišťují, jakž táž kvitanci to v sobě obsahuje a zavírá.

- C - I poněvadž jsou tito Matěj Mnichowský, Matouš Michal,

společně na tuž ves půjčovali, kupovali, a dopláceli, ji užívali a ve všem zároveň spolčení byli, o užívání se umlouvali spolu, také jednoho práva jsou jak v užívání tak i v opatření. A Matouš Michal jsa člověk sprostný, jestliže jest takové kvitanci, po spokojení Pánův Prelátův /a že to učinil, Páni toho nepopírají i poctivi toho na svědomí jsou/ jako Páni Regina původem častých durchzugův a ložirováním po vesnicích lidu vojenského, sobě neopatřil a ji zmařil, to nyní dědicům a dítkám po něm zůstalým k ujmě a urážce spravedlivosti jejich není, Nýbrž jakého práva a opatření společník jeho byl, toho on též užíval, jako podobně jaká jeho pokuta následovala, ta tolikéž jemu prominuta nebyla.

Podle kteréhožto opatření a slibu Pánův Prelátův od sebe daného nenadáli jsou se poručník, vdova a sirotci, aby Páni Preláti proti tomu nyní se postavovali, a něco odporného proti tomu vyhledávati měli. Však když sobě to Páni obnoviti a ku paměti přivesti ráčí, jsou k Jich milst jakožto k duchovním vzácným Pánům Prelátům naděje, že na přípověď svou, vdova a sirotky se ohlédnouti a jim pro příkázání Boží představenost lidu světskému, i odplatu Nejvyššího k hořkosti a utisknutí příčinou býti neráčí.

Listina 20.

Táž sign.

Rubrum:

Vysoce urozeným Pánům hrabatům, urozeným Pánům, Pánům, urozeným a statečným Pánům z rytířstva J.M.C. radám, komorníkům, nejvyšším Pánům suředníkům a soudcům zemským, Pánům nám milostivým. Jich milostem ponížená supplikaci,

od nás

vdovy a sirotek po někdy Matoušovi Michalovi pozůstalých a osiřalých

"Vaší milosti vysoce urození páni hrabata, urození Páni Páni, urození a stateční páni z rytířstva, J.M.C. rady, komorníci, nejvyšší Páni suředníci a soudcové zemští, Páni milostiví.

Jest nám propůjčena stížnost Pana Michala Kyttršice, v kteréž před W.M. někdy manžela a otce našeho, v jistých artykulích z rebellie obviňuje, a na všecken statek po něm pozůstalý přípověď činí, abychom nevinu jeho odvozovali.

I milostiví Páni, před W.M. toho šetrně a poníženě netajíme, že já vdova po něm pozůstalá s dítkami svými některými nezletilými, jsouce sprostní, těm věcem soudním a právním dokonce nic nerozumíme, ale prací rukou svých při hospodářství se živíme, neboť pak manžel a otec náš jsa od pánův prelátův z takové rebellie obžalován, a ta věc J.M.C. panu rychtáři k obvinění odeslána jest netoliko v té věci, ale ve všech

jinych k radě a fedruška panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi z Aventýnu, společníku svému se utíkal, a ním se všemi věcmi svými se řídil, též jeho nám za mocného otcovského poručníka vystavil, i o všech věcech svých co se mu tu nevinně přičítá, zprávu učinil, a za poznamenání toho pro paměť žádal, i jemu se v tom důvěřil, aby nás po smrti jeho neopouštěl, ale jsa všech těch věcí povědom, jakožto mocný otcovský poručník, v tom zastával, což ačkoliv se zakázal učiniti, však nyní sobě na rozmyšlení bere, toho bez milostivého dovolení W.M. učiniti. Z té příčiny my ubozí vdova a sirotci, k W.M. se utíkáme, a za to pro Boha prosíme, že se nás osiřalých ujíti, a nadepsanému Panu Janovi Jiřímu Pětikostelovi mocnému otcovskému poručníku našemu o tom milostivě poručiti, aby on nás jak v důvěření manžela a otce našeho, tak v tomto obvinění, jsouce toho všeho nejlépeji povědom, aby ty všecky spisy za sebou má, zastával, a tak důvěrnost a žádost nebožtíka manžela a otce našeho, též i přípověď svou skutečně naplnil, nad čímž rače přikázání Boží o zastávání osiřelých vdov a sirotek, naplniti, a Pán Bůh ráčí také W.M. hojná odplata býti.

Za W.M.

na modlitbách trvajících

Vdova a sirotci po někdy
Michalovi Matoušovi pozustalí a osiřalí.

Listina 21.

Táž sign.

Rubrum:

Urozenému a statečnému rytíři Panu Janovi Menceliášovi z Hobsdorfu, J.M.C. radě nad Appellacimi na Hradě pražském zřízenými, a slovně a mnoho vzácné poctivosti Pánům primasům Starého a Nového města pražského, Pánům kommissarům od Jich stí zřízeným, šetrnej Memoriale

od

N.N. poručníka, vdovy a sirotek po
někdy Matoušovi Michalovi pozustalých.

"Urozený a statečný rytíři, a slovně a mnoho vzácné poctivosti, Páni nám laskavě přízniví. Jakož jsou J.M.C. pan prezident a Páni radě zřízené komory v království Českém, mezi urozenými a velebnými panem děkanem a kapitulou kostela Hradu pražského, a na ni poručníkem a vdovou s sirotky po někdy Matoušovi Michalovi pozustalými, k přátelskému a mírnému stran porovnání, tak aby vdově a sirotkám, mimo služnost a náležitost ublíženo nebylo, a páni preláci co dáleji sobě stěšovati příčiny neměli, jistou Commisi naříditi a vaše milosti za kommissare uvoliti ráčili, tak jakž táž kommissi to v sobě šíř obsahující zavírá. I pokudž jsou Jich st

páni preláti jakých spisův, svědkův, a nebo práva proti neboštíkovi Matoušovi Michalovi, společníku, manželu a otci našemu podati, a v čem by se rebellie účastna učiniti měl, vésti ráčili, Vašich stst za to služebně a šetrně žádáme, že jich proti neboštíkovi a nyní proti nám uvažovati, ale také odvodu neviníc neboštíka, že jest nic z všetečnosti proti J.M.C. ani Pánům prelátům se nedočinil, popřítí račte; Nebo kdyby obžalovanej bez odvodu souzen býti měl, čehož my se však, aby nás to potkati mělo, nedomníváme, ani o tom smejšlíme, stěžkem by proti původu a žalobník^{ka} práv zůstatí mohl, Ale že na nás osiřalé vdovu a sirotky toho dopustiti neráčíte, té celé naděje k Vaším místem sme, a za to šetrně prosíc, k laskavé ochraně se poroučíme.

N.N. poručník, vdova a sirotci po někdy Matoušovi Michalovi měšťenínu Nového města Pražského pozustalí.

Listina 22.

Táž sign.

Rubrum:

Osvícenému knížeti a Pánu, Panu Karlovi z Boží milosti knížeti Oppawskému a Krnowskému, vlašdaři domu Lichtnštejnského, J.M.C. tejně radě, a pino-mocenstvím nařízenému Místodržícímu v království českém, Pánu mnie milostivému,

ponížená supplikaci

ode mne

Jana Jiřího Pětikostela
z Aventýna.

"Osvícené Kniže, Pane Pane milostivý,

Na W.K.M. ve vsí šetrnosti vznáším a oznamuji, že jest Pán Bůh všemohoucí prostředkem smrti z tohoto světa v pondělí po Hromnicích nyní minulý, slovutného Pana Matouše Michala, měšťenína Nového města Pražského, společníka mého, povolati ráčil, kterýž po sobě manželku, šestero dítek, ano i stateček, jež jsme společně jměli ve vsi Wořeše, zanechal. Na kteréhožto Matouše společníka mého, Pan děkan a kapitola Pražská, sobě před W.K.M. na komoru, že by rebellem proti J.M.C. býti, a tudy stateček svůj jim propačnouti jměl, stěžovali. Ale milostivou resolucí W.K.M. jest jejich žaloby, a proti němu domnělé praetensi osvobozen, a ty spisy všeckny J.M.C. panu rychtáři Nového Města pražského odeslány, s tím poručením, aby on jeho Matouše v čem jest tu tak proti J.M.C. prohřešil, obvinil, co za odpověď dávati bžde, to v pořádnéj spis uvedl, repliku dal, potom to vše na komoru českou k dalšímu té věci uvážení odeslal, tak jakž též decretirování to v sobě obsahuje, což jest on, jsa nevinnou svou jist, vděčně přijal, a k takovému odvodu se hotovil, však dřív obvi-

nění, jakž vejš psáno, umřel. I spraven jsem, že by nepochybně na přednesení Pánův prelátův pod tou resolucí, po smrti, a dříve obviněný, nad to odsouzení jeho, byl z komory české jistý decret vyjítí a tím se nařizovati mělo.

Aby v témž dvoře po něm zůstalým, svrškové a nábytkové popsání, a takový dvůr zač by v nynějším způsobu nejspravedlivěji stál, prořacován býti měl. Z té příčiny před W.K.M. se ohlašuji a oznamuji, že týž nebožtík pan Matouš Michal společník můj, jest po sobě, jakž se nahoře píše, manželky a šestero dítek zanechal, kteří právem přirozeným, ano i milostivou vůlí J.M.C. k pozůstalosti a k statečku tomu /po odvedení perdonu /?/, což by tak na něj po vyhledání vinny jeho dle učiněného poručení J.M.C. panu rychtáři vloženo bylo/právo dědičné mají. Nad to vejšeji, jak za živobytu a před nemocí svou, ano i v též nemoci, nemaje koho jiného, kterémuž by se v potřebách svých všelijakých, obzvláště v tomto nynějším obvinění svém, kteréž nemenší příčinou smrti jeho jest, ke mně o radu a feďruňk se utíkal, tolikéž společníkem toho statečku mým byl, i já ještě k témuž společenství právo mám, maje ke mně obzvláštní outočiště a důvěrnost, rozjímaje a rozvažuje sobě to, kadyby jeho Pán Bůh smrtí zachvátiti ráčil, že jak k odvozování nevinny jeho, tak opatření vdovy a sirotkův po něm zůstalých, věrnějšího a povědomějšího přítele mimo mne nemá, jest mne pro Boha, abych jeho dítek a manželky neopouštěl, a abych k sobě, kadyby ho koliv Pán Bůh z těch lopot a bídného světa propustiti ráčil, nad manželkou, dítkami a statečkem jeho, mocné otcovské poručení přijal, slzavě žádal, a po smrti nevinna jeho, o čemž ovšem mně obšírnou zprávu učinil, a já to v spis uvedl, na schválení W.K.M. že se mu člověku sprostnému to nevinně přikládá přičítá, odvedl, a tak mně častokráte i před smrtí, manželka, dítky i stateček v moc a opatrování svěžil, poručil a odevzdal.

Na kteroužto rozdílnou slzavou a pro Boha prosbu, a jsouce k němu upřímnou a věrnou láskou připojen, též na přímluvu jiných dobrých lidí, jemu jsem se v tom, že to učiním, zakázal, a takové mocné otcovské poručení, nad manželkou, dítkami a statečkem jeho k sobě přijal, a jemu přislíbil, že důvěrnost jeho ke mně pronešenou, coby se komu z dítek jeho učiniti mělo, upřímně vyplniti, ano i nevinnu tu, která se mu přičítá, jménem a namístě jeho i dítek podle spravedlivosti a mé nejvyšší možnosti, pokudž by ho Pán Bůh z tohoto světa povolati ráčil, jako i za života jeho, věrně zastávati chci, a to Bohdá učiniti jse vynasnažovati budu.

Však když již v to smrt vkročila, a nyní na prosbu, a můj slib přišlo, k W.K.M. na místě a jménem týchž sirotkův se utíkám, a za to ponížene prosím, že ty ubohé sirotky v svou milostivou ochranu přijíti, a od takového Decretu, inventování a šacunku upustiti, a jej cassirovati ráčíte. Nebo já uznávše za potřebné býti, hned po smrti jeho jsem v přítomnosti z pánův prelátův jednoho, všeckny svršky a nábytky z inventovati dal, a to tak opatřil, aby vdově a sirotkům

zkrácení se nestalo, pokudž W.K.M. to naříditi ráčí, nepominu připsati takového inventáře na komoru složití. A poněvadž jakž se nahoře píše, týž někdy Matouš Michal, manželky a dítek po sobě zanechal, a mně nad nimi a statečkem jim náležejícím za mocného otcovského poručníka se slzavě pro Boha dožádal a zřídil, i za to, abych jeho člověka sprostného v tom obvinění, odvodem jeho spravedlivým zastával, snažně prosil, a ten odvod svůj oznamujíc mně všecku případnost jeho za poznamenání pro budoucí paměť, žádal, což jsem se mu učiniti zakázal.

Protož W.K.M. za to šetrně a poníženě prosím, že předně ty sirotky i mne sobě milostivě poručného učiniti, od takového inventování a šacunku téhož statečku upustiti, a nás v svou ochranu vzíti. Téhož mocného otcovského poručení, tak abych tím lépeji jak odvod jeho k perdonu zhotoviti, tak i spravedlivosti, a dluhův nebožtíkovi povinných, tím snázeji k ruce a dobrému sirotkům sprostným a robotným zastávati a dobývati mohl, milostivě potvrditi ráčíte. Ti ubozí osiřalý vdova a sirotci nepominou za W.K.M. dlouhověské panování ustavičně dnem i nocí Pánu Bohu se modliti, čehož jeho svatá milost W.K.M. hojná odplata býti ráčí. A já sebe s týmiž sirotky k milostivé ochraně W.K.M. poroučím.

Jan Jiří Pětikostel
z Aventýnu.

Listina 36.

Táž sign.

Rubrum:

2. Maj 1630. - Děkana a kapitoly Hradu kostela Pražského žádost strany obnovení kommissi v příčině dvoru ve vsi Wořeše.

Vysoce urozenému hraběti Panu Panu presidentu, J.M.C. Radám zřízené komory v král. Českém Pánům laskavě příznivým

od nás

děkana a Capitoly kostela
hradu pražského.

"Vysoce urozený hrabě Pane Pane presidente J.M.C. Raddy zřízené komory král. Českého, Páni laskavě přízniví.

Tejna W.M. nečiníme, kterak před lety třima jistá Comihsi mezi námi a Mathaušem Michalovým dvořákem, ve vsi naší řečené Wořechu bytem zastávajícím strany jeho dvoru jest z komory České nařízena byla, aby jedna i druhá strana své pravdy před pány kommissaři přednesla a ukázala tak aby k porovnání taková věc přijíti mohla. Ale že mezi tím časem jak dotčený Mathiáš, tak kněz Kašpar Arsenius předešlý hradu

pražského děkan prostředkem smrti z tohoto světa zešli, a-
cta od pánův kommissařův bez všelijakého skutečného vysly-
šení jsou zase do komory složena.

Pročež W.M. modlitebně žádáme, poněvadž manželka po
témž Matoušovi pozustává a nám práva našeho postoupiti ne-
chce, že nám za Pány kommissaře Pana Šimona Petra Aulika,
sekretáře kanceláře české, Pana Jana Jezberu z Kolivé Hory
a P. Adama Fryze puchaltera k té věci vyslyšení a porovnání
naříditi, a taková reta /?/ vydati poručiti ráčíte, aby oni
nás vyslyšíce porovnali a neb jináče své dobré zdání W.M.
zase učinili. A jsme té naděje, že tuto naši spravedlivou
žádost oslyšeti neráčíte.

Za W.M.

na modlitbách trvajících

děkan a kapitola
kostela hradu Pražského.

Listina 9.

Táž sign.

Rubrum:

Urozenému Panu Šimonovi Petrovi
Aulikovi z Střebřnitz, J.M.C. Radě a sekretáři kance-
láře české, též slovutným Adamovi Fridrichovi Frico-
vi z Nového Dubu, J.M.C. radě nad počty při Puchalte-
rii komory české, a Janovi Jezberovi z Kolivé Hory,
J.M.C. služebníku, přátelům nám milým, společně, nezožá-
dlně. K dočání.

Urození, též slovutní přátelé nám milí,

jakých jsou spisův a stížností jak předešlý, tak nyněj-
ší důstojný pan děkan i na místě vši kapitoly kostela Hradu
pražského proti Matoušovi Michalovi, měšťenínu Nového města
pražského, na komoru J.M.C. českou podali, a co on na tý za
odpověď dával, též i ská zase od pánův prelátův replika pro-
ti té jeho odpovědi, s některými k ní přiloženými svědky u-
činěna jest to vše my vám příležitost pro lepší vyrozumění od-
síláme. A nařizující vás v té příčině jménem a namístě J.M.
C. za Commisaře, přitom poroučíme, poněvadž jest dotčený Ma-
touš Michalův dřívější, nežli se jeho, jak proti J.M.C., tak
i nadepsaným Pánům Prelátům provinění vyhledalo /jakož pak
od slovutného Michala Rybršice, J.M.C. rychtáře v Novém mě-
stě pražském obviněn býti měl, / prostředkem smrti z tohoto
světa vykročil, a jmenovaní Páni Preláti v jejich proti mé-
mu pretensi od vdovy a dědicův po něm pozustalých spokojeni
býti žádají.

Protož abyste snesouce se o jistý čas a místo, o tom
Pánům Prelátům, též poručníku nad manželkou, dítkami a stat-

kem jeho Matouše Michala zřízenému, časně věděti dali, co dáleji jedna i druhá strana přednáseti bude, povlovně vyslyšeli, pokudž jest tak v čem on Matouš Michalův Pánům Prelátům křiv a scesten byl, s pilností a bedlivostí vyrozuměli, potomné strany mírným a přátelským způsobem, s vyhražením však interesse J.M.C., tak aby vdově a sirotkům mimo slušnost a náležitost ublíženo nebylo, a Páni Preláti, co dáleji sobě stěžovati příčiny neměli, porovnati hleděli. Pakli byste jich porovnati nemohli, tehdy na čom ta věc mezi nimi postavena bude, nám o tom dostatečnou zprávu s dobrým zdáním vaším, a navrácením zase všech spisův na Komoru českou, k dalšímu té věci opatření, neprodleně učiniti. Neb na tom jistá a milostivá vůle J.M.C. naplněna bude.

Dán na Hradě Pražském 25. May Anno 1630.

Jeho Misti císařské praesident, a Raddy zřízené komory v království Českém.

Arch.min.vn.

Fond Sm - Sign.C 215 M 19.

1. listina v tomto svazku jest duplikát listiny č. 32
signatury předchozí, a zní takto:

Waší misti Páni Milostiví a laskavě přízniví.

Jest tomu tak, že jest někdy Matouš Michalův v času té ohavné rebellie jistou summu peněz téměř nepořádným direktorům Rebellionis na ves vořech řečenou, a kapitole Hradu Pražského náležitě zapůjčil.

A tak až posavád in reatu Rebellionis zustávající, slušně vdova po něm pozustalá ad Commissionem Transactionis citována by býti měla. Že pak tomu z též její supplikaci porozumívám, že se dvoru témuž někdy Matoušovi Michalovému náležitého, Pan děkan Hradu Pražského ujímá, a polovici jeho, jako by jej kapitole propadl přivlastniti míní, Vidí se, že týž Pan děkan, nemůže se téhož dvoru, jakožto hamfestem se řídícího, na ztenčení Regali J.M.C. z něho vycházejících, ujímati, a pokuty náké na něm sobě pokládati, nebo dotčený Matouš Michalův není v pokutě kapitoly Hradu Pražského, ale jest J.M.C., v čemž od W.M. táž vdova spravedlivě ochráněna býti má. Avšak zůstávají to vše při další milostivé W.M. vůli: Actum Pragae 13. Augusti A^o 1630.

Waší sti k službám poslušný a povolný

z Albinek.

2. listina v tomto svazku:

./.

Rubrum: 12. Aug. 1630.

Vysoce urozenému svatě říše římské hraběti
Panu N., Panu presidentu, urozeným Pánům Pánům,
urozeným a statečným Pánům rytířům, římského cí-
saře J.M. s nařízeným Radám komory v království
českém zřízený

ponižená
ohlášení

od Doroty po Matoušovi Michalovi vdovy
s šesti sirotky ve vsi Wořeše zůstalými.

"Vaší místi vysoce urozené svatě římské říše hrabě,
Pane Pane presidente a vašim stem urození Páni Páni,
urození a stateční Páni rytíři, římského císaře J.M.
zřízené Radě komory v království českém Páni milosti-
ví.

Já ubohá zarmoucená a lethy sešlá vдова, i na místě še-
sterých dětí sirotek mých obojího pohlaví ve vsi poniže-
nosti Vaším milostem oznamuji:

Kterak zůstavši já na statku ve vsi Wořeše po neboští-
kovi Matoušovi Michalovi, manželu mým s týmiž sirotky mými,
a před tím prvé jsa tu nanejvyšší zpracována, až sem již
právě do svých let sešlých přišla, Protož aby tíž sirotci
moji po mé smrti měli se k čemu utéci, o to jsem se všeli-
jak starala. W tomto pak vdovství mém Jana, syna mého nej-
staršího s manželkou jeho hospodářství sobě přijala. Ale
však podtím mimo všecku naději mou z dopuštění Božího v tom
dvore v vsi Wořeše k vypálení sem přišla. A že sem na po-
zim i po jaru velmi dobře wosila, tomu se těšila, abych ta-
ky s týmiž sirotky mými toho užiti a dluhy mezi lidmi vzdě-
lané poplatiti mohla. Ale však cpět mimo naději mou v
pondělí po památce svatě Anny Páni Commissari ráčili se
shromáždit a tu tak nenažale mne před sebe povolali. Tu
pak otihočný pan děkan a kapitola kostela hradu Pražského
ráčili sou zkrze Pány Commissaře, žeby týž Matouš Michal
manžel můj Rebbel byl, na tuž ves Wořech půjčiti a tudý ta-
ky že by téhož statku v pokutě polovicí jim propadnouti a
takový statek šacován býti měl. A já pod tím s dítkami si-
rotky svejmi odtud vystěhovati povinna byla, oznámiti ráči-
li. I milostiví Páni Páni, nerozuměje já tomu jakožto žena
/?/ na to sem se již uptala pokudž by týž manžel můj v ži-
vobyti svém byl co provinil. Že jest se vždycky k své ne-
vinně odvolával, a nikdá v tom s žádným pořádně vyslyšán ne-
byl. Nyní pak teprva po smrti jeho, když již odpovídati ne-
může, kterak já ubohá sirá žena s týmiž mými dětmi sirotky
mými nejssá ničímž vinna a toho povědoma, mám proto sužována
a utiskována býti, toho že milostivě ráčíte povážiti.

Odkudž dále již sem též porozuměla, že dotčení Páni
Commissari vám místi v této příčině svou relaci učiniti rá-
čili, aby týž statek byl šacován, že by od Jich místi komo-

ra o to měla naříditi. Pročež se já taky i na místě týchž dítek sirotek k vašim milostem ze vsí ponižeností utíkám, a za to pro spravedlivý soud Boží prositi nepřestávám, když já Panu děkanovi a Pánům prelátům nynějším i budoucím i potomci moji jich náležitě povinnosti z téhož statku zadržovaný nebudou, že té vsí věci při témž hamfestu na týž dvůr v též vsi Wořeše a v něm statek obsazený, kteréhožto hamfestu jest datum letha od narození syna Božího Tisícího pěti stého devadesátého třetího v sobotu po Rozeslání dvanácti ssch apoštolůch, y taky od Jich milosti slavných a svatých paměti císaře druhého Rudolfa, a Matyáše stvrzeném, a sněmovním sněšením v kvaternu zeleném sněmů obecních letha 1610 v auterý masopustní M 27 v dědictví našem z něhožto se platí a platiti bude všechny povinnosti podle nařízení zemského tu kdež náleží se platí a platiti bude, zůstaviti, a na němou sírou a sprostou ženou a vdovou též sirotky mými ruku svou ochrannou ráčíte držeti. Za to pokorně prositi nepřestávám.

Vašich místem

k wochraně
poručena

Dorothea po Matoušovi Michalovi
vdova s šesterymi dětmi sirotky
ve vsi Wořeše zůstala.

/Při rubru té listiny vepsáno: "Item fiat insinuatio proboštu a děkanu a kapitole hradu Pražského, že oni supplikantku a její děti, poněvadž jest neboštík manžel a otec jejich v čas rebellie naproti nim proboštu, děkanu a kapitole nežli Pt § M.C. zhřešil, zapříčinou již jmenované rebellie nepokutovali, než jim vdově a dětem v tom pokoj dali.

Legatu et eovisiantur formalia
z dobrého zdání P. Prokurátora.

-

Ar.m.vn.Phe III
Fond S M,
sign.D.18 55.

Listina 11.

Rubrum: 14. Aug. 1630.
Jeho milosti

Vysoce urozenému Panu panu hřeběti, J.mi. zřízené komory v království českém Panu presidentu, Pánu milostivému a Pánům Raddám, nám laskavě příznivým.

Relati a zpráva od nás
vnitř podepsaných Commisařův

/připsáno: J.M.C. Raddě, panu prokurátorovi, o dobré zdání odeslati, E. Consilio Com. Bohemicae 14. August 1630./

./.

"Vysoce urozený Pane Pane hrabě, Pane milostivý,
J.M.C. zřízené komory v království českém i M. Pane
praesidente a Páni Rády nám laskavě příznivý.

Jakož jste W.M. ráčili nám spisy a stížnosti, jak předešlého tak nynějšího důstojného pana děkana i na místě vši velebné kapitoly kostela Hradu Pražského, proti Matoušovi Michalovi měštěninu N.M. Pražského na komoru J.M.C. českou podaných, a co on na to za odpověď dával, též jaká zase od Pánův Prelátův Replica proti jeho odpovědi, s některými k ní přiloženými svědky učiněna jest, odeslati, Vás jménem a na místě J.M.C. za Commissáře naříditi, přitom poručiti.

Poněvadž jest dotčený Matouš Michalů, dřívěji, nežli se jeho, jak proti J.M.C., tak i nadepsaným Pánům Prelátům provinění vyhledalo, prostředkem smrti z tohoto světa vykročil, a páni prelátí v jejich praetensi od vdovy a jejích dědicův spokojení býti žádají. Pročoz abychme my, snesouce se o jistý čas a místo stran před sebe povolati je povlovně vyslyšeti, všemi bedlivě vyrozuměti, potomně strany mírným a přátelským způsobem, s vyhrazením však interesse J.M.C. porovnatí hleděti. Pakli bychme jich porovnatí nemohli, tedy abychme W.M. s dobrým zdáním naším a s navrácením všech spisův zase na Komoru Českou Relati učinili, jakž psaní W.M. nám v té příčině učiněné, to vše v sobě obšírně zdržuje a zavírá.

Wedle kteréhožto poručení W.M. tak jsme se poslušně zachovali, stran před sebe povolali, je také v dalším přednesení vyslyšeti a nařízení W.M. ve všem žádosti učiniti rádi chtěli. Ale, oznamujeme W.M., že při prvním termínu stran od nás uloženým jest se toliko nejstarší syn Matouše Michala před námi postavil, a za odklad té commissi žádal, čehož jsme my učeliti neodpírali. Potom při druhém termínu postavivši se vdova a všickni jiní děti před námi, tu sou se zjevně ohlásili, že oni s panem děkanem a pány Preláty nemají se oč smlouvatí, a nemíní k žádnému porovnání a smlouvě přistoupiti.

I nemohouce my jich napomenutím naším k ničemuž přivésti, rozpustili jsme strany a bez vyřízení takové Commissi jsme se rozešli. A vzavše tu věc v společné a bedlivé povážení, nacházíme, že vdova a dědicové po Matoušovi Michalovi všickni podstatě svého práva a spravedlivosti zakládají na tom listu hamfestním, od předešlého Pana děkana a kapitoly kostela Hradu pražského někdy Jakubovi Jílkovi daném, kterýž také i od J.M.C. confirmován jest.

Ale naproti tomu, z svědkův a průvodův od pana děkana a kapitoly vedených to se zřejmě a patrně nachází, že jest též někdy Matouš Michalů v čas té ohavné rebellie, spolčivši se s Matějem Mnichovským, měštěninem N. města Pražského, celou ves vořech k kapitole kostela hradu Pražského vlastně náležející, trhem koupil, rebellům peníze odvedl, a tak tudý té proklaté rebellie proti J.M.C., dědičnému králi a pá-

nu svému nejmilostivějšímu všetečně ředrovati pomáhal, dědictví k duchovenství náležejícího, proti těžké záporě právní se ujal, a Pánům Prelátům toho času mnohé nepřiležitosti tropil. Ježto ten list hamfestní to v sobě zřetelně zdržuje, že Jakub Jílek má ten grunt a dvůr osaditi člověkem Pánům Prelátům příjemným, a ne takovým, který by jim protimyslnost činil.

Pro kteroužto příčinu vidí se nám, že jest týž někdy Matouš Michalů /?/ týž list hamfestní předku jeho z milosti daný, sám protřhl, ale i všechno právo podle téhož hamfestu jemu náležející jim panu děkanu a vši kapitole kostela Hradu pražského, jakožto pánům a vrchnosti grantu propadl a jeho se dokonce zbavil.

Mimo to jaká by pokuta dědice po něm pozustalé k ruce J.M.C. pro to dáleji následovati mohla, toho my při dalším uvážení Vaší milosti pozustavujeme a zanecháváme. A s tím sebe W.M. poručena činíme.

Datum 9. Augusti A. 1630.

Vašich mi^{stí}

poslušni služebníci

Šymon Petr Aulik z Třebrnic, J.M.C. rada,
Adam Fridrich Fric z Nového Dubu,
Jan Jezbera z Kolywé Hory.

-

Listina 27.

Táž.sign.

Rubrum:

Vysoce urozenému hraběti Panu Panu
presidentu, urozeným Pánům Pánům J.M.C. Radám zřízené
komory v českém království, Pánům laskavě příznivým.

Memorial

od nás

děkana a kapitoly kostela
pražského.

-

"Milostiví Páni.

Ku paměti W.M. přivozujeme, že strany dvoru na grantech našich ležícího ve vsi Wořeše, na nějakou postranní supplikaci Dorothy s sirotky po neboštíkovi Mathoušovi Michalovi pozustalými W.M. od J.M.C. P. prokurátora před některou nedělí správa jest učiněna, na niž dekret vyjítí a interesse J. M.C. náležející dotčená Dorota že by se s W.M. omlouvati měla, jsme vyrozuměli. Což proti právu a spravedlnosti naší velice čelí, abychom /?/ měli spravedlnost naši potratiti. Nebo

taková supplikaci nám nejprve k odpovídání měla propůjčena býti, a vedle prouvodův v Commissi od nás vyžádané a dobrého zdání pánův Commissarův W.M. učiněného další resoluci očekávati. I poněvadž ty všecky spisy naší praetensi za P. Wendelinem sekretářem pozustávají, W.M. žádáme, že je sobě přednésti, a nás chrániti a zastoupiti ráčíte. Nebo podstata Matouše Michalovic všecka záležitosti na hamfestu sobě někdy od kapitoly pražské daném, ale on jej zkrze své proti P.P. prelátům veliké prohřešení protrhl a potratil, a tak mimo ten hamfest jiná pokuta v kterouž upadl, na kapitolu připadá.

Jakož pak toho mnoho příklady jsou, že rebellantům pokuty na gruntech duchovních propadení duchovní dosáhly, a nobrž i světští obyvatelé v království českém statečky a dvory, kteréž na gruntech jejich zkrze tu ohavnou Rebellii potratili, zdědili a sobě přivlastnili, mnohem tehdejší víceji takového práva bude moci užití kapitola pražská, poněvadž až posavad kostelu hlavnímu pražskému /jenž jest všech kostelův v království českém hlava, kdež svatí patronové odpočívají slavně, císařové jsou pohřbeni a přední jako říkaje Království českého obyvatelé svou poslední hospodu sobě vyvolili/ nic není, vedle privilejií, práv a zlatých Bullí navráćeno, ani jaká milost prokázána. V čemž se W. M. k spravedlivému opatření poručena činíme. Actum 7. Septembris letha 1630.

W.M.

k službám volní

děkan a kapitola kostela hradu pražského.

Listina 33.

Táž sign.

/Obal/.

Jeho milosti císařské Pan President a Raddy zřízené komoryv království českém, ráčí od J.M.C. pana presidenta a pánův radů nad appellacemi na Hradě Pražském zřízených, na tyto spisy dobrého zdání žádati.

Actum in Consilio Cam. Bohem:

9. September A^o 1630.

Wendelin X /?/

Listina 1.

Táž sign.

President, a Raddy J.M.C. nad Appellacemi na hradě Pražském zřízený, máje příležitosti P. děkana a kapitoly kostela hradu Pražského proti Mathaušovi Michalovému spisy v svém bedlivém povážení, na ně toto dobré zdání své

činím: Že tu P. děkanu a kapitole kostela hradu Pražského nic nenáleží; a když držitel gruntu podle hamfestu se zachová, dáleji na nic P. děkan ani Kapitola se potahovati nemůže, podle práva.

Ex Consilio Appellationum
13. decembris A° Dei 1630.

Táž. sign.

Listina 37.

Kapitole hradu Pražského.

O dvůr ve vsi Wořechu, a
dědice Matouše Michalového.

Služby naše vzkazující důstojní a velební Páni, přátelé nám zvláště milí, zdraví a jiného všeho dobrého přejeme
Vaším rádi.

Netajíme Wašti, že jsme spolu J.M.C. panem presidentem a Pány Raddami nad Appellacimi zřízenými všeckny ty spisy v příčině dvoru nebož. Matouše Michalového ve vsi Wořeše ležícího, jak od Wašti tak i druhé strany odporné nám podáváno, nicméně zdání na to J.Mil. Pana Prokurátora, též relaci Pánův kommissarův, jenž v té věci nařízeny byly, v svém bedlivém a dostatečném povážení měli.

A poněvadž se z práva a dle spravedlnosti to vynajíti nemůže, aby tu na tomž dvoře jaká pokuta velebné kapitole kostela hradu pražského náležeti měla, proto i za slušné uznáváme, že vdova a dědicové nařepsaného Matouše Michalového jakožto držitele již jmenovaného dvoru, když se podle hamfestu zachovají, dále z něčehož od dotyčné kapitoly napomínána býti nemají. wedle čehož se spraviti a dalšího o tu věc spisův na komoru českou podávání ušpořiti mocti ráčíte. S tím zůstávající od osob našich k přátelským službám volni, Wašti se na všem dobře a šťastně jmiti winšujeme.

Dato 18/20 Decemb. 1630.

.-.-

Z těchto dokladů - týkajících se bývalého dvora rodu Jílků v Ořechu a jež jsme v časovém pořádku právě uvedli - vyšel z pera Antonína Doležala, profesora dějepisu na reálce v Praze II, Ječná ul. velmi pěkný a historicky věrný článek v Časopisu pro dějiny venkova - 1920 čís.1, roč.VII. - Prof. Doležal byl ořešským rodákem /naroz. cca r.1866 v č.p. 24./ Píšíce dějiny jeho rodné obce, nemůžeme jinak, než tuto jeho práci též zapojiti v jejím plném znění:

./.

Ant. Doležal:

JAK SE U NÁS ŽILO NA SVOBODNÉM GRUNTĚ

PŘED 300 LETY - Kulturní obrázek z našeho venkova.

Ves Ořech či Vořech byla před 300 lety /psáno v r.1920/ již téměř všecka v držení pánů prelátů hlavního kostela u sv.Víta v Praze; toliko jeden grunt /dnešní čp.9/ příslušel kostelu sv.Mikuláše v Menším městě pražském. Celá ves čítala 12 chalup či gruntů poddanských a krčmu. Z těch největší měl Václav Holeček, jinak i Panáček /dnes č.7./- Je to viděti nejlépe dle ceny, jež obnášela 2800 kop míš.- Po něm byl dle velikosti grunt Martina Panty v ceně už jen 900 kop míš /dnes č.21./- Nejmenší chalupu měl Vávra Kavan za 40 kop míš.- Z pěti gruntů byl každý něco přes 300 kop míš., tři byly po 150, kovárna za 100 kop a jeden za 70 kop.- Čtyři "seděli v zaplaceném", ostatní spláceli v ročních splátkách. Poddaní odváděli své vrchnosti různé platy a životní potřeby jako vejce a slepice, a mimo to konali vrchnosti i rozličné práce.

Do r.1593 příslušel k těmto poddanským gruntům i dvůr, řečený Jílkovský; toho roku však dosáhl tehdejší ještě robotný člověk Jílek, dvořák, od vrchnosti, že byl propuštěn z poddanství, obdržev na to list hamfestní, opatřený větší pečeti kapitulní. Dal za to kapitule 1000 kop míš., a zavázal se i za dědice odváděti roční stálý plat 16 kop 20 grošů; rovněž měl, chtěl-li by dvůr prodati, dříve jej nabídnouti ke koupi kapitule.

Svědčí to o zámožnosti našeho malého člověka na sklonku 16.věku. Jmenovaný dvořák Jílek dle výpovědi svědků zdědil prý mnoho po otci i po Janovi, bratru svém, takže dvůr jeho byl prý statek mohovitý a on, Jakub, člověk "zásobný a možný". List hamfestní, vydaný od kapituly, potvrdil mu r. 1594 i císař Rudolf II., uděliv mu list erbovní, aby se mohl psáti "ze Statenic", za kteroužto konfirmaci také taxy do kanceláře dráhně dáno.

Chtějíce poznati blíže život a celé hospodářství na takovém svobodném gruntě, podívejme se do jeho hospodářství; ó jak tehdy kvetl u nás na venkově blahobyť, lid byl zámožný a spokojený, než přikvapila katastrofa bělohorská a s ní všecky hrůzy a bídy pro naši vlast.

Pan Jakub Jílek, stav se svobodným, t.j. vykoupiv se z poddanství, zařizoval se dle svého stavu /archív místodržitelství C 215, num.M./sub 19/. - Vzal si za manželku Sabinu z Pšel a Eknfeldu, jež mu však záhy zemřela; dětí po ní nezůstalo. Neoženil se sice, ale zato si přivedl do svého dvora hospodyně; byla to paní Maruše Nosálovská z Věšky, osoba stavu rytířského. Přivezl si ji pan Jakub Jílek svými koňmi ze Statenic od své paní matky Kalendové hned po smrti své manželky. Tato nová hospodyně nebyla zrovna chudá, jak

nám vypravuje jeden očitý svědek. Hned druhého dne po příjezdu svém do Vořechy paní Maruše otevřela své truhlice ve sklepe a tam přítomnému zedníku Markovi, kterýž tehdaž u pana Jílka dělal zednické dílo, obmítal sklepy a co potřebí, opravoval, ukazovala své věci. Vyložila z truhlice sedm hedvábných sukní a "šorcpelo" damaškový, zelené čechlíky, rukávce povlečené a k tomu dva páry zlatých "armpantů", jeden stříbrný pás a druhý na aksamitu černém s růžemi a zámky pozlacenými a zlatých, nemálo i jiných peněz namnoze. To všechno jemu ukazovala a plačíc řekla: "Jestli mi je pan Jakub rozvundá, bude mi toho líto; nerada bych toho sobě rozstrkala". Marek jí však těšil: "Nebojte se, nerostká, ještě více sobě přikoupíte."

Brzy po tom, a to r.1602 pan Jakub postavil si s velkým nákladem pěkný dům; náklad na tuto stavbu kryl z půjčky od paní Maruše. O tom vypravuje jeden svědek, jeho příbuzný, že "slejšel voď jinejch lidí, že by Jakub Jílek nikdyž svého dvoru vystavěti nemohl, kdyby penězi paní Maruše nebyl zakládán a že to stavení jejími penězi, které ona k němu přinesla, jest vystavěno."

Podobně mluvil i jiný svědek: "Kdyby jí nebylo, že by ani to stavení, které jest Jílek vystavěti dal, vystavěno nebylo."

Jest s podivením, že ji nepojal za ženu, ačkoliv s ní jako se ženou žil, jak praví tehdejší rychtář Václav Holeček z Vořechy: "S ním nebyvši oddána, tři děti zplodila a jeden syn ještě živ jest, byla u něho jako za kuchařku." Avšak dle jiných byla více než kuchařka; vším vládla a čeládka všecka jí paní říkali, měla všecko pod mocí, klíče ode všech věcí, sklepy, komor, pokojův, truhel, vše od peněz a jiných věcí přijímala, schovávala a vydávala, takže jako mocnou vladařkou byla. Všecko hospodářství spravovala a věrně se chovala. Sám Jakub Jílek jí v tom chválil, že dobrá hospodyně jest, a kdyby jí neměl, že by nevěděl, kde rukou dítí.

Totéž jiný svědek dotvrzuje, že ona nejdříve ráno vstávala a nejdéle ležat chodila, čeládku na dlouhé noci po snídani k Lodenici půl druhé míle vypravovala, takže tam do dne přijížděli a sobě na vozy sena nakládali.

Do klidné domácnosti páně Jílkovy těžká rána zapadla za vpádu lidu pasovského v r.1611 /Soudní kniha Arch.praž.č. 1069: srov.Pam.archeol.1901, str.429/. Pasovští tehdaž obsadivše část Prahy, rozjížděli se po lupu do nejbližšího okolí a přijeli také do Vořechy. I udeřili se tří stran nejprv na dvůr Jílkův, avšak že dveře byly dobře zavřeny, nemohli se tam tak lehce dostat. Jakub Jílek bránil se a nechtěl jim otevřít, a oni pak k němu "z mušketu udeřili" a jeho zastřelit chtěli; kdyby jim byl mušketu rukou nezdvihl, byl by zastřelen. Tu pozoruje statečný obhájce svého majetku, že každý odpor jest marný a vida, že dobře nebude, vzkřikl na své lidi, aby jim dveře otevřeli. Když se tak stalo, všichni vo-

jáci se tam valem hrnuli a jali se sekerami řeznickými dvéře, zámky sekati a rozbíjetí a do pokojů a truhel se dobývali. Poberali ze čtyři loží peřin, ručnice a jiné všecky věci, co v almarách a v pokojích hořejších bylo, i toulce pryč odnesli. V dolejších sklepech všecky truhly potloukli i truhličku, kterou měl po nebožce své s jejími klenoty ze zlata, stříbra a co v ní bylo i "armpantů", koflíků, řetězů, všechno i z velkých truhel poberali. Vyloupivše dům, vrhli se na ostatní hospodářství a vzali si hřebce i hřebici v ceně 100 kop míš., jehnat 42 a jiného dobytka po polích nemálo poberali; ano i obilí ssuté, tedy vymláčené a na sýpce uložené, poberali, zkrátka nač v témž domě přijítí mohli, odnesli. Pan Jílek prý říkával, že by za tu škodu nevzal 2000 kop míš.- Jedině zachránil truhličku zamčenou, náležející matce jeho, v níž patrně byly klenoty nejvzácnější, tím, že ji dal před vpádem vojáků pasovských ve vohništi v kuchyni zazdíti a po odchodu ji zase vyzdvihl. Po odjezdu Pasovských pak stihlo jeho hospodářství nové neštěstí: všecken dobytek hovězí mu zhynul, takže mu ze 60 kusů nezůstaly než tři krávy a patero telat. Že také navštívili oni lotřící příbytky ostatních vesničanů a je vyloupili, můžeme směle se o tom domnívat; brali bohatému i chudému, jen když bylo co. O celém příběhu tomto vypravuje Václav Náhlejš z Loděnic, který právě tehdy přišel Jílkovi ohledatí včel a byl svědkem loupeží Pasovských ve dvoře Jílkově, sám ovšem se svým vnukem Havlem ustoupil do dolejší poustky a odtud vše pozoroval.

Po odchodu Pasovských Jakub Jílek hleděl napravit škodu ve svém domě. Tak Alžběta Pietikostelová vypravuje, že když byla u Jakuba Jílka ve Vořeše, viděla tam statek nabitý od hospodářství, šest loží pěkně ustlaných s mřížemi povlečených; jiný svědek zase vypráví, že pan Jakub měl několik koflíků stříbrných, pozlacených, starého díla, i také nového jako porhezy, konvičku ve dva žejdlíky stříbrnou, pozlacenou, k tomu 12 lžic stříbrných, mistrovsky udělaných, několik prstenů zlatých s drahými kameny a sekrýt zlatý, řetězy a jiné ozdoby; mimo to drahé kusy od cejnového nádobí a ubrusů.

Se sousedy ořešskými žil ve shodě a přátelství, mnohé z nich bral i ke své službě. Nejčastěji u něho meškal Havel Knotek, chalupník, a lečjaké konal jemu služby. Ten vypravuje, že na samém zlatě jest přes dva žejdlíky dukátů u něho viděl; k tomu svršky a nábytky jiné, mnoho od šatů chodících i ložních. Anna Kroupka, dělnice v jeho dvoře, viděla u něho tři koflíky a 12 lžic a potom jeden koflík starého díla, který nosila na Tři Krále do Tachlovic ku knězi Janovi světití, a konvičku pozlacenou uvnitř i zevnitř, též dva pásy stříbrné; často pan Jakub říkával, že má, děkuje Pánu Bohu, na zlatě a stříbře všeho dosti. Kašpar Hruška z městyse Úhoště býval často u Jakuba Jílka hostem, a tu vykládá: "S ním jsem jídal, píjel a mně jest okazoval červený pytlík a v něm dukátů a na mísu cejnovou je vysypal a jiný pytlík plátěný běžných peněz, mluvíc, že bych jich nepropil ani na páleném ani na víně. Jiný veselý společník páně Jílkův byl jakýsi Jířík Kašpar, který sděluje, že kdýž bývali při "trunku", říkával

val tento: "Mám se nejlíp, nežli před těmi beštiáky pasovskými", a vyňal pytlík, zda s dukáty či s početnými groši, neví.

Ale, zdá se, že pan Jakub měl tu slabou stránku ve své povaze, že se rád vychloubal před lidmi svým bohatstvím, zvláště, když sám svobodník žil mezi lidmi poddanými. Proto uvádíme i výpovědi jiných svědků, sousedů jeho, kteří se s ním stýkali a měli tak příležitost blíže nahlédnouti do jeho vlastních poměrů.

Tak vypravuje MARTIN PANTA, že k žádosti pana Jakuba jezdil na klisně po lidech a vypůjčoval se ke žnům na dělníky po 30, 50 i 100 kopách pro něho. Ba docela vyvrací ono vybájené bohatství Jílkovo slovy: "... a že se penězi a klenoty chlubil, toho nic nebyvalo." Dále zmiňuje se o velké škodě, kterou jemu způsobili Pasovští, a dodává: "... a sám pan Jakub do lesa, nechtějíc zabít býti, utekl." Podle toho však vidíme, že tento svědek nebyl dosti zpraven, když onen Václav Náhlej jako očitý svědek tvrdí, že pan Jakub sám neohroženě hájil svého statku.

Podobně jako Panta, vypravuje ŠTĚPÁN ZELENKA: "Byvši já u něho za poklasného mnohonácte let, neviděl jsem u něho veliké sumy dukátů a zlata, přede žněmi jezdil jsem se vypůjčovat 10, 20 i 30 kop a na cedulku vyjednával; také i u Mikuláše, kromáře se dlužil. Proti tomu však stojí zase výpověď jednoho příbuzného Jakuba Jílka: "Když jsem u něho bejval, jest mi začasť, pravil, kdyby ho tak kdy jaká dobrá koupě nějakého statku na svobodství potkati mohla, že by jej koupiti chtěl, nebo že ho má čím zaplatiti a že se raději dluží, než by tou dobrou mincí hejbal."

Vyloupením svého dvora od Pasovských byl sice velice zkrácen na svém majetku, ale po smrti své matky dědil po ní značné dědictví. Tak aspoň vypravuje Lidmila SKŘIVÁNKOVÁ, patrně příbuzná jeho: "Jsem toho povědoma, že nebožka paní teta Kalendová měla tři koflíky stříbrné, okolo krajů pozlacené, pás stříbrný a pozlacenými zámkami; při tom jsem u ní viděla mnoho zlatých, nevím, co jich bylo, bylo jich dráhně pytlíček dlani zdýlí, při tom ode všeho buď šatův vlnitých i jiných věcí dosti měla. A to všecko při Jakubovi, synu jejím, zůstalo a mé dceři odkázala s lůžem šatů, ale on jí nic nedal a to vše také tam zůstalo." Také tak svědčí i Anna STARÁ, podruhně ve Vořeše, že po smrti své matky pan Jakub vzal i onu truhličku její s klenoty a penězi, kterou byli zadili před Pasovskými v ohništi, a také všecko jiné, což měla, dal nositi i na smyku voziti do svého dvora. Přece však bylo mu málo tohoto dědictví, podle svědectví Anny FANTOVÉ, jež praví, kterak pan Jakub si stěžoval, že matka jeho před smrtí všecko přátelům rozdala a jemu dosti málo nechala.

Jakub Jílek hospodařil na svém dvoře 22 let, kapitule odváděl náležitý plat ze svého dvora a i berně, co na sněmích obecních na grundy svobodné svalováno a ukládáno bylo, řádně platil.

hotové peníze, klenoty i jiné svršky.

Za to jmenování dědicové byli povinni vyplatiti tyto odkazy: kostelu ve vsi Vořeše, kde tělo jeho odpočívati mělo, 50 kop míš., kalich stříbrný dopolu pozlacený s rouchem a zlatem a stříbrem vyšívánou. Maruši Nosalovské za její mnohé a věrné služby s Jiřkem, synem jejím, proto, co jest u něho v službě byla, že se jí za to nic neplatilo, aby jí vydali do roka po jeho smrti 1000 kop míš.; pak následují ještě některé menší odkazy. Také si vymínil i odpustiti některé dluhy. Listinu tuto vlastnoručně podepsal i pečeť či sekryt přitiskl; totéž učinili svrchu jmenovaní tři svědkové, však sobě a dědicům svým beze škody.

Křaft tento vložen byl spolu i s oním listem mocným císaře Matyáše r.1615 v pondělí po neděli provední do desk zemských do kvaternu trhového nového červeného /Des.zem.137, H.20/.

Učiniv takto pořádek o statku svém, klidně se oddal osudu, očekávaje s důvěrou v Boha konec svého života. Zimu z r. 1614 na rok 1615 ještě přečkal; než přece ležel mu na srdci osud jeho hospodyně paní Marušky a jejího dítěte Jiříka, vždyť to byla vlastně jeho krev. Ale stud před lidmi snad nedopustil, aby veřejně se k němu znal, ač lidé to věděli. Zřejmý projev takového citu a starosti učinil krátce před svou smrtí.

Bylo to v pondělí velikonoční r.1615, kdy k němu přišel už několikrát zmíněný chalupník vořeský Havel Knotek a zastihl u p.Jakuba na návštěvě pana Pietikostela. Pan Jakub mu kázal, aby stíhl na stůl, aby posnídali s panem Pietikostelem. Přišla tedy Dorota, Ludvíka Řezáčova dcera z Řeporyj, jež u něho v službě byla, aby jídla na stůl připravila.

Mezitím prý, jak obě jmenované osoby vypravují, bylo to dole v světnici v okně - pan Jakub, když před ním pan Pietikostel stál, ruce sepnul, až mu slzy z očí tekly, a pravil k němu: "Pane synu, prosím Vás, kdyby ane Pán Bůh vzal, nedělejte křivdy Maruši a žádnému činiti nedopouštějte; neb doma nemám hotových peněz než všecko na ourocích." Pan Pietikostel dojat touto prosbou, dva prsty přede všemi přítomnými zdvihl a velice se Pánu Bohu přísahou zavazoval a odpovídaje jemu, pravil: "Můj milý pane otče! Zachovej Pán Bůh; abych po Vaší smrti měl jí dělati nějakou křivdu." Přitom sliboval jemu, že tak se zachová, jak pan Jakub poroučí, neb by se obával, aby jej Pán Bůh časně i věčně netrestal.

Paní Maruše neměla však veliké důvěry i k těmto slibům a přísahám, neboť když viděla, že života pana Jakuba jest namálo, hleděla své věci odstraniti do bezpečí. I poslal ještě pan Jakub sám Havla Knotka k Matějovi Mnichovskému, měšťaninu Nového města pražského, na klisně s prosbou, aby dopřál sklepa paní Maruši v domě svém, kde by své věci si mohla složit, že mu rád zaplatí. Pan Matěj svolil; i byla Maruše od pana Jakuba napomínána, aby těch věcí nevydávala, leč by je prve sobě poznamenala, mnoho-li jich jest. I přinesla před

něj svoje šaty ložní a svršky, a on na to hleděl, když je před jinými tu přítomnými pomáhala do žoku žokovati. Dala odehnati dvě krávy, které byla si koupila od Doroty Hanzlové ve Vořeše, zase do její chalupy. Mělať prý paní Maruše i svůj dobytek ve dvoře Jakuba Jílka, který sám podle slov Václava Náhlého jí daroval tři krávy a patero telat, jež mu zbyly po vyloupení dvora od Pasovských, a přál si, aby jen čeládku omastkem vychovávala a je jako své vlastní opatrovala.

Bylo patrné, že paní Maruše chtěla co nejvíce pro sebe si zajistiti ze dvora Jakuba Jílka, dokud tento oči ještě navždy nezavřel. Vypravuje nám o tom Anna Kroupka, jež byla zaměstnána jako dělnice ve dvoře pana Jakuba, takto: "Když jsem přišla domů z vinice ten čtvrtek, když pán měl umřít, dívky moje mi řekly: 'Matko, opustilas pána, již umírá.' Když jsem pak přišla domů, paní již všecko dala odvézt na voze do Jinočan, krávy, vepře všecky dala odehnati a Štěpán ZBUSKÝ vzal hřibata. I já potom řekla paní Maruši: 'Paní, co jste všecko pobrali od klynotův'. A ona odpověděla: 'Všecko'. A já na to: 'Když jste nenechali ani jednoho koflíku, pan děkan i jiní, co tu bývali, vědí dobře, co jest tu bylo.' A ona řekla: 'Co je mi po nich.' A pak jsem se jí ptala: 'Co jste vzali od šatův ložních?' - Paní Maruše odpověděla: 'Do jednoho žoka jsem strčila čtrnácte a do druhého šest kusů.' To vše poslala do Jinočan i s truhlicí.

Potom v sobotu, když ještě pán neskončil, ale nemluvil již nic, šla jsem s paní Maruší do sklepu; tam dala mi cínového nádoby do třech náší, nesla jsem je sama třetí k jedné sousedě, Hanzlové řečené, ve vsi, a ona ho přijíti nechtěla, až je vyčtu. I vyčtu jsem se s tou sousedou; bylo ho 77 kusův, kromě největších mís a konvic, jež byly už u Knotka chalupníka. Potom po smrti pána, když se stal křik, že budou pečeti ty věci, které jest Maruše dala k paní Jandlové do Jinočan, ona slyšíc to, jí paní Maruši vzkázala, aby sobě takové věci zase pobrala, a paní tam šla s služebníkem pana Petra Jandle a s sousedou Dorotou Knotkovou, a vzala truhličku s těmi klenoty do putny a potom paní kázala je dovézt na svém voze přes louky ke Zbuzanům, neb již pozdě bylo. To bylo tu sobotu, když pán umřel, a do Vořecha ji zase přinesla a nechala ji ve špižírně, a ještě potom povlečení z velkých truhel vzala a do malé truhly je vandala a do jedné náše a nesly jsme to do špižírny. Potom na neděli pro mně poslala, abych jí to zase odnesla, a když jsem přišla, pravila, že nesmí toho vydávati pro Matouše; dále já nevím, kam se to podělo. Potom šla také do sklepu, a vzala ve sklepě v truhličce pytlík peněz, a řekla: 'To jsou ty český groše běžný.'

To všecko dalo se ovšem potají, ačkoliv lidem neušlo, že se vše odnáší ze dvora; aby se kryla, poslala paní Maruška pro Václava Holečka, rychtáře, aby k ní přišel do dvora, jak o tom též vypravuje dále: ".... abych spatřil, co z něho veze, pravila, abyste toho byli povědomi a potom abyste neřekli, že něco odsud vezu. Vykázala mi dvě truhlice a ony

byly prázdný.

Příkladu jejího pak následovali i jiní. Tak Havel BRANČ nádeník, pokradl prý šest kusův ložních šatův a šaty po zemřelém panu Jakubovi a 13 kusů povlácení. Tovše jest mu zase paní Maruše v přítomnosti rychtáře a konšelů pobrala a k rychtáři na právo odnésti dala, jakož i stůl, který on ukradl, od něho zase do dvora odnešen. Mimo to pokradl čtyři kusy peřin a je ze dvora vynesl a dal je k uschování k Anně BREJCHOVÉ do Řeporyj. K tomu ještě přidává ŠTĚPÁN ZELENKA, kovář Ořešský: "A Anna Kroupka, žena jeho, taky jest zlodějka neb pro zlodějství v Vořeše na rychtě seděla do třetího dne v řetěze, a od pana děkana rychtáři poručeno, aby p. ouředník jeho Havla i s ženou z gruntův prelátských pro zlodějství vypověděl.

Na bohaté dědictví však čekali ještě jiní; jednak ti, kteří byli ustanoveni za dědice, jednak zase někteří, kdož se domnívali, že mají k němu určité nároky.

Bylo to tedy v r.1615 v sobotu - kterou, nikde se nepraví, snad někdy v květnu t.r. - když zemřel pan Jakub Jílek.

Dovídáme se o tom z vypravování jednoho z přátel, který přijel na pohřeb, takto: "Když s přáteli jsem jel do Vořecha, potkali jsme jednoho pacholka, z téhož dvora na klisně, kterýž pospíchal. Ptali jsme se ho, kde jede, povídal, že pro pana Jana starýho Pietikostela; tolikéž s vozem se čtyřma klisnami, ptal jsem se jí: Jsou to klisny, pravili, že z Vořecha neboš.Jakuba Jílka, že jedou pro pivo a jiné potřeby k pohřbu. Potomně když jsme k Vořechu vsi přijížděli, tu jsme spatřili na druhý cestě, že pání prelátí hradu pražského taky tam pospíchají, i předjeli jsme je, a byli jsme tam prve nežli oni. A nějaký pan Matouš Michal majíce mnoho klíčů nám jesti vrata otevřel, a potom zase zavřel a zamkl.

Po malé chvíli přišli pání prelátí, a dali učiniti od sebe promluvení, že jim ten statek po neboštíkovi Jakubovi Jílkovi náleží, Pan Petr Tandler tolikéž. A Pan Jan Jiří Pietikostel týmž způsobem; naposledy potom se spolu snesli, aby bylo z inventováno. I šli do té komory, kde tělo mrtvé téhož neboštíka Jakuba Jílka leželo, stály tam, dobře se pamatují, dvě truhly; nemajíce k nim klíčův, zámky stloukli, na větším díle týž pan Matouš Michal to činil, a ty truhly zotvíral. Nic jiného tam nebylo nežli nějaké kožichy. Tu jest pan Petr Tandler pravil, že jsou byly nebožky sestry jeho. A Jakub Jílek že jest je Maruši Nosalovské daroval. Potomně šli do maštale, kde klisny stávaly, kolik jich doma bylo, ty jsou popsali.

Tak pochopíme, že paní Maruše měla tolik na spěch s odklizením všech věcí, které snad byly její, anebo na které si dělala nárok.

Pohřeb vykonán asi s nádherou a slávou; tělo zemřelého

uloženo dle jeho přání do rodinné hrobky, jež nachází se bezpochyby pod dlažbou kostelní ve hlavní lodi chrámové s obou stran velkého sloupu, kde dosud lze spatřiti kamenné náhrobky.

Po pohřbu sešli se všichni účastníci k přátelské hostině do dvora Jílkova; ale tu prý ani nebylo nic od cejnového nádobí, ubrusů a jiných potřeb pro uctění těch poctivých lidí, kteří přijeli na pohřeb, když se jídlo dávalo. Jedna z příbuzných vypravuje o tom, že všecko bylo pusto a rozebráno, dobytek odehnán a hůře než po ťojácích "splundrováno" bylo, a že by to Maruše udělala a vše rozebrala, povídají jsem slyšela. Říkala prý, že kdyby pan Jiří Pietikostel ten dvůr držeti chtěl, že by se s ním chtěla na pravou polovičku rozdělit o všecko, což pobrala, a dva koflíky a konvičku stříbrné, kteréž také vzala, dáti a upřímně hospodařiti pomáhala; ale tomu šelmě Matoušovi, že nic dáti nechce.

Sotvaže uložili mrtvé tělo Jakuba Jílka do hrobky a hosté pohřební se rozjeli, dědicové se ujali svého statku a zahájili právní kroky proti Maruši Nosalovské. Nejprve vystoupili proti onomu článku v kšaftu pana Jakuba Jílka a vymohli na soudu zemském, že odkaz jí učiněný od pana Jakuba prohlášen za neplatný. Neboť ona, Maruše Nosalovská jest zjevná kurva a její syn jest zjevný panchart a zřízení zemské o tom vyminuje, že osobám takovým nemá v desky zemské kladeno býti. Na to že onen mocný list Jakub Jílek neměl.

Co platny byly všechny sliby i přísahy od Jana Jiřího Pietikostela učiněné Jakubovi Jílkovi, že křivdy Maruši neučiní.

Ale nejen to; to byl jen začátek. Potom pohnali ji před soud staroměstský, viníce ji z krádeže a žádali, aby jim jakožto pořádným dědicům vše, co tak z toho statku pobrala, jehož sobě za 5000 kop míš. pokládají, zase navrátila, kde jest, aby se toho spravila tak, aby toho statku odkázaného mohli se zase dostat. /Archiv pražský č.1293, str.74/.

Maruše Nosalovská nejprve se ohražovala, že jsouc stavu rytířského, nepřísluší před soud městský; ale konečně svolila, že bude se hájiti. A tak začal soud. První výsledek byl 27.července 1616. Nejprve vyslechnuti byli svědkové strany žalující, potom i žalované. Z výpovědí jejich vynikl obraz celého hospodářství na dvoře Jakuba Jílka, jak už jsme dříve o tom se zmínili. Vedle různých osob stavu městského byli slyšáni jako svědkové i někteří sousedi ořeští. Ti všichni vypovídali příznivě pro Maruši Nosalovskou. Tak Dorota HANZLOVÁ svědčila, že ony dvě krávy, které k ní paní Maruše dala odehnati, byly její a rovněž že měla u ní několik kusů cejnového nádobí, jež jí vráceno, jediné že paní Maruše dala si k ní schovati některý kus "pernejch šatů".

Podobně Anna, manželka Martina FANTY svědčila o jedné vzácné sukni ve prospěch Maruše: "Že ta sukně bílá damašková s červenými třemi aksamitu červeného dobrého prýmy a na vrch těch prýmů dobré zlaté pasomany vlastní paní Maruše Nosalov-

x/ D.Z.137 H 20.

ská z Vísky jest a že jest paní Sabina nikdy takové sukně neměla." -

Také odmítala paní Maruše svědectví rodičů Jana Pietikostela, tvrdíc, že dle práva rodičové dětem dokud nejsou od nich ze statku vybyty, svědčiti nemohou. Naproti tomu žalobcové odpovídali, že nejde o statek nedílný mezi rodiči a dětmi, nýbrž že statek byl jemu odkázán ne od rodičů, ale od Jakuba Jílka.

K jakým koncům celý ten soud dospěl, nebylo možno se dopátrati; ještě r.1619 dostala Marie Nosalovská povolení od soudu staroměstského, že smí zase tři měsíce dlíti mimo Prahu, aby si své věci opatřila v té rozepři s Janem Jiřím Pietikostelem, z toho jest viděti, že ještě skončen nebyl. Odtud zaniká veškerá stopa celého sporu snad i následkem velikých těch převratů, jež přivodila pohroma bělohorská.

Než jednání Jana Jiřího Pietikostela nebylo jistě náležité a upřímné. Jak jsme viděli, ošidil Maruši o onen podíl 1000 kop, jež jí vlastně náležely jako její služba, oklamav Jílka, jsa lépe obeznámen s celým aparátem zřízení zemského. Stejně divné světlo vrhá na něho proces soudní v r.1628, kde stihán byl pro pomluvy jistých osob, že by zlato a stříbro v zemi sbírali, tavili a ze země vyváželi. Rozsudek v té věci, jak jsme našli v soudní knize pražské, zněl: Poněvadž jest on Jan Jiří Pietikostel těmi nejistými, nedůvodnými a nepravdivými z opilství a ožralství mluvenými klevetami, k tomuto zaneprázdnění příčinu dal, tak že to míst nejpřednějších se doneslo, pro takovou svou vejtržnost a nerozvážlivost má býti za čtyři neděle vězením o chlebě a vodě trestán; vše podle práva.

Zato dědicové kšaftem ustanovení musili hájiti svého práva i proti kapitule. Jak už jsme svrchu se zmínili, kapitula hlásila se k uprázdněnému dědictví po zemřelém Jak. Jílkovi, jakožto k odoumrtí. Byla by ráda zase dvůr ten uvedla v dřívější poddanský poměr a dožadovala se i ochrany u císaře Matyáše. Než Jan Pietikostel, jakožto úředník při kanceláři české, získal si přízeň nejvyššího kancléře a jeho přímluvou císař učinil rozhodnutí ve prospěch jeho proti kapitule. Narovnání o věci té stalo se 6.dubna r.1616 v tom smyslu, že císař Matyáš potvrdil jim hamfest císař. Rudolfa, daný druhdy Jakubovi Jílkovi tak, jako by jim samým byl dán, takže kapitula jim neměla v ničem překážeti a nic od nich žádati než svůj plat. Toliko jí za to měli dědicové vyplatiti 500 kop m. a rovněž zvýšen roční plat ze dvora onoho na 24 kopy ročně.

Oba jmenovaní dědicové potom dohodli se o dědictví tak, že Jan Jiří Pietikostel vzdal se své poloviny ve prospěch druhého dědice Matouše Michala asi za nějakou náhradu. Tím stal se tento sám majitelem a hospodařil se svojí rodinou. Jemu však nebylo osudem dopřáno, aby pokojně žil na zděděném gruntu, jako jeho předchůdce. Tou dobou schylovalo se v Čechách k velkým bouřím, hlavně z příčin náboženských. Katolická stra-

na vždy směleji a odhodlaněji vystupovala proti většině protestantské, až ji dohnala k zjevnému boji. Nešťastnou bitvou bělohorskou ztracena dobrá věc českých protestantů a vítězný cizák Ferdinand II. krutě mstil se nad poraženými. Běda tomu, kdo přišel nějak do styku s odbojnými stavy, i ten zakusil na sobě "trestající spravedlnost uraženého majestátu." Odtud nastává nešťastný obrat v osudu našeho lidu; hrozná bída a nezměrné útrapy valí se nad českou zemí. Chceme ukázat, jak tyto události působily i na život na našem svobodném gruntu. Odbojní stavové, zahájivše boj, zvolili si třicet direktorů, kteří pak vedli správu v celé zemi. Direktori jali se stíhati všechny opory katolické strany; vedle řádu jezuitského byla to i kapitula pražská. Sněm zemský se usnesl, že statky duchovní mají býti prodány, aby peněz se použilo k válce. Tím i naše ves jakožto statek kapitulní přišla na prodej; hlásilo se kupců několik. Nejprve jakýsi zeman Kuneš nabízel stavům peníze jako půjčku na ves Vořech; potom i Matouš Michalův dědic Jílkova dvora, přihlásil se jako kupec. Činil tak prý spíše pro zachování svého dvora, kterýž daleko více vynášel než ta ves. Dříve však zašel si ke knězi Kašparovi, děkanu kostela hradu Pražského, na poradu. Při tom se divil, že přece kapitula pražská je dobře opatřena svými výsadami, tak že ani sám král, ani kdo jiný jí nic vzíti nemůže bez jejího svolení, a kdyby co vzal, že to nemá žádné moci. Děkan ovšem to uznal a sám prohlásil, že kdo půjčuje direktorům na vesnici kapitulní, že darmo peníze dávají; neboť ta věc stálá nebude, byť pak to trvalo dvě i tři léta. K tomu dodal ještě: "Mnohým jest nyní chléb kněžský sladký, ale potom bude jim hořký."

Vída, že svolení kapitulního nedojde, odešel, ale myšlenky té více se nevzdal. Když pak zvěděl o nabízené půjčce zemana Kuneše, zašel si ještě jednou k děkanovi Kašparovi, že by sám půjčil peníze na ves kapitulní stavům. Děkan opětně jej varoval a odpověděl mu, má-li mnoho peněz a chce-li o ně přijíti a darmo je dáti, tedy že to může rovně jako jiní učiniti.

Tu konečně obyvatelé naší vesnice sami uslyševše, že má býti jejich ves prodána od stavů a tím i oni mají dostati se pod novou vrchnost, připadli na šťastnou myšlenku, že by sami si mohli ves koupiti a tak sebe vykoupiti z poddanství. Příležitost byla vábná a příklad měli na Jakubovi Jílkovi, který tak před čtvrt stoletím se vykoupil a viděli, jak se mu potom dobře vedlo jako člověku svobodnému. I jali se všichni sousedé o to starati, aby nejprv peníze k tomu potřebné někde se vydlužili. Dříve však zašli na poradu k děkanovi kapitulnímu. Přišli asi jen někteří, jichž vůdcem byl tehdejší rychtář vořešský Václav Holeček. Děkan nebyl ani tím překvapen, ba docela se vyjádřil, že by jim i toho přál, kdyby je to štěstí potkati mohlo; ale nakonec jim dobře poradil, že to věc daremná, neb direktori, ač by peníze takové od nich vzali a jim připověděli, že je žádnému více neprodají, přece naposledy že by je někomu prodali za poddané, a tak by oni

jen škodu z toho měli. Na tom tedy sousedé přestali a té dobré rady uposlechlí, vyčkávající, jaký nakonec osud je stihne.

Zato Matouš Michalův sledoval pozorně běh věcí veřejných. Když totiž direktori jali se ostřeji vystupovati proti katolíkům, došlo i na kapitolu pražskou. Tato byla na rozkaz direktorů ze zámku pražského vypovězena. To vidě Matouš, že již "je jako s kapitulou veta", více se nyní neohlížel na nikoho, a chtěl konečně také sám okusiti toho sladkého kněžského chleba. Spolčil se s Matějem Mnichovským, měšťaninem Nového Města Pražského, a nejprv zapůjčili oba stavům obojným na ves Vořech 1200 kop míš.- To byl začátek, pak přišlo ostatní. Hned potom dostavili se do Vořecha nařízení od stavů komisaři kraje slánského, v němž ves ta se nacházela, a odhadli celou ves na 3310 kop 43 gr 5 peněz míšenských. V té sumě koupili /D.Z.193 E 5/ oba jmenovaní r.1620 ve čtvrtěk po sv.Matěji ves Vořech od děkanství a kapituly kostela sv. Víta na hradě pražském s dvory kmetskými a platy stálými od dvanácti lidí osedlých v též vsi, se slepicemi, s vejci, jež poddání dávali kapitole. Při výpočtu všeho, co k té vsi příslušelo a tím vešlo v držení nových majitelů, uvádí se, že koupili ves tu s lidmi osedlými i neosedlými, s vdovami, se sirotky přítomnými i nepřítomnými nebo z těch gruntův zbehlými; dále s háji, porostlinami, s občinami, s dědinami ornými, neornými, s lukami, práhony, s pastvinami, s potokem, s vodotečinami, s mlejnem na týchž gruntech ke vsi Vořechu náležitým, poplatným, potom i s podacím kostelním, to jest s právem patronátním, s lomem kamene, s krčmou vejsadní, tedy s plným panstvím, v těch mezích a hranicích, v nichž to dědictví záleží. Při stvrzení této smlouvy odvedli kupující stavům vedle již svrchu uvedené sumy, kterou dali jako půjčku, 1094 kop 13 gr 5 peněz, 1000 kop zůstalo na vsi vyhraženo kapitule, jež z nich měla dostávat deputát ročně 60 kop splatný vždy o sv.Havle a sv.Jiří po 30 kopách.

Po podepsání této smlouvy tržové zastupoval Matouše Michala Jan Jiří Pietikostel jako registrátor desk zemských, kamž celá tato smlouva byla i zapsána, čímž nabyla plné platnosti. Druhý společník Michalův, Matěj Mnichovský, zemřel záhy, ještě než zápis o koupi té vešel v desky zemské, takže tam místo něho uvádí se již pouze jeho manželka Regina Justina. Matěj Mnichovský, potom i jeho manželka, jediné o to usilovali, aby se bralo pivo jeho do krčmy a víc se o jiné nestarali. Zato Matouš Michalův stav se takto pánem vsi, všecko tam řídil a spravoval; při soudu vesnickém a při počtu zádušním sám osobně byl přítomen. Přirozeně, že všude dbal svého prospěchu; především hleděl dostati do rukou svých i polnosti zádušní. I nařídil rychtáři Václavu Holečkovi s konšelem jednoho dne, aby ony pozemky zádušní, ležící poblíž vsi, zjištěl. Ježto nejvíce jich měl v držení Jan Jirát ze Zbuzan v dluhu peněz, jež půjčil kdysi na zvon, zašel rychtář k němu, aby mu to oznámil. I šel tento s rychtářem a vyšetřili, že jest té dědiny devedesát záhonů. I oznámil rychtář pánu své-

mu, kolik jí bylo. Tento jim poděkoval za to a pravil, že Jirátovi dá za ni jinou někde jinde, to i konečně učinil, ale dal pozemky či dědinu daleko ode vsi položenou a mnohem menší. Jakožto patron. kostela ořešského povolali noví páni kněze luteránského od sv. Štěpána z Prahy. Ten pak posílal tam svého kaplana, který konal ve Vořechu bohoslužbu, na jehož kázání i Matouš býval. Knězi katolickému Janovi, faráři tachlovskému, který kostel ořešský měl ve správě již dříve od kapituly, nedovolil Matouš v témž kostele přísluhovati a tomu na odpor byl.

Vůbec Matouš Michalův byl člověk povahy násilné. Ačkoliv sám dříve býval poddaným kapitulním, máje grunt poddanský ve vsi Dobříči, dosáhl toho, že byl z poddanství propuštěn, a nabyv dědictví po Jakubovi Jílkovi ve Vořeše, stal se pak koupí celé vsi od direktorů vrchností lidem poddaným ve vsi Vořechu. Jim hleděl vštípit při každé příležitosti úctu a respekt ku své moci vrchnostenské. To poznal zejména Dobíáš Hřebík, soused ořešský. Jednou, bylo to času postního ve čtvrtek 1.1620, přišel do krčmy Adam Solnický, "handlíř ve volech", a poslal si pro Hřebíka, s nímž patrně měl co jednati. Vyřídív nutné, začal řeč o běžných událostech slovy: "Již máte jinou vrchnost". Tu hned Matouš Michalův, jsa přítomen, vmísil se v hovor: "Nyněko jsem já na místě pánů prelátů." Adam, nečaje slov Matoušových, mluvil dále k Hřebíkovi: "Měli jste dobrou vrchnost, páni prelátí vám nic neubližovali." Načež týž odpovídal: "My bychom sobě vinšovali, aby páni prelátí ještě naši vrchností byli, a Pán Bůh ví, co se ještě stane".-- Popuzen tou řečí Matouš obořil se zhurta na Hřebíka: "Co ty, ošemetný člověče, chceš, aby páni prelátí tvou vrchností byli? I sápal se na něho; než ten ušel raděj z krčmy domů.

Brzy potom v jednu neděli, když Matouš byl v krčmě, přišel tam náhodou Hřebík. Matouš vida jej vcházeti, vzplanul hněvem a hlasitě volal: "Toť jde jeden jednuška."-- Na to Hřebík mu odvětil: "Pane Matouši, já nejsem takový". Matouš však rozhorleně vedl dále svou: "Poněvadž jednušky zastáváš, musíš takovým býti." Ale Hřebík se nedal a trval na svém slovy: "Páni prelátí byli dobří páni a já bych na takové vrchnosti chtěl přestati." To již nesnesl pan Matouš a volal naň: "Šelmo, zrádče! Veďte ho do klády!" -- Na jeho rozkaz skutečně přítomní tam ještě dva jiní sousedé PANTA a VIKTORIN odvedli Hřebíka a vsadili do klády, kdež seděl asi 6 hodin. Na přímluvu některých sousedů Matouš pustil v noci Hřebíka z klády a kázal jej před sebe předvésti a pravil jemu: "Nyníčko já jsem pánem; mne jakožto vrchnost vaši poslouchati máte a jiné vrchnosti sobě nevinšovati."-- Podobně vypravuje jiný soused Vořešský Martin PANTA, že často slyšel, jak Matouš nejednou říkával, že jednuškové /katoličtí/ kněží a mniši nebudou více nad nimi panovati a jimi vládnouti. Martin Panta byl týž, který musel na rozkaz Matoušův uvězniti Hřebíka; od té doby se poddaní báli takového pána a Panta v jedné své výpovědi uvádí: "A já potom vždycky jsem se jeho Matouše štítil a kde on byl, nerad jsem tu přicházel.

Kromě toho Matouš stav se pánem vsi, hleděl také dosta-
ti do rukou všechny zápisy o gruntech poddanských i kostel-
ních, čili tak zvaná registra gruntovní a zádušní. Když u-
slyšel, že ještě mešká děkan kapitulní v Praze, poslal ihned
k němu souseda ořešského Havla KNOTKA, aby mu je od něho při-
nesl. Tu teprve zvěděl děkan, že přece Matouš koupil ves Vo-
řech, nedbaje nikterak jeho rady, a projevil prý nad tím svo-
je podivení před přítomným Knotkem.

Panství Matoušovo ve vsi Vořechu však dlouho netrvalo;
přišel smutný podzim r. 1620, kdy na pláni bělohorské rozhod-
nuto nešťastnou bitvou o osudu českého povstání. Stavové pod-
lehli; do země vracejí se valem katolíci, vypuzení dříve od
protestantů. Vrátila se i kapitula hradu pražského a té musel
Matouš zpět vydati beze vší náhrady ves Vořech, takže jemu
zůstal zase jen jeho dvůr, který měl po Jakubu Jílkovi.

Roku příštího 1621 dne 6.června vdova po zemřelém Matě-
ji Mnichovském, společníku to Matoušovu, při skoupení vsi Vo-
řecha vyrovnala se s kapitulou za to, že muž její byl půjčil
peníze direktorům. Dala totiž náhradou kapitule ještě 130 kop
a za to kapitula slíbila jí, že krčmář z vesnice Vořecha mu-
sí jí zaplatiti dluh 60 kop míš., jež byl zůstal dlužen za
odebrané pivo.

Matouš Michalův odevzdav zase ves v držení kapituly be-
ze vší náhrady, hospodařil na svém dvoře, domnívaje se, že s
kapitulou jest vyrovnán, zvláště když kapitula přijímala od
něho povinný důchoď z jeho dvora i ourok z oněch 500 kop, za-
jištěných podle rozhodnutí císař. Matyáše z r.1616.— Podobně
nečinila jemu překážky, když odvozoval berní zemskou podle
způsobu předka svého Jakuba Jílka.

Ale obrat nastal r.1624; kapitula když viděla, jak cí-
sař bezohledně trestá přemožené stavy tím, že jim odnal je-
jích statky a jimi poděloval své věrné a i ústavy katolické,
vzpoměla si na provinění Matoušovo, zejména když pozorovali,
že stihán je každý, kdo měl nějaké styky s odbojnými stavy.
A takovým byl i Matouš Michalův.

Proto děkan Kašpar Arhenius z Radbuzy podal žalobu kní-
žeti Lichtenštejnovi proti Matoušovi. Vinili jej, že v čase
minulé rebelie dopustil se mnohých nenáležitých věcí, proti
Pánu Bohu, proti J.M.císařské a proti kostelu pražskému.
Hlavní body žaloby byly tyto: "že ves kapitulní Vořech řeče-
nou za dědičnou koupil, že kněze katolického z kollatury ka-
pitulní vybyl a luteránského predikanta či kazatele tam při-
jal, že nejlepší dědiny zádušní od chudého záduší vořeského
odnal a je sobě přivlastnil, a že naposledy poddaní kapitul-
ní, kteříž toho vinšovali, aby Bůh J.M. císařské zase do Pra-
hy pomoci ráčil tak, aby páni preláti zase jejich vrchností
byli, do vězení sázel; mimo to že o kapitule i kněžích potup-
ně mluvil.

Žalobcové ihned uváděli, jak měl by býti potrestán obžá-
lovaný Matouš Michalů. Žádali, aby byl v předešlou poddanost

kapitulní uveden i s rodinou svojí a dvůr jeho, na němž sedí, skrze složení toho hamfestu k starodávnému způsobu byl navrácen a jim k předešlému užívání a vládnutí byl postoupen.

Neboť oni vždy byli prý na odpor tomu kapitule škodnému hamfestu, jímž znamenitá ujma se stala kostelu pražskému.

Prosili knížete, aby tedy poručil královskému prokurátorovi, aby si obeslal Matouše jako svobodníka před svůj soud, a listy, které má Matouš na týž dvůr, aby složil do komory české.

Matouš Michalů, když se dověděl, jaké kroky proti němu zahájila kapitula, ihned sestavil si obranu, v níž vyvracel jednotlivé body žaloby. Koupení vsi prý stalo se s vědomím i povolením děkana kapitulního, který prý mu slíbil zapůjčiti peníze sirotčí, když by toho potřeboval. Koupí samu však provedl druhý jeho společník Matěj Mnichovský. Ač jen rok toho užíval, přece že pánům prelátům deputát nařízený řádně platil. Po šťastném pak vítězství J.M.C. toho všeho kapitule zpět postoupil, při čemž on přišel o všechny své peníze, jež byl za to dal. Dědiny zádušní že neodňal, nýbrž o ně se smluvil s Janem Jirátem, který je držel, a dal mu za ně jiné; záduší tím nic neutrpělo, ježto ourok a plat náležitý jako kdy prve z toho jde; ostatně že je hotov směnu tu zase zrušiti.

Dále že by nějakého kacířského predikanta o své ujmě do vsi Vořecha uvedl, to neučinil, nýbrž když tam byl uveden od kohopakkoliv, on sám Matouš, jsa v těžké nemoci od Pána Boha navštívený, ani do kostela nešel, jeho nikdá v ničem nepotřeboval. Ano když manželce jeho Pán Bůh pomocníkem býti ráčil, pro kněze pořádného katolického jménem Jana Maleniuse do Tachlovic že si poslal a ten také děťátko křtil, čehož kmotrové povědomí jsou. Co pak se dotýče potrestání Tobiáše Hřebíka, že z poručení jeho do klády byl dán, to že se nestalo za příčinou náboženství, jak on uvádí, než pro jeho k němu Matoušovi nešetrné chování a některá hanlivá slova se stalo, čehož lidé povědomí jsou; to udání od Hřebíka spíše učiněno proti němu z nenávisti a záští.

Rovněž popíral, že by byl o pánech prelátech nějak hanlivě mluvil. Hamfest, na jehož základě drží svůj dvůr, že jest potvrzen od císaře Rudolfa II. i Matyáše. Na této obraně své však Matouš nepřestal; věděl, že má proti sobě odpůrce mocného a bezohledného. Proto obrátil se ještě zvláštním prosebným listem na tehdejšího všemocného královského komisaře, pověstného Karla knížete Liechtenštejna, aby se zaň přimluvil u kapituly. Vymlouval se ještě, pokud se týkalo koupí vsi Vořecha, že odhodlal se k tomu spíše pro zachování dvoru svého, kterýž daleko více vynášel, než ta ves, a tak že ze dvou věcí zlých v času neštěstí jednu lepší sobě zvoliti přinucen byl. Také že dosti byl tím potrestán, že přišel o peníze, jež na ves byl půjčil a dal. Při tom odhaluje nám, jak zlé poměry tehdy nastaly i ve Vořechu; byla to

doba vojny. Vojska zejména do vesnic v okolí Prahy neustále přicházela a tu se ubytovala a dávala se živiti od obyvatelstva. Matouš stěžuje si, že častými "durchzugy a ložírováním soldatův" jako i pomřením dobytka koňského i hovězího přišel na mizinu; na konci ujišťuje, že jsa člověk sprostný, ne s rebelií, ale prací rukou svých se obíráti vždy hleděl.

Takových nešťastníků bylo tehdaž v Čechách ještě víc a všichni prosbami dožadovali se slitování; ale kdo dbal toho. I Matouš nedočkal se vyřízení svého sporu; v tom čase churavěl a tato rána mu dodala. Zemřel v pondělí po Hronnicích 1. 1625. Zůstala po něm vdova a šest dětí. Ti zdědili dvůr, ale také nedokončený proces s kapitulou, která ohledá žádání k nim neměla. Popírala, že by dvůr byl svobodný, nýbrž že je kapitulní dědičný, nikdy že vyňat nebyl z kmetičnosti /rozuměj z poddanství/; toho že nejlepším dokladem jest, že starodávny plat dosud se z něho platí kapitule. Žádala tudíž tato "šacunk" dvora a byla ochotna dáti vdově, co by jí náleželo, ale dvůr si chtěla vzíti sama.

Tak brzy po smrti Matoušově dostavil se do jeho dvora ve Vořechu jeden člen kapituly a u přítomnosti Jana Jiřího Pietikostela, jakožto poručníka osiřelých, učiněn soupis všeho majetku i nábytku; a ten mluví příliš zřetelně. Shledáno, že v téměř dvoře dokonce žádných svršků a nábytků, obilí žádného není, takže pustý a prázdný zůstává.

Bylo patrné, že rodina Matoušova byla na mizině. Ve své obhajobě vdova uvádí, že příčinou úpadku bylo, že otec a manžel její "zkrz lid vojenský pobráním dobytka a vytrávením obilí, též rancí peněz /t.j. zlehčením mince/ o všechno přišel; též zkrze připuštění boží koňský dobytek po dvakráte pomřel a tak jim nic více nežli toho gruntu nepozůstavil.

Jako dříve Matouš sám odpovídal ve svém spise na jednotlivé body žaloby a vyvracel je, tak opětně vdova se sirotky činila. Opakují se tu pochopitelně tytéž věci, jako ve spisu Matoušově, jen něco je poněkud odchylného od prvního; podle nich kněze nekatolického přivezl z Prahy společník Matoušův Matěj Mnichovský. To stalo prý se bez vále a vědomí Matoušova, neboť týž ležel prý nemocen v loži a po celý ten čas, kdy týž kněz z Prahy přísluhoval, k žádným svátostem Matouš nepřistupoval.

Vykládají dále, že výměna pozemků zádušních s Janem Jirátem stala se pro jeho vlastní prospěch; dosavadní, jež měl za humny vořešskými, byly na škodách a tak dostal za ně sobě bližší, které mohl dobře vzdělávati a osívati. Plat záduší z nich bralo, a když se páni o tu směnu domlouvali, neboťík odstoupil ještě za svého živobytí toho pole zádušního.

Co se týče potrestání Tobiáše Hřebíka, snažili se zmírniti vinu otcovu tím, že prý jej tehdaž do světnice toliko, ne do klády dáti poručil. Ale to bylo asi sotva pravda; jistě byl by to sám Matouš ve své omluvě uvést neopomenul. Na konci listu ona vdova a sirotci, kteří o věrného manžela, otce

a opatrovníka přišli a sami sebe pracně v tomto běhu vojenském živiti musejí, prosí soud pro lásku křesťanskou a útrpnost, aby přestal na mírném a chleba k vyživení jich šestero dítek a sedmé vdovy jim neodnímal. Brzo prací svou a svých dítek, z nichž nejstaršího syna s jeho manželkou v hospodářství k sobě přijala, zotavovala se vdova ze všech pohrom. Ale tu z dopuštění božího zase dvůr její k vypálení přišel; a když pak na podzim r.1629 i pak příští jaro velmi dobře osení sešlo, těšili se, že opět nastanou jim lepší časy a že budou moci dluhy mezi lidmi zdělané poplatiti. Tu v r.1630 konečně kapitula, jsouc netrpělivá, vystoupila rozhodně proti vdově po Matoušovi; ohledy na vdovu a sirotky u ní nic neplatily. Jí šlo o vlastní zisk - té lásky křesťanské na modlitbách trvajících děkana a kapituly kostela hradu pražského, jak se na listu podaném Liechtenštejnovi podepsali. I přišli komisaři, od kapituly vyslaní, ke jmenované vdově a oznámili jí, ježto manžel její Matouš byl rebel, že na touž ves Vořech peníze půjčil, za to že v pokutě polovicí statku jim propadnouti má a ona vdova i s dítkami že povinna jest se vystěhovati ze dvora toho.

To byla věru těžká rána pro vdovu a sirotky. Opětně podala prosebný list na kancelář českou, v němž znovu tvrdí, že muž její se k nevině své odvolával a nikdy v tom za svého živobytí pořádně vyslyšán nebyl. Svoje právo hájila zase známým hamfestem; kapitula, když ona jí bude řádně platiti povinný poplatek, že nemá příčiny na její živnosti ji zkracovati.

Rozhodnutí příznivé utiskovaným přišlo z kanceláře české dne 23.srpna 1630; praví se v něm, že děkan hradu pražského nemůže se ujímati téhož dvora jakožto hamfestem se řídícího na ztenčení regalii J.M.C. z něho vycházejících a pokuty nějaké na něm sobě pokládati, nebo dotčený Matouš Michalův není v pokutě kapituly hradu pražského, ale královské komory. A když držitel gruntu se zachová podle hamfestu, dále na nic děkan ani kapitula se potahovati nemůže podle práva, v čemž táž vdova spravedlivě chráněna býti má.

Tím padlo asi poslední slovo ve sporu, který se vlekl po několik let. Těžký byl boj, který bojovala vdova po Matoušovi se svými sirotkami a v boji tom, jak se ukázalo, nepodlehla. Ale sotva že minulo toto nebezpečí, přikvapily nové hrůzy a strasti. Válka byla v proudu; v r.1631 zmocnili se Prahy Sasové a odtud vyjížděli na lup do okolních vesnic. O Vořechu se nám nezachovala žádná přímá zpráva, toliko našli jsme o sousedních vsích určité záznamy. V knize vsi Slivence z r. 1618 čteme při r. 1636 o jednom statku: ".... jsouce dotčený grunt od soldatů v čas nešťastné rebellie a pádu kurfirsta saského do země s lidem válečným do konce zruinován, že ani stavení a rolí žádného záhonu osetého nejsou, povoleno tehdy rychtáři a konšelům, aby dotčený grunt prošacovali;" o jiném v téže vsi stojí psáno: "Pro pamět zaznamenáno, že ten grunt pustej, prázdnej, neosetej bez stavení zkrze běh

vojenskéj od pádu kurfirsta saského zůstal." Podobně tak uvádí se v knize vsi Jinočan o krčmě, že za toho vpádu vojenského tak zničena, že nelze ani místa nalézt, kde stávala. A Vořech leží mezi oběma vesnicemi v nevelké vzdálenosti; byl vyplněn? - Nevíme nic určitého. Ale máme zprávy nepřímé: V jednom urbáři kapitulním, kamž dály se každoroční záznamy splátek poddaného lidu na grundy, vidíme, že do r.1631 splátky byly přesné, ale odtud nastávaly mezery vždy na několik let. To svědčí o neutěšeném stavu hospodářském našich vesničanů; rádi by platili a musili by platiti, kdyby mohli. Časté změny majitelů v držení gruntů rovněž jsou dokladem, že poddaní mnozí přicházeli na mizinu, - A když si vzpomeneme, jak vdova po Matoušovi žalostně bědovala nad svojí bídou hospodářskou před r.1630 za svého sporu s kapitulou, a když vidíme po r.1631 všeobecný úpadek u nás, neubráníme se dojmu, že i rodina tato ocitla se na mizině; ale naprosto nezachovalo se nám nějakých zpráv o ní.

V berní rule z r.1654 - to jest první soupis poddanské půdy - jmenuje se ve Vořechu po výpočtu oněch 12 chalup nebo gruntů a krčmy kapitulních grunt Dvořákovský se 160 strychy, jakož i chalupa k témuž i mlejn s 5 strychy, a k tomu je poznámka: "1637 toto všecko s vejš psanýma rolíma vrchnost sobě k ruce ujala a je koupila. - V katastru z roku 1713 ještě se k takovéto poznámce o těchto gruntech dodává: "z kterýchž nyní až posavád panský dvůr jest." -

Také v urbáři z r.1618 děje se první zmínka o panském dvoře ve Vořechu při r.1637, kdy Šimon Holeček dal pšenici "ke dvoru panskýmu 13 str ve 39 kopách a Tomáš Hřebík čeládce do dvora za maso si porazil 7 kop," a podobně i později dodal něco masa k témuž účelu; kdežto při gruntu Václava Holečka, otce Šimonova, čteme r.1618, že povinen jest každého roku dávat do kapituly 30 votepí slámy žitné.

Kromě toho i v oné smlouvě, kdy r.1620 stavové prodali Matoušovi Michalovi a jeho společníku kapitulní ves Vořech, podrobně se uvádí, co vše koupí přejde v jeho majetek, jak jsme svrchu již uvedli, a v tom výpočtu všech částí i lomu kamene nebo krčmy nikde neuvádí se panský dvůr; z toho plyne jasně, že toho času skutečně ho nebylo.

Teprve r.1637 kapitula si založila dvůr panský, koupivši onen Dvořákovský; ježto podle pozdějších katastrů, zvláště toho z r.1713, známe držitele všech gruntů i chalup ve vsi, jest patrné, že r.1637 koupený grunt Dvořákovský jest dvůr po Jakubu Jílkovi, jež kapitula bezpochyby odkoupila od rodiny Matouše Michala, která asi ocitla se na mizině. Jílek, jako druhý držitel dvora slul dvořák a po něm zase dvůr jmenoval se Dvořákovský.

Tím kapitula dosáhla svého přání, aby se zmocnila dvora Jílkovského, jenom že neosadila jej zase člověkem poddaným, jak býval do roku 1593, nýbrž podržela jej ve vlastní správě. Tenkrátě vůbec vrchnosti zřizovaly nebo zvětšovaly své dvory na úkor gruntů poddanských, zejména když selské statky byly opuštěny od svých majitelů.

U nás vrchnost obrátila nejdříve svoji pozornost k největšímu poddanskému gruntu, jež držel toho času Šimon Holeček po svém otci Václavovi. Ten, jsa nejzamožnější, koupil r.1621 i krčmu a později ještě i dvě jiné chalupy, jež pak zase odprodány. Když r.1636 Šimon Holeček ujal grunt po otci, měl doplácti ještě 700 kop a k záduší vořeskému 100 kop. Ale jak platil! Tady je vidět všecku bídu, která dolehla těžce na náš lid v dalším průběhu války třicetileté; 1636 složil 20 kop, 1637 dal onu pšenici ke dvoru místo peněz, pak až 1644 složil zase 10 kop, 1646 už jen 6 kop a po třech letech 7 kop; v r.1652 spočteno, že složil 102 kopy. V berní ruli z r.1654 jmenuje se Šimon Panáček jako majitel gruntu o 50 str vorných polí a krčmy o 15 strychách; ke gruntu je připojena poznámka: "Vrchnost před 3 lety mimo těchto rolí ještě pod 180 str dědin jemu odňala." Ježto jméno Panáček se i dříve vyskytuje, soudíme, že to bylo jiné jméno téže rodiny; bezpochyby vrchnost prostě mu odňala největší část rolí, že byl nad míru zadlužen a měl i nejvíce. Zajímavé je i to, že příjmení tehdy byla velmi neustálena; tak r.1662 jmenuje se při křtu kmotr Martin Panáček, r.1666 Martin Šuran a r.1670 je zapsán kmotr Martin Panáček jinak Šuran, rychtář vořeský /matrika fary ořešské I, str.14/

Tím značně dvůr panský vzrostl, ale to nebylo ještě vše; neboť v katastru z r.1713 obnáší výměra jeho 509 strychů polí, vedle toho louky, štěpnice, zahrady, chmelnice, háje a rybníky.

Jak si vrchnost rozmnožila své pozemky na úkor selských gruntů, o tom se dovídáme až r.1737. Ježto tenkrát daně se platily státu pouze z půdy poddanské čili rustikální, vláda vidouc, že vrchnosti, připojující půdu poddanskou ke svým dvorům, zkracují tak stát o příjem daňový, zřídila tak zv.komise rektifikační, aby zjišťovaly, kolik vrchnosti drží selské půdy. Tak u nás komise vyšetřila, že vrchnost zabrala pozemků daní podléhajících:

od gruntu Šuranova	/anešní č.7/	34 str 1 věrtel
od gruntu, jež r.1713 držel		
Jan Jonáš	/ "	30/ 34 "
a od gruntu Jana Holovského	/ "	21/ 53 " 1 "

Zjišťování takové dalo se pouze o těch rolích, jež zabrány po tak zv. generální visitaci, jejíž výsledek obsahuje už vzpomenutá berní role z r.1654. Podle toho vidíme, že grunt Panáčkovský čili Šuranův obrán byl nejvíce: před r.1654 o 180 str., potom o 34 strychy. Pozemky odňaté před r.1654 již se nečítaly mezi půdu rustikální, nýbrž za dominikální nebo panskou, z níž se daně ani neplatily, anebo jen poměrně málo.

Výdatně vrchnost zvětšila dále svůj dvůr, kdy nabyla ve vsi dvora Beránkovského.

Tento dvůr náležel jako zádušní ke kostelu sv.Mikuláše, pak sv.Václava v Menším městě Pražském; r.1618 držel jej Ha-

vel Chabský /Archiv pražský č.17, č.2131/, který v r.1633 zemřel bez dědiců a tak dlouho zůstával dvůr neosazen. Veličnost jeho se udávala spolní vornými i nevornými za dva lány se počítajícími, k tomu tři kusy luk a jiné porostliny. R.1650 purkmistr a rada Menšího města Pražského prodali dvůr ten nezávadný, řečený Chabský, v Ořeše ležící, Pavlu Beránkovi, měšťaninu a řezníku téhož města, za 800 kop s povinností, aby každoročně odváděl ouroku do důchodu zádušního 2 kopě při času sv.Havla. - Ludmila Beránková a dědicové prodali r.1664 zase dvůr Wolfovi Conrádovi Waltzovi, kterýž však držel jej jen do r.1666, kdy ho koupila od něho Ludmila Dorota Guintaniová. Od rodiny té pak získal jej r.1678 Václav Bílek z Bilenberka, kanovník u sv.Víta a děkan u Všech Svátých, za 1100 zl. - Ve všech kupních smlouvách, psaných místo onu Beránkovu již německy, jmenuje se stále dvůr Chabský, kdežto u nás ve vsi zase říkali mu Beránkovský, nebo i dolejší na rozdíl od dvora panského či hořejšího, nakonec pak i děkanský po děkanu Bílkovi, kterýž zemřel r.1704, ustanoviv dříve dědicem svého jmění chrám sv.Víta. /Pam. kn. fary ořeš. z r.1836 str.50./ Proto vidíme v katastru z r.1713, že dvůr svobodný ve Vořeše jest v užívání vrchnosti, která z něho i císařské daně platí; výměra jeho obnášela 126 str polí a 2 louky pode vsí vedle panských. Vrchnost však dlouho dvůr ten nedržela ve vlastní správě; odloučivši od něho většinu pozemků k panskému dvoru, z nichž největší bylo pole za vsí, řečené "Na Beránku", osadila zbytek jako grunt r.1715 poddaným sedlákem. Byl to Jakub Rozumek, šenkýř vořeský, jehož žena pak r.1743 nešťastně spadnuvši do studně ve statku svém, se utopila. /Matrika fary ořeš.IV., 285./

Po otci převzal grunt syn jeho Jan Rozumek, ale špatně hospodařil, grunt zadlužil, stavení do bídného stavu přivedl, a proto vrchnost, aby grunt zcela v zkázu uveden nebyl, nařídila, aby toto hospodářství Jiřímu Štrébloví "kupecky za starý šacunk 694 kop" odprodáno bylo; byl to mistr polní při ovčíně ořešském, krátce ovčák panský, a jeho rod udržel se na gruntě až do r.1888 /anešni č.9./ -

Než uplynulo 100 let od vzniku panského dvora ve Vořechu, ocitla se většina půdy druhdy selské ve vsi v držení vrchnosti a poddaným zůstaly jen menší zbytky, porážnu roztroušené v polohách horších i vzdálenějších od vesnice. - Na panském pak poddaní robotovali, vzdělávající tak půdu, jež dříve byla majetkem jich nebo jejich předků, avšak užitek z práce jejich sklízela vrchnost - kapitula.

-.ooo.-

-.ooo.-

-.ooo.-

CHRÁŠŤANSKÉ PÁNŠTVÍ mělo v Chrášťanech svoji vrchnostenskou kancelář; z jejích administrativních úředníků jsme z jednotlivých listin poznamenali:

SPRÁVCOVÉ /purkrabí/ :

František J. Kuntmann	cca	1749
Vyskočil	"	1751

Direktoři:

Antonín Bösner	"	1764
Antonín Hlavsa	"	1785/1799
Jan Hiebel	"	1801/1811
Alois Stengel	"	1811/1825
Rössler	"	1826
Josef Kostka	"	1826/1828
Johann Schrath	"	1828/1850.

Justiciáři: /právní/

Johann Wild	"	1802/1818
Antonín Todl	"	1822/1826
Franz Faber	"	1828/1848
Alois Vydra	"	1830/1846
Nowák	"	1848
Jan Opolecký	"	1849/1850

Aktuáři /kancelářtí/

V. Novotný	"	1822
Václav Leminger	"	1828/1831
Jermář	"	1848

Vrchnost byla pověřena t.zv. patrimonialním soudnictvím založeném na soudní pravomoci pozemk. vrchností světských i duchovních nad jejich poddanými. Roku 1787 bylo i u nás nařízeno, aby je vykonávali odborně vzdělaní úředníci, t.zv. justiciáři. Trestní pravomoci patrim. soudci neměli, nespornou agendu vykonávaly hospodářské úřady vrchnostenské. Od r. 1848 přešla jejich pravomoc na státní soudy. /Slov. Masaryk./

Vrchnost přepouštěla poddaným grunty; o tom byl vždy sepsán kontrakt, v němž usedlost popsána, uvedena tržní cena v kopách, později ve zlatých a stanoveny povinnosti s vlastnictvím gruntu spojené. Po úředním schválení byl kontrakt zanesen do gruntovní knihy.

Mezi těmi povinnostmi byly ve starých kontraktech uváděny:

Do DEVOLUTI - na nedoplatek tržní ceny se každoročně v předem stanovené výši platila splátka VEJRUNEK /též verunek, verunk/.

GRUNTOVNÍ ÚROK /též činže, kontribuce/, každoroční dávka splatná obyčejně ve dvou termínech: Polovinou o sv. Jiří a polovinou o sv. Havlu. -

ROBOTA - práce bezplatná ve prospěch vrchnosti z tak zv. poddanství selského lidu, její kvantita se řídila podle velikosti robotujícího gruntu. Větší sedláci byli povinni jak robotou "potažní" s vlastním párem koní a se statnou osobou po celý rok po několik dnů v týdnu, ale také robotou "pěší" /ruční/ v době obyčejně od sv. Jana Křtitele do sv. Václava rovněž po několik dnů týdně. -

DESÁTEK - dávka odváděná ponejvíce k účelům církevním. Z jeho výtěžku měl se hlavně uhražovati náklad na vydržování budov kostelních. Byla ovšem povinnost odváděti faráři desátek na nutnosti opravy nezávislou. Dávka desátku z gruntu zevšeobecnila. -

ŽELEZNÁ KRÁVA /ž. beran a j. železný dobytek/. Tím se rozuměly krávy, jež náležely vlastnictvím obyčejně kostelu /neb obci/. - Na dobytek v gruntu uhynulý neměl sedlák peněz k obstarání náhradního; koupil ho tedy kostel /obec/ a dal do pachtu poddanému, který za to platil vlastníkovu určitě pachtovné. Poněvadž pachtovné bylo žádáno, i když kráva pošla, zváno bylo břemeno lpící na statku, kde krávy bylo dříve užíváno, železnou kravou, t.j. břemenem věčným, trvalým.

POSNOPNÉ - dávka učitelů v obilí po snopech.

NÁPAD - Nápadnické právo je taková úprava zákonné posloupnosti dědické /posloupnosti ab intestato/ pro selské statky, aby statek po smrti zůstavitelově převeden byl na jiného z oprávněných dědiců za podmínek, za jakých by dědic ten mohl na statku úspěšně hospodařiti. - Statek přebírá jeden ze spoludědiců, který vyplácí ostatním podíly /nápady/ rovnající se jejich nároku. Byli rozeznáváni "nápadníci noví", t.j. spoludědicové nastupujícího hospodáře, a "nápadníci starí" z doby dřívější, jichž zajištění nápadů odstoupící hospodář nesplnil a proto také i ty přecházejí k vybývání na hospodáře nastupujícího. -

KOLÁČNÉ . - /němčině měli pro ně podařený výraz: "Kolatschengeld"./ To byla obtížná dávka pro ty svědomité hospodáře, kteří měli již "devoluti" zapláceno, t.j. od vrchnosti přijatý grunt splátkami úplně proplacený. Jméno to nejspíše vzniklo podle starého sousedského zvyku dávat hostům výslužku, jejíž podstatnou součástí byly koláče. Tedy vrchnost počila oblíbeného /protože dobře platícího/ poddaného svou milostivou návštěvou a milostivě přijala i výslužku. Jenže koláč pro milostivou vrchnost musil být onačejší! .. a časem se změnil v plat "koláčné". Protože však tato značná dávka nemohla být zaplácena ihned a najednou, vrchnost pro ni stanovila splátky a na gruntu si ji knihovně zajišťovala dokonce s právem přednosti před jinými břemeny.

"Odúmrť" .- Ke svízělům, který se hluboko ničivě zážíral do poměru vrchnosti k poddaným, náležela odoumrť, odúmrť. Tím slovem se rozumí právo vrchnosti - a každá si je osobovala - když na selském či kmetském, jak se dosud říkalo, gruntu vymře rod po meči, že všechno jmění zůstavitelovo připadá ad melius vrchnosti. Ta hotovost i movitý majetek sebere, živnost prodá na lhůty komu zráčí, ponechávajíc dle své libosti buď něco nebo nic dědičkám po přeslici, byly-li už věnem vybyty. Když ne, dostanou při aktivním jmění věno dvojnásobné. Někdy, ne vždy.

Při častém promírání lidí XVI. věku epidemickými nemocemi, jako peteče /petechie/ - tyf petechiální, morem černým nebo hlízovitým, přímorky - když mor měl mírnější průběh, proti nimž za jediný zdravotnický prostředek měli páni různé drahé lektvary, tytéž nazvíce pověřivé a jalové, najmě však útek ze zkaženého povětří do hor na zdravé, a ubozí poddaní jenom pálení jalovce vícekrát denně na náměstí, návsi. Přispívala odoumrť skoro co rok dosti značnými sumami stále hladové pokladně panské a proto také páni zuby-nehty tohoto jistého zřídla hájili, majíce i oporu ve Zřízení zemském; neboť poskytovala jim dále možnost přítělovati vhodné pozemky ku svým poplužím, což při rostoucí ceně vzdělaného pozemku nemálo na váhu padalo. 1/

Ještě si objasníme některé pojmy, jež se v líčení těchto dějin vyskytují:

Zápis na grunt do vlastnictví dědičného - je normální zápis majitelů do neobmezeného vlastnictví, tedy i s právem předání usedlosti jeho vyvolenému nástupci.

Zápis na grunt sirotčí - má jen dočasnou platnost. Jak k němu dochází? - Příklad: Znovu se provdá vdova, jež má z I. manželství nezletilého syna. Jejímu druhému manželovi někdy bývá grunt připsán, ale jen do zrostu /dospění/ syna z I. manželství, který jest tak zv. "pravým dědicem." -

Emfiteutské vlastnictví. - Emphyteuse /lat. emphyteusis/ zove v římském právu dědičný pacht, při kterém emfiteuta /dědičný/ pachtýř má právo plného užívání emfytentického pozemku. Jemu připadají nejen pravidelné hospodářské výtěžky z pozemku, nýbrž i všeliké jiné užitky. Emfytenta přenáší právo emfytentické na dědice svoje a může právo to též odkazem zůstaviti nebo mezi živými zciziti. A je oprávněn pozemek emfytentický v zástavu dáti a služebnostmi obtížiti. -

1/ Prant. Teplý: "Příspěvky k dějinám českého zemědělství" - rok 1926, č. 64., str. 17. -

Canon - /věčná činže/, *Emphyteuticaria pensio*, slove roční plat, který platili ti, kdož ve Východořímské říši najaty měli v dědičný násed pozemky císařské, soukromé neb kostelní. -

Laudemium - nazýval se v římském právu poplatek dávaný vlastníkově při zcizení emfiteutického statku. Později tak slula i dávka vybíraná od vrchností při zcizování sel-ských poddanských pozemků. - Pro vyšší dávky bylo rozhodující, v jakém poměru k sobě byl prodávající s kupujícím; mezi nejbližšími příbuznými bývala dávka poloviční. -

Recognitionem domini - věčná činže, totožná s dávkou Canon. Setkáváme se s ní v grunt. zápisech na dřívě domínikální /panské/ mlýny, hospody a p. - Hospody mimo to - povinné odebíratí pivo z vrchnostenského pivovaru, platily podsudní /sudné/ z každého vyšenkovaného sudu, a mimo to také dávku z kořalky. Při vlastnických změnách vrchnosti si neopomínaly pro sebe zajistiti v kontraktech výhradu přednostního práva zakupu.

Vrchnostenská kancelář vedla knihy gruntovní a jim pomocné, spravovala sirotčí kasu s uloženými nápadý dědičnými nezletilých dětí poskytující z ní zápůjčky poddaným na jistou hypoteku.

Kontribučenské sýpky:

Již před r. 1748 nutily některé vrchnosti své poddané, aby za příznivějších let zakládali zásoby obilní, z nichž by v nouzi se jim dostalo podpory, aby tak vrchnosti samy ze svého je podporovati nemusily. V systemálním patentu ze dne 26/7 1748 se toto zařízení všem vrchnostem doporučuje, patentem však z 9. června 1788 zavádí se instituce jako povinná. Nařizuje se, aby každý poddaný, který má ornou půdu, ze čtyř druhů obilí: pšenice, žita, ječmene a ovsa třetí díl toho, čeho na zimní a letní setbu potřebuje, odvedl na sýpku obecní, tak aby učinil po tři roky za sebou jdoucí, aby se tak shromáždila zásoba obilí, potřebná k jednoroční setbě.

Tyto zásoby se měly každoročně rozpůjčiti bezpečným rolníkům poddaným a s náměrkem po žních vymáhati. Náměrek zastupující úrok stanoven byl na 1/8 míry, později na 1/16 míry /1 máz/. Když se pak zásoby obilní rozmnoží tak, že přesahují spotřebu, tu měl přebytek býti prodán a složená summa poddaným na dostatečnou jistotu pod úroky půjčena. Z obilí takto prodaného povstaly pak kontribučenské obilní fondy peněžní.

Po zrušení úřadů patrimoniálních r. 1848 převzali správu fondů peněžních úřadové berní, správa sýpek přenesena na zvláštní výbory z účastníků volené. Po zavedení zemské samosprávy vydala vláda fondy peněžní do samosprávy účastníků s tím, že též sýpky obilní přemění se na fondy peněžité, a- však že nesmí se dovoliti, aby se peníze ty rozdělily mezi

podílníky. Podílníkem fondu byl každý držitel usedlosti neb i dílce usedlosti, která svého času sypati byla povinná. Výše podílu se pak stanovila dle orné půdy katastru Josefinského.

Zrušení sýpek obilních stanoveno v Čechách zákonem z zemským ze dne 9. července 1863 s tím, že z nich zříditi se mají záložny. 1/

Vypůjčované obilí z kontribučenského špejcharu bylo robotujícím sedlákům knihovně zaznamenáno na jejich usedlostech stejně tak, jako břemena peněžítá. -

Soudy gruntovní.

Každoročně, zpravidla na podzim se konaly tak zv. gruntovní soudy, při nichž se scházeli poddaní s vrchností, a tam se upravovaly a vyřizovaly zaknihované platební povinnosti držitelů gruntů, ba i převody práva vlastnického na nové majitele. Při vzniklých rozepřích obě strany byly povolány na vrchnostenskou kancelář k protokolárnímu výsledku a pokusu o smír. Nebylo-li ho docíleno, pak stěžovatel byl odkázán na pořad práva k vyšším místům.

V pozůstalostních záležitostech, kde mezi dědici nebylo shody, zvláště pak, byly-li pozůstalými ještě nezletilé děti, nařízen byl úřední odhad, který ohledně pozemků obyčejně prováděli sedláci - rychtář a konšelé místní či z okolních vesnic, ohledně psk stavení mistři zedničtí a tesáři, kteří své údaje a výpočty přísežně stvrzovali.

Zmíníme se také o měně, jaká byla u nás v platnosti v oněch dobách, do kterých spadají tyto dějiny.

V nejstarších zápisech /počátkem 17. stol./ to byly

kopy míšenské;

1 kopa míš. bylo 60 grošů po 7 denárech.

Později - v II. pol. 18. stol. cena udávána ve

zlatých rýnských.

1 zlatý rýn. bylo 60 krejcarů po 6 denárech.

1 kopa míš. bylo tudíž 70 krejcarů, to jest
1 zlatý a 10 krejc.

100 kop míš. " " 116 zlatých a 40 kr. rýn.

Cca r. 1810 zavedena měna Wiener-Währung /W.W./

1 zl. W.W. bylo 60 krejcarů.

Kurs přepočítací:

za 100 zl. rýn. bylo 20 zl. W.W.

—

Cca r. 1821 zavedena stříbrná konvenční měna / C.M./

1 zl. C.M. bylo 60 krejcarů.

Kurs přepočítací:

za 100 zl. W.W. bylo 40 zl. C.M.

—

Cca od r. 1859 Zlaté rakous. čísla /zl. r.m./

1 zl. r. m. bylo 100 krejcarů.

Kurs přepočítací:

za 100 zl. C.M. bylo 105 zl. r.m.

—

Od roku 1900 Korunová měna / K. /

1 K bylo 100 haléřů .

Kurs přepočítací:

za 100 zl. r.m. bylo 200 K.

—

Od roku 1918 Koruna československá / Kč. /

Od roku 1945 atto / Kčs. /

Kurs přepočítací v obou případech:

100 : 100 .

-.000.-

/R.1591 18/6/ - Dionys HROBČICKÝ kauft von Ambros
MELAUN ein Gut im Dorfe Klein - Wor-
zechow /Herrschaft Chrastian/.

Čstř.a.min.vn.Pha III
Fond Sm - Sign.C-93-4.

Slovutný věrný náš milý, vznáší na nás s ponížeností
robotný Brož Melaun, poddaný náš z Kněžovsi, že by mu za
statek jeho, kterýž si od něho ve vsi malém Wořechowci kou-
pil, platiti nechtěl, a ačkoliv jest slovutný Hans Hanrych
Prochoffer z Parkerštorfu, hejtman náš panství hrádku Křiwo-
klátu, w.m. o spokojení téhož poddaného našeho jedno i dru-
hé psaní učinil, však ty že by se tím vymlouval, jako by týž
poddaný náš nějakou louku očistiti povinnen byl.

I poněvadž se toho v cedulích trhových, které mezi se-
bou o týž statek jmaw, nenachází, pročez tobě poroučeti rá-
číme, aby podle takových cedulí trhových poddaného našeho
spokojil, a co si mu za výš dotčený statek vejrunkuov /splá-
tek/ zadržel, zouplna složil a zaplatil, aby o tu věc ku po-
řadu práva přistupovati potřebí nebylo. Na tom jistou vůli
naši císařskou naplníš. Dán na J.M.K. v auterý po stem wi-
tu Ietha 91 a království.

Divišovi Hrobčickému.

Rubrum: 31.Juli 91. Urozenému Panu Panu, urozeným a
statečným Pánům rytířům, Jeho Místi římského císaře, Raddám
zřízené komory v království českém, Pánům mně příznivým,
Jich Mst
aby ho pohnal.

"Službu svou wast vzkazují urozený Pane Pane, urození
a stateční páni rytíři, páni mně přízniví, zdraví i jiného
mnoho dobrého wast na Pánu Buohu vinšující přejí upřímně rád.

Jakož wast v dobré paměti zuostává, psaní mé, kteréž
jsem wast strany Brože Melauna ze vsi Kněževsi poddaného J.
M.C. k správě mé náležejícího učinil, že koupivši od něho
Pan Diviš Hrobčický ve vsi Malém Wočově /! - zkomoleno/ jemu
vedle cedule řezané, kteréž jsem wast vejpis v témž psaní
mém odeslal, plátce býti zanedbává, vymlouvajíc se týž Pan
Diviš, že by mu on Brož Meloun nějakou louku očistiti měl,
čemuž poddaný J.M.C. nebyvši jí sám nikdá v držení, aby mu
s ní prodávati měl, odpírá, žádajíc wast v témž psaní za na-
učení, měl-li bych téhož Pana Divíše z té věci právně vini-
ti, aneb jestli že ráčíte chtíti jej sami zkrz psaní napomen-
nouti.

Což na též psaní mé ráčili ste poručení J.M.C. jemu o-
deslati, v kterémž mu J.M.C. milostivě poručeti ráčil, aby
téhož poddaného v dluhu jeho spokojil. Na kteréžto milostivé

poručení J.M.C. jemu učiněné, že týž pan Diviš z Hrobčice téhož Brože Melouna poddaného J.M.C. nespokojil, nýbrž jak předešle, tak i nyní to byvši opět zkrze psaní mé, aby téhož poddaného J.M.C. v tom spokojil, napomenut za odpověď dává, aby mu týž poddaný J.M.C. tu louku očistil, čemuž poddaný J.M.C., aby mu kdy takový statek s touž loukou prodávati měl, světle odpírá, a mně v té věci vždy zaopatření žádati nepřestává. A protož vidělo mi se tu věc vast v známost uvést, v čemž vast měl-li bych k témuž Panu Divišovi Hrobčickému o tuž věc právně přikročiti, za radu a naučení žádám. Aneb vidí-li se vast ještě prve jeho na kořoru o tuž věc obeslati, a jemu tu věc předložiti, aby raději poddaného J.M.C. bez dalších vojmluv, a na to dalších sužrat a zaneprázdnění spokojil, to se při vůli vast zanechává. S tím milost Buoží rač s námi se všemi býti. Dato na Hrádku Křivoklátu v neděli po rozeslání stých apoštolůw A^o 1591.

Wašich mist

v službách volný

Hanus Pendlrych Prollsofer z Purgkersdorfu, J.M.C. heytman panství Hrádku Křivoklátu.

--

Brož Meloun
z Kněžovsi.

Daný 31. Juli A^o 1591.

Urozený pane hejtmane, příteli náš milý, z psaní Wašeho, které nám nyní strany Brože Melouna z Kněžovsi, poddaného vast k správě vaší náležejícího, činíte, porozuměli jsme, že pan Diviš Hrobčický z Hrobčice na Wořechově koupivši od téhož Brože ve vsi Malém Wořiově /!!!/ statek jeho podle cedulí řízaných, které mezi sebou jmají, plátce býti po učiněném jemu od vás i od Jest císařské psaní, zanedbává, vymlouvajíc se tím, že by mu on Brož Meloun nějakou louku očistiti měl, i poněvaž týž Brož aby mu tím povinen býti měl, nebyvši jí nikdá v držení, světle odpírá, a pan Hrobčický od sebe dobrovolně, ani na psaní Jest ani na vaše nic učiniti nechce.

Jiné cesty k spomožení té věci nenalézáme, než abyste jmenovaného pana Hrobčického na místě a k ruce často psaného Brože, poddaného Je^{ost} císké k správě Vaší náležejícího, tu kdež náleží, pohnali, a pořad práva k němu zachovali. Na tom Jest cíké jisté vůli naplníte. Dán na Hradě Pražském v středu po sv. Martě, letna 1591.

Hejtmanu Hradeckému
Hans Henrichovi Prolsoferovi.

--

REGISTRA ZÁDUŠÍ ŘEPOREJSKÉHO KOSTELA

Svatých Apoštolův Petra a Pavla.

/r. 1604 až r. 1771/.1/

Leta Páně 1669 v outerý po sté Panně Kateřině, jenž bylo 26. Novembris, založena v Collegii Societatis Jesu u 80 Klimenta v Starém Městě Pražském, ode mně G.W. Sociis Jesu - vše

k větší cti a slávě Boží a týchž Apoštolův Páně.

Fol. 1. Staré Registra leta Páně 1604 v pondělí po třech Králích Svatých 12.dne měsíce ledna od Jiříka Andresa Čenčického toho času písaře důchodního na Kladně, k témuž záduší Řeporejskému založených, v nichžto se pořádně zapsáno vynašlo jakž tuto následuje.

Znamenání platův z dědin a z luk záduší Řeporejskému náležejících:

Jakub Kubiček	platí z dědiny z Losu jednou v rok, totiž při Sv. Havle	1 kopy	grošů míš.
	a z louky zádušní ...	2 kopy	"
Mach	z dědiny z Losu	20	gr.
Matěj Mandínek	" "	20	"
krčmář	" "	10	"
Jindra Rychteřík	" "	20	"
Jan Kotmel	" "	10	"
Jan Štastka	" " 20 gr		
	a z poustky 5 " 1 d	25	" 1 d.
Urban Tajovský	z dědiny z Losu ...	20	"
Jakub Štyrgroš	" "	20	"
<hr/>			
5 kop 25 gr 1 d.			

fol. 1 p.v.: Plat stálej k témuž záduší z Nové Vsi vycházející:

Říha Srb	platí ouroku sto Jiřsk.	20	gr
	sto Havel.	20	"
	a z dědiny zádušní při sem Havle	16	"
Jan Woharek	auroku sv. Jiřského ..	20	"
	sv. Havelského	20	"
Bartoň	" sv. Jiřského ..	20	"
	a z dědiny při tom čase	5	"
	sv. Havelského dtto	25	"
<hr/>			
./.. 2 kopy 26 gr			

				./.	2 kopy 26 gr.
Jan Chvala	platí ouroku Sv. Jiřského			40 "	
	" Havelk.			40 "	
Walentin	" " Jiřsk.			45 "	
	a z dědiny			15 "	
	" " Havelk.			45 "	
	a z dědiny			15 "	

Summa auroku z té vsi celo ročního učiní 5 kop 46 gr.

Víceji sousedé Novoveští vedle dobrovolného uvolení a jisté smlouvy s sousedy Řeporejskými učiněné, aby k záduší Řeporejskému připuštění byli a tu také svůj pohřeb míti mohli, platí jeden každý každého roku k tomu záduší po jedné libře vosku.

Fol. 2.: Znamenání krav zádušních, z nichž se platí z jedné každé po jedné libře vosku.

Jakub Kubiček	má zádušní krávy	2
Klika	má krávu zádušní	1
Jan Kotmel	má krávy zádušní	3
Jan Štastka	má krávu	1
Urban Tajovský	má krávy zádušní	2
Štyrgroš	má krávu	2
Jan Woharek	z Nové Vsi	1
summa krav zádušních ...		12

Leta Páně 1602 Matěj Klika jinak Holian odkázal k záduší Řeporejskému deset ovec, ty aby dědicové a potomci jeho buď k témuž záduší odvedli a nebo z nich ročně po 1 kopě míš. platili.

Leta Páně 1614 sousedé Řeporejští a Kopanští postoupili a odevzdali Matějovi mlynáři Kopaninskému kousek obce slove na Parkaních k dědičnému užívání na ten způsob, aby on Matěj, dědicové a budoucí jeho z toho záduší Řeporejskému každého roku po dvou librách vosku platiti byli povinni. Což on Matěj mlynář tak učiniti a takový vosky beze vši odporosti odvozovati se svolil a připověděl.

Fol. 2 p.v.: Leta Páně 1604 v pondělí po Třech Králích při počtě kostelním záduší Řeporejského našlo se, že po zavření počtu lonského a po všelijakém vydání zůstalo

hotových peněz zádušních	30 kop 31 gr 6 d.
a na dluzích	118 " 11 " 1 "
summa obojího	148 kop 43 gr.-

Víceji přijato od Řeporejských
platův z dědin a z luk zádušních za
rok pominulý složených 4 " 55 " 1 "
z Nové Vsi aurokův a z dědin zádušních 5 " 11 "

./.

10 kop 6 gr 1 d

	./.	10 kop	6 gr	1 d
Od Jana Macha z desíti ovec od otce jeho k záduší odkázaných	1 "			
Od Jakuba Rychtáře gruntovních peněz na tento rok	1 "			
a od Rychtaříka	7 "			
A na svíčkách vyděláno v tom roce	2 "	10 "	4 "	
summa nového příjmu	21 kop	16 gr	5 d.	
Summa starého i nového příjmu učiní	169 kop	59 gr	5 d.	
Z předpsané summy příjemní vydáno na potřebné věci kostelní, a něco knězi ode mší, něco berně	31 "	1 "		
což srazíce příjmu zůstane summa hlavní k budoucímu počtu peněz hotových a na dluzích	138 kop	28 gr	5 d.	
Na kteroužto summu nachází se dluhův vedle obzvláštního rozvedení	101 kop	10 gr		
a hotových peněz jest vyčteno ...	37 "	18 "	5 d.	

Chvála Pánu Bohu G.A.C.

Pol. 7.

Leta Páně 1605 v pondělí den Sv. Antonína učiněn počet kostelní záduší Řeporyjského, při kterémžto se vyhledalo, že po zavření lonského počtu a všelijakém vydání zůstalo peněz zádušních na hotově a na dluzích 138 kop 28 gr 5 d.

K tomu přijato v letu pominulém:

Platův z dědin a luk zádušních za rok 1604 složených :

	Ze vsi Řeporej ..	4 "	55 "	1 "
Item z Nové vsi auroku z dědin zádušních	5 "	16 "		
item od Jana Macha z desíti ovec	1 "			
item od Jakuba Rychtáře gruntovních peněz na rok 1605 složených	1 "			
a od Rychtaříka	7 "			
na svíčkách vyděláno	2 "			
summa nového příjmu	21 kop	11 gr	1 d	
a summa starého restu a nového příjmu	159 kop	39 gr	6 d	

Z toho vydáno knězi ode mší a berní 23 kop 30 gr

A tak by k budoucímu počtu zůstala Sa 136 kop 9 gr 6 d.

I nachází se dluhův vedle starých 101 kop 10 gr

nových 5 "

a hotových peněz jest vyčteno 29 " 59 " 6 d.

Sa toho všeho 136 kop 9 gr 6 d.

G.A.C.

Fol. 3 p.v.: Leta Páně 1606.

Účet tento jest obdobný jako za minulý rok.

Nový příjem 19 kop 56 gr 1 d. - vydáno knězi ode mší, berně a za některé jiné potřeby kostelní 16 kop 20 gr, tak že zůstává hlavní summa k budoucímu počtu 139 kop 46 gr., a to na dluzích 111 kop 10 gr a hotových 28 " 36 " .

Téhož leta 1606 v pondělí po svatém Šťastném /Pelix/ po počtě kostelním vydáno Vondráčkovi, podruhu, z truhlice zádušní hotových peněz 9 kop míš., a to za 15 kop dluhu jemu od Svatoše povinného, kterýžto dluh on Svatoš má k témuž záduší na dva termíny vypravit, jmenovitě na sv. Václava příštího 8 kop a potom přes rok 7 kop m, - 1/

Fol. 4. Leta Páně 1607 /výpis/.

	Rest	139 kop 46 gr
Na koupených penězích přibýlo	6 "	
Platy z dědin a luk zádušních v r. 1606:		
Z Řeporyj	4 " 55 " 1 d	
z Nové Vsi	5 " 16 "	
od Macha z ovec	1 "	
od Rychtářika vejrunkových peněz	7 "	
na svíčkách vyděláno	22 "	
	164 kop 19 gr 1 d	
všeliké vydání	9 "	
	rest	155 kop 19 gr 1 d

Leta Páně 1608 v pondělí den
8° Šťastného:

Přijato:

/viz předešlý rok/	4,55,1 - 5,16,-svíčky	
1,	7,	40 gr
	18 " 51 " 1 "	
	174 kop 10 gr 2 d	
<u>Od toho</u>	knězi od služeb Božích	7 "
	Rest	167 kop 10 gr 2 d

Fol. 4 p.v.: Leta Páně 1609.

4 položky viz předešlý rok	18 " 11 " 1 "
na svíčkách vyděláno	1 " 25 "
	./.. 186 kop 56 gr 3 d

1/ Takový prodej gruntovně pojištěných pohledávek splatných ve dlouhodobých drobných každoročních splátkách - byl tehdy běžnou věcí. Podruh Vondráček potřeboval najednou většíobnos peněz a proto postoupil /cesse/ svůj "nápad" 15 kop grošů míš. řeporyjskému záduší, které mu za něj hotově vyplatilo 9 kop míš. /Tou dobou Svatoš - později Barbora Svatoška - byli hospodáři na ořeš. usedlosti /č.26./ -

	./.	186 kop 56 gr 3 d
z toho sečteno vydání		22 " 42 "
a tak by zůstati mělo hlavní summy		164 kop 14 gr 3 d
Načež se dluhův nachází		
	138 kop 10 gr	
a na hotově	29 " 30 "	
	obojího ...	167 " 40 "
a tak přibýlo		3 kopy 25 gr 4 d,
to bylo, což byl Mandic ze Stodůlek na summu od nebošky Kotmelky odkázanou k sobě přijal.		

<u>Leta 1610.</u>	Rest	167 kop 40 gr.
<u>Příjem:</u> /4 položky stále tytéž/	18 " 11 " 1 d	
ze Stodůlek od neb. Kotmelky odkázaných	3 " 32 " 4 "	
vejšleku na svíčkách	54 "	
		190 kop 17 gr 5 d

Fol. 5.

<u>Vydáno:</u>	
Knězi od služeb Božích 24 kop,	
Dluhu J.M. Pánu, poněvadž jest vy-	
kázáno k vykladení na krčmě tak se	
vší nynější summy sráží se aneb	
vypouští	20 " 44 "
a tak zůstává peněz zádušních	146 kop 17 gr 5 d.

V dalších letech z těch zádušních počtů vybereme jen ty položky, které mají pro historii zvláštní cenu.

Dále jsou v té knize vyúčtována léta 1611, 1612, 1613, a potom až r. 1618 /nějaké listy v knize chybí/, 1619, dále 1621 a 1622.

"Léta Páně 1631 dne 22. Januari učiněn počet kostelní zádušní Řeporejského, při kterémžto se našlo, že jest po zavření počtu předešlého v pondělí po Početí Blahoslavené Panny Marie leta 1622 držaného zůstalo peněz zádušních na hotově i na dluzích v summě jedné 288 kop 27 gr 5 d.

Od toho času až posavad, to jest od leta a dne teď psaného dostalo se přijetí k dobrému záduší za 8 let:

Předně z dědin zádušních a louky:

Od sousedů Řeporejských	
ročně po 5 kopách 25 gr 1 d, totiž	41 kop 21 gr 1 d
a od sousedův Novoveských:	
Z gruntu Říhy Srba auroku a platu stálého	
ročně po 40 gr míš.	5 " 20 "
a dědiny platu ročně po 16 gr učiní	2 " 8 "
ittem z gruntu Woharkowského za	
5 let auroku ročního po 40 gr	3 " 20 "

./.

52 kop 09 gr 1 d

Item z 10 ^{ti} ovec zádušních někdy od neboš. Matěje Holyana k záduší ode- vzdávaných ročně po 1 kopě	8 "
Item ze vsi Stodálek z grantu Sou- kupovského od neb. Jana Starého Kotmele odkázaných za rok 1629 a 1630 po 3 kop.	6 "
	<hr/> 66 kop 09 gr 1 d

Summa starého restu s novým příjmem 354 kop 36 gr 6 d

Vydání:

Z nadepsaného příjmu vydáno leta Páně
1630 knězi Mikulášovi Maříkovi od 9^{ti}
služeb Božích po 1 kopě 9 kop,
kantorovi od zpívání co z pro-
seb a vejčelku na svíčkách při-
šlo, to mu jest vydáno. A vedle
správy Matěje Mandince vojáci
vzali s truhličkou peněz záduš-
ních na lechké minci 18 " 27 "

Tak rovnaje příjem s vydáním zůstá-
vá k dobrému záduší řeporejského summa 327 kop 36 gr 6 d,
na kteroužto summu nachází se dluhův
k těmž záduším povinných, jakž níže
psáno stojí.

Předně starých dluhův:

Urban Tajovský 18 kop	Zikmundt Kotmel 20 kop
Jan Krčmář ... 18 " 30 gr	a za Jana Macha 3 "
Borejšková ... 3 " 30 "	Jan Štástka ... 8 " 40 gr
Štyrgroš 3 "	Jan Šalanda ... 3 "
Jakub Rychtář 20 "	Ríha Srb z Nové Vsi 1 "
Jan Woharek .. 3 "	Matěj Mandinec 7 " 30 "
Více Jakub Kubíček jemu leta 1608 půjčených	17 "
Dura Štyrgroška leta 1604 půjčených	3 "
a Šimon Šalanda téhož leta půjčených	2 "
Jan Holan platu zadržalého z ovec za rok 1620 a 1621	2 "
Jan Bartoun leta 1605 půjčených	5 "
	<hr/> Summa 138 kop 10 gr

Item leta Páně 1621 rozpučeno peněz zádušních:

Jan Krčmář 60 kop	Matěj Rychtářík 10 kop
Zikmund Kotmel 30 "	Jan Barton 15 "
Jan Tajovský 20 "	
a Matěj Mandinec přiznal, že tehdaž za ním zůstalo peněz zádušních	9 " 5 "
	<hr/> summa toho 144 kop 5 gr

Mimo předepsaných dluhů ještě více dlužní zůstávají
sousedé Řeporejští platu z dědin zádušních a louky, totiž:

Jakub Kubiček	5 kop	a z louky	1 kopa	
P. Jan Špindel	3 "		8 "	41 gr
Mach roč. 20 gr	2 " 40 gr	a z louky	2 "	30 "
Krčmář	1 " 20 "	Rychtařík	2 "	40 "
Matěj Mandínek	1 " 40 "	týž z louky	2 "	30 "
Václav Tomáš	1 "	Zykmund Kotmel	1 "	20
a z louky	50	a vrchn. za 3 r.	1 "	
Štyrgroš	2 " 40	a z louky	1 "	
Šimon Špalanda		z louky	3 "	30 "

Summa 42 kop 01 gr 1 d.

Více z gruntu Holyanového platu z ovec zádušních 8 kop.

Z Nové vsi:

Říha auroku z dědin zádušních letošních	56 gr
Woharek	40 "

facit 1 k. 36 gr

Summa všech a všelijakých dluhův

starých i nových 333 kopy 52 gr 1 d

tak přebíhá 6 " 15 " 2 "

Po zavření počtu tohoto zapláceno dluhu k záduší Řeporejskému:

Z gruntu Kubičkovského starého dluhu 20 kop
a na dluh Mandínce z závěskvu na ten
grunt složeného dáno -14 "

Od Říhy z Nové Vsi na dluh 54 gr.

činí všeho 34 kop 54 gr.

z čehož při budoucím počtu kostelníci odpovídati a z toho právi býti povinni jsou.

Více při témž počtě sečteno, že vosku dlužní zůstávájí k záduší:

Neb. Kubiček	ze 2 krav	za 5 let	10	liber
Pan Jan Špindel	" 2	" 3 "	6	"
Matěj Mandínek	z 1 "	" 5 "	5	"
Václav Tomáš			3	"
Jan Kotmel	ze 3 "	zůstává	21	"
		a 3 libry dal.		
Jan Bartoň	z 1 "	za 8 let	8	"
Jan Tajovský	ze 2 "	" 5 "	10	"
		a vrchnost za 3 l.	6	"
Štyrgroš	" 2 krav	za 8 let	16	"
Krčmářka	z 1 "	" 8 "	8	"

summa dlužného vosku činí 93 libry.

NB.: Znamená se pro budoucí pamět, že za ty všechny dluhy peněžité poněvadž některé na dlouhé minci byly, i za vosk co tak kdo koliv až do těch let vojenských povinen byl, v letu 1665 15. Decemb. pořádnost se stala, a byvší rozliční hospodáři na těch gruntech takovými dluhy povinni, ty dle

bedlivého vyšetření na nápadích k poražení a do kněch grun-
tovních aby kostel svým časem splacován byl, k zapsání při-
šly.

Totíž na gruntu:

Kubíčekové Mikuláš Klika 54 kop, na Mandincovům Václav Kli-				
ka	26	kop	39	gr 6 den.
na Machovským Jan Pál Klika	13	"	10	"
Borejšovský Šimon Pozemský	9	"	30	"
Rychtaříkovský Šebestian Hašek	20	"	20	"
Kotmelovským Jan Černohlávek	41	"	36	" 1 "
Šalundovský - Tomáš Neřád	8	"	30	"
Grošovským - Václav Kach /?/	26	"	40	"

to činí v jedné summě všeho 200 kop 26 gr. -

Další zádušní počet jest až

"Leta Páně 1656 v pátek po neděli /?/ jinak 5.dne mě-
síce Marti držán a obnoven počet záduší Sv. Petra ve vsi
Řeporejích u přítomnosti slovatného pána Václava Břežanské-
ho na ten čas P. Hejtmana panství J.V.Hr.Msti Hlubočepského,
též při přítomnosti všech osadních k těmž záduší přinále-
žejících.

Příjem peněz, rest zůstalý:

Nachází se v těchto registrách,
že jest po zavření počtu A^o 1631 zůstalo restu peněz na
dluzích specifikovaných ve vejcazu 340 kop 7 gr 3 d.

Na týž rest po zavření počtu že kostel-
níci hotových peněz přijali, a při počtu
nejprvnějšími z nich odpovídali a právi
býti měli

34 " 54 "

zůstává k vyupominání. a tak restu 305 kop 9 gr 3 d.

Z těch pak peněz hotových 34 kopy 54 gr míš. poněvadž v
těch letech prodloužilých a v příbězích vojenských kostel-
níci staří zemřeli, kam se takové peníze počely aneb vyda-
ly, žádnéj z osadních jistý a dokonalý zprávy dáti nemůže.

Nový příjem.

Platů stálých z polí zádušních z jednoho losu
se schází ročně po 20 gr.

Václav Klika	ze dvouch losů pod 4 str	platí ročně po	
	40 gr, za 4 leta činí	2 kopy	40 gr.
Šebestian Rychtařík	ze 2 losů pod 4 str.	2 "	40 "
Jan Kotmel	" 1 " " 2 "	1 "	20 "
Václav Bartůněk ...	" 2 " " 4 "	2 "	40 "
Šimon Pozemský	" 1 " " 2 "	1 "	20 "
Jan Čtyřgroš	" 2 " " 4 "	2 "	40 "
Mikuláš Kubíček ...	" 3 " " 6 "	4 "	

item více ze 3 losů pod 6 str. držící, kteréž lado roztr-
hal a na zimu zasil, teprv při sv.Havle příštím ourok dá.

Jan Pálklika

ze 2 losů pod 4 str. 2 kopy 40 gr.

summa 20 kop míš.

Item ode dvora Tajovského ještě jeden kus pod 4 str. ladem pustý od mnoha let leželo. Nyní pak takové pole Jiřík Špalanda z Řeporej pod jistý plat ujímá, z něhož ročně platiti má po 40 gr. -

Platu z louky zádušní ročně se schází 2 kopy.
Od P. Jiříka Termanusa, měšťánina Nového Města Pražského máje tu louku v držení 3 leta, z kteréž nájmu platil ročně po 2 kopách, přijato 6 kop.
Item od P. Pavla Beránka^{1/}, řezníka z Malé Strany, za rok jminulý 1654 přijato 2 "
summa 8 kop.

Příjem platu na místo vosku z krav zádušních, platu vosku z 1 krávy po 1 libře, anebo peněz 30 gr. míš.

Václav Klika	má na grantu krávu zádušní	1	z	30 gr
Jan Kotmel	" "	3	1 kopa	30 "
Václav Bartůněk	" "	1		30 "
Jan Čtyř Groš	" "	2	1 "	
Šimon Pozenský	" "	1		30 "
Mikuláš Kubíček	" "	2	1	

Sa 5 kop. míš.

Item na dvoře Tajovským zůstávají krávy 2 pustý, šádek 1 kopa

summa krav 12.

Ovec zádušních 10, kteréž na gruntě Jana Pál Kliky zůstávají, a z nich ročně dáti má 1 kopa míš.

Summa nového příjmu peněz za ty 4 leta 34 kop míš.

Vydání peněz z téhož příjmu:

Na pohřeb neb. Jana Tajovského, i co v nemoci 4 týho-dni zůstával, že jest novým kostelníkem, o kostelních vě-cech, kde v těch příbězích vojenských schované a opatřené byly, pověděl, neb jinší žádný o nich nic nevěděl, kteréž zase vyzdvižené jsou, vynaloženo, což se za vydání

	pokládá	4 kopy	30 gr
Autraty při řízení počtu, i co písaři			
od spravení téhož počtu dáno, všeho	2 "	36 "	
Item více při vyzdvižení kostelních			
věcí autraty v Praze		34 "	

summa vydání činí 7 kop 40 gr.

Restu zůstává k budoucímu počtu za 26 " 20 ", z čehož kostelníci nynější odpovídají a z toho počet činiti budou. Totiž

Sebastian Rychtařík starším
Jan Čtyř Groš mladším - Jan Kotmel též mladším se nařizuje.

1/ Pavel Beránek v r.1650 koupil v Ořechu dvorec /nynější statek č.9 jest jeho zbytek./

Při nejprvnější pak příležitosti povinnost jim dána bude.

Fol. 12:

Mešného roucha, a jinších klenotův kostelních
a potřeb při téměř záduší se nachází, totiž:

Kalich stříbrný pozlacený, jeden však s kranáty modrými a fialovými vykládaný, zůstávají	dva
Talířky stříbrný též pozlacený	dva
Kalich cejnový i s talířkem	jeden
Krabička stříbrná pozlacená pro hostie	jedna
Flaše cejnová na víno	jedna
Konvička cejnová malá	jedna
Ornát z damašku červeného tlačení krucifixem ...	jeden
Humoral S. 32 Apoštoly	jeden
Stůl s manipulem květovaným červeně k téměř ornátu	jedna
Antipendium z červeného aksamitu tlačeního s hedvábnými franci 1/	1
Item druhý, papouškový barvy s franci baurovými	1
Ubrus na oltář velký s harasem 2/ cvilinkovým ...	1
Ručník plátěný s třepením a s hedvábím zeleným a červeným vyšíváný	1
Komže prostá stará	1
Košile starodávná a již hrubě zležená	2
Kříž z červeného plátna na oltář, kterýž se při postním času potřebuje	1
Mšal malý	1

Počty zádušní do této knihy vpisované nebyly nadále pravidelné; a tak

Léta Páně 1663 účtováno za dobu od leta 1656. Význač-
nější zprávy:

V letu 1662 přijato za prodaný kalich s talířkem s po-
volením pana hejtmána za 28 zl rýn., čili 24 kopy míš.

Vydáno na spravení zdi okolo krchova,
od postavení nové střechy na kostel a na
kostnici tesařům i za dříví a šindel, hře-
bíky, latě 76 " 34 gr 5 d.

Léta Páně 1670 učiněn počet zádušní kostela S. S. Petra
a Pavla v Řeporyjích za 8 let - od leta 1663.

Nového příjmu za těch 8 let sečetlo se, že přišlo z po-
lí zádušních i něco za obilí 67 kop,
z louky zádušní ročně po 2 kopách 16 "
z krav zádušních 12^{ti} po 6 " , za 8 let 48 "
z 10 ovec ročně po 1 kopě 8 "

1/ třepení.

2/ zvláštní vlněná tkanina, také i z velbloudí srsti.

Jan Mlynář Kopanský z občiny na Parkaních ročně po
2 lb vosku neb po 1 kopě 8 kop
Od Adama Worla z Nové vsi z chalupy někdy Ji-
hy Srba, euroku a platu z polí
za 4 leta, jsouce on děle na ní,
po 56 gr. 3 " 44 gr
Týž Adam Worel jsouc ročně povinen 1 lb
vosku neb 30 gr za něj se klade 2 "
Od Jana Kotmela za topol ze záduš.louky 1 "

Z odkazů rozličných v těch osmi letech přišlo:

Od pacholka Jiříka Šalandy 4 kopy
Za obilí odkázané po neb. Jiříkovi Klikovi 2 " 34 gr 2 d.
Po Matějovi, pastýři 38 " 4 "
item na zvon Jiřík Klika z gruntu odkázal 8 " 34 " 2 "
Suma nového příjmu i s restem facit 233 kop 56 gr 3 d.

Další výpis:

Za prkna na vrata ke krochovu a tesaři
od dělání jich ,. 2 " 8 " 4 "
Item tesaři, co jemu od střechy
dlužno bylo 3 " 1 " 5 "
Za slámu na pobříslu pro odkázané
i jiné obilí zádušní svázaný 1 " 42 " 6 "

Leta Páně 1676 - počet za 6 let /1671 až 1676/, částeč-
ný výpis:

Z polí zádušních 20^{ti} losů pod 40 str, z každého losu
ročně po 20 gr, ačkoliv se od starodávna tolik neplatilo,
však že pole dosti v dobrém položení jsou a ten užitek vy-
nésti mohou, cizopanští lidé takový plat zvejšili, kteréžto
pole užívající se nyní od společnosti ke dvoru panskému,
ten plat také z nich se dává, a

za 6 let po 6 kopách 40 gr: činí 40 kop míš.
Z louky zádušní, která se též ke dvoru
panskému užívá, ročně po 2 kopách, činí 12 "
Z 12^{ti} krav zádušních po 30 gr. ročně 36 "
z 10^{ti} ovec " " 1 kopě 6 "
Od Adama Worla z Nové Vsi 8 " 36 gr
Od Jana mlynáře z občiny na Parkaních . 6 "

Vydání od leta 1670.

Za 2 kopy prken do kostela na strop, neb ho nebylo, i
na kruchtu a na schody 13 zl rýn.
za dříví k tomu 2 " 15 kr
za hřebíky podlažné 1 " 39 "
tesaři od téhož stropu, schodů, krucht 26 " 54 "
za panty a hřebíky 1 " 33 "
zedníkům od obvrhnutí a vypucování
vnitř kostela 8 " 39 "
za vápno a cihly . 1 " 36 "

Za nový zvon, nebyvši tu žádného, v. 73 lb s^o Donata posvěcený 36 zl 30 kr, od ukování a zavěšení ho 3 zl 55 kr., za provaz 10 kr. -
Vydání činí celkem 96 zl 11 kr, čili 82 kop 26 gr. 4 d.

V letu 1676 vydáno pro týž kostel S.S. Petra a Pavla v Řeporejích:

Za druhý menší zvon - 31½ lb s^o Ignatia posvěcený i s ukováním a od zavěšení, též za provaz 22 zl 31 kr.-

Za 600 velkých dlažic pro vydláždění kostela nebyvši prve žádné 12 f 12 kr, za 300 malých 2 f 15 kr.; za 11 džberů vápna 5 f 52 kr, zedníkům od srovnání téhož kostelu vnitř a od dláždění 10 f 50 kr., za dub na stupeň a tesárům od něho 1 f 20 kr. -

R.1677 - výpis z počtu záduš. za týž rok:

Truhlářům od mřížky dřevěné před oltářem, za stupně a za 8 stolic nových do kostela dáno 16 kop 42 gr 6 d.

Za dva malé oltáře po stranách i s obrazy a obarvením vydáno 27 " 25 " 5 "

Za třetí menší zvonec s^o Prokopa posvěcený vážící 16 lb po 30 kr a od posvěcení i toho i předtím druhého zvonce 1 zl 30 kr činí 8 kop 8 gr 4 d.

Za srdce a od ukování i zavěšení toho malého zvonce dáno 1 " 35 " -

Zedníkům od vrat nových a křehova, neb se staré obořily, a od zvejšení kus zdi 9 f, za cihly a vápno 9 f 31 kr 3 den., za vrata malý k křehovu i od ukování jich 3 f 40 kr, od spravení střechy na kostele 20 kr, za rozličný hřebíky 37 kr, kováři od svaření srdce ke zvonu 13 kr, za novou zpovědnici do kostela 1 f 30 kr - facit 24 f 51 kr 3 d, jináče 21 kop 18 gr. 3 den. -

Za novou agendu 4 f, za 2 svícny dřevěnné 1 f 6 kr, za 2 svíce půl librový 18 kr, za škrab a půl libry mejála 7 kr za tabuli a stolicí do školy 1 f 4 kr. -

Outraty vzešlé v tom roce při službách Božích za obědy i jináče 9 kop 21 gr. -

Nejistého dluhu starého na gruntu Pál Klikovském, neb se odkud platiti nemá a raději za schodek do vydání v budoucím ouctě položití se musí, totiž 7 kop 33 gr 3 d.

R.1678:

Za novou dubovou truhlu ukovanou pro věci kostelní dáno 4 f 30 kr. - Za starou černou casuli k sloužení za mrtvé 5 f.- Za šátek bílý a černý mřížový na kalich 2 f. Za 2 svícny cínové malý 2 f, za Crucifix 15 kr., od spravení mosazné starý monstranci 1 f.-

Znamená se, že toho roku 1678 měsíce Decembris na

novém ovčíně Wohradském ovčák svou ženu při témž chrámu Páně v Řeporejích pochovati daje, za to 4 ovce staré Václavovi Bartůnkovi kostelníku odevzdal, a on je na ten způsob přijal, že napotom vždycky každoročně z každé po 7 kr, to jest 28 kr k témuž záduší z toho gruntu Bartůnkovského platiti se má. -

R.1679: přijato pokuty za zlé chování pacholka v Goliašovském statku na Kopanině 9 f 30 kr
 Za nový oltář do kostela Řeporyjského
 dáno truhlářům 26 "
 řezbáři .. 7 " 15 kr,
 za 2 obrazy do téhož oltáře 12 "
 a od pozlacení ... 70 "
 facit 115 f 15 kr.

R.1682: Od místa na krehově, kováře Řeporejského přijato 1 f 30 kr.- Od dcery ovčákové 30 kr.- Od třech osob u pastýře 1 f 30 kr, od podruha jednoho 30 kr, item po neboš. zabitém kováři za průvod a mše stý přijato 3 f 15 kr. -
 Novému Panu faráři od neděle první adventní do Wořecha 1/ zde přísluhujícím za 7 služeb Božích dáno po 1 f 10 kr - celkem 8 zl 10 kr, kantoru a jiným zpěvákům vydáno 57 kr. -

R.1683: Od Wawřiny mlynáře Kopanského z pole u Parkánu místo 2 lb vosku, které ročně dávati má, přijato 1 f 10 kr.
 Welebnému P. faráři z Wořecha co v témž kostele Řeporejském přísluhovati ráčil, dáno do 80 Jirí až pro něj desátek u poddaných nařízený jest, vydáno všeho 1 na vychování 2/ 19 " 56 "
 Kantorům od pašije a od zpívání při službách Božích dáno 2 " 30 "

INVENTÁŘ věcí kostelních sem patřících 24.Marti
 leta 1684 obnovený:

Kalich stříbrný pozlacený s patenou	1,
Cejnový koflík a talířek na něj pro Communicantij	1,
Wornát květovaný, z damašku červený s Crucifix., černý	3,
Alby	2, humeraly
komže nová	1, stará
breviář velký na způsob misálu	1, item malý misál ...
agenda	1, kancional
	1, postilla

1/ V roce 1682 byla obnovena fara ořešská a prvním farářem se stal TOMÁŠ ŠTANĎL, a byl jím až do počátku r. 1685.
 2/ rozuměj: na živobyti.

kázání R.P. Schaffenhawer 1, Bursi v Corporaly 3
 a menší pro nemocné 1, purificatoria 5,
 šatky na kalich s červenými mřížkami 1, a čený protkávaný 1,
 kámen na oltář pod kalich, ubrus 1, a černě tisknutý 1,
 ubrus velký na oltář cwillinkový s harasem protkávaný 1,
 item velký cwillinkový s mřížkami a krajky 1,
 kříž plátěný na oltář pro pást,
 šátek krumplovaný na kámen ... 1, tisknutý černým .. 1,
 item s černým hedbavím květovaný v. 1½ lokte 1,
 konvičky pro mši sv. cejnový s šatem ... 2, sklenice .. 2,
 Antipendium z červeného aksamitu s červenými franzi .. 1,
 staré mřížkový ... 1, na plátně malovaný 3,
 ručník pro Comunicanty prošíváný .. 1, menší na oltář .. 3,
 krabička plechová pro hostie ... 1, zvonečky malé .. 2,
 svícňů cejnových 6, dřevěných 6, crucifixy na oltá-
 řích .. 3, statua Matky Boží .. 1, monstrance mosazná
 s pozlaceným melchisedech a sklem .. 1, komžičky a sukni-
 čky k ministrování .. 2, kotlíček měděný na svícenou vodu
 s kropáčem .. 1, zvony na věži .. 3, korouhve nové 2 -
 starý .. 2, truhly s zapaditými zámkami .. 2, zámek u ko-
 stela .. 1, obrazů na prknách, plátně a papírových mnoho
 kusů. -

Znamená se pro budoucí pamět, že jest tento kostel fi-
 lialní s^{ch} Petra a Pavla apoštolův Páně v Řeporejích s ce-
 lou osadou, to jest ves Řeporyje, Nová Ves, oba dvory,
 sedlák jeden, a chalupníci 3 pod Zmrzlíkem blíž vsi Kopani-
 ny, na ten způsob na vnově vyzdvižené faře dosazenému Panu
 faráři do vsi Wořecha welebné Capítole hradu Pražského pa-
 tříci, a to prvnímu welebnému Panu Páteru M^u Thomae Fran-
 cisco Standl k přísluhování zanechaný, aby lidé poddaní i
 sloužící všechny vedle obyčeje a ustanovení církve svaté
 všemi svátostmi vždycky a službami božími v třetí neděli a
 svátek náležitě zaopatření byli, i také někdy za mrtvé a i
 jiné pobožnosti křesťanské v tyto všední dny mše svaté po-
 ale příležitosti téhož pana faráře a budoucích po něm, byt
 za měsíc 2 i 3krát bylo, v témž kostele se sloužily. Napro-
 ti tomu táž osada dotčenému panu faráři i potomkům jeho
 každoročně desátku obilného pšenice 14 str a ovsa též 14
 str spravedlivě beze vsí odporosti odvozovati a skládati
 má. K tomu také zanechává se témuž panu faráři k užívání
 kus pole zádušního zde v Řeporejích k kostelu náležejícího
 pod 40 str blíž cesty od Wořecha do Krtně jdoucí, ležícího,
 aby on tak dlouho, jak by ho na díle nebvele užíval každo-
 ročně jmenovanému záduší Řeporejskému 4 kopy 40 gr platiti
 a dávatí povinen byl, které se však jinému žádnému kromě
 vsi Řeporej najímáti aneb pod plat zanechávati nikoliv ne-
 má.

Nadepsaný desátek obilný jednou v rok takto skládaný
 bude:

Ze dvorů panských obouch pšenice 4 str 3 věrt., ovsa
 4 str. 3 věrt., " 1 " , ovsa 1 str.,

z gruntu Kubičkovského " 1 " , ovsa 1 str. 2 v.
 Pálklikovského ... pšenice 1 str 2 v., ovsa 1 str. 2 v.

Klikového	pšenice	1	str	$\frac{3}{4}$	v.	ovsa	1	str	$\frac{3}{4}$	v.
Rychtaříkového	"	1	"	$\frac{1}{2}$	"	"	1	"	$\frac{1}{2}$	"
Kotmelovského	"	1	"	2	"	"	1	"	2	"
Bartuňkovského	"	1				"	1			
Grošového	"	1				"	1			

id est pšenice 14 str. , ovsu 14 str.

Chalupníků sedm po 18 krejc. /:mimo Bašty, který tuplovaně to jest 36 kr. dá:/ a z Nové Vsi z pěti chalup po 8 kr. - to jest 40 kr. místo obilného desátku témuž panu faráři každoročně platiti budou.

Pod Zmrzlíkem jeden statek a tři chalupy ačkoliv osadou do Řeporej přináležejí, však desátek ku pomoci Kopanským sousedům do osady Wořeské patřícím dávati budou, poněvadž k Zmrzlíku něco polí od té vsi Kopaniny náleží, a oni tam pastvami i jináče spolčení jsou.

Z kteréžto vsi Kopaniny více desátku obilného žádáno býti nemá, než jak jednou přivoleno, totiž žita šest strychnů dva věrtele a ječmena také šest str. a 2 věrt., jmenovitě:

Z gruntu Nowakowského nyní Václav Záruba žita 1 str. 1 věrt., ječmene 1 str. 1 v. -

Z Charvátovského , Havel	žita 3 v.; ječmena 3 v.,
z Goliášovského , Vacíř -	žita 1 str 2 v, " 1 str 2 v
Bohuslav Klika	" 3 v, " 3 v
Mlynáři z obouch mlejnských	" 1 " " 1 "
Na Zmrzlíku sedlák	" 1 " 1 " , " 1 " 1 "

id est žita 6 str 2 v,
ječmena 6 " 2 ".

Chalupníci tři na Zmrzlíku po 18 kr. 54 kr.

Přitom se vymínilo a vymínuje, aby s dotčenými lidmi poddanými statku Řeporejského z strany placení od odavků a křtu od každého pana faráře mírně pokračováno bylo a žádný jiné accidenti ani letníky od nich pohledávány ani k jaké obtížnosti lidé nabádání býti nemohli. Podobně i to vymíněno jest, kdyby se k té faře Wořeské aneb panu faráři na ní bydlícímu odněkud jinud fara neb kostel více /:mimo Wořeského a Krtně:/ přidal, a Řeporejští lidé pro dalekost cesty by k službám Božím pokaždý jíti nemohli, tehdy vrchnost Řeporejská i s poddanými nebyla by povinna nadepsaný desátek zcela zouplna dávati, ale to dle své vůle jináče prostředkovati by mohla. Každý pak nový P. farář když by se do Wořecha dostati měl, aby pro Řeporejský kostel obzvláštní praesentaci z Coleje žádati, aneb aspoň sám dříve osobně welebnému Panu Páteru Reктору se praesentirovati povinen byl, a jestliže někdy při dosazování pana faráře od strany Collejské některý jmenovitě welebné kapitole se praesentiroval, ten aby před jinými přijatý býti mohl.

torům od zpívání 2 f 30 kr

R.1686:

Z ODKAZU: Dobré paměti velebného Pana Faráře Wořeského
MARCIJ, dle kšaftu 1/ odvedeno k tomuto záduší
hotových peněz 10 f.

Od pohřbu za místo dvouch osob 45 ".

Vydluženo peněz hotových pro opravení téhož
kostela od záduší z Tuchoměřic 20 f
z Kopaniny 10 "
ze Zlíchova 15 " čini 45 "

Item z důchodu Řeporejského půjčeno 30 "

Vydáno zedníkům od přistavení zdi pro novou
síňku, od spravení zdi okolo kostela a od přikry-
tí téhož kostela kurkami, též od vybílení dáno dle
smlouvy 60 "

Za 30 džberů vápna z Prahy po 32 kr 7 " 55 kr

za 19 " z Kacovské zahrady po 25 kr 16 "

za 2700 háků z Prahy po 50 kr 21 f 50 kr

" 2000 " z Kacovské zahrady 14 "

" 5700 prejzů z Kacovské zahrady a 36 34 " 12 "

" 1500 cihel Zdicích z červené-

ho mlejna po 25 kr 6 " 15 "

Klikovi od vození dílu nějakého týchž cihel 3 " 45 "

Tesaři od spravení starého krovu na
kostele, od stlučení šindele z něho, přela-
ťování a od krávků na šindelem dáno 12 "

dříví a prkna 3 "

za 2 kopy latí 2 " 20 "

kováři za panty, háky a skoby, též za
všelijaké hřeby a nárožníky vydáno 4 "

/Účet podepsal: Kněz Václav Antonín Waněk, farář Wo-
řeský a Řeporejský./

R.1687:

Přijato z polí od J.M. pana faráře
Wořeského 5 f 26 kr 4 d

Od Jana Bašty z druhého kusu pole 2 " 20 "

" " item z louky 2 " 20 "

Pokuty od těch, kteří služby Boží
zameškali svévolně 1 " 10 "

Oplaceno zase, co v předešlém roce
na spravení kostela vypůjčeno bylo:

K záduší Tuchoměřickému 20 "

Kostelu na Kopaninu 10 "

R.1688:

Z wopatřilky za pastvy přijato ... 1 " 10 "

1/ testamentu.

Pokuty od jedné dívky zle zachovalé	2 f
<u>Oplaceno dluhu:</u>	v
Záduší Zlíchovskému	15 "
Do důchodu Řeporyjského na 30 zl ..	10 "
Za nový wornát do kostela řeporyjského	12 "
Odepsány staré nejisté dluhy, za které hotově byl položen 4 ^{tý} díl	52 " 27 kr 5 d

R.1689:Oplaceno dluhu:

Ostatního do důchodu Řeporejského . 20 "

R.1690:

Vydáno za nový zvon 136 $\frac{1}{2}$ lb váží- cí po 30 kr z Prahy	68 " 15 "
Za pávníčky 8 $\frac{1}{2}$ lb	4 " 22 " 3 "
Od ukování s hřídely	7 " 30 "
za řemen	45 "

z toho de sráží za malý zvonec sho Proko-
pa odtud vzatý do Letek v 16 lb 10 f 30 kr
a odpisuje 2 f 7 kr 3 d.-

Od dovolení z velebné Consistoře a discreti
že ten hořejší nový zvon SS^{ch} Petra a Pavla
posvěcený, dáno polovici, neb více jich
svěceno bylo 2 " 15 " |

od vytažení téhož zvonu na vížku ... 1, " 23 "

za provaz na 18 loket 42 " |

R.1691:

Auroku z Nové Vsi suplně přijato co
ode všech 5^{tí} chalupníků přichází ročně v sum-
mě jedný 5 kop 46 kr jak od starodávna pla-
tivali, činí 6 " 43 " 4 " |

více od týchž sousedův za 2 lb vo-
sku, co se někdy staří předkové z též Nové
Vsi aby k těmž záduší řeporejskému mohli
připuštění býti, avolili dáti; nejprve při-
jato ode dvouch, neb druží 3 na hotově sví-
ce odvedli. A již napotom každoročně po lí-
bře vosku každý aneb peníze za ni dávati
má, přijato 1 " 10 " |

Odkazu od Jiříka ovčáka Zlíhovského
Levák dal na 1 " |

Od udělení z darovaného vosku 2 lb
svíc 20 " |

K záduší Zlíhovskému zase oplaceno
co lonského roku poznovu sem bylo půjčeno 16 " 53 " 4 "

Znamená se pro budoucí pamět, že sousedé Novoveští
jsouce v polích jednotejní, jimž panských ode dvoru Ohrad-

ského něco přidáno, má každý ročně po 1½ kopě míš. auroku dávati, z kterých napřed se vezme sem k záduší plat povinný 5 kop 46 gr a do důchodu z těch polí přidanych zůstane 1 kopa 44 gr., jakž o tom v knize gruntovní Řeporyjské obšírněji jest zapsáno.

S vrchností na Jinonicích a Butovicích s J.M. knížetem z Švarcenburku povstal soud o tu strán a pod 2½ věrt. kousek pole u chalupy v Nové Vsi dolejší Woharkové a hořejší Bartoňové, a ačkoliv nestojíce ten kus země sotva za 40 kop míš., Collej se o to souditi nechtěla, nicméně outrat na to přes 50 fr hotových peněz za vejписы právní z desk zemských vynaložiti musela.

Kněz Václav Antonín Vaněk, farář Wořeský a Řeporejský.
m.p. -

Rok 1692:

Za 5 lb vosku od sousedů z Nové Vsi			
přijato	5 f	50 kr	
Pro spravení stříšky neb krovu			
nad síncem za 8 žlabovic, 30 háků a tolik			
prejzů	1 "	14 "	
zedníkovi od spravení téhož krovu ...	1 "	10 "	

R.1693: Přijato z gruntu Kubičkovského za 54 kopy starého dluhu dáno z důchodu, poněvadž mnoho polí od téhož gruntu ke dvoru přišlo, k témuž záduší

63 "

Vydáno za svíčky pro kostel /:mimo			
3 lb od panských včeliček přidaného:/ ...	1 "	51 "	
Autraty na SS ^{ch} Petra a Pavla	3 "		
Kantoru s zpěváky o Božím Těle a jindy ..	1 "	5 "	

R.1694:

Z polí zádušních od vel. pana			
faráře z Wořecha	5 "	26 "	4 d.
Z odkazu Jiříka ovčáka Levák dal ...		30 "	
Od pobití věže pro zvony novým šindelem, udělání v ní podlah a schůdků, též některé stolice na kruchtu, za fošny, prkna, šindel, hřebíky, dříví a jiné potřeby vydáno	15 "	2 "	
tesaři od udělání všeho toho	14 "	30 "	

Jan Maxm. Pešek,
též Wořeský farář a Krtenský, m.p.

R.1695:

Pokuty od 4 sousedů, že pro zraní			
mši svatou v neděli zameškali	2 "	20 "	
Pokuty od chalupníků, že nebyli			
v neděli v kostele	2 "	20 "	

Za krucifix velký před kostelem jest vydáno takto:

	Za dub	1 zl	30 kr	
	od wotesání téhož dubu ..		45 "	
za wolej 1½	žejdálíku po 15 kr.		22 "	3 d
	za barvu		3 "	
	za klich		5 "	
truhláři za wobraz rejsovaný .		1 "	30 "	
malíři od malování		5 "	18 "	

R.1696:

Přijato:

	Z pole zádušního od veleb.			
pana faráře Wořeského		5 "	26 "	4 "
od Jiříka Malého proti Krtní z jedné				
kopy záhonů		2 "	20 "	
od Wawřinový z pole na Parkáně		1 "	10 "	
Z louky od Malého 1 kopy a z důchodu				
1 kopy, učiní		2 "	20 "	

Auroku z 12^{ti} krav, totiž:

od Waky ze 2, od mladého Šimáčka ze 2,				
od Rychtaříka z 1, od Kliky z 1, Šimá-				
ček starší z 1, od Kotmelky ze 3, od				
Kalce z 1, od Tatička z 1, a tak				
z jedné každý krávy po ½ kopě počítají,				
vynáší		7 "		

Item auroku z 19^{ti} ovec, totiž:

od Kučery z 10, Šimáček starý ze 4, od				
Kračmera Řeporej. z 5, v summě z každé po				
7 kr počítají učiní		2 "	13 "	
od 5 ^{ti} chalupníků		6 "	43 "	4 "
do měšcečku /přijato/ 47 kr, na zvon velký				
12 kr, vejždělků na svíčkách 1 f 48 kr, od				
místa /na krchově/ 15 kr, za svršek a				
stříšky z dubu 42 kr.		3 "	44 "	

Vydáno kantorovi na Boží tělo

Od spravování stropu v kostele dáno 3 " 5 "

R.1697:

Kantorovi v Křižový dni		10 "
Za nový wornát černý	15 "	
Za nový misál	7 "	

R.1698:

Za 2½ lb vosku od Novoveských			
chalup	2 "	55 "	
Ze 180 zl za ¾ leta 5 per Cento	6 "	45 "	

R.1699:

Přijato za zvon Sv. Víta na Tu-			
choměřice vzatej z Řeporej	40 "	25 "	
Vydáno za novéj zvon, jenž váží			
597 lb, libra po 36 kr, činí	358 "	12 "	

Za hřidel a ukování ..	16	zl
za srdce	2	"
tovaryům spropitného	3	"
Kantorovi a zpěvákům o Křížové dni		
a na ss. Petra a Pavla	1	" 16 kr
Kuchařce od strojení jídla		34 "

R.1700:

Vydáno za 350 prejšů, 650 háků,		
4 žbery vápna na spravování střechy kostela	9	" 48 "
přikrejšvači od spravování za 23 dni		
po 30 kr činí	11	" 35 "
přidávači za 13 dni po 7 kr	1	" 21 "
za dříví na spravování sínice a od		
díla dáno všeho	3	"
Kantorovi o pouti, na Boží Tělo a		
v Křížovž dni dáno na pivo		31 "

R.1701:

Přijato z pokuty pro učiněné škody na		
zádušních polích	2	" 20 "
Dodůchodu co na vyplacení zvonu zapu-		
čeno před několika lety, bylo nyní ostatní		
rest doplaceno	13	" 54 " 2 d.

R.1702:

Od šenkýře šeporejského darováno	10	" 55 "
Za 2000 kusů šindele od J. Matěje pana		
faráře záduší darovaných a vrchnosti pro-		
daných přijato	5	"
Darovanéj kostelu od důchodu pěkněj		
reliquiář s obrazem s ^o Petra za sklem.		
Na spravení zdi zedníkovi při křehově	16	"
přidávačům	4	" 21 "
za prejšy a háky .	15	" 26 "
Item zase podruhý za háky	7	" 30 "
za 23 džbery vápna ..	11	" 30 "
za 12 kmenů dříví ...	2	"
za 12 prken po 7 kr .	1	" 24 "
Zedníkovi od spravování sínice	4	"
tesaři od správy na sínici	5	"

R.1703:

Od převázání švangelium	12	"
-------------------------------	----	---

R.1705:

Pokuty od Kučerky pro krádež	4	" 40 "
Item pokuty od pscholka Vacířovýho	1	" 10 "
Vydáno za novejš ornát, antipendium,		
albu s humeralem a cingulum dáno	20	" 15 "

R.1707: Aurok z Nový Vsi od 3^{ch} sousedů:

Od Matěje Procházky	3	zl	16	kr	3	d
Tomáše Žiliny	3	"	16	"	3	"
a Svatoše	1	"	35	"	4	"

facit 8 zl 28 kr 4 d

Vydáno od zpívání Pašije, poněvadž						
letos zpívána byla	1	"	10	"		
o procesích Cantorovi			16	"		

R.1711:

Vydáno na opravku a okrášlení chrámu Páně Řeporejského sv. Apoštolův Petra a Pavla dle přiloženého specif.	12	"	28	"		
Pučeno k záduší sho Víta /viz. níže/	10	"	39	"	4	"
Kantorovi v Křížový den 8 kr, při procesi Božího Těla 8 kr, o pouti sv. Petra a Pavla 15 kr.			31	"		

R.1712:

Za prejzy a háky na opravu sínce u kostela	2	"	18	"		
--	---	---	----	---	--	--

R.1714:

Leta 1714 kostelu Řeporejskému oplaceno, co leta 1711 záduší Tuchoměřskému zapůjčeno bylo	10	"	39	"	4	"
Záduší Zlíchovskému zapůjčeno jest v Máji 1714 na stavení nového kostela	60	"				

R.1715, 1716, 1717: /počet za 3 leta/.

Interesse ze 300 zl na ourok daných za rok 1716 18 zl a za rok 1717 18 zl	36	"				
Z odkazu Pana Haina dluh od Jiříka Kloučka	1	"	30	"		
Pokuty za rozličné vejstupky	5	"	50	"		

R.1718, 1719, 1720 /opět účet společný/.

Kostel Zlíchovský oplatil zase	35	"				
Oprava střechy nad kostelem:						
1½ džberu vápna	48	kr				
200 prejzů	1	f	28	"		
50 háků	25	"			2	" 41 "
přikrejvači	6	"				
Cantorovi o Božím Těle 8 kr., Křížové dni 8 kr., o pouti 15 kr.,						
za tři leta činí	1	"	33	"		
Kostelníkům též tolik jako kantorovi						
za tři leta	1	"	33	"		

R.1721, 1722, 1723 /počet též za 3 leta/:

Od Kryštofa Kratšmera darováno na ornát a albův	30	"				
---	----	---	--	--	--	--

Vydáno za nový ornát a albův 33 zl
 Za 2000 šindelních hřebíků 1 f 30 kr,
 tesaři od pobíjení věže 4 f 3 kr 5 " 33 kr

Týž rok zůstalo v restu:

Capitálu pod aurok daného 600 zl,
 v hotovosti 67 " 35 kr 5½ den.
 Jeboucký z Nový Vsi se vypůjčil 9 "

Na dluzích:

Ouroku Za Jebouckým ... 2 " 36 "
 Wakova ze 2 krav 1 " 10 "
 za 2 roky Matěj Korouš ze 2 krav 2 " 20 "

Se 682 zl 41 kr 5½ den.

R.1724 a 1725 /společný počet za ty 2 roky/:

Kostel Zlíchovský Řeporejskýmu ostatek
 dluhu doplatil 9 zl 33 kr
 Za 17 loket plátna na mapy po 12 kš .. 3 " 24 "
 " 17 " krajku k těmž mapám 55 " 3 d

R.1726 a 1727:

Na pokutách odvedeno 5 " 30 "
 Od rozličných dobrodinců, co po okra-
 dení kostela shromážděno jest 30 "
 Vydáno za cínový svícny, kaditelnici,
 kotlík na svícenou vodu, za konvičky pro
 ministranty vydáno 38 " 30 "

R.1728, 1729, 1730:

Úroky z 1000 zl Capitalu za ½ roku .. 30 "

R.1731, 1732, 1733:

Na nový varhany od J.M. P.faráře 15 "
 " od rozličných dobrodinců .. 22 " 12 " 3 "
 Od Kloučka na ten od Paní Madleny
 odkázaný dluh 35 "
 Vydáno za nový varhany 107 "
 za stolicí k varhanám 51 "
 za zámek k kruchtě ... 45 "

R.1734, 1735, 1736:

Úrok z 1000 zl Capitalu za 3 leta ... 180 "
 item z 100 " od Chrystofa Brejchy 18 "
 od Kloučka na ten od Paní Madleny
 odkázaný dluh 30 "

R.1737, 1738:

Kováři od pantu ku kostnici 13 "
 tesaři od děláni dveří 10 "
 za 2 prkna 14 "

Další počet jest až za 6 let:

R.1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744:

Podepsal Jan Maxm. Pešek,
curatus řepor.

R.1745, 1746:

Za prkna na nové dvéře u křehova	1 zl	3 kr
kováři za hřebíky 10 kr, tesařům od díla 40,		50 "
Capitálu na interesse:	1000 "	
Item u Christofa Brejchy ..	100 "	

Zasezeleného interesse: 1/

Za jeho knížecí milostí bi-		
sкупem Litoměřickým	80 zl	
za paní hraběnkou Bredovou ...	7 "	30 kr
za panem hrabětem Černínem ...	7 "	30 "
za Christofem Breychou	6 "	101 "

Podepsal: Joanes Holeček, curatus vořechensis.

R.1747:

Zasezelené interesse;
za jeho kn. ^{stí} biskup. Litoměřickým 100 zl
za paní hraběnkou Bredovou 7 " 30 kr

R.1748:

Co tak dle liquidatí z kníž. mil.
biskup Litoměř. zasezeleného interesse /;kte-
rý 100 zl vynášel:/ méně složil, poněvadž
takový v předešlých letech je zcela za pří-
jem vzatý byl, to přítomně za vydání se
klade 9 " 20 "

WEJKAZ:

Capitálu na interesse	600 "
item u Christ. Brejchy	100 "
Zasezeleného interesse:	
Za paní hraběnkou Bredovou ..	7 " 30 "
za Janem Wakou z krav ...	1 " 45 "
" Matějem Koroušem	6 " 53 "
Matějem Tatíčkem	1 " 25 "
Tomášem Šimáčkem	35 "
Matějem Hustolesem ...	6 " 10 "
Tomášem Šimáčkem	3 " 12 "

Z Nový Vsi:

za Václavem Smolkou	4 "	41 "	1 d
Janem Čechem	1 "	3 "	$\frac{1}{2}$ "
Jiřím Smolkou	1 "	55 "	4 "
Za Christofem Breychou zasezeleného interesse	1 "		
v hotovosti se vynachází	1972 "	2 "	$\frac{1}{2}$ "

1/ nedopracený /dlužný/ úrok.

	Rest vykázán .. facit	2708	zl	12	kr	
<u>R.1749, 1750:</u>	" "	2838	"	28	"	1 d
<u>R.1751:</u>	" "	2874	"	9	"	
<u>R.1752:</u>	" "	2911	"	5	"	5 "
<u>R.1753:</u>	Interesse z 600 zl Capitalu .	31	"	30	"	
	ittem z nich zasezeleného interesse:					
	od hraběnky Brežovy a hraběte Černína	70	"	52	"	3 "
	Rest vykázán	3055	"	37	"	
<u>R.1754:</u>	" "	3126	"	4	"	4 "
<u>R.1755:</u>	" "	3196	"	1	"	4 "
<u>R.1756:</u>	" "	3267	"	15	"	2 "
<u>R.1757:</u>	" "	3398	"	34	"	2 "
<u>R.1758:</u>	" "	3508	"	5	"	3 "
<u>R.1759:</u>	" "	3654	"	37	"	4 "
<u>R.1760:</u>	Vydáno za 300 prejšů	2	"	42	"	
	1200 šindele	6	"			
	1000 šindeláků	3	"	18	"	
	Vermögen-Steuer za rok 1758, 1759, 1760					
	po 2 zl 55 kr 4 d	8	"	47	"	
	Rest vykázán	3815	"	13	"	2 d
<u>R.1761:</u>	" "	3896	"	49	"	2 "
<u>R.1762:</u>	" "	4194	"	40	"	3 "
<u>R.1763:</u>	Extraordinarium za rok 1757 až					
	do 1763 inclusive - totiž:					
	Za 7 let do král. berně z užívající-					
	cích polí, ročně 18 f 38 kr zapláceno ..	130	"	26	"	
	více nomine Vermögen-Steuer za r. 1763	2	"	55	"	4 "
	kantorovi gracial	1	"			
	Ve Wejkazu:					
	Capital na interesse					
	na stavovných obligacích	3806	"	41	"	41"
	Rest vykázán	4357	"	26	"	5 3/4
<u>R.1764:</u>	Od stavovných obligací /5 p.Ctto/					
	přijato interesse	95	"	10	"	3 3/4
	Rest vykázán	4483	"	7	"	3 1/2
	Podepsán: Joanes Hlaček, curati.					
<u>R.1765:</u>	Rest vykázán	4755	zl	43	"	
<u>R.1766:</u>	" "	4958	"	52	"	2 1/4
<u>R.1767:</u>	" "	5078	"	59	"	1 1/4
<u>R.1768:</u>	" "	5278	"	47	"	2 3/4

R.1769: K stavení kostelu zapláceno, totiž:

	1 velký dub	4 zl		
5	velkých borovic po 3 zl 30 kr	17 "	30 kr	
4	menší " po - 48 "	3 "	12 "	
4	vesla " " 30 "	2 "		
2	kusy dřeva " 45 "	1 "	30 "	
8	/2/ " 2 "	16 "		
	tesařům od díla	15 "		
	za 270 džberů vápna po 30 kr.	135 "		
	6200 cihel po 48 kr /za 100/	49 "	36 "	
	v restu zůstává	5232 "	39 "	2 3/4

z toho:

Na Stavovních oblig. 3941 zl
na hotovosti 1010 " 36 "
ostatní jsou různé pohledávky záduší.

R.1770: v restu zůstává 5427 zl 55 kr 3/4 d

R.1771 - poslední v této knize - vypisujeme nezkřáceně celý.

"Počet zádušní kostela sv. Apoštolův Petra a Pavla v
Řeporejích za rok 1771, totiž:

Rest od roku 1770 zůstalo 5427 zl 55 kr 3/4 d

Nový příjem:

Z polí zádušních od Pana faráře wořes.	5 "	26 "	4
" proti Krtni z 1 kopy záhonů			
od Šenkýře	2 "	20 "	
" Na Parkaních od Pavla Brejchy	2 "	20 "	
z louky zádušní z důchodu panského ...	2 "	20 "	
z 12 krav dáno po 35 kr	7 "		
z 19 ovec " " 7 "	2 "	13 "	
ourok za vosk od Novoveských	3 "	6 "	5

Zaplacení Extra-ordinarium z užívajících polí zádušních za rok 1771 dle repar-tice:

Od Pana faráře	10 zl 17 kr		
z důchodu z louky	2 " 20 "		
od Šenkýře řeporejského	2 " 20 "		
od Karla Brejchy	2 " 20 "	17 "	17 "

Interesse:

Od Stavovních obligací přijato

z 2400 zl pro 1771 na 4 pr Cento	96 "		
441 "	17 "	39 "	
1100 "	44 "		
z 3 zl od Mat. Charvátů		7 "	1 1/2 "
z 10 zl od Matěje Procházky .		24 "	
60 " " Barbory Černákové	2 "	24 "	
50 " " Matěje Nováka	2 "		
50 " " vdovy Trousilovy .	2 "		
20 " " Václava Keutského		48 "	

	z 30 zl	od	Jana Blažka	1 zl 12 kr	
	30 "	"	Václava Nebeskýho	1 " 12 "	
Z Kopaniny:					
Zed.	z 20 "	"	Jiřího 14 ^{týho}	48 "	
			/čtrnáctýho/		
	10 "	"	Matěje Podzemskýho	24 "	
Ze Zmrzlíku:					
	z 6 "	"	Jana Rychtaříka ...	14 "	2 $\frac{1}{2}$ d
	6 "	"	Jacuba 14 ^{týho}	14 "	2 $\frac{1}{2}$ "
	15 "	"	Václava Smolíka ...	36 "	
	8 "	"	Tomáše Kučery	19 "	1 $\frac{1}{2}$ "
Ze Řeporej:					
	z 15 "	"	France Kučery	36 "	
	20 "	"	Martina Kosa	48 "	
	6 "	"	Tomáše Šindeláře ..	14 "	2 $\frac{1}{2}$ "
Ze Zlíchova:					
	ze 3 "	"	Jos. Klominského ..	7 "	1 $\frac{1}{2}$ "
	3 "	"	Bartol. Kurky	7 "	1 $\frac{1}{2}$ "

Extra - příjem:

Z 20 zl	od vdovy Trousilovy z odkazu	1 "		
	užitek z 3 1 $\frac{1}{2}$ svíček ..	3 "	13 "	2 "
	do pytlíku		3 "	
	od zvonění	2 "	12 "	

Summa summárum

Nový příjem i s pozustalým restem 5648 zl 42 kr $\frac{1}{2}$ d.

Vydání:

	Kantorovi o slavnosti		31 kr	
	jemu discreti ...	1 zl		
	kostelníkům o slavnosti		32 "	
	za kadidlo		9 "	
	za víno a hostije	1 "	38 "	
	za štempl na kvitanci ..		12 "	
	Extraordinarium /viz předešlý rok/ ..	17 "	17 "	
	Početvedoucím	1 "	30 "	
item	jemu při vyzdvižení interesse			
	/po 2 X 30 kr./ ..	1 "		
	od spravování zář	2 "	6 "	
	zátku		18 "	
	za provaz ke zvonu		18 "	
	summa vydání .	26 zl	31 kr	
	zůstává v restu	5622 "	11 "	$\frac{1}{2}$ d.

WEJKAZ:

	Capital na interesse na			
Stavovných obligací na 4 per Cto		3941 zl	11 kr	$\frac{1}{2}$ d.
Za Matějem Charvátém		3 "		
" Matějem Procházkou ...		10 "		

Barbory Čermákovy ...	60	zl		
za ní interesse za 1771	2	"	24	kr
" Matějem Novákem	50	"		
" vdovou Trousilovou ..	50	"		
" Václavem Kautským ...	20	"		
" Janem Blažkem	30	"		
" Václavem Nebeským ...	30	"		
item za ním interesse od roku 1770	1	"	30	"
Ze Zaš. Kopsniny:				
Za Jiřikem 14tým	20	"		
Matešem Podzemským ..	10	"		
Ze Zmrzlíka:				
Za Janem Rychtaříkem ...	6	"		
" Jacubem 14tým	6	"		
Václavem Smolíkem ...	15	"		
Tomášem Kučerou	8	"		
Z Řeporyj:				
Za Francem Kučerou	15	"		
Martinem Kosem	20	"		
Tomášem Šindelářem ..	6	"		
Ze Zlíchova:				
Za Josefem Klominským ..	3	"		
za ním interesse			7	" 1 1/4
Barthol. Kurkou	3	"		
Za Francem Jašem - Extra ordinarium	9	"	20	"
za Tomášem Hustolesem z ovec			20	"
" Václavem Smolkou za vosk .	6	"	35	" 4 d
" Václavem Paříkem	3	"	28	" 2 1/4 "
" Matějem Smolkou	4	"	41	" 5
Na hotovosti se vynachází	1287	"	43	" 5 3/4 "
facit	5622	zl	11	kr 1/2 d.

Antonín z Blanckenfeldu,
p.t. děkan Smečenský, arcibiskupský vikář.

B E R N Í R U L L A .

První pozemkový katastr - vyhotovený na přání tehdejšího císaře Ferdinanda III. byla tak zv. rolla či rulla z roku 1654. Byl to popis usedlostí sedláků, tedy půdy "rustikální", které byly zdaňovány na rozdíl od půdy panské - "dominikální," jež byla této kontribuce prosta.

Berní rulla byla psána česky. Nebyly popsány jednotlivé pozemky jako v katastrech dalších, ani louky ani zahrady nebyly uvedeny zvlášť. Půda rozlišena pouze na tři skupiny: orná, lada a pusté /porostliny/. Původní elaborát její z r. 1654 pro kraj Slánský - k němuž patřilo tehdy panství Chrásťanské kapitoly sv.Víta - se nechoval, avšak při zdělávání dalšího rustikál. katastru v r.1713 vypsáno tam současně údaje z rully jsou k tomu podkladem a jest nám tak umožněno si berní rullu vse Ořecha sestavit:

<u>Wes W o ř e c h</u>		rolí má: <u>worný</u> <u>lada</u> <u>porostlý</u>		
<u>Jméno držitele, který za času I.visitaci ten grunt držel:</u>		<u>str.</u>	<u>str.</u>	<u>str.</u>
Tomáš	HŘEBÍK	36		
Jiří	WOKÁČEK	36		
Jiří	ZELÉNKA	12		
Šimon	PANÁČEK	50		
Item	krčmu drží	15		3
Vrchnost před 3 lety mimo těchto rolí ještě pod 180 str. dědin jemu odnála.				
Jiří	SEDLÁČEK	28	30	5
Jan	ČERNÝ	9,2	13,2	
Matěj	MORAVEC	4	12	2
Jan	HŘEBÍK	4		
P. Wiktorýn	ŠWANTL	108		
POLÁKOWSKÁ	chalupa	54		
FANTOWSKÁ	"	36		
KAWANOWSKÁ	"	1		
přenos		393,2	55,2	10

	<u>worný</u>	<u>lada</u>	<u>porostlý</u>
<u>přenos</u>	393,2	55,2	10

D W O R A K O W S K Ý
item s chalupou k témuž
" mlejn "
při mlejně je dle rolle

160 /@le rully
5

Tyto granty jest vrchnost v
roce 1637 sobě k ruce ujala
a koupila, z kterýchž nyní až
posaváde panský dvůr jest.

Sa 393,2 220,2 10
t.j. dohromady 624 strychů.

--

/Poznámka/:

Dvůr "Dvořákovský" jest onen bývalý svobodný grunt Jaku-
ba Jílka v Ořechu.

A tak nás Berní rulla ve svém závěru poučuje též o tom,
že ačkoli vleklý spor o ten dvorec koncem roku 1630 vyhrála
Dorota, vdova po Matoušovi Michalovi, nebyla však asi již
schopna ho nadále pro tíživá břemena udržet. Konečně ho o se-
dm roků později přece jen kapitole odstoupila, té kapitole,
jež tak dlouho se ho usilovně, však bezúspěšně domáhala. -

- O Ř E C H -

od BERNÍ RULLY r. 1654.

Údobí vzniku Berní rully jest jaksi předělem v historii. Až do té doby v archivech uchovávané staré písemnosti jsou povětšinou kusé, mlhavé, mnohdy nesrozumitelné, bez souvislého děje. Zápisy však od roku 1654 až po dnešní dobu již na sebe navazují. Poznáváme v nich nejen jména svých přímých předků a jejich rodin, ale také i rodovou posloupnost nemovitostí, a také často i jejich některé životní zájmy a starosti.

Byly ovšem prvopočáteční stručné zápisy nedokonalé, nebylo pro ně vzorů; až teprve později, když nová generace našla ve starších záznamech vše, co od nich požadovala, poznala se nutnost větší přesnosti.

Základním zárojem pro vypracování těchto dějin byly jednak gruntovní /pozemkové/ knihy, a pak farní matriky.

Ořešské matriky farní

byly založeny v roce 1661. nejprve jako matr. křtů, pak v roce 1665 matr. oddavek a konečně r. 1666 matr. pohřbů. - Nejstarší kniha matr. - v káži vázaná, bez rastru, ručně stránkovaná, rozměry cca 30 x 20 cm - jest společná jak všem obcím v kolatuře, tak i pro všechny tři uvedené úkony.

Když ořešské matriky byly zakládány, tehdy ještě nebyla fara zřejmě obsazena trvalým správcem. Nejprve církev. obřady v Ořechu vykonávali řádoví kněží /Prantiskáni/ z kláštera Matky Boží Sněžné na Novém městě Pražském, a od r.1672 byl tento kostel jaksi filiálním kostela tachlovického a za obřadními obřady sem docházel tachlovický farář Škorp. Až teprve od roku 1682 byla fara znovu obnovena. Jsou proto v prvním období dvacetilet matrik zdejších citelné mezery, že zápisy i v celých ročnících chybí, některé byly učiněny dodatečně mnohdy i po delší době. Snad ani nebyla ona I. matriční kniha trvale uložena v neobsazené faře a tudíž nebyla hned při obřadech doplňována; dělaly se asi zápisy prozatímní, ale z nich některé patrně vyšly z evidence a do matriky se už nedostaly vůbec. Okolnost tuto snažili jsme se vyšetřit u farního úřadu kostela u P.Marie Sněžné v Praze II., zdali tam snad nejsou uchovány z té doby nějaké takové záznamy, avšak bez úspěchu; bylo jen řešeno, že tehdejší klášter sice vysílal do Ořecha pomocné síly, ale správu tamní fary neměl.

Avšak ořešský případ není ojedinělý, v prvních letech po zavedení matrik s obdobnými nedostatky či nesrovnalostmi se setkáváme i jinde. Ku př. Úhonická farní matrika - o 11 roků starší ořešské - vykazuje mezery ještě daleko větší. Oproti tomu zase matrika Tachlovická má celé sloupce zápisů týkajících se obyvatel mimokolaturních z obcí i hodně vzdálených, jako: z Jinočan, Dušník, Zlejšína, Sobína, Břvů, Litovic, Malý Jeneček, Jenče Velkýho, Hostovic, Podkozí, Svárova, Chrástčan, Třebonic, Zbuzan, Ouhonic, Chejně, Ptíče Hořejších, Ptí-

čů Dolejších, z Kalousova mlýna /na Kačáku/, z Hořelic, Drahelčic, Hostouně, Úhoště, Dobrovíže, Kněžovse, Kyšic, Dobré Vse a j. - Ostatně také v ořešské matrice čteme dosti zápisů z obcí cizích, které ovšem chybí zase tam, kde bychom je hledali. Ku př. zbuzanské knihy matrik ořešských jsme dopodrobna prohlédli, a našli jsme mnoho případů z té doby, že křest dětí z jedné rodiny je zapsán někdy v matrikách ořešských, jindy zase v tachlovických. Bylyť tehdy poměry v důsledku třicetileté války dlouho ještě neurovnány. A tak zdá se, že takové matriční nesrovnalosti v prvních dobách byly všeobecné, a z toho důvodu není možno nejstarší rodokmeny vypracovati naprosto spolehlivě. - A, jiné ještě okolnosti ve starých matrikách ztěžují zjišťování totožnosti: Především ona stručnost, s jakou nejstarší zápisy jsou pořízeny. Nebyly v nich uváděny bližší údaje rodičů snoubenců, podrobnosti o rodičích při křtu dětí. Další potíží je v tom, že čísla popisná domů dříve žádná nebyla, až teprve od roku 1770 jsou poprvé při matričních zápisech uváděna. Jindy byla to nedůslednost, s jakou se zapisovalo příjmení dotýčeného, totiž - někdy to bylo jeho pravým jménem, ale jindy zase jen přezdívkou - "po chalupě" - jménem jeho předchůdce.

V roce 1680 řádila epidemie a zle postihla celou farnost. Podle matriky bylo pochováno 25 dětí ořešských, 13 ze Zbuzan, 18 z Chejnic, 2 z Dubče a 2 z Hladkého mlýna /obě poslední místa pod Chejnicí./ Úmrtní zápisy z té doby jsou velmi skoupé. Na příklad čteme:

19.5 pochována dcera Bartoloměje Jiráta ze Zbuzan.

- 25.5. pochována dcera Pavla Tureckého ze Zbuzan.
- 18.6. pochována dcera Tomáše Doležala z Wořecha.
- 20.6. pochována dcera téhož Doležala.
- 22.6. podobně téhož Tomáše pochována dcera a syn.
- 26.6. pochován syn Jindřicha Konopického ze Zbuzan.

Atd. - a dále pak:

- 23.7. pochován syn Jindřicha Hrnčíře ze Zbuzan.

Na těchto příkladech vidíme, jak některé rodiny byly epidemií zle postiženy. V pěti za sebou jdoucích dnech ořešský chalupník Tomáš Doležal /z č.17./ pohřbil čtyři své děti. A dále - jak úžasně stručně zápisy provedeny: Jména dětí důsledně chybí! - Příjmení rodičů se zjistí namnoze pouze tehdy, známe-li ho odjinud. Tak zbuzanský Konopický je totožný s Hrnčířem, a pravé jeho příjmení jest Pokorný.

To tedy jako ukázka obtíží, s nimiž se při studiu matrik setkáváme. Doufáme, že náš výklad k různým nepřesnostem je většinou správný, ale nevylučujeme možnost svého omylu.

Druhým hlavním zdrojem, z něhož čerpáno při vypracovávání těchto dějin, byly zápisy o ořešských dvorech, gruntech a chalupách, od starých dob pořizovaných ve vrchnostenské kanceláři panství Chrásťanského, patřícího kapitole sv.Víta na hradě Pražském. Jsou to

k n i h y g r u n t o v n í / p o z e m k o v é /.

Ty nám zase skýtají obraz poměrů majetkových nemovitostních a toho, kterak se vlastníci na nich střídali.

Pozemkové knihy - dříve zvané gruntovní - ve svém vývoji doznaly radikálních proměn. Byly zakládány namnoze po třicetileté válce, a sice podle urbářů, starých to záznamů o pozemcích a gruntech, které gruntovním knihám předcházely.

Bývaly z počátku malého formátu - cca 20 x 30 cm, někdy i ještě menší - z pravidla v kůži vázané. Knihy pozdější měly rozměry větší - cca 30 x 40 cm, též s vazbou koženou, která někdy při knihách objemnějších byla chráněna před poškozením různým okrasným kováním a spínacími přaskami. Do nich se smlouvy /kontrakty/ zapisovaly v plném svém znění. Kromě těch vedeny byly ještě různé pomocné knihy vedlejší, jako: Kniha Aktiv a Passiv, Kniha kontraktní, Kniha robotní, Kniha svedbních smluv, Instrumental-Buch, a j.- To nebylo všude stejné, každý úřad vrchnostenský měl po té stránce svoji praxi.

Dnešní pozemkové knihy v platnosti jsoucí nalézají se u Okresního lidového soudu v Praze I., Ovocný trh. Ty jsou rozměrů ještě větších; v těch se již zápisy třídí do tří zájmových skupin: "A" - "B" - "C", jež dohromady jako celek tvoří tak zvanou "knihovni vložku". Každá taková vložka má své číslo. Pod "A" se popisuje dotýčná nemovitost, pod "B" jméno vlastníka, a pod "C" zapisují se břemena. Tím bylo docíleno žádoucí přehlednosti, která v dřívějších starých gruntovních knihách chyběla a stav knihovni se proto jen obtížně zjišťoval. Do těchto knih se zapisuje již jen soudní usnesení o knihovních návrzích /žádostech/ do jednotlivých skupin a pod těmi čísly, jež žádosti při podání podle denníku obdržely. Jeden exemplář každé takové žádosti /opis/ se zakládá do tak zv. "Sbírký listin", a jedině ta nás může obeznámiti s podrobnostmi knihovních zápisů.

Seřaděné sbírky se vážou a uchovávají. Ročníky od r. 1872 jsou uloženy při pozemkových knihách, a starší byly již odlo-

ženy do býv. Archivu země české v Praze IV.- Ty, které se týkají našeho kraje, mají tam sign. "Sbírka listin, Smíchov".

—

Dominikální /panský/ majetek nemovitostní byl zapisován do D e s k z e m s k ý c h . -

Asi od r.1950 Zemské desky jsou v likvidaci a nemovitosti tam vedené postupně se přepisují do běžných knih pozemkových. Staré D.Z. uloženy jsou v Ústřed. archivu minister. vnitra v Praze III.- Bohužel však, ty nejstarší - uchovávané dříve na král. hradčanském hradě - za ohně v r.1541 byly z větší části úplně zničeny; co se z nich uchovalo, jest obsaženo ve dvou svazcích "Pozůstatky desk zemsk.", vydaných v r.1870 Drem Josefem Emletem. Nejstarší zápis je tam z 13.Mája r.1287. /latinský/.

--.

K n i h a m e z n i č n í

kapitoly sv. Víta.

Arch.musea kr.č.

F.189.

O vymezení hranic statků kapitoly sv. Víta na hradě Pražském byla vedena zvláštní kniha, ve které jest podrobně popsáno sázení hraničních kamenů, i jiné vymezení v letech 1566 až 1722.

Roku 1566 /fol.1./ zápis se týká prodeje worných dědin v pustě vsi Kopaniny za Šárkou a zpráva o sázení mezníků z r.1594. -

R.1655 /fol.2./ v příčině chalupy v Letkách. -

R.1668 / 31/10 - fol.4.p.v. / přehlíženy hranice a mezníky z a W o ř e c h e m s panem Pavlem Kosořským a veleb. Kapitulou. -

R.1669 4/7 /fol.6./ - v příčině gruntů při pivovaru Ounhošťským a jeho M. panem panem M Kolovratem mezuujícími. -

R.1670 13/8 - fol.8. - obnovení mezníků s Dobřichovskými u Černolic. -

R. 1671 30/6 - fol.10. - obnovení mezníků při háji u Kopaniny /Přední/. -

R.1671 dne 31/8 - fol.14.p.v. - vyznamenání mezníkův Čistá - Břežany. -

R. 1672 13/10 - /fol.39./ - Narovnání zkrze J.M. Panem Panem Kolovratem u Čistý /o meze/. -

R. 1673 dne 10/10 /fol.16. a 20./ - Kapitola sv. Víta a Strahovský klášter vyznamenání mezníků v Šárkách. -

R. 1675 31/3 - /fol.42. p.v. - Rozdělení pole u Kozolup. -

R. 1675 20/5 - /fol.24./ - v příčině mezníků mezi Chotčí a W o ř e c h e m . -

R. 1675 6/8 - /fol.26./ - v příčině mezníků u Dušníků s Drahelčickými. -

R. 1676 dne 21/9 - /fol.29./ v příčině mezníků mezi Kapitulou a panství Kornhauské /Mšec, hejtm. Slaný/. -

R. 1677 7/5 - /fol.30.p.v./ - zhandlování pole při dvoře a vsi Dušníkách. -

R. 1678 7/7 - /fol. 32. p.v./ - shlédnutí mezníků při vsi Ouněticích a klásterem Sňo Jiří na hradě pražském. -

R. 1678 26/8 /fol. 34. p.v./ - obnovení mezníků při vsi Wořeš s K e p o r e j s k ý m i . -

R. 1679 9/6 - /fol. 43. p.v./ - přehlídnutí polí u Hostouně.

R. 1681 10/9 - /fol. 50./ - shlédnutí mezníků s Kornhauskými /Hřec./

R. 1681 9/10 - /fol. 47./ - přehlídnutí a obnovení mezníkův tejkažice se Ounětic na Kozích Hřbetech.

R. 1690 26/6 - /fol. 66./ - mezování hranic Ptíče - Červený Újezď, a t. d. -

Výše zmíněné tři zápisy o mezování na ořešských hranicích uvedeme v plném znění:

1.

A^o 1668 dne 21. Octobris přehlíženy hranice a mezníky s Panem Pavlem Kosořským a velebnou kapitolou se tejkažice za Wořechem.

Předně začato co se odchází od Choteckých a vedle Jiříka Součka chalupníka Wořeského od jednoho hraničníka nad rokli, ku kterému se přidaly jinší tři kameny a udělaly se na wosyce vruby, u kterých držel tři kopy na památku Pavel Hroník, tu mezují kapitolní lesy až do rokle od píl Kosořského, odtad se šlo vedle té rokle něco málo dolů, je přes rokli na druhý straně dub nad rokli, do toho se vrazil hřeb železný nezasekávanéj, s hlavou, a v hlavy kříž, na dubě se udělaly tři vruby, a k němu se přivalil velkéj kámen, a tomu dubu dáno jméno Matějčick, proto že je pro památku Říha Matějčick z Wořecha tři kopy držel;

od téhož dubu šlo se zhůru rovně přes skalku, a nad tou skalkou je v zemi kámen mezník špičatý, a k němu se daly tři kameny, a proti němu dub s vruby, od téhož dále jdouce co by se k pravu uhejbal: Opět kámen mezník, u něho se zanechaly tři kameny malé. Odtud jde cesta z lesa ven, co by Kosoři, a tou jdouce vedle vruby, je opět na té cestu v prostředku kámen mezník, a tak dále tou cestou jdouce vždy vruby se dělaly, přijde se k jednomu kamenu na levý straně, k němu se přidaly tři kameny jinší, od toho mezníku rovně 12 kroků je dub, na něm sou vruby, a v tom dubu dole hřeb železný s hlavou zasekávanéj, vražený je, tomu dubu dáno myno Šuran, proto že u něho držel 3 kopy Martin Šuran jinak Panáček z Wořecha.

Od téhož dubu jde se rovně po vrubích /?/, přijde se k konci jednéj strouhy; hned nad tou strouhou je mezník kámen, který vzhůru vede po vrubích, a přijdouce rovně nahoru, tu je

opět kámen, vedle něho jalovec, a od toho na 7 kroků je dub s vruby, a tak rovně jdouce přijde se k veliký borovici, při ní je kámen mezník, kterážto má jméno Kotmel, proto že tu držel tři kopy na památku Jiřík Kotmel, rychtář z Chrástčan.

A odtad se jde rovnou, přijde se na 2 kameny mezníky vedle sebe, od těch se nalevo uhejbaje, nedaleko naproti je dub, v něm hřeb zasekávaný s hlavou a na něm kříž; od téhož rovně jdouce je kámen, od téhož na 4 kroky dub, na něm vruby, tu se přijde k cestě, jde se vždy vedle cesty, na dubích souce vruby, přijde se k jednomu dubu, v něm je kámen zarostlý, od toho dubu rovně na 25 kroků je dub, u něho byl kámen mezník vyndaný, zase se vsadil, dáno dubu jméno Kuřátko, proto že držel tři kopy šafář wořeský Adam Kuřátko.

Od téhož jde se opět, co by se trochu uhejbal, je dub, u něho kámen mezník; od toho dubu přijde se rovně ke čtyřem dubům pohromadu, mezi nimi kámen, a na jednom je kříž. U nich držel tři kopy Jiřík Souček z Wořecha;

od těch se jde dále, přijde se k jednomu dubu, a za ním mezník, který vyndaný byl a zase vsazený, dáno meno mezníku Sedláček, proto že držel pamětný Jan Sedláček.

Odtud přijde se opět, je kámen mezník, při něm dubec nehrubý, od téhož se již uhejbá dolů k potoku po vrubích až k jednomu velkému dubu, kterýž se jmenuje "skalní". V něm je hřeb zasekávaný s hlavou, a v hlavě kříž; na něm kříž a tři vruby. Od téhož dubu se táhne dolů k potoku pod vírem, odtad k jedné jabloni za potokem, v ní tři vruby a kříž již k obci Wořeskej.

2.

V příčině mezníků v Hájích mezi stranou Choteckou a Wořeskou:

Ao 1675 dne 20. Maj vejchoz v příčině mezníků od strany Wořeské a Chotecké, u přítomnosti od strany Wořeské toho času hejtmána Václava Leopolda Klaudyana z Stavibořic, purkrabího Jana Pfenixa, a vrchního, rychtáře Jiřího Gottmele, vedle jiných wořeských poddaných; od strany chotecké správce Václava Renhy spolu s poddanými choteckými takto:

Začátek v občinách pod polem panským hořejším nad cestou, pod kterýmžto polem je kus pole obecního, proti tomu pole .. /nečit./, mezi těmi v mezi sazen je mezník, dáno pod něj kus starý a kus nový wokuje; ten ukazuje po mezi dolů k cestě. Pamětnýho drželi 3 kopy Šimon mladý Hřebík z Wořecha, a Bartoloměj, syn Janourkův ze vsi Zbuzan.--

Tou mezi dolů k cestě jdouce, která jde od Zbuzan ke mlejnu pod Chotčí, sazen nový mezník vedle té cesty při kři jalovcovým, dána pod něj okuj a uhlí. Pamětnýho měli Řehoř Matějčíček, soused z Wořecha, a Pavel Fijala, písař z Chotče.

Od toho vždy dolů po cestě tý od Zbuzan jdoucí ke mlejnu, souce z jedné strany obcíny Wořeské, a z druhé pole Zbuzanské; douce pod polem Kohlíkovým ze Zbuzan, našel se mezník starý veliký nad cestou, je vyzdvížený, dáno pod něj dva velký kameny uhlí, a okuje, a zase je osazený. Pamětnýho na něm měl Jiřík Remek z Wořecha soused, a Jiřík Bahenský z Chejnice.

Od toho uhnouce se přes cestu co by šikou po levu 44 kroky pod cestou při jedné lísce nad roklí, která dělí obcíny Wořeský a lesy Chotecký, vsazen mezník nový a dáno pod něj uhlí a okuj; pamětný drželi Pavel Veselý, kovář z Wořecha a Adam Souček ze Zbuzan.

Od toho se vždy tou roklí jde, která dělí obec Wořeskou a háje Chotecký. Rovně pod tou drobet v pravo se uhejbajíc stojí borovice opět nad strouhou která dělí, jsou na ní udělaný z každé strany 3 vruby; od tý vždy tou strouhou vejmolnou jde se, která přímo vede až ke mlejnu Cvrčkovému, kterýžto mlejn ta strana k občinám Wořeským tu stojí dle gruntův Wořeských, sazen pode mlejnem v rohu, kde někdy světnice bejvala, nový mezník, /tak jak všichni vysvědčovali z obojí strany, že v rohu mezník býval/ dáno pod něj okuj a uhlí. Pamětnýho měli Matěj syn Martina Šurana z Wořecha a Tomáš Labutka z Chotče; při tom mlejnu jsou chlívky zbořeny, kde někdy prve bejvaly, dávali toho zprávu, poněvadž na gruntech wořeských jsou, že když na mlejně mlynář býval, že vždy k záduší z toho každý rok 6 Bilejch odváděl. Což by i budoucně tak se zachovávat muselo, kdyby mlejn stál. Ten mezník od toho rohu mlejna ukazuje do potoka, rovně na potok dělití až dolů na chobot rybníka panského wořeského. -

Stojí nad cestou k straně chotecký veliký mezník z mramoru, o který byl spor, dával od strany wořeský Novej z Dušník, který je v Wořeše rozený, zprávu, že když byl malý pacholík, že je s svým otcem tam okolo rybníka chočil, že zavolal na jeho otce nebož. Panáček, pravil k němu, že je ten mezník přesazenej, že je seděl pod polem vejše na kopečku, že je ještě díru čerstvou viděl, žeby náko chtěl povinnost učiniti, to se vše stalo v tý vojny; od strany choteckej dával zprávu jeden poddaný, že je toho povědom, že je ten mezník sp spravedlivý, že je při tom byl, když se sázel, že chce též na to povinnost učiniti; zanecháno to k dalšímu porovnání mezi vrchnostma, bylo by o kus louky asi za kupky sena.

Od toho mezníku zhůru dle pole choteckého na 76 kroků je mezník, od něho ještě zhůru, co by se uhejbal k pravu k dubu nevelkého, stojí mezník, v tom dubči udělaný vruby, a je od toho dolejšího na 88 kroků. Pamětnýho dostal Jan Kawka z Wořecha a Václav Švec z Chejnice.

Zase předce zhůru na 62 kroky. Mezník starý, při něm borovička hraněná, od toho zase zhůru na 53 kroky mezník kamenný, od něho vždy nahoru co by se uhejbal v pravu je cesta, na 43 kroky mezník je z kamene, od toho předce vejše co by v levu nehrubě však, z dubu udělaný hraničník, sou na něm vruby,

z každé strany po třech, odtud již na vohbí od toho dubu kámen velký, 52 kroky k němu, odtud na 45 kroků již na rovině opět kámen mezník, od něho dle polí aneb pod polí choteckými na 126 kroků tu se dokonává, sou dva mezníky, jeden okazuje a hraní mezi panský lesy wořeský, a Kosořského z Statenic. Pamětného držel Václav, syn Pavla Hroníka z Wořecha, a Martin, syn Martina Součka ze Zbuzan.

Odtud přes cestu tu je veliký hraničný dub, který hraní grundy chotecký, kosořského Zemana a kus lesa panského wořeského; od něho rovně zhůru je cesta s jedné strany, po pravo je les chotecký, a z druhé panský wořeský. Předce zhůru co by na vohbí bylo udělaný na borovici vruby, od té předce rovně zhůru dobíhá k polím choteckým, tu se nalevo zase uhejbá, dělí grundy kosořský, a ten kousek lesa, který tu obzvláštně stojí.

3.

Obnovení mezníkův při vsi Wořeše s Řeporejskými.

Leta Panie 1678 dne 26. Aug. učiněn jest vejchoz na mezníky hraničný, mezi stranami níž psanýma, a statkem Řeporejským Welebné Colleje Staroměstské, totiž u sv. Klimenta. Wes Wořech slavné capitolu na Hradě Pražském u sv. Víta. Wes Kopanina, k statku Řeporejskému přináležející. - Mezují nejprve

1. - Za potokem jdouc k Kosoři proti skále slove Wisatze, byla toho času toliko jáma seznána, kde mezník hranatý býval, ten zkrze častý přívaly vymlen, a od toho místa aneb jámy kde prve býval, drobet dolu snesen. Pročež v tom místě zase nový sazen, který dělí stranu wořeskou s Kopanskou, a stranu pana Pavla Zemana z Kosoře. A jest nyní pod ním něco okuje a některý kus cihly. Pamětnýho dostal z strany wořeský Řehoř Matějčík, a z Kopanský Jiří Brejcha, mlynář.

2. - Naproti tomu přes potok zrovna jest nyní starý, obnovený na 38 kroků v planém místě, okolo něho jsou 4 kamínky, ty se praví býti svědkové.

3. - Od toho drobet vlevo jest hruška na 30 kroků, jdouc do stranu, třema starýma lízy znamenáná, a nyní zase novým lizem, na kterým tři vroubky jsou.

4. - Od hrušky tý pořád nahoru na strání jdouc jest mezník v nově sazený, již drobet v strání, který stranu wořeskou a Kopanskou dělí. Přitom dostali pamětnýho Mikoláš Bachor z Wořecha a Martin Jirkl jinak Nowák z Kopaniny.

5. - Nad týmž mezníkem jest mladá hruška na 10 kroků, a jest na ní /:kde sice prve nikdy nebylo:/ nový znamení lizu s třema vroubky učiněný.

6. - Odtud u přímo nahoru do stráně podle strouhy, jest borovice rozsochatá, na níž jest nový liz s třema vroubky učiněný.

7. - Z vpřima nahoru již nad strání jest mezník ploskatý,

podle kterého jest kámen hranatý, který se praví býti svědek.

8. - Odtud jdouc na levo po stráni, jest mezník starý pod lískama, a nyní při přítomnosti obouh stran obnovený.

9. - Blíž toho je starý, jdouc k polím nahoru pošikmo, nyní obnovený.

10. - Podál zase po levém šikmu k polím, pod borovicí jest mezník starý nyní obnovený, odtud 26 kroků.

11. - Na starý mezi, blíž zarostlý cesty, jsou dva mezníci noví, do jedný jámy vsazený, z nich jeden dolů k druhému ukazuje, a druhý nahoru k polím. Pamětnýho dostal Pavel Plavec z strany Wořeský, a Wáclav Bartunek z Kopanský.

12. - Z vpřima nahoru k polím byl starý mezník vyvalený a nyní zase v nově sazený, od předešlého 74 kroky.

13. - Odtud na 24 kroky jest planá hruška, na níž jest nový liz udělaný.

14. - Odtud zase na 45 kroků na levo jdouc k Wořechu jest mezník starý, nyní obnovený. - Od toho 31 kroků

15. - u pole Taračkového jdouc od druhého v přímo starý mezník jest nyní obnoven. - Od toho 138 kroků

16. - od téhož mezníku jdouc podle toho pole ku Kopanině na 137 kroků jest mezník starý, nyní obnovený.

17. - Od téhož po mezi, mezi polma Kopanskejma a Wořeskýma, totiž mezi Jonášovým z Wořecha a Charvátovým z Kopaniny v rohu u Narahowskýho pole z Kopaniny z obouh stran, jest starý mezník od předešlého na 124 kroky, nyní však obnoven.

18. - Odtud po mezi - mezi polem Jonášovým z Wořecha a Narahowským /?/ z Kopaniny jdouc, jest jablon stará, na ní liz nový udělaný, od předešlého mezníku na 560 kroků.

19. - Blíž též jabloni, jdouc k Wořechu drobet na pravo, jest mezník v nově vsazený.

20. - Jdouc k Kopanině od toho, jest uhelník v nově vsazený u pole Šenkýře Kopanského, pod ní dáno kus cihly a kus wokuje. Pamětnýho dostal Goliáš z Kopaniny.

Notandum: Jest teď podle téhož uhelníku cesta, přes pole Kopanský, však není svobodná, dovolují tomu Kopanští sedláci Wořeským pro dobré sousedství.

21. - Od téhož jdouc k Wořechu po mezi, podle pole Šenkýřového jest starý mezník na 58 kroků, nyní obnovený.

22. - Zase od toho na 150 kroků jest starý, nyní obnovený. Jest zdet zase cesta nesvobodná přes pole Kopanské na tři pole Wořeské, totiž na Matějíčkovu, Remkovo a Mikuláše Bachora, jest jim toliko pro dobré sousedství do libosti od Kopanských dovoleno.

23. - Od toho na 74 kroky starý mezník, nyní obnovený.

24. - Zase nahoru, až k rohu obce Wořeské, jest mezník starý na 355 kroky od předešlého, nyní obnovený.

25. - Podle obcí Wořeský a pole Nowákového jest z grun-

tu obnovený mezník od předešlého na 204 kroky. Pamětnýho dostali Šimon Hřebík a Jan Kawka, oba z Ořecha.

26. - Od toho na 140 kroků běží mez, mezi polem obce Wořeský a Novákovým z Kopaniny až k panským Wořeským, kde je hromada kamení, odtud zase jest meze kus na pravo k Kopaninu k Novákovému poli na 22 kroky; zase od téhož podle Wořeského a Novákového na 22 kroky v rohu nový mezník vsazený mezi polem wořeským Beránkovským a Novákovským z Kopaniny. Pamětnýho dostal Vavřínek Brejcha z Kopaniny.

27. - Zase dále na pravo na 160 kroků jdouc k Kopanině od Wořecha podle Beránkového a Novákovského, starý mezník obnovený.

28. - Odtud mezi témaž polma uhýbaje se v levo k Wořechu na 5 kroků jest starý mezník od předešlého na 140 kroků nyní obnovený.

29. - Na 154 kroky podle pole Jonášového z Wořecha a Charvátového z Kopaniny mezník v novu vsazený. Pamětnýho dostal Jan Jonáš.

30. - Zase na 125 kroků podle pole Jonášového z Wořecha a Goliášového z Kopaniny. A odtud zase na levo podle pole Beylkového a pole Goliášového, až k Goliášovému zádušnímu podplat na 100 kroků.

31. - U cesty Kopanské vedle panského pole z Wořecha a Goliášovému z Kopaniny, mezník v nově sazený. Pamětný dostal Jan Kawka mladý z Wořecha.

32. - Odtud po mezi podle pole panského a šenkýřového z Kopaniny. Starý mezník obnovený.

33. - Dolů na rohu zase mezi téma nový mezníky dvouma, podle sebe v jedné jámě. Pamětnýho dostal Goliáš z Kopaniny.

NB: Teď jest pole krčmářovo, povídá se býti k záduší wořeskému, a jest tu na znamení zanechaný veliký kámen, od starodávna louka záduší řečená.

34. - Odtud po mezi mezi polem Beylkovým z Wořecha a Goliášovým z Kopaniny jest nový mezník dolů ku Kopanině ukazující. Pamětnýho dostal Šimon Beylek jinak Hřebík z Wořecha.

35. - Nový mezník v rohu Jonášového a Novákového v pravo. Pamětnýho dostal Křištof Kudrna z Kopaniny.

36. - Od toho na 69 kroků z vpřima a pošikmo mezi polem panským Wořeským a Novákovým z Kopaniny na 42 kroky nový mezník. Pamětnýho dostal Jan Jonáš z Wořecha.

Jest zde pod panským Wořeským nad Goliášovým polem kus, ten se praví náležeti k záduší Wořeskému, protož také k další dispozici zanecháno jest.

37. - Pod panským Wořeským nad polem jménem Goliáškou z Kopaniny jest vsazený nový mezník; pamětnýho dostal Pavel Hroník.

38. - Dolů v pravo podle pole Taračkového a nad polem Goliáškou v půl poli starý mezník sedí nyní obnovený.

39. - Dolů v pravo podle pole Goliášovského, mezi polma Beránkovským, Taračkovským a Goliášovým v novu sazený mezník. Pamětnýho dostal šafař dvora Beránkovského.

40. - Od téhož v pól mezi Goliáškou a Beránkovským jsou dva starý mezníci nyní obnovený.

41. - Jsou 2 nový mezníky v pól cestu, z nich jeden ukazuje mezi pole teď jmenované, a druhý po cestě dolů k silnici. Pamětnýho dostal kovář z Wořecha.

42. - Naproti tomu slove V hájích, jsou zase nový 2-3 kroky nahoře u vršku, z nich jeden ukazuje nahoru, na druhý dva, a druhý od Kopaniny k Řeporejům. Pamětnýho dostal Václav Bartůnek z Kopaniny.

43. - Odtud nahoru na 120 kroků mezník starý v pól mezi obnovený.

44. - Zase na 130 kroků jsou mez malá nový vsazený ukazující pořád nahoru k Řeporejům, mezi polem slove Radlici Pálklikovým z Řeporyj a Beránkovým z Wořecha. Pamětnýho dostal Pálklika z Řeporyj.

WES WOŘECH

- WES ŘEPORÝJE.

45. - Starý mezník mezi polem slove Tři kopy, panským Řeporejským a polem Taračkovým v rohu, nyní obnovený.

46. - Pořád po mezi v pravo, mezi polem Martina Šurana a pansk. řeporej. slove Třech kop v rohu starý mezník obnovený.

47. - V levo po mezi v rohu mezi těmaž poli jsou vsazený dva mezníci, z nich jeden od Wořecha proti druhému, a druhý k dolejší závětině panský řeporejský ukazuje. Pamětnýho dostal Tomáš Novotný z Řeporyj.

48. - Odtud na 48 kroků od cesty v mezi obnovený, běží pořád přes cestu k Závětině.

49. - Nový mezník mezi Závětinou dolejší řeporejsk. a panským polem Wořeským ukazující v levo od předešlého na 37 kroků.

50. - Odtud na 38 kroků nový mezník dolů podle Závětiny ukazující.

51. - V pól týž mezi, mezi polem Grošovým z Řeporej a panským Wořeským.

52. - Pod Grošovým v rohu, mezi Beylkovým z Wořecha a Klikovým z Řeporej obnovený.

53. - V dole mezi těmaž polma u louky nový mezníky 2.- Pamětnýho Martin Vacíř. - Zde drobet vejš v louce jest vystavený příkop za mezník.

54. - Mezi panskýma polma Wořeskejma a polma slove Manuška panskýma Řeporejskejma přes louku jest nový mezník ukazující nahoru k Prsnicům. - Pamětnýho dostal Jonáš Klouček z Řeporej.

55. - Odtud pořád po mezi, mezi těmaž polma mezník starý

na 41 krok.

56. - odtud v mezi na 13 kroků, obnoven.

57. - zase na 130 "

58. - více na 57 "

59. - v týž mezi 46 "

60. - na 20 " , všechny obnoveny.

61. - Přes cestu silnici pražskou, u cesty v trní nový mezník ukazující k Prsnicům. Pamětnýho dostal Jan Jonáš z Wořecha.

62. - V rohu mezi panskejma Wořešským a sousedským řeporejským, totiž od chalupy Salandovy a nyní Klikovýho pole, mezník nový ukazující po mezi k Prsnicům. Pamětnýho Jan Černošánek z Řeporej.

63. - V týž mezi, mezi polma panským Wořeským a sousedským řeporejským, od předešlého na 400 kroků, nový mezník. Pamětnýho Mikuláš Bachor.

64. - V cestu křížový, mezi Wořeským, Zbuzanským, Řeporejským, a Beránkovskejma, nový mezník na plocho položený. Pamětnýho Tomáš Novotný z Řeporej.

Notandum: Při všech meznících v nově položených, pod mezníkem v jámě, jest některý kus wokuje a některý kus cihly. -

-. -

P A T E N T

ze 2. března 1713.

- . o o o . -

Místodržitelským patentem ze dne 2.března 1713 byl nařízen nový popis rustikálních pozemků za účelem spravedlivějšího rozvržení berní. Komisi tímto patentem potvrzené bylo tedy uloženo vypracování nového berního systému. Uloženo jí, aby provedla příznávku voškeré půdy ať rustikální /poddanské/ tak i dominikální /vrchností v režii obdělávané/. Příznávky měly být upraveny podle čtyř vzorů: a/ pro kněžstvo, b/ pro vrchnosti, c/ pro města, d/ pro poddané.- Příznávky vrchností nebyly podkladem pro zdanění - tehdy kontribuce byla vybírána pouze z pozemků rustikálních,- sloužily pouze za kontrolu příznávek poddanských.

Vrchnost měla do 8 neděl pozvati všechny poddané, kteří měli příznati, kolik každý má polí, luk, zahrad, vinic, lesů, rybníků a mlýnů, do které třídy jeho pozemky náleží, kolik strychů obdělává, kolik leží ladem, kolik je zarostlých, kolik vozů sena a otavy těží, kolik má dobytka tažného a chovného.

Výměra luk se nedávala, nýbrž pouze výnos sena a otavy. Počítal se na fáry buď dvouspřežní, nebo čtyřspřežní. Pole se udávala též jinak, než nyní. A sice se rozeznávala "area" t. j. plošná výměra, ale častěji se uváděl "výsevek", totiž kolik strychů či věrtelů zrna se na pozemek vyseje. Výsevek se sice často s výměrou shodoval, jindy však byly difference.

Příznávka se děla za přítomnosti dvou svědků, byla zanešena do vzorce d/, podepsána svědky a opatřena pečeti vrchnosti byla odevzdána krajskému hejtmanství a jím zaslána místodržitelství.

Příznávací tabele byla vyplněna v jazyku českém a jednotlivé pozemky byly vyjmenovány podle místních a v rodině používaných názvů, jsou popsány dle rozlohy dané výsevem, nikoli výměrou. Tam, kde v určité oblasti týž hospodář má pozemků několik, výměra jich všech dohromady je dána jedinou cifrou. Každý hospodář hlásil, jak se pole jmenuje a kolik zrna se naň vyseje /"výsevek"/. A tu se ukázalo, že proti Berní rulle z r.1654 jsou značné rozdíly..

Dne 26.května 1718 bylo toto přiznání z r.1713 revidováno tak zv. Ocular visitační komisí. Výsledky jejího šetření uvádíme dále při jednotlivých gruntech.

Arch.zem.čes. "Rakovník 24". - /- Vzorec d/-

- wes W O Ř E C H - Rustikální katastr z r.1713.

No 1.:

Jméno držitele, který za času I. visitací /r.1654/ ten grunt držel:

Tomáš Hřebík , Sa str. 36.

R.1713: Jakub JONÁŠ - Dobrý - Prostřední - Špatný

Za zahradou	4,		
V hájích	6,2		
Item naproti	3,2		
Pod cihelnou		1,	
U hrušky	1,1		
U Chejnic			3,
Mezi Zbuzanskýma		1,	
Za ovčínem	3,	3,2	
V křížích		4,	
Pod Wohradou	4,		

Sa kusů 10 - 22,1 9,2 3,

R.1718: /Area 34 str.-1½ v/21, 10,3 3,

No 2.:

R.1654: Jiří VOKÁČEK , Sa str. 36.

R.1713: Tomáš DOLEŽAL - kusů - dobrý - prostřední - špatný

V hájích	1		4,1	
Na Skalicích	1			2,1
Na cihelnou	2	8,	11,2	
U ovčína	1	3,		
U hromady /štěrk/	1	4,1		
Sa 6		15,1	15,3	2,1

R.1718: /Area 35 str.3½ v/ 19,2 15, 2,1

No 3.:

R.1654: Jiří ZELENKA , Sa str. 12.

R.1713: Matěj WESELEJ - kusů - dobrý - prostřední - špatný

kovář				
Na Prsnicích	1		1,	
V hájích	1		1,2	
U ovčína	1		1,	
/ten kousek pole jest jemu od obce dán/				
U Chejnic	1			3,2
Na Zbusku	1		2,2	
Sa 5		-	6,	3,2

R.1718: /Area 10 str 2½ v./ - 7, 3,2

No 4.:

R.1654: Šimon PANÁČEK , prostř. 50,
item krčmu drží " 15, pustých 3, Sa 68 str.

R. /Vrchnost před 3 lety mimo těchto rolí ještě pod
180 str dědin jemu odňala./

R.1713: Matěj ŠURAN - kusů - dobrý - prostřední - špatný

Za kanenem	1		18,	
Nad ouvozy	1		3,3	
U ovčína wořeš.	1	6,	6,	
/krčma je nyní panská/Sa	3	6,	27,3	-

R.1718: /Area 35 str. 1 v./ 13,1 23, -

No 5.:

R.1654: Jiří SEDLÁČEK , prostř. 28, ladem 30, zarostlých 5,
Sa 63 str.

R.1713: Jan JONÁŠ - kusů - dobrý - prostř.- špatný - palouček

U luk	1	3,2		$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
V hájích	1		7,2		
U Kopaniny	1	3,			
U pažeza	1	3,			
Na Skalicích	1		4,2		
U vápenice	1		1,2		
U ovčína	1				

/jest obecní a platí z něho ročně
1 zl. 30 kr./

Na podhrudí	1	3,2
Pod ohradou	1	2,2

Sa	9	15,2	3,	13,2	- sena $\frac{1}{2}$ fary
					otavy $\frac{1}{2}$ "

R.1718: /Area 33 str 1 v/-10,2 9, 13,2 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$

No 6.:

R.1654: Jan ČERNEJ , prostř. 9,2, ladem 13,2, Sa 23 str.

R.1713: Pavel HRDLÍČKA - kusů - dobrý - prostř.- šp.- palouček

U luk	1		6,3		$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
V hájích	2		1,3	8,		
Na Skalicích	1			1,3		
Za starou vápenicí	1			1,2		
Na podhrudí	1		3,1			
U árah	1	2,3				
Pod cihelnou	1		1,			
přenos	8	2,3	12,3	11,1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$

	<u>přenos</u>	8	2,3	12,3	11,1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$
	Pod wohradou	1		2,3	1,		
	Sa	9	2,3	15,2	12,1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$
R.1718:	/Area 30 str. 3 v./	13,2	9,	8,2	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	

No 7.:

R.1654: Matěj MORAWEC , prostř. 4, lahem 12, zarostlé 2,
Sa 18 strichů

R.1713:	<u>Jiří WÁNA</u> -	<u>kusů</u> -	<u>dobrý</u> -	<u>prostřed.</u> -	<u>špatný</u>
	Na Skalicích	1			1,1
	V lesích	1		2,	2,
	Na vinici	1		2,	4,3
	U drah	1	3,2		
	Pod wohradou	1	2,1		
	Sa	5	5,3	4,	8,
R.1718:	/Area 18 str 1 v./	5,3	4,	8,	

No 8.:

R.1654: Jan HŘEBÍK - kusů - dobrý - prostřed. - špatný
4,

R.1713:	<u>Jan RANDA</u> -				
	U rybníčka pa-				
	na faráře	1			1,
	V lesích	1		1,2	
	U drah	1		1,1	
	Na wobci	2		5,2	
	t.j. dva kousky jsou jemu od obce zane- chaný, za které on každoročně do obce 2 fr 45 kr. platí.				
	Sa	5	-	8,1	1,
R.1718:	/Area 9 str. 1 v./	-	-	9,1	-

Od čtyř ořešských bývalých gruntů, a sice: /Dle Ber.rully/

P. Wiktorýna Šwantla per	108 str	<u>mají:</u>	
Polákovské chalupy	" 54 "	Jan Holovský	str. 45,2
Pantowské	" 36 "	Jan Procházka	" 52,2
Kawanowské	" 1 "	Václav Hroník	" 17,2
Sa	199 str	Lukáš Cyterák	" 21,2
		Václav Prech	" 3,
		Bartoloměj Prech	" 5,3
a ostatní pole jsou při pansk.dvoře wořešsk.			

No 9.:

R.1713: Jan HOLOWSKY - kusů - dobré - prostř.- špat.- louka					
U kamene	1	3,	4,2		pod
V hájích	1	3,	5,		wohradou
V dolejších hájích	1	7,			1 ½
Protí cihelně	1			3,3	
Na Skalicích	1			4,	
U ovčína	1	6,	5,		
Na Prsnicích	1		4,		
Sa	7	19,	18,2	7,3	- sena 1 f.
					otavy ½ f.
R.1718:	/Area 46 str 1½ v./	23,	15,3	8,	1½ 1

No 10.:

R.1713: Jan PROCHÁZKA - kusů - dobré - prostř.- špatné					
Pod rybníčkem p.faráře	1		2,2		
V hájích	2	3,	7,		
Na nohavici	1	2,			
Na dolejší kopanině	3		7,		
V lesích	1			5,2	
U starý vápenice	1			2,2	
Pod cihelnou	1		7,		
Na podhrudí	1		2,2		
Na Zbusku	2		13,2		
Sa	14	5,	39,2	8,	
R.1718:	/Area 58 str./	5,1½	41,	11,2	

No 11.: Václav HRONÍK.

R.1713: Za humny					
V hájích	1	2,1			
Na podhrudí	1	2,			
Za wohradou	1		4,3		
	1	4,		4,2	
Sa	4	8,1	4,3	4,2	
R.1718:	/Area 17 str. 2 v./	10,1	6,3	- ,3	

No 12.:

R.1713: Lukáš CYTERÁK - kusů - dobré - prostř.- špatné					
U kamene	1	6,	6,	4,	
V hájích	1	3,2			
V křížích	1	2,			
Sa	3	11,2	6,	4,	
R.1718:	/Area 20 str. 2 v./	13,2	6,	2,	

No 13.:R.1713: Wáclaw FRECH - kusů - dobré - prostř. - špatné

Za Bejlkovic zahradou	1	3,	2,	2,2
Na obci	1			

/Ten kousek jest jemu od obce zanechán,
z kteréhož on do obce z každého strichu
po 30 gr. ročně platit musí./

Sa	2	3,	2,	2,2
----	---	----	----	-----

R.1718: /Area 7 str. 2 v./ 3, 2, 2,2

No 14.: Jest panská chalupa, též
pole panský, dává ročně
nájmu 3 f rýn.

R.1713: Bartoloměj FRECH - kusů - dobré - prostř. - špatné

V lesích	1		1,
Za stodolma	1	2,3	2,

Sa	2	2,3	3,	-
----	---	-----	----	---

R.1718:	U cihelny /plus/	1		3,2
	/Area 9 str. 1 v./	3	4,3	1, 3,2

Summář:

louky:

No	- dobré	- prostřed.	- špatné	- v o z ů sena otavy
----	---------	-------------	----------	-------------------------

1.	22,1	9,2	3,	
2.	15,1	15,3	2,1	
3.	-	6,	3,2	
4.	6,	27,3	-	
5.	15,2	3,	13,2	1 1/2
6.	2,3	15,2	12,1	1 1/2
7.	5,3	4,1	8,	
8.	-	8,1	1,	
9.	19,	18,2	7,3	1 1/2
10.	5,	39,2	8,	
11.	8,1	4,3	4,2	
12.	11,2	6,	4,	
13.	3,	2,	2,2	
14.	2,3	3,	-	
Sa	117,	163,2	70,1	2 1

Obecní loučka podle vsí 1 1/2 1/2

Porostliny, na kterých špatný březí a jalovčí roste a pa-
stvou se užívá za 1 1/2 /?/, item druhá s prhonom u ovčína v
špatný půdě pod 40 str.

Podruzi.

U Jana Šurana: Matěj Tesař,
 Šimon Vrbský,
 U Lukáše Cyteráka: Martin Štětka,
 U Jiřího Wáni: Wacław Matějček,
 U Jana Procházky: Marjána, dal se
 jí muž na vojnu,
 V panský chalupě u cihelny:
 Matěj Soukup,
 V panský chalupě: Jan Vrbský.

Tito podruzi nemá žád-
 nej ani pole, ani luk k
 užívání, nýbrž nádenic-
 tvím se živějí.

A.z.č.-Kraj rakovn.-Terez.kat.2: R. 1713.

Mohou dobytka chovati:

No	koně-voly	krávy	jalovice	ovce	svině	kozy	stěpnice nebo sady	chmel- nice
1.	2	3	2	3	1	1	str.1,2	
2.	2	2	1	1	1		" 2,	
3.		1	1	1	1		" 2,	
4.	2	2	1	5	1		" 2,	
5.	2	2	1	8	1	2	" 2,	
6.	2	2	1	1	1		" -,2	
7.		1	1		1		" -,1	
8.	1	1	1	6	1	2	" 1,1	
9.	2	2	1	6	1	2	" 1,2	
10.	2	1	1		1		" -,2	
11.	1	1	1	2	1		" -,1	str.1
12.	1	1	1		1		" -,1	
13.	1	1			1		---	
14.		1			1			
16	2	22	13	32	14	7	str.12,1	str.1

a při Ocular-visitaci r.1718 se nalezlo:

No	koní-vola	krav	jaloviny	ovce	jehňat	prasnic	podsv.	kozy
1.		2	1	1	2	1	1	1
2.		2	1	1	2	1	1	1
3.			1					1
4.		2	1	2	2	1	1	1
5.		2	1	1	2	1	1	1
6.		2	1	1	1			1
7.			1			1		1
8.			1	1	2	2	1	2
9.	1	1	2	2	3	2	1	3
10.	1	2	2	2	1	1		2
11.		1	1		1	1		2
12.		1	1					1
13.			1	1		1		1
14.								

2 19 18 17 18 13 9 27 -
včetně ze 169 strichů poplatných polí k vrchnosteskému
statku připojených:
 4 5 5 2 8 -

Arch.z.č. - Kn.Terez.kat.: x/
 Rakovník - Vol.XXXIII - A-0, fol. 6.

/překlad/:

ves WOŘECH - se dvorem wořech,
 vrchnost užívá od této vse selské půdy /polí a zahrad/
 264 strichy + věrtele.

/Hospodáři z r.1713/	Polí a zahrad	luka - roste sena a a otavy dvou-spřež.voz
Jakub Jonáš	36 str 1 věrt.	
Tomáš Doležal	38 " 3 "	
Matěj Weselej, kovář	9 " 2½ "	
Matěj Šuran	38 " 1 "	
Jan Jonáš	32 " "	3/4
Pavel Hrdlička	23 " 3 "	3/4
Jiří Wána	17 " 3½ "	
Jann Randa	5 " ½ "	
Jann Holowský	48 " 3 "	2 1/2
Jann Procházka	60 " ½ "	
Václav Hroník	18 " 3 "	
Lukáš Cyterák	21 " 2½ "	
Václav Frech	3 " 1	
Bartoloměj Frech	9 " 1	
Dworakowský - při vrchnost., viz nahoře		
Summa	363 str.1½ věrt.	4
Obec:	14 "	
lado	5 "	
zarostlé	40 "	1

x/ Kniha tato obsahuje /mimo ještě jiné/
 též obce: Chaby, Jinonice, Butovice, Horoměřice, Hluboče-
 py, Hořelice, dvůr Kamejk, dvůr Kosoř, dvůr Lužec, dvůr
 Lochkov.

/-Vzorec a/-

A.z.č.- Ter.kat.Rakovník 2. - Wes WOŘECH, k panství chrá-
stanskému důstojné Weleb.
-Rok 1749 5/7. - kapitole Pražské patřící.

V vesnici Wořech, a prostřed té je fara. - Farní chrám
Páně založený k cti a slávě Stětí S.Jana Křtitele ...
44 str 3 věrt. worných polí panských.

Zahrádky - v jedné je 5 štěpů prostředních a v druhé
suchopár na /?/ z nouze sazené zelené vřesí
1 str 1 věrt.

loučného 2 vozy sena, 1½ vozu wotawy,
kostel. polí 10 str 1 věrt.

Činže z krav železných 32 fr 40 kr.

Z těch polí je 7 strichů pod třetinou, 3 pak strichy a
1 věrtel užívá farář a platí ročně z nich 1 fr 3 kr; z toho
užitku platí se každoročně kantorovi 6 fr za ním a hostie 8 f
na lampu se přidávati musí, svíčky kupují, a ostatní všecko
potřebné do kostela se zaopatřují, ani to na outraty nestačí.

Kostel filiální v vesnici ŘEPORA patřící Weleb.Colleji
Clementinské na Starém městě Pražském:

Kostelní worné pole 51 strichů,

Činže z krav železných 7 fr. ,

má loučku, kterou vrchnost užívá a platí z ní ročně 2 fr
20 kr.

Z těch polí užívá farář jure emphiteusses pod 40 strichů
a platí z nich ročně 5 fr 26 kr; k tomu z ohledu těch polí je
povinen 12 služeb Božích v tom kostele míti, a každý měsíc
přinejmenším 2 mše ssté za obecné pohřby. Kdyby pak toho pole
neužíval, pro vychování jeho bylo by povinnováno oné záduší
jemu od každé služby Boží dáti 2 fr a za oběd 24 kr, protož
počítaje to, summárně činí to 46 fr 14 kr; z ostatních 11 str.
platí se k záduší od držitelův 4 fr 40 kr., z toho potřebné
do kostela věci se kupují.

Kaple S. - před časy farní kostel na KRTNI SS.Jana a
Pavla mučedníkův pod opatrováním okolo ležících vesnic, a di-
rektorstvím faráře wořeského, ležící blíž vesnice Třebonic.

Kostelní worné pole 120 strichů.

Činže z krav železných 15 fr 30 kr.

Má dvě pěkné louky, kolik ale vozů bejvá, to mně známo
nejni, poněvadž rozličné vrchnosti je držejí a z nich ročně
platí 23 fr 20 kr.

Pole jsou pronajaté okolo ležícím obcím, které z nich každoročně platějí 28 fr. 15. kr. 3 denáry. - Z toho potřebné věci pro chrám Páně se kupují, faráři od 6 Služeb Božích 12 fr a kantorovi 6 fr se dává.

Toto přiznání se stalo v domě farním v Wořeše
dne 5. Juli A^o 1749.

Jan Jiří Holeček farář loci.

Že tomu tak jest, tímto attestiruji.

František J. Kuntmann,
p.t. správce.

-. -

/- Vzorec b/-

A.z.č.- Terez.kat."Rakovník 2". - Anno 1713 :

Kraj slánský.Panství Chrástanské.PŘIZNÁVACÍ TABELA

pro vrchnost, neb panství Chrástanské a při něm se vynacházející poplužní neb panský dvory a grunty, neb jiných nemohovitostech.

Kdežto se na polích, lukách, všelijakých zahradách jako i na lesích vynachází: /Následuje popsání jednotlivých dvorů k Panství chrástanskému patřících. Nás₂ toho zajímá především: /

Dvůr WOŘESKÝ.

Jména polí:	počet	P o l í s t r i c h ů :		
		dobré	prostřední	špatné
K Řeporejům nad cestou	1		20,	8,
item pod "	1	15,	14,	
Za Jonášovic zahradou	1		19,	
Na klíně za Randovic	1			8,
Za Bejlkovic	1	17,	32,	
V hájích	1		20,	17,
Na velkém kuse	1		30,	30,
Proti drahám	1		25,	25,
Pod cihelnou	1		20,	17,
V lesích	1		15,	23,
k Chejnicům	2		20,	18,
na Zbusku	1			29,2
Na uhelný	1	20,	15,	
K Zbuzanům	1	12,	14,	
U mlejna wořeského	2		6, ten kousek u- žívá mlynář wořeský	
Na drahách	1		7, ten kus užívá mistr wořeský	
V lesích	1			4,
U starý vápenice	1			2,
k Chejnicům	1			3, ty
U drah	1		tři kousky užívá šenkýř wořeský 4, ten kousek u- žívá ponocnej wořeskej	
summa	22	64,	254,	191,2

Louky:

Podě vsí k Řeporejům 1 - sena 3 vozy, wotawy 2 vozy.

Chmelnice: 3 str. 2 věrt.

Štěpnice a zahrada travních 9 " 2 "

Lesy: Za 1¹/₂ provazce /?/ háje skalnatého, na kterém malý dříví roste.

R.1713.:

DVŮR SVOBODNÝ ve Wořeše, kteréhož nyní vrchnost užívá
a císařské daně z něho platí. a/-

Jména polí:	počet	P o l í s t r i c h ů :		
		dobré	prostřední	špatné
Na Prsnici	1			1,
U kříže k Řeporejům	1		6,	
Za zelništěm	1		4,	
Pod rybníčkem p.faráře	1		2,	
Za Jonášovic	1	12,	14,	
V hájích	4		15,	6,
K Zmrzlíku	1		8,	6,
Proti cihelně	1		5,	
U starý vápenice	3		7,	24,
Na Zbusku	1		10,	
Za Doležalovic	1	4,		
Vedle hlinišť	1	2,		
Summa	17 kusů,	18,	71,	37,

Louky:

Podle vsí
vedle panských 2 " / 1 fůra sena, 1 fůra wotawy/
Štěpnice: 1½ větele.

--

- DVORY PANSTVÍ CHRÁŠŤANSKÉHO. -

	kusů	I	II	III	za- hrady	chmel- nice
1. Dvůr v Chrástanech	19	60,	509,3	34,2	9,	
2. Dvůr Wořeský	22	64,	254,	191,2	9,2	3,2
3. Svobodný dvůr ve Wo- řeše	17	18,	71,	37,	11	
4. Dvůr Dušnický	23	109,	152,	146,2	21	
5. Dvůr Ounětický	23	42,	145,3	132,2	1	-,3
6. Panský grunty u Wo- kovic, které mil.vr. sama v užívání má	1		12,		ladem 58 str.	
Mlejn Potepelský v zahradě	1		3,		užívá mlynář	
7. U Wokovic a v Šárkách pod sv.Matějem					5,	
8. Několik rybníků, mlejn Wořeský, Aunětický, Potepelský.						

--

a/ Bývalý dvůr "Beránkovský" v Ořechu; dnešní statek čp.9. je
jeho zbytek.

Výpis z archivu metrop. kapituly sv. Víta v Praze.

Sign. LIV. fol. 15 p.v.:

"Roku 1697 d v ů r ořešský měl výměru

celkem 500 strychů a 1 věrtel."

Táž sign. fol. 55 p.v.:

/Poplatnost poddanských gruntů/.

Jméno	Sv. Jiřsk. ouroku	vajec	Havelsk. ouroku	slepice
Matěj Šuran	30 grošů	1½ kopy	30 grošů	2
Jan Jonáš	30 "	1½ "	30 "	2
Pavel Petyrko	30 "	1½ "	30 "	2
Václav Hroník	15 "	1 "	15 "	1
Lukáš Cyterák	20 " 4 d.	1 "	20 " 4 d.	1
Václav Matějka	15 "	1 "	15 "	1
Václav Frech	4 " 2 "	15	4 " 2 "	1
Jan Randa	8 " 4 "	15	8 " 4 "	1
Alžb. Součková	33 " 3 "	1½ "	33 " 3 "	2
Jan Holovský	33 " 3 "	1½ "	33 " 3 "	3
Jakub Jonáš	30 "	1½ "	30 "	2
Tomáš Doležal	30 "	1½ "	30 "	2
Matěj Veselejš	10 " 2 "	30	10 "	1
Summa	4 kopy 50 gr. 4 d. -	14½ kopy - 4 k. 50 g. 2 d. -	21	

Tento ourok peněžitý ze vsi Wořecha odvádí se od starodávna zvoníkovi na hrad pražský, vejce a slepice pro J.M.P.
/Jich Milost Pány/.

D o b ř í ě : Pán Petr Václav Devarius
46 gr. 2 den. - 3 kopy - 46 gr. 2 d - 6,
tento ourok peněžitý ze vsi Dobříče ze dvora
odvádí se od starodávna zvoníkovi na hrad praž.

Ze P t í ě ů :

Sebastian Komínek 1 kopy 20 gr. - 6 - 1 kopy 20 gr. - 6.

Ar.kap.sv.Víta, K n i h a v i s i t a c í .

CXXXIV:-----

/Tato archivalie jest již velice vetchá, mnohde již nečitelná./

"Anno 1724 28. Aprilis při visitirování hospodářství nařízeno:

.....

4. V stodolách panských Wořeských polámaný trám vyhoditi, a nový podtáhnouti, též shnilou podzednicí pod štítem v hořejší oplotně, a nad vysokým stavením též nad /?/ střechy vzešlé opravit.

11. Wořeský šafář se osmělil ve ohradě po kasírovaný chmelnici pro svůj užitek ječmen sít, ten se do panský stodoly vezme a jemu semeno se navrátí.

13. V nově vysazená chmelnička ve Wořeše musí se pilně šetřiti, aby tak s travou nezarostla.

15. Zahrádka při dvoře Wořeským: ovoce na ní se prošacovati a do příjmu vzíti má.

18. Poněvadž mistr polní Wořeský /ovčák/ žádného štěstí na dobytku nemá a každoročně zle hospodaří, jest zapotřebí jiného mistra tam vzíti a dosaditi.

19. Dominik myslivec má se ihned na Malý Přílepy stěhovati, neb nejní cassabl šenkovati, nechce-li dobrovolně, tehdy se v pouta vezme a v poutech na Malý Přílepy odstěhuje, aby mil. vrchností další škody pro něho v šenku piva neměla.

20. Kantor sobě ve Wořeše zahrádku založil, má vzíti povolení od mil. vrchností.

21. Vrata zadní ve dvoře Wořeském hrozí padnouti, musí se spraviti a nový podklady dáti.

Při visitirování 9.května 1726:

5. Chmelař na chmelnici tam ve Wořeše v řezání tíže chybuje, má budoucně lepší pozor dáti, a tu novou hned týčiti, neb tuze a silně chmel žene.

6. Stříž ovčí, dále Pán bůh, tento příští tejdén se vykoná, totiž okolo 7.- 8. neb 9.Máje, jak ve Wořeše, tak v Ouněticích, aby dobytek vlnu netratil.

Visitace 3.Juli 1726:

2. Ze vzdálených vesnic ode dvorův Panských, ti jenž na robotu s potahy přijíždějí, mají zrovna s vozy a obrokem

na pole, na kterém pracovati mají, jedzti, a tam takový až do poledních vejprach zanechat, na potom teprva takové vozy a obrok do hospody sebou vzíti, to z té příčiny, by se v hospodě ukládáním obroku neomeškávali a čas zahálkou nenechali.

Visitace 19. Juli 1727:

8. Šafářům a opatrovníkům, by v času žni tím pilnější a bedlivější byli, bude se mocti půl sudu piva /místo chleba/ vydati a takové v počtech a vydání položit.

9. Poněvadž na 20 - aniž na 15 osob jeden žejdlík soli při času žni dost nejni, pročez dá se na probu zkrze jisté hodnověrné osoby přes jeden celý den jídlo pro žence připravit, a zdaliž tomu tak jest, vyzkouševati.

V této knize visitací dále jsou instrukce pro purkrabího a obročního. /"regule"./

Ve dvoře Wořeským chová se krav i s prvotelkami 28 kusů a 4 bejky plemenný hrubý, kterých nejni tam zapotřebí, toliko 2 bejky, ty dva starý mužou se na dvůr Ounětický dát, aby se lépe na maso spravili a k svátkům vánočním mužou se prodati a na místo jich mužou se krávy zaopatřiti a koupiti, s lepším užtkem bude.

Při visitaci 28. Juni 1729 vydána nařízení:

2. Šenkýřům má se bedlivě dohlížeti, by vždycky čisté pivo měli, lidem míru spravedlivou dávali a jednoho každého jak sluší a náleží uctili a jemu jeho čest dali.

V příčině vaření piva v pivovare Ounětickým mil. Pan Pan děkan a mil. P.P. hrabě Spurk, též p. Bažantník v Praze sobě stěžovali, že tak špatné pivo dostali, zkrze to mil. Páni Páni Inspektorové hrubě se pohoršiti ráčili; pročez sládek má se přísně napomenouti; aby hleděl se vynasnažiti lepší a stejný piva vařiti, nechce-li se panského pivovara zbaviti.

"Nad chmelnicí k cestě Řeporejský" ... čteme v jednom zápise v této knize. Z toho můžeme soudit, že chmelnice bývala někde pod Ořechem.

<u>Odvážení vlny zimní:</u>	<u>Vlna s tarou</u>	<u>tara</u>	<u>Čistá vlna</u>
V roce 1737:	16 kam. $3\frac{1}{2}$ libry	13 $\frac{1}{2}$ l.	15,70
1738:	23 " 16 "	11 $\frac{1}{2}$ "	23, 4 $\frac{1}{2}$
1739:	21 " 7 $\frac{1}{2}$ "	14 $\frac{1}{2}$ "	20, 13
1740:	9 " 14 "	7 "	9, 7
1741:	12 " 25 "	3 "	12, 16.

Laudetur Jesus Christus.
Anno 1731.

KNIHA SIROTČÍ PODDANÝCH 1/

panství vysoce důstojný slavný a vždy věrný kapitoly král.
Hlavního kostela sv. Víta na hradě Pražském /:titul:/ Chrá-
šanskýho. / R.1728 až r. 1761/.

Na všeliký příjem a vydání založena za šťastné panová-
ní Jich vysoce důstojných Pánův Pánův Capitularních a prae-
latův,

jmenovitě

Wysoce důstojnýho, urozenýho a vysoce učenýho Pána Pana Kar-
la Dominika Řečického Proto-Notar: Apost: S.S. Theologiae
Baccal: Form: král hlavního kostela S. Víta na hradě praž-
ským Praelata a Děkana, též Starožitného Collegialního Sta-
ro-Boleslavskýho kostela S.S. Cosmae et Damiani Canonici.

Wysoce Důstojnýho, Urozenýho a Wysoce učenýho Pána Pana Ja-
na Mauriciusa Wáclawa Martini v Carolo Ferdinand: Univers:
Pražské S.S. Theologiae Doctoris a král. hlavního kostela
S^O Víta na hradě Pražským, Praelati et Archi-Diaconi při
vysoce slavné Rectificationis Commissi v Království českém
Assessoris a všech panství Capitulních Wysoce zřízeného in-
spektora.

Wysoce Důstojnýho, urozenýho a Wysoce učenýho Pána Pana Jo-
sefa Wáclava Lankische, S.S. Theologiae Baccal. Form. Král.
Hlavního kostela S^O Víta na hradě Pražským Praelati schola-
stici a panství Lešanskýho Wysoce zřízeného Inspektora.

Wysoce Důstojnýho, Urozenýho a Statečného Rittiře, též Wyso-
ce Učenýho Pána Pana Zdenka Jiřího Chřepického z Modliško-
vic S.S. Theologiae Baccal: form: Proto-Notarii Apostolici
král. Hlavního kostela S. Víta na hradě Pražským Canonici
Senioris, a Cathedral: kostela S^O Štěpána Prwo-Mučedlníka v
Litoměřicích Emeriti Regii Canonici Wysoce Důstojné Consi-
stoře Arcibiskupské Pražské, též při Wysoce Slavné Wejhozní
Commissi Assessoris a všech panství Capitulních Wysoce zří-
zeného Inspektora.

Wysoce Důstojnýho Urozenýho a Wysoce Učenýho Pána Pana Jiří-
ho Jana Libertina S.S. Theologiae Baccal: Form. Král. Hlav-
ního kostela S^O Víta na hradě Pražským Canonici a panství
Lešanskýho Wysoce zřízeného Inspektora.

Wysoce Důstojnýho, Urozenýho a Wysoce Učenýho Pána Pana Jana
Matěje Hollana S.S. Theologiae Baccal: form: Proto-Notarii
Apost: J.V.C. král. hlavního kostela S^O Víta na Hradě Praž-
ským Canonici.

V této knize sirotčí každoročně vykazovány počty z uložených peněz pro pozustalé nezletilce poddaných panství Chrástanského, též jsou tam uváděni pozustalí nápadníci, vpisovány testamenty a j.; velmi podrobné pozůstalostní inventáře do nich vepsané nás poučují o starobylých bytových zařízeních před půl-třetím stoletím, o tehdejších denních potřebách po stránce věcné, k nimž někde jsou i připojeny jejich ceny. Povšimněme si proto inventáře uvedeného hned na 3. fol. této knihy, týká se většího gruntu v Ouholičkách:

"INVENTÁŘ pozustalých věcí při kruntu Dvořakovským ve vsi Ouholičkách po smrti neb. Kateřiny Kočkové, jinak Dvořky, dne 8. Novemb. A^o 1728 ihned téhož dne sepsaný, a vynachází se v statku jak následuje:

Pas stříbrný, který jest byl koupený za 50 zl - kusů 1,

Na dluzích Wacław Svoboda, mládek aunětický jest sem dluzen, který se dne 29. Sept. A^o 1728 vypůjčil ... 27 zl.

Dobytko konského.

Hängsti mladý a statný po	35 zl	2 kusy
Klisna stará za	20 "	1 "
mladší za	30 "	1 "
Hřebice 2letá za	24 "	1 "
a roční za	15 "	1 "

Dobytko hovězího:

Voly tažný po	14 "	2 "
krav dojných po	9 "	4 "
item stará na brak za	5 "	1 "
volky vejřezky po	8 "	2 "
letošní odstavní jalovička	3 "	1 "

Dobytko ovčího.

Ovec bahnic v statku	14 "	
item jich v najmu	9 "	
jarlinku jalového	11 "	

Dobytko svinského:

Prasnice	2 "	
Jalového ročního	4 "	
item půl-letních	4 "	
a odstavních -.....	4 "	

Drábeže pernaté:

Husích mladých i starých ...	20 "	
slepice s kohoutem	12 "	

O rozličného nářadí, a to:

V hořejším malém pokoji:

Postel pod nebesy	1	
malá též	1	2 "
Stoleček wokrouhlý z měkého dřeva ...	1	"
Almara na šaty zelená s zámek	1	"

truhly zelený s zámky	2
od peřin velkých	4
item polštářův	5
Čepice stará černá aksamitová za 2 zl.	1
kožich neboš. soukený za 5 zl.	1
item kožich krondrašový za 4 zl.	1
sukně mezulanová za 2 " ..	1
item krondrašová obnošená ... " 1 zl 30	1
prostýradlo 1, košile 3, ubrusy 2, čepcův 5,	
měch kuchynský za 21 kr.	1
kotel na ryby	1
prací kotel	1
cejnový konvice pŕlpinetní .	1
šněrovačka prokátová obnošená	1
nážky ovčí	1
Kampfel-Futter 1/	1

V velkém sednici:

Kotel měděný starý	1
Kannovec železný	1
Stůl velké lipovej	1
Stolice s zábradlím	1
Item druhéj menší stůl	1
Almara na šaty s zámky	1
misník na nádobí	1
obrazy papírový	3
džbán velkéj s cejnovým víčkem ...	1
item pŕlpinetní s víčkem .	1
díže k pečení chleba	1
kolíbka zelená	1
mís hliněných	9
item plechová	1
lucerna	1
putna otevřená na mouku	1
lavic v tej celej sednici okolo stěn ..	6
police na džbány a mísy na stěnách	2
talířův dřevěných	16
slánka plechová a dřevěná	2
pekáč plechový	1
konve vodný	3
necky prací velký	1
škopky	4
v marštali 1, štandlíky 2, bečka k tlučení másla	1
šroub k tlučení koření 1, džber na vodu	1
díšky k dojení ... 2, násypka	1
šráček 1, v Verschlaku /zapažení/ v sednici postel	
nížká .. 1, hodiny dřevěný 1, vál na chléb	1
pila kladní 1, v kuchyni plech na dolky	1
kleště železný 1, kozlíky v kannech 2, kolovrátky	3
mouka na špejchaře 22 strichův, otrub 12 strichův,	
lopaty vějící 1, putna na mouky 1, vidle hnojný	4
podávky 2, kopáče 2, hák ledný	1

1/ podšívka z velbloudí srsti.

V dolejší komoře:

V velké truhle mouky pšeničný pr 4 strichy
 Almara na omastek 1, misník 1, truhla plátenická 1,
 šnejdar 1, nebozezy 7, sekery kladný ... 1,
 jedno-ručka 1, vosný nůž starý 1,
 pytlů obilních 10, kružíadlo na zelí 1,
 belík s přepouštěným máslem 35 žejdlíků 1,
 štandlík na kyselý zelí s železnými obruči 1,
 půl vědra na mladinu 1, velké řetěz na tahání dříví 1,
 klemmer tesařský /skoba/ 1, kleště silný 1,

Na hořejší klenutý komoře:

Belík plechový s 35 žejdlíky másla 1, žita na zrně 12 str
 Konskýho nového nádobí ve forotě: kříže 2,
 pobočnic 3 páry, wohlawce 2, uzdy 3, pohřbetníky 2,
 wotěže 4, suchých švestek za 2 věrt, item hrušek 2 věrt.
 putna otevřená 1, soli za 1 věrt., ovsa pro koně 9 "
 wokov u studnice 1, zámek zapaditý u zahrady 1,

V stodole obilí v slámě:

Pšenice 12 mandel, žita 45 mandel, ječmena 25 mandel,
 ovsa 30 " , hrachu 1 forka, včeliček 1 oul,
 vozy dělný 3 kusy, plouhy 3, brány 4, hřebřiny letní
 2, fasunky 2, hnojníky 3, váhy okovaný 3,
 rozporka 1, řetězův rozdílných 2, zavírka ... 1,
 chomouty 4, kříže 2, a jiného nádobí co se potřebu-
 je na čtyři koně /:mimo nového:/ jest v marštali a s ní se
 dělá; sedlo 1, motyka 1, špitz 1, krace 1,
 lopata železná 1, stolice řezací klečací 1,
 item jedno-ručka 1, srpův 4, nůše 2, cepův 5,
 zámkův visutých 4, a zapaditých 4,

V závěru inventáře psáno: "Tyto všechny věci jsou ode-
 vzdány nynějšímu hospodáři / X.Y., do vzrostu pravého dě-
 dice /, kterýžto on budoucně povinen bude dědicovi tak jak
 jest přijal, zase odevzdat." - Stávalo se ovšem tehdy v
 těch neklidných dobách, že za vojny bylo z toho leccos od-
 cizeno, jak dodatek ještě uvádí: "Co ale v tomto inventá-
 ři proti prvnímu schází, to všechno máteř vlastní sirotkův
 dokázala, kterak zkrze vojnu zahubeno a mocnou rukou pryč
 odnato bylo." -

fol 22:

Formulář k vedení počtu sirotčího
totižPOČET SIROTČÍ

Panství Vysoce důstojný, slavný a vždy věrný kapitoly král.
 hlavního kostela Svatého Víta na hradě pražském /:titul:/
 Chrášťanskýho.

Dne 1° Jannuari až do ultima Decembris A^o 1732 skrze
 jeden celý rok.

<u>Rychta Wořeská</u>	<u>Mařena</u>	<u>Martin</u>	<u>Jakub</u>	<u>Vojtěch</u>	<u>Summa</u>
	<u>20 let</u>	<u>15 let</u>	<u>12 r.</u>	<u>9 let</u>	
	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>
Těm po neb. Jakubovi Kautským ze vsi Wořechu pozustalým sirotkům vynacházejí se následující peníze, a to na dluzích, z kterýchžto interesse se skládají mají, jmenovitě:					
Za Sadeckým v Břevčicích poddaným k panství Brandejskému	12,30	12,30	12,30	12,30	50, -
Za Karlem Holtzem měštěninem a mistrem tešař. brandejským	8,30	8,30	8,30	8,30	34, -
Summa	21,	21,	21,	21,	84,

Vydání.

A ^o 1732 dne 8. Marti Anna Sadecká z Břevčic složila na podíl Martina Kautského a vydání za vybraní chlebu pekaře pražsk. a rest proto sedící vyplacený		4,			
item co tam v něm utratil		1,10			
Jakubovi Rozumkovi 1/ od cesty do Brandejse		1,			
Těmuž Martinovi Kautskému ke koupení košil a svrškův		30			
		1,20			
summa		8,			
zůstává v restu	21,	13,	21,	21,	76,
totožto:					
Za Sadeckým v Břevčicích poddaným k panství Brandejskému	12,30	4,30	12,30	12,30	42,
Za Karlem Holzem, měštěninem a mistrem tešařským	8,30	8,30	8,30	8,30	34,
facit	21,	13,	21,	21,	76,

Počet sirotčí za rok 1733:

<u>Rychta Wořeská.</u>	<u>Mařena</u>	<u>Martin</u>	<u>Jakub</u>	<u>Vojtěch</u>	<u>Summa</u>
	<u>21 let</u>	<u>16 let</u>	<u>13 r.</u>	<u>10 let</u>	

1/ Jakub Rozumek byl seďlák v Ořechu /č.9./

Mařena-Martin-Jakub- Vojtěch Sa

Sirotci po neb. Jakubovi
Kautským ostalo jim do
ultima Decemb. 1732 pro
Resto a to na dluzích,
totiž:

Za Sadeckým v Břevči-
cích na panství bran-
dejským

12,30 4,30 12,30 12,30 42,

Za Karlem Holzem měště-
ninem a mistrem tesař-
ským Brandejským

8,30 8,30, 8,30, 8,30, 34,

facit 21, 13, 21, 21, 76,

Vydání:

Dne 21. Marti Anna Sade-
cká z Břevčic složila
Mařeně do dne 30.X.ber

1733 4,

těž ta Anna Sadecká slo-
žila Mařeně 5,

a P. Karel Holec nápo-
dobně týž Mařeně 5,

summa vydání 14,

Zůstává pro Resto:

za Sadeckou v Břevčicích 3,30 4,30 12,30 12,30 33,

za p. Karlem Holzem 3,30 8,30 8,30 8,30 29,

summa restu 7, 13, 21, 21, 62,

Actum v kanceláři Chrástanským dne 30. Dezemb. 1733.

Počet sirotčí za rok 1734:

<u>Rychta Wořešská:</u>	<u>Mařena-</u>	<u>Martin-Jakub</u>	<u>- Vojtěch-</u>	<u>Sa</u>
	<u>22 let</u>	<u>17 let</u>	<u>14 let</u>	<u>11. let</u>
	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>	<u>f kr</u>

/Neměněno, opakuje se rest obnosů z r. 1733; rovněž tak
i za r. 1735, též za rok 1736./

Na fol 96 p.v. čteme:

"INVENTÁŘ vší pozustalosti po neb. Jakubovi KALINOVÍ,
mlynáři pod Wořeškým, kterej dne 13. Mai leta Páně 1748 v
Pánu usnul, jakž následuje:

Hotových peněz zustalo po všech outratách,
co na funus vyšlo, 130 zl 45 kr

Na dluzích: ./.

Houška Zbuzanskéj jest dlužen	14	zl	
Kouckéj	3	"	45 kr
na mouku zůstává			58 "
3 str ječmena po 1 fr 45 kr	5	"	15 "
1 " žita	2	"	
Kazda z Wořecha	1	"	30 "
Šuran	3	"	30 "
Kotín	16	"	30 "
Souček	49	"	
Rozumek	5	"	
Wejhlíčka	7	"	
Jirát	5	"	
Václav Waňha z Cvrčkového mlejna	30	"	
Šlapánek	4	"	
Rezník Kosořskéj za 3 str ječmena po 4 fr	12	"	

Obilí:

Pšenice	36	str	po 3 fr	108	"	
Žita	90	"	po srážce 6 str			
			na činži zůstává			
			84 str po 2 fr ..	168	"	
Ječmena	110	"	po 1 fr 30 kr ..	165	"	
Ovsa	19	"	po 54 " ...	17	"	6 "
			1 kráva za	15	"	
			2 svině	10	"	
činí společně				773	zl	19 kr

Od toho:

Přišlo Mařeně co neb. Jakub zůstal dlužen 300 zl.

Zůstává v jedné summě, která dědicům neb. Jakuba Kaliny rovným dílem patří a kdy vdova nadřečený mlejn budoucímu dědici odevzdá, napotomně k rozdělení přijde; až do toho času pro zdraví, ošacení a učení dítek v rukouch mateři se zanechává 473 " 19 kr.

Výše pozůstalosti, která dědici darem zustane:

Při mlejně zustane jen toliko v jakéj dobrotě vdově se jest odevzdalo, tuto pro budoucí pořádnost se zapisuje, totiž:

1 valach starý za	6	zl	
1 kráva	15	"	
vůz sešlý s žebřinami, fasuňkem a hnojníkem	8	"	
1 plouch a jedny brány	4	"	
1 pila	1	"	
3 malý pily	1	"	10 kr
1 naseč /palice/	1	"	
1 hlavatka /sekyra oštěpačka ...			45 "
2 kladní sekery	1	"	
1 širčina			45 "
1 šnejdar /nebozez/ ...			30 "
hoblíky a dláta	1	"	30 "

motyka, lopata, řetězy a všeliké domov. nářadí	4	zl
1 štuc /kulovnice/ ..	3	"
2 flinty	5	"
1 bambitka		30 kr
summa	53	zl 10 kr

Obilí jest vyseto:

Žita	5	str	} tolik nápodobně při odevzdává- ní mlejna budoucímu dědici Ja- kuba Kaliny darem zasito zusta- ne.
ječmena na obci	1	" 2 v.	
u Součka	1	" 2 "	
hrachu	1	"	

Mimo toho dědictví připadlo po neb. Mařeně Kalinový
těm 3 sirotkům neb. Jakuba Kaliny čtyřiceti pět zlatých
rejn., který nadopačená máteř k svejm rukoum přijala, a bu-
doucně zletilým dětem odvede 45 zl.

Prantišek Vyskočil, p.t. správce.

Pol. 111 p.v.:

Sirotkům po neb. Jakubovi SOUČKOVÍ z Wořecha.

Po zavřetí počtu do ult. xbris 1748 zůstalo v restu
26 fr 22 kr.

Notandum: Tato povinnost grantovní Jana Procházky nej-
ni žádný Capital pod interesse, noprž jen toliko pod roční-
mi vyplacení sirotkům přináleží.

Vydání:

A^o 1749 Jann Procházka z wořecha složil sirotkům na
potřebný šatstvo, totiž:

Magdaleně	2	fr
a Kateřině	2	"
rest ...	22	" 22 kr

Wejkaz:

Za Janem Procházkou, jinak Bejlkem wořes- kým po zaplacení 4 fr ještě	20	fr 25 "	2
item interesse restýruje za rok 1747	1	" 16 "	4
1748	1	" 28 "	
facit	23	fr 10	kr

Wejkaz větší nežli rest, kterež sobě Jan Kučera ode-
psal o 48 kr.

Actum Chrastian dne 31.xbris 1749.

Pol. 114 p.v.:

SPECIFICATI

pozustalých dluhův po neboštíkovi Martinovi Matějkovi, po-

druhovi ve Wořeše, nyní jeho vlastní manželce Kateřiny, po něm pozustalé vdovy a sirotkům k ruce k zvyupominání na pamět vzaty.

A^o-1750.

Následovně v restu pozustávají:

Alžběta Kotmelová, nyní Holovská ..	12 fr	
Jan Doležal	9 "	
Jiří Weselý	5 "	30 kr

Jan Rozumek, když grunt přijmul po otci, dluhu bylo 59 zl 54 kr; na to vozil pivo, za fůry sraženo 8 f 30 kr, zůstalo v restu 51 f 24 kr; na to dáno hotových za ty leta 5 f, zůstalo v restu 46 f 24 kr, na to ale za pivo zůstal dlužen 5 f 16 kr, plného restu suma

51 "	40 "
Matěj Šuran	14 " 21 "
Václav Hrdlička	25 "
František Hroník	16 "
Matěj Wáňa	18 " 41 "
Jan Procházka ..	10 " 6 "
Jan Hroník, zedník	4 " 55 "
Václav Komínek .	100 "
z Dušníků: Jan Vykročil ...	18 "
ze Zbuzan: Kohlík	10 "
Jiří Měchura z Chejné, professi mlynář	44 "
Sládek ve Vonoklasích jest dlužen již	
8 let kapitálu	300 zl,
za ječmen	108 " 408 "
Summa	747 fr 13 kr.

Takový peníze patřejí pozustaléj vdově Kateřině a 6tí sirotkům: Martinovi, Jiříkovi, Veruně, Jannovi, Vojtěchovi, Kateřině.

INVENTÁŘ neb sepsání pozustalé mohovitosti po neb. Magdaleně Wánovej z Wořecha, kterážto dne 13. Juní 1754 v Pánu usnula a z tohoto světa na věčnost se odebrala; po ní ale zde dceruška jménem Anna na živě zůstala - a to:

Hotových peněz	2 zl.
Dobytka hovězího: kráva	1,
Drůbež: Stará has	1,
housat	7,
stará slepice	1,
Od šatstva: Peřin - 10tí loketní	1,
8mí " ze štráf. plátna	1,
4 " " "	2,
povlak - 8mí " "	1,
4 "	3,
Soukonej kožich s kožema futrovanej .	1,

Kamelhorova modrá kamizola ...	1
taková sukně ..	1
Krondrašova /z ankory/ sukně	1
Červená soukená šňěrovačka	1
těž soukená modrá	1
a porterová stará /tkanina hed-	
vábná květovaná, Damašk./	1
fěrtoch červenej	1
modrej	1
strakatej	1
strakatý zástěry ..	2
šátek hedbávnej červenej ..	1
mušelinovej	1
bavlněnej	1
plena s černým hedvábím vyšíváná	1
Prostěradla byly plátěný, jedno s	
krajkami a jedno bez nich	2
pytlovejch střevíce	1 pár
červených tenkých punčoch	1 "
vínek s zlatem vyšívanej	1
item černej sprostěj ...	1
cejnový slánky, totiž větší a menší .	2
cihlička s 1 želízkem zaopatřena	1
starý štucle plžový	1 pár
košile	1
červených koralův 6 šňůrek	
Pytlíčky věrtelní s nedraným peřím ..	2
měděnej kotlík	1
rožen železnej	1

Actum ve Wořeše dne 16. Juní A^o 1754.

--.oOo.--

KNIHA ZÁDUŠÍ CHRÁMU NA KRtní^{1/}

/R.1731 až 1780/

GLORIA IN EXCELSIS DEO ET IN TERRA PAX HOMINIBUS.

V tomto roce, to jest 1731 dne 1ho měsíce ledna jest tato kniha pro záduší chrámu Páně sv. Jana a sv. Pavla na Krtní, na kterážto chrámu Páně ius patronatus slavný magistr královského Nového města Pražského přináleží, založena. Toho pak času v místě radním následující osoby jsou seděly, urození a stateční vladykové:

Jeho mil. císařské královský purgmistr pan Václav Zahofanský z worlíku přední Inspektor téhož záduší,
jeho mil. císařské královský rychtář Pan Václav Matouš Lhoták z Lhoty,

Pan Josef Seddeller, primator
P. Antonín Krocyn z Drahobeyle
P. Karel Antonín Černý
P. Jan Karel Behta

Pan Ignacius Prantišek z Hann, druhý inspektor téhož záduší

P. Karel František Palma
P. Jan Antonín Kozák
P. František Schönpflueg z Kambsenbergu
P. František Coelestin Gajo
P. Josef Linek
P. František Richter
P. Jan Ulbrycht
P. Jan Adam Würl
P. Antonín Prenttenberger
P. Jozef Pasieczský
P. Pavel Nygrin

P. Ondřej Mikuláš Ledvinka z Adlersfelsu, kancelář
P. Bernard Ledvinka z Adlersfelsu, syndicus
P. Thadyáš Josef Seddeller, syndicus J.M.B.
P. Ondřej Ludeger, vice syndicus

Administrator při témž záduší Důstojně Velebný Pan Jan Josef Maximilian Pešek, ten čas farář w Wořeše.

Auředlníci:

Pan Šimon Wartenka přísazný procurator při dolejších instancích

P. Vít Pywonka, měšténin král. Nového Města Pražského.

Haec praefata sacra ac des ex numinis favore perennet in vigore sine fine.

SIT

PRINCIPIUM DEO TRI=UNO GENITORI GENITOQUE ET SPIRITUI SANTO.

Tak jakož cautum neb obmezeno je v starý knize záduší Krchenskýho v letu Páně 1600 tu neděli po třech Králích A^o 1625 obnoveno, a v skutek uvedeno, s jedno-spolním snešením utvrzeno: Kterak totižto všichni osadní předjmenovaného chrámu Páně, z gruntův zádušních polí totižto a luk, právem directi domini k záduší Krchenskému patřících a sobě pronajatých každoročně bez obtížnosti v den jmenovaných počtův zádušních, poslušně a bez obmyslnosti se najítí daly a mají, též quatu neb peníz nájmu zcela zoupna, bez činění dluhův skládati, pod vyvržením naděje takových gruntův více napotom obdržeti k užívání, alebrž pokudž by kdo dluhama se obtížil a nájmu plat každoročně neodváděl, užítky k sekvestru přijítí mají a dle dluha učiněného z nich záduší zapláceno býti má, a grundy takové jinému pronajaté býti.

K čemuž vejšeje leta Páně 1707 5.dne měsíce července při Commissi od vysoce důstojné arcibiskupské Consistoře pražské, všechno to předjmenované snešení ratificiřované a potvrzeno jest a nařizeno; /: když roztržitosti mezi vysoce důstojným a nábožným opatem Břevnovskýho kláštera svatý Markyty a farářem Wořeským^{1/} jakožto administratorem Krchenským strany jistých polí zádušních, od něhož až ad ius cameraticum podána byla, a per amicabilem compositionem skončena, a věci, o nichž soud započatý byl, záduší navráćeno: aby jeden každý nájemník gruntův zádušních hamfestem se zaopatřiti hleděl a písebné užívání sobě vyzdvihl, sub forma elocationis et conductionis, neb smlouvy najetí a pronajetí a jak práva duchovní vyměřují, na tři leta pořád jdoucí a po vyjití jich obnovení žádati a neb pronajetí propustiti.

A to tak jakožto chvalitebné a spravedlivé a k ubezpečení gruntův zádušních potřebné, tak ve všech těch klausulích neporušitelně pokračovati se má bez všeho zlehčení práva přímého záduší Krchenskýho a ztenčení.

K tomu více obmezení se činí strany držitelův dvorův v týž osadě Krchenský, který začasto pány mění a z ruky do ruky k prodeji přicházejí, aby dle contractu prodeje dvorů na žádný způsob grundy zádušní nepotahovali, ani se domejšleli jako by věčně grundy zádušní kupovali a neb z ohledu jich taxu sobě zvejšovali; nýbrž s představením hamfestu neb contractu nájmu kupujícímu zprávu učinili, co zádušního a na jakoj způsob k užívání pod nájem mají, by kupující do chyby uveden nebyl, jako by společně s grundy dvorů spolu i užívání gruntův zádušních kupoval a z toho napotom nějské těžkosti z restu neměli. A na ten způsob změny držitelův zkrze prodej dvorů tím také i contract elocationis et conductionis strany nového držení se mění a přestává. A continuaci

užívání se hledati od nového držitele musí, neb na žádný způsob grundy zádušní taženy býti nemají, ani mohou, podle smluv světských, nýbrž co božího je, Bohu dáno býti má a jako duchovní věci světských neodnímají, ani do nich se přimísují, sluší mnohem více Božských na pokoji nechati a světskými spokojenu býti.

To vše grant a základ má na potvrzení, schválení a ustanovení vysoce důstojné arcibiskupské konsistoře pražské aniž proti nimu svobodno jest se zpýčiti a naproti staviti i nyní v stavu zveřejnění nájmu z gruntův zádušních mírného, jakož takový, jednoho každého uživatele rukou vlastní, kdo psáti uměl a kdo méně, / podpis ukazuje a vysoce důstojný Arcibiskupské konsistoře, která v češtinu věc uvéstí nařídila, aby jeden každý věděl, co podpisuje, předneseno bylo a vše stvrzeno.

Což i do této knihy nové se vztahuje pro budoucí panět, kdyby original k ztracení přijíti měl, aby se jím dokázati mohlo. Přijdou pak jiné věci potřebné, totiž popsání gruntův rolních a lučních, podle shlídnutí mezníkův a jiné věci záduší se Krchenského tejkajících.

S p r á v a

gruntův zádušních, polí a luk chrámu Páně Krchenského svatých Jana Pavla.

Všechny grundy ty jistotu mají neomylnou, že právě zádušní jsou, a directi domini Ecclesiae, jakož nad panět lidskou vstupující podle hranečnickův a mezníkův, mezi rozličnými vrchnostmi se nacházejících. A podle nich gruntovní vejchoze neb shlídnutí a přehlídnutí hranečnickův a mezníkův a obnovení jich předsevzaté byly jsou a co scházelo, doplněno bylo. Což v knize zádušní založené 1651ho se zejména vynachází, do které vtaženo je vše z zakuláče vejchozního 1693 2. Juní. A na to výše leta 1713 27. července potvrzeno jak vlastních ruk podepsáním, tak secretův přitisknutím, o kolo mezníciův vrchností a officiantův panství.

Kdežto téhož roku 1713 vejhoz přehlídnutí hranečnickův a mezníkův předsevzata jest byla, před revisí gruntův selských a jiných panských tak duchovních, statuum regni z příčiny ujiti všeliké obmyslnosti a k utvrzení gruntův zádušních, aby pod Contribuci potaženy nebyly a samým odkazem platu nezahynuly a confitici neslouly, ale iuris directi ecclesiae a pod nájem propuštěny, kterýžto grundy, pole a luka s obmezením hranečnickův a mezníkův při commissi statuum revisionis k očitýmu spatření odkázány a představeny byly a beze vší protimyslnosti a těžkosti i nějakého odporu. Secundum allegata, probata a visa uznání iuris directi domini ecclesiae, práva přímého panování kostelního.

POZNAMENÁNÍ ZÁDUŠNÍCH GRUNTŮV.

polí totižto a luk, kterých nyní pod nájmem zvejšeným užívají osadní chrámu Páně Krchenského, a podepsáním vlastních rukou vysoce důstojný arcibiskupské konsistoře, předneseno a představeno dle nařízení jejího,

totiž:

Správa a vyznání zádušních gruntův rolních a lučních, a některých případností chrámu Páně Krchenského, svatých Jana a Pavla vyzdviženého, blíž Chabův, před časy Carla IV. ferního, pronajatých osadním téhož chrámu Páně na tři leta podle zvejšeného nájmu za z každého strichu buď osité neb neosité byly role po 15 kr každoročně podle starobylného obmezení a vejstrahy, s podpisem jednoho každého, kdo psáti uměl uživatele, kdo pak psáti neuměl, s vědomím jeho od jiného podepsáno a signo / znamenáno vlastní ruky.

	<u>Má</u>	<u>dává</u>	
	str. v.	fr. kr.	d

Urozený a statečný vladyka Pan Matouš
z Lhoty císařský rychtář král. Novýho
Města Pražského, držitel prvního dílu
Chabského

20 3 45

jsouce pole špatnější půdy.

Ittem týž za 3 louky hořejší, dílem
pod polem zádušním, dílem pod loukou neb
paloukem Dvorským ležící až k vedoteči

5 50

ittem s případností fary pusté z vrchu
kostelního a paloučku pod vrchem, pro
obecné pasení, polovice

30

NB: Odevšech vrb zádušních při všech
lukách upustil.

Matěj Havlův, držitel druhého dílu
chabského

4 2 1 24

NB: A ten plat je nad pamět lidskou.

Ze s pole Zamčeného 55 záhonů nad ryb-
níkami a pod

11 2 27 3

Ittem týž z případností fary pusté z
vrchu kostelního a paloučku pod vrchem pro
obecní pasení, polovice

30

ittem z ujatých vrb při všech lukách,
jak hořejší tak dolejší, každoročně

28

NB: Ty se chovati mají a podsazovati.

Třebonice:

Václav Holeček - /NB: Ten plat je nad
pamět lidskou/

4 2 1 24

Pavel Pavelka

3 45

Dorota Králka, vdova

3 45

Tomáš Plesnivej /NB: špatnější/

5 1

Jiřík Nedbal, jinak Martínek /špatn./

5 1

./ 56 19 48 3

str. v. fr. kr. d
./ 56 19 48 3

Jinočany:

J.M.H. excellenci S.Ř.R. Grabi P.P. Car-				
rel Bredau /tit./ při dvoře jinočan-				
ským od Jodlowského dvora přenešený a u-				
jatý pole klínovitý	14		3	30
ittem on z velký louky pod kostelem .			14	
ittem z louky dolejší -někdy Jodlowský			1	10
Lidmila Koutná vdova	4	2	1	7 3
ittem z louky hořejší až k vodoteči .			2	20
Vojtěch Prechal, jinak Havelka	14	2	3	37 3
František Holub, nyní Jiřík Kozák				
/NB: špatnější/	6		1	
ittem on	2			30

Chrástany:

Šimon Kotmel	3			45
Václav Chabera	3			45
Jan Mertl	8		2	
František Korecký	10		2	30
Sa 121 str. 53 13 3				

Poznamenání ŽELEZNÝCH KRAV, které na gruntích sedlských a dvorských osadních se vynacházejí a granty takovými obtíženy jsou dědičně, a co z jedné každý krávy železného platu přichází:

	krávy	platí	
<u>Chaby:</u> Na dvoře Chabským nyní Lhotákovský	1		30 kr
na statku Havlovým	2	1 zl	
<u>Třebonice:</u> Václav Holeček	2	1 "	
Pavel Pavelka	1		30 "
Tomáš Plesnivej	1		30 "
Králka vdova ze 2 ovec neb ...	$\frac{1}{2}$		15 "
Jiřík Nedbal neb Martínek	1		30 "
<u>Jinočany:</u> Na dvoře Jinočanským - přenešeno			
z Dvora Jodlowského	2	1 "	
Na statku Blažkovským -			
4 chalupníci ...	2	1 "	
Lydmila Koutná	4	2 "	
Vojtěch Prechal	4	2 "	
Jiřík Kozák	2	1 "	
<u>Chrástany:</u> Jiřík Holovský	3	1 "	30 "
Martin Pokorný	1		30 "
Václav Chabera	2	1 "	
Jan Mertl	1		30 "
František Korecký na Hospodě ..	2	1	
celkem 31½ krávy vynáší 15 zl 45 kr			

Summa přicházející jak z polí a luk, tak z krav železných -
činí 68 fr 58 kr 3 den.

Na rok Páně 1730 držán počet zádušní chrámu Páně starobylního farního svatých M.M. Jana a Pavla Krchenského sub iure patronatii slavného magistrátu královského Křálovského Nového města Pražského u přítomnosti urozených a statečných vladykův, osob radních a inspektorův:

Pana Václava Mychala Zahořanského z Vorlíku, a pana Ignatia Františka z Hanu. Též dvojí eti hodného a vysoce učeného kněze Jana Maxmiliána Josefa Peška, faráře Wořeského, Řeporejského a administrátora Krchenského, jako i urozeného Pana Šimona Wartenky, královského Nového města Pražského měšťánina, a při dolejších instancích přísedního prokurátora a sv. Vojtěcha Většího v Galabrii neb v Jirchářích auředníka,

což konáno jest na faře Wořeský dne 10. měsíce ledna leta Nového 1731^{ho} jakž následuje:

Po zavření počtu lonského 1729 5. xbris wostalo v restu peněz jak v hotovosti v kase, tak pod interesse daných, též i na dluzích v summě 977 fr 10 kr 2¹/₂ d.

Nový příjem:

Urozený a statečný vladyka pan Matouš Lhoták J. M^{ti} císař. král. Nového města

praž. rychtář - z jedny krávy 30 kr
z pole pod 26 str 3 zl 45 "

NB: Bere od Hečmana Stodůleckého z klí-
nů 30 kr.

z dílu louky až k wodoteči 5 " 50 "
z paloučku, z kněžnice a vrchu kostelního
pro pastvu polovice 30 "

od služeb Božích 1 " 10 "

interesse z 150 fr 9 "

NB: při počtu nedal než 2 " 45 kr.
v základu za 2 dukáty 8 " 12 "

10 fr 57 kr

Rest 9 " 48 "

Matěj Havlův, nyní vdova Anna -

ze 2 krav 1 "

z pole blíž kněžnice pod 4¹/₂ str 1 " 24 "
z pole nad rybníky 55 záhonů pod 11 str 2 " 37 " 3 d
ittem z téhož pole zadrženo 1729, 8, 7, 6 2 " 18 "
z palouku kněžnice a vrchu kostel. 30 "

z vrb při všech lukách zádušních, od kterých upustil, pán císařský platí to každoročně, za ten rok plat se upouští, aby držitel nynější vrboví množil a podsa-
dil a vysadil, kde zrušeny jsou a spustlé.

Ittem on od času vyjevení pole nad rybníky přes /?/ od
1720 leta až do 1725 do vyjití summy 10 fr 7 kr

za rok 1730 1 zl 10 kr

po složení již i s nynějším rokem 3 fr 30 x
zostává ještě 9 fr 34 kr.

Interesse z 35 fr z r. 1730	2 "	6 "
ittem na doplacení interesse z těch 35 fr	1 "	9 "
Od služeb božích	1 "	10 "

Třebonice:

Václav Holeček ze 2 krav	1 "	
z pole zádušního Nad dolejší loukou		
pod 4½ str	1 "	24 "
od služeb božích	1 "	10 "
Pavel Pavelka z 1 krávy		30 "
z pole nad dolejší loukou pod 3 str.		45 "
od služby boží		35 "
Tonáš Plesnivej z 1 krávy		30 "
z pole Na horka pod 5 str	1 "	
od služby boží ..		35 "
Králka vdova Dorota ze 2 ovec neb ½ krávy		15 "
z pole nad loukou hořejší při cestě		
pod 3 str.		45 "
Jiřík Nedbal neb Martínek z jedné krávy		30 "
z pole Nad písky pod 5 str špatný ..	1 "	
od služby boží ..		35 "
interesse z 9 fr		30 "
ittem ze 4 fr za 1730 ...		14 "
v summě peněz zádušních za ním je 13 fr.		1½ d
Marek Štětka - od služby boží ..		35 "
interesse za 1730 z 5 fr		18 "
Nedbal neb Martínek na hospodě z chalupy		
své Pickovy od služeb božích		35 "
NE: Excellenci Svaté Ř. Říše P.P. Bređau		
ze Pandova /:tit.:/ na dvoře Jinočan-		
ským 2 krávy z Jodlovského dvora ...	1 "	
z louky velký pod vrchem kostel. a z vodo-		
teče	14 "	
z louky menší někdy při dvoru Jodlo-		
Kutinovským	1 "	10 "
z pole klínovatého při Jodlovském dvoru		
pod 14 str.	3 "	30 "
od služeb Božích ze dvora Hořejšího	1 "	10 "
ittem " ze dvora Jodlovský-		
ho, nyní chalupy Šwlaškovský		52 "
ittem on restýruje za rok 1729, 1728, 1727		
po 21zl 42 kr	64 "	6 "
za rok 1726	7 "	52 "
což při počtu nynějším všechno zapraveno.		
Šwlašková na chalupě Jodlovského dvoru		
od služby boží restýruje:		

Což u vejkažu se vystavuje 18 kr
 ittem za 1729 .. 18 "

Chalupníci na Blažkovském gruntu čtyři
 platí ze 2 krav 1 zl, od služeb božích
 35 kr, na jednoho každého se rozvrhuje, ze-
 jména:

Adam Bozděch z $\frac{1}{2}$ krávy 15 "
 od služeb božích ... 8 " 4 $\frac{1}{2}$ d
 ittem on restiruje za rok 1729 23 kr 4 $\frac{1}{2}$ d.
 ittem " 1728 23 " 4 $\frac{1}{2}$ "

Vít Trmota z $\frac{1}{2}$ krávy 15 "
 od služeb božích ... 8 " 4 $\frac{1}{2}$ "
 ittem on restiruje za rok 1729 23 kr 4 $\frac{1}{2}$ d.

Jakub Čermák z $\frac{1}{2}$ krávy 15 "
 za 1728 rest 23 kr 4 $\frac{1}{2}$ d.
 ittem on za 1729 zůstává 23 " 4 $\frac{1}{2}$ d.

Tomáš Rohouš z $\frac{1}{2}$ krávy 15 "
 od služeb božích ... 8 " 4 $\frac{1}{2}$ "
 ittem on zůstává za 1729 23 kr 4 $\frac{1}{2}$ d.

Lydmila Koutná ze čtyř krav 2 fr
 z pole Na horkách pod 4 $\frac{1}{2}$ str. 1 " 7 " 3 "
 z dílu louky před strouhou vedle louky zá-
 dušní řeporejský 2 " 20 "
 ittem dluhu za 4 leta 1729, 1728,
 1727 a 1726 zadržného ze 2 krav a z pole 3 " 57 " 3 "
 od služby boží ... 1 " 10 "

Vojtěch Prchal jinak Havelka:

ze čtyř krav 2 "
 z pole zádušního pod 14 $\frac{1}{2}$ str. 3 " 27 " 3 "
 ittem z téhož pole za 1729, 1728, 1727,
 1726 2 " 36 "

interesse z 15 fr 1letní za 1729 .. 27 "
 ittem interesse z týchž 15 fr za 1730 54 "
 od služeb božích 1 " 10 "

interesse z 8 fr od 9. Máje 1730 14 "
 má v sumě kapitálu 23 fr.

NB: Při počtu nesložil než 3 fr 50 kr, re-
 stýruje 6 fr 58 kr 3 d.

Jiřík Kozák ze dvou krav 1 "
 z pole zádušního pod 8 str. špatný 1 " 30 "
 od služeb božích 1 " 10 "
 Na 2 fr 14 kr dluhu Hlowsowského dal 14 "

2 fr.

František Špaček na Doušovém od sl. božích 1 " 10 "
 ittem on restýruje z pole zvejšného 29 "
 najmu, co ještě držel grunt Kozákovský 1728

Chrástany:

Jiřík Holovský ze 3 krav 1 " 30 "
 Martin Pokorný z 1 krávy ... 30 "

z pole zádušního pod 3 str	45 kr
Václav Chabera ze 2 krav	1 fr
z pole zádušního pod 3 str	45 "
Jan Mertl z 1 krávy ...	30 "
z pole zádušního pod 8 str	2 "
František Korecký ze dvou krav	1 "
z pole zádušního pod 10 str	2 " 30 "
Tomáš Brabec jinak Blažek z 1 krávy	30

Summa příjmu i s dluhami,
který se u vejkezu vystaví 181 fr 19 kr 2 d.

Rozličný příjem:

Od zvonů při funusech ...	1 fr 26 kr	
od místa	1 " 15 "	
od příkrovu	1 " 36 "	
za 5½ žejdlíku medu	44 "	
vejždělků na drob. svíčkách	1 " 22 "	3 d
interesse z 307 fr za ½ r.	9 " 12 "	
" z půjčených pe-		
něz 30 zl na čas	1 " 30 "	17 fr 5 kr 3 d.
summa příjmu i s rozličným	198 fr 24 kr 5 d.	
Summa všeho příjmu	1175 fr 35 kr 1½ d.	

Vydání na rok 1730.

Od služeb Božích od záduší	14 fr	
" " " osadních do po-		
čtu vtažených	14 "	
za víno a hostie	1 "	
Cantorovi od zpěvu		52 kr
Od pozitivu	5 "	
od spravení pozitivu čtyř metasací /?/		
z nich cínová nová	40 "	
za šindel na kostnici a věž	3 " 45 "	
za hřeb šindelů	1 " 6 "	
za ½ kopy hřebu	5 "	
tesařům od pobíjení	2 " 24 "	
zedníkovi od spravení pilířův	2 " 30 "	
nádeníku zednickému a tesařskému ..	2 " 17 "	
za 2 prkna na zvonici	20 "	
od spravení svícňů cínových	21 "	
od utahování zvonů	7 "	
od police do sakristie	18 "	
za kašidlo	20 "	
za velký svíce	1 " 12 "	
škody na /?/	6 "	3 d.
kováři za nárožníky	12 "	
od praní věcí kostelních	45 "	
za woběd, víno, pivo při počtě	5 "	
kuchaře od strojení, na mejdlo ...	30 "	
od spravení a vepění počtu zádušního ..	1 " 10 "	

za vápno a za práci 2 fr 6 kr

Sa 99 fr 26 kr 3 d

Rovnaže příjem s vydáním,

wostane v restu 1076 fr 8 kr 4½ d.

wejkaz tý summy:

Na dluzích co do počtu vtaženo jest a nejni zapraveno.

Urozený a statečný wladyka P. Matouš Lhoták /:tit.:/

18 fr 18xkr

Chalupníci dvorští za 1729

1 fr 35 "

Svlaškova na chalupě dvora Jodlowského

za 1729

18 "

Wojtěch Prchal 6 " 58 " 3 d

Frantěšek Špaček za 1728 co do

příjmu přijato je a nejni zapraveno 29 " 29 "

summa na dluzích 27 fr 20 kr 3 d

Pod interesse mezi lidmi:

Po Matějovi Chabském wdova Anna 35 "

Urozený a statečný wladyka p. Matouš

Lhoták 100 "

Urozený Pan Jan Schönek 307 "

Wojtěch Prchal 23 "

Marek Štětka 5 "

Nedbal Jiřík 9 "

ittem týž 4 "

510 zl 20 kr 3 d

v kase v hotovosti ... 565 " 48 " 1½ d

1076 zl 8 kr 4½ d.

Jan Maximilian Josef Pešek, administrator.

Wáclav Michael Zahořanský z Worlíku qua inspektor.

Hynek Prantišek z Hanu qua inspektor.

Šimon Wartenka qua aditus.

-.-

Tak skončil zádušní počet za rok 1730, který jsme vy-psali celý jako ukázkou, jak byly ty účty pořizovány.

Na str. 16. počíná vyúčtování za r. 1731,

" 23. " " 1732,

" 27. " " 1733,

" 33. " " 1734,

" 38. " " 1735.

Str. 41:

HRANIČNÍ POPSÁNÍ:Leta Panie 1735 dne 14.7^{bris} přehlíženy jsou mezníky

při gruntech rolních a loučných záduší Krtenského, starobylnu farního svatých Jana a Pavla, v přítomnosti urozených a statečných vladk P.P. inspektorův sv. Vojtěcha Většího v král. Novém městě Pražském a spolu Krtenských - Jana Hynka Františka z Hanu a Pana Františka Celestýna Gajo, též administrátora téhož chrámu Páně Jana Maxmiliána Josefa Peška faráře Wořeského, a jiných pánův panství officírů k tomu od vrchnosti jejich pojednaných a odeslaných jakožto spolupomezujících. Při kterýžto vejchozi mezníčné vsazeny jsou hranečníky a mezníkové z Kopanského kamene tesaný s literou K při starých hranečnicích a meznících.

No 1. Od kostela jdouc dolů přejdouc potůček neb strouhu běžící od Třebonic přes cestu vozovou od Wořecha a Jinočan, napravo je jedna stará vrba a k ní sazen je nový mezník neb hranečník, který dělí louku záduší Krtenského od louky zádušní Řeporejské, nalevo je Řeporejská, napravo Krtenská, v kteréžto louce Krtenský je vodoteč, nalevo stanouc před strouhou ten díl louky v pronajetí má Šimon Koutný z Jinočan, druhé díl napravo Pan Hilebrand z Brandavy, Pán dvoru Chabského. - Od toho hranečníku u vrby jmenované hraneční, pod něj dány jsou tři kusy wokuje a tři kusy prejzu.

Nahoru jdouc k Třebonicům zrovna /?/ mezníku dle tam vejchoze na 90 kroků 1693, který vsazen byl 1687, přijde se k staré vrbě, a při ní dán je nový mezník, od hranečního při silnici vzdálený na 156 kroků a odtud pořád zrovna na /?/ na 152 kroky též starý mezník obnovený, a neb jak stará vejchoz má na 121, a odtud přijde se k jedné velké vrbě, od které napravo kratší na 84 kroky, kde hranečník starý, od kterého přijde se k strouze, v které pařez vrbový vězí ... vsazen jest nad strouhu na břeh nový mezník v pravo jdouc, proti starému hranečníku, který stojí u pole Pavla Pavelky a dělí louku zádušní od louky Václava Holečka Třebonského.

Od toho hranečníku dolu jdouc proti kostelu, přijde se k velkému hruškovému stromu, za kterým postaven je nový hranečník na 46 kroků vzdálený od starého, který dělí louku zádušní od louky dvoru Chabského. - NB: Až již z dílu té louky pole učiněno je, a při konci té louky díl stávající ještě, u mladistvé vrby namísto starého hranečníku vsazen je nový, vzdálený od hruškového na 36 a dle staré vejchoze od toho nového hranečníku stojí dvě vrby, z nichž přední je mezník, od hranečníku stojící na 93 kroky dělicí na dílku louku zádušní od dvorský, jdouc proti kostelu, NB kde nyní k tomu rozeznání mladistvých vrb držitel dvoru nynější nasázel, douc až k mezi, dělicí pole dvorské od zádušního, kde při začátku meze osazen je do země mezník, a pole toho pod nájmem užívá Vít Král z Třebonic, a klínovaté je, táhnoucí se dolu až k louce. A při konci veš jmenované meze k starému mezníku vsazen je nový nad cestou vozovou zhrů k Chabům počítajíc od hranečníku nového 271 krok.

No 2. Odtud přejdouce přes cestu vozovou a dajíce se levé strany proti Chabům u cesty vozové k Stodálkám, přijde se k mezi mezi polem Chabského a zádušním odtud, odkud od ce-

sty vozové na mez vstoupíce, je pole zádušní na pravou stranu poblíž mezi jdoucí, proti Chabům stojí starý mezník špičatý, od cesty zdálený na 80 kroků. Proti mezi, která jde zhůru k vejchodu mezující pole zádušní, od dvorského, které je nad polem zádušním na levé straně a přisazenej je k tomu starému nověj mezník, který okazuje na hořejší mezník starý, zdálený na 196 kroků, který též na mezi stojí, dělicí pole zádušní od dvorského a pořád po tý mezi jdoucí až k hranečníku, který dělí grundy Stodůleckých od Chabských, při kterémžto hraničníku vsazen je nověj, vzdálený od starého mezníku na 523 kroky, neb tak daleko též pole při cestě vozové ležící, na díl se vztahuje, na šíř ztenčeno.

No 3. Od téhož hraničníku obrátice se proti polednímu, jdou klínky pole přes cestu, a proti hraničníku mez, dělicí pole zádušní od Heřmana Stodůleckého a v konci mezi stojí starý hraničník obnovený, od kterého jdouc proti západu, po levý straně vsazenej je nověj mezník k starému na 108 kroků po též cestě jdouc, vsazenej je nověj hranečník v cestě proti mezi dělicí grundy zádušní od Stodůleckých na 516 kroků.

No 4. Od toho hranečníku obrátice se zase k polednímu na mez dělicí grundy Stodůlecké od zádušních, na pravo jsou grundy zádušní, táhnoucí se až k cestě vozové dolu pod kostelem, která jde nahoru k Stodůlkám, a po tý mezi jde se dolů k lukám /?/ zádušním, které leží pod kostelem, a přejdouce strouhu vsazen je hranečník nový, NB: Neb vrboví, o nichž v starý vejchozi zmínka je, k skáze přišly, jenž byly hraneční, vsazen je nový hraničník od hořejšího u cesty na 403 kroky, který dělí louky zádušní od jezuitských a dílem Stodůleckých. Od téhož hraničníku jde se zhůru po louce proti silnici podle vysazeného vrboví a vsazen je nověj kámen hraniční, dělicí louku od Řeporejské. Na 112 kroků po též louce vlevo se obrátic, od tohoto hranečníku proti polím vsazen je zase nový na 56 kroků a od toho jiný na 50 kroků v louce, k rozdělení luk.

No 5. Nad těma lukama a pod polem panským Řeporejským od toho hranečníku je pole zádušní a konec meze je starej a obnoveněj mezník, zdálený na 65 kroků, od toho po mezi jdouc k cestě od Wořechu, při konci vsazen je nový hranečník zdálený od mezníku 303 kroky. A ten dělí pole Řeporejské panský od zádušního, a v tom /?/ od tohoto hranečníka až za kostel k Chabům, grundy zádušní se zavírají. Ze strany této od Wořeské cesty na vejchod neb proti vejchodu ad No 2.

No 6. Od hranečníku předjmenovaného obrátice se k polednímu, jdoucí cestou proti Wořechu, na 410 přijde se k poli proti kříži, který stojí na půdě Řeporejský, klínovatému položenému mezi dvouma polma panskýma Jezuitskýma, při tom konci nemající nad 70 kroků, a vsazen je tu nový hranečník na 410 kroků vzdálený, od kterého po mezi jdouc hořejší k zájezdu, když víc a víc pole se rozšiřuje, stojí nověj hranečník na 750 kroků zdálený.

Od taď dále se přes cestu vozovou proti půlnoci neb proti Třebonicům po pravé straně šířka toho pole táhne se na 222 kroky, až k poli Jezuitskému, při kterém někdy kříž stával, a vsazen je tu nový hraničník, který /?/ proti tomu, který je postaven u cesty Wořeský k vejchodu slunce.

No 7. U tohož zájezdu na levou stranu proti západu a nad cestou od zájezdu k Jinočanům a k Třebonicům je pole zádušní, nad polem s^{to} Martytským předešle Holečkovým mající šířku 63 kroky tu je starý kámen mezník proti mezi a táhne se na dylku zhůru k Jinočanům, při cestě položené na 434 kroky, k mezníku, který vsazen byl leta 1713, který opuštěn byl při starý vejchozi 1693. /No 16./

U drach Jinočanských je pole zádušní šířky mající na 94 a dylku na 104 kroky, v quadru leží, mající 4 mezníky v rozích starý a obnovený. - Na Horkách při poli zádušním a Kotmela z Chrástčan vsazen je při starým mezníku kámen nový hraniční, to pole jde dolu až k drahám Chrástčanským. Při tomž poli je jiné, které se táhne až k samý cestě Horácké proti Třebonicům ...obýho 233. Pravený pak hranečník vsazen je nahoře u silnice Honzky /?/.

No 8. Na silnici Chrástčanský vynachází se jedno pole mezi panským chrástčanským a třebonickým, a při poli chrástčanským je vsazený nový kámen mezníčný podle starého, který sedí na 11 kroků od cesty, který nemohl vsazen býti podle cesty pro příkop. To pole má šířky 166 a dylky 340 kroků, proti němu jdouc proti mezi, je mezník starý čtyřhranný kámen hraniční, ukazující z jedné strany na vrch jmenovaný hraniční, a z druhé strany na druhý rohový v mezi příčný u pole panského vsazený.

No 9. Více při silnici Chrástčanský jsou dva kusy polí zádušních a vsazen je mezník nový proti mezi od starého půl druhého kroku, od téhož na dyl 160 kroků, pak šířky k nově sazenému u silnice 179 kroků.

No 10. Proti drahám Třebonickým je obnovený starý mezník vedle pole Pavla Pavelky. Na šířku pole má 104, dylky pak až k samým drahám Třebonským, tu kde je vsazen nový mezník u cesty 395 kroků.

No 11. Od téhož mezníku přejdouce draha přijde se k poli Na pískách a je tu vsazen nový mezník při mezi, který šetří na druhý nový mezník až k poli Chabskému na 205 kroků a dáno je pod přední kámen pleskatý a uhlí, kdež pod všechny mezníky hraničníky dány jsou tři kusy cihly a tři kusy okuje. To pak pole táhne dolu k hruškám až k cestě vozový, která jde od Třebonic k Chabům. A je vsazený hraničník při konci pole.

No 12. Nad rybníkama jak sluje Stodůleckýma a za práhonen Chabským jdouc od Chab k Radosti, je pole zádušní pod polem Chabským, kde mezník byl neb vyvrženej neb zasypanej při kopu /?/ pod zabránění vysazení na pole, vsazen je nový mezník blíž k poli a neďaleko od hrušky /?/ stojící na levé straně, ukazující na druhý hraniční mezník k dělení dvojího

gruntův Stodůleckých a Chabo-Krtenských, vysazenej na mezi příční dolu k rybníkům běžící, na 220 krokův zdálený, a poněvadž někdejší starý hospodář meze rozvorané /?/ pole je /?/ aby zase mez učiněna byla. -

Pro jistotu a tvrzení vejchoze této obnovení starých mezníkův a hranečnickův, též osazení nových, kterážto dle pravidla starých vejchozy ve všem se srovnává; a /?/ se staví, podpisy vlastních rukou s příložením sekrytův, od P.P. officiantův panství při statku tam přítomných, dokazují k věčné památce, k slávě Boží a ke cti S.S.A.P. Jana a Pavla.

P.Joannes Maxmil.Jos Pešek
farář Wořeský a adm. Krtenský.

František Schönpluf z
Kamsenberku, primas v Novém
městě Pražském.

Jakub W.Paltýn, purgkrabí
kapitolní z Ochrástan.

Hynek František z Hanu
qua inspektor.

František Caelestin Cajo
qua inspektor.

Šimon Wartenka qua aeditus
Pavel Pavelka, rychtář Tře-
bonický na místě vrchnosti
Svatomarkytské.

Od str.46. této zádušní knihy Krtenský pokračují opět každoroční účty.--

Na str.112:

"Leta 1748 dne 18.Juni: Stalo se utvrzení mezníkův mezi grundy Řeporejskejma panskejma a Krtenskejma zádušními u přítomnosti veleb. Pana Jana Zlatoustého P. Superiora panství Tuchoměřského a veleb. Pana Jana Hollečka, pana faráře Wořeského, Řeporyjského a administrátora Krtenského, Jana Suchého, rychtáře.

Předně na Hoře mezi Cizíma 12 kroků od mezníku k mezníku, pod ním sklo, 2 uhly, jeden kus cihly. Odtud jdouce k rohu pole Panského Řeporejského přes cestu nalezen a uznán mezník. Odtud po mezi vlevo mezi Panským Řeporejským polem a dvěma kusy zádušními jdouce, jeden kus užívá Pavel Pavelka ze Střebonic a druhý Anna Holečková ze Střebonic, v rohu mezi Panským Řeporejským vsazen mezník, pod něj dáno 2 kusy okuje a 1 kus cihly. Pamětnýho držel Jann Procházka toho času konšel Řeporejský, a druhý Bartholoměj Havluj z Chabů.- Dále odtud nalevo po mezi mezi týmiž jdouce k louce, nalezen mezník, jenž louku panskou Řeporejskou a zádušní dělí, a poněvadž jen na vrchu seděl, spraven a dolejš vsazen na starý znamení; dále odtud k západu slunce jdouce nalezen a uznán mezník v rohu louky panský Řeporejský, při louce zádušní odtud vpravo strouhu v konci louky Panský Řeporejský proti poli Pana Brandau nalezen a obnoven mezník mezi zádušní loukou. Od něj zrovna k louce J.M. Pana Bařuna Pechmona nalezen a obnoven mezník.

Joannes Holeček, curatus
Wořechensis et Krtensis.

Na str.113. této knihy - v celokoženě tmavé a již velmi chatrné vazbě, rozměru as 21 x 32 cm - rokem 1748 počínaje výroční počty záduší Krtenského dále pokračují.

Pol.226 p.v.: Podle počtu pro Anno 1769 chrámu Páně ss.Jana a Pavla na Krtní a na Cancellári Chrástanským dne 22. ⁹bris 1769 držení vykázano v příjmu peněz /zůstatek z 1768/

Na kapitále /na úrok ulož./	1644 fr 30 kr
v restech /dluhu	857 " 15 "
na hotovosti	424 " 22 "

Sa 2926 fr 7 kr.

Kapitál na úrok uložený pozustával z:

510 zl	u P.Pánův Stevův,
600 "	od dědiců Wánovských,
400 "	od Pana Matěje Loukoty,
80 "	od Matěje Čadského,
7 " 30 kr	od téhož,
20 "	od Matěje Havluje,
7 " 30 "	" téhož,
4 " 30 "	" Wojtěcha Martínka,
5 "	" Josefa Štětky,
10 "	" Josefa Kejhy,

1644 zl 30 kr.

Pol.236. - Výpis z počtu na r.1774.

Ad "Nový příjem" - 600 zl. Wánovských
a děd. Loukotských - 400 " .

"Poněvadž tento rok jistá pořádnost mezi stranou Wzácného Magistr. Nového Města, jenž téhož kostela Patronus býti chtěl Cassou kostelní Krtenskou dle Consistorialního decretu pod datum 19.Jann. 1775 a k tomu přiloženého Magistrálního aučtu až do času ^{sho} Havla 1773 učiněna jest, tehdy žádný interesse za tento rok 1774 v příjem uvéstí se nemůže, a nobrž dle vejš Consistorialního poručení pro omni z toho za příjem vzítí jest se uznalo 85 zl 49 kr 4¹/₂ d - /jinak při 4% ten kapitál vynášel dosud 40 zl/, avšak: Do vydání toho roku se dalo a odepsalo ... "ke z před opačeného Consistorialního nařízení a k témuž konci připojeného Magistrálního poučení přijde oněch za dědici Wánovskými 600 zl a za Panem Matějem Loukotou v Praze 400 zl v summě jakožto prostavený Capital za vydání položití 1000 zl .

Item též z téhož Capitalu pocházející a až posaváde zadrželý interesse jakožto taky prostavený za vydání se tuto klade, dle předešlejšího vejkezu 512 f 15 kr a 541 f., dohromady činí 1053 f 15 kr. -

Pol.242 p.v.: /jeden z posledních účtů v této knize/

Počet chrámu Páně s^{ho} Jana a Pavla na Krtni z r. 1777.

Příjem:

Rest na vejkazích 1081 fr 54 kr
na hotovosti 489 " 13 " 3½ a

t.j. 1571 fr 7 kr 3½ a

Činže z polí:

Chaby.

Paní Chabská	4 "	
Jos Kejha		45 "
Matěj Čadský	4 "	54 "
Matěj Havluj po Duřový otci	2 "	48 "

Střebonice.

Jakub Holleček	2 "	48 "
Jiří Pavelka	1 "	30 "
Josef Plesnivý	2 "	
Vít Král	1 "	30 "
Vojtěch Martínek	2 "	

Jinočany.

dvůr	3 "	30 "
Jiří Koutný	2 "	15 "
Jiří Kozák	3 "	
Jan Kuber	7 "	15 "

Chrástky.

Matěj Bumba	1 "	30 "
Jann Holeček	1 "	30 "
Franz Mertl	4 "	
Adalbert Korecký	4 "	30 "

Z luk:

<u>Chaby.</u> Paní Chabská	11 "	40 "
----------------------------------	------	------

<u>Jinočany.</u> dvůr	15 "	10 "
Jiří Koutný	4 "	40 "

Z pastvišťat:

<u>Chaby.</u> Paní Chabská		30 "
Matěj Čadský		15 "
Matěj Havluj, Duřový otec .		15 "

Z krav a ovcí:

<u>Chaby.</u> Paní Chabská	z 1 krávy	30 "
Matěj Čadský	1 "	30 "
Matěj Havluj	1 "	30 "

Střebonice.

Jakub Holeček	2 "	1 "
Jiří Pavelka	1 "	30 "
Josef Plesnivý	1 "	30 "

Vít Král	z 2 ovcí	15 kr
Vojtěch Martínek	1 krávy	30 "

Jinočany.

dvůr	2 "	1 fr
Jiří Koutný	4 "	2 "
4 chalupníci	2 "	1 "
Jiří Kozák	2 "	1 "
Jann Kuber	4 "	2 "

Chrástany.

Matěj Bumba	1 "	30 "
Jann Holeček	2 "	1 "
Franz Mertl	1 "	30 "
Mařena Korecká	2 "	1 "
Tomáš Blažek	1 "	30 "
Hollovský	3 "	1 "

summa 32 krávy
2 ovce 16 fr 15 kr.

Interesse z Capitálův:

z 100 fr za P.P. Stavy	4 fr	
847 " " "	33 "	52 kr 3 d
80 " Matěj Čadský	3 "	12 "
7 " 20 kr od téhož		18 "
20 " Matěj Havluj		48 "
7 " 20 kr od téhož		18 "
4 " 30 " od Vojtěcha Martínska		10 " 4½ "
5 " od Josefa Štětky		12 "
10 " od Josefa Kejhy		24 "
Summa	43 fr 15 kr 1½ d	

Od zvonů a příkrovu přijato 58 "

Rozličný příjem:

Na Služby Boží ..	14 "
užitek drobných svíček	1 " 45 "
summa	15 fr 45 kr.

SUMMARIUM:

Činže z polí ...	49 fr 45 kr
z luk	31 " 30 "
z pastvišťat	1 "
z krav a ovcí	16 " 15 "
Interesse z Capitaluv	43 " 15 " 1½ d
Od zvonu a příkrovu	58 "
rozličné	15 " 45 "
Sa příjem	158 fr 28 kr 1½ d.

pozustalý rest 1571 fr 7 kr $\frac{1}{2}$ d
sa všeho příjmu 1729 fr 35 kr 5 d

Vydání:

Na služby boží za rok 1777 ... 28 fr

Za rozličný kostelní věci:

za víno a hostie .. 1 "
 za malou agendu Panis quotidianus 42 kr
sa 1 fr 42 "

Za velké světlo:

za svíce na oltář 3 kusy po 1 fr 3 kr-3 fr 9 kr

Extra ordinarium:

za rok 1777 39 fr 5 kr 2 d

Na službu:

Cantorovi ročně 6 fr

Řemeslníkům:

kováři od wok spravení ke
 dvěma zvonům 30 kr

Rozličný vydání:

9. xbris kostelníkům na
 celý rok 51 kr
 od praní šatův 45 "
 od mytí svícňův 20 "
 za kadidlo 6 "
 Za štempl k vykvitírování peněz úřadu:
 Jinočanského dvora 3 "
 do Chab 3 "
 Cantorovi za zpívání pašije toho r. 1 zl 10 "
 Za oběd při zádušních oučtech 2 "
 Od vyhotovení toho počtu a
 do kněch vtažení 2 "
 Summa 7 zl 18 kr.

SUMMARIUM:

Od služeb božích 28 zl
 za rozličný kostelní věci . 1 " 42 kr
 za velké světlo 3 " 9 "
 Extraordinarium 39 " 5 " 2 d
 Na službu kantorovi .. 6 "
 Řemeslníkům 30 "
 Rozličný vydání 7 " 18 "
sa vydání 85 zl 44 kr 2 d
wostává v restu 1643 zl 51 kr 3 d

WEJKAZ:

Kapital u P.P. staváv:			
	847 fr a 100 fr	947 fr	
Za Matějem Čadským z Chab	87 "	30 kr	
za Matějem Havlujem "	27 "	30 "	
za Vojtěchem Martínkem ze Střebonic	4 "	30 "	
" Vojtěchem Štětkou " "	5 "		
" Josefem Kejhau z Chab	10 "		
interesse za ním od roku 1769 ..		24 "	
" záduším Homolským	189 "	37 "	
" " wořeským	15 "	16 "	1 $\frac{1}{2}$ d.
hotovost v kasse	357 "	4 "	1 $\frac{1}{2}$ "
Summa	1643 fr 51 kr 3 d.		

Chrástany dne 30.X^{bris} 1777.

Antonín z Blanckenpřeldu,
děkan Smečenský- arcibiskup-
ský vikář.

Ant. Michalovic,
počet vedoucí.

Jan Holeček, farář m.p.

—.

KIRCHEN BUCH der KRTNER Filial Kirche..1/

/Kniha záduší chrámu na Krtní - výroční počty za 1781-1849./

Kniha tato není ostránkována. - První zápis jest opakování pachtovních formalit a podmínek, tak jako bylo na začátku v knize předešlé. Rovněž "Správa gruntův zádušních polí a luk chrámu Páně Jana a Pavla na Krtní" jest ze staré knihy přepsáno. Potom následuje:

"Poznamenání polí Krtenského záduší dle staročeské míry.

Držitel dvoru Chabského špatnější půdy ve 3 kusech	pod	20 str.	
Josef Kejha na Chabech klín přes cestu	1 "		
Václav Havluj nad rybníky 77 záhonů	11 "		
Matěj Havluj u Kněžnice	4 "	2 v.	

Ves Třebonice.

Vojtěch Martínek Na pískách	5 "		
Anna Holečková Proti kostelu u cesty	4 "	2 "	
Jiří Pavelka Nad loukou proti kostelu	3 "		
Jan Král Klíny pod dvorským	3 "		
Josef Plesnivej Při cestě na horkách	5 "		

Ves Jinočany.

Dvůr panský Velký klíny	14 "		
-------------------------------	------	--	--

Jiří Koutný	Na horkách	4	str.	2	v.
Jiří Kozák	U ručnice a práhona	8	"		
Jan Kubr	U cesty k Jinočanům	14	"	2	"

Ves Chrástany.

Matěj Bumba	U silnice	3	"
Jan Holeček	"	3	"
Jan Mertl	"	8	"
Magdalena Korecká	Vedle panského ...	10	"

Luka: 1/

Dvůr Jinočanský pod kostelem jedna velká a jedna menší pod 6 i 7 vozů.

Mart. Koutný - při vodoteči u louky řeporejský 1 vůz.

Dvůr Chabský louka hořejší pod 4 vozy

summa 122 str. polí.

Dále poznamenání ŽELEZNÝCH KRAV na gruntech vězící je totéž, jak je už vypsáno z knihy předešlé.

Počty chrámu Páně S^o Jana a Pavla na Krtní v této knize počínají rokem 1781, do roku 1794 včetně vyhotoveny jsou česky, a od roku 1795 až do konce knihy, to jest do r. 1849 německy. - Cena polí, luk a pastvin jest uváděna v účtech od r. 1799 po všechna další léta obnosem 1750 zl. -

Z těch vyúčtování zvláště nás zajímá, že bohaté záduší Krtenské v aktivech poznamenává zálohy poskytnuté jiným kostelům, jako Vořeskému, Ounětickému, Železenskému, Homolenskému.

Majetek záduší krtenského byl vyjádřen v počtech výročních takto, ku př.:

R.1798:	Hotových peněz	139	zl	35	kr.	3	den.,	vlastních kapitál.	hodnot	1066	"
	rozlič. resty	332	"	31	"	4 $\frac{1}{2}$	"				
	pozemnosti	1750	"								
	Sa	3288	zl	07	kr	1 $\frac{1}{2}$	d.				

R.1799:	Hotových peněz	22	zl	9	kr	3	$\frac{3}{4}$	d
	vlastních kapitál.	hodnot	1066	zl				
	rozličné resty	410	"	23	"	3	"	
	pozemnosti	1750	"					
	Sa	3248	zl	33	kr	$\frac{3}{4}$	d	

R.1800:	Hotových peněz	51	kr	5	$\frac{3}{4}$	d
	staré nedoplatky	410	zl	23	"	3

1/ Výměra luk tehdy se neuváděla, nýbrž jejich výnos a sice počtem for.

vlastních kapitál. hodnot	947	zl			
rozličné resty	119	"			
nedopracovaný úrok	9	"	20	kr	
pozemnosti	1750	"			

Sa 3236 zl 35 kr 2½ d

R.1810:	Hotových peněz	640	zl	22	kr	1½	d
	Za pány Stavy /ve 3 polož./	1016	"				
	Privátní gruntovní pohled.						
	5%	510	"				
	rozličné resty	410	"	23	"	3	"
	pozemnosti	1750	"				

Sa 4326 zl 45 kr 4½ d

R.1820:	Hotových peněz	249	zl	31	kr		
	Za pány Stavy	1016	"				
	privát. grunt. pojištěné						
	pohledávky	1141	"	52	"	3	"
	rozličné resty	401	"	23	"	3	"
	pozemnosti	1750	"				

Sa 4558 zl 47 kr -

R.1830:	Na vlastních kapitál. hod-						
	notách: za Pány Stavy	847	zl				
	dtto	100	"				
	státní dluhopis ..	172	"	30	kr		
	privátní půjčky 5%	1141	"	52	"	2	d
	Na zálohách kostelům:						
	Wořešského	605	"	50	"		
	z r.1786 až r.1829 Ounětickému	50	"				
	z r.1788 Homolskému fil.kostelu	230	"				
	Ounětické kapli ...	26	"	46	"		
	z r.1798-1827 Železenskému						
	far. kostelu	650	"	55	"	2	"
	Hodnota realit	1750	"				
	hotovost v kase	48	"	43	"	2	"

majetek Sa 5623 zl 37 kr -

R.1840: Na fundač. kapitálech:

Stát.dluhop. z 1/9 1841 /4%/	85	f	CM				
za Pány Stavy oblig. z 1/11							
1769 /2%/				847	zl		W.W.
dtto z 1775 /2%/ z.1/8	1775			100	"		"
stát.dluhop.z 1820 /4%/	69	"	"				
hotovost v kase	15	"	19½	396	"	53	1/2
	169	f	19½				

U soukromníků knihovně poji-
štěno na 5%:

Z Vel. Přílep - Václav Kmoch No 10							
ale oblig. dto 29.April 1805	77	"	31				"

169 f 19½ kr CM

1421 zl 24½kr. W.W.

		././	1421	zl	24 $\frac{1}{2}$	kr	WW.
Z Vel. Přílep - Josef Soukup No 2 dle o-							
blig. z 3/5 1805 a 12/5 1812	255	"	36	"			
Dtto Josef Šroubek No 13 dle oblig.							
dto 1. Juli 1813 ..	200	"					
Ounětice - Václav Král No 3							
dle oblig. dto 24. April 1805 ..	38	"	45 $\frac{1}{2}$	"			
" Jakub Král No 33 dle obligace							
dto 1/1 1814 a 31/1 1819	380	"					
Kopanina Z. - Karel Čadek No 20 dle obl.							
dto 11/2 1819	100	"					
Vořech - Josef Hrdlička No 29 - dle obl.							
dto 28/3 1819	90	"					

Zálohy kostelům:

Za Vořeským kostelem.

z r. 1822, 1827, 1831 ...	666	zl	50	kr			
r. 1832 ...	75	"	59 $\frac{1}{2}$	"			
1833 ...	78	"	10	"			
1834 ...	106	"	44 $\frac{1}{2}$	"			
1835 ...	70	"	11	"			
1836 ...	71	"	46	"			
1837 ...	83	"	44	"			
1838 ...	69	"	52 $\frac{1}{2}$	"			
1839 ...	77	"	32 $\frac{1}{2}$	"			
1840 ...	57	"	49 $\frac{1}{2}$	"			
1841 ...	41	"	11	"	1399	"	50 $\frac{1}{2}$ "

Za Ounětickým kostelem.

v r. 1786 ...	50	zl					
1838 ...	126	"	37	kr			
1839 ...	12	"	56	"			
1841 ...	26	"	18	"	215	"	51 "

Za Železenským kostelem.

v l. 1798/1827 ...	650	zl	55 $\frac{1}{2}$	kr			
r. 1837 ...	71	"	31 $\frac{1}{2}$	"	722	"	26 $\frac{3}{4}$ kr.

Za Homolským kostelem.

r. 1788 ...	230	"			230	"	
-------------	-----	---	--	--	-----	---	--

Cena pozemností 1750 "

Sa 6803 zl 54 kr. W.W.

Josef Gubitz
Pfarrer

Wenzel Leminger
Rechnungsführer

R.1849 /poslední počet zádušní v té knize/.

JMĚNÍ ZÁDUŠÍ KRTENSKÉHO.

Fundační kapitály:

C.M.	W.W.
f kr	f kr

Stát. dluhopis z 1. Feber 1841 - mešní na- dání Johanny Bumbové	85	
Za Pány Stavy - oblig. z 1/8 1769 na 2%		847
" " z 1/8 1775 " "		100
Dle stát. úpisu z 1. August 1820 " 4%	69	
<u>Knihovně pojištěné soukr. pohledávky" 5%:</u>		
U Václava Kmocha ve Vel. Přílepič No 10 dle obl. dto 29/9 1805		77 31
Josef Soukup ve Vel. Přílepič No 2 dle obl. dto 3/5 1805		124 1½
" " " 12/5 1805		131 34½
Josef Šroubek ve Vel. Přílepič No 13 dle obl. z 1/7 1810		200
Václav Král v Ouněticích No 3 dle obl. z 24/4 1805		38 45½
Karel Čadek v Z. Kopanině No 20 dle obl. z 11/2 1819		100
Josef Hrdlička ve Wořechu No 29 dle obl. z 28/3 1819		90
Josef Král v Ouněticích No 29 dle obl. z 18/4 1843	200	

Na zálohách za jinými kostely:

Za Wořeským kostelem.

v létech 1822 až 1841	1399 f 50 1/4 kr	
r. 1842	51 " 8 1/2 "	
1843	85 " 47 1/2 "	
1844	95 " 48 3/4 "	
1845	78 " 1/2 "	
1846	104 " 45 "	
1847	62 " 16 1/2 "	
1848	60 " 26 1/4 "	
1849	81 " 38 "	
		2019 41½

Za Ounětickým kostelem.

v létech 1786 až 1841	215 f 51 kr.	
r. 1846	120 "	335 51

Na nedoplatecích:

Za Václavem Prchalem z Jinočan No 17:

./.	354	4064 24 3/4
-----	-----	-------------

./.. 354

4064 24 3/4

úrok ze želez. krávy	2 f		
" z polí	7 " 15 kr		
ze Služeb Božích	1 " 10 "		
pro léta 1846 do 1849 po	10 f 25 kr	41	40
Obdobně:			
Za Václavem Kozákem, Jinočany č.5		3	
Jinočany No 4, 5, 6, 18			
/4 chalupy/		1	35
za Křížkem v Chabech č.4		1	30
za Janem Wotrubou v Chabech č.4		16	
za Josefem Čadským v Chabech č.2 ...		7	34
za Matesem Havlujem v Chabech č.3 ..		8	16
za Janem Srbou, Vel. Přílepy No 20		3	52 1/2
za Karlem Čadkem, Zad. Kopanina No 20		5	
za Jinočanským dvorem za r. 1849		21	42
Pokladní hotovost	96 03	1302	7
Hodnota realit		1750	
Sa všeho	450 03	7226	41 1/4
	G.M.		W.W.
	f kr.		f kr.
-.000.-			

- K R T E Ň . -

O založení kostelíku krteňského uchovaly se různé pověsti, z nichž jest jedna obsažena ve "VLASTNÍMILU" /Přítel osvěty a zábavy/ v dílu prvním, svazek první, na str. 75. Vyšlo v Praze r. 1840., tiskem a nákladem J. Spurného. -

V článku nadepsaném "Pomněnky o Čechách" - Z denníku cestujícího cizince - od Boj. Pichla - dne 4. srpna 183... popisuje se cesta z Petřína - z něhož pietně obdivována Praha i její minulost a památky - k bráně Strahovské, kde se po návrších bělely v paprscích ranního slunce pěkné letohrady Pražských měšťanů, a odtud kol starodávného Břevnovského kláštera sv. Markěty - Hvězdy - Bílé Hory - Motola ... a dále ke Stodůlkám, "vsi veliké a velmi výstavné, brali jsme se přímo k obydlí duchovního, dílem abychom zvyklé hostinosti na farrách Českých účastni se stali, dílem abychom památnosti místa toho seznali, zlástě an nás chrám zdejší svou starobyloou podobou mocně k tomu pobádal. Uvítání bylo opravdu srdečné.

O založení a starobylosti chrámu zdejšího není ovšem žádných zpráv písemných; způsob ale stavby jeho, jmenovitě lodi, nese ráz věků dalekých. Věž, jak viděti, je mnohem později přistavena. Dle pověsti zdejšího lidu je prý to chrám pohanský v kapli křesťanskou pak přetvořený.

Po obědě, jímžto nás byl hostitel podle skrovného statečku svého poctil, jali jsme se u jeho průvodu okolní krajinu a některé bližší dědiny prohlížeti. Asi půl hodiny cesty zdáli od Stodůlek, mezi Chaby - sídlem tří svobodných statečnicků - a Wořechem stojí v mělkém údolí, na skalnatém pahorku neveliký chrámec "na Krtni" nazvaný. Podle stavby souditi, že se již dávno v staveníčku tomto Hospodinu slouží, neb i kaple i věž jeví chuť věku od nás dalekého. Podivné jméno místa toho dodalo mi příčinu na jeho původ se tázati, a tu nám sdělil průvodce náš následující pověst okolní:

K r t e Ň .

/Dle národní pověsti./

Za dávných, předávných časů, když ještě tuto utěšenou krajinu místo zlatoklasé úrody polní toliko stín věšitých dubů pokrýval, a v bujném mechu divoký medvěd svou kratochvíli mival; tenkrát byl zde v okolí, na pevném hradě, živ znamenitý Český rytíř. Památky obydlí jeho by zvědavý poutník však darmo hledal; neboť mnohý věk podobu kraje toho již cele proměnil, a létopisy i o jménu rytíře tohoto mlčí. Věrná toliko pověst okolního lidu jej tady připomíná.

Byl prý to znamenitý a mocný pán. Na hradě svém choval

mnoho čeledi, a za bojových časů tehdejších stával s lidem svým nejpodobněji mezi sbory knížat Českých, začal i mnohé přízně na dvoře Vyšehradském docházet. Po boji skončeném vracel se vždy v utichlé kobce sídla svého - v outlou náruč milované dcery, a zde vlévala vroucí láska otcovská novou sílu v duši jeho k opětovnému rekovství, a lovem cvičily se oudy v práci vojenské. Hlučně tu bývalo na hradě, a z plných rohů pivali zbrojnoši na slávu svého rytíře; ale strašně to znivalo po lesích, když v nich pán s lidem svým zalovil.

Takto uplývala léta bujará, až pak chladnoucí života podzim kučery rytířovy sněhem ovívati počal. Tenkrát bylo milované dítě jeho již v mocnou dívku dospělo, jejížto vřady v úplném rozkladu se skvěly. Štíhlá, vysoká postava rovnala ji lesním sosnám; nad vysokým čelem vlády se husté, ruské kadeře, a kol skrání padající splývaly v zlatých vlnách na šíji. Modraví zrakové její co dvě bystré střely, srdce protknouti hrozily, a na krásné tváři celá divná vnitřní bytost její se zářila. Slavný býval chod její po hradě otcovském - divokránský pohled na ni, když na bujném oři otce svého na lovech provázela. S větší než otcovskou rozkoší pohlížel tu statný rytíř na zdar dcery své, a k pýše podnášela se duše jeho zhlédnutím na dítě spanilé. A však neblážil se on sám v obraze tom; ještě hlouběji byli jiní zrakové v krásách jeho utkvěli.

Byl totiž věk dětinný trávil se vznešenou rytířkou synek hradníkův, jsa bez ustání společníkem pánova dítěte. Stejným krokem, jako za ruce se vedouce, pospíchali oba ke dnům dospělejším, ale k cíli rozdílnému. A léta prvního mládí sloučila sědce obou mláďat poutem vzájemné náklonnosti, jenžto v rostoucím srdci vždy pevněj a pevněj se zjímal.

Zatím však uplynula léta dětinství, a hradník poznával, že synovo ráme k vládnutí mečem a metání oštěpem dosti již vyspělo, a že již čas, aby hrám a vyrazkám konec učinil. Ujav tedy jinocha za ruku před rytířem o zbraň pro nového zbrojnoše žádal, a za málo dnů stál mladík v řadách rytířovy čeledi. Kročejem tímto vyloučen byl navždy, jak se zdálo, z ráje života svého. Až posud byl po boku archého děvčete konal pout rážovou, tu však jich cesta náhle se rozvojíc, oběma věčným rozloučením hrozila. - Hořkému úžasu tomu učinil konec náhlý chvat, jímžto se k nastávající válce přípravy konaly. Nábožná ruka Českého knížete byla též po svých vlastech praporek válečný k obhájení božího hrobu proti nepříteli křesťanstva vyzdvihla, a veškeré mužstvo České hotovilo se k boji pro kříž a pro víru. I hradníkův syn musil brousiti nový svůj meč, ostřiti střely ještě nepotřebované, a brzy na to vyzdvihl otec jeho vysutý most hradní za patami posledního rytířova oděnce - svého syna. Ulekanému jinochu zdálo se, jakoby otec jeho most k blaženosti za ním byl na věky vyzdvihl.

Zatím co bojovníci válečnou konali pout, obývala osiřelá dcera se starou chůvou, s hradníkem a skrovným počtem sta-

rých oděnců hrad otcovský. I zastesklo se dívce ve zdích hradu osamělého, a mrtvá, tichá práznota jeho nesouhlasovala se srdcem mladým, valem citů oživovaným. Hry a zábyvky dětinské byly se již dávno protivily čacké dceři panské, jejíž outlinka ještě ruka již o metání oštěpu byla se pokoušela, a kteráž, hrajíc ještě s mladým společníkem svým, již o závod se cvičila v umění, mužnou ruku požadujícím. Tyto hry staly se nyní jejím jediným a hlavním zaměstnáním na hradě pustém, a v brzce po tichých lesích tčejíc o svém prospěchu v nich důkazy dávala. Na koně se vymrštujíc samotná vylétala na lov nebezpečný a rušila bezpečí divokých obyvatelů lesin okolních. Jako Amazonka dávných časů vracela se pak opět k branám domu otcovského, aby odpočinula po práci unavné. Takto jí mišely dnové - tak jí uplynuly roky, nežli se otec a lid jeho z válečné výpravy domů navrátil.

Pět roků byla trvala tato výprava, a již se navraceli houfy bojovníků pro svatou víru. I Český rytíř brzy do hradu opuštěného zavítal. Vesele pozdravili všickni dávno nevidaný domov, a radost rozlehla se mezi zděmi hradními. Vysoko zaplesala i dcera nad návratem statečného otce, a v ústřety mu kvapíc vítala jej i věrné druhy jeho s radostí srdečnou.

S úžasem hleděl syn hradníkův na dívku přicházející. Nebylo to již ono poupě, které se před očima jeho sotva z kalíšku bylo vymknulo, ale byla to růže v nejúplnější krásu a slávu svou vykvetlá. V lovcím oděvu vystoupíc na náhradí, objevila se v úplném lesku dcery rytířské. Někdejší družka jeho stála teď před ním jakož velitelka a paní jeho; několik roků bylo mezi ně uvalilo kámen hrozný a neodvalitelný. U vroucí milosti své nebyl on nikdy dříve strašnou propast pozoroval, jenžto se pro rozdíl keve mezi ním a milovanou dívkou otvírala; nyní poprvé do ní nahlédl, a srdce jeho úžasem zmrtvělo; nyní stál co sprostý abrojnoš přede tváří urozené slečny.

A však náhlá zoufalost brzo ustoupila síle citů předemných, a ty opět, ano mocněji než kdy jindy, duši jeho podnecly. Vždyť i ona, jak se mu zdálo, druhdy sprostého mladíka milovala, a dobývajícímu - se mocně z nízkosti stavu svého snadby teď laskavou pravici podala - k opětnému sloučení! I vídal ji v duchu na dlouhé cestě z krajín východních, a zdálo se mu, že jej přede všemi vítá, z navracení jeho se raduje a na dlouhou nepřítomnost jeho si stýská; ale dívka hrdá sotva pohledem oblažila jinocha příšlého, a uvítání její náleželo celému zboru; ano když pak rytíř hradníkova syna za ruku ujav dceři své představoval, řka: "Hle dítě mé, jinoch tento statečný otce tvého před smrtící ranou zachránil!" - jako náhlým bleskem tvář její se zarděla, a místo vděku došla se čekajícímu jinochu hrdá sočivost podílem. "I tvoje dcera byla by toho dovedla!" - zněla nádherná odpověď její na slova otcova.

Čeleď váleční rozešla se z náhradí, a nešťastný syn hradníkův padl hořem ulekanému otci v náručí.

Dnové radostní vycházeli nato nad hradem i jeho krajinou

okolní, a všickni tu trávil život v rozkoši. Hlučný lov býval denní kratochvílí, a večer zval udlelé honce k strojeným besedám. Jediný hradníkův syn nebýval oučasten veselí společného, jemu byl osud na dlouhý čas podal číši hořcem naplněnou. Zarmoucen sedával otec podlé lážka těžce trpícího syna, balzamek útěchy rozervané srdce jeho pečlivě zalévaje; marné bylo však snažení proti chorobě léku neznající; jediný čas všeléčný mohl zacelit rány duše nemocné. Když pak byla nemoc dostoupila stupně nejvyššího a potom k příznivému konci schylovati se začala, zbavilo se i srdce jeho násilně všeho jeđu, kterýmž je byl hrdf nevděk dívky otrávití hrozil. Sežíravý plamen lásky zoufalivě rozlil se v jemnou zář po s srdci okřívajícím, kteráž je i blahočinně zahřívala.

A však v srdci panské dcery nebyla ona prvnější náklonnost k jinochovi cele zhynula; onať jen co utlé semínko hluboko na dně jeho odpočívala. Divoká vášeň bránila mu ale vzejíti, a ono potřebovalo paprsku horoucnějšího, kterýžby stín zmožené náruživosti byl prorazil, a k životu je probudil.

Zatím však ubohý zbrojnoš z lážka trapného zase povstal. Rostoucí přízřň pánova nahražovala mu za přestálé strasti, a opětne služby, pánu i dceři jeho konané, vždy více a více nad spolčníky jeho jej povynáčely. Život jeho podobal se utišenému, zjasněnému proudu po veliké, záhubné povodni.

I mýjela takto dosti mírně dlouhá řada dnův na hradě. Patrně bylo však při tom na rytíři stopy ubíhajících let viděti. Ještě nedávno vydával se popředu čeledi své na výpravy lovecké, ale dospívající stáří protivovalo se již této zábavě unavné. Zato však s potěšením vidával, ana statečná dceř jeho na kůň se vypnuvši ostatní chase vévodila po okolí lesnatém; a radosten ji vítával, an z lovu se vracuje o své statečnost nové důkazy přinášela. Předce však se mu někdy tento skvělý obraz radosti nepřijemně pokalil, an v jeho zádu pustá samota ležela. Zpomínalť časem na budoucí dny svého dítěte, a skvělá přítomnost neoslnila docela starý zrak jeho, na dálí hledící.

Neslyňula však sama slečna zmužilá na lovech divokých, i hradníkův syn byl co statný lovec před rytířem a celým okolím rozhlášen, a pán si liboval v jinochu udatném.

Jednoho času, byl to památní den šťastného se navracení z krajin východních, děly se přípravy k lovu slavnému. Sám rytíř byl k němu heslo dal a v před lidu svého se postaviti slíbil. Již před ranním sluncem zazněly po hradě první zvukové lovčích trubek, a brzo i celý blízký bor jich zvukem se rozléhal. Nadarmo zvěř poplašená ubíhala - nadarmo v douputa nepřístupná se skrývala; brzo ji dostihl šíp bleskoletý, a neb ji z lážka slídny pes vyhnal smrtícím oštěpu za kořist. Statně počínal si letitý rytíř před tváří věrné chasy; jako zhoubný blesk tčkala slečna po lese: ale i hradníkův syn o své statnosti a loveckém umění důkazy k podivení podával.

Ustál konečně na dané znamení lov dlouho trvalý, a lovci semotam tčkající kol pána svého shromážďovati se počali. I dalo se opět znamení, a již tu všickni stáli k odjetí hotovi.

Jenom dcery rytířovy nebylo tu ještě, aniž kde z dále na opakované znamení k odjezdu hlas trubky její se ozýval. Ona byla na lovu pojednou s očí všech honců ostatních zmizela; a po konec lovu ji nikdo pak již nespátlil. Darmo bylo všech čekání a vyzývání; slečna se nevracela; ona buď příliš daleko zalovila, a nebo se nebezpečí s jejím životem potkalo. Starostliv tu stál otec ulekáný a káral v duchu dívku odvažlivou. Káral tu i sebe sama, že byl kdy náruživosti její hovával, a ji raději nemírnil. Tu ponejprv uznal, že dívka na pouti života zbloudila. Sám první do lesů se obrátiv, vši chase dívku ztracenou hledati velel, a nevraceti se dříve pod krov hradu jeho, dokud nenabudou o ni jistoty. Opět se lov obnovil, ale teď si lovec nevšimal zvěři ubíhající. Dlouho a daleko tékali opět po lesích lovci o blaho dcery pána svého starostliví; ale nikdo ani dívky ani stopy její vypátrati nemohl. Byloť, jakoby se nad ní zem byla zavřela.

V tom slyš! .. tam stranou ozývá se z dále veselé trubka lovecká, a rytíř s veškerou čeledí koně svého v tu stranu pobádá. - "Toť hlas trubky její!" sváděli lovci, a "ona žije!" těšil se otec laskavý. A hle, jaký výjev úžasný tu před jich zrakoma se otevřel! - Divoké porostliny stín rozdělil se náhle v světlou, nevelkou pažit, jejíž téměř celou prostrannost skrovný pahorek zaujímal. Zde onde zachvívalo se jen řídké březí a mírnilo záři sluneční, po drnu zelenavém rozlitou. Podlé jedné z mladistvých březek těchto stál hradníkův syn s jasnou tváří vítaje přichozích. Podlé něho ležela slečna, složená v jemný stín, a zdálo se, jakoby odpočinku požívala potřebného oudům zemleným. Aniž přicházejících přátel pozorujíc, ležela s hlavou o ruku opřenou a zrakoma v zemi upjatýma. Dále bylo viděti strašnou medvědiici ve vřelé ještě krvi tonoucí, a podlé ní dvě nedávno zabitá mláďata. Ustrnul otec statečný nad podivným úkazem, a každý toužil zvěděti příběh neobyčejný. Slečna posud ještě jako studem se nepovznesla, a když otec s koně k ní sestoupil, spatřil ona s tváří lehko raněnou a očima zaslzenýma na krtka podlé sebe ležícího v krvi pohlížíc. Nyní procitla a laskavému otci v objetí klesla.

Daleko od lovců ostatních byla se děva odvažlivá pustila, až i hustinou se prodravši k místu tomuto se dostala. A viz! tu na výsluní hraje si dvě huňatých medvědů, před brlohů v blízkém houští pečlivě ustlanou. Netušila zvířata ještě nezkušená blížícího - se nebezpečí, neboť se nebyl strašný zvuk lesních rohů až sem donesl. Dováděla bezpečně, an se tu strašná lovkyně na ně vyřítí. Kárná obrana a daremný útek jejich; obě smrtícímu ostěpu podlehla, brlohy své ani nedoběhše. Unavená lovem násilným slezla dívka s koně a k stromu jej uvázavši, přívětivé místečko povejš k odpočinku si vyvolila. Nedlouho odpočívala bezpečná pod mladým březovým, an ji lhbá dřímota ve mžkou náruč objala. Zatím však sotva že byla zdřímala, již, jakoby něco pokoj její zase rušilo, mrzutě sna se vyrvala. Ničeho ale kol sebe nepozorujíc, opět v dřímotu sklesnula. A však poznovu ji to budí neklamně. I

vzchopí se hněvivě a vidí, an krtek podle tváří její pokojně pod zemí pracuje. Hlína na povrch země se vysypávajíc byla dvakráte padla na blízkou tvář dívky dřímající. Vztekle chopí se oštěpu, v sypkou zemi jej mocně zarazí; a spolu s ním pak i krtek, jenž jí byl nevině dlouhému spánku vyrval, smrtně proklaného vytáhne. V tom je slyšeti mocný rachot v blízké hustině, a náhle se vyvalí z ní medvědice, strašná jako přízrak, na prostor volnější. I vidouc plod svůj utracený přebolestně matka vyděšená zařvala, a již již jako blek rozběšená na děvce se hnala, kteráž jí byla tak velice ublížila. I nastal boj tuhý, nad životem rozhoduující. Statně odporovala děvce divokým útokům vzteklého zvířete, a z pod srsti jeho chlipěla již krev horoucí; ale smrtící rána na zasediti nebyloni jak možná, ba zdálo se, že síla jeho s ubíhajícími proudem života ještě zrůstala. Již počala umlčevati lovkyně, a ponejprv o životu svém uskostně pochybovala; jediný násilný útok opětovaný, a byla by v drápech šelmy rozspaná skonala. Tu viz! jako divem zjevil se před ní lovec otce jejího, syn hradníkův, a jediný ráz statečné ruky jeho zbaví slečnu nebezpečné sokyně. On jediný byl na lově slečnu tčející zrakem stíhal, a vřda jí prvé v tuto stranu zaniketi, nepochyboval potom, že ji taďy někde nalezne; i nalezl ji v čas příhodný. Smrtiv se s koně, uchvátil v náruč pannu, an se k pádu chýlila, a jemně do stínu onoho stromku ji uložil, kdežby před okázáním byla málem na věky odpočinula. Radostně tu ovšem zavzněla trubka jeho lovčí - a v tomto stavu je nalezli rytíř i jeho průvodčí k velikému užasnutí.

Vroucně objímal otec dítě opět nalezené, a srdečně děkoval jinochu statečnému, jenž mu byl nejděražšího pokladu ochránil. Pak s celou družinou na kolena sklesna, díky vzdával Hospodinu, jenž byl drahému dítěti ubohé zvířátko za strážce života poslal.

"Pozdání věkové", zvolal stavec, "ať si nábožně vzpomínají na milost boží, na tomto místě plodu mému prokázanou! I vystavím chrámec Páně na pahorku tomto, a na věčnou památku dobročinného krta ať se na Krtni nazývá."

"Na Krtni ať se to místo nazývá!" zvolali po něm všichni hlasem spojeným.

Slečna bylať se již opět na mysl zcela sebrala, a otce svého vroucně ve tvář polibivši řekla s uzarděním: "Ještě někomu, otče a pane můj, díky vzdáti povinné, jenž byl pravou rukou vše Hospodinovy u zachování dcery tvé." A tu plna vroucí milosti žasnoucím i plesajícím jinochu v objetí se vrhla. Ne neschválil otec dceřino počínání toto, neboť i on velice sobě liboval vsprostem jinochu.

Na to plni radosti vsedali všickni na koně, a při veselém trubek pozvukování k hradu se ubírali. Teď opět syn hradníkův dceru pána svého provázel, ale ona již na vždy měla zů-

statí po boku jeho. Brzy na to byl šťastný milenec i na rytíře pasován, a nedlouho pak slavil se opět hlučný lov po krajině okolní k oslavení dne, v kterýž byla slečna hradníkovu synu k spojení posvátnému ruku podala v nově zasvěcené kapli "na Krtni". -

Takto asi zní pověst ta mezi lidem okolním. Byla mi /autoru/ oustně toliko sdělena, a já teprva po čase na papír ji uvedl; možná tedy, že mi ledačo již z paměti bylo vypadlo, aneb nějak se pomátlo.

K večeru rozešli jsme se s pohostinským přítelem, konajíce další pout přes nehostinný Wořech k Chotči, ležící před námi nedaleko v údolí, kdežto jsme u příbuzných mého přítele přenocovati hořlali.

-.-

Další pověst z pera téhož autora O CHOTČI přinášíme v dodatcích k dějinám obce Zbuzan, které bývaly součástí statku děkanského tak zv. Choteč a Zbuzany, patřícího kapitole u Všech Svatých na hradě Pražském. -

-.ooo.-

KNIHA ZÁDUŠÍ KOSTELA WOŘESKÝHO x/

z roku 1738 až 1780.

Leta Panie 1738 den památný Stětí S^o Jana Křtitele, to jest 29. Aug. založeny jsou registra tato ku poznamenání budoucímu všelikých důchodův, který by v jednom každém roce buďto z dobytkův, zádušních krav železných, z polí, luk, a neb odkazův jak od woskůw, taky peněz dp příjmu scházeti se měly, též zač a kam by se zase z těch co vydalo k záduší založení Stětí sv. Jana Křtitele ve vsi Wořeše, a to

za šťastného panování při velebný kapitoly vysoce důstojných, urozených a vysoce učených Pánův, Pánův, totiž:

Vysoce důstojného, urozeného a vysoce učeného Pana Pana Jana Maur. Václava Martiny, král. hlavního kostela S^o Víta na hradě Pražsk. Prelata a děkana, jakož taky J^o vysoce osvěcení knížecí M^{ti} Pana Pana Arcibiskupa Pražského /: titul / in Spiritualibus Vicario Generali, et officiali, jakož taky

Vysoce důstojného, urozeného a vysoce učeného Pana Pana Josefa Václava a Lankysch, král. hlavního kostela S^o Víta na hradě Praž. praelata archi-diacona a všech statkův kapitolních inspektora,

též

Vysoce důstojného, urozeného a vysoce učeného Pana Pana Antonína Michaela Cajo, král. hlavního kostela S^o Víta na hradě praž. praelata a všech statkův kapitolních inspektora

a

Velebného, vysoce učeného Pana Jana Maximiliana Peška faráře Wořeského.

Nápodobně:

Za správy hejtmanské nad statky Pana Antonína Isidora Hlawsy, a téhož chrámu Páně počet vedoucího Jana Antonína Kleinbergra, toho času purgkrabího Chrástanského.

Leta Panie 1738 dne 18. Novembris.

Držán jest aučet zádušní kostela Wořeského pod titulem Svatého Jana Křtitele ve vsi Wořeše, u přítomnosti vysoce důstojných, urozených a vysoce učených Pánův Pánův J^o M^{ti} Pana Pana Matěje Linka, král. hlavního kostela S^o Víta na hradě Pražském Praelata a Inspektora, J^o M^{ti} Pana Pana Lonkyše, praelata a inspektora /: titul: /, též veleb. a vysoce učeného Pana Jana Maximiliana Peška, faráře Wořeského, a Pana Antonína Hlawsy, ten čas statkův kapitolních hejtmana, ja-

kož následuje:

<u>Příjem peněz</u>	<u>Zůstali dlužní</u>	<u>Na to odvedli</u>
Po zavřetí počtu předešlého, který se dne 20. Novembris A ^o 1737 konal, zůstalo v restu		
	43 f 15 kr 1½ d	

Nový příjem:

Wes Wořech.

Matěj Šuran z 1 krávy 1738	35 kr	35 "
Item bylo v roce 1707 od Bečváře Choteckýho za 4 f 40 kr koupeno na tom gruntě 16 zl, rest ještě	2 f 55 "	35 "
Jiří Kučera ze 4 krav A ^o 1738	2 " 20 "	2 " 20 "
Jiří Hrdlička ze 2 krav 1738	1 " 10 "	1 " 10 "
Franz Hroník z 1 " 1738	35 "	35 "
Lukáš Cyterák na Zelenkově chalupě z 1 krávy A ^o 1738	35 "	35 "
item on, co tak dědicové Šafráno- vský ze svého podílu k záduší odká- zali, restýruje ještě na 3 f 30 kr	2 " 30 "	30 "
Václav Frech ze 2 ovec 1738	17 "	17 "
Jakub Randa ze 2 koz 1738	14 "	14 "
Jan Procházka z 1 krávy 1738	35 "	35 "
Jan Holovský ze 3 krav 1738	1 " 45 "	1 " 45 "
Jakub Jonáš " 4 " 1738	2 " 20 "	2 " 20 "
Václav Doležal z 1 " 1738	35 "	35 "
Dvůr Beránovský, nyní Jakub Rozumek z 1 krávy 1738	35 "	35 "
Ze mlejna Cvrčkovskýho k Chotči patřícího, jest posaváde pustý, ny- ní užívá dvůr Chotecký, N.B!:: dle staré knihy platívalo se 20 grošů ze strouhy mlejnský z 1 kusu pole za panským velkým kusem.		
Velebný Pan farář za 1738 rok	35 "	35 "
Matěj Váňa dle gruntovní knihy restýruje gruntovních	1 " 10 "	
Item veleb. pan farář z 1 kusu proti cestě proti poli panskému u hrušky	28 "	28 "

Wes Zbuzany.

Martin Štrnáctý z 1 krávy 1738	35 "	35 "
Jan Souček, jinsk Houška ze 2 krav "	1 " 10 "	1 " 10 "
Item on restýruje od roku 1678 až do r. 1728	30 "	10 "
Martin Nešpor z 1 krávy A ^o 1738	35 "	35 "
item on restýruje od r. 1704 až do roku 1732	6 "	

Václav Vlasák ze 2 krav 1738	1 f 10 kr	1 f 10 kr
Pan Jan Michal Ham, nyní Müller ze 4 krav 1738	2 " 20 "	2 " 20 "
Jakub Hlaváček na Školovském ze 2 krav 1738	1 " 10 "	1 " 10 "
Jakub Souček ... z 1 krávy 1738	35 "	35 "
Bartoloměj Janourek ze 2 krav 1738	1 " 10 "	1 " 10 "
Václav Hlaváček ze 2 " "	1 " 10 "	1 " 10 "
Martin Souček jinak Matěj Jiráť z 1 krávy 1738	35 "	35 "
Item on restýruje od roku 1718 až do 1728 ještě	30 "	10 "
Havel Novák ze 2 krav A ^o 1738	1 " 10 "	1 " 10 "
Item on restýruje od 1728 až do 1731 ještě	1 " 20 "	
více týž Novák restýruje ještě od roku 1661 do r. 1682	16 " 55 "	
Václav Vlasák má platiti odkázaných peněz od neb. Veroniky Wilfertovy, bejvalý manželky purkrabího Wořeského	20 f	1 "

Wes Chejnice.

Bartoloměj Houška z 1 krávy 1738	35 kr	35 kr
Item týž Houška restýruje od r. 1669 až do leta 1696	4 " 40 "	
Též on z polí a luk od roku 1713 restýruje po 1 kopě až do 1735 roku	26 " 50 "	
Item za 1736, 1737 a 1738	3 " 30 "	
jakož také on za 42 leta z polí a luk restiruje 42 kop čili	49 "	
Jan Bachor z 1 krávy A ^o 1738	35 "	35 kr
item on z polí a luk od r. 1716 až do r. 1734 po 1 kopě	22 " 10 "	
též za 1735 až 1738	4 " 40 "	
neméně on restýruje z polí a luk za 45 let	51 " 55 "	
Více on Bachor dle sečtení od roku 1668 až do r. 1683 z 1 krávy restýruje 7½ kopy čili	8 " 45 "	
Nápodobně on z 1 oulu včel vosku i s letošním 1738 rokem 25 lb, na to letos dal 1 lb, rest ještě 24 lb.	35 "	35 "
Jiří Sklenář z 1 krávy 1738		
item on z té krávy od 1668 až do 1679 r. po ½ kopě	7 "	
více on z polí a luk od 1717 až do 1734 roku	21 "	
též za 1735 až 1738 z těch polí	4 " 40 "	
item z těch polí a luk za 45 let až do 1716, rok po 1 kopě	52 " 30 "	
Jan Hlaváček ze 2 krav 1738	1 " 10 "	1 f 10 "
item on restýruje od r. 1703 do 1718 .	8 " 45 "	

více dle sečtení od leta 1669 až do
roku 1699 restýruje 12 f 50 kr
Týž nadjmenovaný Hlaváček restýruje
z 1 oulu včel dle sečtení od leta
1668 až do 1699 vosku ... 42 lib.
item za 1733 až 1738 6 "
rest činí 48 lib.

Jakub Bachenský ze 2 krav A^o 1738 1 " 10 " 1 f 10 kr
item za 1728 rok ještě 25 "
též za 1717 a 1719 rok 2 " 20 "
více on z těch krav dle sečtení od
leta 1686 restiruje 12 " 15 "

Jiří Řezník na Tureckýho ze 2 krav
za 1732 r. 25 "
více za 1728, 1731 a 1734 ještě 1 " 10 "
item on od roku 1703 až do 1719 9 " 54 "
nápodobně on z těch krav dle sečtení
od leta 1664 až do 1693 26 " 15 "
též za 1735 až 1738 restýruje 4 " 40 "

Václav Hansl z pole Markovského a
z louky zůstává dlužen dle sečtení od
leta 1664 až do 1677 24 " 30 "
za rok 1725 platiti má 45 "
týž Václav Hansl od 1726 do 1734 6 " 45 "
více od roku 1713 do 1724 5 " 15 "
za 1735, 1737 a 1738 po 45 kr ... 3 "

Mikoláš Kříž z 1 krávy 1738 35 " 35 "
item on z 1 krávy od roku 1703 až do
1722 po ½ kopě 6 " 25 "
též on starého dluhu restiruje ještě
5 kop 5 " 50 "
více od roku 1680 až do 1686 restiruje 2 " 20 "

Jan Raada, poddaný Vyšehradský
z 1 krávy za 1738 rok .. 35 " 35 "
item od roku 1673 do 1728 7 "
více od r. 1676 až do 1692 restiruje . 4 " 40 "

Jakub Zahradník z 1 krávy 1738 ... 35 " 35 "
item on restýruje od roku 1703 do ro-
ku 1730 7 " 35 "
též on od leta 1668 restiruje 3 " 19 "
nápodobně on dle sečtení od roku
1669 až do 1692 20 " 22 "

Matěj Formánek z 1 berana za 1735 . 5 "
za 1737 a 1738 rok . 10 "
od r. 1713 do r. 1720 restiruje 40 "

Mlynář z Dubového mlejna za mnohá
léta z 1 krávy restiruje, však Vyše-
hradská vrchnost do leta 1704 užívá-
la, a ten rest za ní nyní ale Jakub
Čížkovec mlynář z Prahy za 1758 rok 35 "

Jan Wacíř ze 2 krav 1738	1 f 10 kr	1 f 10 kr
Tomáš Pozemský ze 2 krav 1738	1 " 10 "	1 f 10 "
Jiří Brejcha z 1 krávy na mlejně		
za rok 1738	35 "	35 "
Mikuláš Záruba z 1 krávy 1738	35 "	35 "

Rozličný příjem.

Dle pořádnosti velebného pana faráře
následovně do příjmu se uvádí:

Na drobných svíčkách vytěženo	26 " 11 "	
při kázání do pytlíčku se sešlo	29 kr	3 d
od zvonu při funusech	16 "	
na maslo do lampy z dáchođu panského chráštanské- ho přijato	10 "	
za 1 strichu 1 čtv. prodaného předního žita	1 " 15 "	
za 1 čtv. zadního žita	6 "	
za plůvy a ouhrabky	2 "	
za 1 str. 3 věrt. 2 čtv. prodaného ovsa	1 f 57 kr	3 1/2 d
Od Kateřiny Kotmelové z Chrástán poku- ty z hříchu proti 6. Božímu prikázání přijato	2 " 20 "	
Item od Kateřiny Randové z Dušníků v tom spůsobu přijato	2 "	
Summa nového příjmu v témž roce činí	80 f 51 kr	1 1/2 d
i s restem	43 " 15 "	1 1/2 "
vynáší	124 f 6 kr	1 1/2 d

Vydání.

Dle pořádnosti velebného Pana faráře
jest v přítomném 1738 roce následovně vydáno:

Za hostije	1 f 45 kr	
za víno ke mšm svatým	4 " 28 "	
na drobný svíčky k užítu	13 " 18 "	
za velký svíce a facule	10 " 36 "	
za kadíadlo kuřící	1 " 12 "	
za 110 1/2 lb masla do lampy	16 " 34 "	3 d
od praní koatelních šatův	2 "	
kantorovi služby varhanický	6 "	
kostelníkům zpropitného ..	36 "	
komíníkovi od vymetání komínův ..	2 "	
za provazy k velkému zvonu dáno	1 "	
za krajky k albě a komži	1 " 13 "	1/2 "
za řemen k velkému zvonu k srdci	1 " 10 "	
za oběd při oučtech zádušních dle pře- dešlého obyčeje vydáno	6 "	
od spravení počtu zádušního a vepsání do knihy dle starého způsobu dáno	1 " 10 "	
summa vydání	69 f 2 kr	3 1/2 d

A tak zůstává do budoucího počtu 1739

na hotově a na dluzích

55 f 3 kr 4 1/2 d

kterýžto rest takto se vyказuje:

Wes Chejnice.

Hlaváček co jemu hotových zapůjčeno	3	zl	42	kr
Jan Bachor za 1691 a 1697 rok	1	"	10	"
Jan Houška	1	"	10	"
Václav Hádek			35	"
Vavřínek Korbel za 1693, 1696 a 1698	1	"	10	"

Wes Zbuzany.

Jakub Hlaváček za 1693 a 1699	2	"	30	"
Na hotově v kase zádušní zůstává na kanceláři chráštan.	44	"	46	" 4½ d
facit	55	zl	3	kr 4½ d

Příjem obilí v slámě.

	mandelů	snopů
Dle předešlého počtu 1737 rest zůstal žita	1	12

Nový příjem.

Z pole zádušního v tomto		
1738 roce ovsa přijato	1	7
Sa	3	4

Vydání.

Omláceno dle zrna příjmu žita	1	12
item ovsa	1	7
Sa	3	4
Rest	Ø	

Příjem obilí na zrně.

Dle předešlého počtu A^o 1737 zůstalo v restu Ø.

Nový příjem.

Po omlácení 1 mand. 12 snopů		
žita v slámě zrna přijato	2 věrt.	1 čtv.
item zadního		1 "
Po omlácení 1 mand. 7 snopů ovsa		
přijato	1 str. 3	" 2 "
Summa příjmu	2 str. 2 věrt.	-

Vydání.

Dle příjmu peněz prodáno za 1 zl		
15 kr předního žita	2 věrt.	1 čtv.
item zadního za 6 kr		1 "
ovsa za 1 zl 57 kr ¾ d	1 str. 3	" 2 "
summa	2 str. 2 věrt.	-
Rest	Ø	

Sláma ovesná a plývy od mlácení dány.

Actum ve Wořeše Anno et die ut supra.

Josef Wáclav z Lanokiš, p.t. inspektor
Mathias Adalbertus Lineck, J.M.C. canonicus.

Na ukázkou, jak zádušní účty byly vedeny, opsali jsme celý rok 1738.- V dalších letech vypíšeme jen některé položky, zajímavé a poučné, které jsou pro historii zvláště důležité:

R.1739. Od jistého woráče z Wokowic, kterej Hoďowou sestru z Knovíze k pádu přivedl, pokuty přijato 3 zl 30 kr.

R.1940. Od místa v kostele Pana Purgkrabího Kleinbergra přijato 11 zl 40 kr /čili 10 kop míš./

Od místa v kostele Paní Purkrabový Fenclový přijato 11 zl 40 kr.

R.1742. Zámečníku pražskému na dílo rohatin, nového srdce, věnec do zvonu, a za práci přirychtování a zavěšení zvonu 60 zl.

Truhláři ode dveří kostelních od zběře a loupežníkův francouzských roztlučených 39 kr.- Zámečníkovi od spravení zámku kostelního a farního od též zběře francouzské pokažených i od Tabernaculum 4 zl 58 kr.- Od oken spravení od Francouzů na faře roztlučených 53 kr.

R.1743. Za stolice do kostela 37 zl 34 kr, od jich barvení 4 zl 12 kr. -

R.1744. Za 25 kop šindele na farní střechy po 14 kr.. 5 zl 50 kr, za 1 tisíc hřebu šindelního 48 šr

R.1745. Za špik /tuk/ k mazání rohatiny u zvonu 15 kr., sklenářovi od spravení oken kostelních i ve škole od krupobití roztlučených 360 koleček 10 zl 30 kr. Za 2 kopy šindele na školu 36 kr, za 1000 kusů hřebu šindelního 51 kr. - Za 400 kusů cihel a 2 džberry vápna pro pec a školu i s farou 3 zl 42 kr. - Zeďníkům od stavení dvojí zdě školní 17 zl. -

R.1747. Přijato od neb. Václava Kaliny od místa, který v kostele leží, 7 zl. -
Vydáno za 300 kusů cihel k vystavení nových dveří u krchova a k dláždění farní síně po 32 kr./za 100 kusů/ 1 zl 36 kr.-
Za 2 koule, 2 postamenty /podstavce/ a 1 stupeň ke krchovu 6 zl. - Kováři za 4 nový háky ke dveřím krchova 39 kr; ku koulím za 2 železný čepy 14 kr. -

R.1748 Z fundati slavné paměti Pana faráře Peška bejvalého ve Wořeše ze 100 zl ... 6 zl., item z fundati Kalinowské z 50 zl ... 3 zl. přijato; vydáno za 30 lb oleje a 50 žejdlíků masla - 8.-, 8.20 ... činí 16 zl 20 kr. - Nádeníkovi, který nápomocen byl tesaři při pobíjení fary, za 6 dní po 9 kr. ... 54 kr. - Za 40 kop z Prahy koupeného šindele na pobíjení fary po 15 kr ... 10 zl., za 200 hřebu šindelního po 45 kr /za 100/ ... 1 zl 30 kr. - Dle auszieglu sklenáři Litovickému od zhoto-vení na faře jak nahoře též dole nových oken 13 zl 30 kr. -

R 1750 dodatečně vykázaný fundační peníze:

100 zl	od faráře Jana Maxmil. Peška,
50 "	od mlynáře Václava Kaliny,
30 "	od mlynáře Václava Tomana /pod Chejnicí/.

Vydáno za koupený šindel, s kterým pobita jest jedna strana zcela na zvonici, kus kostnice a školy, celkem 18 kop ... za 4 zl 40 kr., od přivezení těchto šindele z Prahy formanu dáno 28 kr 3 den. - Za 1000 hřebíků šindelních na touž správu kou koupených 45 kr, od pobíjení střechy tesaři dušnickému dáno 1 zl 5 kr, od správy kostnice nazad zbořené zedníkům 1 zl 12 kr.

Za klich pro správu velkého oltáře, který spadl a rám i andělé k potlučení přišly 12 kr. -

Od udělení nový chlebový pece a podkamní, též přestavený kamna ve škole, Jinočanskému mistrovi zednickému zaplaceno 3 zl 30 kr. - Za 400 cihel k též chlebový peci a podkamní z důchodu chrásterského koupených po 36 kr /za 100/ 2 zl 24 kr. -

Za 1 borovicí na žlab do farského chlíva od záduší Železenského koupenou 1 zl, za 1 nový kamna polívaný do farního domu i s postavením hrncíři železenskému zaplaceno 8 zl, tesaři Dušnickému od vytesání 1 žlabu 12 $\frac{1}{2}$ lokte dlouhého do farního chlíva dáno 1 zl 12 kr. -

R.1751 Sklenáři od správy oken - za 41 nové kolečko 1 zl 15 kr, od sazení 43 koleček do nového olova a za 24 hefty ..49 kr; od správy stodoly, zdi okolo zahrady a přístřešku nad včeličkama ..1 zl 30 kr, od udělení 1 mlatu .. 1 zl, od přestavení kamen v čeledníku ..48 kr, od vytesání žlabu do chlíva kravského ..36 kr.

R.1752 od správy dvojích dveří na hřbitově ..8 kr,

R.1753 přijato za 76 žejdlíků medu ..18 zl 23 kr, za 9 str 1 v. předního žita ..14 zl 4 $\frac{1}{2}$ den., za 2 str 2 v.

ječmena 3 f 45 kr, za 3 str 2 věrt. ovsa 3 f 30 kr. - za
1 prkno truhláři od zhotovení stoličky do školy 25 kr -
za 40 $\frac{1}{2}$ kolečka, který vítr wokno v kostele roztloukl,
dáno 1 zl 21 kr.

R.1754 za 57 žejdlíků medu po 12 kr..... 11 f 24 kr
" 3 lb nového vosku po 36 kr 1 " 48
" 2 lb 20 lotů starého po 30 kr .. 1 " 18 " 4 $\frac{1}{2}$ d
" nové dveře k sednici do školy .. 1 "
" 2 panty, 2 háky a 21 hřebíků 18 "
" do těch dveří
" 4 kopy šindelních hřebů k pobíjení
fary, školy a kostnice 12 "
" 4 kopy nového šindele po 15 kr .. 1 " 36 "
" tesaři od toho pobíjení
" 17 $\frac{1}{2}$ nových skleněných koleček d
okna na faře a k tomu od 16 kole-
ček do nového volova přeložených v
zákrstii, k tomu potřebných heftů 43 "
od usazování 6 $\frac{1}{2}$ špalků včelíček ... 24 "

R.1755 přijato za odprodané obilí a slámy 20 " 57 " 3 "
vydáno za 1 nový vrata ke krchovu
spolu s okováním a 2 $\frac{1}{2}$ železnými
zapony 7 " 12 "
za 117 kop nového šindele pro při-
krytí kus farní chatrný střechy ve
Vořeše Tomáši Pasovskému do Lhotky
po 12 kr 23 " 24 "
item za 47 $\frac{1}{2}$ kop od toho lonského
roku koupený a prozatím jen vykázaný
šindel po k 12 kr 9 " 30 "
item za 6000 kusů šindel. hřebu po
39 kr 3 " 54 "
též za 2000 kusů téhož hřebu po
42 kr 1 " 24 "
při tej práci pražskému jménem Mar-
tinovi Sruďlíkovi, který spolu ještě
s jedním kříž velký železný na věži
chrámu Páně vořeského, jenž od pří-
lišného větru zlámaný a pohnutý byl,
jakož i tu hvězdu nad presbitorium
přesadili dle auszieglu dáno 7 " 20 "
přitom, když tu bán a ten kříž k
spravení do Prahy vezli, od 2 koní
v šranku dáti se muselo 2 "
Tesaři Wítovi Koreckému z Chrástian
co tak svrch podotknutou střechu ve
faře vořeský šindelem pobíjel a spra-
voval za 14 dní 4 " 56 "

R.1756 Kováři vořeskému od zhotovení 2
železných mříží před hřbitov 1 " 18 "

Za 3½ dne zednického díla při oných mřížích	45 kr
" 1000 šindeláků při straně nad farním domem a chlívkem	41 "

R.1757.

Gantorovi celo-ročně služby od hraní na varhany při službách Božích	6 zl		
item jemu od zpívání pašije	1 "	10 "	
Od správy futrálu na šatky Panny Marie, an Brandeburci vyloupali		8 "	
Za 1½ prkna na podlahu v kantorový komoře		13 "	3 d
Od přehlížení 4 špalků včel po 7 kr a od 2 mladých po 3 kr		34 "	
Za 2 modré a 2 bílé komže ministrantské i od ušití obojích	13 "	2 "	3 "
Od přeložení do nového rámu wokna a 10 nových koleček na faře, neméně za 9½ koleček nových osazených v kostele, i stolu za hefte	1 "	10 "	
Od vyhotovení 1½ pece chlebové spolu wohništěm ze gruntu ve faře wořecké pekaři chrásterskému	5 "		
Dle král. repartice neb tak nazvané Parochial Anlaags-Tabelli z užitků kostelních od 10 8bris 1756 až do ultimo 7bris roku 1757 do král. vrchní berně pražské zapláceno	9 "	34 "	

R.1758.

Za med od včeliček zádušních 62 žejálíků prodáno něco po 11 kr a něco po 10 kr 3 d	10 "	59 "	
Za vosk nový, kterého bylo 5 lb 13 lotů	3 "	29 "	
Za 2 lb starého vosku	1 "	12 "	
Dle král. repartice neb tak nazvané Parochial Anlaags-tabelle z užitkův kostelních od 10 8bris 1757 až do ultimo 7bris roku 1758 do král. vrchní berně Pražské zapláceno celoročně	9 "	34 "	4 "
Za novou koženou mošnu k nemocným	1 "	45 "	
Od správy staré kožené mošny k nemocným		12 "	
Na poručení /: Plenis Titul:/ consistore Pražské za latinskou bibli, která vždy při faře ostatí má	4 "	7 "	3 "
Za formu na hostije spolu i za 2 želízka pro vykrajování hostijí	14 "		

R.1759.

Za med od včeliček zádušních 57½ žejálíků prodáno po 14 kr	13 "	25 "	
Za vosk nový, kterého bylo 7 liber po 36 krejce.	4 "	12 "	
Starého vosku 2 libry po 30 kr	1 "		
Od přehlížení 6 špalků včel po 7 kr		42 "	
Parochial Anlaags-Tabelli /viz předeš. rok/	9 "	34 "	4 "

Za 5 nových koleček do oken po 2 kr	10 kr		
" 17 " " na okno do školy	34 "		
po 2 kr			
více 82 starých koleček do nového olova			
vsazených po 1 kr	1 zl 22 "		
za 33 heftů k tomu 6 za 1 kr	5 "	3 d	

R.1760.

Za meď od včeliček zádušních 32 žejalíků	9, "	36 "	
po 18 kr ztrženo			
Od přehlížení včeliček, též nových usa-	1 "	10 "	
zení dáno			
Za vosk nový spolu starým po 10 lb 29	6 "	18 "	
lotů ztrženo			
Do král. vrchní berně pražské z užitků	9 "	34 "	4 "
kostelních			
Sklenáři od správy oken, a to:			
35 nových koleček v kostele, které kroupy	1 "	10 "	
vytloukly		5 "	
10 starých koleček v sakristii po 3 den.			
Od čtení jedny mše Svátý z fundati Riša-			
kovské ^x / dne 30. Juni 1760 založené veleb.			
Panu faráři po srážce 6 kr, které kostelu		24 "	
patří			
Janovi Seglovi přikrývači Pražskému, kte-			
rej celej kostel farní wořeský vápnem pan-			
čochoval, a dílem staré roztlučené prejzy a			
háky vyhodil a nové na to místo položil,			
neméně vížku nad kostelem s novým plechem			
spravil, následovně zaplacené/:			
Za 16 lib. kytu po 36 kr	6 "		
plech, hřebíky a salmiak zaplacené	5 "		
mistr Segl za 20 dní po 42 kr	14 "		
Josef Pik, tovaryš za 12 dní po 36 kr ..	7 "	12 "	
Tomášovi Ströbloví podávající za 19 dní po			
12 kr	3 "	48 "	
od zapuštění provazu k té práci	1 "		
Následovněm tesařům, který starou střechu			
z fary wořeské sundali, jakož nad kostelem			
ve wořeše krov, který místem krokve /?/ v			
čepách uhnílé byly, vše spravili, neméně			
střechy nad chlívkama ve fáře starým šinde-			
lem, kterej ze staré fary sundali, vyfleko-			
vali, jim od téhož díla zaplacené:			
Václavovi Štětkoví mistrovi za 2 dni		48 "	
po 24 kr			
Václav Borovička	" 4 "	1 "	24 "
Jan Stehlík	" 4 "	1 "	24 "
Ant. Veselý	" 4 "	1 "	24 "
Daniel Kudrna	" 4 "	1 "	24 "
Matěj Štětka	" 2 "		42 "

^x/ Jan a Dorota Ryšákovi, Benkýři ve Zbuzanech č.7.

Vít Korecký	za 2 dni	42 kr
Tomáš Burian	" 2 "	42 "
Jan Tuček, učedník po 15 kr	" 5 "	1 zl 15 "

Při správě střechy prejzový nad kostelem
ve Wořeše materiálních spotřebováno, a to:

30 str. vápna po 36 kr	18 "
600 kusů prejzů, sto za 50 kr	6 " 40 "
200 háků	" "	

Nákladu na VYSTAVENÍ FARY NOVÉ ve WOŘEŠE, poněvadž již
stará fara na upadnutí byla, takže v ní farář ostávati ne-
mohl, aniž se více spraviti mohla, poněvadž zeď padlá byla,
dle sečtení následovně za vydání se klade, totiž:

Zedníkům	233 zl		
tesařům	90 "		
zámečnickům	55 "		
kovářům	12 "		
truhlářům	94 "		
kameníkům	11 "	30 kr	
od lámání téhož kamene	23 "	30 "	
sklenářům	34 "		
hrnčířům	24 "		
přikrejvačům	31 "		
nádeníkům	116 "	25 "	3 den.
za rozličné materialia	346 "	7 "	3 "
od forování	26 "	45 "	

sa 1.097 zl 18 kr, -

R.1761.

Za med ztrženo za 11 žejdlíků po 16 kr	2 zl 56 kr		
Vrchní berní praž. z užitků kostelních	9 " 34 "	4 d	
Od pobíjení kostnice tesaři za 1 den	21 "		

Na J.mil. Pánů Pánů Inspektorův poručení
niž specifikovány dluhy, jenž hned od roku
1691 vzdělány a ve vejkažu vedené - žádné
naděje k placení nejní, tuto se za vydání
klade, totiž:

Ze vsi Chejnice:

Hlaváček, co jemu hotových pučeno bylo.	3 "	42 "
Jan Bachor za 1691 a 1697 rok	1 "	10 "
Vavřínek Korbel za 1693, 96 a 98 rok	1 "	10 "
Jan Houška " 1692	1 "	10 "
Václav Hádek " 1692		35 "

Ze vsi Zbuzan:

Jakob Hlaváček za 1692 a 1699 rok ...	2 "	
---------------------------------------	-----	--

Wes Wořech:

Tuto se za vydání klade, co tak Václav
Hrdlička a Jan Doležal na interesích od 3.
Februari 1752 přeplatili 17 " 4 d

Dle v příjmu uvedených peněz vypůjčeno z kasy Železenské na vystavení nové fary ve Wořeše hotových peněz 880 zl, na to letos se na ten dluh oplácí 40 zl, ostává ještě dluhu 840 zl.

R.1762:

Ztrženo za 2 žejdálky medu po 17 kr	34 kr
za vosk 3 lb 10 lotů nového a 2 3/4 libry starého	3 zl 54 "
Do vrchní berně pražské odvedeno z užitků kostelních	9 " 34 " 4 d
Za 1 visutej zámek ke kostnici	9 "
Od broušení 2 železek pro hostie	
Kase chrámu Železenského na zbytek dluhu 840 zl letošního roku 1762 se oplácí	60 "
ostává ještě dluhu 780 zl.	

Rozličné fundační peníze.

Za níže jmenovanejma sousedy Wořeskýma Capitalu z fundati PEŠKOVSKÉ, kterej jim z mil. vrchnostenském consensem zapučenno jest:

Za Janem Procházkou	20 zl,	za Josefem Frechem	10 zl,
" Martinem Citerákem	15 " ,	" Šimonem Špačkem	10 "
" Václavem Hrdličkou	10 " ,	" Martinem Šuranem	10 "
" Janem Doležalem	15 " ,	" Tomášem Holovským	5 "
" Jiřím Veselým	5 "	Sa 100 zl rýnských	

Item capitalu fundati KALINOVSKÉ, ^{1/} totíž:

Za Jiřím Ströblem	20 zl,	za Janem Procházkou	14 zl.
Václ. Hrdličkou	8 " ,	" Šimonem Špačkem	8 "
Sa 50 zl rýn.			

Capitalu fundati TOMANOVSKÝ ^{2/} restiruje:

Jan Procházka	6 zl	Václav Hrdlička	4 zl
Jiří Ströbl	20 "	Sa 30 zl rýn.	

Nápodobně ANNY TOMANOVSKÝ ^{3/} capitalu, který 3. Feber 1762 složen byl, restýrujou, a to:

Jan Procházka	12 zl	Václav Hrdlička	9 zl
Johan Doležal	9 "	Sa 30 zl rýn.	

1/ Václav Kalina, mlynář pod Ořechem č.1.

2/ Václav Toman, mlynář pod Chejnicí č.29.

3/ Anna Tomanová, jeho manželka.

Capital fundati RYŠÁKOVSKÉ z Chejnice^{1/}
 za Tomášem Holovským na grantě Kottmelovským ve vsi
 Wořechu /v č.19./ oproti 5% úroku 20 zlatých rýn.

Sa všech nadací 230 zl r.

R.1763.

Za 3½ žejdlíku medu ztrženo po 20 kr	1	zl	10	kr
Za vosk nový a starý 6 lb 12 lotů a 36 kr	1	"	48	"
Vrchní berní pražské z užitků kostelních	9	"	34	" 4 d
Za hliněný umývadlo do sakristie			6	"

R.1764.

Za med od včeliček zádušních 27½ žejdlí-	7	"	47	"
ku po 17 kr	2	"	7	" 3 "
Za vosk 6 ¾ lb	9	"	34	" 4 "
Král. vrchní berní zapláceno				
Na vystavení nové školy dle sučtův spe-	159	"	8	"
cificací od veleb. Pana faráře vydáno				
/nynější domek čp.11 v Oř./				

R.1765.

Za 11 str 2 v. ovsa od r.1764 po 54 kr	10	"	7	" 3 "
ztrženo	2	"	12	"
item za 44 otýpek slámy po 3 kr	4	"	45	"
za 19 žejdlíků medu po 15 kr ...	9	"	34	" 4
Odvedeno do vrchní berně pražské				
Sklenáři Stoděleckýmu od správy okna v				
kostele, do kterých 60 koleček dáno po	2	"	30	"
2 kr 3 den.				

R.1766 za 26 žejdlíků medu po 15 kr ztrž. 6 " 30 "

R.1768.

Zjednán jest toho roku nový aparát do ko-
 stela dle povolení mil. vrchnosti J.M.Pr.

Pana Arachovského ze Strachovic /:titul:/
 na ten čas staršího plnomocníka na slavné
 Capitoly pražské patřícím panství, totiž:
 1 ornát neb casule, 2 dalmatiky, 3 šátky
 na kalich, 2 pally, 3 roly, 2 manipule a 1
 bursa, na který obětovala své svaдебní šaty
 urozená Paní Lausekrová z Lusku z Materie
 Lustvin, k tomu ale kostel přikoupil násle-
 dovně, totiž:

Atlasu 9½ lokte po 1 zl 45 kr a na to se	17	"	10	"
ještě přidalo po 22 kr 3 den.				

1/ Po smrti Jana Ryšáka /11/6 1759/ vdova Dorota R. v říjnu
 téhož roku zbuzan. krčmu č.7 prodala Václavu Panušovi z Ji-
 nočan a odstěhovala se do chejnic. mlýna č.29. -

112 loket prýmu bilink. po 7 kr	13 zl 10 kr
18 " hedvábných pentlí červených	
k dalmaticam po 6 kr	1 " 48 "
20 loket klanzového plátka na futro	
po 21 kr	7 "
Velebnému panu faráři od čtení sv. mší:	
za 10 mší z fundace Peškovský	5 "
" 6 " " Kalinovské	2 " 24 "
" 5 " " Tomanovské	2 "
" 2 " " Ryšákovské	48 "

R.1769.

Z fundace Chřepické /viz r.1770/ do ultimi- ma 8bris 1769 za celý rok	10 "
Zedníkovi za 7 $\frac{1}{2}$ dne po 24 kr od kladení cihelné podlahy v dolejší pokojíčku na fáře	3 " 18 "
Od přeložení 2 oken ve škole	1 " 6 "
cínsaři od správy umývadla v zákristii ...	2 "
K přeložení střechy nad farou Wořeskou	
koupeno 14 str vápna po 33 $\frac{1}{2}$ kr	7 " 49 "
za 1000 prejzů po 46 kr	7 " 40 "
přikrývači ..	25 "
Z užitků kostelních do hlavní berně	3 " 15 " 4 d

R.1770.Příjem peněz fundačních:

Dle odkazu neb. zjevnost Pana Chřepického, bývalého Pana Probošta hradu Pražského na fundaci odkázaného Capitalu pro pořádnost tuto za příjem se uvádí	1500 "
Interessi z 1500 zl capitalu toho na 4%	
u Pánů Pánů Stavův za příjem se bere	60 "
Velebnému panu faráři od čtení 100 mší svatých z fundace Chřepické vyplaceno....	50 "
Extra ordinarium z užitků kostelních ...	3 " 15 " 4 d
Kováři od správy klanice na zvonici, též za 2 pruty 12 hřebů, spotřebované 2 lb že- leza	32 "
též kováři od správy a svařování sedce u velkého zvonu, které se přerazilo	1 " 30 "
Od zděného postamentu pod věličky	21 "
zedníkovi	

R.1771.

Interesse z fundace Chřepického	60 "
---------------------------------------	------

Veronika Lausekrová byla manželkou Vojtěcha Jiřího Lause-
kra z Lusku, zemského depositora a taxatora v král. českém.
vlastníka statku ve Zbuzanech č.2.- Týž na křižovatce sil-
nic Zbuzany-Choteč a Ořech-Chejnice zřídil kamenný kříž,
nyní lidově zvaný "Lezegrový". -

Z užitků kostelních hlavní praž. berní	3	zl	15	kr	4	d
Při příkrývání farní střechy za 26 dní	5	"	12	"		
po 12 kr	3	"	45	"		
Za 500 cihel k faře	1	"	42	"		
" 200 kusů prejšů po 51 kr	2	"				
" 200 háků po 1 zl	9	"	36	"		
" 18 str. Staroměstského vápna k faře	1	"	48	"		
wořeský po 32 kr			16	"		
od přivezení téhož vápna Fuhrlohn						
a bráně mejto po dvakrát						
Pražskému příkrývačovi od příkrývání						
farní střechy dle accordu zapláceno	15	"				

R.1772.

Veleb. panu faráři od čtení:

100 mší z fund. Chřepického	50	zl			
10 " " Peškovské	4	"			
6 " " Kalinovské	2	"			
5 " " Tomanovské	2	"	58	"	
2 " " Ryšákovská				48	"
Z užitků kostelních dle král. repartice	3	"	15	"	4
Za rejstřík zapovězených kněh českých					
pro faru na budoucí časy dle nařízení Con-	1	"			
sistoře pražského					
Za 2 štemplovaný archy papíru k vyzdvi-				6	"
žení celoročního interesse Capitalu Chře-					
pického za r.1772					
též za 1 arch na kvitanci vyzdvižení za-				3	"
sezelého interesse pro termin S. Galli 1771					

R.1773.

Žitná sláma dlouhá i krátká spotřebována
na pošívání stodoly, ovesná ostává v restu
40 otepí.

Za olej a maslo do lampy	10	"			
Truhláři od udělání dveří k hřbitovu a				42	"
do školy					
Kováři za okování k řečeným dveřím obo-	1	"	6	"	
jím a k tomu za 3 /?/ železa					
item témuž od štangle ku dveřím hřbito-				12	"
va hořejším a k tomu 2 /?/ železa přidaného					
Hrnčíři dle kvitance na faře s povědomostí	4	"	30	"	
uroz. Pana Buchhalter a Directora					
item témuž ve škole zbořeného kamna přesta-					
vené a do těch 6 nových kachlův po 12 kr	2	"	42	"	
přidaných				15	"
jemu od vymazání kamen na kaplance					
Sklenáři od správy oken v kostele, které					
od krupobití roztlučeny a ven vyhozeny byly	1	"	35	"	
k čemuž dal 25 nových koleček					
Za vápno na kostnici za 26 str ze Zaic	19	"	30	"	
po 45 kr					

Hlavní berní pražské z užitků kostelních	3	zl	15	kr	4	d
Od lámání 13 sáhů kamene po 18 kr	3	"	54	"		
též 14 " " " 20 "	4	"	40	"		
Zedníkovi od vystavení nový kostnice dle	80	"				
už accordu - paušal	1	"	36	"		
Za 3 džbery vápna z Prahy po 32 kr						
Za 1 nový rám k novéj kostnici do novýho			20	"		
okna truhláři						
též tam do toho okna za 48 nových koleček	2	"				
po 2 ¹ / ₂ kr.			12	"		
za 24 heftů po 3 kr	8	"				
za 20 nových prken po 24 kr						
Od vyhazování nový kostnice, která jest	2	"				
hlubší než stará - paušal						
Od přivezení písku ke kostnici za 96 for	14	"	24	"		
po 9 kr			30	"		
za 1 mříží						
kováři za 4 Bankeisny do okna, 3 pruty k						
poklopu, dvě skoby, též ke dveřům 2 háky, 2	4	"				
panty a nový zámek, za všechno			36	"		
též k zvonici zámek za						
tesařovi Dušnickému za 1 futro neb prah,	3	"	30	"		
též za dveře i s jeho prknama						

R.1774.

Za jednu červenou káži na řemínky okolo			18	"		
oltáře, almary neb veškostnu v sakristii			14	"		
za 200 žlutých cvočků k přibíjení té káže			36	"		
Za knihu bratrskou						
Za 6 krajin k přikrytí kostí pod zvonici	1	"	12	"		
po 12 kr						
Za německé evangelium dle nařízení konsi-						
stoře, kdyby se vojáci buď na marši, buď			12	"		
jináč přitrefili			36	"		
Za 2 prkna na wokenice u kruchtty			24	"		
od udlání té wokenice truhláři						
kováři od pantů a jeho práce při té wokeni-			21	"		
ci						
Z užitků kostelních hlavní berní pražské	3	"	15	"	4	"
vyplaceno						

R.1775.

50 tenkých prken po 11 kr	9	"	10	"		
8 kop šindele po 21 kr	2	"	48	"		
1000 kusů šindelního hřebu			48	"		
za 5 kop celo prkeního hřebu po 10 kr ...			50	"		
" 5 " polo " " 8 " ...			40	"		
od přivezení těch prken a šindele, též						
hřebů z Prahy dvěma forám i s mejetem	2	"	1	"		
Hlavní berní pražské plat z užitků kostel.	3	"	15	"	4	"

R.1776.

Sklenáři od vyhotovení novýho okna zapla-

ceno od 172 velkých koleček po 3 kr	8 zl 36 kr
za 64 hefty po 3 denárech	32 "
Od správy druhého okna, který od krupobí- tí roztlučeno bylo: Za 40 nových koleček po 3 kr	2 "
za 27 starých do nového olova po 1 kr ...	27 "
za 20 nových heftů po 3 den.	10 "

R.1777.

.....				
Za hák a západ kliky u vrat hřbitových proti škole	12 "			
Sklenáři berounskému od 17 koleček v ko- stele do volova sazených a do tabulek z vel- kého oltáře	49 "			
témuž od vypucování 7 woken v kostele po 12 kr	1 "	24 "		
ještě témuž od žlutého wokna nad velikým oltářem zcela fasovaného do wolowa		24 "		
Tesaři od reparace střechy pod prejze na kostele též dle accordu	12 "			
"Poněvadž kopanský nájemníci ty pole, z kterých kostelu 3 ^{tí} mandel dávají, sobě je přivlastňují a zkrze Tuchoměřický ¹ / kance- lář takový dokazati chtějí, proč se tímto do příjmu uvádí	-	-		

R.1778.

Dělníkům v kostele pro skování věcí ko- stelních v čas strachu nepřátelského	16 "
Zedníkovi od spravení stropu v škole ...	27 " 4 $\frac{1}{2}$ d
Sklenáři za správu oken v kostele i ve škole	42 "
Za knížku k zapisování vybraného vína a světla pro kostel	7 "

R.1779.

Hrnčíři za nový kanna do dolejšího pokoje i s podkanním	4, 54 kr 1 $\frac{1}{2}$ "
Za slámu a došky dělání nad školu zaplac.	3 " 30 "
Za koupený magazin:	
za 1 centn. liefrované mouky, která se koupila a accordirovaná byla i s furlohnem	4 "
za item 3 M ovsa též koupený i s furloh- nem po 1 zl 40 kr	5 "

R.1780 /poslední v té knize/.

Činže s polí a luk:

1/ Kopanina Z., Zmrzlík, Řeporyje - podléhaly panství tuchoměřickému.

Velebný pan farář platí z 1 kusu za panským velkým kusem, jeden při cestě proti panskému U hrušky 1 zl 15 kr.

Z FUNDACNÍCH PENĚZ -- /které požívali výhradně ořeští chalupníci a sedláci proti 4% úroku/ a to:

Zakladatelé:

	<u>PEŠEK</u>	<u>KALINA</u>	<u>TOMAN</u>	<u>TOMANOVÁ</u>	<u>RYŠÁK</u>
Matěj Šuran	10 zl				
Václav Hrdlička	10 "	8 zl	4 zl	9 zl	
Šimon Špaček	10 "	8 "			
Martin Citerák	15 "				
Josef Frech	10 "				
Tomáš Procházka	20 "	14 "	6 "	12 "	
Jan Doležal	15 "			9 "	
Jan Vorel	5 "				20 zl
Jiří Ströbl		20 "	20 "		
Jiřík Veselý	5 "				
celkem	100 zl	50 zl	30 zl	30 zl	20 zl

WOŘECH:

Jan Šuran	z	1 krávy		35 krejce.
Ludivík Kučera	"	4 "	2 zl	20 "
Václav Hrdlička	"	2 "	1 "	10 "
Šimon Špaček	"	1 "		35 "
Martin Citerák	"	1 "		35 "
Josef Frech	"	2 ovec		17 "
Vít Randa	"	2 "		17 "
Tomáš Procházka	"	1 krávy		35 "
Johan Holovský	"	3 "	1 "	45 "
Jan Doležal	"	1 "		35 "
Jan Vorel	"	4 "	2 "	20 "
Jiří Ströbl	"	1 "		35 "

ZBUZANY:

Jan Jirát	"	1 "		35 "
Matěj Souček	"	2 "	1 "	10 "
Jan Pavelka	"	1 "		35 "
Matěj Turecký	"	2 "	1 "	10 "
Thadeus Kovář	"	4 "	2 "	20 "
Tomáš Hlaváček	"	2 "	1 "	10 "
na Školovském	"	1 "		35 "
J. Souček	"	2 "	1 "	10 "
Jakub Pavelka	"	2 "	1 "	10 "
Jakub Kohlík	"	2 "	1 "	10 "
Franz Novák	"	1 "		35 "
Václav Jirát	"	1 "		
/Pachman/				

CHEJNICE:

Mathes Houška	z	1	krávy	35	kr.
Pavel Bachor	"	1	"	35	"
Jiří Kučera neb Sklenář	"	1	"	35	"
Josef Panáček	"	2	"	1 zl	10 "
Jakob Bahenský	"	2	"	1 "	10 "
Jiří Rozumek neb Řezníček	"	1	"	35	"
Václav Vorel	"	1	"	35	"
	"	1	berana	5	"
Kříž	"	1	krávy	35	"

Chejnice Vyšehradská^{1/}

Václav Horák	z	1	"	35	"
Jiří Bachor	"	1	"	35	"
Z. Dubovského mlejna	"	1	"	35	"

KOPANINA Tuchoměřská

Václav Jiras	"	2	"	1 "	10 "
Matěj Kollmann	"	2	"	1 "	10 "
Christof a Vojtěch	"	1	"	35	"
Brejcha na mlejně	"	1	"	35	"
Matěj Kučera na Zárubovém	"	1	"	35	"

Nadace Chřepického - 1500 zl - roční výnos 4% - 60 zl.

Vydání:

Extra - ordinarium	3	zl	15	kr	4	á
Za mouku a dříví pečení hostí Cantorovi	3	"				
K velkému zvonu srdce svařované, též žele-						
za na něj přidáno, kováři od toho	1	"	40	"		

/Mlejn Cvrčkovský, mající chotečské č.22, naší generaci známější název "U Suchých", užíval tou dobou dvůr chotečský/

-. -

Ar.kap.sv.Víta Cod CXLV: ÚČTY ZÁDUŠÍ CHRÁMU VOŘESKÉHO
/1781 - 1841/

Kniha tato opět rozměrů as 33 X 22 cm v celokožené vazbě již velmi špatné.

R.1781.

Za mouku a dříví k pečení hostí kantorovi	3	zl
Vořeskému kováři od správy a svařování srdce k velkému zvonu	4	"

R.1782 za 3 nový rány do oken kantorových .. 3 "

^{1/} Ves Chejnice příslušela k panství "Choteč a Zbuzany", vlastnictví to kapitoly všech Svatých na hradě pražském; avšak 2 tamní statky /č.24 a č.25/ a 1 chaloupka /č.26/ stály na půdě panství Vyšehradského, též i mlýn Dubčeský.

Sklenáři za sklo a wolowo dle ausziglu do
těch 3 rámců 5 zl 42 kr
Zámečnickovi za okování těch rámců 1 " 20 "

R.1783.

Velebný pan farář z 1 kusu pole za pan-
ským velkým kusem, 1 při cestě oproti pan-
skému "U hrušky" 1 " 15 "
Z mlejna Cvrčkovského, jenž nyní dvůr
chotecký užívá 23 " 3 d

R.1784.

Zedníkovi za vyhotovení kus zdi, jenž při
krořově padla 2 " 42 "

R.1785.

Za mouku a dříví k pečení hořtíř kantorovi
/tato položka se každý rok opakov./ 3 "

R.1786.

Za 26 archů na hlavní extracti z matriky
za rok 1785 1 " 18 "

R.1787.

Extra-ordinarium pro A^o 1787 3 " 15 " 4 "
Na službu: Kantorovi 6 "
item od zpívání pašijí 1 " 10 "
kostelníkům 36 "
kameníkovi 2 "
Poslu, který byl na Vyšehrad zkrze k zá-
duší patřící věci a povinnosti odeslán 13 "

R.1788.

Poslu, který s zádušními extracty na Sme-
šno poslán byl 24 "

R.1789.Příjem - Summarium:

Činže z polí 1 " 15 "
ze železných krav .. 27 " 26 "
interesse z fundač. peněz 69 " 12 "
od zvonu a příkrovu 3 " 39 "
almužny 6 " 52 "
drobný příjem 14 " 1 " 3 "

R.1790.

Kriegs-Steuer pro anno 1789 1 " 57 "
" " 1790 1 " 57 "

R.1791.

Za vápno a od dílu zedníkům, jenž spravi-
li spádlou zeď u krchova 55 "

Od r.1795 účty byly vedeny v němčině,

cena polí zádušních vykazována obnosem 30 zl

R.1797.

Přijato z 58 železných krav po 35 kr	33 "	50 kr
z 5 " ovčí		36 "
" z nadací:		
z 1500 zl 4% oblig. u Pánů Stavů	60 "	
z 230 " privat.	9 "	12 "

R.1807.

Panu okres. vikáři za revisi kostelních počtů	2 "
Těž jemu za visitaci Normál. školy podle na-	
řízení z vysokých míst	5 "

R.1841. /poslední v té knize/.

Zůstatek z r. 1840	1.928 "	45 $\frac{1}{2}$ "
Z pole ořešský pan farář	1 "	15 "
z 58 železných krav	33 "	50 "
z 5 " ovčí		36 "

Příjem z nadací:

z 1500 zl u Pánů Stavův /již jen/ 2%	30 "	
z 230 " privatních na 5%	11 "	30 "
z 50 " kapitálu u dv. komory na 3%	1 "	30 "
z 118 " 45 kr soukromně na 5%	5 "	56 "

Chrástanské vrchnost. kase za maslo do lampy 10 "

Za nadační mše vydáno:

Z nadace Chřepickýho ...	25 "	
" faráře Peška ..	4 "	
" V. Kaliny	2 "	
" V. Tomana	1 "	12 "
" A. Tomanové	1 "	12 "
" J. Ryšáka		48 "

Nadační kapitály: a soukromé, hypotek. pojištěné:

U Pánů stavův oblig. z 1/11 1767 - 2% - Chřepickýho 1.500 zl

U vořeských osadníků pod hypotekou na 5%		
pojištěné kapitály dle obligace z 5/1 1795 ..	230 "	
U dvor. komory dle oblig. z 26/4 1810 na 3%	50 "	
U Matěje Lůwa, Vel. Přílepy 9 dle obligace		
z r.1805 na 5%	38 "	45 $\frac{1}{2}$ "
U Josefa Tůmy, Ounětice No 18 dle obl. z r.		
1814 na 5%	80 "	

Pohřbení pod klenbou chrámovou

v kostele ořešském:

JAKUB JÍLEK, vlastník svobodného dvorce ve Wořeše, zemřel v roce 1615 a pochován byl při pilíři chrámovém. Kostelu ořešskému odkázal 50 kop míš. - 1/

MARTIN LODINSKÝ, purghrabí Wořeský, usnul v Pánu 25. března 1700.- Pohřební místo bez kamene a nápisu.

MAGDALENA PEŠKOVÁ, máteř ořešského faráře, 7. Máje 1716 usnula v Pánu a pochována je v chrámu Páně Wořeském slovutná a šlechtitná matrona vdova měšťténinka král. Starého města pražsk., stáří k 76 letům.-

"Od místa v kostele Pana Purghrabího KLEINBERGRA přijato 11 zl 40 kr. /t.j. 10 kop míš./ r. 1740.-"

MARIE ANNA FENCZLOVÁ, manželka purghrabího Chrástanského, zemřela 10. srpna l.p. 1740.- Pohřební místo bez kamene a nápisu.-

JAN MAXIMILIAN PEŠEK, farář Wořeský, usnul v Pánu 19. července 1747 ve věku 84 let. Pro zvelebení fary a kostela mnoho obětí přinesl, též založil při kostele nadání v obnosu 100 zl rýn.- Jeho pohřební místo vedle oltáře Blahoslavy Panny - pod kazatelnou.

VÁCLAV KALINA, mlynář pod Wořeský, zemřel 10. listopadu 1747 ve věku 80 let. Byl velkým dobrodincem chrámu wořeského, zakladatel oltáře sv. Kříže v r. 1741, jež dal postaviti nákladem 123 zl 15 kr., též při kostele založil nadání ve výši 50 zl rýn.- Pro mnohočetné zásluby své čestného místa pohřebního v chrámu obdržel, byv pohřben při tom samém oltáři se strany Evangelium.-

ALŽBĚTA KEBRLOVÁ z Lembachu, manželka urozeného a slovutného Pana Jana Ant. Jiřího Kebrle z Lembachu, toho času statku kapitol. chrástanského heytmana, usnula v Pánu 25. ledna 1759 a pohřbena jest u stolic ženských blíže oltáře sv. Barbory /oltář ten později již velmi sešlý byl zrušen./

Panna TEREZIA KEBRLOVÁ z Lembachu, dcera rodičů výše jmenovaných, usnula v Pánu 29. listopadu 1763 ve věku 18 r. a pohřbena jest podle matere své.-

Jakob HRDLÍČKA ze Sobotky města zrodilý usnul v Pánu 5. dubna 1765, pohřben jest proti oltáři sv. Kříže.

Václav JERÁBEK, správce kapit. panství chrástanského zemřel 18. května 1770 a pohřben jest pod kruchtou z pravé strany.

1/ "... tu kdež mrtvá těla Pana otce mého i paní matere mé pochována jsou." /Viz fol. 29., testament Jakuba Jílka./

Pozemnosti při faře ořešské:JOSEFINSKÝ katastr - r.1785:

1 sáhy

Jakub Březina,	No top. 16	farní dům No 10.		
farář	" 17	při domu zahrada nová	216	
	" 18	těž zahrádka školnice	22	1/6
	" 19	těž kněžnice zahrada	462	
	" 75	pole U kamene	12	1104 2/.
	" 78	louka	1	111
	" 79	pole		882
	" 112	" Nad kamenem v hájích - u Zmrzlíku a hranic Kopanských	1087	4/.
No top. 116 - pole	Pařez k drahoum - ke Kopanině		1520	2/.
" 214	" Uhelná - vedle panského	6	707	
" 218	" Prsnice - za stodolma vedle panského	1	192	
" 225	" " - vedle Hrdličky		1092	2/.
v katastru ořešském Sa			24	996 5/6
" 502	" Zbusko - vedle pansk. ořeš.	1	794	
" 506	" " dtto	1	917	2/6
v katastru zbuzanském Sa			3	111 2/6
dohromady			27	1108 1/6

STABILISAČNÍ katastr - r.1840:

1 sáhy

Stav. parc. č.	4	Obyt, a hospodář. budovy		455
poz. "	17	ovocná zahrada		530
" "	18	"		115
" "	19	míst. tr.		150
" "	20	hřbitov u kostela ...		140
" "	21	ovocná zahrada		110
" "	52	pole U kamene	13	240
" "	53	louka "	1	395
" "	54	pole "		705
" "	66	" Prsnice	1	140
" "	83	" "	1	250
" "	86	" Uhelná	6	1535
" "	87	pastv. "		145
" "	292	pole U pařezu	1	45
" "	325	cesta v místní trati		50
v katastru ořešském Sa			26	405
" "	253	pole Na Zbusku	1	1000
" "	262	" "	1	740
v katastru zbuzanském Sa			3	140
dohromady			29	545

Roku 1953 - Pozemnostní arch č. 10 .

Řím. katol. fara v Ořechu.

ha a. m.

Kn. vl. 10.

st.parc.	4	Fara čp.10 - zast.pl. a nádv.	16,62
poz.	" 17/1	míst.tr. zahrada	12,95
"	" 17/2	" "	5,93
"	" 18	" "	3,82
"	" 21	" "	8,09
"	" 52	U kamene role	7,51,77
"	" 53	" louka	71,75
"	" 54	" role	25,36
"	" 81	Prsnice "	66,54
"	" 86/1	Uhelna "	3,47,75
"	" 87/1	" pastv.	3,40
"	" 89/1	" role	18,63
"	325	Pařez k drahám nepl.	4,47

Sa 13,37,08

-. -

Pozemnostní arch č. 232 .

Katolic. kostel v Ořechu.

Kn. vl. 2.

st.parc.	2	Kostel	2,92
"	3		18
"	150	U kamene pitevna	43
poz.parc.	19	míst.tr. náves	6,96
"	20	" zahrada	3,55
"	38	U kamene hřbitov	22,28

Sa 36,32

-. -

Ústř. arch. min. vn.
v Praze III.

- ROBOTNÍ SEZNAMY -

Panství CHRÁŠTANY - Rakovnický kraj.

/překlad/

K němu patří obce:

1/ Ouholice, 2/ Ounětice, 3/ Chrá-
šťany, 4/ Dušníky, 5/ Knovíz, 6/ Kopanina Přední, 7/ Příle-
py Vel., 8/ Přílepy Malé, 9/ Střebonice /Třebonice/,
10/ Wokowice, 11/ Wořech, 12/ Železná.

11 a/: Robotní seznamy pro ves WOŘECH, při níž podda-
ní podle předpisu čl. 1. robotního patentu nové povinnosti
plniti mají:

Jméno majit. gruntu	No domu	Zdaněn v roce 1773	Robotní potahy týdně s 2 koni dně	Roboty ruční týdně dně	
				po celý rok	od sv. Jana do sv. Václ.

Sedláci:

Jan Holovský	21.	36 f	36½ kr.	3	2
Georg Strebl	9.	37 "	30½ "	3	2
Johan Procházka	23.	37 "	7 "	3	2

Chalupníci:

Wenzl Weselý	13.	8 "	½ "		2½
Martin Horák					
/pod Wánou/	26.	11 "	30½ "	3	
Vít Horák	24.	3 "	10½ "		1½
Martin Cyterák	27.	14 "	47½ "	3	
Josef Frech	25.	3, "	22 "		1½

Sigl Chrastian 31. Juli 1777.

Ant. Michalovič p.t. direkt.

--

11 b/: Robotní seznamy pro ves WOŘECH, podle nichž pod-
daní starou povinnost zapsanou mají:

Sedláci:

1. Johann Worel No 19., zdaněn A° 1773 22 f 33 kr. 3 d.,
jeho povinnost podle nového robotního patentu 3 dny týdně
po celý rok s potahem 2 volů, pak od Jana do Václava 1 den
ruční robotu konati, zatím co podle staré roboty on s pota-
hem 2 volů 1 den, pak 1 den ruční týdně po celý rok, ve žni
ale s hořejšími dny po celý týden s 1 osobou ruční robotu
konati povinen jest. Naproti tomu o každých žních při ruční
robotě denně obdrží 4 kr, chleba 2 libry, třikrát jídlo a 1
pšeničnou buchtu; ostatně řídí se on podle rozvrhu, jak no-
vý robotní patent vyměřuje.

2. Johann Doležal No 17., zdaněn A° 1773 22 fr 33 kr

3 den., povinnosti jeho jako předešlého při téže robotě.

3. Mathes Schuran No 7. - totéž.

4. Luďvík Kučera No 30. - totéž.

5. Václav Hrdlička No 29. - zdaněn r.1773 18 f 18 kr., povinnosti tytéž.

6. Šimon Špaček No 28. - zdaněn r.1773 11 f 35 kr 1½ d. jeho povinnost podle nového robotního patentu 3 dny s 1 koněm týdně po celý rok robotu vykonávat, zatím co podle staré roboty byl povinen týdně po celý rok se 2 voly 1 den potahu, o žních s jedním koněm po celý týden, ruční robotu za týgž podmínek, jak uvedeno při No 19.

Domkáři na obecním gruntu:

- 1/ Albert Váňa No 5., 2/ Johan Weselý No 16.,
3/ Adalbert Prchal No 8., 4/ Franz Cyterák No 3.

Domkáři na selském gruntu:

Mates Jelínek No 18.

/V týdnu: /

Všechny jmenované domky plní starou robotu a má každý muž 3 dny a žena 1½ dne v době žní ruční robotu vykonávat, a obdrží každá osoba deň 2 libry chleba, pak třikrát jídlo a jednu pšeničnou buchtu.

Podruzi:

Zůstává při staré robotě, v každých žních 3 dny a žena 1½ dne ruční roboty jsou povinni vykonávat. Podruzi pak, kteří ve dvoře mlátí, každá osoba naváže 20 kop povřísel, na-proti tomu obdrží při 3 nebo 1½ denní ruční práci žnové obyčejné požitky, jako mají domkáři.

Sig.Chrastian -- 31.Julí A° 1777. -

- JOSEFÍNSKÝ KATASTR. -

Císař Josef II. zavedl patentem ze dne 20. dubna 1785 tak zv. Katastr Josefínský. V patentu vyslovena byla důležitá a spravedlivá zásada pro roztržidění daně pozemkové. K uhrazení státních potřeb přispívati má každý majitel pozemků a statků stejnoměrně, totiž v poměru výměry a čistého výnosu pozemků. Tím přestati měl rozdíl mezi půdou dominiální a rustikální.

Výměra pozemků půdy plodné měla se určití přímým měřením. Každá obec měřila se samostatně dle pozemkových tratí. Délky měřeny ověřenou latí o 1 víde. sáhu nebo řetězcem zdělí 10 sáhů. Výměra pozemků stanovena v dolnorak. jitrech, /1 j. jest 1600 sáhů čtv./ a ve zlomcích této jednotky až na 1/64 jitra, tedy až na 25 čtv. sáhů. Před vlastním měřením předcházelo vyměření hranic obecních. Vzájemná poloha a tvar pozemků v pozemkové trati /honu/ vyznačen byl v náčrtcích /brouillon/ a to dle měřené šíře a délky pozemku. Náčrtky ty nazývají se mapy Josefínského katastru. Každý pozemek obdržel své číslo zv. číslo topografické /numerus topographicus/ a v náčrtku zapsána tato čísla, jakož i výměra a jméno majitele.

Pro každou obec sděhány seznamy pozemků, rozdělené dle tratí pozemkových. Napřed uveden popis polohy pozemkové trati, a pak jednotlivé pozemky dle čísel topogr. s udáním jména majitele a výměry. Veškeré měření bylo provedeno prostředky primitivními a často určena šířka a délka pozemku jen počtem kroků. Výměra se pak určila z délky a šířky.

Porovnáme-li plošné výměry pozemků dle kat. Josefínského s výměrami později určenými shledáme, že se shodují při pozemcích tvaru čtverce a obdélníka. Větší rozdíly objevují se u pozemků tvaru nepravidelného. - Kvota zdanění určena na 13% hrubého výnosu. - x/

A.z.č.- Josef. kat. "5436": - Rakovník.

Pro obec OŘECH katastr Josefínský byl vypracován
s p o l e č n ě s obcí ZBUZANY.

Nejprve měřeny pozemnosti ořešské a byly očíslovány
No top. 1 až No top. 239.

Pak pokračováno ve Zbuzanech:

No top. 240 až No top. 757.

..-

Panství CHRÁSTANY.

Obec: W O Ř E C H .

No top. 1 První hlavní Platz: Náves .
" 2 až No top. 60 domy s příslušenstvím.

Potom následují pozemky
v jednotlivých polních oblastech:

"	61	"	"	62	Druhý hlav. Platz: <u>Manuška</u> .
"	63	"	"	82	Třetí " " <u>U kamene</u> .
"	83	"	"	115	Čtvrtý " " <u>Nad kamenem</u> <u>v hájích</u> .
"	116	"	"	127	Pátý " " <u>Pařez</u> <u>k Drahaum</u>
"	128	"	"	130	Šestý " " <u>Skalice</u> .
"	131	"	"	144	Sedmý " " <u>V lesích</u> .
"	145	"	"	199	Osmý " " <u>Podhrudí</u> .
"	200	"	"	206	Devátý " " <u>Hromadiště</u> .
"	207	"	"	215	Desátý " " <u>Uhelná</u> .
"	216	"	"	228	Jedenáctý " " <u>Prsnice</u> .
"	229	"	"	239	Dvanáctý " " <u>Pod Wořechem</u> .

..-

Gemeinde WORZECH - /zugetheiltes Dorf ZBUZAN/

Ad A^o 1785.

/Rastr - str. levá/:

No topografického pořádku.

2/ Jméno držitele gruntu, i samého gruntu, No domu.

3/ Nazvaný - počet: Nynější gruntovní míry.

4/ Vyměření a/ zkrze sedláky na dylku - na šířku, sáhy,
b/ " zeměměřiče, sáhy.

5/ Pole - vejnosek na jitra a čtv. sáhy.

/Rastr - str. pravá/:

1/ Pole - obilní vejnosnost: pšenice, žito, ječmen, oves,
měřice.

2/ Louky - a/ vejnosek na jitra a sáhy,
b/ seno - wotawa, centnýř

3/ Vinice - a/ vejnosek na jitra a sáhy, b/ víno, vědra.

4/ Lesy - a/ " " "
b/ dříví - tvrdé, měké - sáhy.

..-

No top.První hlavní PlatzLouky

1	Místní Platz obce WOŘECHA	veňosek na jit. sáhy ²
	v tom místním Placze nejní co užitečného	
2	Wáclav Citerák	- dům No 3.
3		domovní zahrádka dolejší
4		item " " hořejší
		17 2/6
5	Josef Wáňa	- dům No 4.
6		domovní zahrádka
		4 4/6
7	Rozina Wáňová	- dům No 5.
8	Weruna Hroníková	- dům No 6.
9		domovní zahrádka
		247 1/6
10	Panského dvora zahrada No 12: Wohrada v který se vynachází malý neužitečný rybníček pro zavlažení zahrady, která v suchopáru na pálnočním větru jest	
		6 1438 2/6
11	Jan Šuran	- dům No 7.
12		domovní zahrada na lou- ži velmi suchopárná
		1 155 4/6
13	Matěj Prchal	- dům No 8.
14	Jiří Ströbl	- dům No 9.
15		domovní zahrádka velmi suchopárná na skále
		371
16	Parní dům No 10.	/Jakub Březina, farář/ při domu zahrada nová
17		216
18		též zahrádka školnice
19		22 1/6
		462
20	Školní dům No 11.	/Josef Weselý, učitel/ domovní zahrádka
21		20
22	Dvůr panský wořeský No 12. weleb. kapitoly	
23		domovní zahrada
		431 1/6
24	Václav Veselý	- dům No 13.
25		domovní zahrádka Pelunka
		104
26	Jan Ströbl	- domek No 14.
27	Obecní pastýřský domek No 15.	
28		domovní zahrádka
		241 2/6
	přenos	
		9 535 5/6

přenos 9 535 5/6

29	Wáclav Weselý	- domek No 16.	
30		domovní zahrádka	36
31	Jann Doležal	- dům No 17.	
32		domovní zahrádka, která suchopárná jest a na západním větru	583 4/6
33	Anny vdovy Jelínkovy	- domek No 18.	
34		domovní zahrada	47
35	Jan Worel	- dům No 19.	
36		domovní zahrada velká	853 1/6
37		item zahrádka malá	28
38	Jan Matějka	- dům No 20.	
39		domovní zahrádka špatná	87 3/6
40	Jan Martínek	- dům No 21.	
41		domovní zahrádka křenová	82
42		druhá zahrádka malá	50
43		těž zahrádka štěpná	1 294
44		domek No 22.	
45	Tomáš Procházka	- dům No 23.	
46		domov. zahrádka špatná	1295 1/6
47	Veronika vdova Horáková	- dům No 24.	
48		domovní zahrádka suchopárná	373 3/6
49	Josef Prech	- domek No 25.	
50	Martin Wáňa	- domek No 26.	
51		domovní zahrádka	88 4/6
52	Josef Citerák	- dům No 27.	
53		domov. zahrádka suchopárná	96 2/6
54	Šimon Špaček	- dům No 28.	
55		domov. zahrádka špatná	613 3/6
56	Wenzl Hrdlička	- dům No 29.	
57		domovní zahrádka	472 3/6
58	Ludvík Kučera	- dům No 30.	
59		domov. zahr. suchopárná	1 1020 2/6
60		těž zahrádka maličká	33
přenos /luk/			15 190 1/6

/pozn.: Zahrady zapsány v rubrice "luka".
Domy jsou označeny topogr. čísly,
výměra však nevyznačena.

Druhý hlavní Platz poľníM a n u š k a .

Začínaje od vozový cesty na Prsní-
cích až k řeporejským hranicům, v pra-
vo ouvoz řeporejský a v levo hranice
též řeporejský.

- 61 Wáclaw Weselý No 13.
pole na Prsnici vedle panský-
ho wořes., uprostřed kame-
nitý 1 425
- 62 Panskýho dvora wořes. No 12.
Pole k řeporejům hořejší ve-
dle Václ. Veselého u ouvozu 16 241
- Tento Platz skončen jest a
nic více se nevynachází, co
by užitečného bylo.

Třetí hlavní PlatzU k a m e n e .

Začínajíc od Wohraďy až k ře-
porejským hranicům, vlevo vozo-
vá cesta k řeporejům a vpravo
též vozová cesta k Slivenci.

- 63 Panskýho dvora wořeskyho No 12.
pole k řeporejům dolejší vedle
panských a obecních luk 14 3 2/6
- 64 Panský dvůr wořes. No 12.
louka poďe vsí vedle pansk.
pole až k obecní louce 4 7 2/6
- 65 Obecní louka té obci samé pa-
trící u panský 499 3/6
- 66 Václav Hrdlička No 29.
louka vedle obecní louky
a Ludvíka Kučery 328 4/6
- 67 Panskýho dvora wořes. No 12.
louka vedle Hrdličkovy až
k hranicům řeporyj. 1 190 1/6
- 68 Ludvík Kučera No 30.
louka vedle panský louky 406 1/6
- 69 Jiří Štröbl No 9.
louka vedle Kučerovy louky 427 5/6
- 70 Pansk. dvora wořes. No 12.
pole poď Kučerovou zahra-
dou vedle louky a
špačka pole 12 1217

přenos

44 286 2/6

21 449 5/6

		<u>přenos</u>	44	286	2/6	21	449	5/6
71	Pansk. dvora wořeš. No 12. louka hořejší vedle Citerá- ka pole až k farský louce					2	571	3/6
72	Václav Hrdlička No 29. pole u luk pod pansk.loukou	3	175	2/6				
73	Jiří Ströbl - No 9. pole u luk vedle Hrdličko- vého	1	137	4/6				
74	Luďvík Kučera - No 30. Pole u luk podle Hrdličko- vého	2	422					
75	Farní pole - No 10. U kamene vedle Kučerovýho	12	1104	2/6				
76	Jan Martínek - No 21. Pole U kamene podle farního	4	209					
77	Vít Horák - No 24. pole u rybníčka vedle Mar- tínka		636	2/6				
78	Louka farní - No 10. suchopár. vedle pole Martínka				1	111		
79	Farní pole - No 10. u luk vedle pole Citeráka		882					
80	Josef Citerák - No 27. Pole U kamene vedle Martínkového	8	3	1/6				
81	Panskýho dvora No 12. - pole U klínku za Randovic u Ci- terákového pole a Špačka	5	575	3/6				
82	Šimon Špaček No 28. - pole za zahradou vedle panskýho	1	208					
	Tento Platz třetí se dokonává u samý vsi Wořecha.							

Čtvrtej hlavní Platz

N a d k a m e n e m

v h á j í c h .

Začínajíc v Frechový zahrád-
ce u samý vsi, vlevo cesta do
slivence až k hranicům Řeporej-
ským, vpravo vodoteč a neuži-
tečná rokel hraní.

83	Josef Frech No 25. - zahrádka vedle pansk.pole U kamene					200	4/6
84	Josef Frech No 25. - pole za humny mezi pansk.a Vorlovým	1	1174	4/6			
	<u>přenos</u>	84	1014	2/6	24	1333	

		<u>přenos</u>	84 1014 2/6	24 1333
85	Jann Worel No 19. - pole za zahradou vedle Frechovýho a Ströblovýho		2, 636	
86	Jiří Ströbl No 9. - pole na malým kusu vedle Vorlovýho		487 1/6	
87	Panského dvora No 12. - pole Nad kamenem podle v Hájích pole		28 850 4/6	
88	Jann Šuran No 7. - pole za kamenem vedle panskýho		9 1118 3/6	
89	Jann Martínek No 21. - pole v Hájích vedle Šuranového		3 1537 4/6	
90	Jiří Ströbl No 9. - pole u Zmrzlika vedle Hrdličky		7 516 2/6	
91	Václav Hrdlička No 29. pole špatné v Hájích vedle Ströblovýho		4 1512 2/6	
92	Ludvík Kučera No 30. pole špatné v Hájích vedle Hrdličky		4 232 4/6	
93	Josef Citerák No 27. - pole v hájích nad Ströblovým		1 1416 4/6	
94	Jiří Ströbl No 9. - pole v Hájích vedle Hrdličky		2 1334 2/6	
95	Václav Hrdlička No 29.- pole pod Nohavicí vedle Pro- chásky		1 103 3/6	
96	Tomáš Procházka No 23.- pole v hájích vedle panského		1514 2/6	
97	Panskýho dvora No 12. pole v hájích vedle Pro- cházkového z obouch stran		19 781 2/6	
98	Tomáš Procházka No 23.- pole za Šuranovým u panského		1 1509 5/6	
99	Jann Šuran No 7. - pole nad ouvozy vedle Procházky		2 21	
100	Tomáš Procházka No 23. pole na předním vedle Šuranového		1 1448	
101	Panského dvora No 12. pole Beránkowský blíž wo- doteče u Ströblovýho		10 884	
102	Jiří Ströbl No 9. - pole U hrušek vedle worlovýho		3 1531 3/6	
	<u>přenos</u>		192 850 1/6	24 1333

No top.	přenos	192	850	1/6	24	1333
103 Jann Worel No 19. pole Proti hlinišťatům u panského		1	1117	1/6		
104 Tomáš Procházka No 23.- pole Za cestou u Vorlového		1	1065			
105 Jann Worel No 19. - pole za cestou u Ströblového		3,	820	2/6		
106 Jiří Ströbl No 9. - pole Na širokém u Špačkového		3,	582	1/6		
107 Šimon Špaček No 28. pole pod Ströblovým, v němž se nachází neužitečná rokel		1505	3/6			
108 Jann Doležal No 17. pole na Koliášce, v němž rokel jest		1,1482	3/6			
109 Wáclaw Weselý No 13. pole u Zmrzlíka, v němž neužitečná rokel		1302	4/6			
110 Jiří Ströbl No 9. pole na Koliášce, v němž neužitečná rokel jest		2,1250				
111 Jann Martínek No 21. pole na Koliášce mezi Panskými		4	119	1/6		
112 Parní pole zádušní No 10. u Zmrzlíka a hranic Kopan- ských		1087	4/6			
113 Panský pole No 12. - velký kus vedle Holowského		35	532	3/6		
114 Ludvík Kučera No 30 pole u Kopaniny vedle Procházkového u hranic Kopanských		2	31	2/6		
115 Tomáš Procházka No 23. pole u Kopaniny vedle Kučery		1	1585			

Tento Placž při hranicích
Kopanských skončený jest.

Patý hlavní Platz

P a ř e z k D r a h a u m

Začíná se od hranic Kopan-
ských až k drahaum u starý
cihelny, vpravo cesta Kopan-
ská, vlevo též.

116 Parní pole No 10. ./. přenos	253	531	1/6	24	1333
-------------------------------------	-----	-----	-----	----	------

	<u>přenos</u>	293	531 1/6	24 1333
	ke Kopanině		1520 2/6	
117	Tomáš Procházka No 23. pole u pařeze vedle farního	1	338 5/6	
118	Ludvík Kučera No 30. pole u pařeze vedle Procházky	2	26 4/6	
119	Tomáš Procházka No 23. pole u pařeze vedle panskýho a Kučerovýho	3	313 5/6	
120	Panského dvora No 12. - pole nad pařezem u kříže proti drahaum vedle cesty Kopan.	24	1174	
121	Vít Horák No 24. Pole obecní v jamách	1	332 2/6	
122	Jann Martínek No 21. pole proti cihelně u Horáka	2	53 4/6	
123	Josef Frech No 25. Pole obecní u cihelny vedle panskýho a Worlovýho	2	1377 5/6	
124	Jann Worel No 19. pole obecní proti cihelně vedle Josefa Frecha		477	
125	Josef Weselý No 11. Pole obecní Žákovský u cihelny		1355 5/6	
126	Ludvík Kučera No 30. - pole klínek vedle Žákovského		1106 2/6	
127	Václav Hrdlička No 29. pole u kříže pod cihelnou		1216 5/6	

Šestý hlavní Platz

S k a l i c e řečený.

Tento Platz bere svůj počátek
od hrušky na hranicích blíž
mlejna Wojtěcha Brejchy, vle-
vo rokle Panáčkova a vpravo cesta
Kopanská až ke kříži Kopansk.

128	Pastviště ovčí velmi suchopárné, špatné a skalnaté, které ale je- nom pro obecné užívání jak vrchnosti, tak poddaných svobodné jest			24 1277 1/6
129	Jann Martínek No 21. Pole na Skalicích špatné	2	1372 1/6	
	<u>přenos</u>	296	1596 5/6	49 1010 1/6

	<u>přenos</u>	296 1596 5/6	49 1010 1/6
130	Ludvík Kučera No 30. Pole na Skalčicích vedle Martínka	1 1546	

Sedmý hlavní Platz

V l e s í c h .

Začíná se u potoka u hrušky
hraničný okolo mlynáře Ka-
liny až k cestě do mlejnu,
vpravo rokli Panáčkova a vlevo
cesta mlejská.

131	Ovčí pastviště pro obecné u- žívání vořeských, v němž ma- lý březí a porostliny se na- chází, však sic skalnaté jest	50 165	
132	Martin Wáňa No 26. Pole V lesích od porostli- ny až k rokli zadní vedle Procházkového	2 1014 1/6	
133	Vít Horák No 24. Pole V lesích nad Váňovým vedle Procházkového	1 237 2/6	
134	Tomáš Procházka No 23. pole V lesích nad Horá- kovým	3 369 2/6	
135	Pastýřský pole No 15. V lesích nad Procházkovým	1147	
136	Pole V lesích Pansk.dvora No 12. - od průhona dolejší	7 903 4/6	
137	Jann Ströbl No 14. - Pole V lesích vedle panského	1168 3/6	
138	Jann Matějka No 20. Pole v rokli Panáčkovy	2 296 4/6	
139	Jann Matějka No 20. Pole u starý vápenice	1 540	
140	Jann Martínek No 21. Pole obecních v cestkách	913	
141	Václav Weselý No 13. Pole obecní v cestkách	794	
142	Šimon Špaček No 28. pole obecní v cestkách	676	
143	Jan Martínek No 21. - pole ve vápenici u Procházkového	510	
144	Tomáš Procházka No 23. - pole ve Vápenici u Martina	780	
	<u>přenos</u>	120 1292 3/6	99 1175 1/6

přenos

320 1292 3/6 99 1175 1/6

Ten Platz skončen jest
v starý vápenici.

Osmý hlavní PlatzP o d h r u d í .

Začne se oá Cvrčkového mlej-
na a mlejnského radotínského
potoka až k Wořechu,
vlevo hranice Zbuzanské a
vpravo jest cesta k Wořechu.

145	Pastviště ovčí pro obecné užívání
skalnaté a malým březím porostlé	24	71 1/6
146	Obecní zahrádka u Jana Ko-
láře, mlynáře Cvrčkovského
vedle obecní louky		134 4/6
147	Louka obecní samej obci Wo-
řeskej patřící, kterou
slouha užívá		950
148	Matěj Kalina No 2. - pole
obecní klínek pod strání	1035	
149	Ströbl Jiří No 9. - pole
v ladech vedle hranic	1242	3/6
150	Tomáš Procházka No 21.
Pole na ladech
vedle Ströblůvých	872	2/6
151	Jann Martínek No 21.
Pole na ladech
vedle Kučery	882	1/6
152	Ludivík Kučera No 30. - Pole
na ladech vedle Hrdličky	943	3/6
153	Václav Hrdlička No 29. - Po-
le na ladech vedle Worla	950	1/6
154	Jann Worel No 19. - Pole
na ladech vedle Doležala	825	2/6
155	Jann Doležal No 17. - Pole
na ladech vedle Šurenových	876	5/6
156	Jann Šuren No 7. - Pole na
ladech vedle Citeráka	672	3/6
157	Josef Citerák No 27.
Pole na ladech
vedle Šurenových	970	4/6
158	Martin Váňa No 26. - Pole
na ladech vedle Špačkového	698	2/6
159	Šimon Špaček No 28. - Pole
na ladech vedle Weselého	936	2/6

—přenos 327 998 1/6 124 731

	<u>přenos</u>	327	998 1/6	124	731
160	Wáclaw Weselý No 11.- pole na ladech vedle Prechovýho		669		
161	Josef Prech No 25. - Pole na ladech vedle Horákovýho		913 2/6		
162	Vít Horák No 24. - pole na ladech vedle Doležala	3	1413 3/6		
163	Jann Doležal No 17. - pole na ladech vedle panskýho		472		
164	Panského dvora No 12. pole v lesích hořejší vedle Ströblovýho	10	143 5/6		
165	Jiří Ströbl No 9. - pole na Parkáně vedle Hrdličky	6	177 4/6		
166	Václav Hrdlička No 29. pole na Parkáně vedle Kučery		1297 3/6		
167	Ludvík Kučera No 30.- pole na Parkáně vedle Procházky		1190 5/6		
168	Tomáš Procházka No 23.- pole na Parkáně vedle Kučery	1	906 4/6		
169	Jiří Ströbl No 9. - Pole na Parkáně vedle Precha	3	1550		
170	Josef Prech No 25. - Pole na Parkáně vedle Ströbla		1276		
171	Jann Ströbl No 14. - Pole na Podhrudí vedle Prechovýho	1	803		
172	Jan Martínek No 21. Pole na Podhrudí vedle Procházky	1	1468 2/6		
173	Tomáš Procházka No 23. Pole pod cihelnou vedle Váni	3	1268		
174	Martin Váňa No 26. Pole na vinici vedle pršhona	3	733 1/6		
175	Josef Weselý No 11. - pole Žákovský vedle pastviště		1075		
176	Pastviště ovčí pro obecné užívání od starý vápenice až k samému ovčínu a k uhelně i hromadišti			46	1188.4/6
177	Jan Worel No 19. - Pole na Podhrudí vedle Ströblovýho		858 4/6		
178	Wenzl Hrdlička No 29. Pole na Podhrudí vedle Špačkového	1	1376 2/6		
	<u>přenos</u>	370	991	171	319 4/6

	přenos	370	991	171	319	4/6
179	Šimon Špaček No 28. - pole Na podhrudí vedle Pro- cházky	2	1234			
180	Tomáš Procházka No 23. pole Na podhrudí u Kučery	1	1060	2/6		
181	Ludvík Kučera No 30. pole Na podhrudí vedle Panského	1	1212			
182	Panského dvora No 12. Pole Pod cihelnou na pod- hrudí vedle Doležala	22	993	2/6		
183	Jann Doležal No 17. Pole u starý cihelny vedle panského	3	1323	3/6		
184	Vít Horák No 24. - Pole nad cihelnou vedle Wánovského		1026			
185	Martin Váňa No 26. - Pole u drah u Horákového	1	1141	5/6		
186	Jann Worel No 19. - Pole u hruštičky vedle Doleža- lového		1007	2/6		
187	Jann Doležal No 17. Pole u hruštičky vedle Frechového	6	1296	4/6		
188	Josef Frech No 25. Pole U drah vedle Vese- lýho na rychtářským		1497	4/6		
189	Václav Veselý No 13. Pole Pod wochčínem vedle Vorlového		1508			
190	Jann Worel No 19. Pole za wochčínem mezi zbuzanskýma hranicema	3	633	5/6		
191	Josef Frech No 25.- Pole o- becní u drah vedle Horáka		676			
192	Vít Horák No 24.- Pole obec- ní u drah vedle Šurana		595	5/6		
193	Jann Šuran No 7. - pole o- becní u drah vedle Ströbla		587	3/6		
194	Jiří Ströbl No 9. pole obecní u drah vedle Kučery		588			
195	Ludvík Kučera No 30. pole obecní u drah vedle Citeráka		575	5/6		
196	Josef Citerák No 27.- pole o- bec. u drah vedle silnice		649			
	přenos	420	997	4/6	171	319 4/6

	<u>přenos</u>	420	997 4/6	171	319 4/6
197	Panský ovčín No 31.				
198	při tom ovčínu zahrádka				
199	též malá zahrádka				540

Tento Placz se dokonál u
Uhelný a příkopu Placzu
devátého.

Devátý hlavní Platz

H r o m a d i š t ě .

Začne se od drach až k
cestě proti Uhelně, vlevo
draha a ovčí pastviště, v
pravo cesta vozová k Wo-
řechu i mlejnu.

200	Václav Hrdlička No 29. pole u wowčina vedle Martínkového	1	899		
201	Jann Martínek No 21. pole u wowčina vedle Šuranového	6	118		
202	Jann Šuran No 7. - Pole u wowčina vedle Worlového	6	1512 5/6		
203	Jann Worel No 19. - pole v křížích vedle Citeráka	2	220		
204	Josef Citerák No 27.- pole v křížích vedle Worlového	1	228 4/6		
205	Jann Doležal No 17.- pole v hromadišti vedle Citeráka	2	44 4/6		
206	Jiří Ströbl No 9. - Pole v hromadišti vedle Doležala		1550		

Ten placz skončen jest u
kříže vedle cesty k uhelně.

Desátý hlavní Platz

U h e l n a .

Počíná se za Wowčínem u
cesty od Wořecha k Chotči,
vlevo hranice zbuzanské a
vpravo pastviště a silni-
ce, též ves Wořech.

207	Martin Wáňa No 26. - pole obecní vedle Hrdličky		912 2/6		
208	Václav Hrdlička No 29. Pole obecní vedle Váni		766 4/6		
209	Tomáš Procházka No 23.- pole obecní u louže vedle Hrdličky		525 4/6		

přenos 442 1375 3/6 171 859 4/6

		<u>přenos</u>	442 1375 3/6	171 859 4/6
210	Jann Martínek No 21. Pole obecní rychtářský	460		
211	Panský pole No 12. - které wovčák užívá: Na uhelně vedle Doležala	3 624 5/6		
212	Jan Doležal No 17. - pole na Uhelný vedle panského	1 1123 5/6		
213	Panského pole dvora No 12. Pole na Uhelný vedle farního pole	23 484 3/6		
214	Farní pole No 10. Na Uhelný vedle panského	6 707		
215	Jiří Ströbl No 9.- Pole na Uhelný vedle Prechovýho	2 150 1/6		

Jedenáctý hlavní Fleur

P r s n i c e .

Začíná se za panskýma
stodoly od cesty hořejší
k Zbuzanům až k cestě od
Zbuzan k Řeporejům; vle-
vo hranice Zbuzanské a
vpravo ves Wořech.

216	Panského dvora No 12. Pole klínek mezi dvouma cestama	6 1362		
217	Jann Ströbl No 14. - pole za stodolma vedle farního	2 289 3/6		
218	Farní pole No 10. - za stodolma vedle panského	1 192		
219	Panského dvora No 12.- za Wohradou pole u hranic	8 1384 4/6		
220	Ludvík Kučera No 30. pole za wohradou vedle Wáňovýho	1 479 3/6		
221	Martin Wáňa No 26. - pole na Prsnici vedle Kučery	1 91 5/6		
222	Jann Worel No 19. - pole na Prsnici vedle Wáňovýho	2 130		
223	Josef Weselý No 11. pole Žákovský vedle hranic Zbuzanských	689 1/6		
224	Václav Hrdlička No 29. pole na Prsnicích vedle farního	2 57 3/6		
	<u>přenos</u>	506 2	171 859 4/6	

přenos 506 2 171 859 4/6

- 225 Parní pole No 10.
na Prsnicích vedle Hrdličky 1092 2/6
- 226 Šimon Špaček No 28. - pole
na Prsnicích vedle farního 4 1178 4/6
- 227 Jan Martínek No 21. - pole
na Prsnicích vedle louky 2 872 4/6
- 228 Jan Martínek No 21.
louka vedle pole
u panský wohrady 1461

Dvanáctý hlavní Platz
p o d W o ř e c h e m .

- 229 Matěj Kalina No 1. mlejn 161
- 230 domovní zahrada 65
- 231 též zahrádka malá
- 232 Panský domek No 2.
pro hajného
- 233 L e s panský, v němž sic
málo sáhomého dříví, ný-
brž jenom otýpkové jest,
ale přiložené fassi může
vynášeti 45 224
- 234 Matěj Kalina No 1.
pole mlynářské vedle
lesa panského 3 1200
- 235 Matěj Kalina No 1. - louka
suchopárna vedle pole 826 2/6
- 236 Panská louka No 12. ku
dvoru wořeskému, kterou
mlynář najatou má a z ní
do důchodu chrástanskýho
činži platí 1 392
- 237 Panský malý rybník No 12.,
který dle nejbližšího
pole by mohl osíván býti 1593
- 238 Panský potok, v němž wolšové
dříví roste a podle fassi
vynáší 815 s
- 239 Panskýho dvora No 12.
louka z pustého rybníka
vedle kosořských hranic 2 364 5/6

	<u>Lesů</u>	<u>polí</u>	<u>louky</u>
	j. sáhy	j. sáhy	j. sáhy
Summa:	45 1039	518 1138 4/6	176 929 5/6

- Pozemnostní archy -
z r. 1785.

/Vlastní studie dle parcel. protokolu/

--

- Čp. 1. - Matěj KALINA. -

N.top. 229	Mlýn pod Wořechem		
" 230	domovní zahrada		161
" 231	těž malá zahrádka		65
" 234	pole mlynářské	3 1200	
" 235	louka vedle pole		826 2/6
		<u>Sa 3 1200</u>	<u>1052 2/6</u>

-

- Čp. 2. - Dvůr čp.12.

" 232 Panský domek pro hajného pod Wořechem

-

- Čp. 3. - Václav CITERÁK. -

" 2	Domkářská chalupa		
" 3	domovní zahrádka dolejší		17 2/6
" 4	item hořejší		5
			<u>Sa 22 2/6</u>

-

- Čp. 4. - Josef WÁŇA. -

" 5	Chaloupka při Wáňovské chalupě		
" 6	domovní zahrádka		
		<u>Sa</u>	<u>4 4/6</u>

-

- Čp. 5. - Rozina WÁŇOVÁ. -

" 7 Chaloupka

-

- Čp. 6 . - Veruna HRONÍKOVÁ.-

No top.8 Chaloupka
 9 domovní zahrádka Sa 247 1/6

- Čp. 7 . - Jan ŠURAN. -

11	Kontribučenská chalupa			
12	domovní zahrada			1 155 4/6
88	pole 4. Platz	9	1118 3/6	
99	" Nad ouvozy	2	21	
156	" Na ladech		672 3/6	
202	" U wowčina	6	1512 5/6	
		Sa	19 124 5/6	1 155 4/6

- Čp. 8 . - Matěj PRCHAL.-

13 Chaloupka

- Čp. 9 . - Jiří STROBL. -

14	Kontribuč. grunt			
15	domovní zahrádka			371
69	louka u kamene			427 5/6
73	pole "	1	137 4/6	
86	" " na malým kusu		487 1/6	
90	" u Zmrzlíka	7	516 2/6	
94	" V hájích	2	1374 2/6	
102	" U hrušek	3	1571 3/6	
106	" Na širokém	3	582 1/6	
110	" na Koliášce	2	1250	
149	" V ladech		1242 3/6	
165	" na Parkáně vedle Hrdličky	6	177 4/6	
169	" " vedle Frecha	3	1550	
206	" V hromadišti		1550	
215	" Na uhelný	2	150 1/6	
		Sa	35 909 3/6	798 5/6

16- - Čp. 10 . - PARA. -

17	zahrádka nová			216
18	" školnice			22 1/6
19	" kněžnice			462
			přenos	700 1/6

		<u>přenos</u>		700 1/6
No top.75	pole u kamene	12	1104 2/6	
78	louka "			1 111
79	pole "		882	
112	" u Zarzlika		1087 4/6	
116	" ke Kopanině		1520 2/6	
214	" Na uhelný	6	707	
218	" za stodolma			
	vedle panského	1	192	
225	" Na Prsnicích		1092 2/6	
/Ve Zbuzanském katastru		Sa	23 185 4/6	1 811 1/6
polí 3 j. 111 2/6 s./				

- Čp. 11 . - Josef WESELY. -

No top.20	Obytný domek			
	z bývalé školní budovy			
21	domovní zahrádka			20
175	pole žakovský V podhrudí	1075		
223	" Na prsnici	689 1/6		
		Sa	1 164 1/6	20

- Čp- 12 . - Dvůr v Ořechu.

22	Dvůr kapitoly sv.Víta			
	Chrástanského panství			
10	panského dvora zahrada:			
	Wohrada s rybníčkem			6 1438 2/6
23	domovní zahrada			431 1/6
62	pole k Řeporejům	16	241	
63	" " dolejší	14	3 2/6	
64	louka pode vsí			4 7 2/6
67	" U kamene			1 190 1/6
70	pole "	12	1217	
71	louka " hořejší			2 571 3/6
81	pole " u klínku	5	575 3/6	
87	" nad kamenem			
	V hájích	28	850 4/6	
97	" V hájích	19	781 2/6	
101	" Beránkovský	10	884	
113	" Velký kus nad			
	kamenem V hájích	35	532 3/6	
120	" nad pařezem			
	U kříže	24	1174	
136	" V lesích	7	903 4/6	
164	" " hořejší	10	143 5/6	
182	" Pod cihelnou			
	na Podhrudí	22	993 2/6	
211	" Na uhelně, které			
	wovčák užívá	3	624 5/6	
<u>přenos</u>		210	925	14 1038 3/6

		přenos	210	925	14	1038	3/6
No top. 213	Pole Na uhelný vedle farního pole		23	484	3/6		
216	" Na prsnici klínek		6	1362			
219	" za wohradou		8	1384	4/6		
233	Les pod Wořechem	45	224				
236	Louka panská, kterou mlynář najatou má					1	392
237	Panský rybník		1593				
238	" potok, v němž wolšové dříví roste		815				
239	louka z pustého rybníka u kosořských hranic					2	364 5/6

		Les	polí	luk
/Ve Zbuzanském ka- tastu polí:	Sa	45 1039 - 250	949 1/6 - 18	195 2/6
41 j. 1249 1/6 s./				
- Čp. 13 . : Václav WESELY. -				

No top. 24	Chalupa kontribuční			
25	domovní zahrádka			104
61	pole na Prsnici	1	425	
109	" u Zmrzlíka		1302 4/6	
160	" na ladech		669	
189	" pod wochčínem		1508	
/Ve Zbuzanském katastru	Sa	3	704 4/6	104
polí: 3 j. 1158 4/6 s./				
- Čp. 14 . : Jan STROBL. -				

No top. 26	Chalupa na panským gruntě			
137	pole V lesích		1168 3/6	
171	" na Podhrudí	1	803	
217	" za stodolma vedle farního	2	289 3/6	
	Sa	4	661	
No top. 27	- Čp. 15 . : Obecní pastýřský domek. -			
28	domovní zahrádka			241 2/6
65	louka pod vsí			499 3/6
121	pole obecní V jamách /čp. 24./	1	332 2/6	
123	" U cihelny / " 25./	2	1377 5/7	
124	" proti cihelně / " 19./		477	
125	" žákovský / " 11./		1355 5/6	
128	pastviště ovčí Na skalicích			24 1277 1/6
131	" V lesích			50 165
135	pastýřský pole V lesích		1147	
140	pole V cestkách /čp. 21./		913	
141	pole V cestkách / " 13./		794	
	přenos	6	1597	75 583

No top.		přenos	6 1527	75 583
142	Pole v cestkách /čp.28./	676		
145	pastviště ovčí v Podhrudí			24 71 1/6
146	Obecní zahrádka u Jana Koláře, mlynáře Cvrčkovského			134 4/6
147	Louka obecní v Podhrudí, kterou slouha užívá			950
148	Pole obecní klínek pod strání v podhrudí	1035		
176	Pastviště ovčí od vápenice k ovčínu			46 1188 4/6
191	Pole obecní U dráh /čp.25./	676		
192	" " / " 24./	595	5/6	
193	" " / " 7./	587	3/6	
194	" " / " 9./	588		
195	" " / " 30./	575	5/6	
196	" " / " 27./	649		
207	" na Uhelný / " 26./	912	2/6	
208	" " / " 29./	766	4/6	
209	" U louže / " 23./	525	4/6	
210	" rychtářský / " 21./	460		
Sa 12 44 5/6				146 1327 3/6

No top. - Čp. 16 . : Václav WESELY. -

29	Chaloupka	
30	domovní zahrádka	36

- Čp. 17 . : Jan DOLEŽAL. -

No top.	31. Chalupa kontribuční		
32	domovní zahrádka		583 4/6
108	pole na Koliáše	1 1482	3/6
155	" Na ledech	876	5/6
163	" "		
	vedle panského	472	
183	" U starý cihelny	3 1323	3/6
187	" U hruštičky	6 1296	4/6
205	" V hromadišti	2 44	4/6
212	" Na uhelný	1 1123	5/6
Sa 17 220			
			583 4/6

No top. 33 - Čp. 18 . : vdova Anna Jelínková. -

34	domovní zahrada při této chaloupce	47
----	------------------------------------	----

- Čp. 19 . : Jan WOREL. -

No top.	35 Kontribučenská živnost	
36	domovní zahrada	853 1/6
37	item malá	28
přenos Sa		881 1/6

<u>přenos</u>			-	881 1/6
No top.	85	pole za zahradou	2 636	
	103	" proti hlinišťatům	1 1117 1/6	
	105	" za cestou	3 820 2/6	
	154	" Na ladech	825 2/6	
	177	" Na podhrudí	858 4/6	
	186	" U hruštičky	1007 2/6	
	190	" Za ovčínem mezi zbuzan. hranicema	3 633 5/6	
	203	" V křížích	2 220	
	222	" Na Přenici	2 130	
/Ve Zbuzanském katastru polí 2 j. 274 1/6 s./			<u>Sa 16 1448 4/6</u>	<u>881 1/6</u>

N.top.	38	<u>- Hospoda čp.20. : Jan Matějka. -</u>		
"	39	domovní zahrádka		87 3/6
	138	pole V rokli Panáč- kový	2 296 4/6	
	139	" u starý vápenice	1 540	
/Ve Zbuzanském katastru pole 1 j. 1438 5/6 s./			<u>Sa 3 836 4/6</u>	<u>87 3/6</u>

No top.	40	<u>Kontribučenská živnost čp.21. - Jan Martínek.</u>		
	41	domovní zahrádka křenová		82
	42	druhá zahrádka malá		50
	43	těž zahrádka štěpná	1 294	
	76	pole U kamene	4 209	
	89	" V hájích	3 1537 4/6	
	111	" Na Koliáče	4 119 1/6	
	122	" Proti cihelně	2 53 4/6	
	129	" Na Skalicích	2 1372 1/6	
	143	" Ve vápenici	510	
	151	" Na ladech	882 1/6	
	172	" Na podhrudí	1 1468 2/6	
	201	" U wowčina	6 118	
	227	" Na Přenicích	2 872 4/6	
	228	louka u panský wohradý		1461
			<u>Sa 28 742 5/6</u>	<u>2 287</u>

No top. 44 Chalupa na dvoře
statku čp.21. - čp. 22. - Jan MARTÍNEK. -

No top.	45	<u>Kontribučenská živnost čp.23. PROCHÁZKA Tomáš.</u>		
	46	domovní zahrádka		1295 1/6
	96	pole V hájích	1514 2/6	
	98	" Nad kamenem v hájích	1 1509 5/6	
	100	" Na předním	1 1448	
	104	" Pole za cestou	1 1065	
<u>přenos</u>			<u>6 737 1/6</u>	<u>1295 1/6</u>

No top.	přenos			
115	Pole U Kopaniny	6	737 1/6	1295 1/6
117	" U pařeze vedle farního	1	1585	
119	" " " panského	3	338 5/6	
134	" V lesích	3	313 5/6	
144	" Ve vápenici		369 2/6	
150	" Na ládech		780	
168	" Na Parkáně		872 2/6	
173	" Pod cihelnou	1	906 4/6	
180	" Na podhrudí	3	1268	
		1	1060 2/6	
/Ve Zbuzanském katastru polí 8 j 1422 s./		Sa	24 231 3/6	1295 1/6

No top.		Vít Horák		
47	Chalupa kontribuční čp. 24 .-	vдова Veronika H.		
48	domovní zahrádka			373 3/6
77	pole u rybníčka		636 2/6	
133	" V lesích	1	237 2/6	
162	" Na ládech	3	1413 3/6	
184	" Nad cihelnou		1026	
/Ve Zbuzanském katastru pole 839 1/6 s./		Sa	6 113 1/6	373 3/6

No top.		Josef PŘECH.		
49	Chalupa kontribuční čp. 25 . -			
83	zahrádka U kamene			200 4/6
84	pole Za humny	1	1174 4/6	
161	" Na ládech		913 2/6	
170	" Na Parkáně		1276	
188	" U drach		1497 4/6	
		Sa	4 61 4/6	200 4/6

No top.		Martin WÁŇA.		
50	Chalupa kontribuční čp. 26 . -			
51	domovní zahrádka			88 4/6
132	Pole V lesích	2	1014 1/6	
158	" Na ládech		698 2/6	
174	" Na vinici	3	733 1/6	
185	" U drach	1	1141 5/6	
221	" Na Prsnici	1	91 5/6	
		Sa	9 479 2/6	88 4/6

No top.		Josef CITERÁK.		
52	Chalupa kontribuční čp. 27 . -			
53	domovní zahrádka			96 2/6
80	pole u kamene	8	3 1/6	
93	" V hájích	1	1416 4/6	
157	" Na ládech		970 4/6	
204	" V křížích	1	228 4/6	
		Sa	11 1019 1/6	96 2/6

No top.

54	Chalupa kontribuční čp. 28 . -	Šimon ŠPAČEK.	
55	domovní zahrádka		613 3/6
82	pole za zahradou	1 208	
107	" nad kamenem v hájích	1505 3/6	
159	" Na ladech	936 2/6	
179	" na Podhrudí	2 1234	
226	" na Prsnicích	4 1178 4/6	
Sa 10 262 3/6			613 3/6

No top.

56	Chalupa kontribuční čp. 29 . -	Václav HRDLÍČKA.	
57	domovní zahrádka		472 3/6
66	louka U kamens		328 4/6
72	pole "	3 175 2/6	
91	" V hájích	4 1512 2/6	
95	" Pod nohavicí	1 103 3/6	
127	" U kříže	1216 5/6	
153	" Na ladech	950 1/6	
166	" Na Parkáně	1297 3/6	
178	" na Podhrudí	1 1376 2/6	
200	" U wowčina	1 899	
224	" na Prsnici	2 57 3/6	
Sa 16 1188 3/6			801 1/6

No top.

58	Chalupa kontribuční čp. 30 . -	Luďvík KUČERA.	
59	domovní zahrádka		1 1020 2/6
60	těž zahrádka maličká		33
68	louka U kamene		406 1/6
74	pole "	2 422	
92	" V hájích	4 232 4/6	
114	" U Kopaniny	2 31 2/6	
118	" U pařeze	2 26 4/6	
126	" Klínek	1106 2/6	
130	" na Skalicích	1 1546	
152	" Na ladech	943 3/6	
167	" na Parkáně	1190 5/6	
181	" na Podhrudí	1 1212	
220	" za wohradou	1 479 3/6	
Sa 17 790 5/6			1 1459 3/6

No top.

197	Panský ovčín v pol. oblasti "Podhrudí" -	čp. 31 . -	
198	při tom ovčínu zahrádka		
199	těž malá "		540

S u m á ř .

<u>Čp.</u>	<u>Polí:</u>		<u>Luk:</u>	<u>Lesů:</u>
1.	3 j.	1200 s.	1052	2/6 s.
2.		-	-	
3.			22	2/6 "
4.			4	4/6 "
5.			-	
6.			247	1/6 "
7.	19 "	124 5/6 s	1 155	4/6 "
8.		-	-	
9.	35 "	909 3/6 "	798	5/6 "
10.	23 "	185 4/6 "	1 811	1/6 "
11.	1 "	164 1/6 "	20	"
12.	250 "	949 1/6 "	18 195	2/6 "
13.	3 "	704 4/6 "	104	"
14.	4 "	661 "		
15.	12 "	44 5/6 "	146 1327	3/6 "
16.			36	"
17.	17 "	220 "	583	4/6 "
18.			47	"
19.	16 "	1448 4/6 "	881	1/6 "
20.	3 "	836 4/6 "	87	3/6 "
21.	28 "	742 5/6 "	2 287	"
22.		-	-	
23.	24 "	231 3/6 "	1295	1/6 "
24.	6 "	113 1/6 "	373	3/6 "
25.	4 "	61 4/6 "	200	4/6 "
26.	9 "	479 2/6 "	88	4/6 "
27.	11 "	1019 1/6 "	96	2/6 "
28.	10 "	262 3/6 "	613	3/6 "
29.	16 "	1188 3/6 "	801	1/6 "
30.	17 "	790 5/6 "	1 1459	3/6 "
31.			540	"

Sa 518 j. 1138 4/6 s. - 176, 929 5/6 s. - 45 j. 1039 s.

Mimo to ořeští vlastníci měli ve zbuzanském katastru:

10.	No top.502	Zbusko - pole vedle pansk.ořeš.	1	794
	506	" "	1	917 2/6
			Sa 3	111 2/6
12.	No top.503	Zbusko - " " Procházkového	18	649 2/6
	507	" " " farního	23	599 5/6
			Sa 41	1249 1/6
13.	No top.505	Zbusko - " u Procházkového	1	465
	677	Baková - " vedle Matějky	2	693 4/6
			Sa 3	1158 4/6

Čp.19.:	No top.446	pole V rovích Cimbálek vedle Jiráta		
	678	" Baková vedle Veselého	773 4/6 1 1100 3/6	
			Sa 2 274 1/6	
" 20.	"	676 - pole Baková vedle Veselého	1 1438 5/6	
" 23.	"	504 - " Zbusko vedle panského	2 1516	
		508 - " " " hořejš.	5 1506	
			Sa 8 1422	
" 24.	"	509 - " Zbusko vedle panského	- 839 1/6	
		<u>Dohromady 62 jitra, 93 2/6 sáhu.</u>		

- .000.-

Parcelní protokol z r. 1785 jest uzavřen povšechným přehledem pozemností obou obcí OŘECHA a ZBUZAN :

R e c a p i t u l a t i o :

Wes Wořech :	polí	518 j 1138 4/6 s ²	
	louky	176 " 929 5/6 "	
	lesy	45 " 1039 "	740 j 1507 3/6 s ²
Wes Zbuzan :	polí	714 j 1211 3/6 s ²	
	louky	104 " 1494 "	819 " 1105 3/6 "
			Sa 1560 j 1013 s.čtv.

kterážto suma se vykazuje:

Worných polí	1232 j 757 1/6 s ²	
z rybníků, který k po- lím přirovnán byl	1593 "	
díl samých luk	28 " 1103 3/6 "	
díl zahrad	30 " 307 2/6 "	
díl pastev	222 " 1013 "	
díl lesa	45 " 1039 "	
Sa	1560 j 1013 sáhu čtv.	

Ústř. arch. min. vn.
v Praze III.

Rakovnický kraj.

Vedoucí panství Chrášťany.

URBÁRNÍ KONTRAKT
vesnice J I N O Č A N ,

která přivtělena jest obci Chrášťanské, ta ves-
nice Jinočany ale jest poddaná k panství Tach-
lovskému.

K upamatování: Tato vesnice neodvádí žádnéj desátek.

No domu	Jméno držitele gruntu	Kontrolovaný grunt. vejnosc		Urbár. povinnost v náší ale nov. pat.		peněžitě povin. ale nového pat.	
		z polí a vinic zl. kr.	z luk a zahř. zl. kr.	z polí a vinic po 15 f 25 kr.	z luk a zahr. po 26 f 21 kr.	od 10/2 1789:	
2.	Franz Špaček	282.34	16.28	43.33 3/4	4.17	47.51	
3.	Jos. Kozák	798.06	48.54	123. 2 2/4	12.44	135.46	2/4
4.	Vít Koza	63.41	2.52	9.49	-.44	10.33	3/4
5.	Jak. Rohouš	71.31	4.12	11. 1 2/4	1. 5 3/4	12. 7	1/4
6.	Jiřík Bouška	70.20	1.39	10.51	-.26	11.17	
7.	Jiř. Měchura	67.06	1.40	10.20 3/4	-.263	10.47	
16.	Jiří Kontný	844. 4	18. 1	130. 7 3/4	4.494	134.57	
17.	Jann Kubeš, nejvyšší purkrebský poddaný při vesnici Ji- nočan a kontraktu						
18.	Josef Slášek	47.18	2.52	7.15	-.44 3/4	7.59	3/4

Domkáři:

1.	Obecní pastouška	místo naturál. roboty ve	1.30
20.	Jan Cvekl	žních za 6 dní po 15 kr. platí	1.30

Podruzi:

Josef Tomíček	dtto	1.30
Mařena Pechová	- místo 3 dní ve žni platí po 15 kr.	-.15

Stalo se v Jenči dne 30. měsíce září 1789.

Poznámka:

Mimo předstojící povinnosti jsou všichni domkáři
a podruzi obyčejnou posilku od vesnice dělat povinni, oni a-
le, kteří s panským mláčením se živějí, jsou zavázáni hněj
rozřazovat, obilí zasít a chmelníci vzdělávat, naproti čemuž
se jim dovoluje každéj týden v úterej a v pátek v panských
lesích bez škody dříví sbírat jít moct.

K n i h a
C o n s c r i p t i o n i s ;
neboliž

Popsání všech každého roku k farní škole wo-
řecké schopných dítek;
založená 1.Septembris 1812.

-.oOo.-

-.oOo.-

-.oOo.-

/ Jest to první z pěti knih, založených při škole
ořecké kaplanem Tomášem Vopičkou /.

N á v ě š t í .

Dle nejvyššího nařízení od 3. Septembris 1778 má jeden každý učitel školní přidržen býti, aby P o z n a m e n á n í /Verzeichniss/ všech k škole své patřících a schopných dítek vedl; kteréžto Poznamenání nic jiného není, nežli tak nazvané P o p s á n í /čti in der Schulverfassung Abschnitt 15 § 1. 2. Beschreibung der Schulfähigen/ všech ke škole schopných dítek; kteréžto Popsání KNIHA CONSCRIPTIONIS sluje.

Toto Popsání /čti tamtéž § 3./ má se každého roku v podmínkách feryich státi, t.j. mají býti všechny ke škole patřící a schopné dítky každoročně popsány.

Pro umenšení práce rozdělena jest přítomná KNIHA CONSCRIPTIONIS na dva díly:

Díl I^h.

Tam se zapíší dítky obyvatelů s t á l ý c h , t.j. takových, kteří své vlastní obydlí mají, a tak lehce k obávání není, žeby snad z obydlí svého jinam s dítkami se odstěhovali, jako jsou: Gruntovní hospodářové a domkáři; titě, poněvadž vždy na to hledí, aby grunt neb domek svůj dětem dědictvím zanechali, nebudou se tak lehce jinam stěhovati; a protož v osadě za obyvatele stálé, a jejich dítky za stálé ke škole patřící uznání býti mohou. Protož takové dítky mohou se na celých šest let ke škole schopných do této knihy jenom jednou zapsati. Když se zapíší do této knihy jakožto 6^{tí} leté, zůstanou i na budoucí rok jakožto 7^{mí}, na 3^{tí} rok 8^{mí} atd. A když sedmého roku od zapsání do této knihy již 12^{tí} leté budou, udělá se pod nimi dvojatá čára ===== na znamení, že již oárostly škole, a tím samým budoucně z počtu ke škole schopných se vypustí.

Díl II^h.

Tam se zapíší dítky obyvatelů n e s t á l ý c h , t.j. takových, kteří nemají vlastního obydlí, a protož snad každého roku jinam se stěhují, jako jsou: Služebníci v panských a sedlských službách, podruzi a nájemníci. Těchto dítky ovšem musejí každého roku zase popsány býti, poněvadž na místo odstěhovaných zase jiní obyvatelé do těchto bytů přiharcují, následovně nové dítky ke škole patřící přivedou.

Tam též /do dílu II^{ho}/ mohou popsány býti, pokudž možné, i dítky obyvatelů v z d á l e n ý c h , t.j. takových, jichžto dítky, a č k o l i p r o v z d á l e n o s t k ž á d - n é š k o l e p ř i v t ě l e n é n e j s o u , předce však tuto školu skutečně navštěvují. Z těch ovšem jenom ty do této knihy zapsány býti mohou, o kterých pochybovati nelze, žeby na druhý rok do školy mé nechodily. Ačkoli popsání těchto vzdálených škole nepatřících dítek vždy nejisté zůstává, není však předce škodlivé; nezmenšit tito svou přítomností počet tabellární ke škole patřících, schopných, ale ško-

lu nenavštěvujících dětí; neboť u. p.

měl bych ke škole patřících a schopných dětí v počtu ... 100. z nich by navštěvovali školu vždy a někdy 60, a nikdy 40, které se ke škole nutiti mohou, pak bych měl ve škole děti obyč. vzdál. ... 30, tedy Summa školu navštěvujících bude sice 90, ale tyto 40 zůstanou stejné. - Mám potom všech dětí sice 130, ale navštěvují školu vždy a někdy 90; a nikdy předce 40 zůstává.

UVEDENÍ

Ačkoli se dosti pilně, co se věku dítěte týká, počítalo: předce později nalezlo se, že některé chyby vloudily se do počtu věku dětí; neboť při z hlavy vyptání věku třeba dosti pozornosti se vynaložilo, pokudž žádného viditelného PRAVIDLA před rukama není, omyl člověkem vládne.

Aby pak budoucně žádné chyby do počtu věku vetřítí se nemohly: vyskoumáno jest hned na druhé následující straně stojící Pravidlo, ale kterého se věk dítěte při spisování do této knihy lehce a spěšně poznati může.

NB:- Poněvadž mnohdykrát sami rodičové nevědí věk vlastních dětí svých, následovně 12tileté buďto časně od školy odtrhnou, a nebo 6ti leté pozdě ke škole odešlou: tedy aby vejmluvy žádné z ohledu nevědomosti věku dětí svých neměli, může P. místní dohlížitel školy každého půl leta, před začátkem totižto zimního a letního kursu z této knihy dítky ke škole schopné na papír vytáhnouti, a do každé obce rychtářovi zaslati, s tím podotknutím, aby rychtář při schůzce sousedům v hromadě přečetl to a oznámil, kterých rodičů, a které dítky na tento kurs do školy patří. Potom mohou nedbalí rodičové již obžalováni u vyšších úřadů k trestu potažení býti.

Mimo to může aspoň každých 14 dní z této knihy všecky ke škole schopné dítky ve škole čísti, nepřítomné zaznamenati, a s vědomím místního faráře k úřadu zadati, pokudž rodičové žádné dostatečné příčiny nemají, proč dítky své do školy neposílají.

Na další straně této školní knihy jest ono výše zmíněné "Pravidlo", t. j. stupnice ročníků a měsíců, a na ještě další straně jest obšírné vysvětlování toho pravidla. Tím vším se zabývat nebudeme, nic bychom tím nezískali, a přikročíme dále k vypisování školních dětí.

P o p s á n í

stálých obyvatelů k farní škole vořecké přivtělených, a jejich dětí od 1. Sept. 1812 až do posledního Augustu 1813 školního roku ke škole schopných.

W o ř e c h :

No	R o d i č á		D í t e k		
	Jméno	Stav	Jméno	den narození	
30	Václav Baloun	podruh	Matěj Baloun	12/2	1801
9	Ján Strebl	sedlák	Anna Streblová	11/3	"
5	Ján Souček	zedník	Marie Součková	15/3	"
23	Václav Pafejta	sedlák	Václav Pafejta	18/5	"
32	Martin Frech	chalupník	Barbora Frechová	27/10	"
14	Ján Strebl	"	Václav Strebl	14/11	"
17	Ján Doležal	půlsedlák	Ján Doležal	28/3	1802
26	Jozef Wána	chalupník	Matěj Wána	1/7	"
1	Matěj Kalina	mlnář X/	Josef Kalina	9/10	"
28	Ján Špaček	chalupník	Franc Špaček	5/2	1803
23	Václav Pafejta	sedlák	Jozef Pafejta	26/4	"
32	Tomáš Horák	tesař	Kateř. Horáková	3/6	"
19	Matěj Martínek	sedlák	Lidm. Martínková	29/7	"
10	Uroz.p. Ján Hiebl	P. Director chrástan.	Ján Hiebl	29/4	"
25	Jozef Frech	chalupník	Matěj Frech	20/9	"
27	Martin Cyterák	"	Kateř. Cyteráková	13/12	"
5	Ján Souček	zedník	Kateř. Součková	27/1	1804
9	Ján Strebl	sedlák	Josef Strebl	16/3	"
31	Josef Los	mistr polní	Kateřina Losova	8/5	"
14	Ján Strebl	chalupník	Tomáš Strebl	6/12	"
19	Matěj Martínek	sedlák	Matěj Martínek	28/2	1805
1	Matěj Kalina	mlnář	Vojtěch Kalina	9/5	"
17	Ján Doležal	půlsedlák	Franc Doležal	22/8	"
29	Ján Hrdlička	"	Matěj Hrdlička	27/8	"
16	Václav Veselý	domkář	Anna Veselá	20/1	1806
37	Petr Kašpar	"	Kat. Kašparová	29/12	"
5	Ján Souček	zedník	Matěj Souček	16/1	1807
9	Ján Strebl	sedlák	Ján Strebl	16/2	"
24	Martin Frech	chalupník	Franc Frech	2/4	"
30	Franc Kučera	půlsedlák	Ján Kučera	2/5	"
27	Martin Cyterák	chalupník	Josef Cyterák	7/5	"
26	Josef Wána	"	Marie Wánová	30/7	"
35	Procházka Antonín,	krupař	Matěj P.	25/1	"

Z b u z a n y :

6	Jakub Pavelka	podruh	Jozef Pavelka	25/3	1801
20	Franc Souček	sedlák	Anna Součková	28/3	"
11	Ján Hlaváček	domkář	Ter. Hlaváčková	23/8	"
17	Tomáš Hlaváček	sedlák	Ter. Hlaváčková	29/10	"

X/ mlynářům se říkávalo "mlnář".

Rodiče:Děti:

21 Jozef Formánek	chalupník	Matěj Formánek	1/1	1802
26 Franc Pavelka	podruh	Anna Pavelková	7/4	"
20 Franc Souček	sedlák	Kateřina S.	5/6	"
1 Jozef Jirát	"	Matěj Jirát	8/11	"
6 Jakub Pavelka	podruh	Kateřina P.	3/12	"
19 Václav Souček	švec	Marie Součková	20/1	1803
7 Franc Panoš	ženkyř	Kateřina P.	9/20	"
8 Václav Hlaváček	kovář	Matěj Hlaváček	5/3	"
9 Václav Formánek	domkář	Marie P.	31/1	1804
21 Jozef Formánek	chalupník	Franc Formánek	4/2	"
20 Franc Souček	sedlák	Matěj Souček	22/2	"
11 Ján Hlaváček	domkář	Magdalena H.	25/6	"
22 Václav Kohlík	sedlák	Terezie K.	30/7	"
2 P. Antonín Kilich	škol. dohl.	Františka K.	31/8	"
14 Matěj Turecký	sedlák	Kateřina T.	15/11	"
19 Václav Souček	švec	Lidmila S.	26/7	1805
2 P. Antonín Kilich	škol. dohl.	Antonín K.	7/7	"
17 Tomáš Hlaváček	sedlák	Josef Hlaváček	13/5	1806
21 Jozef Formánek	chalupník	Kateřina P.	7/10	"
11 Ján Hlaváček	domkář	Franc Hlaváček	8/7	1807

Řeporyje:

8 Tomáš Suchý	sedlák	Lidmila Suchá	21/2	1801
4 Josef Jiras	"	Josef Jiras	3/3	"
55 Jan Jiras	domkář	Anna Jirasová	6/3	"
Tomáš Ebr	tesař	Anna Ebrová	10/6	"
13 Barbora Richtrova	děvečka	Anna Richtrová	15/7	"
38 Matěj Podzemský	novousedlý	Štěpán P.	10/12	"
13 Franc Richter	chalupník	Ján Richter	20/3	1802
10 Vít Procházka	"	Anna P.	7/4	"
15 Jakub Kos	půlsedlák	Ján Kos	29/4	"
16 Jozef Štípek	novousedlý	Anna Štípková	8/5	"
44 Jiří Kohlík	"	Kateřina K.	27/8	"
1 Jakub Šimáček	sedlák	Matěj Šimáček	22/10	"
56 Ján Los	tesař	Ján Los	16/2	1803
4 Jozef Jiras	sedlák	Marie Jirasová	3/3	"
3 Jakub Šindelář	chalupník	Tomáš Šindelář	11/3	"
54 Josef Kratina	domkář	Ján Kratina	31/8	"
43 Jiří Jiras	novousedlý	Štěpán Jiras	24/10	"
24 Matěj Suchý	sedlák	Kateřina S.	17/11	"
45 Matěj Blažek	novousedlý	Kateřina B.	31/12	"
10 Vít Procházka	chalupník	Tomáš Procházka	22/5	1804
47 Jakub Rychtařík	domkář	Jakub Rychtařík	6/6	"
16 Josef Štípek	novousedlý	Kateřina Š.	9/6	"
22 Josef Kotek	kovář	Josef Kotek	?	"
38 Matěj Podzemský	novousedlý	Ján Podzemský	28/9	"
6 Ján Procházka	domkář	Ján Procházka	14/12	"
20 Josef Buryan	chalupník	Kateřina B.	23/12	"
12 Franc Klouček	"	Marie K.	23/3	1805
8 Tomáš Suchý	sedlák	Anna Suchá	9/8	"
4 Josef Prchal	"	Václav Prchal	2/10	"
56 Ján Los	tesař	Václav Los	25/10	"

Rodiče:Děti:

10.	Vít Procházka	chalupník	Václav P.	13/4	1806
23.	Franc Kučera	půlsedlák	Ján Kučera	2/6	"
16.	Josef Štípek	novousedlý	Marie Štípková	13/2	1807
38.	Franc Podzemský	"	Marie Podzemská	18/2	"
3.	Jakub Šindelář	chalupník	Matěj Šindelář	24/2	"

K o p a n i n a Z.

5.	Rozalie Podzemská	děvečka	Kateřina P.	5/2	1801
6.	Vojtěch Brejcha	mlnář	Magdalena B.	10/1	1802
7.	Jiří Brejcha	mlnář	Josef Brejcha	4/2	"
8.	Tomáš Kučera	mlnář	Václav Kučera	7/7	"
2.	Václav Podzemský	sedlák	Franc P.	19/7	"
4.	Jakub Čtrnáctý	chalupník	Václav Č.	26/8	"
13.	Martin Jelínek	kovář	Josef Jelínek	2/3	1803
6.	Vojtěch Brejcha	mlnář	Matěj Brejcha	22/3	"
3.	Jozef Jiras	sedlák	Václav Jiras	15/10	"
7.	Jiří Brejcha	mlnář	Marie B.	30/1	1804
6.	Vojtěch Brejcha	mlnář	Martin Brejcha	9/6	"
2.	Václav Podzemský	sedlák	Ján Podzemský	7/11	"
8.	Tomáš Kučera	mlnář	Josef Kučera	30/12	"
5.	Matěj Podzemský	chalupník	Anna Podzemská	28/2	1805
1.	Ján Zeman	sedlák	Josef Zeman	13/3	"
10.	Vojtěch Brejcha	tesař	Ján Brejcha	7/8	"
3.	Josef Jiras	sedlák	Jiří Jiras	16/8	"
7.	Jiří Brejcha	mlnář	Magdalena B.	11/3	1806
2.	Václav Podzemský	sedlák	Jiří Podzemský	1/2	1807
8.	Tomáš Kučera	mlnář	Barbora K.	24/2	"
1.	Ján Zeman	sedlák	Kateřina Z.	28/2	"
6.	Vojtěch Brejcha	mlnář	Marie B.	3/3	"
4.	Jakub Čtrnáctý	chalupník	Kateřina Č.	3/6	"

Z m r z l í k :

1.	Matěj Karhan	chalupník	Kateřina K.	1/9	1801
4.	Jiří Šimáček	sedlák	Franc Šimáček	23/4	1802
5.	Jozef Buryan	chalupník	Barbora B.	30/1	1803
4.	Jiří Šimáček	sedlák	Tomáš Šimáček	1/8	"
1.	Matěj Karhan	chalupník	Anna Karhancva	4/8	"
4.	Jiří Šimáček	sedlák	Václav Šimáček	24/11	1805
1.	Matěj Karhan	chalupník	Magdalena K.	13/3	1806
5.	Jozef Buryan	"	Kateřina B.	18/3	1807

Pro školní rok 1813-14 byli prvým rokem zapsáni:

WOŘECH:Děti:

No 16.	- otec Václav Veselý, domkář	- Magdalena n.	19/1	1808
19.	" Matěj Martínek, sedlák	- Anna "	27/1	"
14.	" Jan Štrebl, chalupník	- Anna "	20/5	"

ZBUZANY:

No 2.	- " P. Ant. Kilich, sk. dohlíž.	- Eleonora "	19/2	1807
19.	- " Václav Souček, švec	- Terezie "	14/10	"
27.	- " Martin Mareška, zedník	- Josef "	21/4	1808
20.	- " Franc Souček, sedlák	- Ján "	14/5	"
21.	- " Václ. Formánek, domkář	- Anna "	3/8	"

ŘEPOŘ:

No 8.	- " Tomáš Suchý, sedlák	- Franc "	17/8	1807
25.	- " Jan Vavřina, mlnář	- Kateřina "	13/10	"
56.	- " Jan Los, tesař	- Kateřina "	22/3	1808
18.	- " Václav Vavřina, podruh	- Marie "	38/4	"
10.	- " Vít Procházka, chalup.	- Jakob "	7/5	"
40.	- " Václ. Pavelka, novoused.	- Kateřina "	18/6	"

ZMRZLÍK:

No 1.	- " Matěj Karhan, chalupn.	- Marie "	24/3	"
-------	----------------------------	-----------	------	---

KOPANINA:

No 10.	- " Vojtěch Brejcha, tesař	- Václav "	15/9	1807
3.	- " Josef Jiras, sedlák	- Marie "	17/12	"
7.	- " Jiří Brejcha, mlnář	- Barbora "	25/5	1808
5.	- " Matěj Podzemský, chal.	- Václav "	26/7	"

- Pro školní rok 1814-15. -

WOŘECH:

No 19.	- " Frant. Worel, půlsedlák	- František	28/9	"
26.	- matka Kat. Vánová, domkář.	- Marie "	17/3	1809
13.	- otec Václ. Veselý, kovář	- Josef "	20/3	"
30.	- " Petr Kašpar, domkář	- Franc "	11/4	"
32.	- " Tomáš Horák, tesař	- Marie "	26/6	"

ZBUZANY:

No 2.	- " P. Ant. Kilich, sk. dohlíž.	- Klára "	9/10	1808
1.	- " Jozef Jirát, sedlák	- Magdalena	19/11	"
18.	- " Josef Sojka, "	- Matěj "	29/6	1809

ŘEPOŘ:

No 24.	- " Matěj Suchý, sedlák	- Anna "	21/9	1808
4.	- " Jozef Prechal, "	- Barbora "	3/12	"
47.	- " Jakub Rychtařík, domkář	- Václav "	25/2	1809
3.	- " Jakub Šindelář, chalupn.	- Josef "	2/3	"
23.	- " Franc Kučera, půlsedlák	- Franc "	30/3	"

Děti:

No 16. Josef Štípek, novousedlý	-	Josef	narozen 27/5	1809
20. Josef Buryan, chalupník	-	Josef	" 24/8	"

Zmrzlík:

No 4. Jiří Šimáček, sedlák	-	Matěj	" 9/7	"
----------------------------	---	-------	-------	---

KOPANINA:

No 10. Vojtěch Brejcha, tesař	-	Kateřina	" 4/4	"
6. Vojtěch Brejcha, mlnař	-	Franc	" 21/6	"

-.-

Mimo to zapsáni též:

Rok 1810-11: Z CHEJNIC:

Čp. 23. otec Pinkas Jozef, chalupn.	-	Ján	" 15/2	1805
33. Snopek Martin, tesař	-	Ján	" 17/2	"

Z Jinočan:

" 11. " Procházka Václ., kovář	-	Alžběta	" 9/3	"
--------------------------------	---	---------	-------	---

Šk. rok 1811-12. - Z CHEJNIC:

Čp. 5. otec Hlaváček Fr., sedlák	-	Ján	" 22/6	"
" 18. Sklenář Jakub, "	-	Kateřina	" 13/7	"
" 34. Fiala/Hlaváček Vác., švec	-	Jan Fiala	" ?	"

Z Jinočan:

" 22. matka Koutná Terezie, selka	-	Prantišek	" 18/7	"
" 5. otec Kozák Václav, chalupn.	-	Alžběta	" 15/9	"
" 17. " Prchal Matěj, sedlák	-	Václav	" 10/1	1806
" 16. " Koutný Ján, "	-	Ján	" 14/2	"

Z Řeporyj:

" 1. " Šimáček Jakub, sedlák	-	Anna	" 3/2	"
------------------------------	---	------	-------	---

Z Chejnic:

" 14. " Bahenský Ján, půlsedlák	-	Jozef	" 24/1	"
" 37. " Kalina Martin, kovář	-	Anna	" 31/1	"

Šk. rok 1812-13. - KOPANINA Z.:

Čp. 6. otec Brejcha Jan, mlnař	-	Barbora	" 3/4	"
--------------------------------	---	---------	-------	---

Z CHEJNIC:

" 36. otec Sklenář Martin, půlsedlák	-	Ján	" 23/5	"
--------------------------------------	---	-----	--------	---

Šk. rok 1813-14. - Z CHEJNIC:

Čp. 33. otec Snopek Martin, tesař	-	Anna	" 15/6	1807
" 16. " Šlenc ?	-	Ján	" 14/7	"
" 23. " Pinkas Jozef, chalupn.	-	Václav	" 8/8	"

Děti:

Čp. 17.	matka Kuldásková Magd., chal.	Matěj naroz.	11/8	1807
" 31.	otec Radwanovský Mat., pohodný	Barbora	12/8	"
" 5.	" Hlaváček Frt., sedlák	Václav	16/9	"
" 20.	" Hlava Vojtěch, švec	Magdalena	14/10	"
" 6.	" Horák Matěj, šenkýř	Matěj	23/10	"
" 39.	" Foltá Frant., domkář	Matěj	7/2	1808
" 38.	" Kuldásek Frant., chalup.	František	6/3	"

Z Jinočan:

" 26.	" Humpl Václav, domkář	Václav	6/4	1807
" 11.	" Procházka Václ., kovář	Ján	28/9	"
" 5.	" Kozák Václav, chalupník	Anna	30/10	"
" 18.	" Slášek Jiří,	Matěj	6/1	1808

Z Wořecha:

" 2.	" Ebr Jiří, hajný	Marie	25/3	"
------	-------------------	-------	------	---

Z Řeporyjí:

" 19.	" Suchý Ján, sedlák	Kateřina	8/1	"
-------	---------------------	----------	-----	---

Šk. rok 1814-15. - Z Kopaniny:

Čp. 6.	otec Brejcha Ján, mlnář	Marie	20/5	"
--------	-------------------------	-------	------	---

Z Chejnic:

" 18.	otec Sklenář Jakub, sedlák	Magdalena	15/5	"
" 25.	" Horák Václav,	Ján	30/5	"
" 1.	" Formánek Ján,	Jozef	19/12	"
" 36.	" Sklenář Martin, půlsedl.	Jozef	19/12	"
" 9.	" Kříž Matěj, chalupník	Anna	10/3	1809

Z Jinočan:

" 16.	" Koutný Ján, sedlák	Jiří	24/4	1808
" 24.	" Koza Matěj, domkář	Magdalena	15/5	"
" 4.	" Lefler Josef, chalupn.	Magdalena	22/7	"
" 25.	" Kotouč Václav, domkář	Ján	17/3	1809
" 13.	matka Kopřivová Veron.	Jozef	25/3	"

Šk. r. 1815-16. Z Wořecha:

Čp. 35.	otec Procházka Ant., krupař	Antonín	20/4	"
---------	-----------------------------	---------	------	---

Z Řeporyjí:

" 13.	" Richter Frant., chalup.	Václav	4/7	"
" 12.	" Klouček frant.,	Anna	23/10	"
" 5.	" Hlaváček Václ.,	Josef	29/11	"
" 15.	" Kos Jakub,	Václav	12/1	1810

Ze Zbuzan:

" 29.	" Kohlík Jakub, chalupn.	Anna	11/9	1809
" 17.	otčím Kozák Jos., sedlák	Hlaváček Magd.	27/9	"

Rodiče: Z JINOČAN. Dítě: Čp. 5. Kozák Václav, chalupník - Josef naroz. 29/6 1809

Z CHEJNIC.

" 11. Bahenský Václav, domkář - Magdalena " 17/11 "
 " 5. Hlaváček František, sedlák - František " 13/1 1810
 " 39. Foltá František, domkář - František " 3/2 "
 " 23. Pinkas Josef, chalupník - Matěj " 8/2 "

Z WOŘECHA.

Šk.r. 1816-17.

Čp. 16. Weselý Václav, domkář - František " 1/7 "
 " 25. Frech Josef, vejníkář - Ján " 14/7 "
 " 30. Kučera František, půsedl. - Anna " 24/8 "
 " 26. Wáňa Josef, chalupník - Barbora " 2/1 1811,
 " 13. Weselý Václav, kovář - Anna " 2/3 "

Šk.r. 1817-18.

" 29. Hrdlička Josef, chalupník - Anna " 29/8 "
 " 19. Worel Franc, půsedlák - Ján " 7/1 1812,
 " 36. Wáňová Kateřina, domkářka - Magdalena " 12/1 "

Šk.r. 1818-19.

" 24. Prechová Anna, podruhně - Anna " 2/1 1813

Šk.r. 1819-20.

" 16. Weselý Václav, domkář - Matěj " 16/5 "
 " 19. Worel Franc, půsedlák - Josef " 28/3 1814
 " 37. Kašpar Petr, domkář - Petronylla " 28/5 "

Šk.r. 1820-21.

" 33. Šuran Jakub, domkář - Anna " 29/5 1815

Šk.r. 1821-22.

" 6. Bartoš Jan, domkář - František " 30/10 "
 " 31. Los Josef, ovčák - Václav " 26/8 "
 " 30. Kučera František, chalupn. - Matěj " 25/11 "
 " 1. Kalina Václav, mlynář - Marie " 3/3 1816
 " 11. Jirotka Matěj, učitel šk. - Tomáš " 16/4 "
 " 16. Veselý Václav, domkář - Tomáš " 23/5 "
 " ? Prchal Josef, švec - Kateřina " 2/12 1815

Šk.r. 1822-23. a 1823-24.

" 37. Kašpar Petr, domkář - Petr " 30/7 1816
 " 29. Hrdlička Josef, chalupník - Josef " 6/1 1817
 " 7. Šuran Jan, chalupník - Josef " 31/7 "
 " 33. Šuran Jakub, domkář - Marie " 13/8 "
 " 26. Wáňa Josef, chalupník - Anna " 31/8 "
 " 11. Jirotka Matěj, učitel šk. - Josef " 11/1 1818
 " 1. Kalina Václav, mlynář - Václav " 31/1 "

Čp.	Rodiče:	Z WOŘECHA.	Dítě:			
12.	Jalovec Ján, skoták	-	Franc	narož.	4/3	1818
28.	Špaček Ján, chalupník	-	Jan	"	7/4	"
4.	Fialová Kateřina, podruhně	-	Franc	"	4/8	"
- Šk.r.1824-25.-						
27.	Cyterák Ján, chalupník	-	Anne	"	26/8	"
25.	Kverka Josef,	-	Ján	"	29/8	"
6.	Bartoš Ján, domkář	-	Marie	"	31/8	"
29.	Hrdlička Josef, chalupník	-	Matěj	"	17/2	1819
31.	Los Josef, ovčák	-	Anne	"	20/3	"
- Šk.r.1825-26.-						
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Josef	"	15/8	"
8.	Prchalová Kateř., děvečka	-	Františka	"	8/1	1817
24.	Prechová Anna, děvečka	-	Josefa	"	2/8	1818
24.	Prechová Kateřina, děvečka	-	Josef	"	8/11	1820
19.	Worel František, půlsedlák	-	Anna	"	5/3	"
27.	Cyterák Jan, chalupník	-	Marie	"	10/3	"
- Šk.r.1826-27.-						
6.	Hroník Tomáš, domkář	-	Antonín	"	9/7	"
7.	Šuran Ján, chalupník	-	Kateřina	"	22/2	1821
31.	Los Josef, ovčák	-	František	"	17/4	"
34.	Baloun Josef, cihlář	-	Josef	"	?	"
- Šk.r.1827-28.-						
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Kateřina	"	26/9	"
37.	Kašpar Petr, domkář	-	Jan	"	16/1	1822
24.	Prechová Anna, podruhně	-	Ján	"	11/5	"
- Šk.r.1828-29.-						
25.	Kverka Josef, Chalupník	-	Marie	"	3/5	"
29.	Hrdlička Josef,	-	Marie	"	16/10	"
7.	Šuran Jan, chalupník	-	Barbora	"	4/2	1823
- Šk.r.1829-30.-						
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Anna	"	2/9	"
17.	Veselý Václav, kovář	-	Kateřina	"	25/11	"
28.	Špaček Jan, chalupník	-	Václav	"	17/6	1824
34.	Baloun Josef, cihlář	-	Kateřina	"	/8 r./	1822
- Šk.r.1830-31.-						
27.	Cyterák Jan, chalupník	-	Lidmila	"	21/10	1824
7.	Šuran Jan, půlsedlák	-	František	"	7/2	1825
19.	Vorel František, chalupník	-	Václav	"	29/4	"
- Šk.r.1831-32.-						
3.	Baloun Jan, domkář	-	Lidmila	"	8/9	"
4.	Palas František, domkář	-	Marie	"	13/9	"
6.	Hroník Tomáš, domkář	-	Josef	"	20/11	"
8.	Prchal Jan, domkář	-	Josef	"	15/11	"
13.	Veselý Václav, kovář	-	Jan	"	17/2	1826
17.	Doležal Jan, podruh	-	Josef	"	3/3	"
12.	Kotmelík Matěj, skoták	-	Kateřina	"	/6 r./	"

Z WOŘECHA.

Čp.	Rodiče:	- Šk.r.1832-33.-	Dítě:		
28.	Špaček Jan, chalupník	-	Kateřina	naroz. 30/7	1826
3.	Baloun Jakub, podruh	-	Josef	" 8/12	"
9.	Štrébl Josef, sedlák	-	Kateřina	" 11/1	1827
5.	Souček František, truhlář	-	Josef	" 13/1	"
17.	Doležal Jan, syn chalupníka	-	Marie	" 25/2	"
- Šk.r.1833-34.-					
2.	Jiří Malý, hajný	/I.škol.běh/-	Marie	" 30/10	1826
12.	Holeček Jan, šafář	-	Marie	" 5/7	1827
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Lidmila	" 21/8	"
27.	Cyterák Jan, chalupník	-	Kateřina	" 24/9	"
29.	Hrdlička Josef,	"	Tomáš	" 13/12	"
/II.škol.běh:/					
8.	Prochal Jan, domkář	-	Kateřina	" 24/1	1828
34.	Baloun Josef, hrobník	-	Matěj	" 23/2	"
3.	Baloun Jan, domkář	-	Kateřina	" 12/3	"
- Šk.r.1834-35.-					
26.	Váňová Marie, dcera chalupn.	-	Kateřina	" 16/2	"
17.	Doležal Jan, syn chalupníka	-	Magdalena	" 22/7	"
5.	Souček František, truhlář	-	Václav	" 20/9	"
25.	Prechová Alžběta, děvečka	-	Kateřina	" 4/10	"
9.	Štrébl Josef, sedlák	-	Josef	" 22/10	"
13.	Veselý Václav, kovář	-	Tomáš	" 2/12	"
-/II.škol.běh:/					
Ø					
- Šk.r.1835-36.-					
36.	Baloun Jakub, podruh	-	František	" 30/5	1829
6.	Hroník Tomáš, domkář	-	Matěj	" 26/7	"
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	Václav	" 9/7	"
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Jan	" 10/9	"
Na II.škol.běh:					
29.	Cyterák Jan, chalupník	-	Barbora	" 20/1	1830
12.	Holeček Jan, šafář	-	Josef	" 5/3	"
- Šk.r.1836-37.-					
9.	Štrébl Josef, sedlák	-	Anna	" 18/8	"
17.	Doležal Jan, podruh	-	František	" 21/9	"
29.	Hrdlička Josef, chalupník	-	Václav	" 9/10	"
35.	Landa Martin, domkář	-	Josef	" 28/10	"
32.	Souček Jan, zedník	-	Josef	" 9/11	"
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	Josef	" 20/11	"
5.	Souček František, truhlář	-	František	" 8/12	"
3.	Baloun Jan, domkář	-	Václav	" 23/12	"
Na II.škol.běh:					
20.	Buryan František, podruh	-	Josef	" 7/1	1831
- Šk.r.1837-38.-					
17.	Doležal František, půlsedlák	-	Josef	" 19/3	1831

Čp.	Rodiče:	Z WOŘECHA.	Dítě:		
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Magdalena naroz.	16/7	1831
7.	Šuran Jan, půlsedlák	-	Marie	" 28/12	"
Na 2.škol.běh:					
36.	Štrébl Tomáš, podruh	-	Josef	" 20/1	1832
17.	Doležal Jan,	"	Teresie	" 25/2	"
9.	Štrébl Josef, sedlák	-	Marie	" 2/4	"
15.	Vejvoda Václav, slouha	-	František	" 18/5	"
12.	Holeček Jan, šafář	-	Jan	" 23/6	"
- Šk.r.1838-39.-					
37.	Kašper František, voják	-	František	" /9 let/	1829
6.	Hroník Tomáš, domkář	-	Jan	" 19/7	1832
27.	Cyterák Jan, chalupník	-	Václav	" 28/9	"
34.	Sladký František, cihlář	-	Barbora	" ?	"
17.	Doležal Fr., chal.	Na 2.škol.běh:	Jan	" 27/8	"
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	Matěj	" 25/2	1833
29.	Hrdlička Josef, chalupník	-	Kateřina	" 9/3	"
24.	Rajšner Frant., kameník	-	Josef	" 9/3	"
11.	Baloun Josef, hrobař	-	Marie	" 16/3	"
32.	Souček Jan, zedník	-	Matěj	" 29/5	"
- Šk.r.1839-40.-					
28.	Špačková Anna, chalupnice	-	Lidmila	" 14/4	"
34.	Sladký František, cihlář	-	František	" 4/12	"
14.	Švörc Josef, truhlář	-	Marie	" ?	"
Na 2.škol.běh:					
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Barbora	" 30/5	1834
- Šk.r.1840-41.-					
9.	Štréblová Magdalena, selka	-	Magdalena	" 24/6	"
27.	Cyterák Jan, chalupník	-	Jan	" 17/7	"
Na 2.škol.běh:					
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	Jan	" 6/2	1835
4.	Palas Prentisek, domkář	-	Kateřina	" 3/4	"
- Šk.r.1841-42.-					
14.	Štrébl Tomáš, domkář	-	Anna	" 16/6	"
Na 2.škol.běh:					
17.	Doležal Jan, chalupník	-	Jan	" 14/2	1836
1.	Kalina Václav; mlynář	-	Matěj	" 23/3	"
12.	Heřmann Jan, šafář	-	Kateřina	" /7 let/	"
- Šk.r.1842-43.-					
6.	Bartoš František, domkář	-	Josef	" 7/7	"
Na 2.škol.běh:					
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	František	" 12/1	1837
20.	Matějka Jan, šenkýř	-	Jan	" 25/3	"

Z WOŘECHA.

Čp.	Rodiče:	- Šk.r.1843-44.-	Děti:		
13.	Rajšner František, kameník	-	František	narozen 26/7	1837
21.	Martínek Matěj, sedlák	-	Kateřina	" 3/9	"
13.	Pačevěd Martin, kovář	-	Marie	" 7/5	"
11.	Šindelář Matěj, domkář	-	Kateřina	" 22/11	"
Na 2.škol.běh:					
3.	Baloun Josef, domkář	-	Jan	" 10/6	1838
- Šk.r.1844-45.-					
35.	Landa Martin, domkář	-	Marie	" 10/7	"
6.	Bartoš František, domkář	-	Jan	" 26/7	"
24.	Doležal Jan, chalupník	-	Kateřina	" 7/9	"
17.	Doležal Fr. chal.	-	Marie	" 25/9	"
Na 2.škol.běh:					
20.	Matějka Jan, šenkýř	-	Václav	" 25/3	1839
13.	Pačevěd Martin, kovář	-	Matěj	" 3/4	"
25.	Kverka Jan, chalupník	-	Kateřina	" 4/5	"
- Šk.r.1845-46.-					
1.	Kalina Václav, mlynář	-	František	" 17/7	"
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	Antonín	" 19/1	1840
11.	Šindelář Matěj, domkář	-	Jan	" 20/12	1839
Na 2.škol.běh:					
24.	Doležal Jan, chalupník	-	Václav	" 26/4	1840
21.	Martínek Matěj, sedlák	-	Jan	" 7/5	"
- Šk.r.1846-47.-					
4.	Rajšner František, kameník	-	Marie	" 11/1	"
34.	Sladký František, cihlář	-	Josef	" 27/6	"
19.	Vorel Jan, půlsedlák	-	Marie	" 13/8	"
35.	Landa Martin, domkář	-	Václav	" 17/9	"
14.	Štrébl Tomáš, "	-	Kateřina	" 26/12	"
Na 2.škol.běh:					
12.	Folta Josef, oráč	-	Matěj	" 21/1	1841
13.	Baloun Jan, podruh	-	Josef	" 23/2	"
4.	Piala František, domkář	-	Josef	" 16/3	"
- Šk.r.1847-48:-					
36.	Los Josef, tesař	-	Jan	" 20/6	"
9.	Štrébl Josef, sedlák	-	Antonín	" 17/7	"
20.	Matějka Jan, šenkýř	-	Mario	" 19/8	"
18.	Koc Josef, panský poklasný	-	Magdalena	" 26/10	"
11.	Šindelář Matěj, domkář	-	Marie	" 14/11	"
Na 2.škol.běh:					
19.	Vorel Jan, chalupník	-	František	" 9/1	1842
24.	Doležal Jan, "	-	Anna	" 27/3	"
12.	Pikhartová Kateř., děvečka	-	Matěj	" 23/2	"

Z WORBECHA.

Čp.	Rodiče:	- Šk.r.1848-49.-	Děti:		
23.	Pafejta Václav, sedlák	-	Anna	narož.24/6	1842
13.	Padevěd Martin, kovář/pacht.-	-	Josef	" 5/8	"
35.	Landa Martin, domkář	-	Matěj	" 27/11	"
12.	Kotmelík Josef, oráč	-	Marie	" 24/12	"
27.	Hrdlička Matěj, krejčí	-	Barbora	" 21/10	"

Na 2.škol.běh:

3.	Balounová Jos.provd.Hofrichtr.-	Josef B.	"	16/1	1843
----	---------------------------------	----------	---	------	------

- Šk.r.1849-50.-

15.	Huňková Alžběta, děvečka	-	František	" 3/10	"
-----	--------------------------	---	-----------	--------	---

Na 2.škol.běh:

11.	Šindelář Matěj, domkář	-	Josef	" 7/2	1844
12.	Špirit Jan, oráč	-	Marie	" 17/5	"

- Šk.r.1850-51.-

4.	Piala František, domkář	-	Jan	" 6/7	"
35.	Landa Martin, domkář	-	Jan	" 20/8	"
6.	Bartoš František, domkář	-	Marie	" 30/9	"

Na 2.škol.běh:

17.	Doležal František, půlsedlák	-	Anna	" 10/1	1845
9.	Štrébl Josef, sedlák	-	Lidmila	" 14/2	"

- Šk.r.1851-52.-

6.	Čuba Jan, poáruh	-	Marie	" 29/3	"
36.	Hrdlička Matěj, mistr krejč.-	-	Josef	" 3/6	"
5.	Baloun Jan, poáruh	-	Anna	" 24/10	"
12.	Kotmelík Josef, panský oráč	-	Kateřina	" 17/11	"

Na 2.škol.běh:

19.	Vorel Jan, sedlák	-	Jan	" 6/2	1846
14.	Štrébl Tomáš, krantovník	-	Marie	" 24/3	"
25.	Kverka Jan, chalupník	-	Anna	" 6/5	"

- Šk.r.1852-53.-

24.	Doležal Jan, chalupník	-	Lidmila	" 18/8	"
33.	Piřt Jan, truhlář	-	Marie	" 21/10	"
4.	Piala František, domkář	-	Marie	" 24/11	"

Na 2.škol.běh:

15.	Huňková Alžběta, děvečka	-	Kateřina	" 12/1	1847
6.	Bartoš František, domkář	-	Anna	" 7/3	"
28.	Špaček Jan, chalupník	-	Josef	" 19/4	"

- Šk.r.1853-54.-

17.	Doležal František, krantov.	-	Alžběta	" 15/6	"
6.	Čuba Jan, nádeník	-	Anna	" 27/9	"
7.	Šuren Josef, krantovník	-	Josef	" 6/10	"
32.	Součková Marie, domkářka	-	František	" 31/12	"

Na 2.škol.běh:

Z OŘECHA.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>	<u>Děti:</u>			
16.	Hrdlička Matěj, krejčí	Marie	narož. 19/1	1848	
3.	Balounová Kateřina, děvečka	Matěj	" 26/1	"	
19.	Vorel Jan, krantovník	Josef	" 6/2	"	
12.	Špirit Jan, oráč	Anna	" 1/3	"	
- Šk.r. 1854-55.-					
33.	Piřt Jan, truhlář	Jan	" 15/11	"	
21.	Martínek Matěj, krantovník	Josef	" 27/12	"	
Na 2. škol. běh:					
37.	Los Josef, tesař	Josef	" 11/3	1849	
12.	Raboch Josef, poklasný	František	" 21/3	"	
- Šk.r. 1855-56.-					
4.	František Píala, domkář	Antonín	" 13/6	"	
32.	Lidmila Balounová, podruh.	Kateřina	" 21/6	"	
6.	František Bartoš, domkář	Antonín	" 28/6	"	
11.	Matěj Šindelář, domkář	Lidmila	" 21/10	"	
38.	Vojtěch Hofrichter, podruh	Marie	" 28/11	"	
Na 2. škol. běh:					
22.	Tomáš Štrébl, krantovník	Barbora	" 31/1	1850	
3.	Josef Baloun, domkář	Marie	" 14/2	"	
12.	Jan Špirit, oráč	Jan	" 1/5	"	
1.	Václav Kalina, mlynář	Josef	" 25/5	"	
22.	Jan Kubata, krejčí	Anna	" 24/6	"	
- Šk.r. 1856-1857.-					
29.	Matěj Hrdlička, krejčí	Václav	" 7/4	"	
Na 2. škol. běh:					
25.	Jan Kverka, krantovník	Marie	" 1/6	1851	
21.	Matěj Martínek, "	Matěj	" 6/6	"	
?	Jan Piřt, truhlář	Josef	" 19/6	"	
?	Antonín Hroník, domkář	Anna	" 29/7	"	
- Šk.r. 1857-58.-					
6.	Josef Šuran, krantovník	Antonie	" 23/12	"	
Na 2. škol. běh:					
29.	Václav Hrdlička, krantovník	Václav	" 30/3	1852	
4.	František Píala, domkář	František	" 4/6	"	
37.	Josef Los, tesař	Marie	" 18/6	"	
30.	Václav Baloun, zedník	Marie	" 17/6	"	
13.	Bouček Matěj, šafář	Anna	" 31/6	"	
- Šk.r. 1858-59.-					
35.	Antonín Šiekr, obuvník	Terezie	" 12/9	"	
22.	Štrébl Tomáš, domkář	Jan	" 7/10	"	
1.	Kalina Václav, mlynář	Antonie	" 20/11	"	
35.	Gut František, podruh	Marie	" 10/1	"	

Z Ořecha.

Čp.	Rodiče:	- Šk.r.1859-60.- Na 2.škol.běh.	Děti:		
3.	Baloun Josef, obuvník	-	Anežka	narož.29/1	1854
5.	Souček Josef, truhlář	-	Marie	" 24/4	"
19.	Vorel Jan, kruntovník	-	Antonín	" 14/5	"
18.	Válek Štěpán, krejčí	-	Antonie	" 21/4	"
- Šk.r.1860-61.-					
25.	Kverka Jan, kruntovník	-	Václav	" 18/10	"
Na 2.škol.běh.					
28.	Tomáš Jirotko, učitel	-	Vilemína	" 16/2	1855
35.	Štekr Antonín, obuvník	-	Kateřina	" 21/4	"
1.	Kalina Václav, mlynář	-	Václav	" 25/4	"
29.	Hrdlička Václav, kruntovník	-	Antonie	" 4/5	"
- Šk.r.1861-62.-					
15.	Novotný Václav, pastýř	-	Josef	" 28/7	"
6.	Bartoš František, domkář	-	Václav	" 11/9	"
33.	Pišt Jan, domkář	-	Antonín	" 1/10	"
6.	Hroník Antonín, domkář	-	František	" 2/12	"
14.	Kubata Jan, krejčí	-	Barbora	" 27/12	"
7.	Šuran Josef, rolník	-	Marie	" 22/1	"
13.	Bouček Matěj, "	-	Marie	" 4/11	"
Na 2.škol.běh:					
3.	Baloun Josef, obuvník	-	Kateřina	" 6/3	1856
18.	Válek Štěpán, krejčí	-	Anna	" 5/6	"
- Šk.r.1862-63.-					
25.	Kverka Jan, rolník	-	Barbora	" 10/12	"
28.	Tomáš Jirotko, učitel	-	Karolina	" 19/12	"
Na 2.škol.běh:					
29.	Hrdlička Václav, rolník	-	Josef	" 4/1	1857
3.	Baloun Václav, domkář	-	Jan	" 8/5	"
1.	Kalina Václav, mlynář	-	František	" 27/6	"
- Šk.r.1863-64.-					
3.	Baloun Václav, zedník	-	Jan	" 8/5	"
1.	Kalina Václav, mlynář	-	František	" 27/6	"
28.	Chalupa Petr, kolář	-	Marie	" 20/8	"
"	Michalková Terezie, služebná	-	Jan	" 16/9	"
32	Hrdličková Kateřina, "	-	Anna	" 18/9	"
36	Rostočil František, sedlák	-	Josef	" 15/11	"
Na 2.škol.běh:					
13.	Bouček Matěj, rolník	-	Matěj	" 21/2	1858
28.	Malý Josef, nádeník	-	Lidmila	" 3/3	"
6.	Los Josef, tesař	-	Antonie	" 28/5	"
- Šk.r.1864-65.-					
12.	Rys Václav, nádeník	-	Barbora	" 15/9	"

Z Ořecha.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>	<u>Děti:</u>			
29.	Hrdlička Václav, rolník	- František	narož. 10/10	1858	
?	Kratinová Lidmila, nádenice	- Marie	" 5/11	"	
5.	Souček Josef, truhlář	- Josef	" 21/12	"	
Na 2. škol. běh:					
1.	Kalina Václav, mlynář	- Karel	" 27/3	1859	
27.	Klein Matěj,	- Antonie	" 30/3	"	
12.	Leďvina Václav, kolář	- Anna	" 9/4	"	
3.	Baloun Josef, švec	- Magdalena	" 10/5	"	
35.	Baloun Václav, zedník	- Josef	" 31/5	"	
- Šk. r. 1865-66. -					
28.	Michálková Terezie, nádenice	Anna	" 25/9	"	
"	Hofrichter Josef, nádeník	Josef	" 13/12	"	
Na 2. škol. běh:					
38.	Tomáš Jirotko, učitel	- Marie	" 22/1	1860	
16.	Rostočil František, sedlák	- Marie	" 8/4	"	
27.	Cyterák Václav, rolník	- Anna	" 20/7	"	
- Šk. r. 1866-67. -					
7.	Šuran Josef, rolník	- František	" 19/9	"	
29.	Hrdlička Václav, rolník	- Marie	" 3/10	"	
6.	Hroník Antonín, domkář	- Marie	" 6/10	"	
Na 2. škol. běh:					
12.	Šadecký Jan, šafář	- Marie	" 2/2	1861	
1.	Kalina Václav, mlynář	- Eduard	" 3/6	"	
13.	Bouček Matěj, rolník	- Anežka	" 2/7	"	
- Šk. r. 1867-68. -					
27.	Citerák Václav, rolník	- Antonie	" 2/10	"	
34.	Derfler Josef, cihlář	- Josef	" 25/11	"	
Na 2. škol. běh:					
28.	Hofrichter Josef, nádeník	- Matěj	" 18/2	1862	
3.	Baloun Josef, švec	- Alžběta	" 21/2	"	
15.	Huněk Josef, slouha	- Marie	" 4/9	"	
23.	Holeček František, rolník	- František	" 28/9	"	
7.	Šuran Josef, rolník	- Anna	" 3/12	"	
- Šk. r. 1868-69. -					
6.	Hroník Antonín, domkář	- Antonín	" 10/8	"	
3.	Huněk Václav, cestář	- Jan	" 3/8	1863	
Na 2. škol. běh:					
13.	Švarc Josef, kovář	- Marie	" 23/3	1864	
- Šk. r. 1869-70. -					

/Školní rok 1868-69 byl posledním se dvěma školními běhy. Dále pak zápis žáků do první třídy byl reorganisován tak, že přijímání byli žáci až po dokonaném 6tém roce svého věku. V důsledku toho pro školní r. 1869-70 nebyli žádní noví žáci zapísáni./

Z Ořechu.

Čp. Rodiče: - Šk.r.1870-71.-

30. Michálek Jan, podruh	-	František naroz.	18/3	1864
26. Rostočil František, sedlák	-	Anna	" 27/9	"
2. Malý František, hajný	-	Josef	" 16/10	"
30. Jirát František, rolník	-	Lidmila	" 2/11	"
3. Baloun Jan, švec	-	František	" 5/11	"
23. Matějka Václav, rolník	-	Josef	" 6/11	"

- Šk.r.1871-72.-

16. Huněk Václav, cestář	-	Majdalena	" 20/7	1865
30. Michálek Jan, nádeník	-	Josef	" 30/7	"
3. Baloun Josef, švec	-	Terezie	" 11/10	"
20. Rostočil František, sedlák	-	František	" 19/10	"

- Šk.r.1872-73.-

30. Hroník Jan, domkář	-	Lidmila	" 3/6	1866
3. Baloun Jan, švec	-	Kateřina	" 8/6	"

- Šk.r.1873-74.-

24. Doležal Jan, rolník	-	Antonín	" 17/9	"
6. Bartoš František, švec	-	Anna	" 29/12	"
2. Malý František, hajný	-	Marie	" 12/6	1867
8. Prchal Josef, domkář	-	Josef	" 13/7	"

- Šk.r.1874-75.-

6. Hroník Antonín, domkář	-	Alžběta	" 26/11	1868
28. Špaček Josef, rolník	-	Josef	" 12/12	"
36. Sochor Martin, řezník	-	Jan	" 18x1	"
37. Huněk Václav, cestář	-	Marie	" 3/4	"
18. Bláhová Marie, děvečka	-	Josef	" 14/4	"
23. Matějka Václav, rolník	-	Karel	" 19/4	"
18. Baloun Josef, švec	-	Antonie	" 2/5	"
30. Jirát František, rolník	-	Marie	" 26/9	"

- Šk.r.1875-76.-

3. Baloun Jan, domkář	-	František	" 24/11	"
4. Bartoš František, švec	-	Kateřina	" 26/11	"
18. Raišner František, kameník	-	Václav	" 29/11	"
7. Šuran Josef, rolník	-	Josef	" 6/1	1869
12. Šindelář Jan, zedník	-	Marie	" 5/2	"
3. Procházka Václav, kovář	-	Václav	" 6/5	"
28. Špaček Josef, rolník	-	Josef	" 21/10	"

Ze Zbuzan.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>	<u>- Šk.r.1816-17.-</u> <u>Na 2.škol.běh.</u>	<u>Děti:</u>
19.	Souček Václav, švec	-	Alžběta naroz. 2/10 1810
18.	Sojka Josef, sedlák	-	Josef " 17/10 "
<u>- Šk.r.1817-18.-</u>			
6.	Jirát Josef, půlsedlák	-	Anna " 16/5 1811
<u>Na 2.škol.běh:</u>			
11.	Hlaváček Ján, domkář	-	Marie " 9/10 "
1.	Jirát Václav, sedlák	-	Franc " 19/11 "
8.	Hlaváček Václav, kovář	-	Štěpán " 22/12 "
<u>- Šk.r.1818-19.-</u>			
12.	Válek Josef, sedlák	-	Alžběta " 24/5 1812
19.	Souček Václav, švec	-	Alžběta " 10/2 1813
17.	Kozák Josef, sedlák	-	Alžběta " 13/2 "
18.	Sojka Josef, "	-	Marie " 7/3 "
2.	P.Ant.Kilich, dohlížitel šk.	-	Aloizie " 17/7 "
<u>- Šk.r.1819-20.-</u>			
1.	Jirát Václav, sedlák	-	Josef " 11/9 "
<u>- Šk.r.1820-21.</u>			
6.	Jirát Josef, půlsedlák	-	Veronika " 30/12 1814
12.	Válek Josef, sedlák	-	Josef " 15/12 "
13.	Novák František, půlsedlák	-	Alžběta " 7/10 "
25.	Kohlík Tomáš, domkář	-	Anna " 19/5 "
<u>Na 2.škol.běh:</u>			
1.	Jirát Václav, sedlák	-	Kateřina " 14/5 1815
17.	Kozák Josef, "	-	Marie " 22/2 "
18.	Sojka Josef, "	-	František " 5/5 "
<u>- Šk.r.1821-22.-</u>			
<u>Na 2.škol.řok:běh:</u>			
29.	Kohlík Jakub, chalupník	-	Marie " 21/2 1816
<u>- Šk.r.1822-23.-</u>			
28.	Pavelka František, domkář	-	Josef " 16/7 "
26.	Kolman Ján, půlsedlák	-	Václav " 23/8 "
16.	Snopek Ján, mistr ševcovský	-	Václav " 16/12 "
<u>Na 2.škol.rok:</u>			
1.	Jirát Václav, sedlák	-	Josef " 3/1 1817
12.	Válek Josef, "	-	Kateřina " 15/1 "
13.	Novák František, půlsedlák	-	Kateřina " 22/4 "
17.	Kozák Josef, sedlák	-	Barbora " 22/4 "
<u>- Šk.r.1823-24.-</u>			
19.	Souček Václav, švec	-	Barbora " 8/6 "
3.	Jirát Matěj, sedlák	-	Josef " 19/7 "

ZE ZBUZAN.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče.</u>	<u>Děti:</u>		
18.	Sojka Josef, sedlák	- Kateřina	narozen 28/9	1817
	Na 2. škol. běh:			
6.	Jirát Josef, půlsedlák	- Josef	" 1/11	"
	- Šk. r. 1824-25.-			
29.	Kohlík Jakub, chalupník	- Kateřina	" 15/8	1818
26.	Kolman Jan, půlsedlák	- Ján	" 14/9	"
1.	Jirát Václav, sedlák	- Marie	" 23/9	"
16.	Snopek Ján, švec	- Anna	" 6/11	"
	Na 2. škol. běh:			
4.	Kohlík Tomáš, domkář	- Františka	" 12/1	1819
12.	Válek Josef, sedlák	- Antonie	" 20/1	"
13.	Novák Franc, půlsedlák	- Ján	" 13/5	"
	- Šk. r. 1825-26.-			
17.	Kozák Josef, sedlák	- František	" 12/9	"
3.	Jirát Matěj,	- František	" 10/10	"
	dv., Marie	"	"	"
	Na 2. škol. kurs:			
6.	Jirát Josef, půlsedlák	- Alžběta	" 26/11	"
	- Šk. r. 1826-27.-			
24.	Kosteletický Josef, domkář	- Marie	" 31/8	1820
19.	Karhan Jan, švec	- Matěj	" 19/3	"
25.	Cyteráková Marie, podruhně	- Kateřina	" 10/5	"
29.	Kohlík Jakub, chalupník	- Václav	" 23/9	"
26.	Kolman Jan, chalupník	- Marie	" 31/8	"
16.	Snopek Jan, švec	- Matěj	" 29/12	"
	- Šk. r. 1827-28.-			
3.	Jirát Matěj, sedlák	- Václav	" 30/11	1821
10.	Kohlík Václav, krejčí	- Anna	" 31/12	"
	Na 2. škol. běh:			
6.	Jirát Josef, půlsedlák	- Marie	" 26/4	1822
	- Šk. r. 1828-29.-			
29.	Kohlík Jakub, chalupník	- Magdalena	" 16/8	"
24.	Kosteletický Josef, domkář	- Kateřina	" 29/8	"
	Na 2. škol. běh:			
13.	Novák František, půlsedlák	- Marie	" 21/9	"
16.	Snopek Jan, švec	- Josef	" 10/1	1823
26.	Kolman Jan, půlsedlák	- Josef	" 19/3	"
8.	Hlaváček Josef, tovaryš	- Anna	" /9 let	"
	- Šk. r. 1829-30.-			
22.	Karhan Jan, švec	- Anna	" 17/6	"
4.	Kohlík Tomáš, domkář	- Marie	" 18/7	"
10.	Kohlík Václav, krejčí	- Josef	" 9/8	"

ZE ZBUZAN.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>	<u>Děti:</u>		
3.	Jirát Matěj, sedlák	- Matěj	narož. 20/10	1823
1.	Jirát Václav, "	- Magdalena	" 31/12	"
- Šk.r. 1830-31.-				
18.	Josef Sojka, sedlák	- Marie	" 13/8	1824
13.	Novák František, půlsedlák	- Magdalena	" 14/12	"
Na 2. škol. běh:				
16.	Snopek Jan, švec	- František	" 27/1	1825
5.	Peřstl František, podruh	- František	" 26/3	"
- Šk.r. 1831-32.-				
8.	Hlaváček Josef, tovaryš	- Kateřina	" 22/12	1824
Na 2. škol. běh:				
19.	Sojka Jiří, podruh	- František	" 24/1	1826
25.	Turecký Antonín, domkář	- Magdalena	" ?	"
- Šk.r. 1832-33.-				
5.	Kuchař Václav, podruh	- Josef	" 28/2	1825
1.	Jirát Václav, sedlák	- Matěj	" 19/8	1826
23.	Jirát František, "	- Jan	" 29/8	"
7.	Panoš Václav, šenkýř	- Václav	" 26/9	"
24.	Kostelecký Josef, domkář	- Alžběta	" 14/10	"
Na 2. škol. běh:				
13.	Novák František, půlsedlák	- Josef	" 7/3	1827
8.	Hlaváček Matěj, kovář	- Anna	" 23/1	"
16.	Snopek Jan, švec	- Jan	" 10/3	"
22.	Pavelková Kateřina, děvečka	- Tomáš	" 8/5	"
- Šk.r. 1833-34.-				
Na 2. škol. běh:				
25.	Turecký Antonín, domkář	- Anna	" 13/5	1828
- Šk.r. 1834-35.-				
1.	Jirát Václav, sedlák	- Anna	" 20/7	"
6.	Jirát Josef, půlsedlák	- Jan	" 23/10	"
Na 2. škol. běh:				
7.	Panuš Václav, šenkýř	- Kateřina	" 12/1	1829
10.	Kohlík Václav, krejčí	- Matěj	" 17/2	"
8.	Hlaváček Matěj, kovář	- Marie	" 5/5	"
16.	Snopek Jan, švec	- Marie	" 25/3	"
- Šk.r. 1835-36.-				
9.	Procháska Matěj, domkář	- Tomáš	" 26/8	"
20.	Souček Matěj, sedlák	- Kateřina	" 29/11	"
- Šk.r. 1836-37.-				
24.	Kostelecký Josef, domkář	- Matěj	" 2/8	1830
17.	Hlaváček Josef, sedlák	- Marie	" 4/9	"

Ze ZBUZAN.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>	<u>Na 2. škol. běh:</u>	<u>Děti:</u>		
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Anna	narož. 18/4	18 31
23.	Jirát František, sedlák	-	Anna	" 25/4	"
29.	Kohlík Jakub, chalupník	-	Jan	" 14/7	"
- Šk. r. 1837-38. -					
2.	Peřstl Karel, nádvorník	-	František	" 22/7	"
7.	Jirát Václav, sedlák	-	Jan	" 14/11	"
16.	Snopek Jan, švec	-	Václav	" 19/10	"
9.	Procházka Matěj, domkář	-	Alžběta	" 21/10	"
Na 2. škol. běh:					
12.	Dvorský Jan, sedlák	-	Josef	" 28/2	18 32
19.	Vais Václav, krejčí	-	Jan	" 20/5	"
17.	Hlaváček Josef, sedlák	-	Lidmila	" 24/5	"
19.	Bahenský Josef, podruh	-	Alžběta	" 27/1	"
- Šk. r. 1838-39. -					
20.	Souček Matěj, sedlák	-	František	" 4/12	"
Na 2. škol. běh:					
27.	Mareška Josef, švec	-	Anna	" 12/7	"
24.	Kostelecký Josef, domkář	-	Anna	" 25/3	18 33
21.	Formánek Matěj, půlsedlák	-	Marie	" 26/3	"
23.	Jirát František, sedlák	-	Marie	" 20/6	"
- Šk. r. 1839-40. -					
1.	Jirát Václav, sedlák	-	František	" 12/10	"
17.	Hlaváček Josef, "	-	Kateřina	" 19/10	"
Na 2. škol. běh:					
25.	Turecký Antonín, domkář	-	Marie	" 6/2	18 34
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Marie	" 7/2	"
9.	Procházka Matěj, domkář	-	Kateřina	" 9/3	"
- Šk. r. 1840-41. -					
2.	Peřtl František, nádvorník	-	Marie	" 13/2	"
19.	Vais Václav, krejčí	-	Anna	" 30/6	"
Na 2. škol. běh:					
1.	Jirát Václav, sedlák	-	Alžběta	" 30/1	18 35
14.	Švarc Josef, cihlář	-	Anna	" 26/2	"
8.	Hlaváček Matěj, kovář	-	Alžběta	" 27/2	"
23.	Jirát František, sedlák	-	Kateřina	" 1/5	"
17.	Hlaváček Josef, "	-	Anna	" 18/5	"
- Šk. r. 1841-42. -					
21.	Formánek Matěj, půlsedlák	-	Josef	" 30/9	"
5.	Jirát Matěj, domkář	-	Anna	" 19/6	"
Na 2. škol. běh:					
12.	Dvorský Jan, sedlák	-	Anna	" 29/3	18 36
14.	Bukner Bartoloměj, šafář	-	Kateřina	" 8 let	"
14.	Noháč František, oráč	-	Josef	" 8 "	"
- Šk. r. 1842-43. -					

Ze ZBUZAN.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>		<u>Děti:</u>		
9.	Procházka Matěj, domkář	-	Josef	narozen 25/10	1836
12.	Čtrnáctý Martin, krejčí	-	Marie	" 7/12	"
19.	Vais Václav, krejčí	-	Kateřina	" 20/12	"
Na 2. škol. běh:					
24.	Kostelecký Josef, domkář	-	Jan	" 8/5	1837
20.	Souček Matěj, půlsedlák	-	Anna	" 28/5	"
- Šk. r. 1843-44. -					
8.	Hlaváček Matěj, kovář	-	Veronika	" 21/8	"
23.	Jirát František, sedlák	-	Terezie	" 17/9	"
15.	Zderadička Jakub, slouha	-	Václav	" 16/9	"
Na 2. škol. běh:					
12.	Dvorský Jan, sedlák	-	Marie	" 6/4	1838
- Šk. r. 1844-45. -					
Na 2. škol. běh:					
27.	Mareška Josef, švec	-	Matěj	" 2/2	1839
9.	Procházka Matěj, domkář	-	Anna	" 14/4	"
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Josef	" 20/5	"
- Šk. r. 1845-46. -					
23.	Jirát František, sedlák	-	František	" 5/10	"
na 2. škol. běh:					
24.	Kostelecký Josef, domkář	-	Veronika	" 10/2	1840
19.	Vais Václav, krejčí	-	Marie	" 19/3	"
- Šk. r. 1846-47. -					
17.	Dvorský Jan, sedlák	-	František	" 22/7	"
22.	Jirát Josef, "	-	František	" 22/9	"
9.	Procházka Matěj, domkář	-	Anna	" 13/11	"
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Barbora	" 3/12	"
8.	Hlaváček Matěj, kovář	-	Štěpán	" 12/12	"
na 2. škol. běh:					
16.	Habětín Josef, krejčí	-	Josefka	" 13/7	"
- Šk. r. 1847-48. -					
28.	Pavelka Josef, švec	-	František	" 18/10	1841
14.	Noháč František, oráč	-	Anna	" 23/12	"
na 2. škol. běh:					
4.	Slášek Matěj, domkář	-	Marie	" 19/4	1842
- Šk. r. 1848-49. -					
19.	Vais Václav, krejčí	-	Alžběta	" 19/8	"
12.	Jirát František, sedlák	-	Kateřina	" 22/10	"
15.	Zderadička Jakub, slouha	-	Štěpán	" 7/12	"
5.	Kubata Jan, krejčí	-	Josef	" 11/2	1843
na 2. škol. běh:					
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Terezie	" 21/1	"
19.	Souček Matěj, sedlák	-	Václav	" 19/4	"

Ze ZBUZAN.

Čp.	Rodiče:	- Šk.r.1849-50.-	Děti:		
23.	Jirát František, sedlák	-	Magdalena naroz.	30/4	1843
9.	Procházka Matěj, domkář	-	František	" 12/7	"
6.	Jirát Josef, půlsedlák	-	Anna	" 15/7	"
22.	Jirát Josef, sedlák	-	Josef	" 6/10	"
14.	Bukner Bartoloměj, šafář	-	Magdalena	" 3/11	"
Na 2.škol.běh:					
27.	Mareška Josef, švec	-	Jan	" 12/5	1844
17.	Jirát František, sedlák	-	Josef	" 13/5	"
- Šk.r.1850-51.-					
6.	Jirát Josef, půlsedlák	-	Jan	" 17/6	"
5.	Jirát Matěj, domkář	-	František	" 27/6	"
28.	Pavelka Josef, domkář	-	Josef	" 12/8	"
22.	Jirát Josef, sedlák	-	Marie	" 15/11	"
19.	Vais Václav, krejčí	-	Magdalena	" 20/11	"
- Šk.r.1851-52.-					
14.	Bukner Bartoloměj, šafář	-	Václav	" 7/12	1845
na 2.škol.běh:					
6.	Jirát Josef, půlsedlák	-	Marie	" 23/3	1846
10.	Bukner Josef, podruh	-	Josef	" 21/5	"
11.	Pavelka Josef, podruh	-	Matěj	" 30/5	"
- Šk.r.1852-53.-					
12.	Jirát František, sedlák	-	Antonín	" 5/9	"
18.	Bořcha Josef, nádeník	-	Matěj	" 6/11	"
19.	Vais Václav, krejčí	-	Barbora	" 1/11	"
22.	Jirát Josef, sedlák	-	Kateřina	" 21/3	1847
na 2.škol.běh:					
11.	Folta Josef, oráč	-	Marie	" 28/5	"
- Šk.r.1853-54.-					
2.	Peřtl František, oráč	-	Kateřina	" 2/12	"
14.	Bukner Bartoloměj, šafář	-	Jan	" 7/12	"
?	Vais Josef, nádeník	-	Marie	" 27/4	"
na 2.škol.běh:					
27.	Mareška Josef, obuvník	-	Václav	" 15/5	1848
4.	Slášek Matěj, domkář	-	Magdalena	" 27/5	"
- Šk.r.1854-55.-					
1.	Jirát Václav, kruntovník	-	Antonie	" 4/6	"
9.	Procházka Matěj, domkář	-	Václav	" 14/12	"
na 2.škol.běh:					
17.	Jirát František, kruntovník	-	Majdalena	" 20/1	1849
19.	Vais Václav, krejčí	-	Terezie	" 30/4	"
- Šk.r.1855-56.-					
17.	Josef Pavelka, podruh	-	Tekla	" 31/8	"

Ze ZBUZAN.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>		<u>Děti:</u>			
29.	Václav Kohlík, kruntovník	-	Václav	narozen 28/9	1849	
26.	Marie Kolmanová, "	-	Majdalena	" 6/10	"	
	na 2. škol. běh:					
22.	Josef Jirát, kruntov.	-	Matěj	" 16/1	1850	
14.	Václav Klimeš, skoták	-	Anna	" 2/3	"	
	- šk. r. 1856-57. -					
29.	Václav Kohlík, krunt.	-	Matěj	" 16/11	"	
	na 2. škol. běh:					
4.	Matěj Slášek, domkář	-	Václav	" 24/3	1851	
20.	Jan Kohlík, obuvník	-	Marie	" 25/1	"	
3.	Václav Jirát, krunt.	-	Josef	" 3/4	"	
7.	Václav Panuš, šenkýř	-	Václav	" 22/6	"	
22.	Josef Jirát, krunt.	-	Václav	" 10/7	"	
	- šk. r. 1857-58. -					
5.	Josef Weis, nádeník	-	František	" 10/10	"	
6.	Josef Jirát, krunt.	-	Kateřina	" 22/12	"	
23.	Štěpán Válek, krejčí	-	Josef	" 5/3	1852	
	- šk. r. 1858-59. -					
10.	Kohlík Václav, krejčí	-	Marie	" 24/8	"	
2.	Šípek Václav, krunt.	-	Marie	" 1/9	"	
29.	Kohlík Václav, "	-	Anna	" 20/10	"	
	na 2. škol. běh:					
12.	Jirát František, krunt.	-	dv. Alžběta	" 16/2	1853	
			Anežka	"		
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Josef	" 4/4	"	
27.	Mareška Josef, obuvník	-	František	" 9/4	"	
2.	Kotmelík Josef, oráč	-	Anna	" 29/8	"	
	- šk. r. 1859-60. -					
3.	Jirát Václav, krunt.	-	Kateřina	" 28/11	"	
	na 2. škol. běh:					
5.	Weis Josef, nádeník	-	Matěj	" 1/2	1854	
29.	Kohlík Václav, krunt.	-	Jan	" 13/5	"	
6.	Jirát Josef, "	-	Alžběta	" 2/6	"	
	- šk. r. 1860-61. -					
	na 2. škol. běh:					
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	Antonín	" 19/4	1855	
	- šk. r. 1861-62. -					
	Ø					
	- šk. r. 1862-63. -					
	na 2. škol. běh:					
29.	Kohlík Václav, rolník	-	Anežka	" 21/3	1857	
14.	Procházka Josef, zedník	-	Majdalena	" 14/5	"	

Ze ZBUZAN.

<u>Čp.</u>	<u>Rodiče:</u>	<u>- Šk.r.1863-64.-</u>	<u>Děti:</u>		
3.	Jirát Václav, rolník	-	Marie	narož.26/9	1857
	na 2.Škol.běh:				
15.	Procházka Josef, zedník	-	Marie	"	25/2 1858
26.	Jirát Josef, rolník	-	Josef	"	30/3 "
14.	Jeřábek Matěj, čeledín	-	Kateřina	"	19/5 "
16.	Snopek Josef, švec	-	Jan	"	23/6 "
		<u>- Šk.r.1864-65.-</u>			
3.	Jirát Václav, rolník	-	Anna	"	30/11 "
	na 2.Škol.běh:				
17.	Chalupa Petr, kolář	-	František	"	13/1 1859
1.	Jirát Jan, rolník	-	Marie	"	3/3 "
15.	Procházka Josef, zedník	-	Kateřina	"	19/5 "
17.	Vraný Matěj, truhlář	-	Marie	"	9/9 "
		<u>- Šk.r.1865-66.-</u>			
8.	Veselý Jan, kovář	-	Matěj	"	29/10 "
	Na 2.Škol.běh:				
21.	Bachor František, rolník	-	Marie	"	9/3 1860
7.	Panuš Václav, šenkýř	-	František	"	24/4 "
18.	Sojka Matěj, rolník	-	František	"	29/4 "
20.	Souček František, rolník	-	Majdalena	"	22/7 "
		<u>- Šk.r.1866-67.-</u>			
14.	Procházka Josef, zedník	-	Anna	"	25/10 "
17.	Chalupa Petr, kolář	-	Václav	"	9/11 "
	na 2.Škol.běh:				
4.	Slášek Matěj, domkář	-	Kateřina	"	9/1 1861
17.	Vraný Matěj, truhlář	-	Karel	"	17/4 "
16.	Snopek Josef, švec	-	Josef	"	19/5 "
1.	Jirát Jan, rolník	-	Anna	"	16/6 "
		<u>- Šk.r.1867-68.-</u>			
1.	Jeřábek Matěj, čeledín	-	Václav	"	21/9 "
	na 2.Škol.běh:				
26.	Kolman Josef, rolník	-	Anežka	"	13/1 1862
4.	Slášek Matěj, domkář	-	Jan	"	12/5 "
18.	Sojka Matěj, rolník	-	Josef	"	10/9 "
20.	Souček František, rolník	-	Anežka	"	30/12 "
17.	Vraný Matěj, truhlář	-	Václav	"	14/4 1863
1.	Jirát Jan, rolník	-	Anna	"	15/6 1861
16.	Snopek Josef, švec	-	Marie	"	16/5 1863
15.	Zderadička Václav, slouha	-	Marie	"	12/6 "
26.	Kolman Josef, rolník	-	Antonín	"	2/7 "
17.	Chalupa Petr, kolář	-	Anežka	"	2/7 "
		<u>- Šk.r.1868-69.-</u>			
19.	Vais Jan, krejčí	-	Václav	"	14/11 "
	Na 2.běh:				
6.	Slášek Matěj, domkář	-	Anežka	"	6/2 1864
2.	Pörstr Matěj, čeledín	-	František	"	19/3 "

Ze ZBUZAN.

- Šk.r.1869-70.-

Pro tento školní rok odpadl zápis dětí poprvé do školy přicházejících, a sice v důsledku reorganisace školní docházky nejmladších, které nadále budou přijímány až po dokonaném šestém roce věku, a sice už jen jednou v roce - vždy na počátku školního roku.

Čp.	Rodiče:	- Šk.r.1870-71.-	Děti:	
18.	Jeřábek Matěj, nádvorník	-	František	naroz. 2/6 1864
1.	Jirát Jan, rolník	-	Antonín	" 12/8 "
5.	Jirát Antonín, švec	-	František	" 6/10 "
15.	Zderadička Václav, pastýř	-	Jan	" 27/11 "

- Šk.r.1871-72.-

11.	Chalupa Petr, kolář	-	Lidmila	" 13/9 1865
8.	Hlaváček Štěpán, kovář	-	Lidmila	" 6/11 "
18.	Sojka Matěj, rolník	-	Matěj	" 26/11 "
17.	Brány Matěj, truhlář	-	Alžběta	" 27/11 "

- Šk.r.1872-73.-

20.	Souček František, rolník	-	František	" 6/12 "
10.	Kohlík Matěj, domkář	-	Marie	" 21/2 1866
4.	Slášek Matěj, "	-	Jan	" 29/4 "
5.	Jirát Antonín, "	-	Lidmila	" 11/5 "

- Šk.r.1873-74.-

15.	Zderadička Václav, pastýř	-	František	" 10/10 "
1.	Jirát Jan, rolník,	-	Matěj	" 20/7 "
20.	Souček František, rolník	-	Antonín	" 6/8 1867

- Šk.r.1874-75.-

19.	Vais Jan, krejčí	-	Alžběta	" 16/2 1868
13.	Štefan Josef, nádeník	-	František	" 13/5 "
11.	Chalupa Petr, kolář	-	Antonín	" 15/5 "
8.	Hlaváček Štěpán, kovář	-	Marie	" 2/6 "
5.	Jirát Antonín, švec	-	Anna	" 20/6 "

- Šk.r.1875-76.-

20.	Souček František, rolník	-	Alžběta	" 14/1 1869
15.	Zderadička Václav, pastýř	-	Kateřina	" 7/2 "
16.	Snopek Josef, obuvník	-	Anna	" 19/3 "
9.	Procházka Tomáš, domkář	-	Alžběta	" 16/11 "
26.	Kolman Josef, rolník	-	Marie	" 29/12 "
4.	Slášek Matěj, domkář	-	Anna	" 22/2 1870

Z přiskolených obcí:

Do ořešské školy docházely děti kromě ořešských a zbu-
zanských také: z Řeporyjí, z Ohrady, ze Zad. Kopaniny, ze Zmr-
zlíka, z Chejnic, z Jinočan, z Chrástán, z Třebonic, z Mire-
šic a z Chabů.

Jejich počet vždy do 1. škol. roku zapsaných činil:

Škol. rok:	Řep.	Ohr.	Kop.	Zmr.	Chej.	Jin.	Chr.	Tře.	Mir.	Chab.
1810-11:	4		4		2	1				
1811-12:	4		2	2	5	4				
1812-13:	5		4	1	1					
1813-14:	4		3	1	10	4				
1814-15:	6		3		5	5				
1815-16:	6		1	1	4	1				
1816-17:	6		6	1	4	9				
1817-18:	5			1	7	3				
1818-19:	7		3			1				
1819-20:	6				7	6	4	5		
1820-21:	4	2		1	4	4	6	3	4	1
1821-22:	9		2		4	6	3			
1822-23:	4	3	1	1	7	4	5	4		
1823-24:	5	1	5		5	2	8	1		
1824-25:	4	1	4		8	4	2	3	1	
1825-26:	12		1	1	5	1	2	6		
1826-27:	8			2	5	2	5	3		
1827-28:	6	3	2	1	8	3	4	4	1	
1828-29:	13			2	6	2	3	4		
1829-30:	8	1			3	3	3	3	2	1
1830-31:	6	1	2			3	8	4	1	1
1831-32:	11	1	1	1	5	5	2	3	2	2
1832-33:	4		3	3	4	6	6	3	1	
1833-34:	7	1	2	2	6		9	5		2
1834-35:	7		1	2	10	1	8	3	1	1
1835-36:	6	1	3		5	1	11	4		2
1836-37:	8	1	3	3	5	5	2	4		
1837-38:	9	3	1	2	5	7	6	2	2	
1838-39:	3	1	3	3	4	2	5	7		
1839-40:	8	1	1	1	9	4	7	5	1	
1840-41:	3	3	2	1	6	3	2	3		
1841-42:	9	1	2		4	5	6	2		
1842-43:	6	3	4	2	4	2	6	7	2	
1843-44:	6	1	3	1	4	3	6	6		
1844-45:	6	1	3	2	9	3	7	6		
1845-46:	5	1	3		5	3	6	10		
1846-47:	8	1	6	1	3	1	8		1	
1847-48:	11	1	3	1	9	3	4	4		
1848-49:	6	2	3	1	3	5	3	5		
1849-50:	10	2	4	1	4	3	2	5		1
1850-51:	10	3	2	1	4	2	8	9		
1851-52:	5	1	3	2	4	5	6	7		
1852-53:	7	4	3	1	5	3	5	5		1
	8	2	4	1	8	3				

Škol.rok:	Řep.	Ohr.	Kop.	Zar.	Chaj.	Jin.	Chr.	Tře.	Mir.	Chaby
1853-54:	14	-	4	1	8	5	2	7	-	1
1854-55:	12	1	5	1	7	4	3	7		
1855-56:	11	6	2		12	5	6	7	1	1
1856-57:	8	4	5	1	5	3	2	6		1
1857-58:	9	3	2	2	13	8	10	5		2
1858-59:	4	2	2	2	<u>odškol.</u>	1	7			
1859-60:	7	2	1	1		4	6	4		
1860-61:	10	4	2	2		4	8	7		1
1861-62:	9	1	3			5	10	5	1	1
1862-63:	7	2	2	2		9	8	6		2
1863-64:	11		4			4	12	7		1
1864-65:	10	2	4	1		3	14	6		3
1865-66:	7		2	1		5	11	9		1
1866-67:	12		6	1		5	<u>odškol.</u>			1
1867-68:	16	2	4	1		9		13		3
1868-69:	10		4	1		4		3	1	1
1869-70:	Zápis do 1ho škol.roku až p o šesti letech věku									
1870-71:	4		3			4		5		
1871-72:	9	1		1		2		8		
1872-73:	8		2	3		4		<u>odškol.</u>		
1873-74:	14	2	5	1		4				
1874-75:	10	2	1	2		2			2	
1875-76:	8	1	4			1				

Ústř. arch. min. vn.
v Praze III.

Rakovnický kraj.

ŠKOLNÍ PASSE.

/Výkazy jednotlivých škol z celého kraje vá-
zané do knihy s polokoženou vazbou./

Verzeichnis

der Schulfähigen Kinder bei der W o r z e c h e n Schule
der Herrschaft Chrastian. - Vom Jahre 1 7 9 1 .

Katholische:	Worzech		I. Kopanina		II. Smrslík		III. Řepoř.		IV. Zbusan	
	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.
Elf Jährige	2	1	1	1			2	1		1
10 "	2		1	1	2	1	2	1	2	1
9 "	3	2	2	2	1		3	2	2	
8 "	4	2	4	2	2		4	2	1	
7 "	1	1	2			1	2	1	1	
6 "	3	2	2	3			3	2		1
zusammen	15	8	12	9	5	2	16	9	6	3

	V. Strzebonitz		VI. Mireschitz		VII. Chrastian	
	K.	M.	K.	M.	K.	M.
Elf Jährige		1			2	1
10 "	1				1	2
9 "	2		1		3	2
8 "	1	1		1	4	4
7 "	1	2			2	2
6 "	2		1		5	3
zusammen	7	4	2	1	17	14

Summarium:

	K.	M.
Worzech	15	8
Kopanina	12	9
Smrslík	5	2
Řepoř.	16	9
Zbusan	6	3
Strzebonitz	7	4
Mireschitz	2	1
Chrastian	17	14
	80	50.

Ergibt sich der Zahl
der Schulfähigen
Kinder ... 130

/překl.:

K Wořešské škole přísluší
podle matrik 219 dětí.

Chejnice do Tachlovic,
Choteč do Třebotova,
Wohrada a Nová Ves do Jinonic,
Chaby do Stodálek.

Chrástčany - Třebonice - Jino-
čany - Mirešice - Dušníky:

Školu postaviti.

U Č I T E L S T V O

o ř e š s k é š k o l y .

Až do zavedení pamětních knih, t.j. do r.1812. nebyl uchován při ořešské škole písemný doklad o jejích bývalých učitelích. Kaplan Tomáš Vopička v pátrání po nich prošel farní matriky od jejich založení a našel tak jména některých bývalých ořešských "kantorů", uváděných tam buď jako kmotrů nebo svědků při křtech a svatbách, či ze zápisů týkajících se jejich vlastních rodin.

Učitel Josef Cyterák vřadu pamět. knihy na str.169. vypsal v přehledu objevené tak dávno vychovatele ořešské školy a doplnil je o další ještě postupně tam uvedené a také i z jinakých pramenů vyšetřené.- A tak zde máme - jak on v záhlaví tam nadpisuje s předcházejícím citátem: "Čtěme sami sebe, a pak nás i jiní etíi budou"- založený

" S e z n a m

všech říd.učitelů a podučitelů, kteří na Ořešské škole působili od dob nepamětných až do doby nynější, pokud se jich dopátrati mohl, pro věčnou jich pamět zhotovil Josef Cyterák podučitel tamže r. 18 26/8 80. - Tento seznam byl později doplňován o jména učitelů příšlých sem v dalších třiceti létech /až do r.1911 1/2./ - Uvádíme ho:

Řídící učitelé

Mladší učitelové

Matěj Wagner r.1684. /viz matriku, správně Vojtěch Majer/
Jan Český r.1717 - 1729

Frant. Brunhofer r.1732
/za učitele do Libně/.

Jiří Novotný r.1750 odešel do
Železné za učitele.

Václav Hostounský r.1754.

Frant. Brunhofer se vrátil do
Ořechu a zde zemřel 1765.

Frant. Brunhofer syn předešlého
r.1765-.

Josef Veselý r.1777 - 1814 kdy
zemřel v Ořechu, byv zde
36 r. 1 m. a 23 dní učitelem,
jsa stár 73 let.

Matěj Jírotka r.1814 až do roku
1853, kdy zemřel v Ořechu,
jsa stár 67 let, byv 47 let učitelem.

Tomáš Jírotka r.1854.
Slavil r.1886 padesátileté
Jubileum.
R.1889 šel ku své žádosti
na odpočinek po 53 letech
zdárné činnosti, jsa tělesně
i duševně zráv a silen!
Dne 9.března 1904 zemřel
po krátké nemoci ve věku
88 let na Smíchově.

Tehdy nebylo žádných
neb škola byla jednotřídí.

Josef Lebr r.1803 ze Železný
snad do r.1805.

Frant. Lacher r.1805 ze Stodálek
do r.1806.

Matěj Jírotka r.1806 ze Středokluk
do r.1814.

Jan Strebl r.1814 - 1815.
Zemřel v Úněticích a byl
vyznamenán zl.záslužným křížem.

Josef Trnka - 1816-1822.

Josef Jírotka - 1823-1827.

Jan Mitera - 1828-1841 do
Újezda.

Tomáš Jírotka - 1842-1854
Uznání bronzovou medailí
po 53 leté službě.

Jan Smrž r.1854.

Martin Weinfurt 1854-1862
do Prahy, zemř. 30/3 90.

Šporcel Alois r.1863-1865,
nyní v Chrástanech.

Sádlo Václav r.1865-1866.

Josef Kmoníček 1866-1868, pak
úředník v Praze u banky
Slavie.

Karel Vítek, pak řídící
v Butovicích.

Frant. Kostka - co definitiv.

Prant. Šafránek co výpomoc.
 Marie Horáková "
 Škárský "
 Mokráček "

Josef Pelikán r.1876-1877 co
 výpomoc., nyní v Tachlo-
 vicích.

Jan Kalina r.1878 co výpomoc.
 nyní v Žirovnici co "

Josef Cyterák z Prahy r.
 1879-1886 co definitivní

Rudrik Fiala od r.1885/6 zat.
 z Prahy. r.1889 def.

Františka Bartlová z Prahy od
 24/2 1890 co výpomocná

Karel Samec z Prahy r.1890
 co zatímni podučitel.

Karel Rychtářik z Chejnic r.
 1890 co zat. podučitel.

Prant. Nachtman z Prahy,
 def.r.1895.

Jan Novák z Prahy zatím.r.1896,

Frant. Kalina " " r.1897.

Jindř. Jukl z Milevska,
 defin. r.1899. Od r.1910
 učitelem I.třídy

Josef Bezkočka def.uč.II.tř.
 ze Smíchova 1/2 1911.

Učitelé:

Cyterák Jos. od 1886/7 def.

Leop. Koubek z r.1889.

Karel Pinkas r.1890 def.

Karel Linka zatím.

Karel Pinkas defin.

Prant. Nachtman def.učit.

Olga Nezdarová, zatím.uč.

Karel Zářecký, " "

Albert Vyskočil " "

Vlad. Milinovský " "

Řídící učitelé:

Cyterák Josef r.1889 zat. říd.

František Krotíl r.1890 def.

Karel Pinkas 1893 zatím.

Bedřich Houda defin 1894.

Poznámání. Kdo by snad blíže o jednotlivých Pp.učitelích se poučiti chtěl, ten hledejž v předu v pamětnici podle roků, a mnohých se dopátráš něčeho o mnohých ničeho, zvláště o těch, u kterých nic udáno není, o nichž vzduch pátrání ničeho jsem bližšího nezvěděl.

Cyterák Josef."

Tolik výpis z pamět. knihy ořešské školy. Avšak při po-

drobném probírání matrik setkali jsme se ještě s dalšími, dosud neznámými vychovateli, jichž jména v následujícím seznamu doplňujeme.

Kdy ořešská škola vznikla, nikde jsme se nedopátrali. Farní matriky ořešské jsou založeny r.1661, a již v prvních letech objevují se v nich stopy její existence. Již tehdy se setkáváme tam se jmény ořešských "kantorů" jakožto kmotrů či svědků při křtech a svatbách, anebo v zápisech týkajících se jejich vlastních rodin.

A tak při uvádění přehledu jejího učitelstva všech dob nezbyvá nám, než spokojiti se s doloženými skutečnostmi, a podle nich zjišťujeme:

R. 1666 - 1676 Martin Š u r a n .

Zápis v nejstarší matr. knize I. str.4: "25/7 1666 pokřtěno dítě jménem Gabriel na den sv.Jakuba otce p.Martina Šurana, Cantora, matka jeho souseda jménem Anna".

Martin Šuran z Wořecha, podle matriky "mladý švec", jest patrně totožný s tímto Mart.Š., který v r.1661 ujal chalupu, zbytku to bývalého gruntu Panáckovského /nynější čp.7./ Podle toho byl by: ševcem, sedlákem, kantorem a později i rychtářem.

R. 1680 Jan P a z d e r a .

Matr.kn.I.str.173:"13/10 1680 v stav sv. manželství vstoupili Řehoř Smetana s Lidmilou vdovou po nebožt. Peškovi ... v přítomnosti osob těchto: Řečníka Jana Pazderu kantora z Wořecha ...

R. 1682 Matěj Malšinka

Dne 31/12 1682 kmotrem při křtu byl Matěj Malšinka, toho času Cantor Wořešský.

R. 1684 Martin B u š l e r .

Matr. kn. I. str.181: "11/4 1684 v stav sv. manželství vstoupili: Jiřík Kočí p.t. podruh Wořešský s Marjanou Vodičkovou, v přítomnosti Martina Bušlera p.t. kantora Wořešského. - Toto jméno "Bušler" jest špatně čitelné, stejně mohlo by to být "Hušler" či "Büffler". - Jeho manželka byla Kateřina, dne 23.října 1679 byl křtěn jejich syn Václav. Z úmrtního zápisu zdá se, že byl též na některém gruntu v Ořeše hospodářem: "Soused Wořeškej Martin Bušler zemřel 25.května 1685 /45 roků/.

Pozn.: Jména s p r á v c ů š k o l y jsou podtržena.

R. 1684. Martin Šuránek. 1/

Matr.kn. I. str.72: "5/11 1684 pokřtěno dítě jménem Martin, otec jeho Václav Kotín, máteř Rozina, levans /kmoťr/ Martin Šuránek p.t. kantor wořeský.

R. 1686. Vojtěch Majer.

Matr.kn. I. str.261.: "12/3 1686 usnula v P. Kateřina Justina otci Vojtěchovi Majerovi kantoru wořeskýmu 2 letná a pochována." - Podrahé jest v matrice psán "Mayer" Vojtěch, manželka Máří Magd., při narození dcery Žofie 28/3 1686.

R. 1686. Václav Reinský.

Byl kmotrem 31/10 1686 při křtu, psáno: "řezník a kantor wořeský." - Jeho manželka Kateřina byla při křtu kmotrou dne 31/12 1686.

R. 1688. Pavel Škoda.

Kmotrem na křtu byl: 25/4 1688, 9/4 1688.

R. 1689/90. Jan Jiří Zemlovský.

Matr.kn. I. str. 96: "13/10 1689 pokřtěny jsou dvě děti otce Wavřince Breychy mlynáře ze mlejna pod Kopaninou a Lidmily matky. Jedno dostalo jméno Havel. Levans, testes /svědek/ Jan Jiří Zemlovský, kantor wořeský ... " Týž byl kmotrem též 24/3 1690. Zemřel 12.května 1690, stáří okolo 60 let.

Jeho manželka Kateřina byla porod.bábon, jak dosvědčuje zápis v matr.kn. I. str.316: "23/8 1689 pokřtila baba dítě mdlý Kateřina Zemlykouská a/ - kantorka t.č.wořeská, ve Zbuzanech matky Lydmilly toho času sloužící u Adama Součka ve Zbuzanech b/ - Dala mu jméno Jan."

a/ S takovými skomoleninami příjmení také se často ve starých časech setkáváme.

b/ Adam Souček měl grunt ve Zbuzanech v místech dneš. "parku".

1/ Jména Martin Šuran a Martin Šuránek jsou v matrice uváděna v tehdejší době po řadu let co kmotřů aneb svědků při různých křtech či svatbách, anebo při rodinných záležitostech jejich vlastních, a přitom jsou označeni jen jako "sousedí z Ořecha." - Z velice stručných tehdejších zápisů není zřejmo, jedná-li se skutečně o učitele dva, či snad jde tu jen o osobnost jedinou. Se zdrobňováním jmen se ve starých zápisech často setkáváme. Či snad jsou to otec a syn ? ...

Rozina, dcera starý kantorky Kateřiny Žemlikovský po
chována 10.května 1707, v stáří 35 let.

R. 1690. Kašpar A r l e t .

Byl kmotrem při křtu 28/12 1690. /Artl ?/

R. 1694. Jiří S ý k o r a .

Matr.kn. I. str.130: "17/1 1694 pokřtěno jest dítě jmé-
nem Pavel ... Testes ... a Marketa manželka Jiříka Sýkory to-
ho času Cantora wořeskýho." - Nato 26/1 a 4/2 při křtech byl
Sýkora Jiří Pardubský, cantor wořeský.

R. 1697/1700. Ludvík B o h á č .

/též Boháček, opět zárobnělina! Byl svědkem při křtech 31/10
a 26/11 1697 - též jeho manželka Anna, "kantorka ořeská".
Dále 10/1 a 21/1 1698, 25/1 - 6/6 - 28/8 1700.

R. 1706. František Z a j í c .

Matr.kn. I. str.224: "10/1 1706 pokřtěno dítě Dorota, o-
tec Jan Sklenář, máteř Anna ... testes ... Prant. Zajíc, kan-
tor wořeský."

R. 1708/1711. Rudolf L e h k ý .

Byl svědkem při křtu 26/8 1708; jeho manželka Kateřina.
Jejich syn Jan křtěn 12/5 1711.- Též na str.232 matr.kn. I.
zápis: 3/8 1709 pokřtěny jsou dvěčata Honzýčka Palmera, má-
teř Marketa. Prvnímu jméno jeho Vavřinec, levans Rudolf Leh-
ký, ten čas kantor wořeský ..."

R. 1713. Jan Leopold S e y f f e r t .

Matr.kn. I. str.244: "6/4 1713 pokřtěno dítě jménem Voj-
těch, otec Jiřík Řezníček, máteř Kateřina. Levans Joan Leo-
poldt Seyfferdt kantor wořeskej ..." - Rovněž byl při křtu
dne 3/7 1713.

R. 1714. Tobiáš Č e c h .

"1714 17.dne juni usnul v Pánu Tobiáš Čech, kantor ško-
ly wořeské, stáří 46 let. někdejšího kantora wořeskýho

R.1725 10/2 provdána Alžběta, dcera Tobiáše Českýho I
/opět komolenina/ za Jana Blažka ze Slivence.

Podle matričních zápisů rodiče kantora Tobiáše Čecha patrně v Ořechu po nějaký čas se zdržovali: Dne 13/7 1667 pokřtěna Mandalina, otec Tobiáš Čech, matka Anna.

R. 1715/1729. Jan Fr. Český.

Tak byl jeho zápis podle far.matriky: "rozený z města Turnova, kantor, člověk svobodný /t.j.nikomu nepoddaný/. Poprvé o něm čteme 8/3 1715, kdy byl svědkem při křtu; Dne 25.září 1718 se v Ořechu oženil s Annou, dcerou Jakuba Jonáše, vlastníka gruntu v Ořechu /nynější čp.19./ a jeho manželky Doroty. V roce 1734 otec a tchán Jakub Jonáš dává připsati Janovi Čechovi, Anně manželce a budoucím dědicům jeho místo k vystavění chaloupky se zahrádkou v rohu zahrady při svém gruntu. /dnešní domek čp.18./

Zde jasně vidíme, jak táž osoba jinak zapsána jest ve farní matrice a jinak v gruntovní knize. A tak mohli bychom se domnívat, že kantor Tobiáš Čech žil dříve se svou rodinou v Turnově, a po jeho smrti, jakožto kantora ořešského nastoupil v Ořechu místo učitele jeho syn Jan v Turnově rozený. Vždyť zde v Ořechu byla též sestra kantora Jana Čecha - Alžběta, jež byla družičkou při zdejší svatbě dne 3.února 1716. /Viz dále čís.pop.18. v Ořechu./

Tento odstavce jest ovšem jen podloženým dohadem.

R. 1730. Václav Hostomský.

Jeho manželka byla Magdalena. Jejich dcera Lidmila křtěná 21/1 1730 provdána 6.února 1759 za vdovce Matěje Studničku z Chrástán.

Kantor Wořeský Václav Hostomský brzy pak z Ořechu byl přeložen do Železný.

Magdalena Hostomská zemřela 19.března 1751 ve věku 50 r.

1/ R.1730/1745. Jan Frant. Brunhoffer.
2/ R.1758/1765.

/Často byl psán "Prunhoffer"./

Jeho I.manželkou byla Kateřina, která byla v Ořechu pochována 18.března 1730 /náhlá smrt/, věk okolo 33 r. - Z tohoto manželství patrně byla ona dcera Anna, která byla pohřbena 8/6 1734 /5 roků/.

Druhou jeho manželkou byla Anna, s níž měl tyto děti:

Jan	křtěn	15/1 1732,	
František	"	17/10 1733,	zemř.28/11 1735,
František	"	5/12 1735,	" 7/12 1735,
Kateřina	"	11/10 1736,	
Tomáš	"	5/12 1738,	

Václav naroz. 29/8 1741, zemř. 7/11 1742,
František " 3/12 1743, pozdější učitel v Ořechu.

/Poznámka autora: Některé údaje v tomto mém vypracování se rozcházejí se zápisy v pamět. knize. Jsem si toho plně vědom; avšak po zpracování farních matrik obce ořešské - od zápisu k zápisu - se mi tyto difference skutečně jeví./

V pamět. knize na str. 2. je poznamenáno, že kantor Ján. Frant. Brunhoffer "se jest dostal z Wořecha do Libně za učitele", a dále na str. 3. ... "musel z Libně zase do Wořecha za učitele přijíti" .. "neboť roku 1765 jakožto učitel Wořeský ve Wořeše zemřel." K tomu se ještě poznamenává, že Jan Bruhoffer cantor byl v Ořechu kým téměř půl-třetího roku před svou smrtí, totiž dne 10/2 1763 svědkem při křtu.

Jan Frant. Brunhoffer kantor a jeho manželka Anna byli psáni: "Svobodní manželé".

R. 1745/1751. Jiří Novotný.

V pam. knize na str. 2. je zápis: "tento skončuje I. historickou periodu veřejné školy Wořechské; neboť za jeho času ona I. podle hřbitova a kostnice stojící škola Wořechská se jest zbořila. A protož on, dle svědectví pamětníků ve dvoře v panském pokoji školu II. asi jeden rok jest držel, dokavad nová škola /III./ vystavená nebude; kteréžto však nedočkal, poněvadž prý se z Wořecha do Železný za učitele dostal. Z toho se dokázati může, že ona I. popsaná škola aspoň roku 1749 běh svůj dokonala."

Jiří Novotný se poprvé objevuje v matrice 11/8 1745 co svědek při křtu.

Jeho manželkou byla Marie. - Jejich děti:

Anna	naroz. 14/1 1747,	/ten čas není otec udáván co kantor/
František	" 19/8 1749,	/při tomto zápise již eno!/ zemř. 7/8 1750,
Františka	" 24/9 1751,	
Kateřina	"?.....,	" 12/7 1759 /4 r. 5 m./
Ludmila	" 4/6 1759,	" 23/7 1759.

R. 1752/1758. Václav Hostomský.

Výpis z pamět. knihy str. 3.: "Tento začíná druhou periodu škol Wořechských. Neboť o něm pamětníci svědčí, že ne v oné ve dvoře /II./, noprž již v nové /III./ u prostřed vesnice stojící škola učiti počal. Z toho následuje, že tato III. škola Wořechská mezi rokem 1750 a 1754 vystavená byla. A poněvadž on Jiří Novotný z oné II. ve dvoře zřízené školy do

Železný za učitele se stěhoval, a Václav Hostounský přes dvě leta ještě svobodný jsa v nové škole učil, nežli se oženil: z toho se uzavřítí může, že ona nová /III./ škola wořecká asi roku 1750 stavená a roku 1751 vystavená býti musela."

Manželkou kantora Václava Hostounského /jenž pravděpodobně byl synem bývalého kantora Ořešského téhož jména a přímení z r.1730/ byla K a t e ř í n a, dcera Jana Kotmela, souseda z č.19. v Ořechu a jeho manželky Alžběty. Oddání bylo 3.listopadu 1754.- Jejich děti:

Josef naroz. 5/10 1755, zemřel 27/1 1758,
Matěj " 23/1 1757

Avšak otec kantor Václav Hostounský zemřel již 21.června 1758 ve věku 25 roků, a vdova po něm Kateřina se znovuprodala dne 11.listopadu 1760 za Jiřího, syna po Jakubovi Štětkoví z Přílepu.

Dalším učitelem ořešským byl - jak jsme již uvedli, opět

Jan Frant. Brunhoffer,

jenž se na ořešskou školu vrátil ze školy z Libně, a vedl ji až do své smrti r.1765.

R. 1765/1777. František Brunhoffer.

Výpis z pamět.kn. školní, str.3.: "tento, pokudž pamětníci nelhou, byl syn vejš psaného Jána Brunhoffra, a hned po smrti otce svého roku 1765 školu wořeckou obdržel. Za jehožto času asi 40 dítek do školy zimního času chodívalo. Za jehožto času též až právě do roku 1770 stály veřejné školy pod správou duchovní /jakož hned v II^{hém} století škola v Alexandrii etc. byly/, kdežto jedenkaždý farář byl nejbližší řídící školy své, Vicarius pak všech škol v svém Vicariátu, a biskup nejvyšší naděvšema školma diocesi své."

Manželkou kantora Františka Brunhoffera /zase často psáno "Prunhoffra"/ byla R o s a l i e. Rovněž jako rodiče jejich byli tito manželé "liberi", t.j. svobodní, /nikomu nepoddaní/. - Jejich děti:

František naroz.13/12 1767,
Jan " 27/7 1770,
Josef " 19/3 1773, zemř.6/8 1773,
Rosalie " 5/9 1774,
Vojtěch " 8/10 1777, " 10/7 1778.

František Brunhofer zemřel 18.prosince 1777 /35 r./,
"když 12 let školu wořeckou řídil."

V II.gruntovní knize obce Chejnic na fol.534 jest vtělena tato "Obligace":

"Já níže podepsaný známě činím tu, kdyby potřeba byla, toho, kterak jsem od neboštika pana /"pán" byl jaksi titul "svobodných" t.j. nerobotných lidí/ France Brunhoffra, Wořeského kantora Jednosto čtyřicet zlatých rejn., pravím 140 fr v hotovosti k mej důležitéj potřebě se vypůjčil, na kteroužto summu dnes níže psaného datum jeho pozustalý manželce Rosalii čtyřicet zlatých na kanceláři vrchnostenském statku choteckého v hotovosti položil, pročež z pozustalého kapitálu, jenž Jednosto zlatejch vynáší, až do vyplacení obyčejný interes po 4 p.Cento /tj. úrok 4%/, i také naproti čtvrtletní vejpo- vědi vejš opáčeněj kapitál složit se uvoluje a zavazuje. Aby ale moje paní kreditorkyně tím lépeji toho pojištěna byla, já můj tak nazvaný mlejn pod Chejnicí /t.j. Malomlejnský mlýn/ in hypotheca dávám. - Jenž se stalo na kanceláři vrchnosten- ským statku choteckého dne 12. Máje tisícím sedmistým osum- desátým roce.

Jann Toman, dlužník.

Výpis z pam.kn.školní na str.4.:

"Hned pak po jeho /Františka Brunhoffra/ smrti toho roku a dne byl od slavné Arcibiskupské Kapitoly Pražské z Rostok za učitele do Wořecha povolán a vyvolen, a sice

R. 1777. 18. Decembris Jozef W e s e l ý :

tento, poněvadž hned roku prvního, jak se Normální škola v Praze u sv. Jindřicha začala, jakož jeho Normální Attestatum od 22^{ho} Augusti 1776 svědčí, jsa ještě učitelem v Rostokách, školní Normální kurs u sv. Jindřicha v Praze Půl Páta Měsíce pod správou již dříve jmenovaných říditelů Normální školy Pražské nejenom slyšel, noprž i za učitele na jednu každou triviální školu schopný uznán byl; když pak roku 1777 do Wořecha za učitele se dostal: dostala Wořechská škola prvního učitele, an od Pražské Normální školy v zlepšeném učení školní mládeže vycvičen a skoušen byl."

Na str.5.: "R.1784 dne 22. Novembris obdržel Josef Weselý učitel Wořeský, prostředkem dobrého vysvědčení od místních představených školy své, velebného P. Jakuba Březiny faráře Wořechského, a urozeného P. Antonína Hlavsy Direktora Chrástanského list od Normální školy Pražské tak nazvaný Bestättigungsdekret, jímžto na škole Wořechské potvrzen jest byl.

Za času Josefa Weselého učitele Wořechského skoro 60 dítek, chlapců, holek každoročně školu Wořechskou navštěvovalo, jakož to dokazují měsíčné pilnosti žáků Tabelle, které nadjmenovaný Josef Weselý svou vlastní rukou jest vedl; čímžto se mužem pořádným, dobrého vysvědčení svých místních představených hodným, a listu Normální školy Bestättigungsdekret nazvaným, zasloužilým býti dokázal."

r. 1814.

Na str.14.: "Dne 10^{ho} Februarij /v noci asi k hodině 11^{té} usnul v Pánu Jozef Weselý ten čas Pán učitel Wořechský, když 36 let 1 měsíc a 23 dni v Wořechské škole popracoval. Dejž mu Bžh

lehké odpočívání, a světlo věčné ať mu svítí k životu věčnému. Amen.

Na str.6.: "Roku 1803 byl Jozef Lebr, rodilý z Železný z a p o m o c n í k a do Wořecha přijat, poněvadž Josef Veselý učitel Wořechský, jsa již 62 letý kmet, nemohl již mnoho ve škole pracovati. S tímto svým pomocníkem Josef Veselý učitel řízení školy rozdělil; sám pak učitel Tabelle měsíčné pilnosti žáků až do posledního Februaru 1804 vlastní rukou jest vedl. Pomocník pak jeden rok v Wořeše, druhý pak v Chrášťanech k ruce učitele svého dítky vyučoval. Konečně Josef Lebr pomocník školy Wořechské poděkovav se, z Wořecha odešel."

Na str.7.: "Roku 1805 dne 15. Octobris byl František L a c h e r ze Stodůlek do Wořecha z a š k o l n í h o p o m o c n í k a od Jozefa Veselého učitele přijat; ale brzy na to hned dne 4. Januári 1806 poděkoval se."

Učitel Josef Veselý se oženil dříve již, než se dostal do Ořecha. Ořešská matrika má zápisy jeho manželky L u d m i l y /již říkali při kmotrovství na křtinách "kantorka"/, pak kromě učitele Veselého také za kmotra mnohdy volaného, dvou jejích dcer: Liámily, jež do Ořecha s rodiči přišla asi pětiletá, a ve svých 21^{ti} letech - dne 21. dubna 1793 se provdala za vdovce /34 r./ Václava Duška, mistra truhlářského z Hostovic. Druhá dcera Františka se narodila 15/11 1778 v Ořechu. - Kantor Josef Veselý, učitel školní Wořechský, zemřel 10. února 1814 ve věku 73 let. Jako příčina smrti udána "wodnatečnost".

Na str.7.: "Roku 1806 dne 6. Januári Matěj J i r o t k a pomocník školní Středoklukský byl od Jozefa Veselého učitele Wořechského za pomocníka školního do Wořecha přijat. Tento, jakož jemu jeho Pán Principal i osadníci svědčí, Wořechskou školu pozdvihl a zvelebil, ano i do chrámu Páně figurální muziku jest uvedl. On, praví se, že pilností svou v vyučování mládeže školní všecky předešlé pomocníky školy Wořechské převyšil, když počet dítek až na 90 byl rozmnožil a ke škole přivábil. Nicméně, ačkoli oustní důkazové srdcem vládnou více nežli písební, nejsou však tak trvanlivý jako o-nino, neboť jenom Altera scripta manet; poněvadž všecky měsíčné pilnosti žáků Tabelle hned od 1. Martij roku 1804 - až do posledního Augustu 1812, následovně skrze celých 8 let a 6 měsíců védsti se přestaly: zůstane jeho památka jak dlouho jeho vyučencové žítí budou, ale s nimi jeho až do roku 1812 vynaložená pilnost v hrobě zapomenutí se odedtne.

^{25/2}
Na str.14.: R. 1814 byl od slavné Arcibiskupské kapitoly Pražské Matěj Jirotko za učitele na Wořechskou školu vyvolen /to bylo po smrti učitele Josefa Veselého/, z ohledu toho, poněvadž on Matěj Jirotko skrze 8 let a 28 dní jakožto pomocník při škole Wořechské vždy věrně, a počestně se jest zachoval. - Hned 11^{ho} Februarij k ruce vdovy ustanoven byl

školy Wořechské Provisorem Matěj Jirotkou, ten čas pomocník a školní Wořechský, který by až do vyvolení nového učitele Wořechského škoře Wořechské proviďoval; co se týkalo platu, uhlavili se s vdovou na 50 fr ročně dle Contractu z 18. Julij 1813, který již zpředu byl při tomto roce uveden.

Dne 7. Martij, za 10 dní po vyvolení dostal Matěj Jirotkou od slavné arcibiskupské konsistoře pražské svůj Ansteltungsdekret jakožto učitel wořechský.

Dně 8. Martij povstala mezi novým učitelem

Matějem J i r o t k o u,

a vdovou po zemř. učitelovi rozepře z strany rozdělování školních příjmů. Vdova žádala školní příjem až do posledního Decembris 1815; a nový učitel žádal náhradu za 8 měsíců budoucích, za které on až do posledního Octobris roku 1814 darmo by sloužiti musel.

Zadáno bylo vše T. p. Panu vikariusovi - dne 16. Martij.

Dále na str. 15. pam. kn.:

Poněvadž mezi novým učitelem Matějem Jirotkou a vdovou po zemř. P. učitelovi žádná nestala se pořádnost, procítla poznovu ona podotknutá pře. V takových příhodách pravidla /:čti in der Schulverfassung Abschnitt 10, §. 42:/ znějí takto: /Kaplan Tomáš Vopička vysvětluje dále pravidla při rozdělování školních příjmů, když učitel buďto odstoupí, nebo umře./

Matěj Jirotkou učitel v Ořechu byl rodák z Úhonic; jeho předkové pocházejí z tamního statku čís. 7., kde se od pradávna říkalo "U Bílejch."

Jeho otec, taktéž Matěj Jirotkou, narodil se 10. února 1760 z rodičů Jakuba a Alžběty Jirotkových. Podle poslední vůle z 31. ledna 1791 Jakub Jirotkou odkázal rodný grunt nejmladšímu svému synu Norbertovi; synu Matějovi pak chalupu č. 64., kterou byl vystavěl na zahradě při téměř gruntu.

Manželkou Matěje Jirotky otce byla Magdalena, narozená 19. března 1763 v Ořechu jakožto dcera Jana a Rosalie Doležalových, hospodařících na statku čís. 17. V Úhonicích se narodily těmto manželům děti:

František	dne	3/8	1784,
M a t ě j	"	17/9	1786, pak učitel v Ořechu
Marie	"	18/12	1788,
Václav	"	23/9	1791.

V Úhonicích se tato rodina zdržovala až do 19. října 1811, kdy otec Matěj Jirotkou, stav se šafářem v Kosoři, prodal chalupu čís. 64. manž. Štěpánu a Anně Stoupovým za 440 zlatých hotově vyplacených v bankocedulích. Naproti tomu dne 30. července 1812 manželé Matěj a Magdalena Jirotkovi koupili v Kosoři chaloupku č. 33 za 395 zlatých od Vojtěcha a Magdaleny

Růžičkových, kterou vystavěl v roce 1788 mlynář Jan Pelíšek, a od té doby několikrátě vyměnila vlastníky.

Tehdy syn Jirotkových Matěj byl již více než šest roků učitelským pomocníkem u správce ořešské školy Josefa Veselého. A po dalších dvou letech, kdy po smrti svého "principála" Veselého převzal správu ořešské školy do svých rukou, brzy potom se oženil - dne 24.května 1814 s Kateřinou, naroz.19/12 1790, dcerou Františka Jelínka, krejčího a majitele chaloupky č.18. v Ořechu a matky Veroniky, rodem Janouškové. Jejich děti:

Anna	naroz.22/3 1815,	zemř.25/3 1815,
T o m á š	" 16/4 1816,	pak učitel v Ořechu,
Josef	" 11/2 1818,	hudebník z Vořechu č.11.
		oddán 13.února 1854 s
		Josefou /34 r./ naroz.
		v Chejnově 8/2 1820,
		dcerou Martina Seiky,
		mistra krejč. a Alžběty,
		roz. Janouškové, v
		kostele sv.Vojtěcha v
		Praze.II.
Jan	" 31/5 1824,	zemř.29/4 1827.

Po letech se rodiče učitele Matěje Jirotky z Kosoře přestěhovali do Ořechu č.38. a zde také zemřeli:

Šafář Matěj Jirotko - podle matrič.zápisu "bývalý domkář v Uhonicích" - dne 6.srpna 1829,

Magdalena Jirotková dne 9.března 1837 /74 r./

Učitel Matěj Jirotko zemřel v Ořechu 17.září 1853 /tyfus/
Kateřina Jirotková " " 11.srpna 1870.

Ve farní pamět. knize ořešské na str.143. jest tento zápis:

"Matěj Jirotko 2.září po přestálé as před 14 dnima zimnici lehl na lážko smrtelné; okolo 8.hod. večer upadl do horké nemoci, která dne 17.září ve 3 hodiny odpol. jeho oučinný život ukončila v 67.roce věku jeho. - Byl to muž upřímný, otec starostlivý, učitel neunavený, který as zkrze 47 let pěstoval mládež školy vořešské. Při vyučování zvláštní zřetel svůj obracel na náboženství, které skoro každého dne důkladně s dětmi opakoval. Chrám Páně velmi pilně navštěvoval a velmi častokrátě času letního v nedůstatku ministranta sám s ochotností ministroval. V jeho vysokém stáří mu nebylo obtížno vždy času nedělního aneb svátečního při každém povětrí do filiálního chrámu Páně jedsti neb jíti. Pohřben byl dne 20.září 1853 v 10 hod. ráno na novém hřbitově vořešském od veleb.p. P. Františka Kellnera, faráře Třebotovského. Přítomni ještě byli 2 duchovní: veleb.p. P. Jos.Gubititz, farář vořešský a Jan Křt. Šafránek z řádu františkálního z Hajku, který mne zastával, an to jsem právě na návštěvě u svých rodičů byl. /Zapsal kaplan František Pánek./

Pam.kn.škol.str.15.: R.1814 12.Martij byl Ján Štrebl přijat za pomocníka školního do Wořecké školy.

Str.25.: R.1815. 15.ho Octobris Ján Štrebl pomocník školy Wořecké, když jeden rok a osm měsíců při škole Wořecké věrně sloužil, ze služby propuštěn byl z příčiny té, poněvadž škola Wořecká jenom jednu školní světnici má, kdežto učitel a pomocník pospolu učití nemohou. Pročež bludně by se domníval, káoby smejšlel, že nadřečený pomocník by snad pro nějaké chyby a vejstupky propuštěn byl.

Str.110.: R.1881 25/11 pochován v Úněticích p.Jan Štrebl, majitel záslužního kříže a býv. řídící učitel v Úněticích. Týž působil druhdy jsa rodák Ořešský / syn Jana a Magdaleny Štreblovy, chalup. z č.14., narozený 5/9 1793/ co pomocník na škole zdejší v r.1814 a 1815. Zemřel, jsa star 88 roků. Čest a sláva památce jeho.

Dne 13/5 R.1883 byl na hřbitově v Úněticích slavným způsobem odhalen pomník zdejšímu rodáku Janu Štrébloví dříve výpomoc. zde a pak vzornému a velezasl. říd.učiteli tamže.

Pam.kn.šk.str.29, 169.: R.1815 1/10 Josef Trnka nastoupil jako školní pomocník, 24 roky star. Vysvědčení z Normální školy obdržel 30.srpna 1812 a byl 24. března /? r./ za učitele sadjustirován. V Ořechnu působil do r. 1822.

Str.169.: Josef Jirotka od r.1823 až 1826. škol. pomocník.

Str. 47.: R.1826 3/2 Jan Mitera, pomocník školní z Tetína byl od Matěje Jirotky učitele Wořeckého za pomocníka školního do Wořechy přijat.

Str. 63.: R.1841 3/5 byl od slavné Arcibiskupské kapitoly Pražské Jan Mitera za učitele pro školu Vysoko-Oujezdskou /na Lešanském panství/ vyvolen; z ohledu toho, poněvadž on Jan Mitera skrze 15 let, 3 měsíce a 8 dní jakožto školní pomocník při škole Wořecké vždy věrně pracoval, a se také počestně vždy zachoval. Na to dne 15.Juní 1841 školu Wořeckou bolestně opustiv, a do Wysokého Oujezda na panství Lešanské se přestěhovav.

R. 1841 11/8 - 18/8 1889. Tomáš Jirotka.

Pam.kn.str.64.: "Dle povolení nejvyššího zemského řízení /: Welleslavné gubernium:/ od dne 31.Aug. 1841. řádka 40344 Tomáš Jirotka, když v Pražských městách skrze pět let, a sice: V Křižovnické škole jeden rok, pak u Sv.Trojice čtyři roky, popracoval, byl svému vlastnímu otci Matěj Jirotkovi ten čas školnímu učitelovi jakožto školní pomocník do školy Wořecké přäsentirován.- Na to pak dne 19.Novembris 1841 od Slavného Pražského Vicariatsního Auřadu písebný dekret

obdržel, a skutečně za školního pomocníka ve škole wořechské byl ustanoven.

Pan.kn.str.109.: Dne 23.m.června 1881 obdržel velevážený p.Tomáš Jirotka řídící učitel v Ořechu pochvalný dekret za řádné řízení káru a nabádání mládeže k nábožnosti a počestnosti mravů, od velečestojné arcibiskupské konsistoře pražské.

Pan.kn.str.110.: V dubnu 1882 obdržel pochvalný dekret sl.c.k. okr.šk.rady řídící uč. p.Tomáš Jirotka.

Pan.kn.str.112-116: OSLAVA TICHÉ a ZÁSLUŽNÉ PRÁCE.

Dny 14. a 15.června 1886. zajisté mile a trvale utkví v paměti dalekého a širého okolí zdejšího a jistě dlouhou dobu budou si lidé vypravovati o řídkém a vzácném jubileu 50.leté služby učitelské velect p.

T o m á š e J I R O T K Y

řídícího učitele zdejšího.

Slavnost byla velice okázalou, skvělou, svědčíc o vřelé a veliké lásce i vážnosti, kterouž občanstvo zdejší školní obce lne ku svému milému rodáku - učiteli. Oslava počala dnem 14.června:

Místní obec oděla se za tou příčinou v slavnostní háv. Jednotlivé budovy byly okrášleny prápory barev národních a školní budova byla chvojí, věnci a jinými okrasami ozdobena. Rázem 8.hodiny večerní počalo skvělé osvětlení obce Ořešské, a z hostince "U České koruny" /t.j. od Matějků/ vyšel lampionový průvod, aby p.Jubilantovi před obydlím zastaveníčko uspořádal. Průvod byl takto seřazen: Učitelstvo a zpěváci za vedení p. J.Pinkasa říd.učitele z Tachlovic, za těmi hudba, dále bratrstvo sv.Václava v Ořechu a okolí, četa pěšího banderia z Řeporyjí a sbor dobrovolných hasičů Řeporyjských v úplné výzbroji se stříkačkou. Zpěváci za řízení p. Pinkasa zpěli 3 sbory, a to - od Jelena: "Dlouho buď zdráv", "Blaho buď Ti přáno", a od Oty: "Chudý uhlíř!" - Se zpěvem střídala se hudba za řízení p.Prantiška Hakla z Nučic, kteráž velmi precísně několik ouvertur, jakož i směsí národních písní přednesla; když pak byla hrána naše dojemná "Kde domov můj", veškeré veliké množství lidu nadšeně s sebou zapělo!

P. Jubilant jsa příliš touto ovací dojat, děkoval způsobem dojímavým shromážděnému občanstvu. Na to byl vypálen p. J.Kozákem z Hostivice skvělý, zdařilý ohňostroj a škola osvětlena ohni bengálskými, při čemž hrána hymna císařská a lid velmi živě provelával slávu J.V. císaři a králi.

Tím zakončen den první a vše unaveno krásou oslavy večerní spěchalo do chatek svých, aby se oddalo v náruč Morfea, posilnic se tak spánkem ke druhému dni řídké oslavy té. -

15.června:

O 7.hodině ranní scházeli se členové "Bratrstva sv.Václava" ve spolkové místnosti své, aby s hudbou se odebrali na nádraží Řeporyjské k uvítání pražských hostí.

O 8.hodině oznamovaly rány z hmoždířů, že se blíží pražský vlak. Když tento byl zastaven, hrála hudba: "Zachovej nám Hospodine", a příchozí uvítal p.Josef Cyterák učitel Ořešský takto: "Jménem tak četně shromážděného obecnstva vítám Vás velectěné dámy a pánové ku vzácné a řídké slavnosti naší! Tlumočím jen city a přání četně shromážděného množství, když projeví, aby krátký milý pobyt Váš mezi námi byl Vám trvalou upomínkou, která venkované dovedou oslavit zaslouženou práci svého milého vychovatele a rodáka. K tomu pak volám srdečné: "Na zdar!"- Což od přítomných bylo hlučně opakováno a načež poděkoval jménem příchozích p.V.Kryšpín říd. učitel ze Smíchova jako předseda učitelské jednoty "Besedy Budče na Smíchově".

Pražským tímto vlakem přijeli jednak P.T. příbuzní p. Jubilanta, členové učitelské jednoty Budče na Smíchově, zástupci Paedagogické jednoty; celkem na 50 osob. Nyní před pp. hosty defiloval průvod, který se mezi tím v Řeporyjích seřadil pořádkem tímto: Banderium jízdné na 40 osob počtem za vedení pp.náčelníků Suchého Antonína c.k.poštmistra z Řeporyj a p. J.Holečka statkáře z Třebonic. Banderia se účastnili pp. rolníci z Ořecha, Řeporyj, Zbuzan, Zad.Kopaniny, Třebonic, Jinočan a Chrástán, pak následovali hasiči z Řeporyj, hudba, bratrstvo sv.Václava a množství kočárů, laskavě pp.sousedy zapůjčených, do nichž všichni pp.hosté si usedli. Za kočáry ubíral se četný zástup obecnstva k Ořechu. Byl to krásný pohled, když ten velkolepý průvod po silnici se ubíral! Po příchodu do Ořecha odebraly se jednotlivé deputace do bytu p. Oslavence, aby mu blahopřáli a čestné dary odevzdali. Nejdříve předstoupila deputace obce Ořešské, aby odevzdala Oslavenci krásně provedený diplom čestného členství, po té deputace obce Řeporyjské, kteráž taktéž krásný diplom čestného členství obce odevzdala; pak následovala deputace obcí Ořecha, Řeporyj a Jinočan, aby odevzdala krásnou zlatou tabatěrku jako čestný dar k jubileu a jménem této mluvil p.dr. Bedřich Štern z Ořecha takto:

"Vážený pane jubilate, velectěný pane řídící učiteli! V slavnostní roucho oděla se dnešního dne naše obec, jásot všeobecný rozléhá se našimi luhy, ze všad spějí k Vašnostem zástupcové slavného učitelstva a zástupy lidu, aby povinnou úctu Vám vzdali. I my oddaní obcí Ořecha, Řeporyj, a Jinočan Vašeho působíště, kdež Jste 45 roků nepřetržitě mistrovsky národní školu řídil, přicházíme, abychom k oslavě Vašeho půlstoletého působení hlas občanstva tlumočili a jménem tohoto Vás pozdravili. Přijmětež náš nejvřelejší dík za Vaši obětavou péči, s kterou Jste svěřenou Vám mládež po celých 50 let svědomitě vychovával. Přijměte též náš obdiv, že nelekaje se žádné zloby dob minulých statně ku předu Jste kráčet cestou povolání.Vašeho věren jsa healu: "Zdárná mládež, naděje vlasti!", a odchoval Jste máme směle říci celé pokolení řádného občanstva, jež dnes před Vámi co dobrodincem stojí. My však přejeme sobě, aby všemohoucí léta Vaše ještě hojně rozmnožití ráčil, aby Vám síly popřál, byste ještě o stá-

lém zdraví mohl dlouho působiti ku blahu obce, národa a našich milých dětí. Tuto pak nepatrnou upomínku na dnešní den přijměte jakožto výraz nezměrné lásky a úcty občanstva Ořešského, Řeporyjského a Jinočanského. Diplomy čestného členství jménem obcí odevzdali za Ořech p. Václav Hrdlička t.č. starosta, a za Řeporyje p. Podzemský Josef, starosta.

Nyní následovala deputace Zbuzanské obce, kteráž odevzdala krásný stříbrný pohár mistrovský ve slohu renaissančním provedení, mluvčím byl p. JUC. Jan Rožánek, statkář ze Zbuzan /čp.2./ Po té předstoupila deputace obce Třebonické, aby odevzdala stříbrný kalamář, přání tuto tlumočil p. Josef Plesnivý, statkář z Třebonic, pak předstoupila deputace "Bratrstva sv. Václava v Ořechu a okolí", jejíž předseda p. Václav Panoš /ze Zbuzan č.7./ odevzdal Jubilantu diplom čestného členství spolku.

Nyní předstoupil p. řed. Martin Weinfurt z Prahy a odevzdal krásně provedené fotografické tableau /p. učitel. Čeněk Horou z Tachlovic/, na němž byli vyobrazeni všichni definitivně ustanovení učitelé /pokud bylo možno že jich dopídit/, kteří působili ze Jubilanta na škole ořešské. Zároveň pak učitelstvo pronáší přání, aby tableau toto na upomínku krásné ale řídké té slavnosti zůstalo majetkem školy a bylo tak ctěno a váženo s jakouž láskou bylo oslavenci věnováno. Doufejmež, že všichni p.p. nástupci paně Jubilantovi milerádi místečka obrazu tomu dopřejí, aby zjevná byla očím památka oslavy té. - Naposledy pak předstoupila Marie Podzemská z Řeporyje, žákyně III. třídy, aby blahopřála jménem dětí a podala palmovou ratolesť se slovanskou trikolorou, na kteréž se čtlo: "K padesátiletému jubileu - věčnickí žáci - 1886. a mluvila řečí, kteráž četně shromážděné množství velmi dojala slovy těmito: "Velectěný Pane!

Přiblížil se dnešní slavnostní den 50^{tí} letého působení Vašeho jakožto učitele. Den to slavnostní a památný, kteréhož my malí svěřenci Vaši nejsme ani sto náležitě pochopiti! Všecko dnes spěchá slovutný pane, aby Vám blahopřálo, aby s Vámi v radosti a veselí krásnou dnešní dobu zažilo. Na památku dnešní neobyčejné slavnosti té a na vyznamenání Vás přicházejí a přinášejí dnes slavné úřady, obce a spolky vzácné dary. I my věčnická mládež péčí Vaší svěřená, osmělujeme se vzácný pěstiteli náš podati Vám skromnou sice, ale upřímnou památku na slavnost dnešní! Podáváme Vám ratolesť palmovou na znamení vítězství, kteréhož Jste ráčil dosáhnouti tím, že Jste neunavně a horlivě po 50 let vštěpoval v útlá srdce mládeže lásku k Bohu a králi, národu, vlasti a obci. Touto pak láskou získal Jste si vzácnou věčnost svých svěřenců bývalých i nyníjších a věčnost tato Vám připravila dnešní slavnostní den! Bač Pán Bůh všemohoucí dáti, abyste dlouho ještě dnešního památného dne požíval."

Pan František Novák, říd. učitel ze Zlíchova daroval Oslavenci křišťálový pohár s vyrytými písmeny T.J. - Mimo těchto programových blahopřání blahopřáli ještě soukromně velmi četné osobnosti. -

Mezi tím co se blahopřálo utvořily spolkové špalíř od školní budovy ke kostelu, kamž nyní se všichni odebrali měli k velké slavnostní mši svaté.

Napřed šly školní děti ořešské, za nimi pak byl veden řed. p. Zoubkem a p. V. Kryšpínem pan Oslavenec, za kterýmž pak učitelstvo a spolkové se odebrali.

U kostelních dveří očekával pana Jubilanta důstojný p. vikář Karel Otman farář ořešský s četnou assistencí p. p. duchovních /početem 7. d. p. farář stodůlecký, slivenecký a pp. katechetové smíchovští jako p. P. Beneš a j./ Po Asperges odebral se p. Jubilant k hlavnímu oltáři, kdež zasedl na zvlášť pro něho připravené křeslo a po boku mu usedl p. řed. Zoubek a p. Mār. Grab starosta a D. z Hlubočep, jakožto delegát sl. okres. zastupitelstva Smíchovského. Při mši svaté provedli pp. učitelé a hudebníci ochotníci ze Žbuzan a Třebonic mši "Krátkou slavnostní od Hausmanna" za řízení p. J. Pinkasa říd. uč. z Tachlovic. Po mši sv. zpíváno slavné "Te Deum". -

Mezi tím co korporace svá poslání ve škole před mši sv. vykonávaly, byla lidu rozdávána slavnostní báseň za příčinou Jubilea zvlášť napsaná p. učitelem Fr. Vladimírem Krchem ze Smíchova.

Po mši sv. odebrali se všichni účastníci na sál hostince "U české koruny", kdež odbývaná slavnostní schůze takto:

Na upraveném podiu zasedl p. Jubilant a vynikající pp. hosté, ostatní účastníci zaujali další místo. Po zjednaném tichu zapřelo učitelstvo slavnostní sbor Komenského a pak schůzi zahájil p. říd. V. Kryšpín ze Smíchova slovy velmi tklivými o významu slavnosti té. Pak vystoupil na řečnické p. učitel Josef Cyterák z Ořecha, aby proslovil řeč slavnostní:

"Velectěné shromáždění!

Slavný a nepamětný den vidí dnes jindy tak tichá a klidná dědina naše! Shromáždila ve středu svém množství veliké a vzácné, kteréž přišlo oslaviti 50. letou tichou, skromnou, avšak záslužnou práci v namáhavém a přetěžkém úřadě učitelském velezasloužilého rodáka a řídícího učitele zdejšího p. Tomáše Jirotky. Sešli se zde četné spolupracovnice a spolupracovníci Jeho na roli školské, přišli sem počtem hojným vzácní přátelé a známí, jakož i bývalí vděční žáci Jeho - skoro vesměs to osadníci zdejší - kteříž s radostí a touhou velikou očekávali dnešní slavnostní den, neboť velectěný pan Jubilant náš z jejich středu vyšel, svůj celý věk mezi nimi strávil a jen pro ně neunavně, horlivě a zdárně ve škole zdejší vždy pracoval! Zasloužilý p. Oslavenec narodil se dne 16. dubna 1816 v obci zdejší, kde Jeho otec jako zasloužilý, mnohovážený a vzorný řídící učitel již od r. 1806 neunavně a horlivě působil. R. 1827 byl nadějný a nadaný syn poslán do Prahy, aby tam navštěvoval c. k. vzorní hlavní školu a tak se připravoval k témuž povolání, k němuž milý otec Jeho náležel. Ale jako všichni čeští žáci, kteří tehda do městských škol na učení se odebrali a v nichž se výhradně jen jazykem německým vy-

učovalo, těžce zápasili s řečí tou, aby jen poněkud jakýchsi výsledků se v učení dodělali, musil i on velikou píli na to, aby řeč německou si osvojil, vynaložit. Často vzpomíná těch dob a vypráví o potížích a nepříjemnostech, kterých jako český žák, zvláště na počátku v Praze zažil. Mimo to cvičil se pilně v hudbě, takže hned v Praze jako dovedný hudebník slyšel a co takový do dnešního dne daleko široko znám jest! Studia svá na škole vzorně dokončil r.1836. a obdržel výborné vysvědčení spůsobivosti učitelské pro školy hlavní. Téhož roku byl ustanoven za zatímného výpomocného podučitele na pražské škole u sv.Prantiška. Rok na to /1837/ ustanoven byl třetím výpomocným definitivním podučitelem u nejsvětější Trojice v Praze. Tu působil do r.1841., tedy po 4 roky, kdy ustanoven k žádosti stárnoucího již otce svého za pomocníka při škole ořešské.

Zde působila svorně láska a horlivost otcovská i synovská až do r.1853., kdy neuprosná smrt milovaného otce Jeho mu odňala. Od té doby působí jako řídící učitel na témže místě až po dobu nynější a dá Bůh i ještě další. Působí tudíž velezasl. p.Jubilant vůbec při školství plných 50 roků a při škole zdejší 45 let.

Ku škole ořešské, milému to rodišti svému přilnul takou láskou, že osadu zdejší nechtěl nikdy opustiti a raději ne-jednou lepších míst se vzdal, než by byl býval z Ořecha jinam odešel. Jaké to za celou tu dobu dlouhou velké namáhání, starosti, mnohá i nepříjemnosti s nerozumnými rodiči - pro něž a za něž každý učitel tak rád pracuje - zažiti musil! Jak častokráte umdlávaly již síly Jeho pod těžkým břemenem obtížného úřadu učitelského? - Než pevná důvěra v Boha a láska k povolání vždy posílila Jej znovu ku práci na roli školské a jest tudíž pozhnané působení Jeho a veliký zástup těch, kteréž odchoval: Bohu, vlasti, národu a králi! Jen jděte a ptejte se z osadníků zdejších na velect. p.Oslavence a odpoví vám: "S dědy našimi do školy chodil, nás odchoval a již zase naše děti učí, ba jsou případy, že i těch-to dětí - dětí! Však práce tato blahoplná byla uznána ne-jednou nadřizenými slavnými úřady, ale i také vděčnými žáky. Svědčíť o tom dlouhá řada pochvalných dekretů od důst.jvikariátních úřadů, od veledůst. kníž. arcib. konsátoře, od sl. c.k. okr.šk.rady na Smíchově, od vys. c.k.místodržitelství českého. Než i vděční žáci při každé příležitosti, která kdykoliv se naskytla aneb naskytá, prokazují zasloužilému učitelu svému svou vděčnost a lásku, tak občané zdejší několikrát Jej povolali do obecního zastupitelstva, jmenovali Jej čestným členem obce své a dnešním dnem nejlépe dokázali všichni, kterak dovedou oceniti, vážiti si a oslaviti tichou, skromnou ale záslužnou práci přemilého rodáka a zasloužilého bývalého učitele svého. Všim právem platí velezasloužilému p. Jubilantu Našemu slova nezapomenatelného pěvce "Růže stolisté": Blah kdo pěstoval své vlasti jednu růži, jeden štěp!" -

Bouřlivý tleskot a volání "výborně", jakož i "sláva!", kteréž se po skončené řeči sálem rozlehly, byly znamením, že

tato nelíčená slova šla od srdce k srdci!

Po té promluvil důstoj. p. Karel Otman kn. ar. vikář atd., připomenuv kterak p. Oslavencem hleděl vždy dobré shody kněžstva s učitelstvem a klade tuto shodu na srdce veškerému učitelstvu, poukázav k tomu, že shoda ta prospívá jen mládeži nám svěřené, budoucímu to národu našemu. - I proslovení toto bylo vděčně přijato, a tím zakončena schůze slavnostní, a pp. učitelé zapěli sbor.

Po polední byl v témže sále odbýván společný oběd, jehož se účastnilo na 150 osob. Po banketu zahájil řadu přípitků p. uč. V. Kryšpín J. V. císaři a králi jakožto ochránci milostivému jazyka českého a školy národní. - P. řed. Zoubek Jubilantu jako tatouškovi učitelstva, p. Josef Cyterák p. p. hostům zvlášť pak řed. Zoubkovi, p. J. Teppe zástupitelstvům obcí přískolených, p. P. Beneš místním spolkům, p. JUC. Rožánek Oslavenci jako hudebníku, p. K. Ludvik místnímu komitétu zvlášť pak Josefu Cyterákovi; mimo to připito slovnému cestovateli také přítomnému p. J. Kořenskému, důst. p. vikáři, slě. učitelkám a mn. j. - Po té četl p. J. Cyterák došlé přípisy a telegramy k slavnosti došlé /počtem 30/. - Jak také ani jinak býti nemůže, kde učitel jest musí se o to postarat, aby "Ustřední" z toho něco měla a proto na ni vybíráno a sebráno 30 zl., které p. řed. Weinfurt ku své radosti vzal sebou!

Po obědě mládež holdovala tanci a vytrvala při něm statečně daleko přes půlnoc, k čemuž hlavně přispěla výtečně sehraná hudba. Jeden od účastníků jde hlas spokojenosti a libosti, že oslava dopadla skvěle v nejlepším pořádku bez nejmenší nehody a při pěkném počasí, ač Pluvius dne 14/6 nás poněkud strašiti počal.

Pouze co nás rozmrzelo při slavnosti té, že Zed. Kopani-na a Zmrzlík ničím nechtěly k slavnosti přispěti, tím však krásu a pěknou manifestaci intelligence zdejší k celému stavu učitelskému nikterak neumenšili, neboť se ukázala, kterak ctí, slaví a váží těžkou, namáhavou práci vzdělavatelů mládeže! Budiž to nejen nám, ale i všem budoucím posilou při obtížné práci úřadu našeho, zároveň pak chloubou školy zdejší dny 14. a 15. června 1886. Ty pak tatoušku předrahy dlouho ještě se těš z růžového ovoce trnité práce své a dej Pán Bůh všemohoucí Ti dočkat i té doby, kdy milostivý mocnár náš ozdobi prsa Tvá křížem záslužným!

Cyterák Josef
učitel.

K slavnosti sestoupilo se komité z pp. starostů jednotlivých obcí a to: Z Ořecha p. V. Hrdlička a uč. J. Cyterák, z Řeporyj p. J. Podzemský, z Jinočana p. J. Kozák, ze Zbuzan p. Josef Jirát a z Třebonic p. Jan Holeček. Pánové ti pak o další ve svých obcích se starali. Mimo to na Smíchově pracovali o zdar slavnosti členové učitelské jednoty Besedy Budče, která p. Jubilanta jmenovala čestným členem, ale diplom odevzdá na podzim p. Oslavenci ve zvláštní schůzi.

POZVÁNÍ a BÁSEŇ takto se čtou:

Pozvání ku slavnosti,
jež koná se
za příčinou 50.leté zdárné činnosti učitelské
velectěného pána

T O M Á Š E J I R O T K Y
zaslouž. řídícího učitele v Ořechu
d n e 1 4 . a 1 5 . č e r v n a 1 8 8 6 .
--.ooo.--

PROGRAM:

1. Dne 14.června 1886. večer průvod a zastavení-
čko před školní budovou.
2. Dne 15.června 1886:
 - a/ Přivítání P.T. pp. hostí o 8.hod. ranní
na nádraží v Řeporyjích.
 - b/ Slavná mše svatá.
 - c/ Slavnostní schůze a společný oběd v sále
u "České koruny" v Ořechu.

Za místní komitét:

V. Hrdlička,
starosta obce.

J. Cyterák,
učitel.

Drahému příteli

- T . J I R O T K O V I , -
zasloužilému říd. učiteli v Ořechu
k u p a d e s á t i l e t é č i n n o s t i .

Jak zvoní píseň drozdů v mladém lese,
zpěv hrdličky, jenž sadem proletí, -
hle srdce naše lásku Tobě nese
a pozdrav, štěstí, ráje nese Ti; -
ba širý kraj, Tvůj lid, ba národ celý
dík vzdává Tobě, svému učiteli
a hledí Tvoji líc,
že v lásce velký a pílí včelky
jej blahým dobám vedeš vstříc.

Dnes nad hlavou již padesátý právě
Ti lístek šeptá báji tajemnou,
kdy prvně zabloudilá srdce k slávě
Jsi vésti počal, řek': Ať nađe mnou

bouř, blesky, přívaly, zpěv máje snivý,
jen mužně v před, jsou slavy české nivy,
sad český velký chrám,
jenž zakryt mračnem, v němž slavit začnem'
svá vzkříšení - Bůh pomoz nám!

Byl smuten všecken obzor, nad ním mračna,
kam oko pohledne tam pláč a vzdech,
tam cizí smích, tam vlků četa lačná
a vnuk se usmál otců na hrobech. -
Tys pevný, věrný pro svou řeč, svá práva
stál mužně na stráži, buď Tobě sláva
a za tu hřivnu svou,
jež na oltáři Tvé vlasti září,
měj života pouť rážovou!

Buď spokojena milá Tvoje líce,
měj v duši sny o štěstí, blahu všem.
Či přeješ sobě v žití ještě více?
Hleď jak my k Tobě s milým pohledem
se tulíme, že staviš hrady, hrady
Své mluvě krásné věčně mladý, mladý,
tak v srdci přemnohém! -
Ó žij! stav dále ku její chvále
v tom slavném ráji ubohém.

FR. VLADIMÍR KRCH.

-. -

Pam.kn.str.118: R. 1889 z dne 25.srpna čís.4655 výnosem sl. c.k.okr.škol. rady na Smíchově v základě výnosu velesl. c.k. zemské školní rady ze dne 18.srpna 1889. čís.23.569 ku své vlastní žádosti byl velect. P.p. řídící učitel zdejší Tomáš Jirotko /zasloužilý, jubilejovaný učitel/ po své 5.ti leté činnosti učitelské dán do výslužby s ročními 660 zl.rak.čís. Válek a láska, jakož i vroucí přání všech nás, by ještě dlouho zasloužený odpočinek po tak zdárné činnosti požíval, jej doprovází na cestě této nové. -

Str.121: R. 1889 dne 17.listopadu po ranních sl.Božích odstěhoval se z Ořecha na Smíchov velect. p. Tomáš Jirotko říd.uč. na odp.- Již dne 10.listopadu 1889 večer ku počtě téhož pána, jako svého prvního čestného člena, uspořádalo zdejší bratrstvo sv.Václava před budovou školní zastaveníčko s lampiony a hudbou. Odjezdu pak dnešního dne účastnila se korporativně zdejší m. šk. rada, pp.starostové přískolených obcí, sbor učitelský, veleb. místní duchovenstvo a školní mládež, jménem kteréž úchvatně a zdařile hodná žačka 3.tř. Barbora Bartásková z Řeporyj poděkovala, až tím mnohé oko shromážděných dojala ku pláči.

Str.158.: R. 1904. 9.března zemřel na Smíchově jub. říd. učitel Ořešský pan Tomáš Jirotko u věku 88 let.- Sbor učit. a přecetní žáci jeho doprovodili jej ku hrobu.

Rodina říd. učitele Tomáše J I R O T K Y .

P r v n í manželkou jeho byla J o s e f a , dcera Františka Maška, lesního v Třebotově č.66 a Anny, roz. Hochové z Plass /roz, v Chuchelci č.6./ - Jejich děti:

Eduard	narož.17/11	1850,	zemř.23/3	1854,	
Julie	"	17/4	1852,	"	5/4 1854,
Vilemína	"	16/2	1855,	provď.13/1	1877 za Frant. Rooba,

správce na velkostatku Mirešice, syna Josefa R., učitele v Doubravicích na Mladoboleslavsku a matky Anny dcery Václava Pacovského, učitele v Doubravicích. -/Jejich syn Gustav Roob byl známým hudebním skladatelem, též virtuos na cello./

Karolina	"	19/12	1856,	provď.11/2	1884 za Antonína Vel-
				varského, syna Ignace V., koláře	ve Zbirohu a matky Eleonory, roz.
				Hybšové ze Zbiroha,	
Maxmiliana	"	3/9	1858,	zemř.17/11	1858,
dv. Emilie	"	"	"	"	30/1 1859,
Marie	"	20/1	1860,	provď.17/1	1883 za Josefa Hrdli-
				čku, hostinského v Ořechu č.23,	
				syna Václava H., rolníka a sta-	
				rosty v Ořechu č.29. a matky An-	
				ny, roz. Štréblové z Ořecha.	

Matka Josefa Jirotková zemřela 16.března 1870.

D r u h á manželka byla A n n a , dcera Františka Zemana, kočího ve Zvoleňovsi a matky Rosalie, roz. Máchové. Narodila se 17/1 1846.

- oddání 27.července 1874. -

Děti z tohoto manželství:

Růžena	narož.13/10	1874,	zemř.27/10	1874,	
Václav	"	6/4	1876,	"	31/8 1876,
Paulína	"	16/12	1877,	pak akad. malířka, profesorka	
				kreslení; v r.1950 žila v Praze-	
				Vinohrady.	
Štefana	"	2/12	1880,	zemř. 1/1	1882,
Tomáš	"	17/10	1883,	co div. herec zemřel asi v roce	
				1904 /21 roků./	

Otec Tomáš Jirotko zemřel 9.března 1904 na Smíchově ve věku 88 roků.

..-

"Kapelli ve Zbuzenech" věnoval uč. Tomáš Jirotko svoji rukopisnou skladbu - bezejmennou polku s předehrou; snad odměnou za její spolupůsobení při slavnostní mši a snad také potom po banketě na sále k poslechu a k tanci za jeho jubilejní oslavy.

Pam.kn. str.169: Po smrti uč. Matěje Jirotky přidělen jeho nástupci uč.Tomáši Jirotkovi

R.1853 až r.1854 Jan S m r ž , uč. p o m o c n í k .

Pam.kn. str.121:

Dne 1.dubna 1890 stihla školu ořešskou smutná zpráva, že dne 30.března 1890 zemřel v Praze p.

Martin W e i n f u r t ,

zasloužilý a všeobecně vážený řídící měšťanské a obecné školy dívčí u sv. Tomáše, v poslední době pokladník Ústřední Matice školské, na tuberkulosu.

Zesnulý narozen 25.listopadu 1832 v Borovech u Přestic, studoval v Klatovech a v Praze, byl od r.1854 do r.1862. p o d u č i t e l e m p ř i š k o l e z d e j š í , kdež pro své zdárné působení a ryzí charakter posud jest v blahé upomínce; načež vyučoval po nějakou dobu na c.k. vzorní škole /v Budči/ v Panské ulici v Praze a jmenován byl učitelem farní hlavní školy u Panny Marie Vítězné, působil až do předčasné smrti své na Malé Straně v Praze a to po 12 roků na řečené škole /u Karmelitánů/ a od r.1874 jakožto řídící, později ředitel obecné a měšťanské dívčí školy u sv. Tomáše. - Zesnulý byl ryzí charakter, výtečný učitel a vychovatel, řádný občan a milý společník, věrný přítel. Těšil se všeobecné oblibě, což dokazuje, že zastával po mnohá léta čestné úřady v Malostranské měst. besedě a záložně i v učitelských a jiných vlasteneckých spolcích pražských. Sbor učitelský zdejší projevil nad ztrátou touto svou upřímnou soustrast sboru učitelskému u sv. Tomáše a dal dne 14.dubna 1890 ve zdejší farní chrámu Páně za zesnulého sloužití zádušní mši sv., kterou se účastnila školní mládež a množství občanstva. Čest jeho památce! -

Pam.kn. str.169.:

Od roku 1862. do r.1865. Alois Š p o r c l , p o d u č i t e l působil na škole ořešské, který odtud pak odešel na školu do Chrásten.

Tamtéž na str.169.:

Od roku 1865-6. S á d l o Václav, p o d u č i t e l .

Na str.169.:

R. 1866. - r. 1868. Josef K m o n í č e k . p o d u č i t e l . Pak se vzdal povolání učitele, z Ořechu odešel do Prahy a stal se úředníkem u banky "Slavie". -

Tamže učitel Josef Cyterák jmenuje další vychovatele ořešské školy bez bližších dat, kteří se vystřídali u říd. uč. Tomáše Jirotky jako

p o d u č i t e l é v letech 1866 až do 1876:

č. 36465 byl definitivně ustanoven učitelem na škole zdejší p. Jos. Cyterák, který dne 16. února 1887 předepsanou přísahu složil. -

Dne 13. dubna 1888 obdržel p. Jos. Cyterák učitel zde pochvalný dekret od sl. okr. šk. rady na Smíchově za úspěšné působení ve škole a propouštěcí certifikát z domobrany. -

Výnosem sl. c. k. okr. šk. rady na Smíchově z dne 26. srpna 1889. čís. 4674. byl zatímním řídícím učitelem jmenován /po pensionovaném říd. uč. Tomáši Jirotkovi/ Cyterák Josef definitivní učitel zdejší. -

Týž se narodil dne 28. května 1859 v Praze, kdež r. 1866. počal navštěvovati obecnou školu u sv. Petra v Praze, r. 1870 obecnou školu staroměstskou tamže a r. 1872. přestoupil na gymn. nižší reálné školy a po přeměnění těchto ve školu měšťanskou v r. 1873 na tuto, kdež až do r. 1875 se vzdělával. R. 1876. byl přijat na c. k. česk. ústav učitelský v Praze za ředitelství slovutného paedagoga p. Jana Lepaře, kdež r. 1879. v měsíci červnu podnikl zkoušku dospělosti učitelské či tak zvanou maturitní. Jako kandidát požíval na ústavě zemské stipendium v částce 200 zl. r. č. -

Mimo školní činnost jako člen Budče Hostivické byl volen do výboru téhož spolku a několikrát také přednášel o otázkách školních při schůzích jednoty. R. 1884. založil s některými jinými velepotřebný a užitečný, vzájemně se podporující spolek: "Bratrstvo sv. Václava v Ořechu a okolí", byl prvním jeho předsedou, pak zastával v něm různé čestné funkce, jako revisora účtů atd., atd. a byl tímž spolkem pro zásluhy dne 9. září 1888 jmenován čestným členem.

Dne 19. listopadu 1889 slavil zat. správce školy zdejší Jos. Cyterák beze vsí okázalosti svůj snatek se slč. Annou Malých t. č. v Mirešicích v chrámu Páně u sv. Markéty v Břevnově. -

Dekretem velesl. c. k. zem. šk. rady z dne 19. prosince 1889. čís. 39245 v zákl. presentace sl. c. k. okr. škol. rady na Smíchově z dne 12. prosince 1889. čís. 6825 byl ustanoven definitivním správcem jednotřídní školy ve Vel. Čičovicích prozat. říd. uč. Cyterák Josef. Týž vykonal předepsanou služební přísahu dne 4. ledna 1890.

R u d e r i k F i a l a
/od 4/10 1885 do 8/7 1895/

Str. pam. kn. 111, 118, 135:

Dnem 4. října 1885 č. 4881 jakožto dekretem sl. c. k. okres. škol. rady byl ustanoven na škole zdejší zatímním podučitelem p. Ruderik Fiala absolvovaný kandidát učitelského ústavu pražského.

Dnem 2. května 1889 přípisem sl. c. k. okr. škol. rady na Smíchově čís. 2395 byl definitivně za podučitele ustanoven do savádní zatímní podučitel p. Ruderik Fiala posavad působící na škole zdejší, a to dekretem velesl. c. k. zemské škol. rady pro

Čechy z dne 26.dubna 1889 čís.10782.- Pan Ruderik Fiala narodil se dne 24.května 1866. v Praze. Navštěvoval obecnou školu u sv.Mikuláše v Praze v l.1872 - 79., přípravné studium další vykonal na měšťanské škole Staroměstské v Praze v l. 1879-1881. V l.1882-1885 byl v c.k. č.ústavu učitelském v Praze a nebyl tu v září 1885 způsobilosti vysvědčením dospělosti býti ustanoven prozat.podučitelem, což se dekretem sl. c.k.okr.škol. rady na Smíchově z dne 4/10 85. čís.4881 pro Ořech stalo.- Dne 6.května 1888 nabyl způsobilost učitelskou pro školy obecné před c.k. pražskou zkušební komissí učitelskou. Dne 23.července 1888. slavil sňatek se slč.Marií Huňkovou industrialní učitelkou při škole zdejší, kteráž se narodila dne 3/4 1868 v Ořechu, navštěvovala školu obecnou zdejší do r.1882., načež se soukromně vzdělávala a dne 1.května 1887. nabyla v Praze způsobilost učiti žensk.ručnīm pracīm a byla dne 29.prosince 1887 čís.4931 ustanovena při škole zdejší.

Dekretem sl.c.kr.okr.škol.rady ze dne 16.července 1895. č.4075 ml.uč. pan Ruderik Fiala stal se defin. učitelem při obecné škole Vokovické; tím ubylo zároveň industr. učitelky, jeho to choti.

/Z j.pram.:/ Uč. Rud.Fiala působil pak ještě v Černolích u Dobřichovic, posléze byl říd.učitelem v Nebušicích. Zemřel asi v r.1942. -

Byl vášnivým hudebníkem, Beseda ve Zbuzanech ho po svém ustavení r.1890 zvolila sbormistrem právě zřízeného pěveckého odboru, který pak pod jeho vedením získal si v širém okolí nejlepší pověstí. V odboru hudebním hrál F. II.housle, či klarinet.

Pam.kn.str.
118, 135.

M a r i e F i a l o v á

/od 29/12 1887 do 8/7 1895/,

roz. Huňková v Ořechu, infustrial. učitelka, manželka učitele Ruderika Fialy.

Pam.kn.str.
119.

L e o p o l d K o u b e k

/od 27/8 1889 do 1/7 1890/.

Výnosem sl.c.k. okr.šk.rady ze dne 27.srpna 1889 č.46866 byl za zatímného učitele při škole zdejší ustanoven p.Leopold Koubek. Týž se narodil v Praze dne 15.května 1856.-

Dosáhnuv šestého roku navštěvoval soukromou obecnou školu Fr.Hausera v Praze, kdež také ve hře na piano vyučován byl. Po té navštěvoval prvou třídu c.k. německého gymnasia novoměstského, načež přestoupil na c.k. české akademické gymnasium v Praze, absolvovav tu čtyři třídy. Když si byl umínil věnovati se stavu učitelskému, vstoupil do c.k.českého ústavu ku vzdělání učitelskému v Praze a absolvoval zde tři ročníky. Opustiv ústav ten, působil od 15.září 1877 co výp.učitel na soukromé škole s právem veřejnosti Frt. Hausera v Praze. Na to ustanoven sl.c.k.okr.š.v. na Smíchově dnem 18.září 1878

čís. 5376 říšx5376 výp. poúčitelem ve Slivenci. Dne 26. ledna 1879 čís. 436 dosazen za výp. poúčitele v Butovicích a ustanoven tamže, když byl dne 2. září 1879 složil zkoušku dospělosti v Praze za zat. poúčitele od 1. ledna 1880. a dnem 9. května 1880 čís. 5333 potvrzen v témže úřadě jako definitivní velesl. c.k. zem. šk. radou. Zkoušku způsobilosti složil v Praze pro školy obecné dne 19. prosince 1886. a jmenován byl od 1. ledna 1887. čís. 6741 dočasným učitelem v Butovicích. Po té ku své vlastní žádosti byl ustanoven zat. poúčitelem od 1. září 1887 čís. 4031 ve Stelčovsi. Dnem 1. září 1889 čís. 4686 byl jmenován zatímním učitelem při obecné škole v Ořechu. V stav manželský vstoupil dne 30. srpna 1881.

Františka Bartlová

Pam.kn.str.122./od 22/2 1890 do 15/7 1890/

Dne 22. února 1890. přihlásila se ke školní službě při zdejší škole slč. Františka Bartlová, zkoušená pěstounka pro mateřské školy, kteráž dekretem sl.c.k.okr. škol. rady z dne 20. února 1890. čís. 1249 byla ustanovena za výpomoc. poúčitelku.

František Krotíl

P.kn. str.125, 129, /od 20/7 1890 do 31/1 1893/

137. Dekretem velesl. c.k.zem.šk.r. ze dne 3/5 1890 čís. 12905 dosazen na zdejší školu čtyřtřídní za řídícího učitele p.Prť. Krotíl, bývalý říd. učitel na trojtřídní škole v Uhončích, nastoupiv službu svou dne 20/7 1890.

Pan Prť. Krotíl, řídící učitel při škole zdejší, jmenován velesl. cí.s.král. zemskou školní radou řídícím učitelem na pětitřídní škole v Hořelici. Službu nastoupil 1. února 1893.

Karel Pinkas

/od 27/7 1890 do 30/6 1896/

P.k.str.125, 129, 137.

Dekretem velesl. c.k.z.č.r. ze dne 3/5 1890 č.12904 dosazen co def.učitel na zdejší školu p.Karel Pinkas nastoupiv službu tu 27/7 1890. Před tím zastával místo poúčitele v Stodálkách.

Zatímním správcem školy ustanoven sl.c.k. o.š.r. výnosem ze dne 5. ledna 1893. čís. 329 učitel při zdejší škole Karel Pinkas. Službu nastoupil 28. ledna 1893.

P.Karel Pinkas, učitel byl jmenován sl.c.k.o.š.r. zatím. správcem školy Slivenecké /od poč.šk.roku 1896/7/.

/Z j.pr./: Na sklonku svého života byl dlouho těžce nemocen upoután na lože, a dne 12. února 1932 na jeho poslední cestě vděčně ho doprovodil ve Slivenci pěvecký sbor zbuzanské Besedy jako svého bývalého II.basáka a sbormistra.- Byl seri-

osním mužem, a učitelem vzácných kvalit; jeho bývalí žáci ho vzpomínají jako přísného však dobrosrdečného učitele, a měli ho velice rádi.

K a r e l S a m e c

/od 30/7 1890 do 8/9 1890/

Pam.kn.str.125.:

Výnosem sl.c.k.o.š.r. ze dne 27/7 1890 čís.4966 dosazen na zdejší školu zat. poučitel p.Karel Samec nastoupiv službu 30/7 1890.

Pro nemoc místo to dne 8/9 1890 opustiv, odebral se do Prahy čp.722-II. k léčení.

K a r e l R y c h t a ř í k

/od 22/9 1890 do 15/7 1892/

Pam.kn.str.125, 129:

Výnosem c.k. o.š.r. z dne 17.zář. 1890 čís.5698 ustanoven na místo zat.poduč. K.Samce p.Karel Rychtařík, dosavadní poučitel v Chejní. Službu tu nastoupil zde dne 22/9 1890.

Pan Karel Rychtařík, zatímni poučitel zde, t.č. třídní učitel III.třídy, počínaje 1.zář. 1892 ustanoven definitivním poučitelem na čtyřtřídní obecné škole v Noutonicích.

Byl to chejnický rodák. V Besedě ve Zbuzanech zpíval l. bas.

K a r e l L i n k a

/od 1/2 1893 do 6/2 1894/

Pam.kn.str.129.:

Na místě Karla Pinkasa /ustanoveného na ořeš.šcole zat. správcem po říd.Krotilovi/ jmenován p.Karel Linka, předtím zatímni učitel v Hořelici. Službu nastoupil 1.unora 1893.

B e d ř i c h H o u d a

/od 1/3 1894 do 1/7 1922/

Pam.kn.str.131, škol.kron.str.30, 32, 34, 28.

Dnem 1.března 1894. nastoupil definitivně místo řídícího učitele Bedřich Houda, jenž do té doby jako říd.učitel v Lipanech působil.

Bezmála po třicet roků vedl správu ořešské školy. Jeho rodina byla v pravdě učitelská: manželka Božena byla zde dlouholetou industr.učitelkou, syn Jan učitelem ve Slivenci, a dcera Marie učitelkou při svém otci v Ořechu.

Když v roce 1919 úmrtím ztratil svoji manželku, již tehdy také sám vážně churavěl a měl proto zdravotní dovolenou. Ve škol. vyučování hlavně zastupovala ho jeho dcera učitelka Marie Houdová, avšak správu školy si stále ponechával. Až teprve od 20.dubna 1922, kdy pan říd.Houda ze zdravotních ohledů přesídlil do Slivence, vedl správu školy učitel Jindř.Jukl.

"Dnem 1.července téhož roku dán byl p.říd.Houda na odpočinek k své žádosti. - v Ořechu působil jako svědomitý a dokonalý učitel plných 28 1/3 roků. K zasloužilému odpočinku přejí mu zajisté všichni učitelé, kteří s ním na škole zdejší pracovali, a jichž je velká řada, a znali jej jako dobrého rádce, svědomitého učitele, vzácného přítele a dokonalého člověka, aby po těžké práci našel klidu a odpočinutí, po kterém toužil, a to po dlouhá ještě léta."

Na str.34.šk.kron.: "Po delší zákeřné nemoci, které do posledních chvil těžce se bránil, zemřel v kruhu své rodiny ve Slivenci dne 8.srpna 1922 dlouholetý řídící zdejší školy pan Bedřich Houda. K vlastní žádosti byl dán 1.července 1922 na odpočinek; leč odpočinku dlouho neužil. Pochován je v Ořechu vedle své choti a značná účast z kruhů učitelských i neučitelských svědčila o tom, jaké přízni zesnulý se těšil. Odešel člověk, který vědomě nikomu ublížiti nechtěl, odešel svědomitý učitel a dokonalý přítel. Budiž mu pamět čestná!" -

NB: Při zbuzan. Besedě někdy řídil smuteční a církevní zpěv. -

B o ž e n a H o u d o v á

/od 1/8 1895 do 24/10 1919/

Pam.kn.str.135, šk.kron.str.28:

Odchodem uč.Ruderika Fialy z Ořecha na školu Vokovickou ubylo zároveň industr. učitelky, jeho to choti /Marie F./ Dekretem slav.c.k.okr.šk. rady dto 1.srpna 1895 č.4508 místo industr. učitelky propůjčeno manželce ř.učitele pí Boženě Houdové.

TÁŽ zemřela dne 24.října r.1919, po níž ustanovena Marie Mrázková z Prahy.

F r a n t i š e k N a c h t m a n

/od 26/8 1895 do 15/7 1910/

Pam.kn.str.135,
šk.kron.str.1, 3.

Za odešlého učitele Rud.Fialy poukázán dekretem sl.c.k. okr.škol. rady ze dne 26.srpna 1895 č.4728 ml.učitel pan Frt. Nachtman, defin. -

Ve škol.roce 1908-9 a 1909-10 navštěvoval týž kurs pro kreslení na stát. průmyslové škole vždy od 15.dubna, a byl za-

stoupen od téhož dne v prvním roce uč. Karlem Zářeckým,
ve druhém roce " Albertem Vyskočillem.

NB: Uč. Frant. Nachtman byl učitelem svědomitým, znamenitým klavíristou a varhaníkem. Byl činným ve všech odborech Besedy ve Zbuzanech: V pěveckém byl sbormistrem a tenorista, v hudebním cellista a pianista, a v dramatickém byl režisérem.

Týž z Ořecha odešel na školu v Břevnově. -

J a n N o v á k

/od 1/9 1896 do 30/6 1897/

Pam.kn.str.140; též 137:

Za odešlého učitele Karla Pinkasa jmenovala sl.c.k.okr. šk.rađa na ořeš.školu prozatímně p.Jana Nováka. V Ořechu působil po dobu jednoho škol. roku, pak přeložen do Hlubočep.

NB: Jakožto významný pěvec /baryton/ byl solistou ve sboru pražsk. učitelů, dále členem svého času proslaveného pěveckého kvarteta učitelského: Mikoláš /ten.I./, Černý /ten.II./, Novák /bar./ a Svojsík II.bas, které konalo zahraniční zájezdy, též dvakrát do Ameriky.

F r a n t i š e k K a l i n a

/od 1/9 1897 do 15/7 1899/

Pam.kn.str.140, 145:

Místo ml.uč.Jana Nováka ustanoven zatímě absol. kand. učit. p.František Kalina.

J i n ě ř i c h J u k l

/od 1/9 1899 do 24/9 1931/

Pam.kn.str.145,
šk.kron.str.10, 15,
32, 39, 53, 60, 63.

Ve škol.roce 1899-1900 ve 2.třídě vyučoval ml.učitel Jindřich Jukl místo uč.Fr Kaliny.

Dne 20/12 1914 /za I.svět.války/ byl mobilisován, avšak v příštím roce byl z domobr. vojenské služby propuštěn a na ořeš.školu se vrátil.

Od 20.dubna r.1922, kdy říd.Houda přesídlil do Slivence, vedl správu ořešské školy až do příchodu nového říd.učitele Jana Zdvihala. A když týž po roce odešel na školu hlubočepskou, opět byl uč.Jindř.Jukl správou školy pověřen, a konečně dekretem zemské škol.rady ze dne 15.května 1929 č.II.A 618/1 ai 1929, č.z.š.r. 50.419 ai 1929 jmenován od 1.srpna 1929 definitivním.

Od 1.května 1931 obdržel zdravotní dovolenou, z té však se již do školy nenavrátil.

Jelikož zdravotní stav říd. učit. Jindřicha Jukla se značně zhoršil, byl odvezen 1.zářím 1931 do Všeobecné nemocnice v Praze, kde se podrobil operaci /žlučové kaménky/. Jelikož byl příliš vysílen, a žloutenka proměnila se v černou, devátý den po operaci zemřel dne 24.zářím 1931. Pohřeb konal se dne 28.zářím za veliké účasti místního i cizího občanstva. Požíval velké úcty a vážnosti, ježto byl výborným pracovníkem jak ve škole, tak i mimo ni. Sbor učitelský těžce nesl ztrátu svého představeného a bude ho vždy vzpomínati.

NB: Také říd. Jukl byl velmi činným ve všech odborech zbušan. Besedy, kamž zprvu docházel společně s uč. Františkem Nachtmanem. Zpíval ve sboru I., později II. bas a po odchodu Nachtmana byl sbormistrem; v hudeb. odboru hrál violu nebo cello, solistům zpěvákům obstaral klavírní doprovod, a v odboru dramatickém byl zprvu velmi bystrým napovědou a později i režisérem. -

O l g a N e z d a r o v á

/od 17/5 1908 do 15/7 1908/

Přišla na toto své první služ. místo jakožto zatímní učitelka.

K a r e l Z á ř e c k ý

/od 15/4 1909 do 15/7 1909/

Šk.kron.str.1.

Zastupoval uč. Frant. Nachtmana navštěvujícího kurs pro kreslení na stát. průmyslové škole v Praze výpom. uč. Karel Zářecký.

Inspekce c.k.okr.Šk.pana inspektora vykonána dne 12.července odpoledne s prohlídkou ovocné školky; p.uč.Karlu Zářeckému dostalo se pochvaly za vzornou úpravu této.

A l b e r t V y s k o č i l

/od 15/4 1910 do 15/7 1910/

Šk.kr.str.1.

Zat.uč. p.Alb. Vyskočil zastupoval uč. Frant. Nachtmana navštěvujícího opět kurs kreslení jako roku loňského, viz výše. -

V l a d i m í r M i l i n o v s k ý

/od 8/9 1910 do 31/1 1911/

Šk.kr.str.4.

"Nastoupil nový člen sboru uč.p.Vladimír Milinovský, ježto 1.února vystřídal def.uč. p.Jos.Bezkočka." Předtím působil na škole v Butovicích.

J o s e f B e z k o č k a

/od 1/2 1911 do 26/7 1914/

Šk.kr.str.4, 10.

"Od 1.února 1911 vystřídal def.uč.p. Jos.Bezkočka ve sboru učitelském uč. p. Vladimíra Milinovského."

"Hned na začátku války 26.července 1914 mobilisován byl učitel II.tř. Jos.Bezkočka."

A l o i s N o v o t n ý

/od 15/4 1912 do 15/7 1912/

Ořech byl prvním místem jeho uč.působení.

F r a n t i š e k S c h a l l e r

/od 15/4 1913 do 15/7 1913/

Škol.kr.str.7.

Uč.p.Fr.Schaller zastupoval od 15.dubna 1913 do konce škol.roku učitele Jindřicha Jukla, který v tu dobu navštěvoval kurs pro kreslení na živn. pokrač. školách. Předtím působil na škole třebotovské.

T h e o d o r B a m b a s

/od 20/10 1914 do 1/3 1915/

Škol.kr.str.10.

Dne 20.října 1914 byl sbor uč. doplněn výp.uč. Theodorem Bambasem z Příbrami, který však byl odveden 1.března 1915 a ihned narukoval, jak z dalšího zápisu vysvítá.

A n n a Š e t t n e r o v á

/od 1/4 1915 do 13/3 1916/

Škol.kr.str.10, 15.

"Od 1.dubna 1915 do konce škol. roku vyučovala na zdejší škole výpomoc. uč. Anna Šettnerová z Písku." - Tento zápis jest doplněn na str.15.: "V I. a II.tř. střídavě vyučovala od začátku šk.roku 1915-6 sl. Anna Šettnerová do 13.března 1916." - Z Ořecha odešla pak do Bubenče.

M i l o s l a v P o d z e m s k ý

/od 13/3 1916 do 15/7 1916/

" 1/9 1922 " 30/6 1923

" 1/9 1924 " 13/10 1924.

Kron.šk.str.15: Od 13/3 1916 byl k vyučování ustanoven jako

výpom.uč. p.Miloslav Podzemský, invalida k voj.službě neschopný a tudíž z ní propuštěný ... Stodůlkách

/ od 1/9 1916 působil ve škole ve Krasokojicích do 30/9 1917,
od 1/10 1919 " v Řeporyjích do 1/9 1922
a od 1/9 1923 též " " do 30/6 1924./

Kron.šk.str.14: Pro škol.rok 1922-23 nově přeložen na naši školu jako zatímní učitel p.Miloslav Podzemský, který učil v Řeporyjích.

" " 37: Ve složení míst.šk.rady nastala změna tím, /šk.rok 1923-24/ že místo uč.p.Mil.Podzemského, jenž byl jmenován zat.uč. v Řeporyjích

str.39: Povolan jako zast.uč. Miloslav Podzemský /šk.rok 1924-25/ z Řeporyj.

str.45: Uč.Miloslav Podzemský 1.května obdržel /šk.rok 1926-27/ zdravotní dovolenou, byl sem dosazen na jeho místo Václav Fleischhans z Lukavice ...

str.50: Dnem 1.května 1928 obdržel uč.Miloslav Podzemský /šk.rok 1927-28/ zdravotní dovolenou a nastoupila zaň jako výp.uč sl.Marie Červenková ze Zdic ...

str.52: Dnem 1.dubna 1929 obdržel Mil. Podzemský /šk.rok 1928-29/ zdravotní dovolenou až do konce šk.roku. Na jeho místo nastoupil p.Eduard Richter ...

str.63: Po zemř.říd.uč. Jindřichu Juklovi správu /šk.rok 1931-32/ školy vedl učitel Miloslav Podzemský.

str.80: Dne 6.listopadu 1935 zemřela manželka učitele Milosl.Podzemského Marie ve věku 36 let.

str.83: Dnem 1.července 1936 ustanoven při zdejší škole definitivním učitelem dosavadní zatímní učitel Miloslav Podzemský dekretem zem. šk.r.v Praze č.II.A-10574/1 ai 1931 ze dne 30.dubna 1936.

str.89: /šk.rok 1939-40/ III.tř.vyučoval Miloslav Podzemský, říd.uč.

Pan.kn.za protektor. na str.16.:

Dne 13.října 1943 osiřela zdejší škola úmrtím našeho milého p.řídícího, Miloslava Podzemského. Dlouhá léta trpěl zákeřnou chorobou, a to těžkou vadou srdce a srdeč. rozednou plic, kterážto nemoc se projevila střídavě již před dvěma lety skutečně a dne 13.října 1943 učinila konec jeho životu.

Celou jeho činnost možno shrnouti slovy: "Poctivý člověk". Poměr ku sboru: dobrý otec a rádece.- Na poslední cestě provázely ho davy lidí, takže průvod pohřební se může nazvat triumfální. Čest jeho památce!

NB: V Besedě ve Zbuzanech Mil. Podzemský, ř.uč. zpíval I. tenor, kromě toho podle potřeby zastupoval sbormistra. V hudebním odboru se snažil nahradit zemřelého kontrabasistu Bohumila Jiráta, avšak dříve než mohl být hodnotnou jeho náhradou, zklátila i jeho smrt.

M a r i e H o u d o v á
/od 16/9 1916 do 31/8 1926/

Kronika škol.

str.18.: Od 16.zář. 1916 v I.tř. byla tříd. učitelkou Marie Houdová /dcera říd.Bedř. Houdy/.

" 30.: Učitelka Marie Houdová byla 15/3 1921 přeložena výpomocně na Smíchov

" 32.: Poněvadž p.řídící Houda měl dovolenou a neučil, vyučovala místo něho zast.uč.sl. Marie Houdová.

Asi v roce 1925 uč.Marie Houdová se provdala
K i t t l e r o v á .

" 45.: Učitelka Marie Houdová provd.Kittlerová, která na zdejší škole působila od 16.zář. 1916. tedy 10 roků, byla k vlastní žádosti přeložena od 1.zář. 1926. do Radotína. ...

J o s e f M i r o v s k ý
/od 16/9 1919 do 30/6 1920/

" 28.: Od 16.zář. 1919 ve III.třídě vyučoval def.uč. Josef Mirovský.

" 30.: Učitel Jos.Mirovský obdržel zatímni místo učitelské v Dejvicích.

M a r i e M r á z k o v á
/od 16/9 1919 do 30/6 1921/

" 28.: Po zemř. učitelce žen.ruč. prací Boženě Houdové ustanovena Marie Mrázková z Prahy. Docházela z Hlubočep.

" 30.: Industriální učitelkou ve škol.roce 1920-21 byla jako loni Marie Mrázková ze Smíchova.

R a ž e n a J i r á n k o v á
/od 1/9 1920 do 31/1 1921/

" 30. Na místo odešlého uč. Josefa Mirovského dosazena byla výp.uč. Ráž.Jiránková, která však od 1. února 1921 přeložena byla co výpomoc. do Břevnova.

J a r o s l a v P a u r
Kron. škol. /od 1/2 1921 do 30/6 1921/

str. 30: Za výp.uč. Růž.Jiráňkovou přeloženou od 1.února 1921 do Břevnova byl sem dosazen rovněž výpomocně uč.Jaroslav Paur.

" 32: Zastupující učitel p.Jar.Paur byl přeložen do Stodůlek poč. škol.r. 1921-22.

B o h u m i l N o v á k
 /od 15/3 1921 do 30/6 1921/

" 30: Za přeloženou výpomocně na Smíchov dne 15/3 1921 ^{uč.M.Houdovou} dosazen na její místo výpomocně uč. Boh. Novák, který před tím působil v Dol.Jiřetíně.

" 32: Zastupující učitel p. B. Novák byl přeložen pro šk.rok 1921-22 do Slivence.

K a r e l J a k o u b e k
 /od 1/9 1921 do 30/6 1922/

" 32: Dnem 1.září ustanoven do Ořecha zastupujícím učitelem p.Jos. Šesták ze Stodůlek, ale ihned přidělen byl na Slovensko; místo něho přidělen byl do Ořecha uč. p.Karel Jakoubek, jako uč.zastup./z Třebotova/ - /škol. rok 1921-22/.

" 34: Zastupující učitel p.Karel Jakoubek přeložen byl počátkem škol.roku 1922-23 do Stodůlek.

M a r i e Č e r n á
 /od 1/9 1921 do 30/6 1922/

" 32: Ve škol. roce 1921-22 ručním pracím vyučovala pí M.Černá z Řeporyj.

J o s e f Š e s t á k

" 32: Dnem 1.září ustanoven do Ořecha zastupujícím učitelem p.Jos. Šesták ze Stodůlek, ale ihned přidělen byl na Slovensko /Rybnické Hamry/, kdež po celý rok působil. /Školní rok 1921-22./

" 34: Do Ořecha službou přidělený p.Jos. Šesták působil druhý rok na Slovensku v Seně u Košic.

 /Ač tedy byl do Ořecha ustanoven, v Ořechu vůbec neučil./

Škol. kron. B o h u s l a v a K á d n e r o v á
/od 1/9 1922 do 30/6 1924/

- str. 34: Ve škol.roce 1922-23 ručním pracem ve 2. a 3. tř.
v vyučovala sl. Boh. Kádnerová ze Smíchova.
- " 36: Ve škol.roce 1923-24 vyučování ruč. prací žen-
ských obstaráno jako roku minulého.

J a n Z d v i h a l
/od 1/9 1923 do 31/8 1924/

- " 36: Na místo, uprázdněné úmrtím říd. učitele p. B. Hou-
dy, ustanoven dekretem zem. šk. rady z 9. července 1923
č. II. A 2723 a 1923. č. z. š. r. 64.005. a 1923. - Jan
Zdvihal, té doby říd. učitel na dvojtřídní ob. škole
v Křížově, škol. okresu benešovského, který na místo
své zde nastoupil 31. srpna 1923.

Jan Zdvihal narodil se 29. prosince 1864. v Kon-
draci /okr. Vlašim/. Do školy obec. chodil v rodné
obci a pak do Vlašimě /5 tř./, kde také navštěvoval
i školu měšťanskou. V l. 1881.-1884. studoval na
čes. státním ústavě učitelském v Praze, kdež i matu-
roval a po dvou letech i zkoušku způsobilosti vyko-
nal.

Vyučoval po 4 roky v Šternberku n/ Sáz., 3 roky v
Kondraci, 1 rok jako správce šk. v Třemošnici, 25
let v Střechově a 6 let v Křížově.

- " 39: Dnem 1. září 1924 k vlastní žádosti přeložen do
Hlubočep p. říd. Jan Zdvihal, který na škole zdejší
působil 1 rok.

P a v l a K r c h o v á
/od 1/9 1924 do 14/5 1925/

- " 39: Ženským ručním pracím vyučovala od 1. září 1924.
sl. Pavla Krchová, která 14. května 1925. byla z na-
řiz. okr. šk. výb. na Smíchově ze služeb školních
propuštěna. Vyučování do konce roku obstarávala pak
sl. M. Houďová.

M a r i e Z e l e n k o v á
/od 1/9 1925 do 21/5 1927/

- " 42: Ve škol.roce 1925-26 učitelkou ruč. prací ženských
ustanovena byla sl. Marie Zelenková.
- " 45: Ve škol.roce 1926-27 ručním pracím vyučovala An-
na Zelenková /? -, loni Marie Z! až do 21. května
1927, kdy převedena byla do Velké Prahy.

Anna Forejťová

Škol. kron. - od 1/9 1926 do 30/6 1929 -

str. 45: Na místo Marie Houdové provd. Kittlerové přeložené do Radotína od 1. září 1926 nastoupila Anna Forejťová, která až dosud vyučovala na st. škole v Tanvaldě.

" 53: Od 11/2 do 11/3 1929 byla nemocna.

" 56: Pro škol. rok 1929-30 Anna Forejťová nastoupila na def. místo učitelské v H. Mokropsích.

Václav Fleischhans

- od 1/5 1927 do 30/6 1927 - a

- od 1/9 1929 do 30/6 1937.

" 45: Když uč. Miloslav Podzemský od 1. května 1927. obdržel zdravotní dovolenou, byl sem dosazen na jeho místo Václav Fleischhans z Lukavice okr. rychnovský, který vyučoval v Ořechu do konce šk. roku. Bylo to jeho první škol. působitě.

" 56: Dne 1. září 1929 nastoupil na školu zdejší uč. Václav Fleischhans, který zde již od 1. května do 30. června 1927 učil. - Od 1/9 - 30/9 1927 učil v Lukavici na Rychnovsku, pak nastoupil vojenskou povinnost a po vykonání této od 2/4 - 30/6 1929 vyučoval v Kvasínách na Rychnovsku.

" 61, 64, 67 a 70: vyučoval též také náboženství českosl.

Zápis o jeho odchodu z Ořechu /do Suchdola/ ve škol. kronice chybí. V Suchdole se oženil s učitelkou Ludmilou Geisslerovou. - Byl také vydatně činným v Besedě ve Zbuzanech: Pro pěv. odbor měl jadrný baryton, v hudebním hrál obligát a na jevišti vystoupil v několika čelných divadel. rolích.

Bohumila Píndejsová

- od 25/5 1927 do 1/11 1930 -

" 45: Dnem 25. května 1927 ustanovena v Ořechu uč. ruč. prací Bohumila Píndejsová z Prahy.

" 61: Ručními pracím do 1. listopadu 1930 vyučovala Boh. Píndejsová.

Ludmila Geisslerová

- od 1/9 1927 do 31/8 1935 -

Škol.kron.:

str.49: Ve škol.roce 1927-28 na nově zřízenou pobočku ustanovena výpomocnou učitelkou sl.Ludmila Geisslerová z Chrudimi, která koncem roku jmenována čekatelkou. Je to její první uč. působistě.

" 52: Táž byla nemocna od 1/2 - 15/3 1929.

" 63: Dne 24.listopadu 1931 obdržela zdravotní dovolenou a zastupovala ji Marie Sedláčková do 30.ledna 1932.

" 80: Zatím. učitelka Ludmila Geisslerová ustanovena byla dnem 1.září 1935 při obecné škole v Suchdole.

NB: V Suchdole se provdala za učitele Václava Fleischhause. - Ve zpěvu měla odbor. školení, také na podnicích Besedy ve Zbuzenech vystupovala jako solová pěvkyně /soprán/; kromě toho několikrát vystoupila v jejím odb. dramatickém.

M a r i e Č e r v i n k o v á

- od 1/5 1928 do 30/6 1928 -

" 50: Dnem 1.května 1928 obdržel uč.Mil. Podzemský zdravotní dovolenou a nastoupila zaň jako výpomocná učitelka sl.Marie Červenková /?/ ze Zdic. Bylo to její první uč. místo.

E d u a r d R i c h t e r

- od 1/4 1929 do 30/6 1929 -

" 52: Dnem 1.dubna 1929 obdržel Mil.Podzemský zdravotní dovolenou až do konce škol. roku. Na jeho místo nastoupil p. Eduard Richter, výpomocný učitel, který před tím působil v Čakovicích rovněž výpomocně.

M a r i e J a r o m ě ř s k á

- od 1/9 1929 do 1/9 1930 -

" 56: Od 1.září 1929 byla jmenována na školu zdejší uč. Marie Jaroměřská, která přišla z Řep. - Táž vyučovala od 1/4 do 30/6 1927 na měšť. šk. v Libčicích n/Vlt., od 1/9 1927 do 30/8 1929 v Řepích.

" 60: Slečna Marie Jaroměřská odvolána byla 1.září 1930 do Čakovic na školu měšťanskou.

D a g m a r S v o b o d o v á

- od 1/9 1930 do 30/6 1934 -

Škol.kron.:

Pro šk.r.1930-31:

- str.60: Na místo Marie Jaroměřské jmenována sl. Běla Velvarská z Dol. Počernic, která však obdržela zdravotní dovolenou a po celý rok nevyučovala. Na místo ni vyučovala zde po celý rok sl. Dagmar Svobodová jako výpomocná síla. Učila před tím na Zbraslavi, ve Vraném a Dobřichovicích.
- " 63: Zemřelého říd.učitele Jindř.Jukla ve vyučování zastupovala ve škol.roce 1931-32 sl.Dagmar Svobodová, která asi v r.1932 se provdala S e q u e n s o v á .
- " 66: Ve škol.roce 1932-33 učitelka Dagmar Sequensová-Svobodová obdržela zdravotní dovolenou, jelikož se musela podrobiti operaci na noze.
- " 69: Ve škol.roce 1933-34 Dagmar Sequensová obdržela zdravotní dovolenou od 1.února do 30.dubna a od 1.května do konce škol.roku.
- " 75: Učitelka Dagmar Sequensová ve škol.roce 1934-35 obdržela zdravotní dovolenou do 31.prosince 1934, kterýmžto dnem vzdala se učitelské služby z důvodu provdání se.

B ě l a V e l v a r s k á

- " 60: Pro škol.rok 1930-31 na místo po sl. Marii Jaroměřské jmenována byla def.uč.b.u.m. sl. Běla Velvarská z Dol. Počernic, která však obdržela zdravotní dovolenou a po celý rok nevyučovala.

B a r b o r a P o ř t o v á

- od 15/11 1930 do 31/3 1936 -

- " 61: Do 1.listopadu 1930 vyučovala ručním pracím Bohumila Findejsová, a když byla povolána na Kr.Vinohrady, od 15.listopadu 1930 sl. Barbora Pořtová, která dříve působila v Chotíně na Plzeňsku.
- Asi v r. 1933 Barbora Pořtová se provdala P i n k a s o v á .
1934
- " 70: Dne 15.dubna obdržela zdravotní dovolenou.
- " 74: Zápis ve škol.roce 1934-35: "Učitelka dív.ruč.prací Barbora Pořtová-Pinkasová má dosud zdravotní dovolenou a učí za ní Marie Hořejší.
- " 80: Počátkem škol.roku 1935-36 změněny částečně obvody učitelek domácích nauk. Změna zasáhla i naši školu. Dosavadní učitelce Pinkasové přiděleny tu 3 hodiny, Marii Špačkové ze Řeporyj 6 hodin týdně. Pinkasová vyučuje ve 3. a 4.a/ tř., Špačková ve 4.b/ a V.tř.

Škol.kron.

str.82: Dnem 1.dubna 1936 nastoupila dovolenou pro mateřství učitelka dom. nauk Barbora Pinkasová-Pořtová.

J i ř i n a V o n k o v á

- od 1/5 1931 do 30/6 1931 - a
od 1/9 1933 do 31/12 1933.

- " 60: Když od 1.května 1931 obdržel správce školy /Jukl/ zdravotní dovolenou, nastoupila na jeho místo výpomocně sl. Jiřina Vonková. Bylo to její první uč. místo.

Asi v r.1932 uč. Jiřina Vonková provd. H e i m o v á.

- " 69: Místo zatímní učit. Heleny Speratové, odešlé do Řepů, ustanovena Jiřina Vonková-Heimová, která nastoupila počátkem škol.roku 1933-34, ale dnem 31/12 1933 vzdala se dobrovolně místa a vystoupila ze služby učitelské.

H e l e n a S p e r a t o v á

- 1/9 1931 do 30/6 1933 -

- " 63: Od 1.září 1931 jako zatímní učitelka byla ustanovena Helena Speratová, která přišla z Podbořan.
- " 69: Zat.učit. Hel. Speratová provd. D u f f k o v á /asi v r.1932/ od začátku škol. roku 1933-34 ustanovena Jiřina Vonková-Heimová zatímně v Řepích a za ní pro Ořech ustanovena Jiřina Vonková-Heimová.

M a r i e S e d l á č k o v á

- od 24/11 1931 do 30/1 1932 -
a od 1/9 1933 do 30/6 1934 .

- " 64: Dne 24.listopadu 1931 obdržela zdravot. dovolenou Lud.Geisslerová a zastupovala ji Marie Sedláčková, výpom. učit. Bylo to její první uč.místo.
- " 69: Učitelka Helena Mužíková nastoupila místo v Hrálořezích na škol.rok 1933-34 a místo ní ustanovena výpom.učitelka Marie Sedláčková, která před tím učila v Ruzýni.

H e l e n a M u ž í k o v á

- od 1/9 1932 do 30/6 1933 -

- " 66: Pro školní rok 1932-33 do sboru přibyla def. učitelka Helena Mužíková /roz.Hudlíčková, provd. 2/7 1932 za Richarda Mužíka/. Přišla z Cerhovic.

Škol.kron.:

str.69: Pro škol. rok 1933-34 Helena Mužíková obdržela def. místo v Hrálořezích.

A n n a K a č e n o v á

- od 1/4 1933 do 30/6 1933 -

- " 66: Učitelka Dagmar Sequensová-Svobodová obdržela zdravotní dovolenou, od 1/4 1933 /ale přišel tříd/ zastupovala ji výpom.uč. Anna Kačenová. Předtím učila na Slovensku v N.Bani. Prvním červencem byla na zdejší škole zproštěna místa.

M i r o s l a v a K u d l í k o v á

- od 1/1 1934 do 30/6 1934 -

- " 69: Místo Jiřiny Vonkové-Heimové, která dnem 31/12 1933 vzdala se místa, vyučovala od 1.ledna 1934 Miroslava Kudlíková, výpom. učit. přišedší z Horoměřic.

A n n a O p l t o v á

- od 1/2 1934 do 30/6 1934 -

- " 69: Za nemocnou uč. Dagmar Sequensovou od 1.února 1934 do konce škol. roku. ustanovena výpom. učit. Anna Opltová.

B o ž e n a V e j l u p k o v á

- od 16/4 1934 do 30/6 1934 -

- " 70: Za onemocnělou uč. Barboru Fořtovou-Pinkasovou od 16.dubna 1934 ženským ručním pracím vyučovala výpom. uč. Božena Vejlupeková, která přišla ze Kbel.

J o s e f P ý c h a

- od 1/9 1934 do 19/6 1935 -

- " 74, 77: Československému náboženství od počátku škol. roku 1934-35 vyučoval Josef Pýcha z Prahy v 1 oddělení dvě hodiny týdně.

Dne 19.června zemřel otravou krve učitel československého náboženství zdejší školy Josef Pýcha z Košíř ve věku 37 let. Byl bohoslovcem a měl být v příštích prázdninách vysvěcen na kněze. Jeho pohřbu v Košířích zúčastnil se říd.učitel s několika žáky náboženství čsl. -

J o s e f B ě l k a

- od 1/9 1934 do 30/6 1937 -

Škol.kron.

str.75: Dnem 1.července 1934 nastoupil tu definitivně ustanovený řídící učitel Josef Bělka, dosavadní říd. učitel v Křivsoudově okresu ledečského.

Narodil se 23.července 1878 v Chotěšicích okresu poděbradského, kdež vychodil obecnou školu. V Jičíně navštěvoval nižší reálku a učitelský ústav, na kterém obdržel vysvědčení dospělosti roku 1897 a způsobilosti v roce 1899. Působil na školách okresu poděbradského, jilemnického, ledečského a konečně v okrese Praha-venkov.

H e d v i k a Č í ž k o v á

- od 1/9 1934 do 31/8 1935 -

" 75: Hedvika Čížková narodila se 8.října 1912 v Příbrami. Tam vychodila obecnou i měšťanskou školu. Vysvědčení dospělosti nabyla na učitelském ústavě v Příbrami roku 1932. Učila na školách zdejšího okresu a od 1.zář. 1934 učí zde.

" 80: Výpom.uč. Hedvika Čížková ustanovena byla dnem 1.zář. 1935 př. ob.šk. v Řevnicích.

M i l o s l a v a K r o t i l o v á

- od 1/9 1934 do 30/6 1936 - a

od 1/9 1937 do 31/12 1938.

" 75: Mil. Krotilová narodila se 26.července 1913 ve Vacíkově okresu blatenského. Obecnou školu vychodila ve Hvoždanech, měšťanskou tamtéž, pak v Příbrami, Rožmitále a v Praze. Učitelský ústav navštěvovala v Praze, kde nabyla vysvědčení dospělosti r. 1933. Učitelskou dráhu započala v Neustupově v okrese sedlčanském 8.února 1934. Po krátké době nastoupila v Líbeznicích zdejšího okresu a 1.zář. 1934 ustanovena zde.

Asi v r.1936 se provdala P a t o v á .

M a r i e H o ř e j š í

- od 1/9 1934 do 30/6 1935 -

" 74: Učitelka dív.ruč.prací Barbora Pořtová-Pinkasová má dosud /šk.r.1934-35/ zdravotní dovolenou a učí za ni Marie Hořejší.

M a r i e Š p a č k o v á

- od 1/9 1935 do 30/6 1937 -

" 80: Počátkem škol.roku 1935/6 změněny částečně obvody

Škol.kron.

str.80: učitelka domácích nauk. Změna zasáhla i naši školu. Dosavadní učitelce Pinkasové přiděleny tu 3 hodiny, Marii Špačkové ze Řeporyjí 6 hodin týdně. Pinkasová vyučuje ve III. a IV.a/ třídě, Špačková ve IV.b/ a V.třídě.

- " 85: Od 1.ledna 1937 odešla na zdravotní dovolenou učitelka dom.nauk Marie Špačková. Zastupovala ji až do 28/2 t.r. praktikantka při ob.šk. v Radotíně Jarmila Kopecká /viz.str.86./

E m i l i e S l u k o v á

- od 1/9 1935 do 30/6 1954 -

- " 80: Ve škol.roce 1935/6 V.tř.přidělena výp.uč.Emilii Slukové.- Táž narodila se dne 5.října 1912 v Plzni. Obecnou a měšťanskou školu vychodila v Plzni, učitelský ústav tamtéž; vysvědčení dospělosti nabyla tam v roce 1931. Působila na okresích Českobudějovickém a Českokrumlovském.
- " 85: Emilie Sluková, dosavadní výpomocná učitelka, jmenována okr.škol. výborem Praha-venkov učitelskou čekatelkou s platností od 1.října 1936.
- " 87: Dekretem zem.šk.r. v Praze ze dne 12 dubna 1937 č.II.-A-12067/4 ai 1934 jmenována Emilie Sluková, uč.čekatelka, definit.učitelkou ale § 4. s platností ode dne 1.ledna 1937.
- " 100: V květnu 1946 Em.Sluková byla přidělena na školu v pohraničí, ale ze zdravotních důvodů byl jí povolen odklad nástupu služby na školní okres Děčín výnosem z.š.r. v Praze č.II/3-2053/2 z r.1946 - a výnosem z.š.r. v Praze ze dne 24.července 1946 příkaz zrušen.
- " 107: Dnem 5.května 1947 byla učitelka Emilie Sluková přidělena službou v důsledku nedostatku učitelstva na zdejším okrese na obecnou školu v Úněticích a proto bylo do konce školního roku vyučováno ve dvou třídách.
- " 110: Dnem 1.září 1947 vyučuje opět na zdejší škole uč. Em.Sluková, která byla zatím v minulém školním roce v květnu a červnu službou v Úněticích.

Od počátku škol.roku 1954-55 na vlastní žádost byla Emilie Sluková po 19^{ti} letech působení v Ořechu přeložena na školu do Prahy.

M i l u š e P ě n k o v á

- od 1/9 1935 do 30/3 1942 -

Škol.kron.

Od počátku šk.r.1935-36: Náboženství československému bude vyučovatí Miluše Pěnková, učitelka náboženství ze Smíchova - v jednom oddělení 2 hodiny týdně.

Š t ě p á n k a Č í ž k o v á

- od 1/9 1935 do 1/10 1935 -

- str.80: Zatím.uč. Luďa Geisslerová a výp.Hedvika Čížková byly dnem 1.září 1935 z Ořechy přeloženy. Místo nich ustanoveny tu: zatím. uč. Štěpánka Čížková a výpom. Emilie Sluková. Čížková však tu pobyla 1 měsíc a odešla do Řevnic. Za ni ustanovena zde výpom. učit. Věra Procházková.

A n n a K o h l í k o v á

- od 1/9 1935 do 15/4 1942 -

- " 79: Dle minist. nařízení zavedení při školách národních učitelství praktikanti. Při naší škole ustanovena kandidátka učitelství Anna Kohlíková z Ořechy. Zkoušku dospělosti vykonala v roce 1934 na ženském státním učitelském ústavě v Praze a byla celý rok bez místa. Zaměstnána je ve II.tř. přespočetnými hodinami správce školy, vyučuje tu prvouce.
- " 86: Anna Kohlíková narodila se 31.července 1914 v Ořechu. Obecnou školu - 5 ročníků - vychodila v rodišti, 4 ročníky měšťanské školy na Smíchově. Pak studovala na žen.stát.učitelském ústavě v Praze, kde nebyla vysvědčení dospělosti dne 8.června 1934. Dnem 1.září 1935 ustanovena na zdejší škole jako učitelská praktikantka.

V ě r a P r o c h á z k o v á

- od 1/10 1935 do 30/6 1936 -

- " 80: Za Štěpánku Čížkovou /viz výše/ od 1.října 1935 ustanovena zde výpom.učit. Věra Procházková.- Narodila se v Malých Čiřovicích dne 15.dubna 1913. Obecnou školu navštěvovala v Nebušicích-Jenerálce, měšťanskou v Praze-Vokovicích. Po té vychodila 2 ročníky měšťanské rodinné školy v Praze. Vysvědčení dospělosti nabyla v Praze I. - Křížovnic. ul. v r.1933. Působila na školách zdejšího okresu, sem přišla z Roztok u Prahy.
- " 85: Počátkem škol.roku 1936-37 byla přeložena do Řeporyjí.

J a r m i l a S e d l í c k á

- od 1/4 1936 do 30/6 1936 -

Škol.kron.

str.82: Dnem 1.dubna 1936 nastoupila dovolenou pro mateřství učitelka dom.nauk Barbora Pinkasová-Pořtová. Na její místo ustanovena tu výpom.učit.dom.nauk Jarmila Sedlická, dosavadní výp.uč.dom.n. ve Vraném n/Vlt.

V l a s t a K o m á r k o v á - Č i h á k o v á
- od 1/9 1936 do 31/10 1941 -

" 81: Zápis ve šk.r.1935-36: Poněvadž byla zdejší škola organizována z trojtřídní na pětitřídní, přibyla tu dvě definit.místa učitelská. V říjnu byla vypsána konkursem a sice jedno pro muže a druhé pro ženu. Na první došlo 11, na druhé 34 žádostí. Místní školní rada navrhla dvě tera; na první místo:

1. Miloslav Podzemský, Ořech,
2. Jaroslav Kokeš, Jihlava,
3. Josef Tomášek, Byšice.

Na druhé místo:

1. Růžena Pirklová, Davle,
2. Vlasta Komárková-Čiháková, Jinočany,
3. Marie Marková, Hukvaldy.

" 83: Dnem 1/7 1936 ustanoven při zdejší škole defin. učitelem dosavadní zatímní uč. Miloslav Podzemský a

" 85: počátkem škol.roku 1936-37 ustanovena na zdejší škole definitivně učitelka Vlasta Komárková-Čiháková, dosavadní def.učitelka v Jinočanech, okr. Kladno.

Vlasta Komárková-Čiháková narodila se dne 10/1 1899 v Praze-Žižkově. Obecnou školu /5 tř./ a měšťanskou /3 roč./ vychodila v Plzni. Tamtéž navštívila učitelský ústav a nabyla zde vysvědčení dospělosti 3.července 1918. Vysvědčení o učitelské způsobilosti nabyla také v Plzni 23.listop. 1920. Vyučovala na školách okresu rokycanského; působila pak na menšinových školách 8 $\frac{1}{2}$ roku a 5 let v Jinočanech okr.Kladenského. Dnem 1.září 1936 je ustanovena definitivní učitelkou na zdejší škole.

" 90: Od 1.března 1940 nastupuje učit.místo uč.Bohumil Kohlík místo Vlasty Komárkové, která koncem února t.r. byla dána do pense. Avšak 28.května t.r. do služby nastupuje opět Vlasta Komárková, jelikož limit jejího muže nedostoupil zákonné výše.

Pan.kn.
protektor.: na str.6.: Učitelka Vlasta Komárková byla pensionována dnem 31/X.1941. Dostala odstupné.

B ě l a L a n g r o v á

- od 1/9 1936 do 10/1 1937 -

Škol.kron.

str.85:

Od 1.září 1936 nenastoupila nemocná Miloslava Patová-Krotilová, a též Věra Procházková která odešla do Řeporyj. Poněvadž jedna síla tu chyběla, ustanovena zde výpomocně učitelka Běla Langrová.

Táž se narodila v Bolehošti, okres Nové Město n/Met. dne 19.dubna 1914. Obecnou školu vychodila v rodišti, měšťanskou v Opočně /1 r./ a v Týništi n/Orl. /2 r./, střední školu /2 roč./ navštěvovala v Náchodě. Učitelský ústav vystudovala v Hradci Králové, kde dosáhla vysvědčení dospělosti dne 13. června 1933. Učitel. praktikantkou byla na novoměstsku, výpom.učitelkou na rychnovském okrese, v Praze a od 1.září t.r. zde.

- " 86: Dne 10.ledna 1937 nastoupila místo výpom.učitelky v Praze Běla Langrová. Za ní byla tu týž dnem ustanovena výpom.uč. dosavadní učitelská praktikantka Anna Kohlíková.

J a r m i l a K o p e c k á

- od 1/1 1937 do 30/4 1937 -

- 85:,
" 86: Dne 1.ledna 1937 odešla na zdravotní dovolenou učitelka dom.nauk Marie Špačková. Zastupovala ji až do 28.února t.r. praktikantka při obecné škole v Radotíně.

Dosavadní učitelská praktikantka dom.nauk v Radotíně a zástupkyně onemocnělé učitelky dom.nauk Marie Špačkové zde, Jarmila Kopecká byla tu dnem 1.března ustanovena výpomocnou učitelkou dom.nauk.

Jarmila Kopecká narodila se dne 13.května 1909 v Tachlovicích. Tam vychodila 5 ročníků obecné školy a 3 ročníky měšťanské v Nučicích. Pak navštěvovala 4 ročníky střední odbor. školy pro ženská povolání v Praze I.- Tu také vystudovala 2 ročníky učitel.ústavu domác. nauk a dne 23.června 1934 byla vysvědčení způsobilosti pro školy obecné. Dne 1.března 1936 ustanovena jako učitelská praktikantka při obecné a měšťanské škole v Radotíně.

- " " Dosavadní učitelka dom.n. Jarmila Kopecká byla dnem 30.dubna 1937 propuštěna a na místo její ustanovena při zdejší škole jako v pořadí starší Božena Drobilová.

B o ž e n a D r o b i l o v á

- od 1/5 1937 do 30/9 1943 - a
od 1/10 1945 do 29/1 1946.

Škol.kron.

str.86: /Viz poslední odstavec zápisu předchozí Jarmily Kopecké./

Božena Drobilová se narodila 24.srpna 1912 v Hradešicích okresu strakonického. Obecnou školu po 5 let navštěvovala v Českých Budějovicích, rovněž 4 ročníky měšťanské školy. Dále vychodila 3 ročníky odborné školy pro ženská povolání a 2 ročníky učitelského ústavu domácích nauk taktéž v Čes. Budějovicích. Vysvědčení způsobilosti pro školy obecné nabyla dne 28.června 1933. Působila nejprve na okrese vltavotýnském a od 6.X.1934 na okrese zdejší.

" 18. Za Boženu Drobilovou, která učí v Řeporyjích,
pam.kn. od 1.října 1943 ustanovena učitelkou domácích nauk
protektor. Marie Kubrová-Venclíčková.

šk.kron. Pro škol.rok 1945/6 - od 1.října:
str.95: Nově je stanoven obvod učitelky domácích nauk, proto vypomáhá na zdejší škole učitelka domácích nauk Božena Drobilová z Řeporyj, která však učí jen několik málo hodin, protože je nemocná. Ručním pracím dívčím vyučují substitučně literární učitelky.

" 97: Za pí učitelku domácích nauk Boženu Drobilovou, která byla přidělena na školu v pohraničí do Prachatic /Z.š.r. z 29/1 1946, čís.II-S-317/1837 ai 1945/, ustanovena byla O.š.v. Praha-venkov-sever výpom.učitelkou dom.nauk Vlasta Kovaříčková.

K a r e l K o t

- od 1/9 1937 do 15/10 1939 -

" 89: Od 1.zář. 1937 nastoupil výp.učitel Karel Kot, na jehož místo od 16.října 1939 byl dosazen učitel Ed. Struška.

J i ř i n a R a d o v á

- od 1/1 1939 do 30/6 1939 -

M a r i e M i š k o v á - H e r d o v á

- od 1/3 1939 do 30/6 1939 -

J o s e f Ž i v n ý

- od 1/9 1939 do 20/10 1939 -

Škol.kron.

str.90: Od 1.září 1939 nastoupil službu výp.učit. Josef Živný, naroz.v r.1917 v Brunšově, okr.Jílové dne 21.března. Vystudoval 4 ročníky učit.ústavu v Praze. První místo nastoupil dne 1.září 1936 jako zatímní říd.učitel na mateřní škole v Kujanech, pak učil v Hor.Mokropsch od 1/5 do 30/6 1939.- Dne 20.října 1939 byl zproštěn místa na vlastní žádost, jelikož obdržel místo v Praze.

E d u a r d S t r a š k a

- od 16/10 1939 do 30/6 1940 -

" 89: Dne 16.října 1939 nastoupil místo za odešlého Karla Kota.

M a r i e H r y c a j o v á

- od 14/11 1939 do 30/6 1941 -

" 89. a 90: Výpom.uč. Josef Živný zproštěn místa 20/10 1939, jelikož obdržel místo v Praze. Místo něho dne 14.listopadu 1939 nastoupila jako def.š 4. Marie Hrycajová, naroz.22.října 1912 v Bludově, okr.Šumperk, Sudety. Předběžné vzdělání: 7 ročníků střední školy v Šumperku a 1 roč. jako externistka v Olomouci na učit.ústavě. Od 1/7 1940 byla jmenována jako zatímní učit. na zdejší škole.

B o h u m i l K o h l í k

- od 1/3 1940 do 30/8 1947 -

" 90: Od 1/3 1940 nastupuje učit.místo výp. učitel Bohumil Kohlík místo Vlasty Komárkové, pensionované. Narodil se 5.července 1917 ve Stodůlkách okr.Praha-venkov. Vystudoval 4 ročníky učit.ústavu v Praze. První místo nastoupil v Přítočně, okr.Kladno dne 1.dubna 1937; od 30/9 1937 učil v Řeporyjích. Od 1/6 1940 jest ustanoven opět v Řeporyjích, jelikož dnem 28.května nastupuje opět Vlasta Komárková, jelikož limit jejího muže nedostoupil zákonné výše.

" 110: Od 1/8 1947 přeložen do Ruzyně, pobočka Stodůlky.

Prokt. 1. Ve škol.roce 1940-41 jest výpom.uč. v Ořechu,
 pam. 5, 6. " " 1941-42 rovněž, vyuč. za říd.uč.
 kn.str.: Mil.Podzemskýho od 31/X, který obdržel zárav. dovolenou. Ve šk. r. 1942-43 učil III.třídou,
 " 1943-44 " II.b "

Škol.kron. Ve škol.roce 1945-46 v I.třídě vyučuje zatímní

utr.97: učitel Bohumil Kohlík,

" 104: ve škol.roce 1946-47 týž vyučuje ve II.třídě.

L u d m i l a K l í m o v á

Škol.kron.
protektor.

- od 5/9 1940 do 31/10 1945 -
první učitelka mateřské školy,

- str. 1. naroz.16/9 1907 v Šalmanovicích, okr.Třeboň. Učitelství ustav 2 r. vychodila v Čes. Budějovicích. V Ořechu ustanovena dne 5.zář. 1940
- " 2. Z podnětu p.inspektora zažádal správce školy o zřízení mateřské školy, a ta byla zem.šk.radou povolena. Věcný náklad nese m.š.r., náklad osobní ministerstvo školství a národ. osv. Vybavení třídy vzalo si za úkol Rodičovské sdružení. Ochotní členové provedli po obcích sbírku, a z výnosu zakoupil se potřebný nábytek, který stál K 1800.- Rovněž hraček pro děti bylo dosti sebráno. Vyučování se začalo 9.zář. 1940. Bylo zapsáno celkem 26 dětí, které docházely pravidelně.
- " 43. Dne 29.dubna 1944 onemocněla učit. mateřské školy Ludmila Klímová. Do 30.června t.r. byla jí udělena zdravotní dovolená, a tak od 29.dubna do konce školního roku do mateřské školy děti nechořely.

Škol.kron.

- " 95. Na vlastní žádost odchází učitelka mateřské školy Ludmila Klímová do Suchboly u Prahy. Na zdejší škole působila od začátku mateřské školy a zasloužila se při pořizování zařízení r.1940.- Na její místo nastupuje týmž dnem 1.listopadu 1945 výp.učit. mateř.školy Naděžda Konopová.

F r a n t i š e k K r š k a

Pam.kn.
protektor.

- od 1/9 1941 do 31/10 1941 -

- str. 5. V Ořechu nastoupil jako výpom.učitel počátkem šk. roku 1941-42, a vyučoval IV.b.tř.
- " 6. Týž naroz. 9.února 1915 v Budějovicích, a tam maturoval v r. 1935. Službu nastoupil v roce 1937.
- " " Dnem 1.listopadu 1941 z šesti tříd redukována škola na tři třídy. Tím se uvolnily tři učit.síly, mezi nimi i uč. Fr.Krška, jenž byl přeložen do Noutonic.

M a r i e K a l o u s o v á

- od 1/11 1941 do 30/6 1942 -

- " 7. Od 31.X.1941 obdržel říd.uč.Mil.Podzemský zdravotní dovolenou a vyučoval za něho Boh.Kohlík a ve III.tř. vyučovala učit. Marie Kalousová, výp.uč. naroz.22/3 1921 v Žlebech u Čáslavě. Učitelství ustav vychodila v Čáslavě; v Ořechu byla ustanovena výpom. učitelkou.

V . P o k o r n á

- od 1/4 1942 do 15/7 1942 -

Pam. kn.
protektor.

R u d o l f P e t r ž í l k a

- od 1/9 1942

- str. 10. Ve škol.roce 1942-43 od 2.září II.třídu vyučoval Rudolf Petržílka.
- " 11. Učitelé Bohumil Kohlík a Rud. Petržílka vykonali zkoušku způsobilosti z němčiny pro obecné školy. Byli jmenováni čekateli.
- " 17. Ve šk.r.1943-44 vyučoval Rud.Petržílka III.tř.
- " 94: Ve škol.roce 1945-46 v II.tř.2.odděl. vyučoval
- " 95: do 1.října 1945, kdy nastoupil vojenskou presenční službu.
- " 96: Okres. škol.výbor Praha-venkov-sever v dohodě s okresní odbor. radou učit. zprostil dnem 30.listopadu 1945 od služby na zdejší škole zatímního učitele Rudolfa Petržílku, který byl zproštěn vojenské presenční služby ze zdravotních důvodů dne 28/11 1945, a ustanovil ho k jeho žádosti s platností ode dne 1.prosince 1945 zatímním učitelem při obecné škole ve Stodáčkách.
- " 110: Z Únětic byl na zdejší školu od 1.září 1947 ustanoven učitel Rudolf Petržílka, který již dříve na zdejší škole působil.
- " 119: Dnem 7.dubna 1949 odchází uč. Rudolf Petržílka na národní školu v Úholičkách a třídy staženy na dvě. V I.třídě vyučuje 1. a 2. postup.ročník Mil. Ráž, v II.třídě -3., 4. a 5. postup.roč.B.Sluková.
- " 123: Rudolf Petržílka je přidělen službou od 1.září 1949 na národní školu v Suchádole u Prahy.

J o s e f K o c o u r e k

- od 28/10 1942 do 6/4 1943 -

Z a e ň k a S o j k o v á

- od 1/9 1943 do 10/6 1946 -

Pam. kn.
protekt.str.17:

Počátkem škol.roku 1943-44 nově jmenována na školu Zdenka Sojková, výpomocná učitelka. Narodila se 8/12 1921 v Klobukách u Slaného, příslušná do Zbuzan. Obecnou školu vychodila /5 tříd/ v Klobukách, střední ve Slaném, učitelský ústav v Praze. Od 22.června 1942 byla učitelskou praktičkou na obec.škole v Řeporyjích, od 8.dubna 1943 výpomocnou učitelkou ve Stodáčkách.

Škol. kron.

str. 100: Dnem 10.června 1946 nastoupila na školu v pohraničí v okrese Děčín Zdenka Sojková, která byla přidělena z.š.r.- Na zdejší škole působila od 1. září 1943 jako velmi svědomitá učitelka, která si získala sráce všech dětí a veřejnosti.

Pam. kn.
protektor.

Matylda Lišková
- od 1/9 1943 do 30/6 1944 -

str. 17: Náboženství českomoravskému ve škol.roce 1943-44 vyučovala Matylda Lišková.

Zdeněk Adamec

- od 1/9 1943 do 30/9 1946 -

" 17: Dne 1.září 1943 jmenován Zdeněk Adamec výpomocným učitelem k zesílenému vyučování německému jazyku s povinností vyučovati také na obecné škole v Třebonicích. Rozhodnutím Pracovního úřadu v Praze byl 13.září t.r. povinen nastoupit v kovoprůmyslovém podniku v Praze-Hostivaři.

Škol. kron.

str. 94: Ve škol.roce 1945-46 již zase na ořeš.škole ustanoven co učitelský čekatel. Je výpomocně přidělen službou na obec.škole v Bořanovicích.

" 95: Dnem 1.října 1945 nastupuje vojen. presenční službu.

" 100: Po konání voj.presenční služby od 1/10 1945 do 7/3 1946 a dvou cvičeníh ve zbrani od 8/3 do 3/5 1946 nastoupil opět školní službu dnem 6.května Zdeněk Adamec. Byl však do 23.května nemocen.

" 103: Koncem září 1946 byl přikázán zemskou školní radou v Praze na školu v Pohraničí Zdeněk Adamec. Okresním školním výborem v Mostě-II.obvod byl ustanoven od 1.října 1946 učitelským čekatelem při měšťanské škole v Horním Litvínově.

Marie Kubrová - Venclíčková

- od 1/10 1943 do 30/6 1950 -

Pam. kn.
protektor.

str. 18: Učitelkou domácích nauk dne 1.října 1943 ustanovena Marie Kubrová-Venclíčková za Boženu Drobilovou, která učí v Řeporyjích.

Škol. kron. Šk.r.1945-46:

str. 94: Marie Kubrová-Venclíčková, výpomocná učitelka domácích nauk má povolenu neplacenou dovolenou z rodinných důvodů do 30.července 1946 /výnos zem.šk. rady v Praze II-1-C 786/8/.

Škol. kron.

str. 103:

Přípisem o.š.v. Praha venkov sever ze dne 29.VIII.1946 č.8998/46 byla jmenována na školu v Řeporyjích výpom. uč. dom. nauk Marie Kubrová-Venclíčková. Na zdejší škole vyučuje ručním pracím dívčím a domácím naukám. Její povinnost na zdejší škole je 7 vyučovacích hodin týdně plus 2 hodiny docházky - vyučuje ve 2 odděleních: 3., 4. a 5. postupný ročník - plus v pomocné třídě. Má přiděleny tyto školy: Řeporyje /hlavní působení/, Třebonice, Ořech a měšťanskou školu v Řeporyjích, která je pobočkou měšťanské školy ve Stodůlkách.

Pam. kn.
protektor.

M i l o s l a v R á ž .

- od 1/11 1943

str. 18:

Dnem 1.listopadu 1943 jmenován řídícím učitelem Miloslav Ráž. -

Narodil se 29.dubna 1911 v Řevnicích. Do obecné školy chodil v Řevnicích /5 let/, do střední v Praze /4 roky/ a do učitelského ústavu ve Světém Janě pod Skalou u Berouna a ve Znojmě /4 roky/, kde v r.1930 maturoval. Od 1.září 1930 byl jmenován výpomocným učitelem ve Hvozdnici, kde učil 2 roky. V roce 1932 vykonal zkoušku učitelské způsobilosti pro obecné školy a působil jako učitelský čekatel 1 rok v Kosoři. Vojenskou službu konal 7měsíců. Zatímním učitelem byl 6 měsíců ve Chvalech a 9 roků 2 měsíce v Řeporyjích. Na zdejší školu jmenován za zemřelého řídícího učitele Miloslava Podzemského, po kterém přejímá pomocnou třídu.

H e d v i k a S t r a k o v áŠkol. kron.

- od 25/11 1944 do 30/9 1945 -

str. 94:

Marie Kubrová-Venclíčková, výpomocná učitelka domácích nauk má povolenou neplacenou dovolenou z rodinných důvodů do 30.července 1946. Vyučuje proto i v letošním roce škol. dívčím ručním pracím a domácím naukám výpomocná učitelka domácích nauk Hedvika Straková, která má povinnost vyučovat na obecné škole v Třebonicích.

" 95:

Na vlastní žádost je začátkem října přidělena do Prahy-Žižkova /11.obecná škola dívčí "Na Pražáče"/ učitelka domácích nauk Hedvika Straková, a sice ve škol. roce 1945-46.

N a d ě ž d a K o n o p o v á

- od 1/11 1945

Škol. kron.

str. 95: První učitelka mateřské školy v Ořechu Ludmila Klímová odchází po pěti-letém zde působení do Suchdola u Prahy. - Na její místo nastupuje týž dnem 1. listopadu 1945 výpomocná učitelka mateřské školy Naděžda Konopová, ustanovená dekretem zem.šk.rahy v Praze č.I.716/45 ze dne 31.října 1945.

Narodila se 5.června 1927 v Řeporyjích, kde chodila do obecné školy. V letech 1938-1942 chodila do střední školy, 1942-1944 do odborné školy pro ženská povolání, 1944-45 do roční školy pro pěstounky a vychovatelky; od 23.července 1945 do 25.srpna 1945 absolvovala prázdninový přípravný kurs pro kandidátky učitelství na mateřských školách v Českých Budějovicích. Na zdejší škole nastupuje první své učitelské místo.

" 124: Příštím školním rokem 1950-51 mateřská škola bude správou osamostatněna.

V l a s t a K o v a ř í č k o v á

- od 29/1 1946 do 30/6 1946 -

" 94: Ve škol. roce 1945-46 výpomoc. učitelka domácích nauk Marie Kubrová-Venclíčková měla neplac. dovolenou do 30.července 1946. Vyučovala proto i v tomto roce za ni uč. Hedvika Straková.

" 95: Tato však byla začátkem října 1945 přidělena do Prahy; a byl nově stanoven obvod učitelek domácích nauk, proto vypomáhala na zdejší škole uč. dom. nauk Božena Drobilová z Řeporyj.

" 97: Dekretem zem.šk.r. z 29.ledna 1946 byla uč. Božena Drobilová přidělena na školu v pohraničí do Prahatic, a za ni ustanovena byla okr.šk.výb. Praha-venkov-sever učit. dom. nauk výpomocně Vlasta Kovaříčková, která působila před tím v České Skalici. Jako mateřská škola byla jí určena obecná škola v Řeporyjích s povinností vyučovatí také na zdejší škole a v Třebonicích.

M a r i e K o š t á l o v á

- od 14/6 1946 do 31/8 1946 -

" 100: Dekretem o.š.v. z 14/6 1946 - 6047/46 byla ustanovena výp. učitelkou při zdejší škole Marie Košťálová. Službou byla přidělena o.š.v. ode dne 14.června 1946.

" 103: Dekretem o.š.v. Praha-venkov-sever ze dne 27/8 1946 č.8860/46 s výhradou schválení zem.šk.r. v Praze a v dohodě s okres. svazem zaměstn. školství a osvěty byla dnem 31/8 1946 zproštěna místa na zdejší škole Marie Košťálová a ustanovena ze služeb. příčin výp. učitelkou při obec. škole v Třebonicích.

Eva Jarošová

Škol. kron. - od 2/9 1946 do 30/6 1948 -

str.103: Ve škol.roce 1946-47 náboženství československému vyučuje pomocná učitelka náboženství Eva Jarošová z Prahy v 1 oddělení 1 hodinu měsíčně /první pátek v měsíci/.

" 110: Ve škol.roce 1947-48 táž vyučovala v 1 oddělení 1 hodinu týdně.

Ludmila Sojková

- od 1/9 1949

" 123: Od 1.zář. 1949 je jmenována na zdejší školu s. Ludmila Sojková ze Zbuzan, která učila v Dušníkách. /předtím v Řeporyjích, a dříve ještě v Kynšperku n/Ohří./

Uč. Ludmila Sojková se narodila v N.Kníně dne 3.zář. 1916. /roz. Sobotková./

Božena Pfisterová

- od 1/9 1951

" 135: Počátkem škol. roku 1951-52 nově nastupuje s. učitelka Božena Pfisterová, která působila na střední škole v Řeporyjích.

Jaroslava Hornátová

- od 1/9 1953

" 150: Počátkem škol. roku 1953-54 na zdejší školu nastoupila soudružka Jaroslava Hornátová.

Táž /rozená Bartošová/ se narodila 20.července 1929 v Železně, okr.Kladno. Učitelský ústav absolvovala v Hradci Králové, zkoušku učitelské způsobilosti pro národní školy vykonala v Plzni v roce 1950; působila na okrese Mariánské Lázně ve Svatém Kříži a v Planě - na okr. Nové Strašecí ve Mšeci.

C O N T R A C T z 8 . č e r v n a 1 8 0 4 .

/Gruntovní vrchnost - Kapitola sv. Víta na hradě Pražském - přepouští ořešským sousedům 21 strychů od lad při ořešském ovčínu./

Dnes stalo se v odvolání na jmilostivý gruntovní vrchnosti s povolením vysoce důstojný a vždy věrný Kapitoly S. Víta na Hradu pražském jakožto krutovní vrchnosti panství Chrástanského dtto Prag z 7^{ho} prosince 1802 který v knize chráštanskéj vrchnostenský povolení na listu 140 pod N. 165 vtělený jest, mezi Hospodářským auřadem panství chráštanského ze strany jedné, pak mezi:

Václavem Pafejťou	/čp. 23./
Jánem Doležalem	" 17.
Jánem Hráličkou	" 29.
Martínem Frechem	" 24.
Františkem Vorlem	" 19.
Annou ovd. Šuranovou	" 7.
Luďvíkem Kučerou	" 30.
Janem Štröblem	" 9.
Josefem Vánou	" 26.
Martínem Citerákem	" 27.
Janem Špačkem	" 28.
Josefem Frechem	" 25.
Matějem Martínkem	" 21.
Václavem Veselým	" 13.
Janem Matějkou	" 20.
a Janem Štröblem	" 14.

jakožto obyvatelama obce Wořeské ze strany druhé, následovní přátelské a dobrovolné narovnání, které k nezrušitelnému zachování takto písebně zaznamenáno bylo :

1. - Pro uvarování a skončení té mezi nadjmenovanou gruntovní vrchností, pak obcí Wořeskou, zkrze namítání vlastnosti 40 str. ladův podle vrchnostenského ovčína a vlastnosti wolšovi podle potoka wořeského zkrze mnohá leta již trvající rozepře, a pro zachování sousedské svornosti - postupuje chráštanský auřad s nadpodotknutým vrchnostenským povolením od těch při panském ovčínu ležících vrchnostenských lad pod 93 str. vejsevku všem čtrnácti obyvatelům wořeským jednomu každému pod 1¹ strichu, tehdy dohromady 21 strichů pro nynější držitele, dědice a potomky jejich na všechny budoucí časy a sice od 1. listopadu 1802 k jejich budoucímu vlastnímu a dědičnému držení, užívání a vládnutí proti tomu, že

2. - všechny obyvatelové se zavazují z těch zde postoupených 21 str. ladů jménem stálý a věčné gruntovní činže 45 kr. z každého strichu, tehdy dohromady 15 f 45 kr. do vrchnostenského půchodu panství chráštanského vždy při sv. Havlu kaž-

děho roku pořádně odváděti

3. - se všeho dalšího práva a požádajících na ostatní vrchnostenský laďa pro sebe a dědice jejich odřikati a tehdy jak ty samý laďa, tak taky ty při panským wořeským potoku se vynacházející wolše, za kruntovrchnostenskou vlastnost na věčný časy uznávati, dálež taky za

4. - se všechny obyvatelové obce wořeské zavazujou tu proti nově vystavenou vrchnostenskou cihelnu potřebnou dobrou hlínu, písek a vápený kámen z jejich buď sedlských a obecních kruntůch, bez vší další odměny a náhrady, ačkoliv na vrchnostenský náklad kopati a lámati nechati, s tím obzvláštním doložením, že kdyby ta hlína a písek jen v sedlských polích kopati se mohla, tenkrát ostatní obyvatelové wořeský povini a tímto zavázání budou tu takovému jednotlivému obyvatelovi zkrze kopání hlíny a písku na panskou cihelnu učiněnou škodu sami mezi sebou vynahraditi, pak za

5. - povoliti a s tím spokojený býti, by vrchnostenský ovčí dobytek wořeský v jejich obecních porostlinách a pastvištatech, který přes 148 strichů obsahujou, však bez ublížení svobodně pásán byl

STABILNÍ KATASTR.

Josefova úprava pozemkové daně byla ihned za nástupce jeho císaře Leopolda II. zrušena a zavedena od r. 1792 sloučená Tereziánsko-Josefínská soustava daně pozemkové, která spočívající na základech Josefínského měření, odhadu a vyšetření berní kvoty, tvořila jakési provisorium až do zavedení stálého, čili *stabilního* katastru.

Tento katastr, k jehož založení byly vykonány rozsáhlé práce měřické a mapování celé říše, zaveden patentem císaře Františka I. ze dne 23/12 1817. Patentem tím stanoveno, že pro každou obec zhotoví se samostatná mapa, ve které má být vyznačen rozsah obce a veškeré pozemky, které liší se kulturou neb vlastnictvím, jakož i budovy v poměru 1 : 2880. Příslušné práce měřické vykonali geometři vojenscí a civilní, a to dle Instrukce o měření katastrovém ze dne 28/3 1818 a 24/2 1824.

Měření podrobné předcházelo vymezení a popis obecních hranic, vymezení a skizzování parcel. Dle indi-kačních skizz porovnány byly výsledky měření se skutečnými poměry, zaneseny kultury, místní názvy, jména majitelů a značky smluvené dle instrukce z r. 1824. Pozemkové a stavební parcely číslovány arabskými číslicemi v *každé obci samostatně*, a to parcely pozemkové ru-mělkou a parcely stavební tuží /čísla parcelní/. Dle indi-kačních skizz sestaveny seznamy pozemků a budov v jednotlivých katastrových obcích a uvedena tam jména majitelů. Zvláštní komisaři určili pak čistý výnos dle jednotlivých tříd bonity půdy pro plochu 1 jitra /klasifikační tarif/. Dle toho a výměry pozemku stanoven pak čistý výnos pozemku. Jsou pak výsledkem měření katastrového, které počalo se roku 1817 a skončeno roku 1843, mapy katastru stabilního.

V království českém bylo započato s podrobným měřením r. 1826 v kraji budějovickém a práce měřické byly skončeny r. 1843 v obci Petrovicích okresu ústeckého. Katastr zván stabilním, t.j. že povždy sloužiti bude úkolům daně pozemkové.

Při ukončení prací katastrových uznávána byla nutnost jeho revise. Uplynula totiž příliš dlouhá doba mezi zavedením katastru stálého v jednotlivých zemích a za tu dobu se značně hospodářské poměry změnily. Mimo to měly být zavedeny nové knihy pozemkové, jejichž nutnost se obecně uznávala a které založeny měly být po ukončeném měření katastrovém.

Revise stabil. katastru nařízena r. 1869. Revidován měl být čistý výnos pozemků a mapy. Okresní komise sestavily klasifikač. tarif pro 8 tříd bonity půdy.

Zákonem ze dne 23/5 1885 zavedena stálá evidence katastru; stanoveno, že katastr daně pozemkové má být udržován ve stálém souhlase se soudními knihami pozemkovými. -
/Ottáv slov. nauč./

Arch.zem.čes.
Stabil. kat. /r.1840./
Rakovník 187.

V ý k a z

/překlad/

o využití půdy pro obec WOŘECH.

<u>Pole:</u>		559 jiter	1095 sáhů				
	s ovoc. stromy	770 "		560 jiter	265 s.		
<u>Louky:</u>		16 jiter	1155 sáhů				
	s ovoc. stromy	7 "	710 "	24 "	265 "		
<u>Zahrady:</u>	Zeleninové		645 sáhů				
	ovocné	10 jiter		10 "	645 "		
<u>Pastviny:</u>		104 jiter	605 sáhů				
	s užit.dřívím	27 "	1290 "	132 "	295 "		
<u>Lesy:</u>	Vysoké smíšené	45 jiter	935 sáhů				
	roští		60 "	45 "	995 "		
<u>Půda neplodná:</u>							
	Bažiny /bez rákosí/		45 sáhů				
	rybníky "		410 "				
	kamené mosty		705 "				
	štěrky, písek a hliniště		360 "				
	pustiny /nevyužitá půda/		675 "				
	řeky a potoky	1 jitra	185 "				
	cesty	16 "	1160 "	19 "	340 "		
<u>Stavební parcely:</u>				5 "	175 "		
	Výměra celé obce			796 jiter	1380 s.		

-.000.-

- Parcelní protokol -
z r. 1840.

Čís.	Stavební parcely.	jitra	sáhy
1.	Metropolitan Domkapit. zu Prag als Herrsch. Chrastian - NC.12. - dvůr -	1,	510
2.	atto		70
3.	atto		5
4.	Fara NC.10., obyt. a hosp. budovy		455
5.	Ströbel Josef, sedlák NC. 9.- hospodář. budovy		45
6.	" " obyt. a hosp. bud.		355
7.	Schuran Johan, $\frac{1}{2}$ " " " "		330
8.	Prochal Johan, domkář " 8. " budova		20
9.	Landa Martin, " " 35. " "		25
10.	Hrabě Jiří " " 33. " "		20
11.	Jelínek Josef " " 39. " "		20
12.	Hroník Thomas " " 6.a " "		25
13.	Bartosch Johan " " 6.b " "		30
14.	Sauczek Franz " " 5. " "		60
15.	Pialovi dědicové " " 4. " "		15
16.	Baloun Johan " " 3. " "		45
17.	Kašpar Petr " " 36. " "		20
18.	Kučera Franz, $\frac{1}{2}$ sedlák " 30. " a hospod. budovy		355
19.	Hrdlička Josef $\frac{1}{2}$ " " 29. " " "		255
20.	Špaček Johan $\frac{1}{2}$ " " 28. " " "		175
21.	Schindelář Math. domk. " 11. " budova		35
22.	Metropolitan Domkapit. zu Prag als Herrschaft Chrastian " 38. Školní budova		70
23.	Citerák Johan, $\frac{1}{2}$ sedlák " 27. Obyt. a hospod. budovy		160
24.	Váňa Mathias, " " 26. " " "		180
25.	Kverka Johan, chalupn. " 25. " " "		160
26.	Prech Franz, " " 24. " " "		180
27.	Pafejta Wenzl, sedlák " 23. " " "		375
28.	Martínek Matěj, domkář " 22. " budova		35
29.	" $\frac{1}{4}$ sedlák " 21. hospodář. budovy		65
30.	" " " 21. obytná budovy		365
31.	Matějka Johan, šenkýř " 20. " a hosp. budovy		235
32.	Veselý Wenzl, domkář " 13. " " "		130
33.	Vořech - obec " 15. " budova		45
34.	Souček Jan, domkář " 32. " a hosp. budovy		60
35.	Veselý Jan, " " 16.a staveb. místo		5
36.	" " " 16.a obytná budova		15
37.	Veselý Václav " " 16.b. staveb. místo		10
38.	Ströbel Franz " " 14. obytná budova		85
39.	Doležal Franz, $\frac{1}{2}$ sedlák " 17. obyt. a hospod. bud.		250
40.	Worel Johan, " " 19. " " "		325
41.	Jirotka Math., domkář " 18. obyt. budova		135
42.	Dvůr Vořešský " 12. ovčinec čp. 31.		200
43.	" " " 34. cihelna - obyt. bud.		55
44.	" " - ovčinec " 31. hospodář. budovy		25
45.	" " " 31. " " "		20
46.	" " - cihelna " 34. obyt. a hosp. bud.		80
47.	" " - ovčinec " 31. hospodář. budovy		65
48.	Kalina Wenzl, mlynář " 1. obyt. a hosp. budovy		350
49.	Dvůr Vořech. - hájovna " 2. obytná budova		25

Summa staveb. parcel 5 j. 175 s.

přenos staveb.parcel 5 175

No parc.	Čp.	<u>Pozemkové parcely.</u>		<u>/ a/ Místní trať./</u>		j. sáhů
		Vlastník	stav	druh kultury		
1	23.	Pafejta Wenzl,	sedlák	ovoc.zahrada		1390
2	22.	Martínek Math.	domkář	"		100
3	21.	"	3/4 sedlák	místní		90
4	21.	"	"	ovoc.zahrada		70
5	20.	Matějka Johan	domkář	"		170
6	21.	Martínek Math.	3/4 sedlák	"	1	370
7	19.	Worel Johann	1/2 sedlák	"		995
8	18.	Jirotka Math.	domkář	"		185
9	17.	Doležal Franz	1/2 sedlák	"		1290
10	14.	Strebel Franz	domkář	"		45
11	16.a	Veselý Jan	"	"		
	16.b	Veselý Václav	"	"		55
12	15.	Wořech - obec	"	"		355
13	13.	Weselý Wáclav	"	"		100
14	13.	"	"	"		25
15	12.	Metropolitan Domkapitel		"		125
16	12.	"	"	zelinář.zahr.		60
17	10.	Wořeš. fara		ovoc.zahrada		530
18	10.	"		"		115
19	10.	"		místní		150
20		Wořešský kostel		hřbitov		140
21	10.	Wořeš. fara		ovoc.zahrada		310
22	9.	Ströbel Josef	sedlák	"		525
23	7.	Šuran Jan	1/2 sedlák	"	1	445
24	7.	"	"	bažina		45
25	6.	Hroník Tomáš	domkář	ovoc.zahrada		170
26	12.	Metropolitan Domkapitel		rybník		150
27	6.b	Bartoš Jan	domkář	ovoc.zahrada		135
28	30.	Kučera Franz	1/2 sedlák	"	1	1125
29	36.	Kašpar Petr	domkář	"		30
30	15.	Wořech - obec		rybník		90
31	29.	Hřalička Josef	1/2 sedlák	ovoc.zahrada		470
32	28.	Špaček Jan	1/2 "	"		635
33	27.	Citerák Jan	1/2 "	"		135
34	26.	Váňa Matěj	1/2 "	"		65
35	24.	Prech Frenz	chalupník	"		330

U k a m e n e .

36	28.	Špaček Jan	1/2 sedlák	pastvina		85
37	28.	"	"	pole	1	375
38	12.	Metropolitan Domkapitel		hřbitov		295
39	12.	"	"	pastvina		85
40	12.	"	"	pole	5	500
41 a	12.	"	"	"	9	510
41 b	12.	"	"	pastvina		100
42	12.	"	"	louka		1125
43	12	"	"	"	5	685
44		Wořech - obec		"		465
<u>přenos</u>						27 885
						10 135

No parc.	Čp.	Vlastník	stav	přenos druh kultury	37 1020
45	29.	Hrdlička Josef	půlsedl.	louka	330
46	29.	"	"	pole	3 825
47	12.	Metropolitan Domkapit.		louka	1 435
48	27.	Citerák Jan,	sedlák	pole s ovoc.st.	8 90
49	27.	"	"	pole	8 50
50	21.	Martínek Matěj,	3/4 "	"	4 175
51	24.	Prech Franz,	chalupník	"	760
52	10.	Vořešská fara		"	13 240
53	10.	"		louka	1 395
54	10.	"		pole	705
55	9.	Ströbel Josef,	sedlák	"	1090
56	9.	"	"	louka	1070
57	30.	Kučera Franz,	1/2 "	pole	2 680
58	30.	"	"	louka	460
59	12.	Metropolitan Domkapitel		"	1 260

M a n u š k a .

60	12.	Metropolitan Domkapitel		pole	14 1270
61	12.	"	"	"	17 630
62	13.	Veselý Václav,	domkář	"	1 505

P r s n i c e .

63	21.	Martínek Matěj,	3/4sedlák	pole	2 735
64	21.	"	"	louka	1520
65	28.	Špaček Jan,	1/2 "	pole	4 1250
66	10.	Vořešská fara		"	1 140
67	29.	Hrdlička Josef,	1/2 "	"	1 1240
68	19.	Worel Jan,	1/2 "	"	2 220
69	26.	Wána Matěj,	1/2 "	"	1 20
70		Vořech - obec		"	870
71	30.	Kučera Franz	1/2 "	"	1 620
72	30.	"	"	pastvina	25
73	12.	Metropolitan Domkapitel-		louka s ovoc.str.	7 435
74	12.	"	"	pastvina	275
75	12.	"	"	pole	3 530
76	12.	"	"	pastv.	150
77	12.	"	"	pole	1 1450
78	12.	"	"	pastv.	225
79	12.	"	"	pole	3 225
80	12.	"	"	pastv.	200
81	10.	Vořešská fara		pole	1 250
82	14.	Strebel Franz,	domkář	pastv.	175
83	14.	"	"	pole	2 785
84	12.	Metropolitan Domkapit.		U h e l n á .	6 1235
85	12.	"	"	"	27 1250
86	10.	Vořešská fara		"	6 1535
87	10.	"		pastv.	145
88	9.	Ströbel Josef,	sedlák,	"	45
89	9.	"	"	pole	2 80
90	17.	Doležal Franz,	1/2 "	"	2 640

přenos 191 60

				přenos	191	60
91	9.	Ströbel Josef,	sedlák	pole	1	130
92	27.	Citerák Johann	"	"	1	275
93	19.	Worel Johann	"	"	2	245
94	7.	Schuran Johann	"	"	7	215
95	21.	Martínek Math.	3/4 "	"	6	275
96	12.	Metropolitan Domkapit.		zelinář.zahr.		585
97	12.	"	"	pastv.		80
98	12.	"	"	"		160
99		Vořech - obec		pole		525
100	17.	Doležal František,	sedlák	"	1	1155
101	23.	Pafejta Václav,	sedlák	"		585
102	29.	Hrdlička Jan,	"	"		865
103	26.	Váňa Matěj,	"	"		950
104	26.	"	"	rybník		170
105	27.	Citerák Johann	"	pole		715
106	29.	Hrdlička Josef	"	"		660
107	24.	Frech Franz,	chalupník	"		620
108	19.	Worel Johann,	sedlák	"		655
109	7.	Schurran Joh.	"	"		605
110	30.	Kučera Franz,	"	"		675
111	9.	Ströbel Josef,	sedlák	"		655
112	30.	Kučera Franz,	"	"		650
113	9.	Ströbel Josef,	sedlák	"		665
114	26.	Váňa Mathias	"	pole s ovoc.str.		680
115	7.	Schurran Joh.	"	pole		635
116	19.	Worel Johann	"	"	3	665
117	13.	Wesely Wenzl	"	"	1	290
118	25.	Kwerka Johann	"	"		770
119	24.	Frech Franz	"	"		635
120	27.	Citerák Johann	"	"		645
121	28.	Špaček Johann	"	"		660
122	12.	Metropolitan Domkapitel		"	4	355
123	25.	Kwerka Johann,	chalupník	"		640
124	21.	Martínek Mathias,	3/4 sedlák,	"		680
125	13.	Wesely Wenzl,	domkář	"		955
126	28.	Špaček Johann,	sedlák	"		450
127	28.	"	"	pastv.		30
128	26.	Váňa Matěj,	"	pole		490
129	9.	Ströbel Josef,	sedlák	"		485
130	29.	Hrdlička Josef,	"	"		540
131	25.	Kwerka Johann,	chalupník,	"	1	165
132	14.	Ströbel Franz,	domkář	"		105
133	20.	Matějka Jan,	"	"		125
134	24.	Frech Franz,	chalupník	"		515
135	23.	Pafejta Wenzl,	sedlák	"		590
136	7.	Schurran Johann,	"	"		260
137	21.	Martínek Math.,	3/4 "	"		520
138	27.	Citerák Johann,	"	"		570
139	25.	Kwerka Johann,	chalupník,	"		510
140	19.	Worel Johann,	sedlák	"		500
141	30.	Kučera Franz,	"	"		910

přenos

234 1050

			<u>přenos</u>	234 1050
142	17.	Doležal Franz, 1/2 sedlák,	pole	995
143	12.	Domkapit. Metropolitan	"	3 790
144	12.	" "	"	325
145	17.	Doležal Franz, 1/2 sedlák	"	620
146	23.	Pafejta Wenzl, sedlák	"	595
147	29.	Hrdlička Josef, 1/2 "	"	1 1050
148	12.	Metropolitan Domkapit.	pastv.	2 980
149	12.	" "	"	19 735
Poznámka při těchto dvou pastvinách: Obec Wořech má právo spolupastvy.				

P o d h r u d í .

150	17.	Doležal František, 1/2 sedlák	pole	4 100
151	24.	Frech František, chalupník	"	1180
152	26.	Váňa Matěj, 1/2 sedlák	"	1 1325
153	17.	Doležal Franz, "	"	7 465
154	19.	Worel Johann, "	"	1040
155	12.	Metropolit. Domkapit.	"	22 175
156	30.	Kučera Frant 1/2 sedlák	"	1 1375
157	23.	Pafejta Václav, sedlák	"	1 1110
158	28.	Špaček Jan, 1/2 "	pastv.	90
159	28.	" "	pole	2 1395
160	28.	" "	pastv.	65
161	29.	Hrdlička Josef, 1/2 "	"	45
162	29.	" "	pole	1 1190
163	19.	Vorel Jan, "	"	995
164	19.	" "	pastv.	30
165	12.	Metropolitan Domkapit.	"	205
166	21.	Martínek Matěj, 3/4 sedlák	"	115
167	21.	" "	pole	2 250
168	21.	" "	"	675
169	14.	Ströbel František, domkář	"	1 785
170	25.	Kverka Jan, chalupník	"	1295
171	25.	" "	pastv.	100
172	9.	Ströbel Josef, sedlák	roští	60
173	9.	" "	pastv.	235
174	9.	" "	pole	11 970
175	24.	Pafejta Wenzl, "	"	1 1155
176	30.	Kučera Franz, 1/2 "	"	1450
177	29.	Hrdlička Josef, "	"	1425
178	12.	Metropolitan Domkapit.	"	11 970
179	12.	" "	pastv.	130

V l e s í c h .

180	17.	Doležal František, 1/2 sedlák	pole	610
181	24.	Frech František, chalupník	"	4 690
182		Wořech - obec	"	1 405
183		"	pastv.	625
184		"	"	345

Poznámka při těchto dvou pastvinách:
Dominium Chrástany má právo spolupastvy.

přenos 348 0015

		přenos		348 0015
185	25.	Kwerka Jann, chalupník	pole	1110
186	13.	Veselý Václav, domkář	"	875
187	28.	Špaček Jan, sedlák	"	970
188	26.	Vána Matěj,	"	1070
189	27.	Citerák Jan	"	1110
190	7.	Schurran Johann 1/2"	"	810
191	17.	Doležal Franz	"	995
192	19.	Worel Jan,	"	975
193	29.	Hrdlička Josef,	"	1090
194	30.	Kučera František	"	960
195	21.	Martínek Matěj, 3/4sedlák	"	855
196	23.	Pafejta Wenzel, celo "	"	900
197	9.	Ströbel Josef, " "	"	1 80
198		Wořech - obec	pastv.	575
199		"	pastv. s užit.dřívím	7 545
/k oběma těmto pastvinám				
Dominium Chrástany má spoluprávo				
pastvy/				
200		Wořech - obec	pastv.	35
201		"	pole	3 1465
202		"	kamen. lom	705
203		"	pole	695
204		"	"	970
205		"	"	1320
206		"	pastv.	11 975
207		"	ovoc.zahrada	155
208		"	louka	855
209		"	pole	350
210		"	"	175
211		"	pastv.	2 1200
212	12.	Metropolitan Domkapit.-	pastv.s užit.dřív.	635
213	12.	"	pole	165
214	12.	"	louka	2 285
215	1.	Kalina Václav, mlynář	"	605
216	1.	"	louka s ovoc.str.	275
217	1.	"	pole	3 1180
218	12.	Metropolitan Domcapit.	"	145
219	12.	"	"	150
220	12.	"	ovoc.zahrada	220
221	12.	"	smíš.vysoký les	45 935
222	12.	"	pastv. s užit.dřívím	320
223	12.	"	"	275
224 a	1.	Kalina Václav, mlynář	ovoc. zahrada	185
224 b	12.	Dominium Chrástany	pastv.	10
225	1.	Kalina Václav, mlynář	ovoc. zahrada	105
226		Wořech - obec	pastv.	2 425
227		"	pole	1 30
228		"	pastv. s užit.dřívím	830
229		"	"	645
230	12.	Metropolitan Domkapit.	"	1005
231		Wořech - obec	"	17 520
přenos				461 380

		<u>přenos</u>	461	380
232	Wořech - obec	pastv.	6	295
233	"	"	3	600

S k a l i c e .

234	Wořech - obec	pole		1285
235	"	pastv.		25
236	23. Fafejta Václav, celo-sedlák	pole	3	1050
237	24. Frech František, chalupník	"	1	265
238	26. Váňa Matěj, $\frac{1}{2}$ sedlák	"	2	1415
239	Wořech - obec	pastv.	10	1510
240	"	louka	1	665
241	12. Metropolitan Domkapit.-	pastv.s užit.dř.		1315
242	Wořech - obec	pastv.		220
243	12. Metropolitan Domkapit.	"		245
244	21. Martínek Matěj, $\frac{3}{4}$ sedlák	pole	2	1410
245	30. Kučera František, $\frac{1}{2}$ "	"	2	230
246	12. Metropolitan Domkapitel	"		90
247	12. " "	"		285
248	20. Matějka Jann, domkář	"		645
249	20. " "	"	1	1410
250	12. Metropolitan Domkapitel	"	7	1305
251	12. " "	"		65
252	12. " "	"		410
253	14. Strebel Franz, domkář	"		1460
254	12. Metropolitan Domkapitel	pastv.	6	815
255	28. Špaček Jan, $\frac{1}{2}$ sedlák	pole		155
256	28. " "	"		765
257	13. Weselý Václav, domkář	"		820
258	13. " "	"		70
259	21. Martínek Matěj, $\frac{3}{4}$ sedlák	"		80
260	21. " "	"		960
261	20. Matějka Jan, domkář	"		270
262	20. " "	"	1	620
263	Wořech - obec	pastv.		580
264	23. Fafejta Wenzl, sedlák	pole		810
265	12. Metropolitan Domkapitel	pastv.	27	420
266	12. " "	"		1390
267	29. Hrdlička Josef, $\frac{1}{2}$ sedlák	pole		1305
268	Wořech - obec	"		1385
269	"	"		100
270	30. Kučera Franz, $\frac{1}{2}$ sedlák	"		700
271	30. " "	"		940
272	26. Váňa Matěj, $\frac{1}{2}$ "	"	4	195
273	26. " "	pastv.		135
274	23. Fafejta Václav, celo "	"		135
275	23. " "	pole	4	15
276	Wořech - obec	"		1450
277	12. Metropolitan Domkapitel	hliniště		360
278	12. " "	pole		85
279	12. " "	"		265
280	12. " "	pastv.	5	700
		<u>přenos</u>	566	105

			přenos	566	105
281	12.	Metropolitan Domkapitel	pastv.	1	595
282	19.	Worel Jan, $\frac{1}{2}$ sedlák	pole		30
283	19.	" "	"		490
284	25.	Kwerka Johann, chalupník,	"		365
285	25.	" "	"	2	1540
286	21.	Martínek Matěj, $\frac{3}{4}$ sedlák	"	2	180
287	24.	Frech František, chalupník	"	1	385
288	12.	Metropolitan Domkapitel - P a ř ě z		25	670
		k d r a h a u m			

289	23.	Pafejta Václav, sedlák	pole	3	415
290	30.	Kučera František, $\frac{1}{2}$ "	"	2	75
291	23.	Pafejta Václav, sedlák	"	1	425
292	10.	Wořechská fara	"	1	45
293	23.	Pafejta Václav, "	"	2	130
294	30.	Kučera František, $\frac{1}{2}$ "	"	2	120
295	12.	Metropolitan Domkapitel	"	36	405
296	19.	Worel Jan, $\frac{1}{2}$ sedlák	"	5	540
297	23.	Pafejta Václav, sedlák	"	3	1170
298	23.	" "	"	1	1215
299	9.	Ströbel Josef, "	"	3	670
300	21.	Martínek Matěj, $\frac{3}{4}$ "	"	4	575
301	28.	Špaček Jan, $\frac{1}{2}$ "	"	1	95
302	17.	Doležal Franz, $\frac{1}{2}$ "	"	2	175
303	9.	Ströbel Josef, sedlák	"	2	1560
304	13.	Veselý Václav, domkář	"		1190

P o d k a m e n e m v h á j í c h .

305	13.	Veselý Václav, domkář	pole		110
306	9.	Ströbel Josef, sedlák	hranič.pastvina		40
307	9.	" "	pole	7	45
308	30.	Kučera Franz, "	"	4	1030
309	29.	Hrdlička Josef, "	"	5	140
310	9.	Ströbel Josef, sedlák	"	2	1430
311	29.	Hrdlička Josef, "	"	1	125
312	27.	Citerák Jan, "	"	1	1530
313	23.	Pafejta Václav, sedlák	"	1	110
314	21.	Martínek Matěj, $\frac{3}{4}$ "	"	4	475
315	7.	Šuran Johan, $\frac{1}{2}$ "	"	10	30
316	12.	Metropolitan Domkapitel	"	57	430
317	23.	Pafejta Václav, sedlák	"	1	1515
318	7.	Šuran Jan, "	"	2	80
319	23.	Pafejta Václav, sedlák	"	1	1515
320	9.	Ströbel Josef, "	"		460
321	19.	Worel Jan, $\frac{1}{2}$ "	"	2	305
322	25.	Kwerka Jan, "	"	1	1260
323	25.	" "	"		240

C e s t y /Weg-parzellen./

324		Wořech - obec,	náves	2	255
325	10.	Wořechská fara,	cesta v místní trati		50
			přenos	781	340

		přenos	781	340
326	12. Metropolitan Domkapitel- cesta v m.tr.			40
327	Wořech - obec, cesta v oblasti Prsnice			155
328	" komunikační cesta do Řeporyj	1	635	
329	" cesta v oblasti Manuška			305
330	" , ze Zbuzan do Řeporyj hranič.cesta			75
331	" " dtto			140
332	" , ze Zbuzan do Wořecha " "			170
333	" " dtto			45
334	" , cesta v obl. Prsnice			380
335	" " dtto			570
336	" , " v obl. Uhelná			1535
337	" " dtto			390
338	" " dtto	4	530	
339	" , " v obl. Podhrudí	1	1415	
340 a	" , " " V lesích			245
340 b	" , " hraniční			110
341	" , Od Zbuzan do Chotče hranič.cesta			230
342	" " dtto			10
343	" , Cesta v obl. V lesích			630
344	" " hraniční			80
345	" " dtto			40
346	" , " v obl. V lesích			535
347	" " dtto			680
348	" " dtto			30
349	12. Metropolitan Domkapital- cesta v obl.			
				v Lesích
				85
350	Wořech - obec, hraniční cesta			75
351	" Cesta v obl. Skalice			130
352	" hraniční cesta			130
353	" cesta v obl. Skalice			20
354	" hraniční cesta			65
355	" cesta v obl. Skalice			175
356	" " Pařez k drahaum			470
357	" cesta v obl. Pod kamenem v hájích			1590
358	" dtto			170
359	" Komunikační cesta do Slivence			955
360	" Cesta v obl. U kamene			160
361	" dtto			655
362	" Radotínský potok			425
363	" hraniční "			255
364	" Radotínský mlýnský potok			150
365	" dtto			120
366	" dtto			780
367	" Radotínský hraniční potok			55
Summa staveb. a pozemk.parcel:			796	1380

- Pozemnostní archy -

z r. 1840.

/Studie dle parcel.protokolu/.

Čp. 1. Kalina Václav, mlynář.

st.p.č. 48, obyt.a hosp.bud.	350
poz. " 215 louka V lesích	605
" 216 " s ovoc.str.	275
" 217 pole V lesích	3 1180
" 224 a Ovoc.zahrada	185
" 225 "	105
Sa	4 1100

Čp. 2. Panská hájovna.

st.p.č. 49, obytná budova	25
---------------------------	----

Čp. 3. Baloun Jan, domkář.

st.p.č. 16, obýv.stavení	45
--------------------------	----

Čp. 4. Fialy Fr. - dědicové.

st.p.č.15, obýv. stavení	15
--------------------------	----

Čp. 5. Souček Frant., domkář.

st.p.č.14, obýv. stavení	60
--------------------------	----

Čp. 6. Hroník Tomáš,
Bartoš Jan, domkáři.

Čp.6.a

st.p.č.12 obyt.stavení	25
poz. " 25 ovoc. zahrada	170

Čp.6.b

st.p.č.13 obyt. stavení	30
poz. " 27 ovoc. zahrada	135
Sa	360

Čp. 7. Šuran Jan, sedlák.

st.p.č.7 Obyt. a hosp.bud.	330
poz. " 23 Ovoc. zahrada	1 445
24 bažina	45
94 pole Na uhelný	7 215
109 " "	605
115 " "	635
136 " "	360
190 " V lesích	810
315 " V hájích	10 30
318 " "	2 80
Sa	22 355

Čp. 8. Prochal Jan, domkář.

st.p.č.8, obyt.budova	-20
-----------------------	-----

Čp. 9. Ströbl Josef, sedlák.

st.p.č.5, hosp.budovy	45
" 6, obyt.a h."	355
poz.p.22, ovoc.zahr.	525
55 pole U kamene	1090
56 louka "	1070
88 pastv. Na uhelný	45
89 pole "	2 80
91 " "	1 130
111 " "	655
113 " "	665
129 " "	485
172 roští V podhrudí	60
173 pastv. "	235
174 pole "	11 970
197 " V lesích	1 80
299 " U pařezu	3 670
303 " "	2 1560
306 pastv.hraniční	40
307 pole V hájích	7 45
310 " "	2 1430
320 " "	460
Sa	35 1095

Čp. 10. Ořešská fara.

st.p.č.4, obyt.a hos.bud.	455
poz.p.:	
17 Ovocná zahrada	530
18 " "	115
19 místní trať	150
20 hřbitov u kostela	140
21 ovocná zahrada	310
52 pole U kamene	13 240
53 louka	1 395
54 pole "	705
66 " Prsnice	1 140
81 " "	1 250
86 " Na uhelný	6 1535
87 pastv.	145
292 pole U pařezu	1 45
325 cesta	50
Sa	26 405

Ve Zbuzan.kat.:

253 pole Na Zbusku	1 1000
262 " "	1 740
Sa	3 140

Čp. 11. Šindelář Matěj, domkář.
st.p.č. 21 - obyč.stavení 35

Čp. 12. Dvůr kap.sv.Víta.

st.p.č. 1 - dvůr 1 510
2 - kostel 70
3 - zvon. věž 5

poz.parc. Míst.trat:

č. 15 ovocná zahrada 125
16 zelinář. " 60
26 rybník U kamene: 150

38 hřbitov 295

39 pastviště 85

40 pole 5 500

41 a " 9 510

41 b pastv. 100

42 louka 1125

43 " 5 685

47 " 1 435

59 " 1 260

Manuška:

60 pole 14 1270

61 " 17 630

Prsnice:

73 louka s ovoc.str. 7 435

74 pastv. 275

75 pole 3 530

76 pastv. 150

77 pole 1 1450

78 pastv. 225

79 pole 3 225

80 pastv. 200

84 pole 6 1235

Uhelná:

85 pole 27 1250

96 užitková zahr. 585

97 pastv. 80

98 " 160

122 pole 4 355

143 " 3 790

144 " 325

148 pastv. 2 980

149 " 19 735

Podhrudí:

155 pole 22 175

165 pastv. 205

178 pole 11 970

179 pastv. 330

V lesích:

212 pastv.s užit.dř. 635

./.

Čp. 12. pokračování ./.

poz.parc.

č. 213 pole 165

214 louka 2 285

218 pole 145

219 " 150

220 ovoc.zahrada 220

221 smíš.vys.les 45 935

222 pastv.s už.dř. 320

223 dtto 275

224 b pastv. 10

230 pastv.s už.dř. 1005

Skalice:

241 pastv.s užit.dř. 1315

243 pastv. 245

246 pole 90

247 " 285

250 " 7 1305

251 " 65

252 " 410

254 pastv. 6 815

265 " 27 420

266 " 1390

277 hřiště 360

278 pole 85

279 " 265

280 pastv. 5 700

281 " 1 595

Pařez k drahaum:

288 pole 25 670

295 " 36 405

V hájích:

316 pole 57 430

326 cesta v míst.tr. 40

349 " v lesích 85

Sa 392 600

Ve Zbuzan.kat.:

Zbusko:

242 pole 24 35

243 pastv. 185

263 pole 18 1455

264 pastv. 130

Sa 43 205

—

Čp. 13. Veselý Václav, domkář.

St.p.č.32 obyt.a hosp.st. 130

poz.p.

č.13	ovocná zahrada	100
14	"	25
62	pole Manuška	1 505
117	" Na uhelný	1 290
125	" "	955
186	" V lesích	875
257	" Na Skalcích	820
258	" "	70
304	" U pařezu	1190
305	" V hájích	110

Sa 5 270

Ve Zbuzan. kat.:

254	pole Zbusko	1 445
266	" Baková	2 715

Sa 3 1160

Čp. 14. Strübel Franz, domkář.

st.p.č.38 - obyt.stav. 85

poz.p.

č.10	ovocná zahrada	45
82	pastv. Na prsnici	175
83	pole "	2 785
132	" Na uhelný	105
169	" Podhradí	1 785
253	" Na skalcích	1460

Sa 5 240

Čp. 15.

Obec VOŘECH.

St.p.č.33 pastýř.domek 45

poz.p.

č. 12	ovocná zahrada	355
30	rybník v míst.tr.	90
44	louka U kamene	465
70	pole Na prsnici	870
99	" Na uhelný	525
182	" V lesích	1 405
183	pastv. "	625
184	" "	345
198	" "	575
199	" s užit.dřív.	7 545
200	" "	35
201	pole V lesích	3 1465
202	kamenný lom	705

./.

Čp. 15. pokračování ./.V lesích:

203	pole	695
204	"	970
205	"	1320
206	pastv.	11 975
207	ovocná zahrada	155
208	louka	855
209	pole	350
210	"	175
211	pastv.	2 1200
226	"	2 425
227	pole	1 30
228	pastv. s užit.dř.	830
229	dtto	645
231	dtto	17 520
232	pastv.	6 295
233	"	3 600

Na Skalcích:

234	pole	1285
235	pastv.	25
239	"	10 1510
240	louka	1 665
242	pastv.	220
263	"	580
268	pole	1385
269	"	100
276	"	1450

324	náves	
327	až 348, eesty	
350	" 367 a	
	radotín. potok	17 1170

Sa 96 1480

Čp. 16.a/ Veselý Jan, domkář i.
b/ Veselý Václ. domkář i.

st.p.č.35	čp.16 a/	5
36	" ob.bud.	15
37	čp.16 b/	10

poz.p.

č.11	společ.ovoc.zahr.	55
------	-------------------	----

Sa 85

Čp.17.

Doležal Frant., sedlák.

St.p.č. 9, obyt. a hosp. st.	250
poz.p.	
č. 9 ovocná zahrada	1290
90 pole Na uhelný	2 640
100 " "	1 1155
142 " "	995
145 " "	620
150 " Podhrudí	4 100
153 " "	7 465
180 " V lesích	610
191 " "	995
302 " U pařezu	2 175
Sa	20 895

Čp.18.

Jirotka Matěj, domkář.

St.p.č. 41, obyt. stavení	135
poz.p.	
č. 8 ovocná zahrada	185
Sa	320

Čp.19.

Vorel Jan, sedlák.

St.p.č. 40, obyt. a hosp. st.	325
poz.p.	
č. 7 ovocná zahrada	995
68 pole Na prsnici	2 220
93 " Na uhelný	2 245
108 " "	655
116 " "	3 665
140 " "	500
154 " Podhrudí	1040
163 " "	995
164 " pastv.	30
192 " V lesích	975
282 " Na skalicích	30
283 " "	490
296 " U pařezu	5 540
321 " V hájích	2 305
Sa	19 10

Ve Zbuzan. kat.:

128 pole V ouvozy	825
297 " Baková	1 1280
Sa	2 505

Čp.20.

Matějka Jan, šenkýř.

St.p.č. 31, obyt. a h. st.	235
poz.p.	
č. 5 ovocná zahrada	170
133 pole Na uhelný	125
248 " Na skalicích	645
249 " "	1 1410
261 " "	270
262 " "	1 620
Sa	4 275

Ve Zbuzan. kat.:

265 pole Baková	2 80
-----------------	------

Čp.21.

Martínek Matěj, 3/4 sedlák

St.p.č. 29, hosp. stavení	65
30, obyt. "	365

poz.p.	
č. 3 místní trať	90
4 ovocná zahrada	70
6 atto	1 370
50 pole U kamene	4 175
63 " Prsnice	2 735
64 louka "	1520
95 pole Na uhelný	6 275
124 " "	680
137 " "	520
166 pastv.	115
167 " Podhrudí	2 250
168 " "	675
195 " V lesích	855
244 " Na skalicích	2 1410
259 " "	80
260 " "	960
286 " "	2 180
300 " U pařezu	4 575
314 " V hájích	4 475
Sa	33 840

Čp.22.

Martínek Matěj, domkář.

St.p.č. 28 obyt. stavení	35
poz.p.č. 2 ovoc. zahrada	100
Sa	135

Čp.23.

Pafejta Václav, sedlák.

St.p.č.27,obyt.a hosp.st. 375

poz.p.			
č. 1	ovocná zahrada	1	1390
101	pole Na Uhelný		585
135	" "		590
146	" "		595
157	" Podhrudí	1	1110
175	" "	1	1155
196	" V lesích		900
236	" V skalicích	3	1050
264	" "		810
274	" pastv.		135
275	" V skalicích	4	15
289	" U pařezu	3	415
291	" "	1	425
293	" "	2	130
297	" "	3	1170
298	" "	1	1215
313	" V hájích	1	110
317	" "	1	1515
319	" "	1	1515
		Sa	31 805

Ve Zbuzan. kat.:

248	pole Zbusko	6	235
255	" "	2	1495
		Sa	9 130

Čp.24.

Frech Frant., chalupník.

St.p.č.26,obyt.a hosp.st. 180

poz.parc.			
č. 35	ovocná zahrada		330
51	pole U kamene		760
107	" Na uhelný		620
119	" "		635
134	" "		515
151	" Podhrudí		1180
181	" V lesích	4	690
237	" V skalicích	1	265
287	" "	1	385
		Sa	9 760

Ve Zbuzan. kat.:

237	pole Zbusko		945
-----	-------------	--	-----

Čp.25.

Kverka Jan, chalupník.

St.p.č.25,obýv.a hosp.st.160

poz.p.			
č. 118	pole Na uhelný		770
123	" "		640
131	" "	1	165
139	" "		510
170	" Podhrudí		1295
171	" pastv.		100
185	" V lesích		1110
284	" Na skalicích		365
285	" "	2	1540
322	" V hájích	1	1260
323	" "		240
		Sa	9 155

Čp.26.

Váňa Matěj, sedlák.

St.p.č.24,obýv.a hosp.st.180

poz.p.			
č. 34	ovocná zahrada		65
69	pole Na prsnici		
		1	20
103	" Na uhelný		950
104	rybník "		170
114	pole s ovoc.str.		680
128	" Na uhelný		490
152	" Podhrudí	1	1425
188	" V lesích		1070
238	" V skalicích	2	1415
272	" "	4	195
273	" pastv.		135
		Sa	12 295

Čp.27.

Citerák Jan, sedlák.

St.p.č.23,obyt.a h.st. 160

poz.p.			
č. 33	ovocná zahrada		135
48	pole s ovoc.str.		90
49	" U kamene	8	50
92	" Na uhelný	1	275
105	" "		715
120	" "		645
178	" "		570
189	" V lesích		1110
312	" V hájích	1	1570
		Sa	13 480

Čp. 28.

Špaček Jan, $\frac{1}{2}$ sedlák.		
St.p.č.20, obyt.a hosp.st.	175	
<u>poz.p.</u>		
č.32 ovocná zahrada	635	
36 pastv.	85	
37 pole U kamene	1 375	
65 " Prsnice	4 1250	
121 " Na uhelný	660	
126 " "	450	
127 pastv.	30	
158 " "	90	
159 " Podhrudí	2 1395	
160 " pastv.	65	
187 " V lesích	970	
255 " Na skalicích	155	
256 " "	765	
301 " U pařezu	1 95	
Sa		12 795

Čp. 29.

Hrdlička Josef, $\frac{1}{2}$ sedlák.		
St.p.č.19, obyt.a hosp.st.	255	
<u>poz.p.</u>		
č.31 ovocná zahrada	470	
45 louka U kamene	330	
46 pole "	3 825	
67 " Prsnice	1 1240	
102 " Na uhelný	865	
106 " "	660	
130 " "	540	
147 " "	1 1050	
161 pastv. V podhrudí	45	
162 pole "	1 1190	
177 " "	1425	
193 " V lesích	1090	
267 " Na skalicích	1305	
309 " V hájích	5 140	
311 " "	1 125	
Sa		19 355

Čp. 30.

Kučera Franz, $\frac{1}{2}$ sedlák.		
st.p.č.18, obyt.a hosp.st.	355	
<u>poz.p.</u>		
č.28 ovocná zahrada	1 1125	
57 pole U kamene	2 680	
58 louka "	460	
71 pole Na prsnici	1 620	
72 přenos	6 40	

./.. přenos 6 40

72 pastv.	25	
110 pole Na uhelný	675	
112 " "	650	
141 " "	910	
156 " Podhrudí	1 1375	
176 " "	1450	
194 " V lesích	960	
245 " Na skalicích	2 230	
270 " "	700	
271 " "	940	
290 " U pařezu	2 75	
294 " "	2 120	
308 " V hájích	4 1030	
Sa		22 1180

Čp. 31.

Ovčín penský.		
St.p.č.42 Ovčinec	200	
44 hospod.stav.	25	
45 " "	20	
47 " "	65	
Sa		310

Čp. 32.

Souček Jan, domkář.		
St.p.		
č.34 obyt.a hosp.stav.	60	

Čp. 33.

Hrabě Jiří, domkář.		
St.p.č.10 obyt.budova	20	

Čp. 34.

Cihelna panská.		
St.p.č.43 obyt.stavení	55	
46 " a hosp. "	80	
Sa		135

Čp. 35.

Landa Martin, domkář.		
St.p.č.9 obyt.budova	25	

Čp. 36.

Kašpar Petr, domkář.		
St.p.č.17 obyt. budova	20	
poz.p.č.29 ovoc.zahrada	30	
Sa		50

čp. 37.

/společné s čp. 26./

čp. 38.

školní budova.

čp. 39.

Jelínek Josef, domkář.

St.p.č.22

70

St.p.č.11

20

Summář.

V katastr. obcích:

čp.	OŘECHU	ZBUZANECH	Celkem
1. .. 4 j. 1100 s.	4 j. 1100 s.		4 j. 1100 s.
2.	25		25
3.	45		45
4.	15		15
5.	60		60
6.	360		360
7. .. 22 " 355	22 " 355		22 " 355
8.	20		20
9. .. 35 " 1095	35 " 1095		35 " 1095
10. .. 26 " 405	3 j. 140 s. 29 "		545
11.	35		35
12. 392 " 600	43 " 205	435 "	805
13. ... 5 " 270	3 " 1160	8 "	1430
14. ... 5 " 240		5 "	240
15. .. 96 " 1480		96 "	1480
16.	85		85
17. .. 20 " 895		20 "	895
18.	320		320
19. .. 19 " 10	2 " 505	21 "	515
20. .. 4 " 275	2 " 80	6 "	355
21. .. 33 " 840		33 "	840
22.	135		135
23. .. 31 " 805	9 " 130	40 "	935
24. .. 9 " 760		10 "	105
25. .. 9 " 155		9 "	155
26. .. 12 " 295		12 "	295
27. .. 13 " 480		13 "	480
28. .. 12 " 795		12 "	795
29. .. 19 " 355		19 "	355
30. .. 22 " 1180		22 "	1180
31.	310		310
32.	60		60
33.	20		20
34.	135		135
35.	25		25
36.	50		50
37.	-		-
38.	70		70
39.	20		20

sa .. 796 j. 1380 s. ... 63 j. 1565 s. .. 860 j. 1345 s.

Výpis

z "DUPLIKÁTU STABILNÍHO KATASTRU"^{1/} k r. 1840 x

Korunní země česká.

Kraj: Praha.

Okres berníčního úřadu - Smíchov.

Zřízená obec místní - Wořech.

Katastrální obec - Wořech.

PROTOKOL^{2/}

sepsaný dnešního dne /3.července 1852/ podle pravidel, ustanovených v IV. části naučení přípravných prací, aby se určilo, které vzdělávací druhy v obvodu katastrální obce W O Ř E C H se nalézají, a při katastrálním odhadování vycenění by se měly, pak jak se ty druhy na třídy rozvrhnouti musejí.

Přítomní.

Podepsaní.

Podepsaní předsedše bedlivě veškeré traty a části obvodu obecního a majíce zřetel k ustanovení IV. části naučení, sjednotili se o to, že k vůli vycenění při katastrálním odhadování navrhnou ty druhy vzdělávací, ježto níže položeny jsou, a rozdělení těch druhů na třídy tak, jak vedlé toho zaznamenáno jest, a sice:

Pole	s	čtyrma	třídami
luka	"	třema	"
zahraady	"	jedinou	"
pastviny	"	třema	"
vysoké lesy	"	jedinou	"

Přítomní se domnívají, že do těchto 5^{ti} druhů vzdělávacích a do počtu tříd u každého druhu navrženého všechny pozemnosti kromě těch, jichžto se buď neužívá neb ani užívati nemůže, a tak rozmanitostí v dobrotě těch pozemností zahrnouti mohou, a že se těch málo pozemností, ježto se od těch vzdělávacích druhů liší, pro jejich nepatrnost ku jmenovaným druhům zrovna přisaditi může.

1. POLE .Třída první:

1/ Ty pozemnosti leží v oblastech: Uhelná, Pod kamenem v háji, Přenice, Manuška, U kamene.

pod 2/: Povaha půdy /popis/ a/ svrchní půda, b/ spodní půda,
3/: Poloha ...

1/ Ar.z.č.-Dupl.St.kat.:37.

2/ Tištěný německo-český formulář vyplněn.

- 4/ Stupeň vlhkosti....
- 5/ Na polích té třídy se obyčejně seje neb sází:
- a/ Co hlavní plodiny: Zimní pšenice, ječmen většinou, zimní žito, oves nepatrně;
- b/ co vedlejší plodiny: Hrách, vikev, brambory.
- c/ úhorem se obyčejně ležeti nechává méně než třetí díl.
- 6/ Jakost těch plodin jest, a sice: Žito, oves, ječmen, vikev dobrá, ostatní prostřední.
- 7/ Škodné podnebí a místní okolnosti
- 8/ Vzdělávání
- 9/ Tyto vyznačené vlastnosti se nalézají u

Třída druhá:

/Tytéž otázky jako u třídy první/

- 1/ Ty pozemnosti leží vzdálené v oblastech v I.třídě jmenované, pak: Pod kamenem v háji, Pařez k dráham, Podhrudí.
- ad 5/ Na polích té třídy se sází
- a/ co hlavní plodiny: Zimní pšenice, žito, ječmen, oves,
- b/ co vedlejší: hrách, vikev, jetel,
- c/ úhorem se obyčejně nechává více než polí I.tříhy.

Třída třetí:

- 1/ V oblastech v předcházejících třídách uvedených, pak: Skalice, V lesích.

Na nich se sází co hlavní plodiny: Zimní žito povětšinou, méně zim. pšenice a ječmen.

Třída čtvrtá:

Vzdálené pozemky v oblastech: Skalice, v Lesích, Pod hrudí.

Na nich se seje: Ozim. žito, oves; co vedlejší Vikev, čočka.

Úhorem se nechává ležeti třetina.

2. LUKA .

Třída první: U kamene.

Seče se ročně dvakrát. - Pastva jarní a podzimní trvá 8 týdnů.

Třída druhá: U kamene.

Seče se ročně dvakrát. - Pastva 8 týdnů.

Třída třetí: Skalice, V lesích.

Sekají se každoročně dvakrát; pastva 8 týdnů

3. ZAHRADY . - V místní trati a V lesích.

Ohražené zdí, dílem neohražené. -

Pěstují se jablka, hrušky, ořechy, švestky.
Z plochy půdy těžší se tráva.

4. PASTVINY .

I. třída	-	Uhelná, Prsnice,
II. "	-	Pod hrudí, Skalice, V lesích.
III. "	-	V lesích, Skalice.

5. VYSOKÝ LES .

Tato kultura se vyskytá jediné na parc. 221 v oblasti V lesích, na svahu proti severu s prstí pískem a šterkem promíšenou a přibližně ze 2/3 borovicemi a s 1/3 bukem porostlém s nějakými břízami, a skýtá slušný dobrý přírůstek. - Odhaduje se na 60-80 let. Hospodářský plán se nachází v rukou lesní správy v Lešanech, bývalém berounském okrese.

Dřevo se užívá k topení, k potřebě deputátu pro ořešský dvůr a jest lehké k vynesení.

Tato uvedená parcela 221 jest ve vlastnictví statku Chrástanského.

Vořech, 30. října 1850.

Grohmann,
k.k. lesní správce.

Martin Wopršal,
hospodář. pojezdý
statku Chrástán.

Doležel Jan, představený
Tomáš Jirotko, radní
Matěj Martínek, výbor
Jan Špaček
Josef Štrébl
Václav Fafejta
Jan Šuran, výbor.

Výpis z Katastrálního šetř. elaborátu

katastrál. obce Vořech.

Topografické položení:

Oblast katastrál. obce Vořecha jest položena ve střední části korunní země české 184.89 Pr. sáhá nad mořem a dříve patřila k rakovnickému kraji. - Od města Prahy jest vzdálena 1 2/8 míle v jihozápadním směru.

Klima - obtojně příznivé.

Výměra katastrál. - podle r. 1840 v celku 796 Jiter 1380 s

Jest zde fara a farní škola; kostel. a školní patron jest pražský kostel u sv. Víta.

Hranice.

Na severu pole zbuzanská a řeporyjská.

na východě pole Řeporejské, Zadní-Kopanské, Kosořské,
 na jihu " Kosořské, Chotečské,
 na západě " Zbuzanské.

Obyvatelstvo.

Podle soupisu z r. 1850/51:

Mužů 175, žen 174, dohromady 349; jest to 86 domácností bydlících ve 45 domech.

Zemědělstvím se živí 23 rodin, řemeslem 11 rodin, obojím 3 rodiny, žádným z obou 49 rodin.

Výživa obyvatelů:

Obyčejná strava sedláků a jejich příslušníků pozustává zpravidla ze žitného chleba, moučných jídel, mléka, pečiva, luštěnin, brambor, kyselého zelí, sýr; v neděle a svátky maso a káva. Čeleď, nádeníci a převážně pracující třída společně se sedláky a jejich příslušníky kávu. - K pití zpravidla voda, při těžké práci jako ožních pivo, pořádku kořalka. -

Stav dobytka v r. 1851:

koní 29, hříbat 6, volů 21, krav 107, mladý hovězí dobytek 44, ovce z pansk. ovčína 400, obecní 104, koz 5, vepřového dobytka 51, prasnic 48. -

Mléko poněvíc se prodá pražským handlířům.

Při větších hospodářstvích chovají se 4 koně, 6 krav, 3 jalovice, 23 ovcí, 3 kusy vepřového a 1 prasnice; drůbež v této vesnici je poněvíc domácího chovu. Jen pořádku se husy, kuřata a vejce prodávají do Prahy. -

Na jihu od vesnice - od západu k východu údolím protéká radotínský potok mezi loukami a pastvinami, který pohání mlejn. - V místní trati se nacházejí dvě malé vodní nádrže.

Silnice a cesty:

Pražsko-Karlštejnská okresní silnice prochází severozápadní část obce, a ves Ořech od severo-východu do jihozápadu. Silnice tato byla od obce opatřena kamenným podkladem a šutrem, nachází se ve středním stavu, a byla pojata mezi okresní. Ostatní spojovací a polní cesty jsou dílem ve středním, a částečně ve špatném stavu. Jejich udržování leží na obci.

TRŽIŠTĚM nejbližším pro tuto obec je Praha, která je vzdálena 1 2/8 míle. Tam obyčejně producenti své obilí odvázejí. - Silnice a cesty jsou obstojné. Týdenní trhy se konají v Praze na Malé Straně každý čtvrtek, na Novém Městě každý úterek a sobotu.

V Ořechu jsou 2 celo-sedláci se 40 jitry polí,
 1 3/4 sedlák " 30 " " ,

5	2/4 / 1/2 /	seďláků	s 20	jitry polí,
3	1/4	"	s 10	" "
2		chalupníci	s 8	" "

Mimo to jest zde:

	Panský dvůr	se 440	" "
	fara	" 17	" "
1	obecní dům		
1	škola		
1	ovčárna	se 4 jitry,	
1	mlejn se 4 1/2	" "
1	hajnovna,		
16	chalupníků /baráčníků/.		

Povšechně domy této katastrál. obce jsou stavěny z ka-	
mene neb pálených cihel počtem 36,
ze dřeva " 3,
s poschodím " 8,
bez poschodí " 31,
taškových střech " 16,
šindelových " 1,
doškových " 22,

Pojištění:

U Terstské poj. společnosti	2,
u české " "	10.

Průmysl - živnosti.

1 mlýn s 2 chody s nestálou vodou, zaměstnává 1 dělníka.

1 cihelna - vyrobí ročně 16000 cihel, 20000 tašek, zaměstnává 3 dělníky. Co hořlavin se spotřebuje 36 sáhů z blízkého lesa, 100 centů kladenského kamenného uhlí; stavební materiál ponejvíce slouží k potřebě majitele. S cihelnou jest spojena vápenka, kde k vlastní potřebě přibližně 60 str. vápna se pálí.- Zaměstnání zde jsou 2 dělníci.

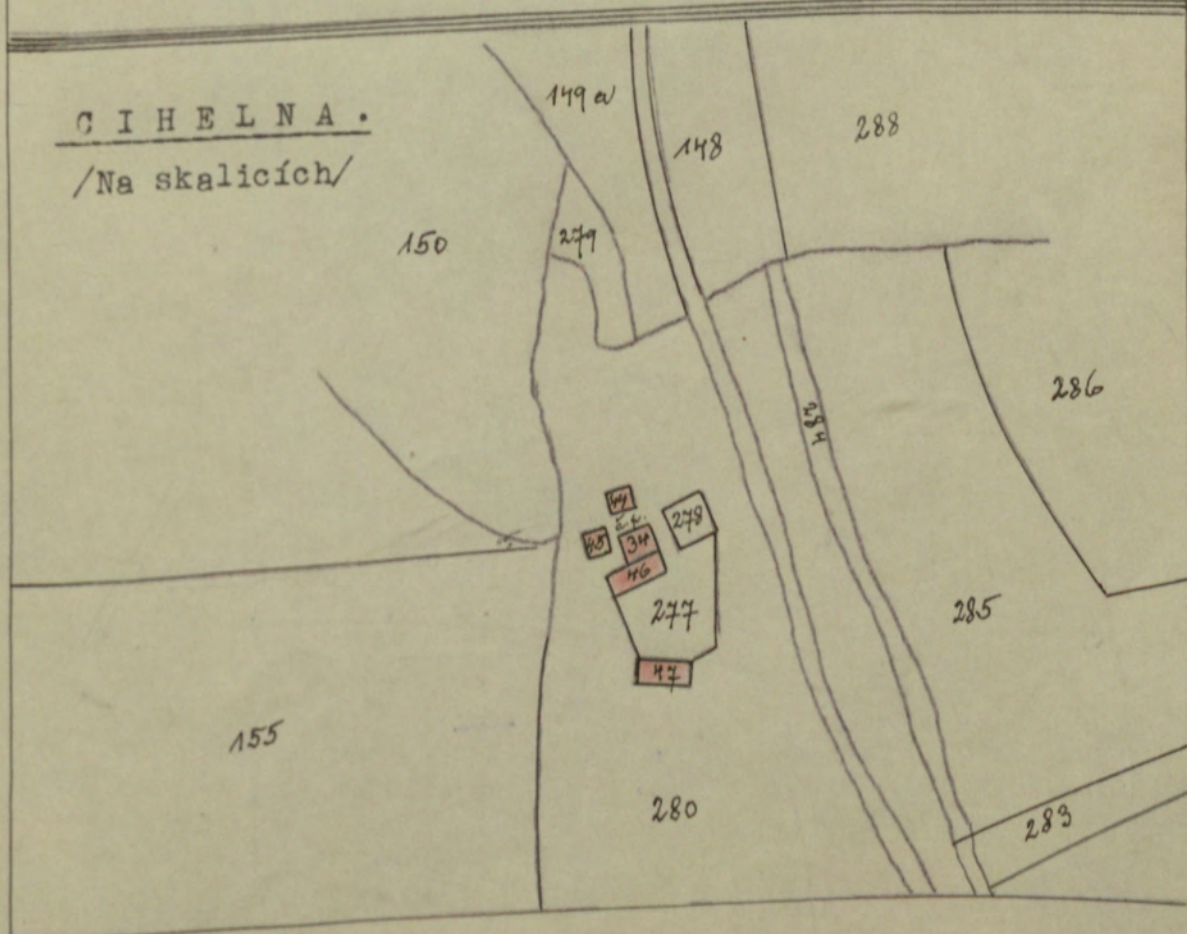
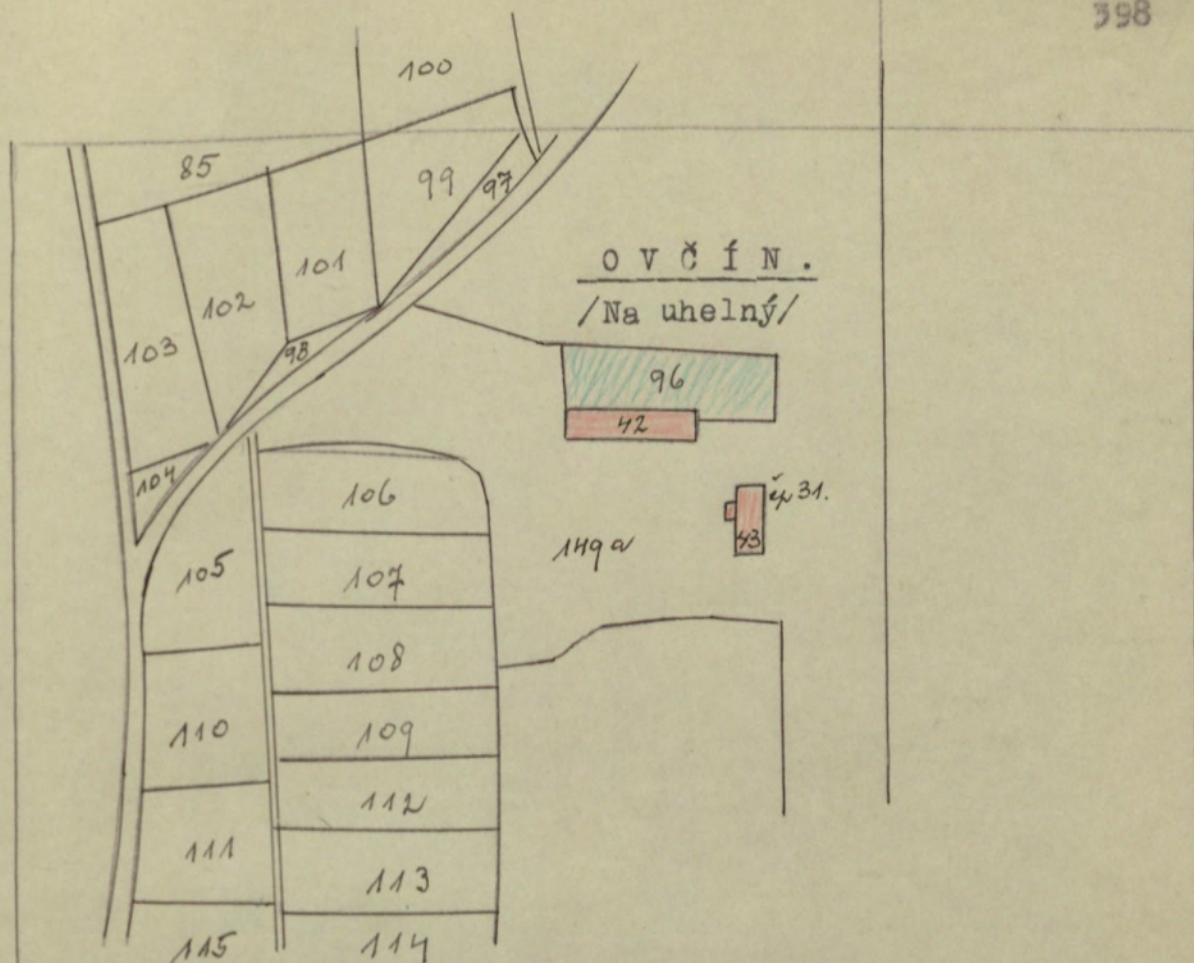
Lesy vysoké /jednotná třída/.

Podle klasifikač. protokolu z 30. Oct. 1850 1/3 bukové a 2/3 sosnové s jednotlivými ůby.

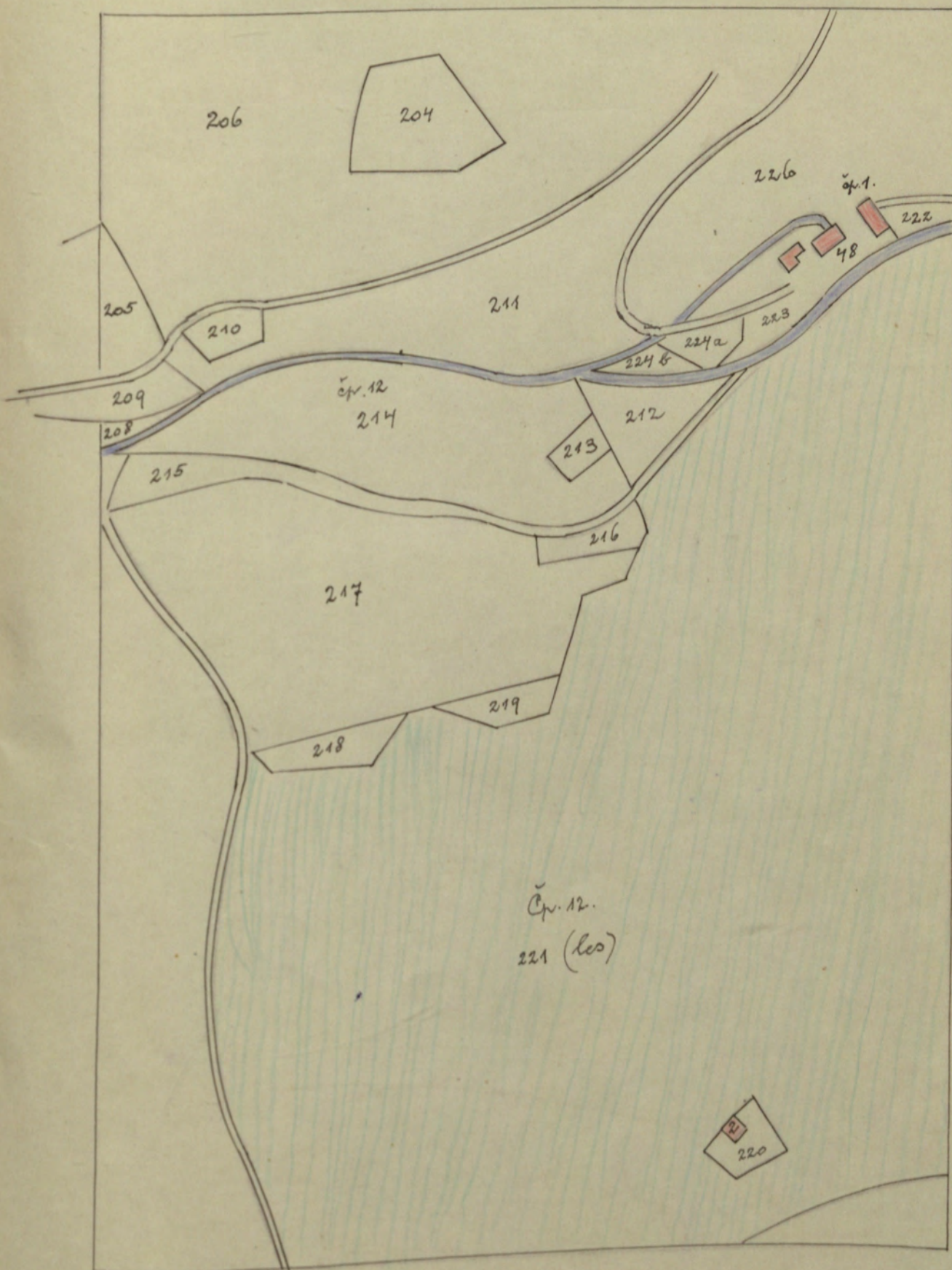
Z tohoto lesa "Liskowa" zvaného každoročně pro deputát panského dvora v Ořechu a chrástanský zámek byla stejná plocha poražena, k prodeji z toho přišla jen nepatrná část.

OŘECH r. 1840

Mlejn "Pod Wořechem" - V lesích.

PROSLOV obecního starosty ořešského na schůzi obecního zastupitelstva, konané 3. listopadu 1918:

" Vážení pánové!

Občané!

Samostatnost, svoboda lidu československého stala se skutkem. Po staletí utrpení a poroby, vstupuje národ československý v řadu samostatných, kulturních států. Odvěká touha česká jest splněna. Naše srdce jsou přeplněna radostí a jásotem, naše prsa dýhou se vlasteneckou pýchou a naše mysl nese se především k těm velkým mužům - Masarykovi a Wilsonovi, kteří vytkli si za cíl národ československý osamostatnit a tento úkol uskutečnili. Jim v první řadě buď náš nekonalý dík, jim nechť národ československý slíbí, že díla jejich dovede si vážit a že dílo to bude jako drahý poklad a odkaz opatrovat, aby nijaké úhony nevzalo. Aby se tak nestalo, jest všech nás povinností uvědomiti si tyto povinnosti, jichž osamotnění národa československého od každého poctivého Čecha vyžaduje. To jsou tyto vlastenecké ctnosti: Poctivá práce na prospěch celku, politická kázeň a úcta k přesvědčení jiného a naprostá svornost a jednotnost. Kéž s těmito ctnostmi echázíme do státu československého, kéž při nich setrváme, kéž u našich nepřátel známá a jimi na naši škodu užívaná nesvornost pomine.

To jest mým nejvroucnějším přáním, kterým Vás, velectění pánové, ve schůzi, která se koná poprvé v samostatném československém státě, pozdravuji. "

Rozloučení polit. obce O Ř E C H

na dvě samostatné obce:

O Ř E C H , a K O P A N I N A Z. - Z M R Z L Í K .

Ořech, Kopanina Zad. a Zmrzlík dříve bývaly sdruženy v jedinou politickou obec. - Podle farní knihy pamětní - viz fol. 560 - volení představenstva v místní obci Wořešské za přivtělení kat. obcí Kopanina Zadní a Zmrzlík dalo se 5.zář. r. 1850.

Předtím Zadní Kopanina se Zmrzlikem byla samostatnou obcí; jejím rychtářem byl Martin Kučera.^{1/} R.1842 vyhořel Jan Podzemský, rychtář v Zad. Kopanině /viz fol. 555./ - Ale 17.června 1862 zemřel František Holeček, představený spojených obcí Vořech, Z. Kopanina a Zmrzlík, vlastník statku v Ořechu č.23.

Po I. světové válce pro vzdálenost - více než půl hodiny, vznikla akce z poňetu zástupců osady Zadní Kopaniny-Zmrzlíku za rozloučení jich na dvě samostatné obce:

a/ Ořech,

b/ Kopanina Z. - Zmrzlík.

Okresní hejtmanství na Smíchově zaslalo přípis č.18677 z 24.dubna.1919, kterým se vybízí obecní výbor, aby učinil usnesení, zdali s rozloučením souhlasí. A tak také skutečně k tomuto rozloučení došlo, a Kopanina Zad. se Zmrzlikem se osamostatnily.

Při sčítání v roce 1900 bylo

a/ v Ořechu 53	domů	s	525	obyvatel,
b/ v Kopanině Z.	19	"	"	149	"
ve Zmrzlíku	.. 6	"	"	44	"

1/ .. v roce 1801.

Stavební družstvo

koupilo pozemek " na BERÁNKU ".

Za všeobecného stavebního ruchu v naší republice po I. světové válce vznikala stavební družstva, a také i v Ořechu se družstvo takové ustavilo: OBECNĚ PROSPĚŠNÉ STAVEBNÍ A BYTOVÉ DRUŽSTVO V OŘECHU, zapsané společenstvo s ručením omezeným - zapsáno do společenstev. rejstříku.

"Účelem družstva jest, aby svým členům, pokud náleží k vrstvám obyvatelstva méně zámožným, výlučně neb aspoň převážnou: a/ opatřovalo levné a zdravé byty /a malé provozovny/ po rozumu zákona ze dne 22/12 1910 č.242 ř.z.

b/ umožňovalo nabývání vlastních domů /rodinných/ tím, že bude stavěti nebo nabývatí obytné domy po rozumu uvedeného zákona a postupovati je do užívání nebo vlastnictví členům.

Datum společenstevní smlouvy: V Ořechu, dne 16.srpna 1919.
Výše závodního podílu/: 100 Kč.
Doba trvání neurčitá.

U obchod. soudu zapsáno družstvo od dne 29.října 1919 a tito členové představenstva: Josef STUPKA, horník v Zed. Kopačce č.17., Antonín HRDLÍČKA, horník v Ořechu č.49., Bedřich SÍLA, krejčí v Ořechu č.11., Josef ZACH, dělník v Ořechu č.29., Alois KUNC, dělník v Ořechu č.57., Josef PROCHÁZKA, dělník v Ořechu č.64. - Podle úřed. vysvědčení obchod. soudu v Praze z 17.listopadu 1924 členové představenstva Staveb.družstva byli: Josef ZACH, dělník v Ořechu č.29., Bohumil FIALA, dělník ve Zbuzanech č.10., Václav FAPEJTA, dělník v Ořechu č.50., Bohumil JAVUREK, horník v Ořechu č.47., Josef BALOUN, strojník v Ořechu, Václav Hasák, dělník v Ořechu. /Titíž také i podle výpisu z rejstříku z 25.ledna 1930./

Sb.1.roč.1922/187:

Podle smlouvy tržové z 19.března 1921 Vždy věrná metrop.kapitola u sv.Víta na hradě pražském prodala Obecně prospěš. stavebnímu a byt. družstvu v Ořechu od velko- statku Chrástán a Dušníky, zapsaného ve vl.č.405 desk zemských dílec role čk.316 v obci Ořechu bez dluhů a závad ve výměře 3,03,09 ha čili 8427 sáhů čtv. za tržovou cenu Kč 42.135.-, kterou kupující strana složila v hotovosti do pokladny v.v. metropol. kapitoly.

Kupující družstvo se zavazuje, že zakoupené plochy pozemkové použije pouze ke stavbě druž. neb obytných domků a s projektovanou stavbou započne nejdéle do tří let od schválení této smlouvy, a že zakoupené plochy pozemkové, pokud by stavbu na dotyčném dílci neprovedli, dále nezciží bez souhlasu Pozemkového úřadu, kterýžto závazek se knihovně zajistí.

Za družstvo podepsali:

Josef Stupka v Ořechu č.17., ředitel
Hrdlička Antonín v Ořechu 49, místoředitel.

Za Kapitolu podepsali:

Dr Jan Sedlák, kapitolní děkan
Jiří Glosauer, kanovník.

Tato odkoupená část pozemku byla převedena do nově zřízené knih. vložky č.110 poz.knihy pro kat.úz.Ořech, a odtud se pak jednotlivé odprodávané stavební parcely odpisovaly. Podle situačního plánu odprodaná část od pozemku čk.316 jest přibližně polovina tohoto pozemku a označena byla čk 316/2, kdežto zbylá část jeho jest čk.316/1.

V tom je obsažena též výměra 2 ha 98 a 02 m téhož pozemku čk.316, kterou Stavební družstvo obdrželo přidělem od Pozemkového úřadu, a sice podle smlouvy trh. z 24/12 1928 parcelu čk.316/45, zapsanou ve vl.č.405 zemských desk z velko-
statku Chrástany, který je zaknihován ve vl.č.167 kat.ob.Ořech a rozdělen na parcely.

-.-

K A T A S T R

v r o c e 1 9 5 3

- Parcelní protokol -
z r. 1953

stavební parcely:

č.st.p.	č.poz.ar.	ha a m	č.st.p.	č.poz.ar.	ha a m
1	12	79,18		<u>přenos</u>	3,00,15
2	232	2,92	36	16	1,66
3	232	18	38	14	3,36
4	10	16,62	39	17	16,07
6	9	19,76	40	19	13,27
7	7	11,87	41	18	4,71
8	8	94	42	48	7,77
9	35	90	46	34	2,77
10	33	1,79	48/1	1	17,82
11	39	72	48/2	2	1,88
12	6	3,31	53	45	2,01
13	43	1,64	54	46	4,47
14	5	2,37	55	47	6,34
15/1	41	62	56	48	2,94
15/2	4	65	57	50	1,83
15/3	55	69	58	51	3,30
16/1	3	2,44	59	12 čp. 49.	7,01
16/2	42	2,39	60	52	2,65
17/1	40	4,64	61	53	5,94
17/2	36	1,33	62	54	12,57
18	30	18,04	63	56	3,55
19	29	10,80	64	57	2,82
20/1	28	9,67	65	59	4,13
20/2	28 čp. 149.	59	66	58	1,82
21	11	1,57	67	61	2,71
22	38	3,54	68	60	4,84
23	25 "	9,28	69	62	3,00
24/1	26	6,14	70	84	13,96
24/2	26 "	52	71	65	4,71
25	25	5,92	72	67	2,63
26	24	6,79	73	66	3,56
27	23	17,08	74	64	2,02
29	22	8,44	75	68	1,30
30/1	21	23,63	76	63	4,02
30/2	21 " 150.	68	77	69	2,78
31/1	20	9,27	78	70	4,80
31/2	20	36	79	71	5,96
32/1	135	2,09	80	79	1,95
32/2	133	1,42	81	74	1,69
32/3	13	1,63	82	75	2,83
32/4	134	1,52	83	77	2,08
32/5	134	31	84	76	3,37
33	15	1,62	85	81	3,15
34	32	2,16	86	82	2,40
35	44	2,12	87	86	2,89
			88	72	2,99
	<u>přenos</u>	3,00,15		<u>přenos</u>	5,10,48

Č.st.p.	č.poz.ar.	ha a m	Č.st.p.	č.poz.ar.	ha a m
	<u>přenos</u>	5,10,48		<u>přenos</u>	6,23,70
89	73	4,41	132/2	104 čp.153.	54
90	78	2,95	133	105	1,15
91/1	31	2,83	134	125	3,78
91/2	31	42	135	118	3,41
92	85	2,52	136	123	1,59
93	87	2,53	137	137	3,03
94	97	2,29	138	132	3,33
95	95	2,77	139	136	2,90
96	91	2,11	140	140	99
97	88	3,01	141	126	2,26
98	80	1,77	142	121	2,31
99	89	89	143	138	1,27
100	90	2,16	144	9 čp.108.	5,54
101	92	2,41	145	139	1,91
102	93	2,44	146	147	3,12
103	15 has.zb.	97	147	148	3,56
104	94	4,42	148	143	2,78
105	83	4,84	149	141	1,90
106	128	5,22	150	232 pitevna	43
107	99	2,80	151	151	1,59
108	100	2,51	152	142	1,52
109	111	3,22	153	146	3,32
110	112	2,38	154	152	1,58
111	109	2,64	155	144	1,52
112	101	2,37	156	155	4,23
113	102	2,54	157	142 čp.156.	81
114	103	2,28	158	154	6,48
115	106	1,99	159 Manuš,	158	1,88
116	107	2,33	160 V les.	298 čp.160 a/	48
117	110	2,12	161 "	298 " 157.	31
118	98	1,94	162	162	9,10
119	115	2,66	163	258 " 159.	1,42
120	116	2,80			
121	113	3,14			
122	114	2,01			
123	124	2,40			
124	129	1,91			
125	119	2,16			
126	120	3,55			
127	127	1,87			
128	130	2,61			
129	131	1,41			
130	122	2,41			
131	117	2,05			
132/1	104	2,16			
	<u>přenos</u>	6,23,70			
				<u>staveb. parcely Sa</u>	7,03,74

P o z e m k o v é p a r c e l y .

<u>Čís.parc.- č.poz.ar.- ha a m</u>			<u>Č í s l a parc. - pozem.ar. ha a m</u>		
<u>MÍSTNÍ TRATĚ</u>					
1	23	46,93	41/1	12	4,50,02
5	20	5,19	41/2	12	3,60
6/1	21	58,38	41/3	15	2,10,02
6/3	22	4,96	41/4	246	1,96,80
7/1	19	31,38	43/1	246	12,49
7/2	256	3,40	43/3	15	5,29
8/1	18	2,77	44	15	15,11
8/2	18	1,59	46	28	2,14,18
8/3	50	1,51	47	87	73,19
9/1	17	8,01	48	25	3,24
9/3	54	20,64	49	25	4,61,81
10/1	14	80	50	21	2,34,86
12/1	15	7,45	51	24	27,33
12/2	22	5,39	52	10	7,51,77
13	222	1,93	53	10	71,75
15	12	3,59	54	10	25,36
17/1	10	12,95	55	9	56,11
17/2	10	5,93	56	9	21,04
18	10	3,82	57	30	1,56,09
19	232	6,96	58/1	220	2,05
20	232	3,55	58/2	231	98
21	10	8,09	58/3	249	75
22	9	14,32	59/1	220	18,32
23	7	69,52			
24	7	1,62	59/3	231	5,43
25	6	11,37	59/4	249	6,03
27	43	8,12	59/5	216	12,03
28/1	30	85,94	59/6	214	8,97
28/3	40	2,80			
29	36	1,26			
30/1	15	3,24	60/1	252	52,32
31	29	15,78	60/2	226	52,93
32	28	20,15	60/3	276	56,74
33	25	1,71	60/4	282	54,40
34	26	2,08	60/5	273	57,77
35	24	11,32	60/6	254	78,40
36			60/7	287	84,25
37			60/8	214	69,65
38			60/9	162	7,56
40/1			60/10	249	91,80
			60/11	231	93,91
			60/12	220	1,25,98
			60/13	225	5,42
			60/14	297	9,78
			60/15	266	6,87
					<u>38,92,40</u>
<u>U KAMENE</u>					
36	28	3,06			
37	28	71,03			
38	232	22,28			
40/1	12	3,00,51			
		<u>8,91,33</u>			

Číslo		
parc. -	pozem.ar. -	ha a m
60/16	267	5,57
60/17	270	11,26
60/18	216	25,80
61/1	264	8,15
61/2	271	13,76
61/3	224	58,50
61/4	290	90,74
61/5	221	78,16
61/6	292	31,95
61/7	284	79,70
61/8	291	90,45
61/9	288	97,98
61/10	293	67,72
61/11	289	95,41
61/12	227	74,62
61/13	221	56,39
61/14	155	4,68
61/15	255	10,03
61/17	158	4,99
61/18	154	23,81
61/19	158	1,26
61/20	301	13,26
61/21	295	1,10
61/22	303	28,97

PRSNICE

62	23	75,71
63	21	1,93,28
65	21	2,75,14
66	240	43,77
67	240	1,20,96
68	18	1,23,01
69	26	58,27
70	15	31,29
71	30	79,85
72	30	90
73/2	15	4,06,22
74	12	9,89
79	12	5,02,81
81	10	66,54
83	222	1,44,08
84/1	12	3,16,59
84/2	12	1,46
84/4	128	31,22
84/5	12	1,33
84/6	94	11,12

UHELNA

85	12	15,13,83
86/1	10	3,47,75
86/2	15	4,58
		<u>53,33,86</u>

Číslo		
parc. -	pozem.ar. -	ha a m
86/3	244	48,31
87/1	10	3,40
88	48	5,12
89/1	10	18,63
89/2	15	2,75
89/4	46	3,78
89/5	46	36
89/6	47	5,88
89/7	53	2,82
89/8	52	4,50
89/10	56	2,79
89/12	60	4,30
89/13	57	2,50
89/14	15	62
89/16	65	1,62
89/17	65	13
89/18	9	32
89/19	295	20
89/20	83	5,65
89/21	111	3,96
89/22	111	15
89/23	112	1,20
89/24	295	1,39
89/25	124	6,87
89/26	295	79
89/27	114	5,33
89/28	295	2,70
90/1	17	75,32
90/3	63	1,53
90/4	64	4,15
90/5	64	95
90/6	64	9
90/7	100	2,11
90/8	100	57
90/9	99	3,39
90/10	99	66
90/11	302	23,02
91	9	65,80
92	25	67,44
93	25	1,23,90
94/1	26	1,28,34
94/2	19	1,45,94
94/3	19	1,48,05
95	21	3,70,28
96/1	48	3,50,37
96/2	258	5,85
96/3	259	8,02
96/4	260	9,25
96/5	260	21,40
99/	15	17,26
100	17	98,51
		<u>18,08,27</u>

Č í s l a		
parc. -	pozem.ar.-	ha a m
101	40	22,84
102	213	33,13
103	40	39,64
105	25	24,64
106	213	23,74
107	24	45,86
109	7	21,76
110	30	24,28
111	9	23,56
112	30	23,38
113	9	23,92
114	40	24,46
115	7	22,84
116	19	1,96,56
117	23	67,98
118	25	27,69
119	19	22,84
120	25	23,20
121	261	23,74
122/1	84	1,46,34
122/2	47	59,70
122/3	18	85,42
122/4	26	96,23
123	25	23,02
124	21	16,85
125	23	40,14
126	51	17,26
128	40	17,62
129	9	17,44
130	29	19,42
131	25	63,48
132	14	3,78
133	29	4,50
134	24	18,52
135	7	21,22
136	7	12,95
137	21	18,70
138	25	20,50
139	25	18,34
140	48	17,98
141	30	32,73
142	17	35,79
143/1	14	52,18
143/2	53	61,10
143/3	223	1,00,47
143/4	19	1,50,50
143/5	19	1,21,73
143/6	272	1,02,65
143/7	40	42,35
143/8	66	99,02
		<u>22,53,99</u>

Č í s l a		
parc. -	pozem.ar.-	ha a m
143/9	248	33,61
143/10	142	33,61
144	15	12,86
145	17	36,79
146	22	27,23
147	53	99,78
149/2	26	4,78
149/3	218	4,07
149/4	218	36,74
149/5	15	14,25
149/6	15	1,75
POD HRUDÍ		
150	17	2,33,78
151	24	42,44
152	26	1,05,20
153	17	4,19,55
154	17	37,41
155/1	26	2,06,70
155/2	18	1,93,36
155/3	47	1,82,31
155/4	84	1,60,65
155/5	40	96,34
155/6	228	98,09
155/7	53	97,07
155/8	32	1,45,97
155/9	15	92,11
156	30	1,07,00
157	23	97,47
158	20	3,24
159	20	1,65,27
160	20	2,34
161	29	1,62
162	29	1,00,35
163	25	35,79
164	25	1,08
165/1	15	6,95
165/2	32	1,18
166	21	4,14
167	21	1,28,91
168/1	21	17,89
169	19	85,78
170	25	46,58
171	25	3,60
172	9	2,16
173	9	10,07
174/1	9	2,63,03
174/2	247	4,12,42
175	239	1,01,26
176	30	53,55
177	29	53,59
		<u>41,21,72</u>

Č í s l a		
parc. -	pozem.ar. -	ha a m
178/1	278	70,66
178/2	294	50,77
178/3	230	48,04
178/4	239	75,42
178/5	283	50,00
178/6	279	49,28
178/7	229	49,78
178/8	280	49,72
178/9	211	71,64
178/10	215	70,92
178/11	281	72,00
178/12	233	5,70
179/1	278	20,86
179/2	15	30,17
179/3	247	10,33

NA LADECH

180	17	21,94
181	24	2,55,00
182	15	85,14
184	15	12,41
185	25	39,92
186	23	31,47
187	298	34,89
188	25	38,48
189	25	39,92
190	7	29,13
191	17	35,79
192	107	35,07
193	29	39,20
194	30	34,53
195	21	30,75
196	238	32,37
197	9	60,42
198	15	20,68

V LESÍCH

199	15	25,25
201	15	6,54,52
202	15	46,18
204	15	2,38,75
205	15	50,71
206	15	4,54,29
207	251	5,57
208	15	30,75
209	15	12,84
210	15	8,42
211	15	88,51
212	212	22,84
214	298	1,31,28

33,72,31

Č í s l a		
parc. -	pozem.ar. -	ha a m
217	298	2,57,03
221	212	26,32,03
222	212	11,87
223	298	3,27
224/1	298	8,44
224/2	298	36
225	298	2,88
226	15	7,28,57
227	15	2,35,90
229	15	3,78
230	15	36,15
231	15	10,82,03
232	15	4,57
233	15	18,38
234	15	49,42
235	15	90
236	235	2,10,40
237	24	67,08
238	235	1,65,99
239	15	1,67,78
240	15	1,08,62
241	15	20,14
242	15	16,72

SKALICE

244	21	2,01,88
245	30	1,33,33
246	12	9,71
249	29	1,31,46
250	12	4,66,45
253	14	52,51
254/1	15	13,49
254/2	15	2,88
254/3	15	3,92
254/4	15	2,78,71
254/6	15	9,50
254/7	15	9,93
254/8	12	1,81,95
256	298	37,43
257/1	23	25,60
260/1	21	30,54
260/2	9	16,59
262	29	89,56
263/1	29	23,04
264/1	20	10,58
264/2	20	14,02
265/1	15	2,04,76
265/2	15	8,23,88

86,04,03

Č í s l a		
parc. -	pozem.ar.-	ha a m
265/7	12	1,51,31
265/8	12	93,91
265/9	12	32,73
265/10	12	1,99,50
266/1	12	3,24
266/2	12	35,53
266/3	12	33,52
267	29	46,94
268/	15	53,41
270	30	59,16
272/1	237	1,21,98
272/2	26	1,15,22
273/1	237	1,98
273/2	26	2,88
274	23	4,86
275	23	2,41,00
276/1	15	1,87
276/2	15	62,94
277	34	50,73
279	15	19,54
280/1	15	12,05
280/2	25	6,94
280/3	15	59,99
280/4	15	31,18
280/5	34	28,03
280/6	34	5,70
281	274	1,14,84
283	213	19,78
285	25	1,86,31
286	21	1,21,57
287	27	71,39

PAŘEZ K DRAHÁM

288/1	76	1,00,72
288/2	46	60,52
288/3	79	65,19
288/4	26	1,00,68
288/5	210	2,01,58
288/6	275	1,55,58
288/7	70	1,50,20
288/8	71	1,22,95
288/9	14	91,61
288/10	57	1,01,56
288/11	60	1,02,07
288/12	125	1,06,28
288/13	66	97,16
288/14	262	61,92
289	84	1,87,57
290	30	1,17,79
291	22	72,83
292	241	54,66
293/1	84	1,14,41
294	30	1,23,74
		<u>41,79,05</u>

Č í s l a		
parc. -	pozem.ar.-	ha a m
295/1	12	14,92,79
295/2	268	61,69
295/3	269	77,78
295/4	217	78,63
295/5	286	96,17
295/6	225	73,74
295/7	277	80,15
295/8	285	1,01,32
295/9	234	13,19
296/1	24	2,03,42
296/2	47	1,04,01
297	9	2,15,29
298	25	1,01,25
299/1	9	1,92,65
299/2	21	4,09
300	21	2,50,86
301	17	1,80,85
303	9	1,71,20
304	23	42,80

POD KAMENEM V HÁJÍCH

305	23	3,96
306	15	1,44
307	9	4,08,53
308	30	2,67,23
309	29	2,92,77
310	9	2,28,56
312	25	1,30,03
314	21	2,61,23
315	7	5,97,45
316/1	12	14,92,31
316/2	69	2,85
316/3	103	3,35
316/5	70	2,03
316/6	79	3,52
316/8	72	4,65
316/9	73	2,52
316/10	31	3,64
316/11	109	4,18
316/12	101	4,62
316/13	102	4,62
316/14	85	4,80
316/15	86	4,59
316/16	74	6,17
316/17	75	4,33
316/18	87	4,22
316/19	98	4,83
316/20	110	4,21
316/21	91	4,21
316/22	115	3,64
316/23	116	3,49
316/24	95	3,52
316/25	139	4,38
		<u>73,13,76</u>

č-í-s-l-a

parc. -	pozem.ar.-	ha	a	m
316/26	151	4,70		
316/27	97	4,00		
316/28	77	4,21		
316/29	76	3,56		
316/30	88	3,52		
316/31	78	3,20		
316/32	106	4,14		
316/33	80	4,33		
316/34	117	4,02		
316/35	81	2,90		
316/36	89	5,13		
316/37	107	3,66		
316/38	90	3,79		
316/39	82	3,52		
316/40	92	3,48		
316/41	93	3,52		
316/42	295	15,02		
316/43	113	14,25		
316/45	9	49,80		
316/46	295	39,93		
316/47	148	4,43		
316/48	132	4,62		
316/49	136	4,91		
316/50	140	6,81		
316/51	146	4,43		
316/52	142	5,38		
316/53	126	5,37		
316/54	121	5,20		
316/55	122	5,14		
316/56	144	4,14		
316/57	129	6,79		
316/58	152	7,77		
316/59	131	5,88		
316/60	143	4,47		
316/61	130	4,83		
316/62	119	5,17		
316/63	127	5,54		
316/64	120	3,87		
316/65	137	4,30		
316/66	123	5,80		
316/67	141	5,62		
316/68	118	4,03		
316/69	125	4,69		
316/70	236	4,53		
316/71	104	6,28		
316/72	105	7,36		
316/73	147	5,25		
316/74	144	1,78		
316/75	295	2,96		
316/76	295	19,59		
316/78	12	11,40,45		
		14,88,07		

č-í-s-l-a

parc. -	pozem.ar.-	ha	a	m
317	29	1,12,04		
318	7	1,17,97		
319	9	1,12,04		
320	9	13,03		
321/1	19	94,36		
321/2	58	1,28		
321/3	59	1,28		
321/6	68	2,76		
321/8	138	1,15		
321/11	79	4,39		
322	25	1,02,86		
323	25	8,16		
324/1	295	26,20		
324/2	15	1,83		
324/3	295	20,49		
324/4	295	4,73		
324/5	295	9,09		
324/6	295	1,54		
324/8	295	1,19		
325	10	4,47		
327	295	5,26		
328/1	295	2,08,34		
328/2	15	7,11		
328/3	295	70		
328/4	295	1,40		
328/5	295	41		
328/6	295	57		
328/7	295	4,12		
MANUŠKA				
329	295	11,58		
MÍSTNÍ TRAT				
330	295	2,70		
331	295	5,04		
332	295	8,11		
333	295	1,62		
334	295	40,40		
335	295	17,26		
336/1	295	4,78		
336/2	295	50,84		
336/3	15	5,79		
337	295	14,03		
338/1	15	6,74		
338/2	295	1,18,83		
338/3	295	54,88		
338/6	15	10,36		
338/7	15	16,38		
338/9	295	7,07		
338/10	295	62,42		
338/11	295	2,05		
		13,09,65		

č í s l a

parc. -	pozem.ar.-	ha a m
338/12	19	9,37
339/1	295	68,21
339/2	295	27,74
339/3	295	68,55
339/4	295	24,55
339/5	15	2,44
340/1	295	9,40
340/2	295	3,96
341	295	8,28
342	295	58
343	295	14,53
344	295	2,88
345	295	1,44
346	295	17,23
347	295	2,91
349	298	3,06
350	295	2,70
351	295	4,68
352	295	3,13

VODY - CESTY

353	295	72
354	"	1,08
355	"	4,50
356	"	41,75
357	"	68,43
358	"	6,11
359	"	70,76
360	"	5,75
361	"	23,56
362	15	16,36
363	"	9,17
364	296	5,39
365	15	4,32
366	"	25,90
367	296	1,98
368	298	3,02
369	29	61,86
370	17	75,17
371	40	70,67
372	"	1,08
373	245	1,28,11
374	213	86,00
375	19	86,21
376/1	243	2,10
376/2	300	59
377	250	42,80
378	295	1,44
379	"	1,08
380	"	3,10
381	26	34,89

11,59,53

č í s l a

parc. - pozem.ar.- ha a m

SUMMÁŘ:

Stavební parcely 7,03,74

Pozemkové parcely:

8,91,33
38,92,40
53,33,86
18,08,27
22,53,99
41,21,72
33,72,31
86,04,03
41,79,05
73,13,76
14,88,07
13,09,65
11,59,53

457,27,97

Sa 464,31,71

Výměra katastru 464,29,91

difer. 1,80

- Pozemnostní archy -
z r. 1953.

Čís. 1 .

Kalinová Magdalena,
Kalina Antonín, Klučov u Po-
říčan.
Kn. vl. č. 301. /dům č. 1./
St.p. 48/1 míst. tr. 17,82

Čís. 2 .

Kalinová Magdalena,
Kalinová Danuše, dcera
Jos. K.
Kn. vl. č. 302. /dům č. 2./
St.p. 48/2 míst. tr. 1,88

Čís. 3 .

Žižala Václav - Marie
Kn. vl. č. 3. /dům č. 3./
St.p. 16/1 míst. tr. 2,44

Čís. 4 .

Mrzena Jaroslav
/zbaven svépr./
Kn. vl. č. 4. /dům č. 4./
St.p. 15/2 míst. tr. 65

Čís. 5 .

Ebr Václav
Kn. vl. č. 5.
St.p. 14 dům čp. 5. 2,37

Čís. 6 .

Marek František, Brno
Uhlandova 4.
Kn. vl. č. 6.
St.p. 12 - dům čp. 6. 3,31
poz.p. 25 zahr. 11,37
Sa 14,68

Čís. 7 .

Dvořáková Anna,
Zlíchov 65.
Kn. vl. 7.
St. p. 7 - dům čp. 7. 11,87
poz.p. 23 zahrada 69,52
" 24 nádržka 1,62
" 109 Uhelná role 21,76
115 " " 22,84
135 " " 21,22
136 " " 12,95
190 Na ladech " 29,13
315 Pod kamen. v hájích 5,97,45
318 " " 1,17,97
Sa 9,06,33

Čís. 8 .

Zahrádka Jindřich,
Damice, okr. Jáchymov
Kn. vl. 8.
St. pl. 8 - dům č. 8. 94

Čís. 9 .

Martínková Marie 5/8
Josef 3/8.
Kn. vl. 9.
St. p. 6 - dům č. 9. 19,76
" 144 - " 108. 5,54
poz.p.:
22 zahrada 14,32
55 U kamene role 54,76
" louka 1,35
56 " role 11,00
" louka 10,04
89/18 " role 32
91 " " 65,80
111 " " 23,56
113 " " 23,92
129 Uhelná " 17,44
172 Podhrudí nepl. 2,16
173 " " 10,07
174/1 " role 2,61,18
" vodoteč 1,85
197 Na ladech r. 60,42
260/2 Skalice r. 16,59
297 Pařez k drahám 2,15,29
299/1 " r. 1,92,65
303 " " 1,71,20
307 pod kamenem
" v hájích " 4,08,53
310 " " 2,28,56
320 " zahr. 13,03
316/45 U kamene " 49,80
319 pod kamenem
" v hájích " 1,12,04
Sa 19,91,18

Čís. 10 .

Řím. kat. fara v Ořechu.
Kn. vl. 10.
St. p. 4 - fara čp. 10.-16,62
poz.p.
17/1 zahrada 12,95
17/2 " 5,93
18 " 3,82
21 " 8,09
52 U kamene r. 7,51,77
././ 7,99,18

poz.p.	./.	7,99,18
53	U kamene louka	71,75
54	" role	25,36
81	Prsnice "	66,54
86/1	Uhelná "	3,47,75
87/1	" pastv.	3,40
89/1	" role	18,63
325	Pařez k drahám nepl.	4,47
Sa		13,37,08

Čís. 11.

Síla Matěj	9/10, Marie 1/10.
Kn.vl.11.	
st.p. 21.-	dům č.11. 1,57

Čís. 12.

Kapitola sv.Víta.		
Zem.des.vl.405.		
St.p. 1 - dům čp.12.		79,18
" 59 - " 49.		7,01
poz.p.ř:		
15 zahrada		3,55
40/1 U kamene r.		3,00,51
41/1 " "		4,50,02
41/2 " vodoteč		3,60
73/2 Prsnice r.		4,06,22
74 " "		9,89
79 " "		5,02,81
84/1 " "		3,16,59
84/2 " sil.do Zb.		1,46
84/5 " ulička		1,33
85 Uhelná r.		15,13,83
246 Skalice "		7,71
	pískov.	2,00
250 " r.		4,66,45
254/8 " pastv.		1,81,95
265/7 " pískov.		1,51,31
265/8 " r.		93,91
265/9 " "		32,73
265/10 " "		99,90
	zahr.	34,58
	les	65,02
266/1 " r.		3,24
266/2 " "		35,53
266/3 " "		33,52
295/1 Pařez k drahám		14,92,79
316/1 pod kamenem		
	v hájích r.	14,92,31
316/78 " "		11,40,45
Sa		89,29,44

Čís. 13.

Miloslav	Baloun.
Kn.vl.164.	
st.p.32/3 -	dům čp.13. 1,63

Čís. 14.

Urbanová Marie		
<u>Kn.vl.94:</u>		
st.p.38 - dům čp.14.		3,36
poz.p.		
10/1 míst.tr.-pastv.		80
132 Uhelná	r.	3,78
253 Skalice	"	52,51
<u>Kn.vl.250:</u>		
pp.143/1 Uhelná	"	52,18
288/9 Pařez k drah.		91,61
		<u>Sa 2,04,24</u>

Čís. 15.

Obec Ořech.		
<u>Kn.vl.14:</u>		
st.p.33	- dům čp.15.	1,62
" 103	- hasič.zbr.	97
poz.p.:		
12/1	zahr.	7,45
86/2	"	4,58
<u>Kn.vl.40:</u>		
poz.p.30/1	nádržka	3,24
" 44	U kamene-louka	15,11
70	Prsnice r.	31,29
89/2	Uhelná pastv.	2,75
89/14	" zahr.	62
99	" role	17,26
179/2	Pod hrudí "	30,17
182	Na ladech "	85,14
184	" "	12,41
198	" "	20,68
199	V lesích pastv.	25,25
201	" r.	6,54,52
202	" kamenolom	46,18
204	" les	2,38,75
205	" role	50,71
206	" les	4,54,29
208	" role	27,35
	louka	3,40
209	" role	12,84
210	" volley.hř.	8,42
211	" les	88,51
226	" "	7,28,57
227	" role	67,90
	pastv.	1,30,00
	les	38,00
./.		28,07,98

229	V lesích	louka	3,78
231	"	role	9,19,03
		pastv.	43,00
		les	1,20,00
232	"	pastv.	4,57
233	"	role	18,38
234	"	"	49,42
235	"	pastv.	90
239	"	les	1,67,78
242	Skalice	pastv.	16,72
254/1	"	"	13,49
254/2	"	mez poro- stlá trnám	2,88
254/3	"	pastv.	3,92
254/4	"	role	12,00
		zahr.	38,00
		les	2,28,71
254/6	"	pastv.	9,50
254/7	"	role	9,93
268	"	"	53,41
276/1	"	vodoteč	1,87
276/2	"	role	62,94
306	Pod kamen.v hájích	pastv.	1,44
324/2	míst.trať	"	1,83
338/1	"	louže	6,74
338/6	"	role	10,36
338/7	"	pastv.	16,38
339/5	"	role	2,44
362	"	potok	16,36
363	"	"	9,17
365	"	"	4,32
366	"	"	25,90
328/2	"	pastv.	7,11
<u>Kn.vl.224:</u>			
41/3	U kamene	role	2,10,02
43/3	"	močál	5,29
144	Uhelna	zahr.	12,86
149/5	"	cesta	14,25
149/6	"	role	1,75
155/9	Pod hrudí	role	92,11
165/1	"	pastv.	6,95
230	V lesích	louka	36,15
240	"	"	1,08,62
241	"	"	20,14
265/1	Skalice	les	2,04,76
265/2	"	"	8,23,88
279	"	role	19,54
280/1	"	bažina	12,05
280/3	"	role	59,99
280/4	"	pastv.	31,18
336/3	Pod kamenem v hájích	cesta	5,79
<u>Sa</u>			<u>63,55,59</u>

Čís. 16 .
Chalupa Josef - Marie
Kn.vl.15.:
St.p.36 - dům čp.16. 1,66

Čís. 17 .
Kubr Frant. - Zdenka
Kn.vl.16:
st.p.39 - dům čp.17. 16,07
poz.p.
9/1 míst.tr.-zahr. 8,01
90/1 Uhelna r. 75,32
100 " " 98,51
142 " " 35,79
145 " " 36,79
150 Pod hrudí " 2,33,78
153 " " 4,19,55
180 Na ladech " 21,94
191 " " 35,79
301 Pařez k drahám " 1,80,85
154 Pod hrudí " 37,41
370 Skalice " 75,17
Sa 12,74,98

Čís. 18 .
Síla Frant. -
Pialová Marie
Kn.vl.17:
st.p.41 - dům čp.18. 4,71
poz.p.:
8/1 míst.tr. zahr. 2,77
8/2 " " 1,59
kn.vl.69:
pp. 68 Frsnice - role 1,23,01
kn.vl.239:
122/3 Uhelna " 85,42
155/2 Pod hrudí " 1,93,36
Sa 4,10,86

Čís. 19 .
Kohlík Václ. - Dobruše
Kn.vl.18:
St.p.40 - dům čp.19. 13,27
poz.p.:
7/1 míst.tr. - zahr. 31,38
116 Uhelna - role 1,96,56
119 " " 22,84
321/1 Pod kamenem
v hájích " 94,36
375 Skalice " 86,21
Kn.vl.13:
94/3 Uhelna " 1,48,05
169 Pod hrudí " 85,78
./. 6,78,45

Kn.vl.209:	./.	6,78,45
143/5 Uhelna	role	1,21,73
Kn.vl.287:		
338/12 míst.tr.	"	9,37
94/2 Uhelna	"	1,45,94
143/4	"	1,50,50
Sa		11,05,99

Čís. 20 .

Kratochvílová Anna 1/1

Kn.vl.19:

St.p.31/1 - dām čp.20.	9,27
" 31/2 míst.tr.	36
poz.p.:	
5 " zahr.	5,19
264/1 Skalice role	10,58
264/2 " "	14,02
Kn.vl.97:	
pp.158 Pod hrudí pastv.	3,24
159 " role	1,65,27
160 " pastv.	2,34
Sa	2,10,27

Čís. 21 .

Chocová Božena 1/1.

Kn.vl.20:

st.p.30/1 dām čp.21.	23,63
" 30/2 " " 150.	68
poz.p.:	
6/1 míst.tr. zahr.	58,38
50 U kamene role	2,34,86
63 Prsnice "	1,93,28
65 " "	2,75,14
95 Uhelna "	3,70,28
124 " "	16,85
137 " "	18,70
166 Pod hrudí "	4,14
167 " "	1,28,91
168/1 " "	17,89
195 Na ladech "	30,75
244 Skalice "	2,01,88
260/1 " "	30,54
286 " "	1,21,57
299/2 Pod kamenem	
v háji "	4,09
300 Pařez k drahám "	2,50,86
314 Pod kamenem	
v háji "	2,61,23
Sa	22,43,66

Čís. 22 .
Majerová Bedřiška 1/1

Kn.vl.21:

st.p.29 dām čp.22	8,44
poz.p.:	
146 Uhelna role	27,23
291 Pařez k drahám	72,83
Kn.vl.72:	
pp.6/3 míst.tr.- zahr.	4,96
Sa	1,13,46

Čís. 23 .

Podzemská Marie 1/1.

Kn.vl.22:

st.p.27 - dām čp.23.	17,08
poz.p.:	
1 míst.tr. zahr.	46,93
62 Manuška role	75,71
117 Uhelna "	67,98
125 " "	40,14
157 Pod hrudí "	97,47
186 Na ladech "	31,47
257/1 Skalice "	25,60
274 " vodoteč	4,86
275 " role	2,41,00
304 Pařez k drahám r.	42,80
305 Pod kamenem	
v hájích "	3,96
Sa	6,95,00

Čís. 24 .

Satorie Václav - Marievl

Kn.vl.23:

st.p.26 - dām čp.24.	6,79
poz.p.:	
35 míst.tr. zahr.	5,50
zast.pl.-nádvl.	5,82
51 U kamene role	27,33
107 Uhelna "	45,86
134 " "	18,52
151 Pod hrudí "	42,44
181 Na ladech "	2,55,00
237 V lesích "	67,08
287 Skalice "	71,39
Kn.vl.62:	
296/1 Pařez k drahám	2,03,42
Sa	7,49,15

Čís. 25 .

Homolka Gustav - Anna

Kn.vl.24:

st.p.25 dām čp.25. ./.	5,92
------------------------	------

poz.p.:			./.	5,92
118	Uhelna	role	27,69	
123	"	"	23,02	
131	"	"	63,48	
139	"	"	18,34	
170	Podhrudí	"	46,58	
171	"	vysoká mez por.trnám	3,60	
185	Na ladech	role	39,92	
285	Skalice	"	1,86,31	
322	Pod kamenem			
		v hájích "	1,02,86	
323	"	"	8,16	

Kn.vl.26:

st.p.23 - dům čp.27. 9,28

poz.p.:

33	míst.tr.	zahr.	1,71	
48	U kamene	role	3,24	
49	"	"	4,61,81	
92	Uhelna	"	67,44	
93	"	"	1,23,90	
120	"	"	23,20	
138	"	"	20,50	
189	Na ladech	"	39,92	
298	Pařez k drahám	r.	1,01,25	
312	Pod kamenem			
		v hájích r.	1,30,03	

Kn.vl.55:

pp.188 Na ladech r. 38,48

Kn.vl.67:pp.163 Pod hrudí r. 35,79
164 " pastv. 1,08Kn.vl.199:

pp.280/2 Skalice r. 6,94

Kn.vl.153:

pp.105 Uhelna r. 24,64

Sa 16,15,09Čís. 26 .

Síla Josef - Marie 1/2

Kn.vl.25:st.p.24/1 - dům čp.26. 6,14
" 24/2 - " " 37. 52poz.p.:

34	míst.tr.	zahr.	2,08	
69	Prsnice	role	58,27	
152	Pod hrudí	"	1,05,20	
381	Pařez k drahám	r.	34,89	

Kn.vl.240:

pp.122/4 Uhelna r. 96,23

149/2 " r. 4,78

155/1 Pod hrudí r. 2,06,70

./. 5,14,81 |Kn.vl.198:pp.288/4 Pařez k dra-
hám role 1,00,68Kn.vl.53:

pp.94/1 Uhelna " 1,28,34

Kn.vl.57:

pp.272/2 Skalice " 1,15,22

273/2 " pastv. 2,88

Sa 8,61,93/Čís.pop.27.

viz Čís.pop.25./

Čís. 28 .

Fiala Frant.-Jaromír-Aloisie.

Kn.vl.80:

st.p.20/1 - dům čp. 28.-9,67

" 20/2 - " " 149. 59

poz.p.:

32	míst.tr.	zahr.	20,15	
36	U kamene	role	3,06	
37	"	"	71,03	

Kn.vl.87:

pp.46 " 2,14,18

Sa 3,18,68Čís. 29 .

Kratochvíl Bohumil - Marie 1/2

Kn.vl.28:

st.p.19 - dům čp.29. 10,80

poz.p.:

31	míst.tr.	zahr.	15,78	
130	Uhelna	role	19,42	
161	Pod hrudí	pastv.	1,62	
162	"	role	1,00,35	
177	"	"	53,59	
193	Na ladech	"	39,20	
267	Skalice	"	46,94	
309	Pod kamenem			
		v hájích "	2,92,77	

369 Skalice " 61,86

Kn.vl.276:

pp.133 Uhelna " 4,50

249 Skalice " 1,10,46

262 " pastv. 21,00

263/1 " role 89,56

317 Pod kamenem pastv. 23,04

v hájích r. 1,12,04

Sa 10,02,93

Čís. 30 .

Kalina Antonín - Antonie 1/2			
Kn.vl.29:			
st.p.18 - dům čp.30.	18,04		
poz.p.28/1 zahrada	85,94		
pp.57 U kamene role	1,37,69		
	louka	18,40	
71 Prsnice role	79,85		
72 " "	90		
110 Uhelna " "	24,28		
112 " "	23,38		
141 " "	32,73		
156 Pod hrudí " "	1,07,00		
176 " "	53,55		
194 Na ladech " "	34,53		
245 Skalice " "	1,33,33		
270 " "	59,16		
290 Pařez k drahám	1,17,79		
294 " "	1,23,74		
308 Pod kamenem			
v hájích "	2,67,23		
Sa	13,17,54		

Čís. 31 .

Marie Mrázová, Ves Nová Německá
pp.Bukov u Ústí n/L.

Kn.vl.120:			
st.p.91/1 - dům čp.96.	2,83		
pp.316/10 Pod kamenem			
v hájích			
zahr.	3,64		
st.p.91/2 - dům čp.31	42		
Sa	6,89		

Čís. 32 .

Josef Blažek 1/1.			
Kn.vl.30:			
st.p.34 - dům čp.32	2,16		
pp.12/2 míst.tr. zahr.	5,39		
Kn.vl.257:			
pp.155/8 Pod hrudí r.	1,45,97		
165/2 " "	1,18		
Sa	1,54,70		

Čís. 33 .

Hrabák Josef 1/2 - Anna 1/2,			
Smíchov čp.1252.			
Kn.vl.31:			
St.p.10 - dům čp.33.	1,79		

Čís. 34 .

Zloch Václav 1/2 - Anna 1/2.			
Kn.vl.254:			
St.p.46 - dům čp.34.	2,77		
pp.280/5 Skalice role	16,03		
	zahr.	12,00	
280/6 " "	5,70		
277 " "	50,73		
Sa	87,23		

Čís. 35 .

Vařejček Josef 1/2 - Antonie 1/2			
Kn.vl.32:			
st.p.9 - dům čp.35.	90		

Čís. 36 .

Jiras Bohumil 1/1			
Kn.vl.33:			
st.p.17/2 - dům čp.36.	1,33		
pp.29 míst.tr. zahr.	1,26		
Sa	2,59		

Čís.p.37 .
viz čp.26.

Čís. 38 .

Škola v Ořechu /stará/.			
Kn.vl.34:			
st.p.22 - dům čp.38.	3,54		

Čís. 39 .

Josef Martínek 1/1.			
Kn.vl.35:			
st.p.11 - dům čp.39.	72		

Čís. 40 .

Ouřadová Božena 1/1.			
Kn.vl.41:			
st.p.17/1 - dům čp.40.	4,64		
pp.28/3 míst.tr. zahr.	2,80		
101 Uhelna role	22,84		
103 " "	39,64		
114 " "	24,46		
128 " "	17,62		
371 Skalice " "	70,67		
372 " pastv.	1,08		
Kn.vl.227:			
pp.143/7 " role	42,35		
155/5 Pod hrudí "	96,34		
Sa	3,22,44		

Čís. 41 .

Buková Růžena 1/1.

Kn.vl.36:st.p.15/1 - dům čp.41. 62Čís. 42 .

Baloun Josef 1/1

Kn.vl.37:st.p.16/2 - dům čp.42. 2,39Čís. 43 .

Zoulová Marie, Kraslice

Sadová čp.2/624.

Kn.vl.38:st.p.13 - dům čp.43. 1,64pp. 27 míst.tr. zahr. 8,12Sa 9,76Čís. 44 .Horák Josef $\frac{1}{2}$ - Jarmila $\frac{1}{2}$.Kn.vl.39:st.p. 35 - dům čp.44. 2,12Čís. 45 .Jiras Bohumil $\frac{1}{2}$ - Anna $\frac{1}{2}$.Kn.vl.45:st.p. 53 - dům čp.45. 2,01Čís. 46 .Hrdlička Karel $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.Kn.vl.47:st.p.54 - dům čp.46. 4,47pp. 89/4 Uhelna zahr. 3,7889/5 " pastv. 36Kn.vl.210:pp.288/2 Pařez k dřehám 60,52Sa 69,13Čís. 47 .

Sila Bedřich 1/1.

Kn.vl.48:st.p.55 - dům čp.47. 6,34pp. 89/6 míst.tr.-zahr. 5,88

296/2 Pařez k dřeh.1,04,01

Kn.vl.238:pp.122/2 Uhelna role 59,70155/3 Pod hrudí " 1,82,31Sa 3,58,24Čís. 48 .

Hroník Emil 1/1

Kn.vl.43:st.p.56 - dům čp.48. 2,94pp. 88 Uhelna zahr. 5,12140 " role 17,98Kn.vl.204:st.p.42 Uhelna -stodola 7,77pp. 96/1 " r. 3,50,37Sa 3,84,18Čís.p.49.viz čp.12.Čís. 50 .

Balloušová Anežka 1/1.

Kn.vl.50:st.p.57 - dům čp.50. 1,83pp. 8/3 míst.tr. zahr. 1,51Kn.vl.104:pp. 7/2 " " 3,40Sa 6,74Čís. 51 .Hrudka Václav $\frac{1}{2}$ - Antonie $\frac{1}{2}$ Kn.vl.49:st.p.58 - dům čp.51. 3,30pp.126 Uhelna role 17,26Sa 20,56Čís. 52 .Kříž Anna $\frac{1}{2}$ - Pavla $\frac{1}{2}$ - Antonín $\frac{1}{2}$ Kn.vl.60: Pha XII, Schösser.24st.p.60 - dům čp.52. 2,65pp.89/8 U kamene zahr. 4,50Sa 7,15Čís. 53 .Rytina Frant. $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.Kn.vl.59:st.p.61 - dům čp.53. 5,94pp. 89/7 U kamene zahr. 2,82Kn.vl.86:pp.147 Uhelna role 99,78Kn.vl.235:pp.143/2 " " 61,10155/7 Pod hrudí " 97,07Sa 2,66,71

Čís. 54 .

Škola v Ořechu /nová/.:
 "Spojené škol.obce
 Ořech a Zbuzany".
Kn.vl.77:
 st.p.62-šk.budova čp.54-12,57
 pp. 9/3 míst.tr.- zahr. 20,64
 Sa 33,21

Čís. 55 .

Fiala Josef, Praha IV,
 Sléváren.dům čp.198.
Kn.vl.152:
 st.p.15/3 - dům čp.55. 69

Čís. 56 .

Krahulcová Jindřiška 1/1.
Kn.vl.71:
 st.p.63 - dům čp.56. 3,55
 pp. 89/10 U kamene zahr. 2,79
 Sa 6,34

Čís. 57 .

Procházka Josef $\frac{1}{2}$,
 Procházková Marie provd.Kej-
 nová $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.93:
 st.p.64 - dům čp.57. 2,82
 pp.89/13 U kamene zahr. 2,50
Kn.vl.234:
 pp.288/10 Pařez k
 drahám role 1,01,56
 Sa 1,06,88

Čís. 58 .

Čermák Josef 1/1.
Kn.vl.89:
 st.p.66 - dům čp.58. 1,82
 pp.321/2 zahr. 1,28
 3,10

Čís. 59 .

Fousková Anna 1/1.
Kn.vl.90:
 st.p.65 - dům čp.59. 4,15
 pp.321/3 Pod kameným
 hájem zahr. 1,28
 Sa 5,41

Čís. 60 . ./. Čís. 60 .

Baloun Josef 1/1.
Kn.vl.92:
 st.p.68 - dům čp.60. 4,84
 pp. 89/12 U kamene zahr. 4,30
Kn.vl.181:
 pp.288/11 Pařez k dra-
 hám role 1,02,07
 Sa 1,11,21

Čís. 61 .

Procházková Marie $\frac{1}{2}$,
 Kaderová Marie $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.91:
 st.p.67 - dům čp.61. 2,71

Čís. 62 .

Hlinka Josef 1/1.
Kn.vl.98:
 st.p.69 - dům čp.62. 3,00

Čís. 63 .

Šmejkalová Antonie $\frac{1}{2}$,
 Šedivá Anna $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.100:
 st.p.76 - dům čp.63. 4,02
 pp. 90/3 Uhelna zahr. 1,53
 Sa 5,55

Čís. 64 .

Černý Šimon $\frac{1}{2}$,
 Šťastná Magdalena $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.101:
 st.p.74 - dům čp.64. 2,02
 pp.90/4 Uhelna zahr. 4,15
 90/5 " " 95
 90/6 " chodník 9
 Sa 7,21

Čís. 65 .

Sobolák Josef $\frac{1}{2}$, Magdalena $\frac{1}{2}$
Knihovní vložka 99:
 st.p.71 - dům čp.65. 4,71
 pp. 89/16 zahrada 1,62
 89/17 " 13
 Sa 6,46

Čís. 66 .

Voříšek Alois 1/1.
Kn.vl.105:
 st.p.73 - dům čp.66. 3,56
Kn.vl.252:
 pp.143/8 Uhelná role 99,02
 288/13 Pařez k drah. 97,16
Sa 1,99,74

Čís. 67 .

Žežulková Anna 1/1.
Kn.vl.102:
 st.p.72 - dům čp.67. 2,63

Čís. 68 .

Žežulka Ladislav 1/1 - Anna 1/1.
Kn.vl.103:
 st.p.75 - dům čp.68. 1,30
 pp.321/6 zahr. 2,76
Sa 4,06

Čís. 69 .

Žemličková Anna 1/1.
Kn.vl.112:
 st.p.77 - dům čp.69. 2,78
 pp.316/2 zahr. 2,85
Sa 5,63

Čís. 70 .

Procházka Josef 1/1
 Lavičková Marie 1/1
 Lavička Ladislav 1/1
Kn.vl.115:
 st.p.78 - dům čp.70. 4,80
 pp.316/5 zahr. 2,03
Kn.vl.233:
 pp.288/7 Pařez k dra-
 hám role 1,50,20
Sa 1,57,03

Čís. 71 .

Kahoun Karel 1/1.
Kn.vl.114:
 st.p.79 - dům čp.71. 5,96
Kn.vl.206:
 pp.288/8 Pařez k dra-
 hám role 1,22,95
Sa 1,28,91

Čís. 72 .

Klimeš Tomáš 1/1 - Jarmila 1/1.
Kn.vl.118:
 st.p.83 - dům čp.72. 2,99
 pp.316/8 zahr. 4,65
Sa 7,64

Čís. 73 .

Procházková Anna 1/1,
 Heltová Marie 1/1.
Kn.vl.119:
 st.p.89 - dům čp.73. 4,41
 pp.316/9 zahr. 2,52
Sa 6,93

Čís. 74 .

Řechtáček Emanuel 1/1 - Marie 1/1
Kn.vl.126:
 st.p.81 - dům čp.74. 1,69
 pp.316/16 zahr. 6,17
Sa 7,86

Čís. 75 .

Vorlíček Josef 1/1.
Kn.vl.127:
 st.p.82 - dům čp.75. 2,83
 pp.316/17 zahr. 4,33
Sa 7,16

Čís. 76 .

Stupka Magdalena 1/1 - Frant. 1/1
Kn.vl.139:
 st.p.84 - dům čp.76. 3,37
 pp.316/29 zahr. 3,56
Kn.vl.245:
 pp.288/1 Pařez k dra-
 hám role 1,00,72
Sa 1,07,65

Čís. 77 .

Procházka Josef 1/1 - Františka 1/1
Kn.vl.138:
 st.p.83 - dům čp.77. 2,08
 pp.316/28 zahr. 4,21
Sa 6,29

Čís. 78 .

Kuncová Marie 1/1.
Kn.vl.141: st.p.90 - čp.78 - 2,95
 pp.316/31 zahr. 3,20
Sa 6,15

Čís. 79 .

Zelenková Anna 1/1
Kn.vl.116:
 st.p.80 - dům 79. 1,95
 pp.316/6 zahr. 3,52

Kn.vl.253:
 pp.288/3 Pařez k dra-
 hám zahr. 65,19

Kn.vl.116:
 pp.321/11 pod kamenem
 v hájích zahr. 4,39
 Sa 75,05

Čís. 80 .

Baloun Josef $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.143:
 st.p.98 - dům čp.80. 1,77
 pp.316/33 zahr. 4,33
 Sa 6,10

Čís. 81 .

Kohlík Antonín $\frac{1}{2}$ - Jiřina $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.145:
 st.p.85 - dům čp.81. 3,15
 pp.316/35 zahr. 2,90
 Sa 6,05

Čís. 82 .

Stupková Alžběta 1/1.
Kn.vl.149:
 st.p.86 - dům čp.82. 2,40
 pp.316/39 zahr. 3,52
 Sa 5,92

Čís. 83 .

Píša Václav $\frac{1}{2}$ - Antonie $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.160:
 st.p.105 - dům čp.83. 4,84
 pp.89/20 zahr. 5,65
 Sa 10,49

Čís. 84 .

Marešková Marie.
Kn.vl.107:
 st.p.70 - dům čp.84. 13,96
 pp.289 Pařez k dra-
 hám role 1,87,57
 293/1 " 1,14,41
 ././ 3,15,94

././ 3,15,94

Kn.vl.219:
 pp.122/1 Uhelná role 1,46,34
 155/4 Pod hrudí " 1,60,65
 Sa 6,22,93

Čís. 85 .

Žežulka Josef $\frac{1}{2}$ - Anna $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.124:
 st.p.92 - dům čp.85. 2,52
 pp.316/14 zahr. 4,80
 Sa 7,32

Čís. 86 .

Baloun Václav $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.125:
 st.p.87 - dům čp.86. 2,89
 pp.316/15 zahr. 4,59
 Sa 7,48

Čís. 87 .

Chalupová Marie 1/1.
Kn.vl.128:
 st.p.93 - dům čp.87. 2,53
 pp.316/18 zahr. 4,22
Kn.vl.226:
 pp.47 U kamene role 73,19
 Sa 79,94

Čís. 88 .

Blabolilová Anna.
Kn.vl.140:
 st.p.97 - dům čp.88. 3,01
 pp.316/30 zahr. 3,52
 Sa 6,53

Čís. 89 .

Sochor Frant. $\frac{1}{2}$ - Anežka $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.146:
 st.p.99 - dům čp.89. 89
 pp.316/36 zahr. 5,13
 Sa 6,02

Čís. 90 .

Píša Josef $\frac{1}{2}$ - Božena $\frac{1}{2}$.
Kn.vl.148:
 st.p.100 - dům čp.90. 2,16
 pp.316/38 zahr. 3,79
 Sa 5,95

Čís. 91 .

Zachová Anna 1/1

Kn.vl.131:

st.p. 96 - dům čp.91.	2,11
pp. 316/21 zahr.	4,21
SA	6,32

Čís. 92 .

Zemen František 1/1 - Marie 1/1.

Kn.vl.150:

st.p.101 - dům čp.92.	2,41
pp. 316/40 zahr.	3,48
SA	5,89

Čís. 93 .

Bejlek Antonín 1/1.

Kn.vl.151:

st.p.102 - dům čp.93.	2,44
pp. 316/41 zahr.	3,52
SA	5,96

Čís. 94 . Hlinka Jos. 1/1 ml.
Barb. 1/1Kn.vl.155:

st.p.104 - dům čp.94.	4,42
pp. 84/6 zahr.	11,12
SA	15,54

Čís. 95 .

Novotný Bedřich 1/1 - Milada 1/1.

Kn.vl.134:

st.p. 95 - dům čp.95.	2,77
pp. 316/24 zahr.	3,52
SA	6,29

Čís. 96 .
viz č. 91.Čís. 97 .

Fiela Josef 1/1 - Anna 1/1 .

Kn.vl.137:

st.p. 94 - dům čp.97.	2,29
pp. 316/27 zahr.	4,00
SA	6,29

Čís. 98 .

Fiela Václav 1/1 - Bohumil 1/1.

Kn.vl.129:

st.p.118 - dům čp.98.	1,94
pp. 316/19 zahr.	4,83
SA	6,77

Čís. 99 .

Jelínek Jan 1/1 - Marie 1/1.

Kn.vl.159:

st.p.107 - dům čp.99.	2,80
pp. 90/9 zahr.	3,39
90/10 chodník	66
SA	6,85

Čís. 100 .

Tošner Frant. 1/1 - Aloisie 1/1.

Kn.vl.158:

st.p. 108 - dům čp.100	2,51
pp. 90/7 zahr.	2,11
90/8 chodník	57
SA	5,19

Čís. 101 .

Baloun Frant. 1/1 - Libuše 1/1.

Kn.vl.122:

st.p.112 - dům čp.101.	2,37
pp. 316/12 zahr.	4,62
SA	6,99

Čís. 102 .

Dříždala Prokop 1/1 - Bohumil 1/1.

Kn.vl.123:

st.p.113 - dům čp.102.	2,54
pp. 316/13 zahr.	4,62
SA	7,16

Čís. 103 .

Duha Stanislav 1/1 - Růžena 1/1.

Kn.vl.113:

st.p.114 - dům čp.103.	2,28
pp. 316/3 zahr.	3,35
SA	5,63

Čís. 104 .

Ševčík Pravoslav 1/1 - Marie 1/1.

Kn.vl.264:

St.p.132/1 - dům čp.104.	2,16
" 132/2 - " " 153.	54
pp. 316/71 zahr.	6,28
SA	8,98

Čís. 105 .

Bejlek Václav 1/1 - Božena 1/1.

Kn.vl.272:

st.p.133 - dům čp.105.	1,15
pp. 316/72 zahr.	7,36
SA	8,51

Čís. 106 .Duha Josef $\frac{1}{2}$ - Anežka $\frac{1}{2}$.Kn.vl.142:

st.p.115 - dům čp.106. 1,99

pp.316/32 zahr. 4,14

Sa 6,13

Čís. 107 .Ebr Karel $\frac{1}{2}$ - Anna $\frac{1}{2}$.Kn.vl.147:

st.p.116 - dům čp.107. 2,33

pp.316/37 zahr. 3,66

Kn.vl.64:

pp.192 Na ladech role 35,07

Sa 41,06

Čís. 108 .

viz Čís. 9.

Čís. 109 .Fátka Václav $\frac{1}{2}$ - Jiřina $\frac{1}{2}$.Kn.vl.121:

st.p.111 - dům čp.109. 2,64

pp.316/11 zahr. 4,18

Sa 6,82

Čís. 110 .Rada Jaroslav $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.Kn.vl.130:

st.p.117 - dům čp.110. 2,12

pp.316/20 zahr. 4,21

Sa 6,33

Čís. 111 .Kučera Emanuel $\frac{1}{2}$ - Božena $\frac{1}{2}$.Kn.vl.161:

st.p.109 - dům čp.111, 3,22

pp.89/21 zahr. 3,96

89/22 " 15

Sa 7,33

Čís. 112 .Žížalová Anna $\frac{1}{2}$ Volfová Jiřina $\frac{1}{2}$.Kn.vl.162:

st.p.110 - dům čp.112. 2,38

pp.89/23 zahr. 1,20

Sa 3,58

Čís. 113 .Růžička Josef $\frac{1}{2}$,Růžičková Marie, provd.Fialo-
vá $\frac{3}{4}$.Kn.vl.157:

st.p.121 - dům čp.113. 3,14

pp.316/43 zahr. 14,25

Sa 17,39

Čís. 114 .Říha Antonín $\frac{1}{2}$ - Anna $\frac{1}{2}$.Kn.vl.168:

st.p.122 - dům čp.114. 2,01

pp.89/27 zahr. 5,33

Sa 7,34

Čís. 115 .

Žížala Antonín 1/1.

Kn.vl.132:

st.p.119 - dům čp.115. 2,66

pp.316/22 zahr. 3,64

6,30

Čís. 116 .Šimáček Josef $\frac{1}{2}$ - Božena $\frac{1}{2}$.Kn.vl.133:

st.p.120 - dům čp.116. 2,80

pp.316/23 zahr. 3,49

Sa 6,29

Čís. 117 .Zloch Antonín $\frac{1}{2}$ - Antonie $\frac{1}{2}$.Kn.vl.144:

st.p.131 - dům čp.117. 2,05

pp.316/34 zahr. 4,02

Sa 6,07

Čís. 118 .

Kopřivová Božena 1/1

Kn.vl.172:

st.p.135 - dům čp.118. 3,41

pp.316/68 zahr. 4,03

Sa 7,44

Čís. 119 .Fátka Josef $\frac{1}{2}$ - Antonie $\frac{1}{2}$.Kn.vl.175:

st.p.125 - dům čp.119. 2,16

pp.316/62 zahr. 5,17

Sa 7,33

Čís. 120 .

Suchý Josef - Božena.

Kn.vl.178:st.p.126 - dům čp.120. 3,55
pp. 316/64 zahr. 3,87Sa 7,42Čís. 121 .Stejskal Jan $\frac{1}{2}$ - Antonie $\frac{1}{2}$.Kn.vl.273:st.p.142 - dům čp.121. 2,31
pp. 316/54 zahr. 5,20Sa 7,51Čís. 122 .Musílek Václav $\frac{1}{2}$ - Anežka $\frac{1}{2}$.Kn.vl.176:st.p.130 - dům čp.122. 2,41
pp. 316/55 zahr. 5,14Sa 7,55Čís. 123 .Kn.vl.274:Horejcová Anežka $\frac{1}{2}$ - Milada $\frac{1}{2}$.st.p.136 - dům čp.123. 1,59
pp. 16/66 zahr. 5,80Sa 7,39Čís. 124 .

Vorlíčková Antonie 1/1

Kn.vl.169:st.p.123 - dům čp.124. 2,40
pp. 89/25 zahr. 6,87Sa 9,27Čís. 125 .Baloun Josef $\frac{1}{2}$ - Božena $\frac{1}{2}$.Kn.vl.266:st.p.134 - dům čp.125. 3,78
pp. 316/69 zahr. 4,69Kn.vl.182:pp. 288/12 Pařez k dra-
hám-rolé 1,06,28Sa 1,14,75Kn.vl.263. Čís. 126 .Papeš Růžena $\frac{1}{2}$ - Václav $\frac{1}{2}$.st.p.141 - dům čp.126. 2,26
pp. 316/53 zahr. 5,37Sa 7,63Čís. 127 .Procházka Alois $\frac{1}{2}$ - Božena $\frac{1}{2}$ Kn.vl.179:st.p.127 - dům čp.127. 1,87
pp. 316/63 zahr. 5,54Sa 7,41Čís. 128 .

Karel Bohumil Jiras 1/1.

Kn.vl.109:st.p.106 - dům čp.128. 5,22
pp. 83/4 zahr. 31,22Sa 36,44Čís. 129 .

Bartáková Barbora 1/1.

Kn.vl.173:st.p.124 - dům čp.129. 1,91
pp. 316/57 zahr. 6,79Sa 8,70Čís. 130 .Vyhnánek Frant. $\frac{1}{2}$ - Magdal. $\frac{1}{2}$ Kn.vl.177:st.p.128 - dům čp.130. 2,61
pp. 316/61 zahr. 4,83Sa 7,44Čís. 131 .

Čermák Antonín.

Kn.vl.174:st.p.129 - dům čp.131. 1,41
pp. 316/59 zahr. 5,88Sa 7,29Čís. 132 .Budínová Marie, Praha XVI.
Přístavní 13.Kn.vl.275:st.p.138 - dům čp.132. 3,33
pp. 316/48 zahr. 4,62Sa 7,95Čís. 133 .

Mrázková Anna 1/1.

Kn.vl.163:

st.p. 32/2 - dům čp.133 1,42

Čís. 134 .

"Kampelička" - Spořit.
a zálož. spolek.

Kn.vl.165:

st.p. 32/4 - dům čp.134.1,52
" 32/5 míst.tr. 31

Sa 1,83

Čís. 135 .

Rebrož Antonín $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.
Chýnov čp.140 u Tábora

Kn.vl.171:

st.p.32/1 - dům čp.135 2,09

Čís. 136 .

Denhel Frant. $\frac{1}{2}$ - Barbora $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.270:

st.p.139 - dům čp.136. 2,90
pp.316/49 zahr. 4,91

Sa 7,81

Čís. 137 .

Voříškovy Růžena $\frac{1}{2}$ - Jiřina $\frac{1}{2}$

Kn.vl.262:

st.p.137 - dům čp.137. 3,03
pp.316/65 zahr. 4,30

Sa 7,33

Čís. 138 .

Kochman Václav $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.258:

st.p.143 - dům čp.138. 1,27
pp.321/8 zahrada 1,15

Sa 2,42

Čís. 139 .

Ševčík Pavel $\frac{1}{2}$ - Magdalena $\frac{1}{2}$

Kn.vl.135:

st.p.145 - dům čp.139. 1,91
pp.316/25 zahr. 4,38

Sa 6,29

Čís. 140 .

Dražil Karel $\frac{1}{2}$.

Dvořáková Jarmila $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.267:

st.p.140 - dům čp.140. 99
pp.316/50 zahrada 6,81

Sa 7,80

Čís. 141 .

Berkovy Růžena $\frac{1}{2}$ - Božena $\frac{1}{2}$

Kn.vl.268:

st.p.149 - dům čp.141. 1,90
pp.316/67 zahr. 5,62

Sa 7,52

Čís. 142 .

Hasák Ladislav $\frac{1}{2}$ - Anežka $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.269:

st.p.152 - dům čp.142. 1,52
pp.316/52 zahr. 5,38

st.p.157 - dům čp.156. 81

Kn.vl.283:

pp.143/10 Uhelná role 33,61

Sa 41,32

Čís. 143 .

Ploc Frant. $\frac{1}{2}$ - Anežka $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.259:

st.p.148 - dům čp.143. 2,78
pp.316/60 zahr. 4,47

Sa 7,25

Čís. 144 .

Hefnerová Anna, Braník, Údol-
ní čp.280/15,

Šamonil Antonín.

Kn.vl.279:

st.p.155 - dům čp.144. 1,52
pp.316/56 zahr. 4,14

pp.316/74 " 1,78

Sa 7,44

Čís. 145 .

viz čis.236.

Čís. 146 .

Jandera Bartol. $\frac{1}{2}$ - Barbora $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.261:

st.p.153 - dům čp.146. 3,32
pp.316/51 zahr. 4,43

Sa 7,75

Čís. 147 .

Pavlas Rudolf $\frac{1}{2}$ - Marie $\frac{1}{2}$.

Kn.vl.260:

st.p.146 - dům čp.147. 3,12
pp.316/73 zahr. 5,25

Sa 8,37

Čís. 148 .

Kopřivová Anna 1/1.

Kn.vl.265:st.p.147 - dům čp.148. 3,56
pp. 316/47 zahr. 4,43Sa 7,99Čís. 149 .viz č.28 .Čís. 150 .viz č.21 .Čís. 151 .

Stupka Josef 1/1 - Milada 1/1.

Kn.vl.136:st.p.151 - dům čp.151. 1,59
pp. 316/26 zahr. 4,70Sa 6,29Čís. 152 .

Bejlek František 1/1.

Kn.vl.280:st.p.154 - dům čp.152. 1,58
pp. 316/58 zahr. 7,77Sa 9,35Čís.153 .viz č.104.Čís. 154 .

Ledvina Antonín 1/1 - Karolína 1/1

Kn.vl.212:st.p.158 - dům čp.154. 6,48
pp. 61/18 zahr. 23,81Sa 30,29Čís. 155 .

Zachová Konstancie 1/1.

Kn.vl.278:st.p.156 - dům čp.155. 4,23
pp. 61/14 zahr. 4,68Sa 8,91Čís.156 .viz č.142 .Čís. 157 .

Petrovic Eduard-Božena

viz č.298./dům čp.157.na st.p.č.161/Čís. 158 .

Košner Jan 1/1 - Helena 1/1.

Kn.vl.288:st.p.159 - dům čp.158. 1,88
pp. 61/17 zahr. 4,99
" 61/19 " 1,26Sa 8,13Čís.159 .viz č.258.Čís. 160 .Šetina Václav a Josefa,
Smíchov, Hollarova 7.V lesích - dům čp.160 a/ po-
stavený na st.p.č.160./viz č.298./Čís. 161 .Kopecký Václ.-Tereza. v Michli
Tymlova 268," " ml.-Božena, Smíchov
na Hřebenkách 1393.viz č.265 .Čís. 162 .

Pišlová Květuše 1/1

Kn.vl.305:st.p.162 - dům čp.162. 9,10
pp. 60/9 zahr. 7,56Sa 16,66Čís. 163 .viz č.270 .Čís. 164 .viz č.236 .Čís. 165 .viz č.271 .Čís. 166 .viz č.267 .Čís. 167 .viz č.301 .Čís. 168 .viz č.119 .

Čís. 210 .

Majerovi: Bedřiska $\frac{1}{2}$, Antonín,
Karel a Josef po $\frac{1}{6}$.

Kn.vl.222:

pp.288/5 Pařez k dra-
hám role 2,01,58

Kn.vl.223 Čís. 211 .

Michálek Oldř. $\frac{1}{2}$ - Zdenka $\frac{1}{2}$,
Choteč 15.

pp.178/9 Pod hrudí r. 71,64

Čís. 212 .

Král.kolegiat.kapitola na Vy-
šehradě /prebenda kanovníka
kustoda - prvního kanovníka/

Kn.vl.44:

pp.212 V lesích-les 22,84
221 " " 26,32,03
222 " pastv. 11,87
Sa 26,66,74

Čís. 213 .

Hrdlička Karel-Marie, Ořech.

Kn.vl.70:

pp.283 Skalice role 19,78

Kn.vl.88:

pp.102 Uhelná " 33,13
106 " " 23,74
374 Skalice " 86,00
Sa 1,62,65

Čís. 214 .

Pavelková Anna, Řeporyje 40.

Kn.vl.228:

pp.59/6 U kamene louka 8,97
60/8 Manuška role 69,65
Sa 78,62

Čís. 215 .

Padevět Fr.-Anna, Choteč 32.

Kn.vl.229:

pp.178/10 Pod hrudí r. 70,92

Čís. 216 .

Pišl Josef, Řeporyje 125.

Kn.vl.230:

pp. 59/5 U kamene zahr. 12,03
60/18 Manuška " 25,80
Sa 37,83

Čís.217 .

Podzemský Josef - Rážena,
Z.Kopanina 14.

Kn.vl.232:

pp.295/4 Pařez k dra-
hám role 78,63

Čís. 218 .

Podzemský Josef - Marie, Oř.23.

Kn.vl.231:

pp.149/3 Uhelná les 4,07
149/4 " role 24,49
" les 12,25
Sa 40,81

Čís.220 .

Řezníček Václav, Emilie,
Kn.vl. Řeporyje 153.

Kn.vl.236:

pp. 58/1 U kamene louka 2,05
59/1 " " 18,32
60/12 Manuška role
1,25,98
Sa 1,46,35

Čís. 221 .

Řechtáček Václav - Jindřiška,
Řeporyje 163.

Kn.vl.237:

pp.61/5 Manuška role 78,16
61/13 " " 56,39
Sa 1,34,55

Čís. 222 .

Kapitula u sv.Víta v Praze.

Kn.vl.61:

pp. 13 míst.tr. zahr. 1,93
83 Pranice role 46,00
pastv. 98,08
Sa 1,46,01

Čís. 223 .

Síla Matěj - Božena, Ořech 11.

Kn.vl.241:

pp.143/3 Uhelná role 1,00,47

Čís. 224 .

Sládková Anna, Řeporyje 190.

Kn.vl.242:

pp.61/3 Manuška role 58,50

Čís. 225 .

Smrčka Milosl.-Marta,
Zmrzlík 5.

Kn.vl.243:

pp.295/6 Pařez k dra-
hám role 73,74

Čís. 226 .

Sochor Josef, Řeporyje 122.

Kn.vl.244:

pp.60/2 Manuška role 52,93

Čís. 227 .

Šimáčková Božena, Řeporyje 83.

Kn.vl.246:

pp.61/12 Manuška role 74,62

Čís. 228 .

Šmejkalovy Antonie-Zděnka,
Ořech 63.

Kn.vl.247:

pp.155/6 Pod hrudí role 98,09

Čís. 229 .

Trousílek Čenek - Marie,
Choteč 49.

Kn.vl.248:

pp.178/7 Pod hrudí role 49,78

Čís. 230 .

Tůma František $\frac{1}{2}$, Choteč 41.
Dráková Anna $\frac{1}{2}$

Kn.vl.249:

pp.178/3 Pod hrudí role 48,04

Čís. 231 .

Řezníček Jiří, Řeporyje 153.

Kn.vl.251:

pp.58/2 U kamene louka 98

59/3 " 5,43

60/11 Manuška role 93,91

Sa 1,00,32

Čís. 232 .

Katolický kostel v Ořechu.

Kn.vl.2:

st.p. 2 2,92

" 3 18

" 150 U kamene pitevna 43

./. 3,53

./. 3,53
pp.19 míst.tr. náves 6,96
20 " zahr. 3,55
38 hřbitov 22,28
Sa 36,32

Čís. 233 .

Holečková Anna, Choteč 59 1/11

Markantová Bož., " 55 1/11

Tůma František, " 41 1/22

Markant Vác.-Hela " 42 2/22

Holeček Jos.-Ter. " 56 2/22

Trousílek Č.-Mar. " 49 2/22

Holeček B.-Josefa " 29 2/22

Pačevět Fr.-Anna " 32 2/22

Holeček Fr.-Marie " 55 2/22

Michálek Oldřich " 15 1/44

Michálková Zdenka " 15 1/44

Hosnedl Jind.-M. " 2/22

Tůmová Anna " 1/22

Michálek Václ. " 1/22

Kn.vl.255:

pp.178/12 Pod hrudí r. 5,70

Čís. 234 .

Girner Fr.-A., Z.Kopan.16 2/14

Podzemský Josef-A. " 14 2/14

Ježek Jos.-Kateř. " 15 2/14

Smrčková Anna, Zmrzlík 5 1/14

Havluj Fr.-Marie, " 2 2/14

Hrdlička L.-M., Z.Kop.12 2/14

Smrčka Miloslav, Zmrzl. 5 1/28

Smrčková Marta, " 5 1/28

Vorlíček Fr.-Bož., Z.Kop.10 2/14

Kn.vl.256:

pp.295/9 Pařez k dra-

hám role 9,28

cesta 3,91

Sa 13,19

Čís. 235 .

Mikulejský Kristian, Z.Kop.1.

Kn.vl.56:

pp.238 V lesích role 1,65,99

236 " " 2,10,40

Sa 3,76,39

Čís. 236 .

Votočka Vác.-Marie., Ořech 145

Kn.vl.271:

zahr. 1,53

pp.316/70 zast.pl.s náv 3,00

4,53

Čís. 237 .

Ježková Kateř., Z.Kop.15.
Kn.vl.58:
 pp.272/1 Skalice r. 1,21,98
 273/1 " vodoteč 1,98
Sa 1,23,96

Čís. 238 .

Kolda Josef-Marie, Choteč.
Kn.vl.74:
 pp.196 Na ladech role 32,37

Čís. 239 .

Markant Vác.-Hel., Choteč 42.
Kn.vl.76:
 pp.175 Pod hrudí r. 1,01,26
Kn.vl.221:
 pp.178/4 " " 75,42
Sa 1,76,68

Čís. 240 .

Blažková Antonie, Ořech.
Kn.vl.78:
 pp.67 Prsnice role 1,20,96
 66 " " 43,77
Sa 1,64,73

Čís. 241 .

Milada Forejtová, Z.Kopanina.
Kn.vl.111:
 pp.292 Pařez k dra-
 hám role 54,66

Čís. 242 .

Mareška Fr.-Marie, Ořech 16.
Kn.vl.108:
 pp.376/1 Pařez k dra-
 hám role 2,10

Čís. 244 .

Těl.jedn. Sokol.
Kn.vl.156:
 pp.86/3 Uhelná cvič. 48,31

Čís. 245 .

Sílová Božena, Ořech 18.
 Vorlíček Fr., Z.Kopan. 10.
Kn.vl.166:
 pp.373 Skalice role 1,28,11

Čís. 246 .

Obec Řeporyje.
Kn.vl.225:
 pp.41/4 U kamene role 1,96,80
 43/1 " pastv. 12,49
Sa 2,09,29

Čís. 247 .

Hrstka Bohumil, Z.Kopanina 3.
Kn.vl.281:
 pp.174/2 V lesích r. 4,12,42
 179/3 " pastv. 10,33
4,22,75

Čís. 248 .

Kříž Václav, Ořech 33.
Kn.vl.282:
 pp.143/9 Uhelná role 33,61

Čís. 249 .

Adam Jan, Řeporyje 203.
Kn.vl.180:
 pp.58/3 U kamene louka 75
 59/4 " " 6,03
 60/10 " role 91,80
Sa 98,58

Čís. 250 .

Šebek Václ.-Bohuslava, Z.Kop.,
Kn.vl.170:
 pp.377 Pařez k dra-
 hám role 42,80

Čís. 251 .

Ing.dr.Bäumelt Frant. a Věra,
 Pha XII.čp.1968, Písecká 9.
Kn.vl.284:
 pp.207 V lesích zahr. 5,57

Čís. 252 .

Blažek Terež.½- Jan ½- Jana ½
Kn.vl.183:
 pp.60/1 Manuška role 52,32

Čís. 254 .

Blažek Jos.-Antonio, Řep.245.
Kn.vl.184:
 pp.60/6 Manuška zahr. 78,40

Čís. 255 .

Liebmann Jos.-Ludm., Řepo-
ryje čp.161.

Kn.vl.286:

pp.61/15 Manuška zahr. 10,03

Čís. 258 .

Pechlát Fr.-Marie, Ořech 159.

Kn.vl.292:

st.p.163 - dům čp.159. 1,42

pp.96/2 Manuška zahr. 5,86

Sa 7,27

Čís. 259 .

Němec Lad.-Pavla, Ořech čp.40.

Kn.vl.293:

pp.96/3 Manuška zahr. 8,02

Čís. 260 .

Piša Zdeněk-Anna, Praha VII,
Heřmanova 21.

Kn.vl.294:

pp.96/4 Uhelna role 9,25

96/5 " " 21,40

Sa 30,65

Čís. 261 .

Mrzena Jan - Marie, Ořech 51.

Kn.vl.295:

pp.121 Uhelna role 23,74

Ma

Čís. 262 .

Satorie Václ.-Marie 1

Doležalová Marie 1.

Kn.vl.187:

pp.288/14 Skalice role 61,92

Čís. 264 .

Svoboda Jaroslav - Bohumila,
Řeporyje 439.

Kn.vl.296:

pp. 61/1 Manuška zahr. 8,15

Čís. 265 .

Kopecký Václ.-Terezie, Michle
Tymlova 268,

Kopecký Václ.ml.-Božena, Smí-
chov, na Hřebenkách 1393.

Kn.vl.297:

pp. 60/13 Manuška zahr. 4,42

2. a nádv. 1,00

Sa 5,42

Čís. 266 .

Růžička Jaroslav, Smíchov,
Kinského 11.

Kn.vl.298:

pp.60/15 Manuška zahr. 6,37
zast.pl.-nádv. 50

Sa 6,37

Čís. 267 .

Brož Jan, Řeporyje 86.

Kn.vl.299:

pp.60/16 Manuška zahr. 4,57
zast.pl.a nádv. 1,00

Sa 5,57

Čís. 268 .

Cyrner Rudolf-Anna, Z.Kopan.16.

Kn.vl.185:

pp.295/2 Pařez k dra-
hám role 61,69

Čís. 269 .

Voříšek Fr.-Božena /Cyrnero-
vá, Z.Kopanina 10.

Kn.vl.186:

pp.295/3 Pařez k dr. r. 77,78

Čís. 270 .

Reiserová Marie, Praha VII.
Jedličkova ul.28.

Kn.vl.289:

pp.60/17 Manuška zahr. 10,76
zast.pl.a nádv. 50

Sa 11,26

Čís. 271 .

Dřevěná Magd., Řeporyje 54.

Kn.vl.188:

pp.61/2 Manuška zahr. 12/76
zast.pl.a nádv. 1,00

Sa 13,76

Čís. 272 .

Baloun Jan - Marie, Ořech 63.
/doživot.uživ.: Šnejkalová

Frant., Antonie/

Kn.vl.300:

pp.143/6 Uhelna role 1,02,65

Čís. 273 .

Ebr Josef, Řeporyje 51.

pp.60/5 Manuška role 57,77

Čís. 274 .

Jelínek Karel-Marie,
Z.Kopanina 21.
Kn.vl.190:
pp.281 Skalice role 1,14,84

Čís. 275 .

Fialová Aloisie, Ořech 28.
Kn.vl.191:
pp.288/6 Pařez k dra-
hám role 1,55,58

Čís. 276 .

Hartman Karel-Marie, Řepor.173
Kn.vl.192:
pp.60/3 Manuška role 56,74

Čís. 277 .

Skopec Frant., Zad.Kopanina 15
Kn.vl.193:
pp.295/7 Pařez k dra-
hám role 80,15

Čís. 278 .

Holečková Anna, Choteč 59.
Kn.vl.194:
pp.178/1 Pod hrudí role 70,66
179/1 " " 20,86
Sa 91,52

Čís. 279 .

Holeček Jos.-Terež., Choteč 56
Kn.vl.195:
pp.178/6 Pod hrudí role 49,28

Čís. 280 .

Holeček Bohusl.½-Václav ½,
Choteč 29.
Kn.vl.196:
pp.178/8 Pod hrudí role 49,72

Čís. 281 .

Holeček Fr.-Marie, Choteč 35.
Kn.vl.197:
pp.178/11 Pod hrudí r. 72,00

Čís. 282 .

Fialová Alžběta, provd.Volfová
Řeporyje 79. - Kn.vl.200:
pp.60/4 Manuška role 54,40

Čís.283 .

Hosnád Jindřich, Choteč 52.
Kn.vl.201:
pp.178/5 Pod hrudí role 50,00

Čís. 284 .

Houdek Fr.-Marie, Řeporyje 69.
Kn.vl.202:
pp.61/7 Manuška role 79,70

Čís. 285 .

Hrdlička Lad.-Marie, Z.Kop.12
Kn.vl.203:
pp.295/8 Pařez k dra-
hám role 1,01,32

Čís. 286 .

Ježek Josef-Kateřina, Z.Kop.15
Kn.vl.205:
pp.295/5 Pařez k dra-
hám role 96,17

Čís. 287 .

Kloubková Ant., Řeporyje 65.
Kn.vl.208:
pp.60/7 Manuška role 84,25

Čís. 288 .

Kvíd Štěpán-Josefa, Řepor.119
Kn.vl.211:
pp.61/9 Manuška role 97,98

Čís. 289 .

Zinderová Terezie, Řepor. 55.
Kn.vl.213:
pp.61/11 Manuška role 95,41

Čís. 290 .

Lojka Rudolf ½ - Barbora ½ -
Libuše ½, Řeporyje 91.
Kn.vl.214:
pp.61/4 Manuška role 90,74

Čís. 291 .

Los Štěpán-Berta, Řeporyje 6.
Kn.vl.215:
pp.61/8 Manuška role 90,45

Čís. 292 .

Kn.vl.216: Pavelková Marie, Řeporyje 192
pp-61/6 Manuška role 31,95

Čís. 293 .

Marek Frant., Řeporyje 18.

Kn.vl.217:pp.61/10 Manuška role 67,72Čís. 294 .

Markantová Božena, Choteč 55

Kn.vl.220:pp.178/2 Podhrudí role 50,77Čís. 295 .Veřejný statek ve správě obce
/cesty/Čís.kn.sezn.I.

pp. 89/19 chodník 20

89/24 " 1,39

316/42 ulice 15,02

316/46 " 39,93

316/75 " 2,96

316/76 " 19,59

328/7 " 4,12

324/1 náves 26,20

324/3 " 20,49

324/4 " 4,73

324/5 " 9,09

324/6 " 1,54

324/8 chodník 1,19

327 polní cesta 5,26

328/3 chodník 70

328/4 " 1,40

328/5 " 41

328/6 " 57

329 polní cesta 11,58

330 obec. silnice

hranič. s Řepor. 2,70

331 atto se Zbuzany 5,04

333 obec. cesta hra-

nič. se Zbuz. 1,62

335 veřej. cesta 17,26

336/1 polní cesta 4,78

336/2 veřej. cesta 50,84

337 polní cesta 14,03

338/2 okres. sil. 1,18,83

338/3 veřej.cesta 54,88

338/9 chodník 7,07

338/11 stálá cesta 2,05

339/1 obec. silnice 68,21

339/2 cesty 27,74

339/3 " 68,55

339/4 " 24,55

340/1 " 9,40

340/2 c.hranič.se Zb. 3,96

./.. 6,47,88

./.. 6,47,88

341 c.hranič.se Zb. 8,27

342 " s Chotčí 58

343 " " 14,53

344 " " 2,88

345 " " 1,44

346 cesta 17,23

347 " 2,91

350 c.hranič.s Chotčí 2,70

351 cesta 4,68

352 role 3,13

353 cesta 72

354 c.hranič.se Z.Kopan. 1,08

355 cesta 4,50

357 obec. silnice 68,43

358 polní cesta 6,11

360 " 5,75

361 " 23,56

378 cesta 1,44

379 " 1,08

380 " 3,10

89/26 Uhelná 79

89/28 " 2,70

61/21 zahrada 1,10

sa 8,26,59Čís. 296 .Veřejný statek /vody/
ve správě státní.Sezn.č.I.

pp.364 radotín. potok 5,39

367 " hranič. 1,98

S. 7,37Čís. 297 .Veřejný statek
ve správě obce Ořecha.Sezn.č.I.pp. 60/14 Manuška ulice 9,78Čís. 298 .

Kalinová Magdalena, Oř.č.1.5/8

Kalina Josef " 2.1/8

Krahulcová Jindř. " 56.1/8

Kalina Ant., v Klučově

u Poříčan 1/8

Kn.vl.1.:

st.p.160 V lesích - bez

domu č.160 zaps.v poz.

archu č.160 48

./.. 48

st.p.161 V lesích bez
domu č.157 za-
ps.v poz.ar.č.157 31
pp. 217 V lesích 2,57,03
223 " pastv. 3,27
224/1 " zahr. 8,44
224/2 " pastv. 36
225 " " 2,88
368 Vody-ces. " 3,02

Kn.vl.84:
pp.187 Na laďech role 34,89
256 " " 37,43

Kn.vl.207:
pp.214 Pod hrudí louka 90,28
močál, rybník 41,00
349 Pod kamenem v
hájích-dani nep. 3,06
Sa 4,82,45

Čís. 299 .
Veřejný statek
ve správě státu /silnice /.
Sezn.I.

pp.332 Cesty - silnice
hranič.se Zbuz. 8,11
334 40,40
359 70,76
328/1 Karlštejn.silni-
ce č.48 2,08,34
Sa 3,27,61

Čís. 300 .
Veř.statek ve správě okresu.

Sezn.I.
pp.338/10 Okr.silni- 62,42
356 ce: Ořech- 41,75
376/2 Z.Kopanina 59
Sa 1,04,76

Čís. 301 .
Korf Ant.-Magd., Řeporyje 100
Kn.vl.303:
pp.61/20 Manuška zahr. 12,26
zest.pl.a nádv.1,00
Sa 13,26

Čís. 302 .
Kohlík Bohumil-Jiřina,
Ořech 17.
./.

Kn.vl.306:
pp. 90/11 Uhelná role 23,02

Čís. 303 .
Kalbáč Lad.-Marie, Řepor. 19.
Kn.vl.304:
pp.61/22 Manuška role 12,65
zahr. 16,32
Sa 28,97

Summář:

Čís.	poz.	ar.	ha	a	m	Čís.	poz.	ar.	ha	a	m
1			17,82			./.			319,43,14		
2			1,88			38			3,54		
3			2,44			39			72		
4			65			40			3,22,44		
5			2,37			41			62		
6			14,68			42			2,39		
7			9,06,33			43			9,76		
8			94			44			2,12		
9			19,91,18			45			2,01		
10			13,37,08			46			69,13		
11			1,57			47			3,58,24		
12			89,29,44			48			3,84,18		
13			1,63			50			6,74		
14			12,04,24			51			20,56		
15			63,55,59			52			7,15		
16			1,66			53			2,66,71		
17			12,74,98			54			33,21		
18			4,10,86			55			69		
19			11,05,99			56			6,34		
20			2,10,27			57			1,06,88		
21			22,43,66			58			3,10		
22			1,13,46			59			5,41		
23			6,95,00			60			1,11,21		
24			7,49,15			61			2,71		
25			16,15,09			62			3,00		
26			8,61,93			63			5,55		
27			-			64			7,21		
28			3,18,68			65			6,46		
29			10,02,93			66			1,99,74		
30			13,17,54			67			2,63		
31			6,89			68			4,06		
32			1,54,70			69			5,63		
33			1,79			70			1,57,03		
34			87,23			71			1,28,91		
35			90			72			7,64		
36			2,59			73			6,93		
./.			319,43,14			./.			342,03,79		

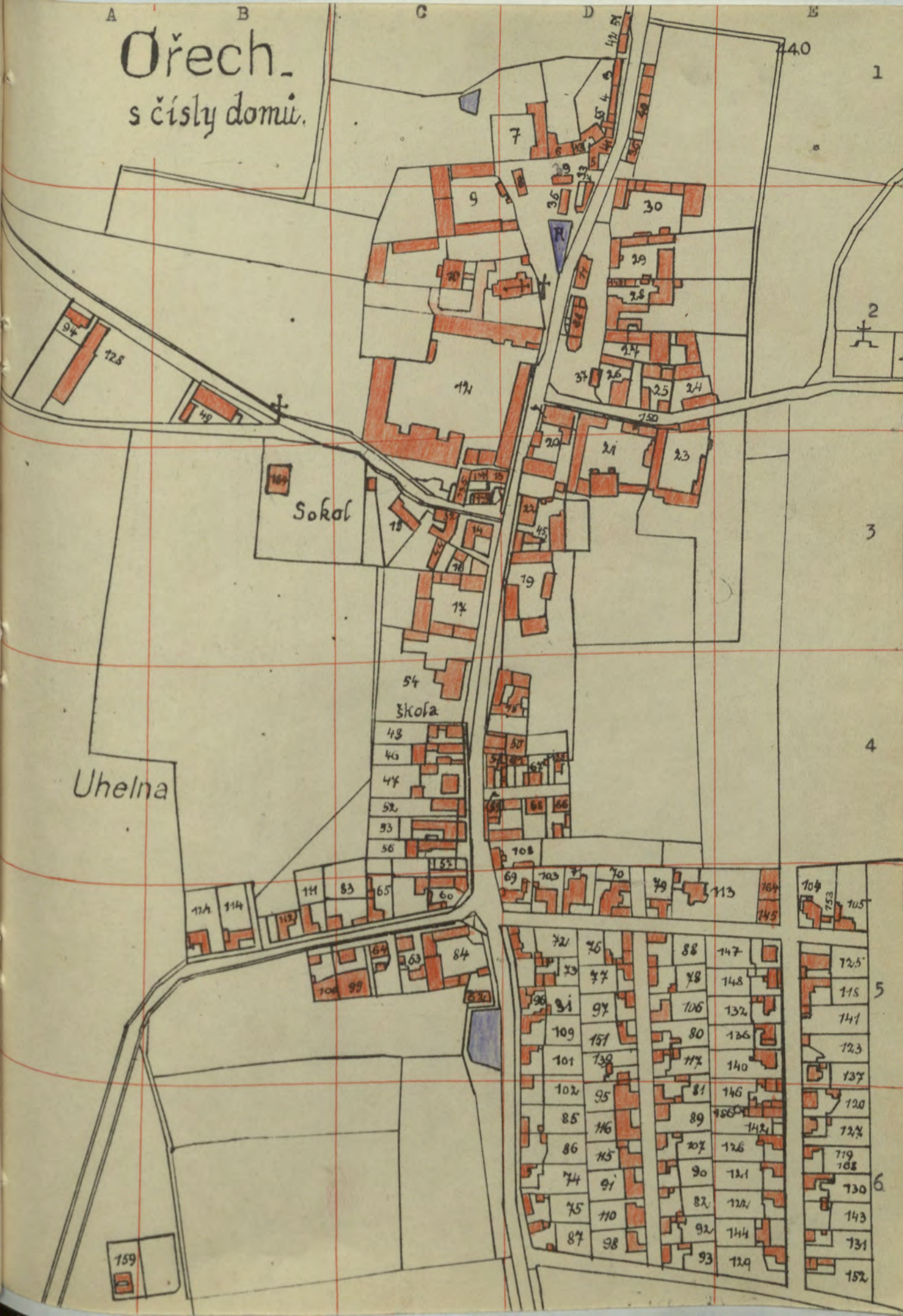
Čís. poz. ar.	ha a m	Čís. poz. ar.	ha a m	Čís. poz. ar.	ha a m	Čís. poz. ar.	ha a m
./.	342,03,79	./.	355,64,35	./.	399,73,44	./.	436,17,04
74	7,86	126	7,63	227	74,62	282	54,40
75	7,16	127	7,41	228	98,09	283	50,00
76	1,07,65	128	36,44	229	49,78	284	79,70
77	6,29	129	8,70	230	48,04	285	1,01,32
78	6,15	130	7,44	231	1,00,32	286	96,17
79	75,05	131	7,29	232	36,32	287	84,25
80	6,10	132	7,95	233	5,70	288	97,98
81	6,05	133	1,42	234	13,19	289	95,41
82	5,92	134	1,83	235	3,76,39	290	90,74
83	10,49	135	2,09	236	4,53	291	90,45
84	6,22,93	136	7,81	237	1,23,96	292	31,95
85	7,32	137	7,33	238	32,37	293	67,72
86	7,48	138	2,42	239	1,76,68	294	50,77
87	79,94	139	6,29	240	1,64,73	295	8,26,59
88	6,53	140	7,80	241	54,66	296	7,37
89	6,02	141	7,52	243	2,10	297	9,78
90	5,95	142	41,32	244	48,31	298	4,82,45
91	6,32	143	7,25	245	1,28,11	299	3,27,61
92	5,89	144	7,44	246	2,09,29	300	1,04,76
93	5,96	146	7,75	247	4,22,75	301	13,26
94	15,54	147	8,37	248	33,61	302	23,02
95	6,29	148	7,99	249	98,58	303	28,97
97	6,29	149	-	250	42,80	Sa 464,31,71	
98	6,77	151	6,29	251	5,57		
99	6,85	152	9,35	252	52,32		
100	5,19	154	30,29	254	78,40		
101	6,99	155	8,91	255	10,03		
102	7,16	157	dám post.na	258	7,27		
103	5,63		st.p.č.161	259	8,02		
104	8,98	158	8,13	260	30,65		
105	8,51	160	dám čp.160	261	23,74		
106	6,13		post.na	262	61,92		
107	41,06		st.p.č.160	264	8,15		
109	6,82	162	16,66	265	5,42		
110	6,33	210	2,01,58	266	6,87		
111	7,33	211	71,64	267	5,57		
112	3,58	212	26,66,74	268	61,69		
113	17,39	213	1,62,65	269	77,78		
114	7,34	214	78,62	270	11,26		
115	6,30	215	70,92	271	13,76		
116	6,29	216	37,83	272	1,02,65		
117	6,07	217	78,63	273	57,77		
118	7,44	218	40,81	274	1,14,84		
119	7,33	220	1,46,35	275	1,55,58		
120	7,42	221	1,34,55	276	56,74		
121	7,51	222	1,46,01	277	80,15		
122	7,55	223	1,00,47	278	91,52		
123	7,39	224	58,50	279	49,28		
124	9,27	225	73,74	280	49,72		
125	1,14,75	226	52,93	281	72,00		
./.	355,64,35	./.	399,73,44	./.	436,17,04		

UKAZOVATEL POLOŽENÍ DOMU:

<u>Čp.</u>	<u>plán</u>	<u>Čp.</u>	<u>plán</u>	<u>Čp.</u>	<u>plán</u>	<u>Čp.</u>	<u>plán</u>
1.....	IV	51.....	D 1	101.....	D 5	151.....	D 5
2.....	IV	52.....	C 4	102.....	D 6	152.....	E 6
3.....	D 1	53.....	C 4	103.....	D 5	153.....	E 5
4.....	D 1	54.....	C 4	104.....	E 5	154.....	II A
5.....	D 1	55.....	D 1	105.....	E 5	155.....	II A
6.....	D 1	56.....	C 4	106.....	D 5	156.....	E 6
7.....	D 1	57.....	C 4	107.....	D 6	157.....	IV
8.....	D 1	58.....	C 4	108.....	D 4	158.....	II A
9.....	C 2	59.....	C 4	109.....	D 5	159.....	A 6
10.....	C 2	60.....	C 5	110.....	D 6	160.....	II B
11.....	D 2	61.....	D 4	111.....	B 5	160 a..	IV
12.....	C 2	62.....	C 5	112.....	B 5	161.....	II B
13.....	C 3	63.....	C 5	113.....	E 5	162.....	II B
14.....	C 3	64.....	C 5	114.....	B 5	163.....	II B
15.....	C 3	65.....	C 5	115.....	D 6	164.....	E 5
16.....	C 3	66.....	D 4	116.....	D 6	165.....	II A
17.....	C 3	67.....	D 4	117.....	D 5	166.....	II B
18.....	D 4	68.....	D 4	118.....	E 5	167.....	II A
19.....	D 3	69.....	D 5	119.....	E 6	168.....	E 6
20.....	D 3	70.....	D 5	120.....	E 6	169.....	B 3
21.....	D 3	71.....	D 5	121.....	E 6		
22.....	D 3	72.....	D 5	122.....	E 6		
23.....	D 3	73.....	D 5	123.....	E 5		
24.....	D 2	74.....	D 6	124.....	B 5		
25.....	D 2	75.....	D 6	125.....	E 5		
26.....	D 2	76.....	D 5	126.....	E 6		
27.....	D 2	77.....	D 5	127.....	E 6		
28.....	D 2	78.....	D 5	128.....	A 2		
29.....	D 2	79.....	D 5	129.....	E 6		
30.....	D 2	80.....	D 5	130.....	E 6		
31.....	D 5	81.....	D 6	131.....	E 6		
32.....	C 3	82.....	D 6	132.....	E 5		
33.....	D 1	83.....	C 5	133.....	C 3		
34.....	III b/	84.....	C 5	134.....	C 3		
35.....	D 2	85.....	D 6	135.....	C 3		
36.....	D 1	86.....	D 6	136.....	E 5		
37.....	D 2	87.....	D 6	137.....	E 5		
38.....	D 2	88.....	D 5	138.....	D 4		
39.....	D 1	89.....	D 6	139.....	D 5		
40.....	D 1	90.....	D 6	140.....	E 5		
41.....	D 1	91.....	D 6	141.....	E 5		
42.....	D 1	92.....	D 6	142.....	E 6		
43.....	D 1	93.....	D 6	143.....	E 6		
44.....	C 3	94.....	A 2	144.....	E 6		
45.....	D 3	95.....	D 6	145.....	E 5		
46.....	C 4	96.....	D 5	146.....	E 6		
47.....	C 4	97.....	D 5	147.....	E 5		
48.....	C 4	98.....	D 6	148.....	E 5		
49.....	B 2	99.....	C 5	149.....	D 2		
50.....	D 4	100.....	B 5	150.....	D 2		

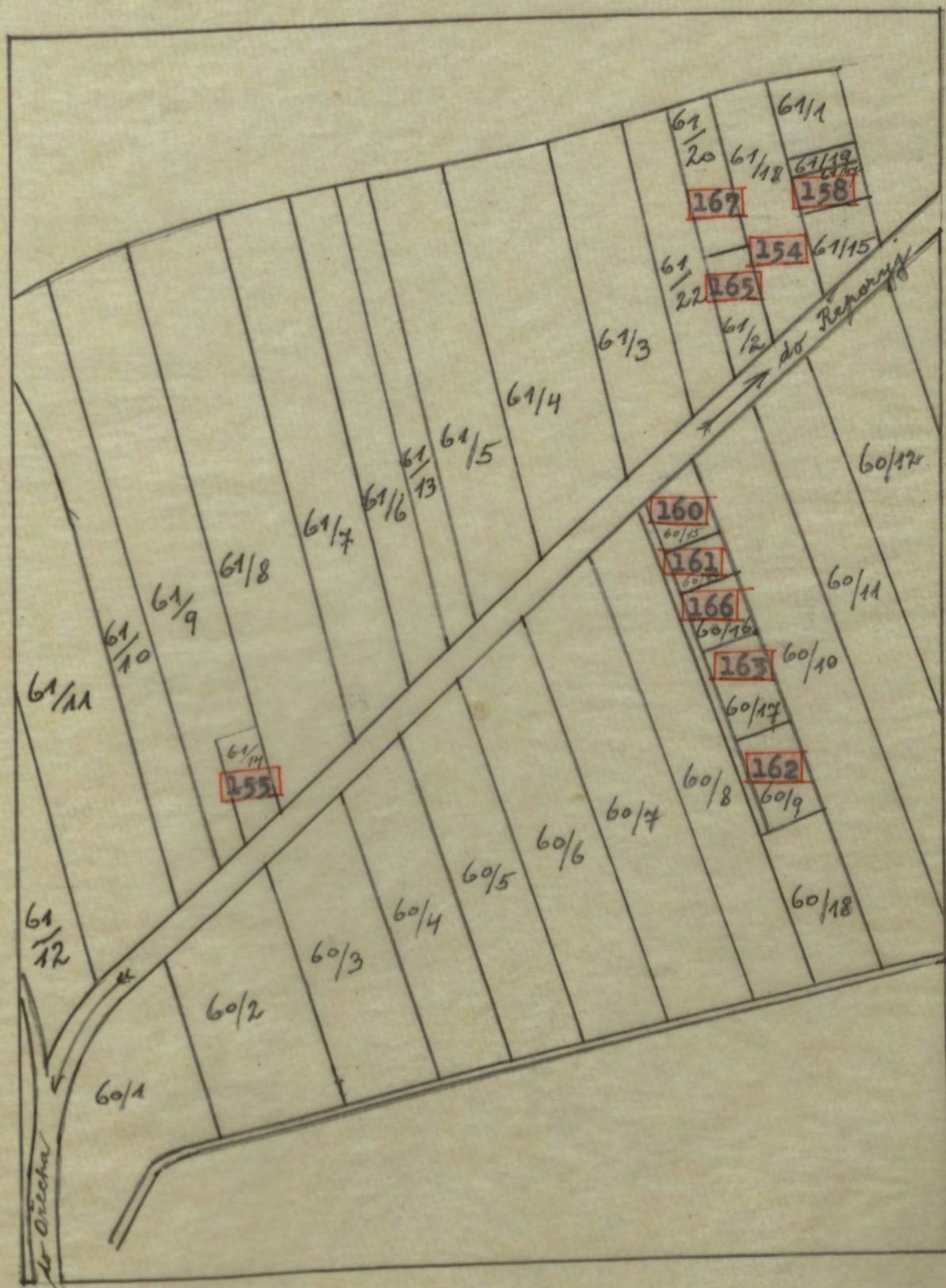
Ořech.

s čísly domů.

- MANUŠKA -

/při silnici k Řeporyjím/

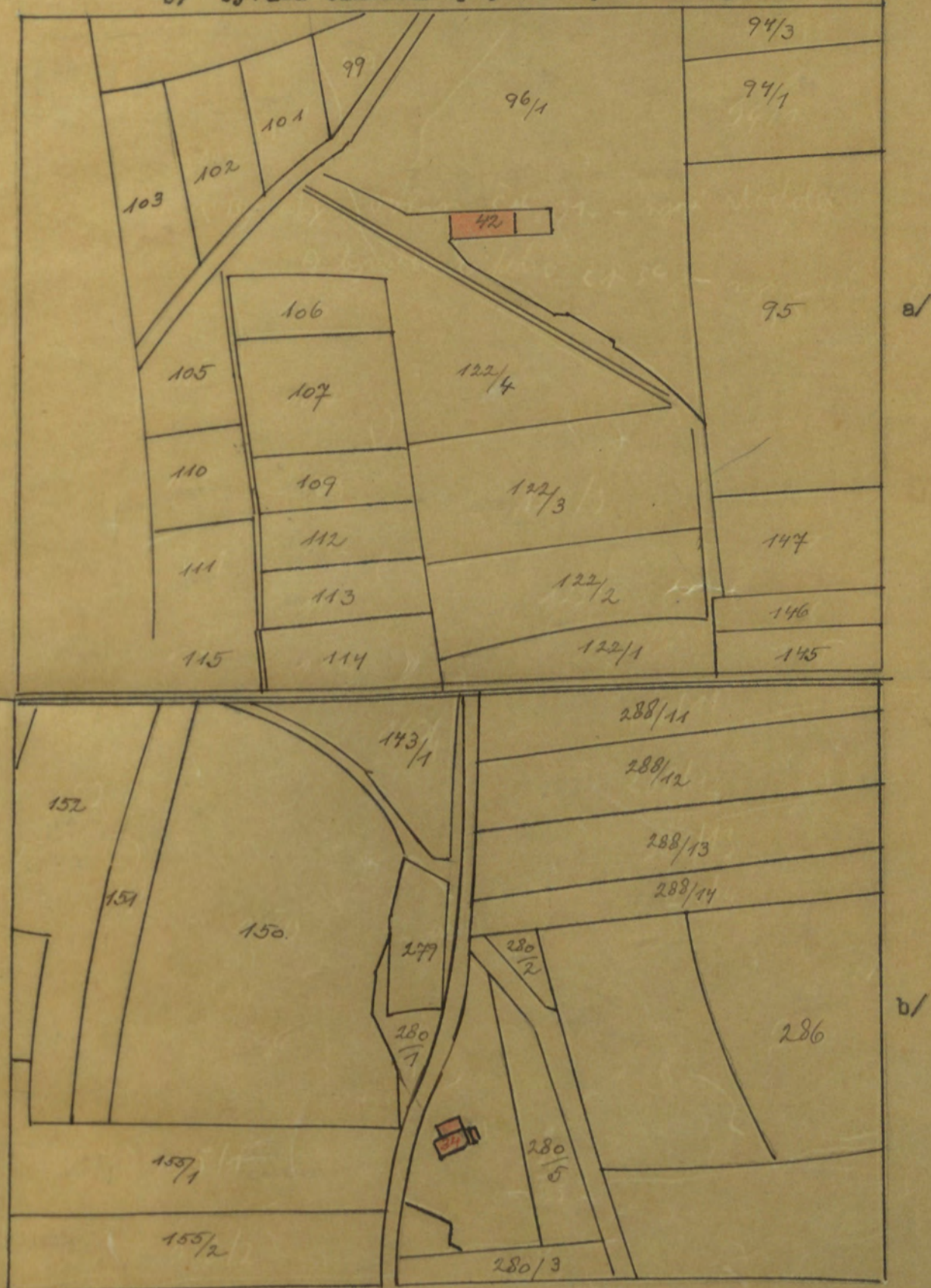

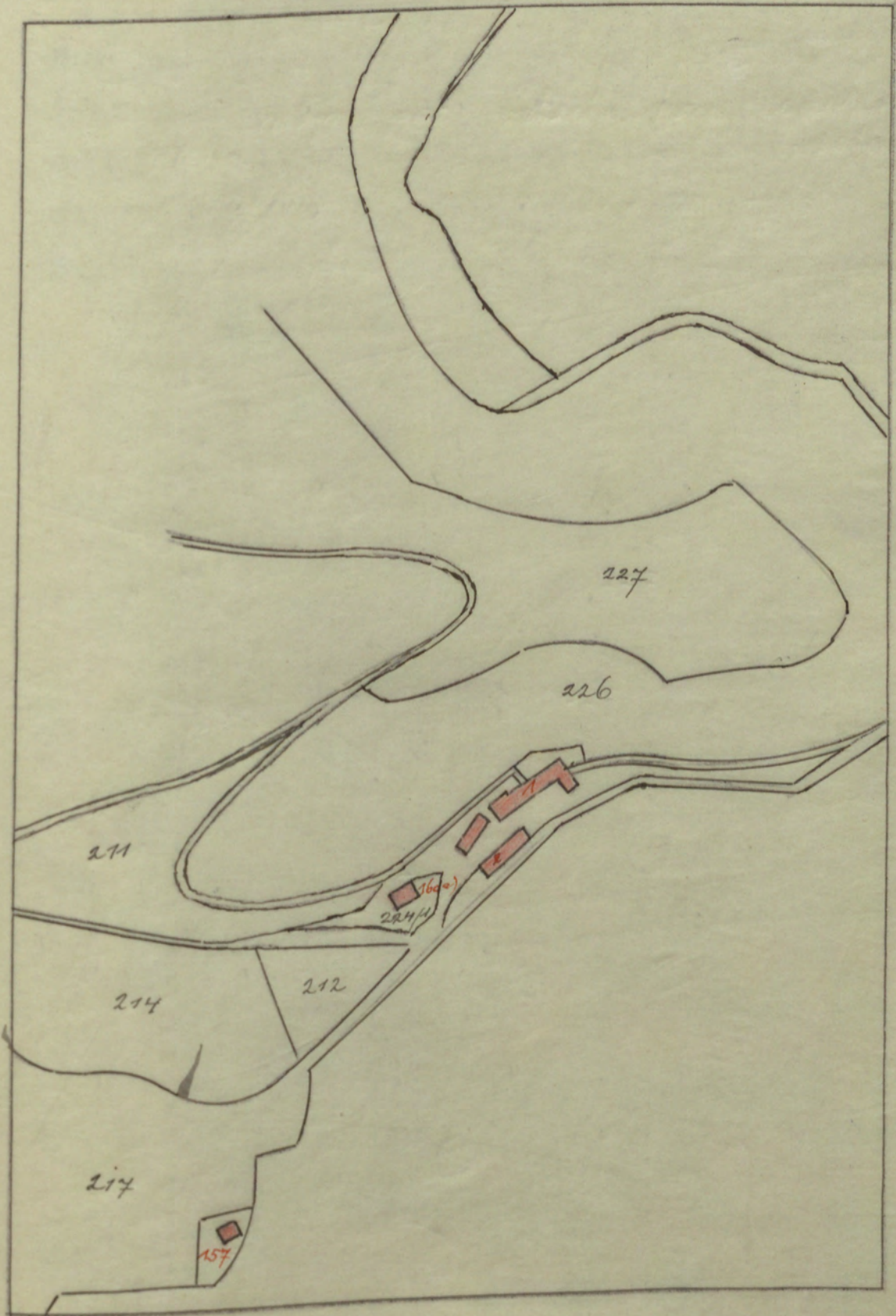
a/ Bývalý OVČÍN čp.31. - nyní stodola,

442

a

b/ bývalá CIHELNA čp.34. - nyní dům čp.34.

MLÝN pod Ořechem /na radotín. potoce./

O B S A H I. dílu .

ÚVOD	Pol.	4
POČET OBYVITEL	"	9
RYCHTÁŘI - STAROSTOVÉ - PŘEDSEDOVÉ M.N.V.	"	10
STAVEBNÍ RŮST OBCE	"	12
Z DOBY NEJSTARŠÍ:		
Župa Ořechevská		
Radslav z Ořecha		
Ortlovi Mikuláš a Jakub		
Kapitula Pražská	"	16
Dekanát Ořechevský		
Mikuláš z Ořecha		
Mareš z Ořechova		
Bočkoun z Vršce		
Kostel sv. Mikuláše v Menš. Městě praž.		
Petr Přimda		
Beneš a Vilím z Ořecha		
Hašek z Hospozína a jeho syn Strachota		
Hynek z Tismic		
Václav z Ořecha		
Pověst o založení kostela v Ořechu		
Inventář ořeš. kostela z r.1380		
Filial. kostel v Řeporyjích a jeho ně- kdejší faráři	"	17
Jeho inventář z r.1380		
Filiální kostel na Krtní a jeho něk- dejší faráři	"	18
Fara ořešská obnovena v r. 1682.	"	19
R.1605 Zbuzanští a Kopaninští se písem- ně ohradili proti přijímání pod jednou	"	20
Zabrání Ořecha Pražany, který později kapitule vrácen.	"	21
Zpráva o Ořechu z r. 1561 z česk.zem..	"	23
Koupě dvora v Wořeše z r. 1515	"	25
Grunt rodu Jílků:		
List hamfestní /listina č.13./	"	27
Stvrzení od cís. Rudolfa /list. č.30/	"	28
Testament Jakuba Jílka z Statenic ..	"	33
Ve sporu dědiců Jílkových proti Ma- ruši Nosálovský svědecké výpově- di před městským soudem	"	49
Listina 16.	"	51
" 35.	"	51
" 23.	"	52
" 26.	"	53
Mnichovský a Michal koupili y. Wořech	"	

Doplň. smlouva po smrti Mnichovského	fol.	56
Prodej statků duchovních	"	58
Užívání vsi Wořecha - list. č. 24.	"	59
Kapitola žádá o navrácení Jílkovské- ho dvora do poddanství /1. č. 2./	"	60
Svědectví Jana Bobnického /1. č. 6./	"	61
" Jiříka Čáslavského /1. č. 7./	"	63
Žádost Matouše Michala /1. č. 10./	"	64
Vyjádření děkana Arseniusa /1. č. 5./	"	66
Odpověď Matouše Michala /1. č. 4./	"	69
Svědectví proti Michalovi /1. č. 8./	"	71
Zpráva Mat. Nasednického /1. č. 19./	"	75
" vdovy po Matoušovi /1. č. 15./	"	75
Artykul o hamfestích ... /1. č. 29./	"	79
List poručníka po Michal- lovi sirotkův /1. č. 14./	"	80
Žádost kapituly /1. č. 3./	"	83
Ve věci koupě Ořecha poruč- ník Michal. sirotků ... /1. č. 12./	"	85
Vdova po Matoušovi odpovídá na stížnost M. Kyttršice /1. č. 20./	"	86
Memorial téže vdovy /1. č. 21./	"	87
Žádost J. J. Pětikostela .. /1. č. 22./	"	88
Děkan kapitolní žádá obno- vení komise v příčině dvoru ve vsi Wořecha ... /1. č. 36./	"	90
Výzva Komory české k poku- su o smír /1. č. 9./	"	91
Vdova po Matoušovi Dorota podává další žádost ... /1. z 12/8		
	1630/	" 93
List komisařů Komory české z 14/8 1630	"	94
	/1. č. 11./	
Memorial děkana a kapit. /1. č. 27./	"	96
Vyjádření Apel. rady /1. č. 1./	"	97
Komora česká Kapitole ... /1. č. 37./	"	98

JAK SE U NÁS ŽILO NA SVOBODNÉM GRUNTĚ PŘED 300 lety 99

CHRÁŠŤANSKÉ PANSTVÍ:

Vrehostenská kancelář	fol.	119
Vejranek a Devoluti	"	119
Gruntovní úrok		
Robota		
Desátek		
Železná kráva		
Posnopné		
Nápad		
Koláčné	"	120
Odumrtí		
Zápis na grunt:		
Do vlastnictví dědičného na sirotčí grunt		
Emfiteutské vlastnictví .	"	121

Canon	fol.	122
Laudemium	"	122
Recognitionem domini Sudné		
Kontribučenské sýpky	"	122
Soudy gruntovní	"	123
Měna	"	123
HROBČICKÝ kupuje od MELOUNA statek v Wořeše	"	125
REGISTRA ZÁDUŠÍ ŘEPOREJSKÉHO KOSTELA	"	127
Znamenání platův z dědin a luk		
Plat stálej z Nové Vsi	"	127
Znamenání krav zádušních		
Matěj Klika odkázal záduší 10 ovec	"	128
Mlynáři Kopaninskému odstoupena oběina	"	128
Knězi Mikulášovi Maříkovi od mší zapl.	"	132
Mešná roucha a jinší klenoty kostelní	"	136
Rozličné odkazy	"	137
Tři nové zvony		
Vydlaždění kostela		
Mřížky před oltářem		
Dva nové postranní oltáře ..	"	138
Inventář věcí kostelních v r. 1684 ...	"	139
Kostel zanechán k přísluhování ořeš- skému faráři	"	140
Výhrada ohledně poddaných statku Řepor. Ořeš. farář MARCI odkázal 10 zl kostelu	"	141
Vydlužené peníze na opravu kostela		
Nová síňka a přikrytí kostela kurkami	"	142
Nový zvon 136½ libry a malý zvonec vzat do Letek	"	143
Spor s vrchností na Jinonicích		
Úprava ve věži pro zvony		
Pokuty poddaným sousedům a chalupník.	"	144
Nový zvon ve váze 597 lb;		
zvon sv. Víta proán na Tuchoměřice	"	145
Pokuty	"	146
Záduší Zlíhovskému půjčeno 60 zl ..	"	147
Dary pro okradený kostel a koupě nových kostelních věcí.		
Nové varhany	"	148
Dlužný úrok	"	149
stavovní obligace 3806 zl .	"	150
Wejkaz jmění r.1771	"	153
BERNÍ RULLA:		
Výměra ořešských gruntů ...	"	154
OŘECH OD BERNÍ RULLY r. 1654.		
Ořešské matriky farní	"	156
Knihy pozemkové	"	159
Desky zemské	"	161
KNIHA MEZNIČNÍ kapitoly sv. Víta	"	162
Obnovení mezníkův při vsi s Řeporejsk.	"	163

Hranice a mezníky s Pavlem Kosořským	fol. 163
Strana Chotecká a Wořeská	" 164
Ves Wořech a Řeporejskými	" 166
PATENT ZE 2. BŘEZNA 1713	" 171
Výměra jednotlivých gruntů	" 173
Podruží	
Chov dobytka ..	" 178
Hospodáři z r. 1713	" 179
Parní kostel Ořešský a filiál. koste- ly Řeporejský a Krteňský ...	" 180
Dvůr Ořešský kapitolní	" 182
Dvůr svobodný ve Wořeše /Beránkovský/ Přehled nemovitostí panství Chrástansk.	" 183
Poplatnost poddanských gruntů	" 184
KNIHA VISITACÍ	" 185
KNIHA SIROTČÍ PODDANÝCH	" 187
KNIHA ZÁDUŠÍ CHRÁMU NA KRTNI:	
Členové magistrátu Nového města pražsk. r. 1731 ..	" 197
Správa gruntův zádušních	" 199
Poznamenání " "	" 200
" Železných krav ..	" 201
Počty zádušní od ..	" 202
Hraniční popsání	" 206
Jednotliví pachtýři zádušních polí, luk a pastvišťat: Z Chabů, z Třebonic z Jinočan z Chrástán	
Platy ze železných krav	" 212
Úroky z kapitálů ..	" 213
R.1781: Názvy polí a jména pachtýřů ..	" 215
Záduší Krteňské půjčuje jiným kostelům: Wořeskému, Ounětickému, Železenskému, Homolskému ..	" 218
Jmění záduší Krteňského	" 219
Krteň - dle národní pověsti ..	" 221
KNIHA ZÁDUŠÍ KOSTELA WOŘESKÝHO:	" 228
Zádušní počty od r. 1738	" 229
Příjem ze Zbuzan	" 229
" z Chejnic ...	" 230
z Kopaniny ...	" 231
Pohledávky v Chejnicích a Zbuzanech	
Obilí v slámě a na zrně	" 233
Pokuta	" 234

Platy od místa v kostele:	
Pana purkrabího Kleinbergra	fol. 234
paní purkrabovů Fenclových	
Škody na kostele za vpádu franc. vojsk	
" " z krupobití	
Plat od místa v kostele - Václ. Kaliny	
Nové dveře u krchova	" 234
Fundační peníze: Od faráře Peška	
" V. Kaliny	
" V. Tomana ..	" 235
" J. Ryšáka ..	" 238
Vystavění nové ořešské fary	" 239
k tomu vypůjčeno od kasy Železenské 880 zl	
Další fundáč. peníz Anny Tomanové	fol. 240
Vystavění nové školy v Ořechu	
Zjednán nový aparát do kostela	" 241
Odkaz probošta Chřepického	
Plat faráři od čtení mší z fundací ...	" 243
Vystavění nové kostnice	
Zdobení oltáře a veškostnu v sakristii červeným řemínkem a žlutými cvočky	" 244
Fundační peníze rozpůjčeny ořešským chlapníkům kromě nadace Chřepického, uložené ve Stavovných obligacích	
Příjem ze železného dobatka	" 246
Pojištěné pohledávky soukromníkům ..	" 249
V OŘEŠSKÉM CHRÁMU POHRBENÍ	" 250
POZEMNOSTI PŘI FARE OŘEŠSKÉ	" 251
ROBOTNÍ SEZNAMY	" 253
JOSEFINSKÝ KATASTR:	" 255
Byl vypracován společně s obcí Zbuzany	
Jednotlivé oblasti	" 257
Místní Platz obce Ořecha	" 258
Manuška	
U kamene	" 260
Nad kamenem v hájích	" 261
Pařez k drahoum	" 263
Skalice	" 264
V lesích	" 265
Podhrudí	" 266
Hromadiště	" 269
Uhelna	" 269
Prsnice	" 270
Pod vořechem	" 271
Pozemnostní archy /studie/ ..	" 272
V kat. zbuzanském pozemky ořešských	
vlastníků	" 280
Povšechný přehled pozemností obou obcí	
Ořecha a Zbuzan .	" 281

URBÁRNÍ KONTRAKT vesnice JINOČAN -
k obci Chrástčanské přivtěl. fol. 282

KNIHA CONSCRIPTIONIS: r. pospsání škol...dítek	"	283
v roce 1812/1813	"	286
Zapsání prvním rokem ...	"	1813/1814
"	"	1814/1815
"	"	289
Z Chejnic a Jinočan	"	1810/1811
Z Řeporyj,	"	1811/1812
" , Kopanina	"	1812/1813
" , Řeporyje	"	1813/1814
Jinoč., Vořech,	"	1814/1815
Jinočany, Chejnice, Kopanina	"	1815/1816
Oř., Řepor., Zbuz., Jinoč., Chejn.	"	291
Z Ořecha	"	1816/1817
až	"	292
"	"	1875/1876
"	"	301
Ze Zbuzan	"	1816/1817
až	"	302
"	"	1875/1876
"	"	310
Přehled ostatních přiškolených obcí	"	1810/1811
až	"	1875/1876
"	"	311
ŠKOLNÍ PASSE z r. 1791	"	313
UČITELSTVO OŘEŠSKÉ ŠKOLY	"	314
Přehled vykázaný v pamět. knize školní	"	315
Učitelé /dle vlastní sestavy:/		
Martin Šuran	v r. 1666/1676	
Jan Pazdera	" 1680	
Matěj Malšinka	" 1682	
Martin Bušler	" 1684	" 317
Martin Šuránek	" 1684	
Vojtěch Majer	" 1686	
Václav Reinský	" 1686	
Pavel Škoda	" 1688	
Jan Jiří Zemlovský	" 1689/1690	" 318
Kašpar Arlet	" 1690	
Jiří Sýkora	" 1694	
Luďvík Boháč	" 1697/1700	
František Zajíc	" 1706	
Rudolf Lohký	" 1708/1711	
Jan Leopold Seyffert	" 1713	
Tobiáš Čech	" 1714	" 319
Jan Fr. Český	" 1715/1729	
Václav Hostomský	" 1730	
Jan Prant. Brunhoffer	" 1730/1745	" 320
Jiří Novotný	" 1745/1751	
Václav Hostomský	" 1752/1758	" 321
Jan Prant. Brunhoffer	" 1758/1765	
František Brunhoffer	" 1765/1777	" 322
Josef Veselý	" 1777/1814	" 323
Josef Lebr	" 1803/1804	" 324

František Lacher	v r.	1805/1806	fol.	324
Matěj Jirotka	"	1806/1853	"	324
Jan Štrebl	"	1814/1815		
Josef Trnka	"	1815/1822		
Josef Jirotka	"	1823/1826		
Jan Mitera	"	1826/1841		
Tomáš Jirotka	"	1841/1889	"	327
Jan Smrž	"	1853/1854		
Martin Weinfurt	"	1854/1862		
Alois Šporcl	"	1862/1865		
Václav Sádlo	"	1865/1866		
Josef Kmoníček	"	1866/1868	"	337
Karel Vítek				
Marie Horáková				
František Šafránek .	vystřídali se			
Slánský	"	1866/1876		
Mokráček				
František Kostka ...	"	1876/1878		
Josef Pelikán	"	1878/1879		
Jan Kalina	"	1879/1887		
Anna Jirotková	"	1879/1889	"	338
Josef Cyterák	"	1885/1895	"	339
Rudrik Píala	"	1887/1895		
Marie Píalová	"	1889/1890	"	340
Leopold Koubek	"	1890		
Františka Bartlová ..	"	1890/1893		
František Krotíl	"	1890/1896	"	341
Karel Pinkas	"	1890		
Karel Samec	"	1890/1892		
Karel Rychtařík	"	1893/1894		
Karel Linka	"	1894/1922	"	342
Bedřich Houda	"	1895/1919		
Božena Houdová	"	1895/1910	"	343
František Nachtman ..	"	1896/1897		
Jan Novák	"	1897/1899		
František Kalina ,,,	"	1899/1931	"	344
Jindřich Jukl	"	1908		
Olga Nezdarová	"	1909		
Karel Zářecký	"	1910		
Albert Vyskočil	"	1910/1911	"	345
Vladimír Milinovský .	"	1911/1914		
Josef Bezkočka	"	1912		
Alois Novotný	"	1913		
František Schaller ..	"	1914/1915		
Theodor Bambaš	"	1915/1916		
Anna Šettnerová	"	1916		
Miloslav Podzemský ..	"	1922/1923		
	"	1924/1943	"	346
Marie Houdová, as v r.				
1925 provd. Kittlerová	"	1916/1926		
Josef Mirovský	"	1919/1920		
Marie Mrázková	"	1919/1921		
Růžena Jiránková	"	1920/1921	"	348

Jaroslav Paur	v r. 1921		
Bohumil Novák	" 1921		
Karel Jakoubek	" 1921/1922		
Marie Černá	" 1921/1922		
Josef Šesták	" 1921 sice ustanoven do Ořecha, ale ihned při- dělen byl na Slovensko; v Ořechu neučil.		
		fol. 349	
Bohuslava Kádnerová ,,	" 1922/1924		
Jan Závihel	" 1923/1924		
Pavla Krchová	" 1924/1925		
Marie Zelenková	" 1925/1927	" 350	
Anna Forejťová	" 1926/1929		
Václav Fleischhans ...	" 1927 1929/1937		
Bohumila Findejsová ..	" 1927/1930		
Ludmila Geisslerová ..	" 1927/1935	" 351	
Marie Červinková	" 1928		
Eduard Richter	" 1929		
Marie Jaroměřská	" 1929/1930		
Dagmar Svobodová, as v			
r. 1932 provd. Sequensová	" 1930/1934	" 352	
Běla Velvarská	" 1930 sice jmenována do Ořecha, obdržela však zdrav. dovolenou a zde vůbec nenastoupila.		
Barbora Fořtová, as v			
r. 1933 provd. Pinkasová	" 1930/1936	fol. 353	
Jiřina Vonková, as v			
r. 1932 provd. Heimová	" 1931 1933	/	
Helena Speratová	" 1931/1933		
asi v r. 1932 provd. Duffková			
Marie Sedláčková	" 1931/1932 1933/1934		
Helena Mužíková			
roz. Hudlíčková	" 1932/1933	" 354	
Anna Kačenová	" 1933		
Miroslava Kudlíková ..	" 1934		
Anna Oplťová	" 1934		
Božena Vejlupeková	" 1934		
Josef Pýcha	" 1934/1935		
Josef Bělka	" 1934/1937	" 355	
Hedvika Čížková	" 1934/1935		
Miloslava Krotílová,			
asi v r. 1936 provd. Patová ...	" 1934/1936 1937/1938		
Marie Hořejší	" 1934/1935		
Marie Špačková	" 1935/1937	" 356	
Emilie Sluková	" 1935/1954		
Miluše Pěnková	" 1935/1942	" 357	
Štěpánka Čížková	" 1935		
Anna Kohlíková	" 1935/1942	" 358	

Věra Procházková	v r. 1935/1936	
Jarmila Sedlická	" 1936	fol. 358
Vlasta Komárková-Čiháková	1936/1941	" 359
Běla Langrová	" 1936/1937	
Jarmila Kopecká	" 1937	
Božena Drobilová	" 1937/1943	" 360
	1945/1946	
Karel Kot	" 1937/1939	
Jiřina Račová	" 1939	
Marie Mičková-Heráková	" 1939	" 361
Josef Živný	" 1939	" 361
Eduard Straška	" 1939/1940	
Marie Hrycajová	" 1939/1941	
Bohumil Kohlík	" 1940/1947	" 362
Ludmila Klímová	" 1940/1945	
František Krška	" 1941/1	
Marie Kalousová	" 1941/1942	" 363
V. Pokorná	" 1942	
Rudolf Petržilka	" 1942/1945	
	1947/1949	
Josef Kocourek	" 1942/1943	
Zdenka Sojková	" 1943/1946	" 364
Matylda Lišková	" 1943/1944	
Zdeněk Adamec	" 1943/1946	
Marie Kubrová-		
Venclíčková	" 1943/1950	" 365
Miloslav Ráž	" od r. 1943	
Hedvika Straková	" 1944/1945	
Naděžda Konopová	" 1945/1955	" 366
Vlasta Kovaříčková ..	" 1946	
Marie Košťálová	" 1946	" 367
Eva Jarošová	" 1946/1948	
Ludmila Sojková	" od r. 1949	
Božena Přisterová ...	" od r. 1951	
Jaroslava Hornátová .	" od r. 1953	" 368

CONTRACT z 8.ČERVNA 1804. " 369

STABILNÍ KATASTR z r. 1840. " 371

Výkaz o využití půdy pro obec Wořech " 373

Parcelní protokol:

Stavební parcely . " 375

Pozemkové " 376

Oblast U kamene ,,,, " 376

Manuška

Prsnice

Uhelná " 377

Podhrudí

V lesích " 379

Skalice " 381

Pařez k drahoun

Pod kamenem v hájích . " 382

Gesty	fol.	382
Pozemnostní archy /studie/:		
Čp. 1. až čp.10.....	"	385
" 11. " " 12.	"	386
" 13. " " 16.	"	387
" 17. " " 22.	"	388
" 23. " " 27.	"	389
" 28. " " 36.	"	390
" 37. " " 39.	"	391
sumář	"	391

VÝPIS Z "DUPLIKÁTU STABILNÍHO KATASTRU":

Protokol z 3/7 1852	"	392
Výpis z Katastrálního šetř. elaborátu	"	394
Plánek obce z roku 1840 ...	"	397

PROSLOV OBECNÍHO STAROSTY na schůzi obec. zastupitelstva, konané 3.listopadu 1918	"	400
---	---	-----

ODLOUČENÍ OBCÍ Z.KOPANINY a ZMRZLÍKA OD OŘECHA	"	401
--	---	-----

OBEC. PROSPĚŠ. STAVEBNÍ A BYTOVÉ DRUŽSTVO	"	402
--	---	-----

STAV KATASTRU V ROCE 1953:

Parcelní protokol:

Stavební parcely	"	406
Pozemkové "	"	408
Sumář	"	414

Pozemnostní archy:

Č. 1 až č. 10 .	"	416
" 11 " " 15 .	"	417
" 16 " " 19 .	"	418
" 20 " " 25 .	"	419
" 26 " " 29 .	"	420
" 30 " " 40 .	"	421
" 41 " " 53 .	"	422
" 54 " " 65 .	"	423
" 66 " " 78 .	"	424
" 79 " " 90 .	"	425
" 91 " " 105 .	"	426
" 106 " " 119 .	"	427
" 120 " " 133 .	"	428
" 134 " " 147 .	"	429
" 148 " " 168 .	"	430
" 210 " " 224 .	"	431
" 225 " " 236 .	"	432
" 237 " " 254 .	"	433
" 255 " " 273 .	"	434
" 274 " " 292 .	"	435
" 293 " " 298 .	"	436
" 299 " " 303 .	"	437
Sumář	"	437

UKAZOVATEL POLOŽENÍ DOMŮ fol. 439

Plány :

obce Ořecha ..	"	440
Manuška	"	441
Skalice	"	442
V lesích ...	"	443

-.oOo,-